

پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ)

پوونکردنه وهی

﴿مِنْهَاجُ الطَّالِبِينَ﴾

للإمام النواوي

له تیگه یشتنی بریاره کانی شهریه تی ئیسلام

له سهر پاروهی ئیمامی (الشافعی) ﷺ

به رگی سۆیه م

دانانی

عبدالله عبدالعزيز هرتلی

چاپی پوخته کراو

دانهر به خوئی پییدا چۆته وهو چهند مهسه له یهکی تیدا زیاد کردون

محرم (1430) ی گۆچی

به فرانبار (2708) ی کوردی

کانوئیدووم (2009) ی زایینی

ژماره ی سپاردنی (194) سالی (2001) ز، له کتیبخانه ی گشتی مه ولیر، دراوه تی

ناسنامه:

ناوی کیتاب: پووناکی (رب العالمین) پوونکردنه‌وهی (منهاج الطالبین).
بابه‌ت: شه‌ریعه‌تی ئیسلام.
دانه‌ر: عبدالله عبدالعزیز هه‌رتهل.
نۆبه‌تی چاپ: دوایی چا‌پی پوخته‌کراو و زی‌ده‌کراو.
بلاوکراوه‌ی: کتیب‌خانه‌ی حاجی قادری کو‌یی، له هه‌ولیر.
چاپ‌خانه: دار المعرفة-بیروت.

شاره‌زاکردن:

ئه‌ی خو‌ینه‌ری به‌رێز، هه‌ر کاتێک دانه‌ر ده‌لی:

- * رواه الشيخان، مه‌به‌ستی ئیمامی (البخاري و مسلم)ن.
- * رواه اصحاب السنن، مه‌به‌ستی ئیمامی (ابوداود و النسائي و الترمذي)ن.
- * هه‌روه‌ک له سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه، یان پوون کراوه‌ته‌وه، مه‌به‌ستی ئه‌م چوار کتیبه‌نه:

- 1 - (المجموع: شرح المذهب) دانراوی (الإمام النووي).
 - 2 - (تحفة المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام ابن حجرالهيتمي).
 - 3 - (نهاية المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الرملي).
 - 4 - (مغنی المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الخطيب الشربيني).
- جا ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک له‌و چوارانه له‌ گه‌‌لدا نه‌بێ، ئه‌و کاته ده‌لی:
هه‌ر وه‌ک له‌ زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا...

ئه‌ی قوتابی‌ی خو‌شه‌ویست و پێ‌زدار، تکایه:

- 1- پێ‌شه‌کیه‌که‌ له‌ به‌رگی یه‌که‌مدا به‌ بیرلێکردنه‌وه‌یه‌کی ورد بخو‌ینه‌وه.
- 2- بۆ تیگه‌یشتنی ئه‌م کتیبه‌ پشت مه‌به‌سته به‌ ته‌نها زانستی‌خۆت، به‌‌ل‌کو له‌ لای مامۆستای ئایینی ببخو‌ینه، چونکه‌ چه‌ند پێ‌ناسه‌و زاراوه‌یه‌کی شه‌رعی هه‌نه، له‌ لای مامۆستای ئایینی باشت‌ر لێ‌ی تێ‌ده‌گه‌ی.

(کِتَابُ الْبَيْعِ)

شَرْطُهُ الْإِيجَابُ: كَيْفَتُكَ وَمَلَكْتُكَ. وَالْقَبُولُ: كَاشْتَرَيْتُ وَتَمَلَّكْتُ وَقَبِلْتُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ،
ثُمَّ يَهِي بِهَرگي سَيِّئِي مِي ﴿پووناکی (رَبُّ الْعَالَمِينَ) پوونکردنه وهی (مِنْهَاجِ الطَّالِبِينَ)﴾،
خوای گه وره یارمه تیم بدا بۆ ته واکردنی، آمین.

ثیمامی (النَّوَاوِي) ده فهرموئ:

﴿کِتَابُ الْبَيْعِ: ثَمَمَه په پتوکی کرین و فروشتن و مامله ته کانی تره﴾

خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ خوای گه وره کرین و فروشتنی
حه لال کردوه و پیبای حه پام کردوه.

ئینجا بزانه: ئەو پوکنا نهی کرین و فروشتنیان لی پیک دئی، سی پوکنن، یه کهم: گفتوگویی
مامله ته که. دووهم: مامله تکه ره که. سی یه م: ماملت پیکراوه که.

ئینجا ده رباره ی پوکنی یه کهم ده فهرموئ: (شَرْطُهُ) مهرجی دروستبوونی کرین و فروشتن
(الْإِيجَابُ) گۆتنی وشه یه که: که بگه یه نئ شته که ی پئ بکریته ملک (ک) وه ک فروشیاره که
بلی: (بِعْتُكَ) ئەم شته م فروشته تو به ئەوه نده پاره یه (وَمَلَّكَتْكَ) یان بلی: کردمه ملکیتو
به ئەوه نده پاره یه.

(وَالْقَبُولُ) هه روه ما گۆتنی وشه یه که: که بگه یه نئ ملکایه تی ی پئ قبول بکری (ک) وه ک
کرپاره که له وه لامدا بلی: (اِشْتَرَيْتُ) شته که م کپی به ئەوه نده (وَتَمَلَّكْتُ) یان بلی: کردمه
ملکیتو م (وَقَبِلْتُ) یان بلی: قبولم کرد.

جا له زۆری سهرچاوه کاندای بۆ ئەو مهرجه، به لگه یان به م حه دیسه هیناوه ته وه، که
پیغه مبه رﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ عَنْ تَرَاضٍ﴾ صححه ابن حبان، دروستبوونی کرین و
فروشتن ته نها به پازی بوون ده بی. واته: چونکه پازی بوون کاریکی په نهانی ناو دله، به
گۆته ی زوبان ناشکرا ده بی.

﴿نَاكَادَارِي﴾ یه کهم: مهرجه سهرپه رشتکاره که ئەو دوو گۆته یه بلی له و کاته دا: که مالی
شیت، یان مندال ده فروشیته خۆی، یان مالی خۆی ده فروشیته ئەوان، یان مالی یه کیک له
ئەوان ده فروشیته یه کیک تر، هه روه که له سهرچاوه کاندایه رموویانه، بۆ وینه: مهرجه بلی:
ئەم شته ی خۆم فروشته ئەم مندالە ی خۆم به ئەوه نده پاره یه و بۆ ئەوی قبولم کرد. یان
بلی: ئەم شته ی ئەم مندالە م فروشته خۆم و بۆ خۆم قبولم کرد. یان بلی: ئەم شته ی ئەم
مندالە م فروشته ئەم مندالە م و بۆ ئەوی قبولم کرد.

وَيَجُوزُ تَقْدُّمُ لَفْظِ الْمُشْتَرَى، وَلَوْ قَالَ: بِعْنِي. فَقَالَ: بِعْتُكَ. إِنْعَقَدَ فِي الْأَظْهَرِ، وَيَنْعَقِدُ بِالْكِنَايَةِ كَجَعَلْتُهُ لَكَ بَكْذَا فِي الْأَصَحِّ،

دوهم: چەند زانایەك ئەم فەرموودەیان هەلبژاردووە: كە (بَيْعُ الْمُعَاطَاةِ)، واتە: كڕین و فرۆشتنی بێ گۆتە دروستە، بە تاییەتی لەو شتانەی كەم نرخن: وەك كڕیارەكە و فرۆشیارەكە لە سەر نرخێ شتەكە پێك بێن و بێ گۆتنی هیچ وشەیەك پارەكە و فرۆشراوەكە بدەنە یەكتری، هەروەك لە سەرچاوەكاندا پوون كراوەتەو.

سەییەم: ئەوێ دەریارە ی نەگۆتنی وشە ی كڕین و فرۆشتن پوونمان كردهووە، لە گشت ماملەتەكانی تری مالتیدا پەفتاری پێ دەكڕێ: وەك بەخشین و بەكڕێدان و... هتد.

ئینجا بزانه: مەرجه كڕین و فرۆشتنەكە بۆ ماوەیەك نەبێ، كە وابو: دروست نیە بۆ: بۆ ماوە ی ئەوەندە سالا فرۆشتنە تۆ، هەروەك لە زۆریە ی سەرچاوەكاندا ئەو مەسەلانە پوون كراوەتەو. (وَيَجُوزُ تَقْدُّمُ لَفْظِ الْمُشْتَرَى) دروستە: گۆتە ی كڕیارەكە وەپێش گۆتە ی فرۆشیارەكە بكەوێ، وەك بۆ: ئەو شتەم لە تۆ كڕی. فرۆشیارەكەش بۆ: فرۆشتنە تۆ (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر كڕیارەكە گۆتە یەكێ فەرمانی بەكار هێنا و گۆتی (بِعْنِي) ئەم شتەم پێ بفروشه (فَقَالَ) فرۆشیارەكەش گۆتی (بِعْتُكَ) فرۆشتنە تۆ (إِنْعَقَدَ) فرۆشتنەكە دادەمەزری و پێویست نیە دیسان كڕیارەكە بۆ: لێتم كڕی (فِي الْأَظْهَرِ) لە فەرموودە ی بەهێزتردا.

(وَيَنْعَقِدُ) ماملەتی فرۆشتن دادەمەزری (بِالْكِنَايَةِ) بە گۆتە ی نااشكرا: بەو مەرجه ی نیەتی فرۆشتنی هەبێ (كَ) وەك بۆ: (جَعَلْتُهُ لَكَ بَكْذَا) ئەم شتەم كرده ی تۆ بە ئەوەندە پارە یە. یان بۆ: بۆ خۆت ببێ بە ئەوەندە پارە یە. یان بۆ: پێڕۆزت بێ بە ئەوەندە پارە یە. جا كڕیارەكەش قبول بكا (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودە ی پاستتردا.

ئینجا بزانه: نووسینیش وەكو گۆتە ی نااشكرایە، واتە: بە نووسینیش كڕین و فرۆشتن دادەمەزری ئەگەر نیەتی هەبێ، كە وابو: هەر لە و كاتە ی كڕیارەكە لە ناوە پۆکی نووسراوەكە ئاگادار بو، مەرجه: یەكسەر ماملەتەكە قبول بكا، ئینجا هەردوو لا ماوە ی پەشیمان بوونەو هەیان بەردەوام دەبێ تا كڕیارەكە لە دانیشگە ی قبول كردن جیا دەبێتەو، هەروەك لە سەرچاوەكاندا ئەم مەسەلە یە پوون كراوەتەو.

﴿ ئاگاداری ﴾: بە تەلەفۆن و بێ تەلەفۆنیش كڕین و فرۆشتن دادەمەزری، هەروەك لە (الشروانی) دا بە گۆتە ی نااشكرای داناو، بەلام ئاگاداری بە: لەو حالەتە دا نابێ ماملەت پێكراوەكان- هەردووکیان- یەك پگەزی پێبادار بن؟ چونكە لەو جۆرە پێبادارانە دا مەرجه: هەردوو لا- لە دانیشگە ی ماملەتەكە دا- دەمۆدەست لە یەكتری وەربگرن، ئەگینا: دەبێتە

پێبا، هەروەك لە باسی پێبادا پوونی دەكەینەو، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

وَيُشْتَرَطُ أَنْ لَا يَطُولَ الْفَصْلُ بَيْنَ لَفْظَيْهِمَا وَأَنْ يَقْبَلَ عَلَى وَفْقِ الْإِجَابِ،
فَلَوْ قَالَ: بِعْتُكَ بِأَلْفٍ مُكْسَرَةٍ، فَقَالَ: قَبِلْتُ بِأَلْفٍ صَحِيحَةٍ، لَمْ يَصِحَّ،
وَإِشَارَةُ الْأُخْرَى بِالْعَقْدِ كَالنُّطْقِ، وَشَرَطُ الْعَقْدِ الرَّشْدُ،

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبونی کرپین و فروشتن به مهرج داده ندري (أَنْ لَا يَطُولَ الْفَصْلُ) لیک پچرانه که دريژ نه بئ (بَيْنَ لَفْظَيْهِمَا) له نيوان گۆته ی کرپاره که و فروشياره که، ههروه ها گفتوگويه کی وه هاش نه که ويته نيوان که په يوه ندي به مامله ته که وه نه بئ، که واته: نه گهر گۆته ی کرپاره که و فروشياره که ماوه يه کی دريژ لیک پچران، يان گفتوگويه کی بئ په يوه ندي که وته نيوان گۆته که يان، نه و کاته فروشتنه که دروست نابئ.

(وَأَنْ يَقْبَلَ) ههروه ها مهرجه کرپاره که به گۆته يه کی وه ها قبول بکا: که (عَلَى وَفْقِ الْإِجَابِ) له واته دا له که لا گۆته ی کردنه ملک تیک بکاته وه، تاکو واته ی گۆته ی ههردوو لا لیک جيا نه بئته وه، که وابو: (فَلَوْ قَالَ) نه گهر فروشياره که گوتی (بِعْتُكَ بِأَلْفٍ مُكْسَرَةٍ) نه م شتم فروشته تۆ به ههزار ديناری ورده (فَقَالَ) کرپاره که ش گوتی (قَبِلْتُ بِأَلْفٍ صَحِيحَةٍ) قبولم کرد به ههزار ديناری درشته (لَمْ يَصِحَّ) نه و مامله ته دروست نيه، چونکه واته که يان تیک ناکاته وه.

﴿ تَاڤاداری ﴾ مهرجه له پسته ی کرپین و فروشتندا ناوی پاره که بگوتري، ههروه ها مهرجه: فروشتنه که بدریته پال کرپاره که، هه رچه ند کرپاره که ش وه کیلی يه کیکی تر بئ. بۆ ويته: نه گهر نه وزاد وه کیلی ئازاد بئ، ده بی کرپاره که بلئ: نه وزاد نه م شتم فروشته تۆ به نه وه نده پاره يه. ئینجا نه وزاديش بۆ ئازاد قبولی بکا، واته: دروست نيه فروشياره که بلئ: فروشته ئازاد. چونکه ئازاد له م دانیشکه دا نيه، ههروه که له زۆربه ی سه رچاوه کاندایه پوون کراوه ته وه.

(وَإِشَارَةُ الْأُخْرَى) ئاماژه کردنی مروفی لال (بِالْعَقْدِ) به مامله تی کرپین و فروشتن و به کردیان و به کریگرتن و... هتد (كَالِنُطْقِ) وه کو گۆته ی زمان ساغ وایه و گشت مامله تیک به ئاماژه که ی دروست ده بی.

﴿ مهرجه کانی کرپار و فروشیار ﴾

(وَشَرَطُ الْعَقْدِ) مهرجی مامله تکه ر، واته: کرپار و فروشیار (الرَّشْدُ) په شیدی به، واته: بالغ و عاقل بئ و قه ده غه ی ده ستکاری مالی له سه ر دانه ندرا بئ، پیغه مبه ر ﷺ ده فره رموی: ﴿رَفَعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَقِظَ وَعَنِ الصَّيِّ حَتَّى يَبْلُغَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يُفِيقَ﴾ رواه أبوداد بسند صحيح، نووسین له سه ر سئ که سان هه لگیراوه: له سه ر خه وتوو تا هه شیار ده بیته وه، له سه ر مندال تا بلوغي ده بی، له سه ر شیت تا چاک ده بیته وه.

قُلْتُ: وَعَدَمُ الْإِكْرَاهِ بِغَيْرِ حَقٍّ،

كهوابو: كپين و فروشتن و هيچ مامله ته كانى ترى شيت و منداļ دروست نابن، بهلام له مەزەبى ئىمامى (حنفى)دا: ئەگەر منداļ كپين و فروشتن بزانى و سەرپەرشتكارەكەشى ئىزنى بدا، ئەو كاتە دروستە: كپين و فروشتن بكا، ھەرۆك لە كتيبه كانى خويناڢا ھەرموويانە.

ھەرۆھا ئىمام (أحمد) پڭاى داوھ: منداļ بە بئى ئىزنى سەرپەرشتكارەكەى لە شتى كەمدا كپين و فروشتن بكا، ھەرۆك لە (المجموع)دا ئەو مەسلانە پوون كراونەوھ.

﴿ ئاگادارى ﴾ كپين و فروشتن و گشت ماملە ته كانى ترى مرقى سەرخۆش دروستن، جياوازى نيە: بۆ سودى خۆى بئ، يان لە دژى خۆى بئ، بەلام بەكرىدان و كپين و فروشتنى مرقى كوړ دروست نيە، كهوابو: پڭويستە وەكيليك بۆ خۆى دابنئ، ھەرۆك لە سەرچاوەكاندا ناوھپۆكى ئەم ئاگادارىيە پوون كراوھتەوھ.

بەلام لە ھەرموودەيەكى مەزەبى (شافعى)و لە ھەرسىك مەزەبەكەى تردا: كپين و فروشتنى مرقى كوړيش دروستە، ھەرۆك لە (المجموع)دا ھەرموويەتى.

﴿ زۆرليكردن بۆ كپين و فروشتن ﴾

(قُلْتُ) ئىمامى (النواوى) دەھەرموى (وَعَدَمُ الْإِكْرَاهِ بِغَيْرِ حَقٍّ) ھەم مەرجه: بە زۆرليكردن يىكى بە ناھەق كپين و فروشتنەكەى پئىنەكرئ، چونكە خواى گەرە دەھەرموى: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ لە نيوان خۆتاندا مالى يەكترى بە ناھەق مەخۆن، مەگەر بازىرگانىيىكى بە پەزامەندى ئىوھ بئ. كهوابو: كپين و فروشتنى مرقى زۆرليكراوى بە ناھەق دروست نابئ.

بەلام ئەگەر زۆرليكردنەكە بە ناھەق نەبو، بەلگە بە پڭايەكى شەرىى بوو: وەك مرقىيى قەرزدار كەلوپەليكى ھەبئو بە قەسديش قەرزەكە نەداتەوھ، ئەوھـ بە زۆرليكردنـ دەبى كەلوپەلەكەى بفروشتئ و قەرزەكەى بداتەوھ.

ھەرۆھا لە حالەتى گرانى و نەبوونىدا، ئەو كەسانەى لە پڭويستى خويان زياديان ھەيەـ بە زۆرليكردنـ دەبى زىدەيىيەكە بفروشن، واتە: لەو جۆرە حالەتانەدا كپين و فروشتنەكان دروست دەبن.

ھەرۆھا فروشتنى ناچارىش دروستە، كهوابو: ئەگەر يەكئـ بە ناھەقـ تەنگا و كرا شتىك بداتە ستەمكارىك، ئەويش لە بەر ناچارى شتىكى خۆى فروشت ئەو فروشتنەش دروست دەبئ، چونكە بۆ خودى فروشتنەكە زۆرى لئىنەكراوھ، ھەرۆك لە زۆريەى سەرچاوەكاندا ئەو مەسلانە پوون كراونەوھ.

وَلَا يَصِحُّ شِرَاءُ الْكَافِرِ الْمُصْحَفَ وَالْمُسْلِمَ - فَلَا أَظْهَرَ - إِلَّا أَنْ يَغْتَقَ عَلَيْهِ فَيَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا الْحَرْبِيُّ سِلَاحاً، وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلِلْمَبِيعِ شُرُوطٌ: طَهَارَةُ عَيْنِهِ، فَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْكَلْبِ وَالْخَمْرِ وَالْمُتَنَجِّسِ الَّذِي لَا يُمَكِّنُ تَطْهِيرَهُ كَالْخَلِّ وَاللَّبَنِ وَكَذَا الدُّهْنُ فِي الْأَصَحِّ.

(وَلَا يَصِحُّ) دروست نیه (شِرَاءُ الْكَافِرِ الْمُصْحَفَ) مروقی کافر قورپان بکړی، واته: نه و شته ی قورپانی تېدا نووسراوه، هروها کړینی کتیبی حدیس و شرعی شېرعیش بۆ کافر دروست نابی، چونکه تووشی په فتاری بې پېژانه دهین.

(وَالْمُسْلِمَ) هروها دروست نیه مروقی کافر کویله ی موسولمان بکړی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیتردا، چونکه زه لیکردنی موسولمانی تېدا یه (إِلَّا أَنْ يَغْتَقَ عَلَيْهِ) مهگر کویله که به هوی کړینه وه نازاد بېی: وه ک کویله که باوک و باپیری، یان منداو نه وه ی مروقه کافره که بې (فَيَصِحُّ) نه و کاته کړینه که دروست ده بی، کویله که ش نازاد ده بی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

(وَلَا الْحَرْبِيُّ سِلَاحاً) هروها دروست نیه کافری جهنگی چه و که لوبه لی جهنگ بکړی، چونکه به پالېشتی نه و چه که جهنگ له که ل موسولمانان ده کا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿مهرجه کانی پاره و فروشراو﴾

(وَلِلْمَبِيعِ شُرُوطٌ) بۆ مامله ت پیکراوه که - واته: بۆ پاره که و فروشراوه که - پېنچ مهرج داندراون:

مهرجی یه که م: (طَهَارَةُ عَيْنِهِ) بنچینه ی مامله ت پیکراوه که پاک بې، که و ابو: (فَلَا يَصِحُّ) دروست نیه و دانامه زری (بَيْعُ الْكَلْبِ) کړین و فروشتنی سهگو توله و تاژی و به رازو (وَالْخَمْرِ) شه پاب و مردارو زبل و چیقنه و خوین و هر شتیکی تری له بنچینه ی خوی دا پیس بې، پیغه مبه ﷺ ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخِنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ﴾ رواه الشيخان، خواو پیغه مبه ﷺ چه پامیان کردوه: فروشتنی شه پاب و مردارو به رازو بتو سه نه م.

﴿وَعَنْ أَبِي حَنِيفَةَ ﷺ: نَهَانِي ﷺ عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَثَمَنِ الدِّمِّ﴾ رواه البخاری، پیغه مبه ﷺ قه ده غه ی کردوه: پاره ی سهگو پاره ی خوین. واته: فروشتنیان.

(وَالْمُتَنَجِّسِ الَّذِي لَا يُمَكِّنُ تَطْهِيرَهُ) هروها دروست نیه و دانامه زری: کړین و فروشتنی نه و جوړه پیسبووه ی ناگونجې پاک بکړیته وه (كَالْخَلِّ وَاللَّبَنِ) وه کو سرکه و شیر ی پیسبوو (وَكَذَا الدُّهْنُ) هروها پونی پیسبوو (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، واته: چونکه نه و جوړه شله پیسبووانه ناگونجې پاک بکړیته وه، نه و انیش وه ک پیسی بنچینه یی کړین و فروشتنیان دروست نابی.

الثَّانِي: النَّفْعُ، فَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْحَشَرَاتِ وَكُلِّ سَبْعٍ لَا يَنْفَعُ وَلَا حَبَّتِي الْحِنْطَةِ وَنَحْوَهَا
وَأَلَّةِ اللَّهِو، وَقِيلَ يَصِحُّ فِالْأَلَّةِ إِنْ عُدَّ رُضَاضُهَا مَالًا،

به لām هر پیسبوویکی بگونجی پاک بکریته وه: وهك دارو ناسنو جل و بهرگو و نهو
جۆره شتانه، نهو کپین و فروشتنیان دروسته، ههروهك له سه رچاوه کانداهرموویانه،
ههروهها کپین و فروشتنی خانووی پیسبوو و زهوی زیل دراو دروسته، ههروهك له (تحفة) و
(مغنی) دا ههرموویانه.

﴿ نَاگاداری ﴾: پیسی بنچینهیی و شتی پیسبوو دروسته: بیه خشری و بکریته خیر به نیازی
دهست له سه ره لگرتن، ههروهك له (المجموع) و (مغنی) دا ههرموویانه، که وابو: دروسته له
به رامبه ر نهو دهست له سه ره لگرتنهش پاره وه ریگری، وهك بلی: نهو وازم له م سه گه
هیئا بۆ تق به پینج دینار. یان بلی: دهستم له سه ر نهو زیله هه لگرت بۆ تق به چوار دینار.
ههروهك له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(الثَّانِي) هه رچی دو وه می مامله ت پیکراوه که: (النَّفْعُ) سودی لی وه ریگری، جیاوازی نیه:
هه ر نیستا سودی لی وه ریگری، یان له مه ودوا: وهکو جاشوله یه کی بچووک، یان خانوویکی
به کری دراو بۆ ماوه یه ک، واته: هه ر کاتیک جاشوله که گه وره بوو، یان ماوه ی به کری دانه که
ته و او بوو، کریاره که ده توانی سودی لی وه ریگری.

که وابو: (فَلَا يَصِحُّ) دروست نیه و دانامه زری (بَيْعُ الْحَشَرَاتِ) کپین و فروشتنی می ش و مه گه ز:
وهکو مشک، قالزچه، مار، دوپشک، می ش، می شوله، میروو... (و) ههروهها دروست نیه
کپین و فروشتنی (كُلُّ سَبْعٍ لَا يَنْفَعُ) گشت درنده یه کی سودی نه بی: وهك گورگو و شیرو
کۆلاره و نهو جۆره شتانه، به لām نه گه ر سودی هه بی نهو کپین و فروشتنی دروسته: وهك
فیل و باز (وَلَا) ههروهها دروست نیه کپین و فروشتنی (حَبَّتِي الْحِنْطَةِ) دوو دهنکه گه نمو
(وَنَحْوَهَا) نهو جۆره شتانه، چونکه له بهر که می سودی لی وه ر ناگری.

(وَأَلَّةِ اللَّهِو) ههروهها دروست نیه کپین و فروشتنی که لوپه ل و ئامیری گه مه کردنی هه پام:
وهکو زورناو دمبک و موسیقاو... هتد (وَقِيلَ) له ههرمووده یه کی بی هیژدا (يَصِحُّ فِي الْأَلَّةِ)
دروسته: نهو که لوپه لانه بفروشی (إِنْ عُدَّ رُضَاضُهَا مَالًا) نه گه ر پارچه کانی - له دوا ی
شکاندن - به مال دابندرین و سودیان لی وه ریگری.

ههروهها دروست نیه کپین و فروشتنی که لوپه لی قوما رو ده بده به و که لا و نهو جۆره شته
بی سودانه ی مندالان گه مه ی پی ده که ن، هه م نهو کتیبانه ی (بِدْعَةٍ)، یان قسه ی پپو
پووچیان تی دایه، چونکه شتی بی سود به مال داناندری، که وابو: کرینه که ی ده بیته مال به
فیروندان، فروشتنی شی مال خواردنی خه لکه به ناهق، خوا ی گه وره ده هه رموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ﴾ مالی یه کتری له نیوان خۆتاندا به ناهق مه خۆن.

وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمَاءِ عَلَى الشَّطِّ، وَالتُّرَابِ بِالصَّخْرَاءِ فَلَا صَحَّ.
الْثَّالِثُ: إِمْكَانُ تَسْلِيمِهِ، فَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الضَّالِّ وَالْأَبْقِ وَالْمَغْصُوبِ، فَإِنْ بَاعَهُ لِقَادِرٍ
عَلَى إِنْتِزَاعِهِ صَحَّ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ نَصْفِ مُعَيَّنٍ مِنَ الْإِنَاءِ وَالسَّيْفِ وَنَحْوِهِمَا،

هم پیغمبر ﷺ ده فرمودی: ﴿...وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةُ الْمَالِ﴾
رواه الشيخان، خوائ گوره بئ نئوهی ناپه سهند کردوه: گۆته گۆتی بئ سودو زۆر
پرسیارکردنی بئ سودو مال به فیروندان.

(وَيَصِحُّ) دروسته (بَيْعُ الْمَاءِ عَلَى الشَّطِّ) فروشتنی ئاو له سه ر پۆخی پویار (وَالْتُّرَابِ
بِالصَّخْرَاءِ) هم فروشتنی گل له دهشتایی دا، هم فروشتنی بهرد له چیا دا، چونکه ئه
جۆره شتانه سودیان ههیه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: کپین و فروشتنی توتن و جگهره ههچهند دروسته، به لام ناپه سهنده؟
چونکه جگهره خواردن ناپه سنده، واته: هه پام نیه؟ چونکه ههچ به لگه یه کی ناشکرای له
سه ر نیه، به لام نه گه ریه کێک بئ گومان جگهره زیانی پئ بگه یه نئ، یان دهستکورت بئ به
پاره ی به خپوکردنی خیزانه که ی جگهره بکپئ، ئه و کاته جگهره له و ی هه پامه، ههروهک له
(الشروانی) دا پوون کراوه ته وه، به لام زۆریه ی مامۆستایانی نایینی ئه م سه رده مه بئ هه موو
که سێک به هه پامی ده زانن؟ چونکه ده رکه وته: جگهره زیانی ههیه بئ ته ندروستی مروؤ.
(الْثَّالِثُ) مه رجی سی یه می مامله ت پیکراوه که: (إِمْكَانُ تَسْلِيمِهِ) مامله تکه ره که توانای
هه بئ مامله ت پیکراوه که ته سلیم بکا، چونکه نه گه ر نه گونجی ته سلیمی بکا، ده بیته
فریودان ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ﴾ رواه مسلم، پیغمبر ﷺ قه ده غه ی
کردوه کپین و فروشتنی که فریودانی تی دابی.

که وابو: (فَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الضَّالِّ) دروست نیه و دانامه زری کپین و فروشتنی ئاژه لی گوم بوو
(وَالْأَبْقِ) هم گۆیله ی هه لاتوو (وَالْمَغْصُوبِ) هم شتی زه وتکراو، چونکه ناتوانی ئه وانه
ته سلیمی کپیاره که بکا، که وابو: (فَإِنْ بَاعَهُ لِقَادِرٍ عَلَى إِنْتِزَاعِهِ) نه گه ر شته زه وتکراوه که ی،
یان گومبووه که ی فروشته که سێکی وه ها: که توانای هه بو زه وتکراوه که له زه وتکه ره که
بسێنیتته وه، یان گومبووه که بگه پینیتته وه (صَحَّ) ئه و کپین و فروشتنه دروسته
(عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فرموده ی پاست، ههروه ها نه گه ر بیفروشتیتته خودی
زه وتکه ره که ش هه ر دروسته، چونکه له ژۆر دهستی ئه و دایه، به لام دروست نیه بالنده ی له
هه و بفرۆشی، یان ماسی له ئاو پویارو ده ریادا بفرۆشی، مه گه ر ئاوه که که م بئ و گرتنی
ئاسان بئ، ئه و کاته دروسته، ههروهک له سه رچاوه کاندایه فرمودیانه.

(وَلَا يَصِحُّ) دروست نیه و دانامه زری (بَيْعُ نَصْفِ مُعَيَّنٍ) فروشتنی نیوه یه کی دیارکراو (مِنْ
الْإِنَاءِ وَالسَّيْفِ) له قاپ و شمشیر و نَحْوِهِمَا) ئه و جۆره شتانه، چونکه ناگونجی نیوه

وَيَصِحُّ فِي الثُّوبِ الَّذِي لَا يَنْقُصُ بِقَطْعِهِ فِالْأَصَحِّ، وَلَا الْمَرْهُونَ بِغَيْرِ إِذْنِ مُرْتَهِنِهِ، وَلَا الْجَانِي الْمُتَعَلِّقَ بِرَقَبَتِهِ مَالًا فَلَا أَظْهَرَ، وَلَا يَضُرُّ تَعَلُّقَهُ بِذِمَّتِهِ، وَكَذَا تَعَلُّقُ الْقِصَاصِ فِي الْأَظْهَرِ. الرَّابِعُ: الْمَلِكُ لِمَنْ لَهُ الْعَقْدُ، فَبَيْعُ الْفُضُولِيِّ بَاطِلٌ،

ديارکراوه که ته سلیمی کپیاره که بکړئ ته نه په پارچه کردن نه بئ، به پارچه کردن سودی نامینئ، که وایو: نه گهر نیوه که دیاری نه کړئ و به بلاوی بیفروشئ: وهك بلئ: نیوه ی نه م قابم فروشته تئ، نه و کاته دروسته و ده بیته هاوبه ش له نیوانیاندا، هه روهك له (المجموع) دا هه رموویه تی.

هه روه ها (وَيَصِحُّ) کړین و فروشتنی به شیکی ديارکراو دروسته (فِي الثُّوبِ الَّذِي لَا يَنْقُصُ بِقَطْعِهِ) له و پارچه جله ی به پارچه کردن که م ناکاته وه: وهك پارچه قوماشیکی گه وره، یان به په په کی گه وره، چونکه نه گهر پارچه ديارکراوه که ی لی بکړیتته وه سودی ده میئئ (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستردا.

(وَالْمَرْهُونَ) هه روه ها دروست نیه و دانامه زړئ کړین و فروشتنی شتی په هنکراو (بِغَيْرِ إِذْنِ مُرْتَهِنِهِ) به بئ نیونی په هنوه رگره که ی (وَالْجَانِي) هه روه ها دروست نیه کړین و فروشتنی کویله په کی تاوانکار: که (الْمُتَعَلِّقَ بِرَقَبَتِهِ مَالًا) توله ی تاوانه که ی به گه رده نیه وه به سترابئ (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رمووده ی به هیژتردا (وَلَا يَضُرُّ تَعَلُّقَهُ بِذِمَّتِهِ) زیان نادا نه گهر مالیک قهرز بئ و له نه ستوی دا مابئ (وَكَذَا) هه روه ها زیان نادا (تَعَلُّقُ الْقِصَاصِ) کوشتنی له توله ی به گه رده نیه وه به سترابئ (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رمووده ی به هیژتردا، واته: فروشتنی نه و کویله په دروسته، چونکه چاوه پوانی لی بوردنی ده کړئ.

(الرَّابِعُ) هه رجی چواره می مامله ت پیکراوه که: (الْمَلِكُ لِمَنْ لَهُ الْعَقْدُ) مامله ت پیکراوه که ملکی نه و که سه بئ: که مامله ته که ی بئ ده بئ، جیاوازی نیه: خاوه نه که ی به خوی مامله ته که بکا، یان وه کیله که ی، یان سه په رشتکاره که ی، که وایو: (فَبَيْعُ الْفُضُولِيِّ) کړین و فروشتن و گشت مامله تیکی تری خوتیکه لکه ر- که وه کیلی، یان سه په رشتکاری خاوه نه که نه بئ- (بَاطِلٌ) به تاله و دانامه زړئ، چونکه پیغه مبه ر^ک ده هه رموی: ﴿لَا بَيْعَ إِلَّا فِيمَا تَمْلِكُ﴾ حدیث حسن رواه ابو داود و الترمذی و غیرهما، هیچ کړین و فروشتنیک دروست نیه ته نه په له و شته دا نه بئ که ملکی خوته.

که واته: کړین و فروشتنی مالی دزراو، یان زه و تکر او دروست نیه، هه روه ها دروست نیه - به بئ نیون - مالی ژن له میړده که ی بکړئ و هه م به پیچه وانه ش دروست نیه، هه روهك له (احیاء العلوم) دا هه رموویه تی، هه روه ها مامله تی سه ر قوفلانه ش دروست نیه، هه روهك له (باسی ماوه ی به کړیدان) دا پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

وَفِي الْقَدِيمِ مَوْفُوفٌ: إِنَّ أَجَارَ مَالِكُهُ نَفَذَ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ بَاعَ مَالٌ مُورَّثَهُ ظَانًّا حَيَاتَهُ
وَكَانَ مَيِّتًا صَحَّ فِي الْأَظْهَرِ.

(وَفِي الْقَدِيمِ) له فرموده‌ی کزنی نیمامی (شافعی) دا کپین و فروشتن و گشت مامله تیگی تری
خوتیکه لکه - که وه کیل نیه و سه ره رشتکاریش نیه - (مَوْفُوفٌ) پاده گیرئ تا پرسى
خاوه نه که ی ده کرئ، ئینجا (إِنَّ أَجَارَ مَالِكُهُ) نه گه ر خاوه نه که ی پیگه ی دا و به کپین و
فروشتنه که ی پازی بوو، نه وه (نَفَذَ) مامله ته که جئ به جئ ده کرئ و دروست ده بی (وَالَا فَلَا)
به لام نه گه ر پازی نه بوو، دروست نابئ.

جا له (تحفة) و (مغنی) دا - له پووی به لگه وه - نه م فرموده کزنه به به هیژ داندراوه، که
نه م حه دیسه یه: ﴿عَيْنُ غُرُورَةِ الْبَارِقِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَعْطَاهُ دِينَارًا يَشْتَرِي بِهِ شَاةً،
فَاشْتَرَى بِهِ شَاتَيْنِ، فَبَاعَ أَحَدَهُمَا بِدِينَارٍ، فَاتَاهُ بِشَاةٍ وَدِينَارٍ، فَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ﴾
حدیث صحیح رواه أبوداد والترمذی، پیغه مبه ر ﷺ دیناریکی دایه (عروة) تا کو مه پیکی
بئ بکرئ، (عروة) ش - بی ئیزنی پیغه مبه ر ﷺ - دوو مه پی به و دیناره کپین، جا یه کیکیانی
به دیناریک فروشته وه، ئینجا نه م دیناره و مه په که ی تری بئ پیغه مبه ر ﷺ
هیژانه وه، پیغه مبه ر ﷺ دوعای به ره که تی بئ (عروة) کرد. واته: له کپین و فروشتنه وه ی
مه په که ی تردا (عروة) نه کرابوه وه کیل، به لام چونکه پیغه مبه ر ﷺ پازی بوو، مامله ته که
به دروست بووی داندرا.

(وَلَوْ بَاعَ مَالٌ مُورَّثَهُ) نه گه ر فروشیاریک مالی میراتده ری خوی فروشت، واته: مالی نه و
که سه ی که میراته که ی وی بئ فروشیاره که ده بو (ظَانًّا حَيَاتَهُ) وا تیگه یشت نه و میراتده ره
زیندووه (وَكَانَ مَيِّتًا) به لام له کاتی فروشتندا میراتده ره که مردوو بوو (صَحَّ) نه و فروشتنه
دروسته (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیژ تردا، چونکه میراته که ی بئ بووه و له راستی دا
ملکی خوی فروشته وه.

﴿لُكَاةُ دَارِي﴾ یه که م: هر که سیك ده ترسا: سته مکاریک - به ناهق - مالی که سیکی نادیار
ببا، یان زیانیکی لی ببا، نه شگونجا - جگه له فروشتن - به هیچ پیگایه کی تر ماله که بیاریزی،
نه وه بئ که سه که دروسته: ماله که بئ نادیاره که بفروشی، چونکه فروشتن بۆته تاکه پیگا بئ
پاراستنی ماله که، هه روه که له (تحفة) له (باسی سه ره رشتی مندال) دا پوون کراوه ته وه.
دووه م: فروشتنی به نه مانه ت دروسته: (وه که یه کیک بترسی ماله که ی لی داکیر بکرئ، یان
به زدر پیی بفروشرئ، نه ویش له ترسان بیفروشیته دۆستیکی خوی، به لام له پیش فروشتندا
پیک که وتبون: هر کاتیک ترسه که نه ماو خاوه نه که ی داوای ماله که ی کرد، کپیاره که به پاره
بیداته وه)، نه و جۆره فروشتنه دروست ده بی، هه روه که له (المجموع) و (مغنی) دا

الْخَامِسُ: اَلْعِلْمُ بِهِ، فَبَيْعُ أَحَدِ الثَّوْبَيْنِ بَاطِلٌ، وَيَصِحُّ بَيْعُ صَاعٍ مِنْ صُبْرَةٍ تُعْلَمُ صِعَانُهَا، وَكَذَا إِنْ جُهِلَتْ فِالْأَصَحِّ،

فهرمویانه، واته: ماله که ده بیته ملک کپاره که و نه گهر نه شی داته وه لئی حلاله، به لام نه گهر وه عده که ی نه گه یه نیتته جی گونا هبار ده بی، جا نه گهر بیداته وه خیری ده گاتی. سی یه م: نه گهر یه کیك بازرگانی بکا: به مالیکی زه و تکر او، یان دز او، یان به مالی پریا، یان شیربایی، یان هر مالیکی تر: که ملک خوی نه بی و به ئیزنیکی شهرعی خاوه نه که شی نه بی، ته ماشا ده که ین: نه گهر به خودی ماله که کرین، یان فروشتن بکا، نه و مامله ته به تاله و دانامه زری؟ نه پاره که و نه فروشراوه که له هیچیان حلال نابن، جا نه گهر ماله که، یان پاره که بفه وتی، واجبه: توله ی بدا، هر وه ها نه و قازانجهش که له م بازرگانی یه پیدا بووه، نه گهر بگونجی: ده بی بیداته وه مامله تچیه کان، نه گهر نه گونجا: نه وه به مالیکی له ده ستچوو داده ندری، (که واته: له به رزه وه ندی گشتی موسولمانان سهر ف ده کری و نابیتته ملک خوی).

به لام نه گهر به خودی ماله چه پامه که بازرگانی نه کردبو، به لکو به قهرز شتیکی کری و شته کپاره که شی و هر گرت، ئینجا پاره یه کی چه پامی له و قهرزه دایه وه، نه وه مامله ته کان دروست ده بن و قازانجه که شی بق خویه تی له فهرمووده ی نوی ئیمامی (الشافعی) دا، به لام پاره ی نه و شته کپاره ی هر له نه ستقودا ده مینی و گونا هباریش ده بی، چونکه پاره چه پامه که شی هر له نه ستقودا ماوه، هر وه که له (الأنوار) له (کتاب الغصب) دا نه و مه سه له یه پوون کراوه ته وه، ئیمهش له پاشکوی (غصب) دا به دریژی پوونی ده که ینه وه إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(الْخَامِسُ) مهرجی پیئجه می ماملت پیکراوه که: (اَلْعِلْمُ بِهِ) زانستی ه بی به خودی ماملت پیکراوه که، یان به نه ندازه که ی و به شیوه که ی، که و ابو: (فَبَيْعُ أَحَدِ الثَّوْبَيْنِ) فروشتنی یه کیك له دوو جله کان- که دیار نه کری کامه یانه - (بَاطِلٌ) به تاله و دانامه زری، هر وه هاش نه گهر بلئ: مه پیکم له و میگه له، یان له و دوو مه پانه فروشته ت، نه وه- نه گهر مه پره که دیاری نه کری- به تاله و دانامه زری ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ﴾ رواه مسلم، پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کرده: کرین و فروشتنیک که فریودانی تی دابی.

(وَيَصِحُّ) دروسته (بَيْعُ صَاعٍ) ساعیک، یان چه ند کیلویه ک بفروشی (مِنْ صُبْرَةٍ) له کومه له که نمیکی وه ها: که (تُعْلَمُ صِعَانُهَا) نه ندازه ی ساعه کانی، یان کیلویه کانی بزاندری (وَكَذَا إِنْ جُهِلَتْ) هر وه ها نه گهر نه شزاندری چه نده، هر دروسته (فِالْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا، وه که بلئ: بیست کیلوه که نم له م کومه له فروشته ت.

وَلَوْ بَاعَ بِمِلٍّ ذَا الْبَيْتِ حِنْطَةً أَوْ بَزَنَةً هَذِهِ الْحَصَاةِ ذَهَبًا أَوْ بِمَا بَاعَ بِهِ فَلَانٌ فَرَسَهُ أَوْ بِأَلْفِ دَرَاهِمٍ وَدَنَانِيرٍ لَمْ يَصِحَّ، وَلَوْ بَاعَ بِنَقْدٍ وَفَالْبَلَدِ نَقْدٌ غَالِبٌ تَعَيَّنَ، أَوْ نَقْدَانِ لَمْ يَغْلِبْ أَحَدُهُمَا أُشْتُرِطَ التَّعَيُّنُ، وَيَصِحُّ بَيْعُ الصُّبْرَةِ الْمَجْهُولَةِ الصَّيْعَانِ كُلِّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ،

(وَلَوْ بَاعَ بِمِلٍّ ذَا الْبَيْتِ حِنْطَةً) نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی پږ به‌م ژووره گه‌نمی فروشت (أَوْ بَزَنَةً هَذِهِ الْحَصَاةِ ذَهَبًا) یان به گرانایی نه‌م به‌رده زیږی فروشت (أَوْ بِمَا بَاعَ بِهِ فَلَانٌ فَرَسَهُ) یان فروشتمه‌تو به‌و پاره‌یه‌ی فلانکس نه‌سپه‌که‌ی خوی پږ فروشته‌و (أَوْ بِأَلْفِ دَرَاهِمٍ وَدَنَانِيرٍ) یان به هه‌زار دیره‌م و دینار (لَمْ يَصِحَّ) فروشتنی هیچیان دروست نابږ، چونکه نه‌یزانیوه: نه‌ندازه‌ی پږ به ژووره‌که چه‌ند ږپه‌یه، گرانایی به‌رده‌که چه‌ند میسقاله، پاره‌ی نه‌سپه‌که چه‌نده، هه‌روه‌ها دیار نه‌کراوه: له‌و هه‌زاره چه‌ندی دیره‌مه‌و چه‌ندی دیناره، که‌واته: نه‌گه‌ر پیښ مامله‌تکرده‌که نه‌و نه‌ندازانه بزاندږښ، نه‌وه کږږښ و فروشته‌که دروست ده‌بی، هه‌روه‌که له ژوړیه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه.

﴿پاره‌ی فروشراوه‌که﴾

پیشه‌کی بزانه: نه‌گه‌ر شتیکی فروشت به پاره‌یه‌کی‌قهرز، ده‌بی ماوه‌ی قهرزه‌که بزاندږښ، چونکه نه‌گه‌ر پاره‌ی فروشراوه‌که قهرز بږ و ماوه‌ی نه‌زاندږښ، فروشته‌که دروست نابږ، هه‌روه‌که له (المجموع) دا فهرموویه‌تی.

(و) هه‌روه‌ها (لَوْ بَاعَ بِنَقْدٍ) نه‌گه‌ر به قهرز، یان به حازر- شتیکی به پاره فروشت (وَفِي الْبَلَدِ نَقْدٌ غَالِبٌ) له‌و شوینه‌شدا پاره‌یه‌کی وه‌ها هه‌بو: که به نه‌غله‌بی موعامه‌له‌ی پږ ده‌کرا، پاره‌یه‌کی‌تریش به‌و ناوه هه‌بو: به که‌می موعامه‌له‌ی پږ ده‌کرا (تَعَيَّنَ) له‌و دووانه نه‌غله‌به‌که دیاری ده‌کړږ و ده‌بی نه‌ویان بدریښه‌تو فروشیاره‌که.

(أَوْ نَقْدَانِ) یان له‌و شوینه‌دا دوو پاره هه‌بون، به‌لام (لَمْ يَغْلِبْ أَحَدُهُمَا) یه‌کیکیان له‌وی‌تر غالب‌تر نه‌بو، واته: وه‌کو یه‌ک-به یه‌کسانی- موعامه‌له‌یان پږ ده‌کرا، به‌لام یه‌کیکیان به نرخ‌تر بوو، یان ږه‌واج‌تر بوو، نه‌و کاته (أُشْتُرِطَ التَّعَيُّنُ) به مه‌رج داندراره له مامله‌ته‌که‌دا دیاری بکړږ: کامه‌یان مه‌به‌سته، به‌لام نه‌گه‌ر نرخ و ږه‌واجی پاره‌کان وه‌کو یه‌کتری بوو، نه‌و کاته دیاری‌کردن مه‌رج نیه، به‌لکو کږپاره‌که کامه‌یان حه‌ز ده‌کا ده‌یداته فروشیاره‌که، هه‌رچه‌ند یه‌کیکیان ورده بږ و نه‌وی‌تریش درشته بږ، هه‌روه‌که له ژوړیه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه.

(وَيَصِحُّ) دروسته (بَيْعُ الصُّبْرَةِ الْمَجْهُولَةِ الصَّيْعَانِ) فروشتنی کومه‌له گه‌نمیک، یان شتیکی‌تر: که ژماره‌ی ساعه‌کانی نه‌زاندراو بږ (كُلُّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ) هه‌ر ساعیکی به دیره‌میك، یان نه‌م می‌گه‌له مه‌ږم فروشته‌تو هه‌ر مه‌ږك به دیره‌میك. نه‌وه دروسته، چونکه فروشراوه‌که

وَلَوْ بَاعَهَا بِمِائَةِ دِرْهَمٍ كُلَّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ صَحَّ إِنَّ خَرَجْتَ مِائَةً وَإِلَّا فَلَا عَلَى الصَّحِيحِ، وَمَتَّى كَانَ الْعَوَضُ مُعَيَّنًا كَفَتْ مُعَايِنَتُهُ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بَيْعُ الْغَائِبِ، وَالثَّانِي يَصِحُّ وَيَنْبُتُ الْخِيَارُ عِنْدَ الرُّؤْيَةِ،

له بهرچاوهو به پټوانه و به ژماردنیش ده زاندری پاره که ی ده کاته چهنده، به لام نه گهر گوتی: نه مټگله مه پهم فروشته تو جووتی به دیناریک. یان گوتی: له م مټگله ده مه پم به سده دینار فروشته تو. نه و جوړه فروشته دروست نابی، چونکه به نه غله بی نرخ ی مه پهم کان لیک جیاوازه، هه روه که له (المجموع) و (تحفة) دا هه رموویانه.

(وَلَوْ بَاعَهَا بِمِائَةِ دِرْهَمٍ) نه گهر هه موو کومه له که ی به سده دیره مه فروشت (كُلُّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ) هه ر ساعی کی به دیره مټک (صَحَّ) دروسته (إِنْ خَرَجْتَ مِائَةً) نه گهر سده ساع ده ریچی (وَإِلَّا فَلَا) به لام نه گهر سده ساع ده رنه چی دروست نابی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر هه رمووده ی پاست.

﴿کړین و فروشتنی له گوټره﴾

(وَمَتَّى كَانَ الْعَوَضُ مُعَيَّنًا) هه ر کاتی که لوپه له که، یان پاره که له بهرچاو بی (كَفَتْ مُعَايِنَتُهُ) بټ دروستبوونی مامله ته که ته نها به چاو بدیتری به سه، واته: هه ر شتی که کړپارو فروشیار به چاوی خو یان دیتیان: وه که پارچه زیړیک، یان کومه له گه نمټک، یان کومه له گوټریک، یان پارچه قوماشیک، نه وه دروسته له گوټره بیکړن و بیفروشن، بی نه وه ی بزانه کیچی چهنده، یان پټوانه ی چهنده، یان ژماره ی چهنده، هه روه که له سه رچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه، به لام دروست نیه خوارده مه نی و زیړو زیو-له گوټره- به په گه زی خو یان بفروشرین، هه روه که له پیبادا پوونی ده که ی نه وه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى).

ټینجا بزانه: نه و شته ی به چاو دیتراوه، مه رج نیه تام بکړی، یان بټن بکړی، هه روه که له (المجموع) و (نهاية) دا هه رموویانه، جا نه گهر شتی کی به چاو دیت و له ناسینی به هه له دا چوو: وه که وا تټیگا شته که زیوه، یان گه وه ره، ټینجا له دوا ی کړینی ناشکرا بوو: شته که مسه، یان شوشه یه، نه م فروشته نش دروسته و په شیمان بوونه وه شی بټ نیه، هه روه که له (الشبراملسی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالْأَظْهَرُ) به هه رمووده ی به هیتر: (أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بَيْعُ الْغَائِبِ) دروست نیه کړین و فروشتنی شتی نادیار: که کړپاره که، یان فروشیاره که نه یدیتی، هه رچند شته که ش له لای خو یان بی، جا که لوپه ل بی، یان پاره بی، چونکه هه له تاندنی تی دایه (وَالثَّانِي) به هه رمووده ی دووه می ټیمامی (الشافعی) و به هه رسیک مه زه به که ی تر: (يَصِحُّ) دروسته کړین و فروشتنی شتی نه دیتراو، به و مه رج ی په گه زو جوړه که ی پوون بکړی ته وه (وَيَنْبُتُ الْخِيَارُ) کړپاره که مافی په شیمان بوونه وه یه یه (عِنْدَ الرُّؤْيَةِ) له کاتی دیتنی فروشراوه که.

وَتَكْفِي الرُّؤْيَةُ قَبْلَ الْعَقْدِ فِيمَا لَا يَتَغَيَّرُ غَالِبًا إِلَى وَقْتِ الْعَقْدِ، دُونَ مَا يَتَغَيَّرُ غَالِبًا، وَتَكْفِي رُؤْيُهُ بَعْضِ الْمَبِيعِ إِنْ دَلَّ عَلَى بَاقِيهِ كظَاهِرِ الصُّبْرَةِ وَأَنْمُودَجِ الْمُتَمَاثِلِ، أَوْ كَانَ صَوَانًا لِلْبَاقِي خِلْقَةً كَقَشْرِ الرُّمَّانِ وَالْبَيْضِ وَالْقَشْرَةِ السُّفْلَى لِلْجَوْزِ وَاللُّوزِ، وَتُعْتَبَرُ رُؤْيُهُ كُلُّ شَيْءٍ عَلَى مَا يَلِيقُ بِهِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ وَصْفَهُ بِصِفَةِ السَّلَمِ لَا يَكْفِي، وَيَصِحُّ سَلَمُ الْأَعْمَى، وَقِيلَ:

جا بزانه: سولحي به مال و په هنكردن و به كرېدان و به خشين و ماره يي ژن، گشتيان نه و دوو
فه رمودانه يان تېدا دېنه جي، هه روهك له سه رچاوه كاندا فه رمويانه.

(وَتَكْفِي الرُّؤْيَةُ) به فه رموده ي به هيژتر: ديتني مامله ت پېكراوه كه به سه (قَبْلَ الْعَقْدِ) پېش به ستني مامله ته كه (فِيمَا لَا يَتَغَيَّرُ غَالِبًا) له و جوړه شته دا كه ناگوړې به نه غله بي (إِلَى وَقْتِ الْعَقْدِ) تا كاتي به ستني مامله ته كه: وهك زه وي و ناسنو به ردو نه و جوړه شتانه (دُونَ مَا يَتَغَيَّرُ غَالِبًا) به لام له و جوړه شته دا دروست نيه كه به نه غله بي - له و ماوه يه دا - ده گوړې: وهكو خواره ده مني و نه و جوړه شتانه ي زوو ده گوړېن، به لام له و جوړه شتانه دا دروسته كه ده گونجا - له و ماوه يه دا - بگوړېن، يان نه گوړېن: وهك ناژهل، هه روهك له سه رچاوه كاندا فه رمويانه.

(وَتَكْفِي رُؤْيُهُ بَعْضِ الْمَبِيعِ) بؤ دروستبووني مامله ته كه ديتني به شيكي فروشراوه كه به سه (إِنْ دَلَّ عَلَى بَاقِيهِ) نه گه ر نه و به شه نيشانه بي له سه به شه كه ي تر (كَظَاهِرِ الصُّبْرَةِ) وهكو لاي دهره وه ي كومه ليكي دانه وي له، يان گوړېن، يان نارو نه و جوړه شتانه.

(و) هه روهما وهكو (أَنْمُودَجِ الْمُتَمَاثِلِ) نمونه ي نه و شته ي گشت به شه كان يه كسانن: وهكو گه نم و نارو دوشاو و سرکه و... هتد (أَوْ كَانَ صَوَانًا لِلْبَاقِي خِلْقَةً) يان نه گه ر هه ر له دروستبوونيه وه لاي دهره وه ي پاريزه ري به شه كه ي تر بوو (كَقَشْرِ الرُّمَّانِ) وهك تويكلي هه نارو (وَالْبَيْضِ) تويكلي هيلكه و (وَالْقَشْرَةِ السُّفْلَى لِلْجَوْزِ وَاللُّوزِ) هم وهكو تويكلي بڼه وه ي گوړېن چواله، يان تويكلي سه ره وه يان نه گه ر په ق نه بوين، واته: ته نها ديتني نه و تويكلانه ي پراېردو، به سه بؤ دروستبووني فروشتني ناوه وه يان.

(وَتُعْتَبَرُ رُؤْيُهُ كُلُّ شَيْءٍ) په چاو ده كړي ديتني گشت شتيك (عَلَى مَا يَلِيقُ بِهِ) به گوړه ي ليوه شانه وه ي خوي، وهك له كړيني خانودا: ژوره كان و بان و سه رشورگه و ناوده ستخانه و ديواره كان دهره وه و ناوه وه ي ببيني، له كړيني باغدا: دره خته كان و جوگه كان ناوه وه ي ببيني، له كړيني جل و به رگدا: بلاوي بكا، تاكو دهره وه و ناوه وه ي ببيني... به و جوړه.

(وَالْأَصَحُّ) به فه رموده ي پراستر (أَنَّ وَصْفَهُ بِصِفَةِ السَّلَمِ لَا يَكْفِي) باسكردني فروشراوه كه به سيفه ته كان ي (سَلَمٌ) به س نيه و به بهر ديتن ناكه وي.

(وَيَصِحُّ سَلَمُ الْأَعْمَى) دروسته: مروفي كويړ (سَلَمٌ) بكا (وَقِيلَ) له فه رموده يه كي بي هيژدا:

(إِنْ عَمِيَ قَبْلَ تَمْيِيزِهِ) ئەگەر مەزھەکە پێش جیاوازی کردنی نێوان شتەکان کوێر بوبێ (فَلَا) ئەو (سَلَم) کردنی دروست نابێ، ئینجا بزانه: کپین و فرۆشتن و بەکرێدانی مەزھەکی کوێر لە مەزھەکانی کەپیارو فرۆشیاردایا پوون کراوە، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَعَالَى.

﴿پاشکۆ: چەند فرۆشتنێکی نادروست﴾

ئەو عەدەتە لە ناو خەڵکدا هەیە: کە بە شە ئاوەکە ی زەوی و باغەکانیان لە ئاوی پەوان دەفرۆشن، ئەو کپین و فرۆشتنە حەرامە و دروست نابێ، چونکە ئەندازە ی ئاوە پەوانەکە نەزاندراوە و هەمووی نەدیترایە، هەم ئاوی جۆگە و پوچارو سەرچاوە گشتیەکانیش ملکی فرۆشیارە کە نیە، هەروەک لە زۆربەی سەرچاوەکاندا پوون کراوەتەو.

هەروەها دروست نیە: شیر لە ناو گواندا بفرۆشرێ و خوری و موو لە سەر پشنتی ئازەلی زیندوو بفرۆشرێ، دروست نیە سەرپوێ ی ئازەل-پیش لیکردنەوێان- بفرۆشرێ و دروست نیە: ئازەلی سەرپاوی، یان پیستەکە ی-پیش گرواندن- بفرۆشرێ، هەروەها لە دوا ی گرواندنیش- ئەگەر ئاوەوە ی پاک نەکرێتەو- دروست نیە بە کێشان بفرۆشرێ، واتە: چونکە پیسایە ئاوەوەشی لە گەل دەکێشرێ و نازاندی چەندە، کەوابو: ئەگەر لە گۆترە بیفرۆشی دروست دەبێ، هەروەها دروست نیە: سەرکی پەشە و لاغ و سەرکی ووشتەر-پیش لایردنی پیستەکە ی- بفرۆشرێ، چونکە پیستەکە ی لە گەلی ناخوری، بەلام فرۆشتنی سەرکی مەپو بزن دروستە، هەروەک لە (الأنوار) دا پوون کراوەتەو.

﴿ئاکاداری﴾: فرۆشتنی ئازەل و بالندە بە کێشان- هەروەک بە سەرپاوی دروست نیە- بە زیندوو و پیش هەر دروست نیە بە بەلگە ی حەدیسەکە ی ﴿نَهَائِيٌّ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ﴾ ی پابردوو؟ چونکە مەزجی پێنجە می فرۆشراوی لێ نەهاتۆتە جێ و نازاندی کێشی گۆشتەکە- بە تەنهایی- چەندە و پیسایە ئاوەوە ی چەندە، بەلام- لەم مەسەلە یە- ماسی جیا کراوەتەو و لە هەموو حالە تیکی دا دروستە: بە کێشان و بە گۆترە بفرۆشرێ؟ چونکە پیسایە ئاوەوە ی کەمە، هەروەک لە (نهاية) و (مغنی) دا فەرموویانە.

جا نەمزانیوە- وَاللَّهُ أَعْلَمُ- بە هیچ مەزھە بێک دروست بێ: ئازەل و بالندە- جگە لە ماسی- بە کێشان بفرۆشرێ، بۆ نمونە: لـه (المبسوط للرخسي) ی مەزھەبی (حنفی) دا ب(12) ل(189) فەرموویەتی: (الشَّاةُ الْحَيَّةُ لَا تُوزَنُ) بزن و مەپی زیندوو- بۆ کپین و فرۆشتن- ناکێشرێ.

هەروەها لە (مواهب الجليل) ی مەزھەبی (مالکی) دا ب(4) ل(279) فەرموویەتی: (وَلَا يَجُوزُ بَيْعُ لَحْمٍ شَاةٍ حَيَّةٍ أَوْ مَذْبُوحَةٍ أَوْ لَحْمٍ بَعِيرٍ كُسِرَ قَبْلَ الذَّبْحِ وَالسَّلَخِ كُلِّ رَطْلٍ بِكَذَا) دروست نیە: فرۆشتنی بزن و مەپی زیندوو، یان سەرپاوی، یان ووشتی قاچ

(بَابُ الرَّبَا)

سہرپین و گرواندن، ہر پیتلیکی بہ ئہ و ہندہ . کہ و ابو: واجبہ موسولمان خوی لہ م ماملہ تہ
 حہ پامہ بیاریزی و ناژہ لو بالندہ بہ کیشان نہ کپی و نہ فروشی.
 ئینجا بزائہ: دروستہ ہنگ، واتہ: میشی ہنگوین لہ ناو غہ لئی خوی دا بفروشی،
 بہ و مہرجی لہ کاتی ہاتنہ دہرہ و ہو چوونہ ژورہ و ہو بی دیترین، ہرچہ ند ہموویشی
 نہ دیترین، بہ لام فروشتنی سلق و تورو پیازو ئہ و جۆرہ شتانہ لہ ناو زہوی دا-پیش
 ہلگہ ندن- دروست نیہ، بہ لام لہ لای ئیمام (مالک) دروستہ: پیازو تورو ئہ و جۆرہ
 شتانہ ش-پیش ہلگہ ندن- بفروشرین، ہرہوک لہ (المجموع) دا ئہ و مہ سہ لانہ
 پوون کراونہ و ہ.

ہرہ و ہا فروشتنی دانہ ویلہ ش لہ ناو گولی خوی دا دروست نیہ، بہ لام لہ مہ زہ بی
 ئیمامی (حنفی) دا دروستہ: دانہ ویلہ ش لہ گولی خوی دا بفروشری، ہرہوک لہ (الہدایۃ) ی
 خویاندا پوون کراوہ تہ و ہ.

ہرہ و ہا گہ نم و جوی تیکہ لکراویش دروستہ لہ گوترہ و بہ کیشان و بہ پیوانیش بفروشری،
 ہرہوک لہ زۆریہی سہرچا و ہ کاندای پوون کراوہ تہ و ہ، ہرہ و ہا فروشتنی قہ سیل، واتہ: ئہ و
 کشتوکالہ سہ وزہی گولی نہ گرتوہ، ہم فروشتنی پیریز، واتہ: ئہ و زلک و پووشہی لہ
 دوا ی دروینہ لہ زہوی دا دہمینی تہ و ہ، ہرہ و ہوکی دروستہ، ہرہوک لہ باسی (الأصول
 والثمار) بہ دریتی پوونی دہ کہینہ و ہ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

﴿بَابُ الرَّبَا: بَاسِی رِیَا﴾

واتہ: سود و ہرگرتن بہ ریگاہ کی ناشہ رعی: و ہک خوار دہ مہنی، یان زیو زیو و پارہ بہ
 یہ کتری بفروشی بہ پیچہ وانہی یاسای ئیسلام، ہرہوک لہ م باسہ دا پوون کراوہ تہ و ہ.
 ریبا لہ گونا مہ کانی ہرہ گہ و رہیہ و لہ ہیچ شہریعہ تیکدا حہ لال نہ کراوہ و گہ و رہ ترین
 ہرہ شہ لہ قورپان و حہ دیسدا دہربارہی ریبا ہاتوہ، خوی گہ و رہ بانگہ وازی جہنگ دہکا
 لہ گہ ل ریبا خورہ کان و دہ فہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ھو ئہ و کہ سانہی ئیمان تان ھینارہ لہ
 خوا بترسنو ئہ و پیبایہی ماوہ وازی لی بیینن ئہ گہر ئیوہ ئیماندارن، جا ئہ گہر واز لہ ریبا
 ناھینن، ناگادار ببنہ و ہ بق جہنگیک لہ لای خواو پیغہ مہرہ و ہ ﷺ.

ہرہ و ہا ﴿لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكِلَ الرِّبَا وَمُؤْكَلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيَهُ، وَقَالَ: هُمْ سَوَاءٌ﴾ رواہ مسلم
 وغیرہ، پیغہ مہرہ و ہ ﷺ لہ عنہ تی کردوہ لہ پیبا و ہرگرو لہ پیبا دہر و لہ نووسہری ماملہ تی

پیباو له هەردوو شاهیده کانی، فەرمووی: ئەوانە له تاوانی پێیادا یە کسانن.

إِذَا بَيَعَ الطَّعَامُ بِالطَّعَامِ إِنْ كَانَ جِنْسًا أَشْطَرِطَ الْحُلُولُ

ئینجا بزانه: حە پامکردنی پیبا خواپە رستی یە و ھۆیە کە ی ئاشکرا نیە، بە لام حیکمە تە کە ی ئە مە یە: تە نگایی و زیان دە کە وێتە بازار، ھەروە کە لە (تحفة) و (نهاية) و حاشیە کانیاندا پوون کراوە تە وە، بۆ یی پێویستە مەوێ موسوڵمان لە گشت ماملە تێکی دا ناگادارو بە ترس بی؟ نە وە کە تووشی پیبا ببی، چونکە پێغەمبەر ﷺ دە فەرموێ: ﴿الرِّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ أَبَاً أَيْسَرُهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكَحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ﴾ صححە الحاکم علی شرط البخاری و مسلم، پیبا حە فتا و سێ دە رگە یە، لە ھە موویان کە م گوناھتر وە ک ئە وە یە: پیباو زینا لە گە ل دایکی خۆ ی بکا. جا ھەر لە بەر ئە و ترسە یە ئیمامی (عمر ﷺ) فەرموویە تی: (کە س لە بازار ی ئیمە دا بازرگانی نە کاتە نھا ئە و کە سە نە بی: کە شارە زای شەریعە تە، دھنا تووشی پیبا خواردن دە بی).

ھەروە ئیمامی (علی ﷺ) فەرموویە تی: (ھەر کە سێ ک بازرگانی بکا پێش ئە وە ی شەرع بزانی، ئە وە دە کە وێتە ناو پیبا). لە (مغنی) دا ئە و فەرموودانە ی گێڕاوە نە وە. ئینجا بزانه: پیبا سێ جۆرە، یە کە م: (رِبَا الْفَضْلِ)، واتە: پیبا ی زیدە یی، وە ک یە کێکیان شتێکی زیاتر لە وێ تر وە ریکرێ: لە کاتی ماملە تە کە دا، یان لە مە و دو، ھەروە کە لە (باسی قەرز) دا پوونی دە کە ی نە وە، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى. دوو ھە م: (رِبَا الْيَدِ)، واتە: پیبا ی دە ست بە دە ست، وە ک لایە نکیان-یان ھەردووکیان- پێش لێ کە وەر گرتنی ماملە تێ کراوە کە لە وێ تر جیا ببێ تە وە. سێ ی ھە م: (رِبَا النِّسَاءِ)، واتە: پیبا ی دا و خست، وە ک لایە نکیان-یان ھەردووکیان- ماوہ دا بنی بۆ وەر گرتنی ماملە تێ کراوە کە، ھەر چە ند لێ کیش جیا نە بنە وە. جا بزانه: زۆر جار (رِبَا الْيَدِ) لە (رِبَا النِّسَاءِ) ش دێ تە جی.

دیسان بزانه: پیبا تە نھا لە خواردە مە نی و زێ پوزیو و پارە دا ھە یە، واتە: جگە لە وانە لە ھیچ شتێکی تر دا پیبا نیە، وە ک بە ردو دارو ئاسن و جل و بە رگ و ئازە ل و ئە و جۆرە شتانە، کە وابو: دروستە بە ردێ ک بە دوو بە رد، دارێ ک بە دوو دار، جلێ ک بە دوو جل، مە پێ ک بە دوو مە پ بفرۆشی: بە قەرز، یان دە ست بە دە ست، ھەروە کە لە (المجموع) دا پوون کراوە تە وە. ئینجا لە پێشدا باسی پیبا ی خواردە مە نی دە کا و دە فەرموێ: (إِذَا بَيَعَ الطَّعَامُ بِالطَّعَامِ) ھەر کاتێ ک خواردە مە نی بە خواردە مە نی فرۆشرا، ئە وە تە ماشا دە کرێ: (إِنْ كَانَ جِنْسًا) ئە گەر ھەردوو خواردە مە نیە کان یە ک پە گە ز بون: وە ک گە م بە گە م، یان جۆ بە جۆ، یان برنج بە برنج... ھتد، ئە وە (أَشْطَرِطَ) بۆ دروستبوونی ماملە تە کە سێ مە رج داندراون: یە کە م: (الْحُلُولُ) ھەر ئە و دە مە بی ماوہ دانان-ھەردوو لا- خواردە مە نیە کان

بدهنه يه کتري، واته: نه گهر ماوه دابندرئ، وهك يه كيكيان بلئ: پاش دهقيقه يهك ليتره
وَالْمُمَائِلَةُ وَالْتَّقَابُضُ قَبْلَ التَّفْرِقِ، أَوْ جِنْسَيْنِ كَحِنْطَةٍ وَشَعِيرٍ جَارِ التَّفَاضُلِ، وَاشْتُرِطَ
الْحُلُولُ وَالْتَّقَابُضُ،

دهتدهمئ، نهو چه پامه و دهبيتته (رِبَا النَّسَاءِ)، واته: پيباي دواخستن، هه رچه ند له
شوئني مامله ته كه ش له يه كتري جيا نه بوينه وه.

دووه م: (وَالْمُمَائِلَةُ) خوارده مه نيه كه ي هه ردو لا هه ندي يه كتري بن، واته: نه گهر يه كيكيان
له ويتر زياتر بوو، نهوه چه پامه و دهبيتته (رِبَا الْفَضْلِ)، واته: پيباي زيده يي.
سئ يه م: (وَالْتَّقَابُضُ قَبْلَ التَّفْرِقِ) هه ردو لا خوارده مه نيه كان له يه كتري وه ريگرن پيش
نه وه ي - له شوئني مامله تبه ستن - ليك جيا ببنه وه، واته: نه گهر يه كيكيان
خوارده مه نيه كه ي وه رنه گرت و پويشت، نهوه ش چه پامه و دهبيتته (رِبَا الْيَدِ)، واته: پيباي
دهست به دهست، به به لگه ي چه ديسه كه ي داهاتوو.

﴿ نَاكَا دَارِي ﴾: له و حاله ته ي خوارده مه نيه كان له يهك په گه زن، جياوازي نيه: زيده ييه كه
له خودي په گه زه كه وه ريگري، يان له په گه زيكي تر، له هه ردو حاله تدا هه رپي ي
ده گوتري: (رِبَا الْفَضْلِ) - پيباي زيده يي، وهك كيلو گه نمي ك بفروشي به كيلو گه نمي ك و
ديره مي ك، هه روه ها جياوازي نيه: له شوئني مامله تبه ستنه كه دا زيده ييه كه وه ريگري، يان
زيده ييه كه بكاته مه رجى قه رزيك و له مه ودوا وه ري بگري، جا نه مه يان (رِبَا الْقَرْضِ) شى پي
ده گوتري، واته: پيباي قه رز، كه له (باسي قه رز) دا پووني ده كه يينه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

پنجه مبه ر ﷺ ده فه رموي: ﴿الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ
وَالْتَّمَرُ بِالتَّمْرِ وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ مِثْلًا بِمِثْلِ يَدَايِدٍ، فَمَنْ زَادَ أَوْ اسْتَرَادَ فَقَدْ أَرَبَى، الْآخِذُ وَالْمُعْطَى
فِيهِ سَوَاءٌ﴾ رواه مسلم، زيپر به زيپر، زيو به زيو، گه نم به گه نم، جو به جو، قه سب به قه سب،
خوي به خوي، ده بي به ويته ي يه كتر بن: له نه ندازه دا يه كسان بن و دهست به دهست بن،
هه ر كه سيك زيده بدا، يان زيده وه ريگري، به پاستي پيباي كردوه، پيباوه رگرو پيباده ر
- واته: زيده وه رگه كه و زيده دهره كه - له تاواندا يه كسان.

(أَوْ جِنْسَيْنِ) يان نه گهر هه ردو خوارده مه نيه كان دوو په گه زي ليك جياواز بون (كَحِنْطَةٍ
وَشَعِيرٍ) وه كو گه نم و جو به يه كتري بفروشي، يان برنج و توك به يه كتري بفروشي، نهوه
(جَارِ التَّفَاضُلِ) دروسته يه كيكيان له ويتر زياتر بي، به لام (وَاشْتُرِطَ) بؤ دروستبووني
مامله ته كه، دوو مه رچه كه يتر داندراون:

يه كه م: (الْحُلُولُ) هه ر نه وده مه بي ماوه دانان - هه ردو لا - خوارده مه نيه كانيان بدهنه
يه كتري. دووه م: (وَالْتَّقَابُضُ) خوارده مه نيه كانيش له يه كتري وه ريگرن پيش نه وه ي ليك

جیا ببنه وه، که واته: ئەگەر تری بە گەنم بفروشری، یان برنج بە ساوار بفروشری، یان
وَالطَّعَامُ مَا قُصِدَ لِلطَّعْمِ اقْتِيَاتاً أَوْ تَفْكُهَا أَوْ تَدَاوِياً،
وَأَدَقَّةُ الْأَصُولِ الْمُخْتَلَفَةِ الْجِنْسِ وَخُلُولُهَا وَأَذْهَانُهَا أَجْنَاسٌ،

هەر خواردەمەنێک بە پەگە زێکی تری خواردەمەنی بفروشری، ئەگەر یەکیکیان بلی: پاش
 ماو یەکی تر لێرە دەتدەمێ. ئەو دەبیته (رِیَاالنِّسَاء) = پیبای دواخستن.

هەر وەها ئەگەر یەکیکیان لە شوینە بپواو خواردەمەنێکە ی وەرنگری، ئەو دەش دەبیته
 (رِیَا الْيَدِ) = پیبای دەست بە دەست، چونکە لە پیبایە تێکی حەدیسەکی پراپر دودا
 پیغه مەبر عليه السلام دەفەرموی: ﴿فَإِذَا اخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَيُعْوَا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ﴾
 رواد مسلم، هەر کاتێک ئەو پەگە زانە لێک جیاواز بون، ئەو چۆن حەز دەکەن پێکیان
 بفروشن، بەو مەرجە ی دەست بە دەست بێ.

(وَالطَّعَامُ) ئەو خواردەمەنێکی پیبای تێ دایە (مَا قُصِدَ لِلطَّعْمِ) ئەو شتێکی مەبەستی
 ئادەمیزاد بۆ خواردنی بێ: جا (اقْتِيَاتاً) بۆ پێژان بیخوا: وەك ئاوی خواردنە وەو گەنم و
 برنج... هتد (أَوْ تَفْكُهَا) یان بۆ خووشی و پێخۆر بیخوا: وەك سرکە و دۆشاو و کەنگر و پێواس و
 قەسپ و هەنجیر و تری و هەنار... هتد (أَوْ تَدَاوِياً) یان بۆ دەرمانکردن، واتە: چاککردنی
 خواردەمەنی: وەك شەکر و چای و خوێ و بیبەر و سۆدە، یان چاککردنی لاشە ی ئادەمیزاد:
 وەك دەرمانەکانی پزشکی که لە پێگای دەمەو بە کار دێن.

کە واتە: ئەگەر شەکرێ قەند بفروشری بە شەکرێ وردە، یان خوێ ی گەرمیان بفروشری بە
 خوێ ی کوێستان، مەرجە: بە ئەندازە ی یەکتەر بن و دەست بە دەست لە یەکتەری وەرگیرن،
 واتە: ئەگەر پارە ی بە زیاده لە سەر وەرگیرن، یان خودی شەکرە که زیاتر وەرگیرن، یان لە
 دوا ی لێک جیا بونە وە لە یەکتەری وەرگیرن، ئەو دەبیته پیا.

هەر وەها لە دەرمانی پزشکی شدا زێدەیی پیبایە: وەك (ئەمبیسیلین) ی (500
 ملغم) ی ئێترانی بفروشی بە (ئەمبیسیلین) ی (250 ملغم) ی عێراقی، چونکە هەردووکیان یەك
 پەگەزن، بەلام ئەگەر (ئەمبیسیلین) بفروشری بە (ئەسپرین)، ئەو زێدەیی دروستە، بەو
 مەرجە ی دەست بە دەست لە یەکتەری وەرگیرن، هەر وەك دروستە: خوێ بفروشری بە
 شەکر و زێدە بیش وەرگیر، بەو مەرجە ی دەست بە دەست بێ، چونکە ئەو پەگە زانە لێک
 جیاوازن، وَاللّٰهُ اَعْلَمُ.

(وَأَدَقَّةُ الْأَصُولِ) ئاردی ئەو دانە و پێلانە ی که (الْمُخْتَلَفَةِ الْجِنْسِ) پەگە زیان لێک جیاوازه و
 (وَخُلُولُهَا) هەم سرکە ی ئەو میووە ی پەگەزی لێک جیاوازه و (وَأَذْهَانُهَا) هەم پونی ئەو
 دەنگانە ی پەگەزیان لێک جیاوازه: گشتیان (أَجْنَاسٌ) پەگەزی لێک جیاوازن وەك

بنچینه‌کە ی خۆیان، کەواتە: دروستە ئاردی گەنم بفروشری بە ئاردی جو، زێدەش
 وەرگیرئ بەو مەرجهی دەست بە دەست بئ.
**وَاللَّحُومُ وَالْأَلْبَانُ كَذَلِكَ فَيَالْأَظْهَرُ، وَالْمُمَاتْلَةُ تُعْتَبَرُ فَيَالْمَكِيلِ كَيْلًا وَالْمَوْزُونِ وَزْنًا،
 وَالْمُعْتَبَرُ غَالِبُ عَادَةِ أَهْلِ الْحِجَازِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ،**

هەروەها دروستە: سرکە ی خورما بفروشری بە سرکە ی ترئ، یان هەنار، زێدەش وەرگیرئ
 بەو مەرجهی دەست بە دەست بئ، هەروەها دروستە: پونی کونجی و گولە بە پۆژە بفروشرئ
 بە پونی زەیتون و زوڤات و پەمۆ، بەو مەرجهی دەست بە دەست بئ، چونکە ئەو ئاردو
 سرکە و پونانە لە بنچینه‌دا پەگە زیان لێک جیاوازه.

(وَاللَّحُومُ) گۆشتەکان و (وَالْأَلْبَانُ) شیرو ماستەکان، هەم پونەکان و هێلکەکان گشتیان
 (كَذَلِكَ) پەگە زێ لێک جیاوازن وەك بنچینه‌کە ی خۆیان (فَيَالْأَظْهَرُ) لە فەرموودە ی
 بە هیژتردا، کەواتە: دروستە گۆشتی مەپو بزنی بفروشرئ بە گۆشتی پەشە و لاغ،
 زێدەش وەرگیرئ، هەروەهاش دروستە: پونی و شیرو ماستی مەپو بزنی بفروشرئ
 بە پونی و شیرو ماستی مانگا، زێدەش وەرگیرئ، هەروەهاش دروستە: هێلکە ی مریشک
 بفروشرئ بە هێلکە ی قاز، زێدەش وەرگیرئ، بەو مەرجهی لە گشت ئەوانە ی پراپر دوو دا
 دەست بە دەست بئ.

بەلام ئەگەر ئەوانە ی پراپر دوو، لە بنچینه‌دا یەك پەگە ز بون زێدە یی دروست نیە، کەوابو:
 دروست نیە ئاردیکی ووردی گەنم بە ئاردیکی ووردی، یان درشتی گەنم بفروشرئ و زێدەش
 وەرگیرئ، یان سرکە یەکی مززی هەنار بە سرکە یەکی مززی، یان ترشی هەنار بفروشرئ و
 زێدەش وەرگیرئ، یان پونیکی پەیتی گولە بە پۆژە بە پونیکی پەیتی، یان شلی گولە بە پۆژە
 بفروشرئ و زێدەش وەرگیرئ، هەروەها دروست نیە: گۆشت و شیرو ماست و پونی مەپو بزنی
 بفروشرئ بە گۆشت و شیرو ماست و پونی مەپو بزنی و زێدەش وەرگیرئ، چونکە مەپو بزنی
 یەك پەگە زن، هەروەك لە زۆریە ی سەرچاوەکاندا فەرموویانە.

(وَالْمُمَاتْلَةُ) هاوینە یی خواردە مەنی (تُعْتَبَرُ) پەچاو دەکرئ (فَيَالْمَكِيلِ كَيْلًا) لەو
 خواردە مەنیە دا: کە دەپیورئ (كَيْلًا) بە پێوانە پەچاو دەکرئ، هەرچەندە لە کیشانی شدا
 لێک جیا بن (وَالْمَوْزُونِ) هەروەها لەو خواردە مەنیە شدا کە دەکیشرئ (وَزْنًا) بە کیشان
 پەچاو دەکرئ، هەرچەندە لە پێوانە شدا لێک جیا بن (وَالْمُعْتَبَرُ) ئەو عادیە ش کە پەچاو
 دەکرئ بۆ زانینی کیشان و پێوان (غَالِبُ عَادَةِ أَهْلِ الْحِجَازِ) عادیە تە زۆرە کە ی خەلکی
 حیاژە (فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) لە سەردەمی پێغەمبەر دا ﷺ، واتە: هەر خواردە مەنیە ک لە
 سەردەمی پێغەمبەر دا ﷺ پیورایی، ئیستاش هەر پێوانە کە ی پەچاو دەکرئ و ئەو ی

کیشرابی، ئیستاش هر کیشانه که ی په چاو ده کړی، عاده تی ئیستای خه لک - نه گهر به پیچه وانه ی نه و سرده م بئ - په چاو ناکړی.

وَمَا جُهْلٌ يُرَاعَى فِيهِ عَادَةُ بَلَدِ الْبَيْعِ، وَقِيلَ الْكَيْلُ، وَقِيلَ الْوَزْنُ، وَقِيلَ يَتَخَيَّرُ، وَقِيلَ إِنْ كَانَ لَهُ أَصْلٌ أُعْثِرَ، وَالنَّقْدُ بِالنَّقْدِ كَطَعَامٍ بِطَعَامٍ،

(وَمَا جُهْلٌ) نه و خوارده مه نیه ش که نه زاندر اوه: له سرده می پیغه مبه رد الله ثایا پیوراوه، یان کیشراوه (يُرَاعَى فِيهِ عَادَةُ بَلَدِ الْبَيْعِ) عاده تی شوینی مامله ته که ی تئ دا په چاو ده کړی (وَقِيلَ الْكَيْلُ) له فرموده یه کی بی هیژدا: پیوانه په چاو ده کړی (وَقِيلَ الْوَزْنُ) له فرموده یه کی تری بی هیژدا: کیشان په چاو ده کړی (وَقِيلَ يَتَخَيَّرُ) له فرموده یه کی تری بی هیژدا: سرپشکه: کامه یان په چاو بکا دروسته (وَقِيلَ) له فرموده یه کی تری بی هیژدا: (إِنْ كَانَ لَهُ أَصْلٌ) نه گهر خوارده مه نیه که بنچینه یه کی مه بی (أُعْثِرَ) بنچینه که په چاو ده کړی.

﴿ پیبای زیږو زیو و پاره ﴾

(وَالنَّقْدُ بِالنَّقْدِ) زږ به زږ و زیو به زیو، هم پاره به پاره و به پیچه وانه ش (كَطَعَامٍ بِطَعَامٍ) وه خوارده مه نی به خوارده مه نی یه: له گشت پوونکړنه وه کانی پابردودا، به به لگه ی هردو حه دیسه که ی پابردو، واته: نه گهر زږ به زږ بفروشری، یان زیو به زیو بفروشری، یان پاره ی ولایتیک به پاره ی هه مان ولات بگوردریته وه، نه وه - بئ دروستبوونی مامله ته که - سئ مرج داندراون:

یه که م: بئ ماوه دانان - هردو لا - شته که بده نه یه کتر. دووهم: له نه اندازه دا هاویننه ی یه کتری بن. سئ یه م: پیش لیکجیا بوونه وه - هردو لا - شته که له یه کتری وه ریگرن. هه روه ها نه گهر زږ به زیو بفروشری، یان زیو زیو به پاره بفروشری، یان پاره ی ولایتیک به پاره ی ولایتیک تر بفروشری، نه وه - بئ دروستبوونی مامله ته که - دوو مرج داندراون: یه که م: بئ ماوه دانان - هردو لا - شته که بده نه یه کتر. دووهم: پیش لیکجیا بوونه وه - هردو لا - شته که له یه کتری وه ریگرن. واته: هاویننه یی له نه اندازه دا مرج نیه.

ئینجا بزانه: چند پیبایه کی ناو بازار هه نه له م ناگاداریانه دا پوونیان ده که ینه وه:

﴿ ناگاداری ﴾ یه که م: پاره و دراوی نه م سرده مه جیگری زیږو زیوه، که واته: زه کاتی تئ دا واجبه و پیبای تئ دا حه پامه، ئینجا بزانه: که له سرچاوه کانداهرموویانه: (فلوس) پیبای تئ دا نیه. مه به ستیان (فلوس)ی سرده می خوئیانه، چونکه پاره ی سرده می نه و زانایانه له زیږو زیو بوو، به لام (فلوس) پاره نه بو، به لکو له سفر دروست ده کراو له جی و رده ی زیو به کار ده هیندرا، هه روه که له (الدرالمنتقی شرح الملتقی) ل (123) ب (2) و (شرح أحكام النقود لابن عابدین) ل (14 و 16 و 24) پوون کراوه ته وه.

کهواته: (فلوس)ی ئه و سهردهم بهرامبه زێپو زیو هیچ بایهخی پێنهدهدرا، بهلام له سهردهمی ئیستادا زێپو زیو بونهته کهلوپهلیکی به نرخێ بازگانی، واته: وهکو پاره

به کار ناهێندری، ههرولاتیک بۆ خۆی جۆره پارهیهکی له جێی زێپو زیو داناهه، ئهوهش شتیکی ناشکراو بهلگه نهویستهو ململانهی ناوی.

دووهم: له پاره وردکردنهوهدا، یان له پاره گۆڕینهوهدا تهماشادهدکری: ئهگه ورددهکهو درشتهکه پاره یه که وولات بن: وهک پێنج دیناری عێراقی به تاک دیناری، یان به تاک دیرههه می عێراقی ورد بکریتهوه، یان ههزار تومهنی ئێرانی به تاک تومهن ورد بکریتهوه، یان سهه دۆلاری ئهمریکی به تاک دۆلار ورد بکریتهوه، ئهوه ههرسیک مهجهکانی پابردوو پێویستن، واته: ورددهکهو درشتهکه به ئهندازهی یهکتر-بێزیدهی- بن، بێماوهدانان، پیش لیکجیابونهوه، دهست به دهست ورددهکهو درشتهکه له یهکتری وهریگرن، به بهلگهی هه دیسهکهی پابردوو.

بهلام ئهگه پارهکان هی دوو وولات بن: وهک دیناری عێراقی به تومهنی ئێرانی، یان به دۆلاری ئهمریکی بگۆڕیتهوه، ئهوه زیدهی دروسته، بهلام دوو مهجهکهی تر پێویستن، واته: بێماوهدانان و پیش لیکجیابونهوه دهست به دهست له یهکتری وهریگرن، به بهلگهی ئهم هه دیسه: ﴿عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اِلْتَمَسْتُ صَرَفًا بِمِائَةِ دِينَارٍ فَدَعَانِي طَلْحَةُ فَتَرَاوَضْنَا حَتَّى اِصْطَرَفَ مِنِّي، فَاخَذَ الذَّهَبَ ثُمَّ قَالَ: حَتَّى يَأْتِيَ خَازِنِي مِنَ الْغَابَةِ-وَعُمَرُ يَسْمَعُ- فَقَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ لَا تُفَارِقُهُ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْوَرَقُ بِالذَّهَبِ رِبَا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ...﴾ رواه الشيخان، (مالك) فهرموی: ویستم سهه دیناری زێپو ورد بکه مهوه به دیرهه می زیو، ئینجا (طلحه) بانگی کردم و گفتوگومان کرد تا پێک هاتین، ئینجا سهه دیناره زێپه که ی لێوه رگرت و گوتی: تا خزمه تکاره کهم دیته وه ئینجا ورددهکهت بۆ ده نێرم. ئیمامی (عمر) فهرموی: (والله) نابێ لێی جیا ببیه وه تا ورددهکه ی لێوه ردهگری، چونکه پێغه مبه ر ﷺ فهرموی: زیو به زێپو پهبیه، ته نهها دهست به دهست نه بێ: ئه و بلی: بیهگه. ئه مێش بلی: بیهگه. واته: ده بیته (ربا الید).

سێیهه: له (المجموع) لیه دا، له سه رچاوه کانی تر له (سکلم) دا فهرمو یانه: (دروست نیه (سکلم) له زێپو زیو دا بکری ئه گه سه رمایه که شی زێپو، یان زیو بێ).

ئه وهش وا ده گه یه نێ که دروست نیه: زێپو زیو به پاره ی ئهم سه رده مه به قه رز بفرۆشری، چونکه پاره که ش جیهگری زێپو زیوه ده بیته (ربا النساء)، پێغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ﴿لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ وَلَا تَبِيعُوا الْوَرَقَ بِالْوَرَقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَلَا تَشْفُوا بَعْضُهُ

عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا شَيْئاً غَائِباً مِنْهُ بِإِجْزٍ ﴿١٠﴾ رواه الشيخان واللفظ لمسلم، زَیْرُ به زَیْرُ مه فروشن
تهنها به هاوینتهیی نه بی، زیو به زیو مه فروشن تهنها به هاوینتهیی نه بی، به شیکی

په گه زی زَیْر، یان زیو له سر هه مان په گه زیو زیاد مه کن، هیچ زَیْر و زیوکی نادیار و قهرز
مه فروشن به حازرو به رچاو تهنها ده ست به ده ست نه بی.

هه روه ها نیمام (مالك) فرمویه تی: (وَلَوْ أَنَّ النَّاسَ أَجَارُوا بَيْنَهُمُ الْجُلُودَ حَتَّى يَكُونَ لَهَا
سِكَّةٌ وَعَيْنٌ، لَكَرِهْتُمَا أَنْ تُبَاعَ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ نَظَرَةً) نه گه خه لك له نیوان خویندا
پیسته بکه نه پاره یه کی وه ها: که سیکه یه کی دیار کراوی هه بی، ناپه سندی ده که م - واته:
حه پامه - به زَیْرُ زیو بفروشری به قهرز. بپوانه (المدونة الكبرى: باب الصرف).

چوارهم: له باسی پیدادا پیشه و زیده یی نرخ په چاو ناکری، هه روه که له (تحفة) دا فرمویه تی،
که وابو: نه گه له ولاتی کدا دوو پاره یی باش و خراپ هه بون و خراپه که ش نرخ کی که متر بوو،
هه روه بی به هاوینتهیی به یه کتری بگوریدینه وه، واته: نه گه له گورینه وه دا خراپه که زیاتر
بدری، ده بیته (ربا الفضل)، هه روه که له (احیاء العلوم) دا پوون کراوه ته وه.

جا نه گه که سیك پیوستی به گورینه وه یی یه کیك له و دوو پاره یه هه بو - بُو پزگار بوون له
پیبا - پیوسته یه کیك له و دوو پاره یه به پاره یی ولاتی کی تر بگوریدینه وه، ئینجا پاره یی
ولاته که ش به و پاره یه بگوریدینه وه: که پیوستیه تی، چونکه پیغه مبه رﷺ نه وها پښکای بُو
داناوین؟ به به لگای نه م حه دیسه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ؓ جَاءَ بِاللَّيْلِ بِتَمْرٍ بَرْنِي فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ
أَيْنَ هَذَا؟ فَقَالَ بِاللَّيْلِ: تَمْرٌ كَانَ عِنْدَنَا زَيْءٌ فَبَعْتُ مِنْهُ صَاعِينَ بِصَاعٍ لِمَطْعَمِ النَّبِيِّ ﷺ. فَقَالَ
النَّبِيُّ ﷺ: عِنْدَ ذَلِكَ: أَوْهَ عَيْنُ الرَّبِّ، لَا تَفْعَلْ وَلَكِنْ إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَشْتَرِيَ التَّمْرَ فَبِعْهُ بَيْعَ آخَرَ ثُمَّ
اشْتَرِ بِهِ﴾ رواه مسلم، وزاد في حديث آخر: ﴿قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَالْتَّمَرُ بِالتَّمْرِ أَحَقُّ أَنْ يَكُونَ رَبّاً أَمْ
الْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ؟﴾. (بلال) هه ندی قه سپی باشی هیئاو پیغه مبه رﷺ فرموی: نه م قه سپه له
کوئ وه هاتوه؟ (بلال) فرموی: هه ندی قه سپی خراپمان هه بو، منیش دوو ساعی
خراپه که م فروشت به ساعی کی باشه که بُو خوراکی پیغه مبه رﷺ. جا پیغه مبه رﷺ
فرموی: ئای نه وه خودی پیبایه، وا مه که، به لام نه گه ر ویستت قه سپی باش بکری، نه وه
خراپه که به شتیکی تر بفروشه، ئینجا به و شته ش باشه که بکړه. جا (أبوسعید) فرموی:
ئایا قه سپ به قه سپ شیاوتره بیته پیبا، یان زیو به زیو؟.

واته: چونکه قه سپ پیداداره، پاره ش پیداداره، بُو یی (أبوسعید) پاره یی (قیاس) کرده سر
قه سپ، هه روه که له (طَلَبَةُ الطَّلَبَةِ) دا پوون کراوه ته وه.

پیئجه م: نرخ کی پیشه - له باسی پیدادا - هیچ کار له پیبا ناکا، که وابو: نه گه به چه ند

دیناریکی زیږ هندی خشلی زیږ بکړې- که به هوی کردنه خشل- نرخی له زیږه که ی تر زیاتر بوو، نه وه ده بی- له کیشاندا- به نه دنازه ی یه کتری بنو هیچ نرخی پیشه په چاو
وَلَوْ بَاعَ جِزَافًا تَحْمِينًا لَّمْ يَصِحَّ وَإِنْ خَرَجَا سَوَاءً،
وَتُعْتَبَرُ الْمُمَاثَلَةُ وَقْتُ الْجَفَافِ، وَقَدْ يُعْتَبَرُ الْكَمَالُ أَوَّلًا،

نه کړی، هه روه که له (مغنی) دا فهرمووی ته، به به لگای هه دیسه که ی
﴿فَمَنْ زَادَ أَوْ اسْتَرَادَ﴾ ی پابردوو.

که وایو: نه گهر زیږینگره که بلای: له به رامبه ر کړی کاره که م- ده سته قی خوم شتیک زیاد وهرده گرم، نه وه هه پامه و ده بیته پیبا **﴿عَنْ أَسْرَافٍ: سَأَلْتُ عُمَرَ   عَنْ الْمَصُوغِ أَصُوغُهُ وَأَبِيعُهُ؟ قَالَ: وَزْنًا بِوَزْنٍ، قُلْتُ: إِنِّي أَبِيعُهُ وَزْنًا بِوَزْنٍ وَلَكِنْ أَخَذُ أَجْرَ عَمَلِي، قَالَ إِنَّمَا عَمَلُكَ لِنَفْسِكَ فَلَا تَزِدْ شَيْئًا...﴾** رواه الإمام النسفي في طَلَبَةِ الطَّلَبَةِ، پرسیارم له نیمامی (عم) کرد: من زیږ، یان زیو ده که مه خشل، خشله که ش ده فروشم؟ فهرمووی: کیش به کیش- خشله که- به په گه زی خوی بفروشه. گوتم: کیش به کیش ده یفرشم، به لام کړی کاره که ی خوم وهرده گرم؟ فهرمووی: کاره که ی خوت بؤ خوته، هیچ شتیک زیاد وهرمه گره. که وایو: چاره نه مه یه: خشله که ی به په گه زیکی تر بفروشیته خاوه ن زیږه که و زیږه که شی به په گه زیکی تر لی بکړی، به به لگای هه دیسه که ی قه سبه باشه که ی پابردوو.

(ولو باع جرافاً) نه گهر له گزتره: خواره ده مه نی، یان زیږ، یان زیو، یان پاره ی فروشت: هر یه که یان به په گه زی خوی (تخمیناً) یه کسانیه که شی خه ملاند، واته: به بؤچوونی خوی داینا: نه مه یان به نه دنازه ی نه وی تره (لم یصح) نه م جوړه فروشته دروست نیه (وإن خرجا سواءً) هه رچه نده ش هه ردوو لا به یه کسانۍ ده ریچن، چونکه له کاتی ماملت به ستندا یه کسانیه که نه زاندر اوه.

به لام نه گهر فروشته که یان به په گه زی خویان نه بو، به لکو هر یه که یان به په گه زیکی تر ی جیاواز فروشرا: وه که گه نم به جؤ، یان زیږ به زیو، یان به پاره نه و کاته دروسته له گزتره بفروشرین، چونکه له و حاله ته دا یه کسانۍ مه رچ نیه، به لکو ده ست به ده سستی مه رجه، هه روه که پوونمان کرده وه.

نینجا بزانه: مه به ست به هاوینه یی خواره ده مه نیه کان نه مه یه: له حاله تیکی ته وای و ه هادا هه ردوکیان هاوینه ی یه کتر بن: که بگوچین پاشه که وت بکړین، یان زوری سوده کانیان لی و ه ریگریږن، که وایو: (وَتُعْتَبَرُ الْمُمَاثَلَةُ وَقْتُ الْجَفَافِ) هاوینه یی هه ردوو خواره ده مه نیه کان له کاتی ووشکی دا په چاو ده کړی، چونکه له و کاته دا ته واونو که لکی پاشه که وتکردنیان مه یه. هه روه ها (وَقَدْ يُعْتَبَرُ الْكَمَالُ أَوَّلًا) هه ندی جاریش ته وای خواره ده مه نیه کان له حاله تی

سه‌ره‌تاییدا په‌چاو ده‌کړئ، ه‌رچه‌نده‌ش نه‌گه‌نه‌ حاله‌تی پاشه‌که‌وتکردن: وه‌ک ئاوی‌ترئ و شیرئ تازه‌ دوشراو و ته‌په‌قه‌سپی مه‌سه‌له‌ی (بِیْعُ الْعَرَايَا):

فَلَا يُبَاعُ رُطْبٌ بِرُطْبٍ وَلَا بِتَمْرٍ، وَلَا عِنَبٌ بِعِنَبٍ وَلَا بِزَيْبٍ، وَمَا لَا جَفَافَ لَهُ كَالْقِثَاءِ وَالْعِنَبِ الَّذِي لَا يَتَزَيَّبُ لَا يُبَاعُ أَصْلًا، وَفِي قَوْلٍ تَكْفِي مُمَائِلُهُ رُطْبًا، وَلَا تَكْفِي مُمَائِلُهُ الدَّقِيقِ وَالسَّوِيقِ وَالْخُبْزِ، بَلْ تُعْتَبَرُ الْمُمَائِلَةُ فِي الْجُبُوبِ حَبًّا،

که له باسی فروشتنی میوه‌دا پوون کراوه‌ته‌وه، واته: له‌و حاله‌ته‌دا دروسته‌ئ‌وانه به‌ په‌گه‌زی خویان به‌ هاویننه‌یی بفروشرئ و نایه‌وئ‌ ترئ بکړته‌ میوژ، یان شیره‌که بکړته‌ ماست، یان ته‌په‌که بپیته‌ قه‌سپ، چونکه ه‌ر له حاله‌تی سه‌ره‌تاییدا زوږبه‌ی سوده‌کانیان لئ‌وه‌رده‌گیرئ.

ثینجا له به‌ر نه‌وه‌ی هاویننه‌یی له کاتی وشکیدا په‌چاو ده‌کړئ (فَلَا يُبَاعُ رُطْبٌ بِرُطْبٍ) دروست نیه: ته‌په‌قه‌سپ بفروشرئ به‌ ته‌په‌قه‌سپ، ه‌م (وَلَا بِتَمْرٍ) دروست نیه: ته‌په‌قه‌سپ بفروشرئ به‌ قه‌سپی‌ووشک، ه‌روه‌ها (وَلَا عِنَبٌ بِعِنَبٍ) دروست نیه: ترئ بفروشرئ به‌ ترئ، ه‌م (وَلَا بِزَيْبٍ) دروست نیه: ترئ بفروشرئ به‌ میوژ، ه‌روه‌ها دروست نیه: ه‌نجیری‌ته‌پ‌ بفروشرئ به‌ ه‌نجیری‌ته‌پ‌، یان ووشک، ه‌م درست نیه‌ گۆشتی‌ته‌پ‌ بفروشرئ به‌ گۆشتی‌ته‌پ‌ چونکه نازانین له کاتی‌ووشکیدا-ئ‌وانه- ده‌بنه‌ هاویننه‌ی یه‌کتر، یان نا: ﴿عَنْ سَعْدِ بْنِ سُلَيْمٍ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ شِرَاءِ الرُّطْبِ بِالتَّمْرِ؟ فَقَالَ: أَيْنَقُصُ الرُّطْبُ إِذَا يَبَسَ؟ قَالُوا: نَعَمْ. فَتَنَهَى عَنْ ذَلِكَ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، ده‌رباره‌ی کړین و فروشتنی ته‌په‌قه‌سپ به‌ قه‌سپ، پرسیار له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کړا؟ نه‌ویش فه‌رمووی: ئایا ه‌ر کاتیک ته‌په‌قه‌سپ ووشک کراوه، که‌م ده‌پیته‌وه؟ گوتیان: به‌لئ. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کرد: ته‌په‌قه‌سپ بفروشرئ به‌ قه‌سپ.

(وَمَا لَاجَفَافَ لَهُ) نه‌و جوړه‌ خواره‌مه‌نیه‌ی حاله‌تی‌ووشکی نیه: (كَالْقِثَاءِ) وه‌ک: ته‌روزی و خیار، ه‌م (وَالْعِنَبِ الَّذِي لَا يَتَزَيَّبُ) نه‌و ترئ‌یه‌ی نابیته‌ میوژ (لَا يُبَاعُ أَصْلًا) نه‌وه به‌ هیچ جوړیک نافروشرئ به‌ په‌گه‌زی خوی.

(وَفِي قَوْلٍ) له‌ فه‌رموده‌یه‌کدا: (تَكْفِي مُمَائِلُهُ رُطْبًا) هاویننه‌یی له حاله‌تی ته‌پی‌دا به‌سه، که‌واته: نه‌و جوړه‌ دروسته به‌ کیشان به‌ یه‌کتری بفروشرئ.

(وَلَا تَكْفِي) به‌س نیه (مُمَائِلَةُ الدَّقِيقِ) هاویننه‌یی ناردو (وَالسَّوِيقِ) ناردی جو و (وَالْخُبْزِ) نان و ه‌ر شتیکی‌تری بنچینه‌که‌ی ده‌نک بئ (بَلْ تُعْتَبَرُ الْمُمَائِلَةُ فِي الْجُبُوبِ حَبًّا) به‌لکو په‌چاو ده‌کړئ هاویننه‌یی ده‌نکه‌کانیان له حاله‌تی ده‌نکی په‌قدا، چونکه نه‌مه‌یان حاله‌تیکی ته‌واوه.

که‌وابو: دروست نیه ئارد به ئارد بفرۆشری، ساوار به ساوار بفرۆشری، ئارد به گهنم بفرۆشری، چونکه نازاندی دهنکه‌کانیان یه‌کسانن، یان نا.

وَفِي حُبِّوبِ الدُّهْنِ كَالسَّمْسِمِ حَبًّا أَوْ دُهْنًا، وَفِي الْعَنْبِ زَبِيئًا أَوْ خَلًّا عَنَبٍ، وَكَذَا الْعَصِيرُ فَيَالِاصْحَ، وَفِي اللَّبَنِ لَبْنًا أَوْ سَمْنًا أَوْ مَخِيضًا صَافِيًا، وَلَا تَكْفِي الْمُمَاثَلَةُ فِي سَائِرِ أَحْوَالِهِ كَالْجُبْنِ وَالْأَقِطِ، وَلَا تَكْفِي مُمَّاثَلَةُ مَا أَثَرَتْ فِيهِ النَّارُ بِالطَّبَخِ أَوِ الْقُلِيِّ أَوِ الشَّيِّ،

﴿ناگاداری﴾: له مه‌زه‌بی ئیمامی (حنفی) دا دروسته: نان بفرۆشری به ئارد، هم به گهنم، به لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئیمام (أبوحنيفة) به خوی ده‌فه‌رموی: ئه‌و مامله‌ته‌ی نان به ئارد خێرو چاکه‌ی تێ دا نیه. هه‌روه‌ک له‌ کتێبه‌کانی‌خۆیاندا فه‌رموویه‌نه.

(وَفِي حُبِّوبِ الدُّهْنِ) هاوێنه‌یی په‌چاو ده‌کری له‌و دهنکه‌نه‌ی پونیا ن لێ‌وه‌رده‌گیر: (كَالسَّمْسِمِ) وه‌کو کونجی و گوله‌ به‌پۆژه‌و زېرات... هتد (حَبًّا أَوْ دُهْنًا) یان له‌ حاله‌ته‌ی ده‌نکایه‌ته‌ی، یان له‌ حاله‌ته‌ی پونیدا (وَفِي الْعَنْبِ) هاوێنه‌یی له‌ تری دا په‌چاو ده‌کری (زَبِيئًا) له‌ حاله‌ته‌ی میوژیدا (أَوْ خَلًّا عَنَبٍ) یان له‌ حاله‌ته‌ی سرکه‌یی دا (وَكَذَا الْعَصِيرُ) هه‌روه‌ها ئاوی تری و ئاوی قه‌سپ و ئاوی هه‌نارو گشت میوه‌یه‌کی‌تر، له‌ حاله‌ته‌ی گوسراویدا هاوێنه‌یی تێ دا په‌چاو ده‌کری (فِي الْاَصْحَ) له‌ فه‌رمووده‌ی راستردا.

(وَفِي اللَّبَنِ) هاوێنه‌یی په‌چاو ده‌کری له‌ شیردا (لَبْنًا) له‌ حاله‌ته‌ی بوونه‌ ماست (أَوْ سَمْنًا) یان پون (أَوْ مَخِيضًا) یان دۆ (صَافِيًا) به‌و مه‌رجه‌ی ماست و پون و دۆیه‌که: ئاویان تیکه‌ل نه‌کرای، چونکه ئه‌گه‌ر ئاویان تیکه‌ل کراب، دروست نیه به‌یه‌کتری بفرۆشری، هم به‌و مه‌رجه‌ش به‌ ناگه‌ر نه‌کولێندرابن.

(وَلَا تَكْفِي الْمُمَاثَلَةُ فِي سَائِرِ أَحْوَالِهِ) هاوێنه‌یی به‌س نیه له‌ حاله‌ته‌کانی‌تری شیردا: (كَالْجُبْنِ) وه‌ک په‌نیر به‌ په‌نیر، چونکه فریشکی تیکه‌ل بوه، هم (وَالْأَقِطِ) وه‌کو که‌شک به‌ که‌شک، چونکه خویی تیکه‌ل بوه، واته: ئه‌و دووانه‌ پهبای دوو قۆلیان تێ دایه، هه‌روه‌ک له‌ دواي ئێره‌ پوونی ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَا تَكْفِي) به‌س نیه (مُمَّاثَلَةُ مَا أَثَرَتْ فِيهِ النَّارُ) هاوێنه‌یی ئه‌و خواره‌مه‌نییه‌ی ناگر کاری تێ‌کردوه (بِالطَّبَخِ) به‌ کولاندن (أَوِ الْقُلِيِّ) یان به‌ سۆرکردنه‌وه (أَوِ الشَّيِّ) یان به‌ برژاندن، واته: هه‌ر خواردنێک ناگر کاری تێ‌کردب، دروست نیه به‌ په‌گه‌زی‌خوی بفرۆشری، چونکه گشت کارتی‌کردنێک وه‌ک یه‌کتر نیه‌و هاوێنه‌یی نازاندی.

هه‌روه‌ها: هه‌ر شتی‌ک له‌ دوو جوړه‌ خواره‌مه‌نی، یان له‌ زیاتر دروست کراب، دروست نیه به‌ شتی‌کی وه‌ها بفرۆشری: که‌ هه‌مان په‌گه‌زی‌خواره‌مه‌نییه‌که‌ی تێ دا ب:

بۆ وێنه: دروست نیه پاقلوه، یان لوقم بفرۆشری به‌ پاقلوه، یان به‌ لوقم، یان ته‌نها

به نارد بفرۆشرین، یان ته‌ن‌ها به شه‌کر بفرۆشرین، چونکه ئاگر کاری تی‌کردون، هه‌م-وه‌ک
به‌نیو که‌شک- پییای دوو قۆلیان تی‌دایه‌.

وَلَا يَضُرُّ تَأْثِيرُ تَمْيِيزِ كَالْعَسَلِ وَالسَّمَنِ، وَإِذَا جَمَعَتِ الصَّفَقَةُ رِبَوِيًّا مِنَ الْجَانِبَيْنِ
وَاخْتَلَفَ الْجِنْسُ مِنْهُمَا: كَمُدَّ عَجْوَةً وَدِرْهَمٍ بِمُدٍّ وَدِرْهَمٍ، وَكَمُدَّ وَدِرْهَمٍ
بِمُدِّينِ أَوْ دِرْهَمَيْنِ، أَوِ النَّوْعُ: كَصِحَاحٍ وَمُكْسَرَةٍ بِهِمَا أَوْ بِأَحَدِهِمَا فَبَاطِلَةٌ،

(وَلَا يَضُرُّ تَأْثِيرُ تَمْيِيزِ) زه‌ره‌ر نادا: کارتی‌کردنی لێ‌ک جیا‌کردنه‌وه‌ (کَالْعَسَلِ) وه‌ک
کارتی‌کردنی هه‌نگوین و (وَالسَّمَنِ) پونی ئاژه‌ل، که‌واته‌: هه‌ر یه‌کی‌ک له‌وانه‌ دروسته
به‌ په‌گه‌زی خۆیان بفرۆشرین.

﴿ پییای دوو قۆلی ﴾

(وَإِذَا جَمَعَتِ الصَّفَقَةُ) هه‌ر کاتی‌ک به‌ستنی یه‌ک مامله‌ت کۆی کرده‌وه‌ (رِبَوِيًّا مِنَ الْجَانِبَيْنِ)
په‌گه‌زی‌کی‌پییادار له‌ هه‌ردوو لای مامله‌ته‌که‌وه‌ (وَاخْتَلَفَ الْجِنْسُ) په‌گه‌زی‌فرۆشراوه‌کانیش
لێ‌ک جیا بون (مِنْهُمَا) له‌ هه‌ردوو لایه‌که‌یان، یان له‌ یه‌کی‌کیان (كَمُدَّ عَجْوَةً وَدِرْهَمٍ) وه‌ک مستی‌ک
قه‌سپ و یه‌ک دیره‌م بفرۆشرین (بِمُدٍّ وَدِرْهَمٍ) به‌ مستی‌کی‌قه‌سپ و یه‌ک دیره‌م (و) هه‌روه‌ها
(كَمُدَّ وَدِرْهَمٍ) وه‌ک مستی‌کی‌قه‌سپ و یه‌ک دیره‌م بفرۆشرین (بِمُدِّينِ) ته‌ن‌ها به‌ دوو
مسته‌قه‌سپ (أَوْ دِرْهَمَيْنِ) یان ته‌ن‌ها به‌ دوو دیره‌م (أَوِ النَّوْعُ) یان جۆری پییاداره‌کان لێ‌ک
جیا‌واز بون (كَصِحَاحٍ وَمُكْسَرَةٍ) وه‌ک زێپی ورده‌و درشته‌، یان زیوی ورده‌و درشته‌، یان
پاره‌ی ورده‌و درشته‌ وێکرا بفرۆشرین (بِهِمَا) به‌ ورده‌و درشته‌ی وێکرا (أَوْ بِأَحَدِهِمَا) یان
ته‌ن‌ها به‌ ورده‌، یان ته‌ن‌ها به‌ درشته‌، یان پاره‌ی باش و خراپ وێکرا بفرۆشری، به‌ پاره‌ی
باش و خراپی وێکرا، یان ته‌ن‌ها به‌ باشه‌که‌، یان ته‌ن‌ها به‌ خراپه‌که‌، له‌و حاله‌تانه‌شدا نرخ‌ی
ورده‌و درشته‌و نرخ‌ی باش و خراپ لێ‌ک جیا‌واز بو، ئه‌وه‌ (فَبَاطِلَةٌ) ئه‌و جۆره‌ مامله‌ته‌-له‌و
هه‌موو مه‌سه‌لانه‌دا- به‌تاله‌و دروست نیه‌، چونکه‌ له‌ کاتی مامله‌ت به‌ستندا نه‌زان‌دراوه‌: ئایا
نرخ‌ی ئه‌م لایه‌-به‌ یه‌کسانی- به‌ سه‌ر ئه‌و لادا به‌شکراوه‌، یان نا، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی
سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه‌و به‌لگه‌یان به‌م هه‌دیه‌ هه‌تاوه‌ته‌وه‌:

﴿عَنْ فَضَالَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِشْتَرَيْتُ يَوْمَ خَيْبَرَ قِلَادَةً بِاِثْنَيْ عَشَرَ دِينَارًا فِيهَا ذَهَبٌ وَخَزَرٌ، فَقَصَلْتُهَا
فَوَجَدْتُ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ اِثْنَيْ عَشَرَ دِينَارًا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ؟ فَقَالَ: لَا تُبَاغُ حَتَّى تُفْصَلَ﴾
رواه مسلم، له‌ کاتی غه‌زای (خه‌یبه‌ر) ملوانکه‌یه‌کم کړی به‌ دوانزه‌ دیناری زێپ، ملوانکه‌که‌ش
زێپو مۆری تی‌دا بوو، ئینجا لێ‌کم جیا کرده‌وه‌و دیتم له‌ کی‌شی دوانزه‌ دینار زۆتر زێپی
تی‌دایه‌، جا ئه‌مه‌م بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ باس کرد، ئه‌ویش فه‌رمووی: نابێ ئه‌و ملوانکه‌یه‌
بفرۆشری تا لێ‌ک جیا ده‌کړیته‌وه‌.

که و ابو: نه گهر مامله ته که بکړي ته دوو به ش: وهك بلای: مسته که له بهرام بهر مسته که بی و دیره مه که ش له بهرام بهر دیره مه که بی، نه و کاته دروست ده بی، هه روه که له زړبه ی سرچاوه کاند ا فهرمو یانه.

وَيَحْرُمُ بَيْعُ اللَّحْمِ بِالْحَيَوَانِ مِنْ جَنْسِهِ، وَكَذَا بَغْيَرِ جَنْسِهِ مِنْ مَأْكُولٍ وَغَيْرِهِ فَيُأْظَرُ.

(باب)

نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ عَسَبِ الْفَحْلِ: وَهُوَ ضِرَابُهُ وَيُقَالُ مَأْوُهُ وَيُقَالُ أُجْرُهُ ضِرَابُهُ،

هه روه ها: نه گهر نرخي ورده که و درشته که و نرخي باش و خراپه که يه کسان بون، نه و کاته ش دروسته: نه م لايه به و لايه بفروشي، هه روه که له (الشبرا ملسي) دا پوون کراوه ته وه. (وَيَحْرُمُ) هه پامه و دروست نيه (بَيْعُ اللَّحْمِ بِالْحَيَوَانِ) گوشت بفروشي به ناژه لای زیندو (مِنْ جَنْسِهِ) جا گوشته که له په گه زی ناژه له که بی: وهك گوشتی مه پ به مه پ. (وَكَذَا بَغْيَرِ جَنْسِهِ) هه روه ها دروست نيه نه گهر له په گه زی ناژه له که ش نه بی: وهك گوشتی مه پ به مانگا (مِنْ مَأْكُولٍ) جا ناژه له که له په گه زی گوشت حه لاله کان بی: وهك باسما ن کرد (وَغَيْرِهِ) یان له گوشت هه پامه کان بی: وهك گوشتی مه پ بفروشي به که رو هیستر (فَيُأْظَرُ) له فهرموده ی به هیتردا ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَنْ بَيْعِ اللَّحْمِ بِالْحَيَوَانِ﴾ رواه أبو داود، ورفعه الحاكم والبيهقي بسند صحيح بلفظ: ﴿نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ بَيْعِ الشَّاةِ بِاللَّحْمِ﴾ پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کرده: مه پ بفروشي به گوشت.

﴿باب: نه باسی مامله ته کانی قه ده غه کراو﴾

پیشه کی بزانه: مامله ته کانی قه ده غه کراو دوو جوړن، يه که میان: مامله تی دانه مه زراوی هه پام: که پوکنيک، یان مه رجیکی ناته و او بی، یان مه رجیکی ناته و او ی تی دا بی، نه م مامله ته به تاله و ناته و او، واته: فروش راوه که نابيته ملکی کړپاره که و پاره که ش نابيته ملکی فروشیاره که، هه م کردنی مامله ته که ش هه پامه و مامله تچیه کانیش گونا هبار ده بن: وهك نه و مامله تانه ی له م باسه دا پوون کراونه وه و چهندي تريش.

دووه میان: مامله تی دامه زراوی هه پام: که گشت پوکن و مه رجه کانی ته و او بن، به لام له بهر هویه کی دهره وه یی قه ده غه کرابی، واته: مامله ته که داده مه زړی و ته و او، به لام کردنی مامله ته که هه پامه و مامله تچیه که ش گونا هبار ده بن: وهك نه و مامله تانه ی که له باسه که ی دوا ی نیتره دا پوون کراونه وه و چهندي تريش.

ده رباره ی جوړی يه که میان ده فهرموی: ﴿نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ عَسَبِ الْفَحْلِ﴾ رواه البخاري، پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کرده په پینی نیتره ی ناژه ل بفروشي. (وَهُوَ) په پینی نیتره (ضِرَابُهُ)

نه‌وه‌یه نیره‌که بی‌پیندریته سه‌ر ناژه‌له می‌یه‌که تا‌کو ناوسی بکا (و‌یقال ماؤه) هم ده‌گوتری: مه‌به‌ست ناوی-توی نیره‌که‌یه (و‌یقال) ده‌شگوتری (أَجْرُهُ ضَرَابِهِ) مه‌به‌ست کرئی په‌پاندنی نیره‌که‌یه.

فَيَحْرُمُ ثَمَنُ مَائِهِ وَكَذَا أُجْرَتُهُ فَيَالْأَصْحَّ، وَعَنْ حَبْلِ الْحَبْلَةِ: وَهُوَ نَتَاجُ النَّتَاجِ بِأَنْ يَبِيعَ نَتَاجُ النَّتَاجِ أَوْ بِثَمَنِ النَّتَاجِ النَّتَاجِ، وَعَنِ الْمَلَأَقِيحِ: وَهِيَ مَا فِالْبُطُونِ، وَالْمَضَامِينِ: وَهِيَ مَا فِالْأَصْلَابِ الْفُحُولِ، وَالْمَلَامَسَةِ: بِأَنْ يَلْمَسَ ثَوْبًا مَطْوًيًا ثُمَّ يَشْتَرِيهِ عَلَى أَنْ لَا خِيَارَ لَهُ إِذَا رَأَهُ، أَوْ يَقُولُ إِذَا لَمَسْتَهُ فَقَدْ بَعَثْتُكَ، وَالْمُنَابَذَةُ: بِأَنْ يَجْعَلَ النَّبَذَ بَيْعًا، وَيَبِيعُ الْحَصَاةَ: بِأَنْ يَقُولَ لَهُ بَعَثْتُكَ مِنْ هَذِهِ الْأَنْوَابِ مَا تَقَعُ هَذِهِ الْحَصَاةُ عَلَيْهِ

که‌وابو: (فَيَحْرُمُ ثَمَنُ مَائِهِ) چه‌پامه پاره‌ی ناوی نیره‌که وه‌ریگری (و‌کذا أُجْرَتُهُ) هه‌روه‌ها: چه‌پامه نیره‌که‌ش بۆ په‌پاندن به‌ کرئی بدا (فِی الْأَصْحَّ) له‌ فه‌رموده‌ی پاستردا. که‌وابو: وه‌ها سوننه‌ته: نیره‌که‌ی به‌ خواستن بداته خاوه‌ن ناژه‌له‌که، تا‌کو-به‌ خۆپایی- بی‌پیندیرته سه‌ر ناژه‌له‌ می‌یه‌کانی، ئینجا دروسته: نه‌ویش شتی‌ک به‌ دیاری بداته خاوه‌نی نیره‌که، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه.

﴿وَعَنْ حَبْلِ الْحَبْلَةِ﴾ رواه الشيخان، هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردوه به‌ره‌می به‌ره‌مه‌کان بفروشری. (و‌هُوَ نَتَاجُ النَّتَاجِ) نه‌وه‌ش مه‌به‌ست بی‌چووی بی‌چوویکی‌نه‌بووه (بِأَنْ يَبِيعَ نَتَاجُ النَّتَاجِ) وه‌ک بی‌چووی بی‌چوویکی وه‌ها بفروشی: که‌ هیشتا به‌خۆیشی له‌ دایک نه‌بوئی (أَوْ بِثَمَنِ) یان شتی‌ک به‌ پاره‌یه‌کی قه‌رز بفروشی (إِلَى نَتَاجِ النَّتَاجِ) تا بی‌چووی بی‌چووه نه‌بووه‌که له‌ دایک نه‌بی، ئینجا پاره‌ قه‌رزه‌که بدا.

﴿وَعَنِ الْمَلَأَقِيحِ وَهِيَ مَا فِالْبُطُونِ﴾ هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردوه: کۆرپه‌ی ناو زگی ناژه‌له‌ بفروشری، هه‌م ﴿وَالْمَضَامِينِ وَهِيَ مَا فِیْ أَصْلَابِ الْفُحُولِ﴾ رواهما مالک و‌عبدالرزاق یاسناد قوی، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردوه ناوی-توی ناژه‌له‌ نیره‌کان-که‌ هیشتا هه‌ر له‌ پشتی نیره‌که‌دایه- بفروشری.

﴿وَالْمَلَامَسَةِ﴾ رواه الشيخان، هه‌روه‌ها قه‌ده‌غه‌ی کردوه: فروشتنی ده‌ست لیدان. (بِأَنْ يَلْمَسَ ثَوْبًا مَطْوًيًا) وه‌ک ده‌ست له‌ جلی‌کی‌پپچراو بداو (ثُمَّ يَشْتَرِيهِ) ئینجا بیکپئی (عَلَى أَنْ لَا خِيَارَ لَهُ) به‌و مه‌رجه‌ی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی نه‌بی (إِذَا رَأَهُ) کاتئ جله‌که‌ی دیت (أَوْ يَقُولُ) یان بلئ: (إِذَا لَمَسْتَهُ) هه‌ر کاتئ‌ک ده‌ست له‌م شته‌دا (فَقَدْ بَعَثْتُكَ) نه‌وه فروشتمه‌تۆ. واته: ده‌ست لیدانه‌که‌ی بکاته فروشتن.

﴿وَالْمُنَابَذَةِ﴾ رواه الشيخان، هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردوه: فروشتنی به‌ فریدان. (بِأَنْ يَجْعَلَ النَّبَذَ بَيْعًا) وه‌ک فریدانی شته‌که بکه‌نه فروشتن و‌بلئ: هه‌ر کاتئ‌ک بۆم فریدای

نه وه فروشته تو.

﴿وَبَيْعُ الْحَصَاةِ﴾ رواه مسلم، هروه ها قه ده غه ی کرده: فروشتنی ورده به رد. (بَأَنْ يَقُولَ لَهُ) وهك پی ی بلئ: (بِعْتُكَ مِنْ هَذِهِ الْأَثْوَابِ مَا تَقَعُ هَذِهِ الْحَصَاةُ عَلَيْهِ) له م جلانه هر **أَوْ يَجْعَلَ الرَّمْيَ بَيْعًا، أَوْ بِعْتُكَ وَلَكَ الْخِيَارُ إِلَى رَمْيِهَا، وَعَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ: بِأَنْ يَقُولَ بِعْتُكَ بِأَلْفٍ نَقْدًا أَوْ أَلْفَيْنِ إِلَى سَنَةٍ، أَوْ بِعْتُكَ ذَا الْعَبْدِ بِأَلْفٍ عَلَى أَنْ تَبِيعَنِي دَارَكَ بِكَذَا، وَعَنْ بَيْعٍ وَشَرْطٍ: كَبَيْعٍ بِشَرْطٍ بَيْعٍ أَوْ قَرْضٍ، وَلَوْ اشْتَرَى زَرْعًا بِشَرْطٍ أَنْ يَخْصُدَهُ الْبَائِعُ، أَوْ ثَوْبًا وَيَخِيطُهُ فَلَا صَحُّ بَطْلَانُهُ،**

کامیان نه م به رده ی که وته سر نه وم فروشته تو (أَوْ يَجْعَلَ الرَّمْيَ بَيْعًا) یان هاویشتنی به رده که بکه نه فروشتن و بلئ: هر کاتیک به رده که م هاویشتن نه م شته م فروشته تو (أَوْ بِعْتُكَ) یان بلئ: فروشته تو (وَلَكَ الْخِيَارُ إِلَى رَمْيِهَا) مافی په شیمانبوونه وت هه بی تا به رده که ده هاویم.

﴿وَعَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ﴾ صححه الترمذی، هروه ها پیغه مبه ر عليه السلام قه ده غه ی کرده: دوو فروشتن له یه ک فروشتندا بکری. (بَأَنْ يَقُولَ) وهك بلئ: (بِعْتُكَ بِأَلْفٍ نَقْدًا أَوْ أَلْفَيْنِ إِلَى سَنَةٍ) فروشته تو به هزار دیناری حازر، یان به دوو هزار ی قهرز تا سالتیک. ئینجا یه کسه ر شته که بباو هیچ لایه ک دیاری نه کاو نه زاندری به قهرزی برده، یان به حازر.

به لام نه گر لایه ک دیاری بکاو بزاندری به قهرزی برده، یان به حازری برده، وهك بلئ: نه م شته به حازر به دیناریکه، به قهرز به دوو دینار. کپیاره کهش بلئ: نه وه به قهرز لیتم کپی به دوو دینار. نه وه دروسته، چونکه به هوی نه و دیاری کردنه، نه زانین لاجووه، هروه که له (سنن الترمذی) و (حاشیة ابن قاسم) دا پوون کراوه ته وه.

﴿فروشتنی به مهرج﴾

(أَوْ) یان بلئ: (بِعْتُكَ ذَا الْعَبْدِ بِأَلْفٍ عَلَى أَنْ تَبِيعَنِي دَارَكَ بِكَذَا) نه م کویله یه م فروشته تو به هزار دینار، به و مهرجه ی خانوه که تم پی بفروشی به و نه ده. نه مهش دروست نیه، هروه که ده فهرموی: ﴿وَعَنْ بَيْعٍ وَشَرْطٍ﴾ رواه الحاكم وعبدالحق وآخرون وصححه بعضهم، پیغه مبه ر عليه السلام قه ده غه ی کرده: فروشتن و مهرج ویکپا بکری. (كَبَيْعٍ بِشَرْطٍ بَيْعٍ) وهك شتیکی پی بفروشی به و مهرجه ی نه ویش شتیکی پی بفروشی: وهکو نمونه که ی پابردو (أَوْ قَرْضٍ) یان شتیکی پی بفروشی به و مهرجه ی نه ویش سه د دیناری به قهرز بداتی، نه مهش دروست نیه.

(وَلَوْ اشْتَرَى زَرْعًا) نه گر کشتو کالتیکی کپی (بِشَرْطٍ أَنْ يَخْصُدَهُ الْبَائِعُ) به و مهرجه ی فروشیاره که بیدرویته وه (أَوْ ثَوْبًا وَيَخِيطُهُ) یان جلیکی کپی به و مهرجه ی فروشیاره که بیدرویی (فَلَا صَحُّ بَطْلَانُهُ) به فهرموده ی پاستر: کپینه که دروست نیه و

به تاله له هردوو مه سه له كه دا، به لام به فهرمووده ی بئ هیژ: كپینه كه دروسته و مهرجه كه ش ده بیته به كریگرتن، ههروه كه له (نهاية) و (مغنی) دا پوون كراوه ته وه، واته: به شیکی نرخه كه له به رامبه ر كرییه كه داده ندری، ههروه كه له (شرح المحلی) دا پوون كراوه ته وه.

وَيُسْتَنْتَى صَوْرٌ: كَالْبَيْعِ بِشَرْطِ الْخِيَارِ أَوِ الْبَرَاءَةِ مِنَ الْعَيْبِ أَوْ بِشَرْطِ قَطْعِ الثَّمَرِ أَوِ الْأَجَلِ وَالرَّهْنِ وَالْكَفِيلِ الْمُعَيَّنَاتِ لِثَمَنِ فِي الدِّمَةِ، وَالْإِشْهَادِ وَلَا يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ الشُّهُودِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِنْ لَمْ يَرْهَنْ أَوْ لَمْ يَتَكَفَّلِ الْمُعَيَّنُ فَلِلْبَائِعِ الْخِيَارُ، وَلَوْ بَاعَ عَبْدًا بِشَرْطِ إِعْتَاقِهِ فَلَا مَشْهُورٌ صِحَّةُ الْبَيْعِ وَالشَّرْطِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ لِلْبَائِعِ مُطَالَبَةَ الْمُشْتَرِي بِالْإِعْتَاقِ، وَأَنَّهُ لَوْ شَرَطَ مَعَ الْعِتْقِ الْوَلَاءَ لَهُ أَوْ شَرَطَ تَدْبِيرَهُ أَوْ كِتَابَتَهُ أَوْ إِعْتَاقَهُ بَعْدَ شَهْرِ لَمْ يَصَحَّ الْبَيْعُ،

(وَيُسْتَنْتَى) جیا ده کریتته وه: له قه ده غه کردنی فروشتن و مهرج (صَوْرٌ) چهند وینیه كه: كه فروشتنه كه و مهرجه كه ی تییاندا دروسته (كَالْبَيْعِ بِشَرْطِ الْخِيَارِ) وه كه فروشتن به مهرجی په شیمانبوونه وه (أَوِ الْبَرَاءَةِ مِنَ الْعَيْبِ) یان به مهرجی بئ عه یی (أَوْ بِشَرْطِ قَطْعِ الثَّمَرِ) یان به مهرجی برینه وه ی میوه ی فروشراو به سه ر درهخته كه یه وه (أَوِ الْأَجَلِ) یان به مهرجی پاش ماوه یه كی تر پاره كه ی بداتی، نه گهر فروشراوه كه ش پیبای تی دا نه یی، نه گینا: نه و ماوه دانانه دروست نیه، ههروه كه له پیبادا پونمان كرده وه (وَالرَّهْنِ) هه م فروشتنی به مهرجی بارمته دانان و (وَالْكَفِيلِ) به مهرجی كه فیل دانان (الْمُعَيَّنَاتِ) نه و ماوه یه و بارمته كه و كه فیل كه دیاری كراو بن (لِثَمَنِ فِي الدِّمَةِ) بئ پاره ی فروشراویك كه به قهرز فروشراوی (وَالْإِشْهَادِ) هه م فروشتنی به مهرجی شاهد گرتن، به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ الشُّهُودِ) مهرج نیه شاهد هه كان دیاری بكرین: كئ نه؟ (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، واته: نه و وینانه ی پابردو گشتی دروستن، چونكه نه و مهرجانه گشتیان- له قورشان و حه دیسدا- به لگه یان له سه ره (فَإِنْ لَمْ يَرْهَنْ) جا نه گهر كپیاره كه بارمته ی داننا (أَوْ لَمْ يَتَكَفَّلِ الْمُعَيَّنُ) یان دیار كراوه كه نه بوه كه فیل، نه وه (فَلِلْبَائِعِ الْخِيَارُ) فروشیاره كه بؤی دروسته په شیمان بییته وه مامله ته كه هه لبوه شیئیتته وه.

(وَلَوْ بَاعَ عَبْدًا بِشَرْطِ إِعْتَاقِهِ) نه گهر كزیله یه كی فروشت به مهرجی ئازا کردنی (فَالْمَشْهُورُ) به فهرمووده ی ناسراوی مه زه ب (صِحَّةُ الْبَيْعِ وَالشَّرْطِ) فروشتنه كه و مهرجه كه هه ردوکیان دروستن، كه وابو: (وَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ی پاستر (أَنَّ لِلْبَائِعِ) فروشیاره كه مانی هه یه: (مُطَالَبَةُ الْمُشْتَرِي بِالْإِعْتَاقِ) داوا له كپیاره كه بكا: كزیله كه ئازاد بكا، جا نه گهر ئازادی نه كرد، نه و كاته دادوهر- به زۆرلی كردن- پیی ئازاد نه كا، ههروه كه له زۆریه ی سه رچاوه كاندا فهرموویانه (وَأَنَّهُ) هه ر به فهرمووده ی پاستر (لَوْ شَرَطَ مَعَ الْعِتْقِ) نه گهر فروشیاره كه- له گه ل مهرجی ئازا كردن- به مهرجی دانا (الْوَلَاءُ لَهُ) خزمایه تی ئازا كردن بئ

خوی بی (أَوْ شَرَطَ تَذْيِيرَهُ) یان به مهرجی دانا له دوی مردن نازادی بکا (أَوْ كِتَابَتُهُ) یان به پاره نازادی بکا (أَوْ إِعْتَاقَهُ بَعْدَ شَهْرٍ) یان له دوی مانگیك نازادی بکا (لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ) له و چواره مهسه لانه دا فروشته كه دروست نابی.

وَلَوْ شَرَطَ مُقْتَضَى الْعَقْدِ: كَالْقَبْضِ وَالرَّدِّ بِعَيْبٍ أَوْ مَالًا غَرَضَ فِيهِ كَشَرَطِ أَنْ لَا يَأْكُلَ إِلَّا كَذَا صَحَّ، وَلَوْ شَرَطَ وَصْفًا يُفْصَدُ: كَكُونِ الْعَبْدِ كَاتِبًا أَوِ الدَّائِبَةِ حَامِلًا أَوْ لَبُونًا صَحَّ، وَلَهُ الْخِيَارُ إِنْ أَخْلَفَ، وَفِي قَوْلِ يَبْطُلُ الْعَقْدُ فِي الدَّائِبَةِ، وَلَوْ قَالَ بَعَثْتُهَا وَحَمَلَهَا بَطَلَ بِالْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْحَمَلِ وَخَدَهُ، وَلَا الْحَامِلِ دُونَهُ، وَلَا الْحَامِلِ بِحُرٍّ، وَلَوْ بَاعَ حَامِلًا مُطْلَقًا دَخَلَ الْحَمَلُ فِي الْبَيْعِ.

(وَلَوْ شَرَطَ مُقْتَضَى الْعَقْدِ) نه گهر مهرجی ودهای دانا: كه مامله ته كه نه و مهرجی دهویا (كَالْقَبْضِ) وهك به و مهرجی كپاره كه: فروشراوه كه ودریگری، هم (وَالرَّدِّ بِعَيْبٍ) نه گهر عیبي مه بو بیگه پینیتته وه بؤ فروشیاره كه (أَوْ مَالًا غَرَضَ فِيهِ) یان مهرجی ودهای دانا كه هیچ مه به سستیكي تیدا نه بی (كَشَرَطِ أَنْ لَا يَأْكُلَ إِلَّا كَذَا) وهك به مهرج دابنی: فروشراوه كه تهنه نه و شته بخوا، یان نه و جله بكاته به ری (صَحَّ) له و مهسه لانه دا فروشته كه دروست ده بی و نه و مهرجانه ی پابردو زیانی لی ناده ن.

(وَلَوْ شَرَطَ وَصْفًا يُفْصَدُ) نه گهر به مهرجی دانا: فرشراوه كه سیفه تیكي ویستراوی تیدا بی: (كَكُونِ الْعَبْدِ كَاتِبًا) وهك به و مهرجی كزیله فروشراوه كه نووسه ری بی (أَوْ الدَّائِبَةِ حَامِلًا) یان به و مهرجی نازه له فروشراوه كه ناوس بی (أَوْ لَبُونًا) یان شیري تیدا بی (صَحَّ) مامله ته كه و هم مهرج كه ش دروسته، كه و ابو: (وَلَهُ الْخِيَارُ) كپاره كه بؤی هیه په شیمان بیتته وه (إِنْ أَخْلَفَ) نه گهر مهرج كه نه هاته جی: وهك نووسه نه بی، یان ناوس نه بی، یان شیري تیدا نه بی (وَفِي قَوْلِ) له فهرموده یه كدا (يَبْطُلُ الْعَقْدُ فِي الدَّائِبَةِ) به هوی مهرج كه مامله ته كه له نازه له كه دا به تال ده بیتته وه.

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر بلئ (بَعَثْتُهَا وَحَمَلَهَا) نازه له كه و كۆرپه كه ی ناو زگم فروشته تو (بَطَلَ) فروشته كه به تاله و دروست نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، چونكه شتیكي نه زاندر او - كه كۆرپه كه یه - له گه لی فروشته وه، كه و ابو: (وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْحَمَلِ وَخَدَهُ) دروست نیه كۆرپه كه ش - له ناو زگدا - به تهنه بفروشری، هم (وَلَا الْحَامِلِ دُونَهُ) دروست نیه ناوسه كه ش به بی كۆرپه كه ی ناو زگی به تهنه بفروشری، چونكه كۆرپه ی ناو زگی وهك نه دمايكي خوی ته و جیا ناکریتته وه (وَلَا الْحَامِلِ بِحُرٍّ) هه روه ها دروست نیه: كزیله یه کی ناوسی ودها بفروشری: كه كۆرپه كه ی ناو زگی نازاد بی.

(وَلَوْ بَاعَ حَامِلًا) نه گهر كزیله یه کی، یان نازه لیكي ناوسی فروشت (مُطْلَقًا) باسی كۆرپه كه ی

ناو زگی نه کرد، واته: به مهرجیشی دانه نا (دَخَلَ الْحَمْلُ فِي الْبَيْعِ) کۆرپه که ی ناو زگیشی ده چپته ناو فروشتنه که ی و هردو وکیان ده بنه ملکی کپاره که، به (إجماع) ی زانایانی نایینی، به و مهرجی هردو وکیان ملکی فروشیاره که بن، به لام نه گهر دایکه که می به کیک (فَصْلٌ) وَمِنْ الْمَنْهِيِّ عَنْهُ مَالًا يُبْطِلُ لِرُجُوعِهِ إِلَى مَعْنَى يَقْتَرِنُ بِهِ: كَبَيْعٍ حَاضِرٍ لِبَادٍ، بَأَنْ يَقْدَمَ غَرِيبٌ بِمَتَاعٍ تَعْمُ الْحَاجَةُ إِلَيْهِ لِيَبِيعَهُ بِسَعْرِ يَوْمِهِ فَيَقُولُ بَلَدِي: أَتُرْكُهُ عِنْدِي لِأَبِيعَهُ عَلَى التَّدْرِيجِ بِأَعْلَى، وَتَلَقَّى الرُّكْبَانَ: بَأَنْ يَتَلَقَّى طَائِفَةً يَحْمِلُونَ مَتَاعًا إِلَى الْبَلَدِ فَيَشْتَرِيهِ قَبْلَ قُدُومِهِمْ وَمَعْرِفَتِهِمْ بِالسَّعْرِ، وَلَهُمُ الْخِيَارُ إِذَا عَرَفُوا الْغَبْنَ،

بوو، کۆرپه ی ناو زگیشی می به کیک ی تر بوو، نه و کاته فروشتنه که ی به تاله و دوست نابی، ههروه که تازه پابراو، له زۆریه ی سهراوه کانیشدا ههرمو یانه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَأْسَى جَوْرِي دَوُوهِ مِينِي مَامَلَه تَه كَانِي قَه دَه غَه كَرَاو﴾

واته: نه و مامله تانه ی داده مه زین، به لام له بهر هویه که ی دهره وهی قه ده غه کراون و کردنیان چه پامه و مامله تچه که ش گونا هبار ده بی، ههروه که ده ههرمو ی: (وَمِنْ الْمَنْهِيِّ عَنْهُ) هه ندیک له و مامله تانه ی قه ده غه کراون و چه پامن (مَا لَا يُبْطِلُ) نه و جۆره مامله ته یه: که قه ده غه که فروشتنه که به تال ناکا، واته: داده مه زنی (لِرُجُوعِهِ) چونکه قه ده غه که ده گه پیتته وه (إِلَى مَعْنَى) بۆ واته یه کی دهره وه ی مامله ته که، به لام (يَقْتَرِنُ بِهِ) واته که له گه ل مامله ته که ویکرا دینه جی:

(كَبَيْعٍ حَاضِرٍ لِبَادٍ) وهك فروشتنی نیشته جی ی شار بۆ نیشته جی ی دهشت و لادی (بَأَنْ يَقْدَمَ غَرِيبٌ) وهك یه کیک ی نامۆ له دهره وه ی شار وه بیتته شار (بِمَتَاعٍ تَعْمُ الْحَاجَةُ إِلَيْهِ) که لوپه لیکی وه ها له گه ل خوی بۆ فروشتن بینن: که خه لک پیویستیته ی (لِيَبِيعَهُ بِسَعْرِ يَوْمِهِ) بۆ نه وه ی به نرخ ی پۆژه که ی بیفروشی (فَيَقُولُ بَلَدِي) ئینجا شارستانی ه پئی بلی: نه مپۆ مه یفروشه، به لکو (أَتُرْكُهُ عِنْدِي) له لای من به جی ی به یله (لِأَبِيعَهُ عَلَى التَّدْرِيجِ) تا کو به ره به ره بۆ تۆی بفروشم (بِأَعْلَى) به نرخ یکی گرانتر. نه و جۆره مامله ته چه پامه چونکه تهنگایی پهیدا ده کا، پیغه مبه رو ^ع ده ههرمو ی: ﴿لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ﴾ رواه الشيخان، نابی شارستانی بۆ لادی یی بفروشی.

ههروه ها (وَتَلَقَّى الرُّكْبَانَ) وهكو خۆ گه یاندنه کاروانچه کان (بَأَنْ يَتَلَقَّى طَائِفَةً) وهك له دهره وه ی شار بگاته نه و کاروانچه یانه ی: که (يَحْمِلُونَ مَتَاعًا إِلَى الْبَلَدِ) که لوپه لیک نه هینن بۆ ناو شاره که، یان گونده که (فَيَشْتَرِيهِ) جا که لوپه له که یان لی بکپی (قَبْلَ قُدُومِهِمْ وَمَعْرِفَتِهِمْ بِالسَّعْرِ) پیش نه وه ی بگه نه ناو شارو نرخ ی که لوپه له که بزائن، نه و جۆره مامله ته ش چه پامه، نه وهك زهره ر بکه ن.

که و ابو: (وَلَهُمُ الْخِيَارُ إِذَا عَرَفُوا الْغَبْنَ) کاروانچه کان مافی په شیمانبوونه وه یان هه یه کاتیک زانیان زهره ریان کردوه، پیغه مبه علیه السلام ده فهرموئ: ﴿لَا تَلْقُوا الرُّكْبَانَ - وَفِرَوايَةَ - فَإِنْ تَلَقَّاهُ إِنْسَانٌ فَأَبْتَاغَهُ فَصَاحِبُ السَّلْعَةِ فِيهَا بِالْخِيَارِ إِذَا وَرَدَ السُّوقَ﴾ رواه الشيخان، خوتان وَالسَّوْمُ عَلَى سَوَمٍ غَيْرِهِ، وَإِنَّمَا يَحْرُمُ ذَلِكَ بَعْدَ إِسْتِقْرَارِ الثَّمَنِ، وَالْبَيْعُ عَلَى بَيْعٍ غَيْرِهِ قَبْلَ لُزُومِهِ: بِأَنْ يَأْمُرَ الْمُشْتَرِي بِالْفَسْخِ لِبَيْعِهِ مِثْلَهُ، وَالشِّرَاءُ عَلَى الشِّرَاءِ: بِأَنْ يَأْمُرَ الْبَائِعُ بِالْفَسْخِ لِبَيْعَتِهِ، وَالنَّجَشُ: بِأَنْ يَزِيدَ فِي الثَّمَنِ لَا لِرَغْبَةٍ بَلْ لِيُخَدَعَ غَيْرُهُ،

مه گه یه ننه کاروانچه کان، هر کاروانچه ک موفتیکی گه یشتی و که لوپه لیکى لی کپی، نه وه خاوه نى که لوپه له که مافی په شیمانبوونه وه ی هه یه هر کاتیک هاته بازار.

﴿ مامه له له سهر مامه له ﴾

هه روه ها (وَالسَّوْمُ عَلَى سَوَمٍ غَيْرِهِ) وه کو مامه له به سهر مامه له ی که سیکی تر دا (وَأِنَّمَا يَحْرُمُ ذَلِكَ بَعْدَ إِسْتِقْرَارِ الثَّمَنِ) نه وه ش ته نها له و حاله ته دا حه پامه، که پاره که جیگیر بوبی: وه که یه کی که بیه وی شتی که به دیناریک بکپی، نه ویش پی ی بلئ: نه مه مه کپه، من له مه یان باشرت نه دهمی به هه مان نرخ، یان به که متر. یان به فروشیاره که بلئ: نه م شته ی پی مه فروشه، من لیت ده کپم به زیاتر. نه وه ش حه پامه، چونکه نازاردانی تی دایه، پیغه مبه علیه السلام ده فهرموئ: ﴿لَا يَسُومُ الْمُسْلِمُ عَلَى سَوَمٍ أَخِيهِ﴾ رواه مسلم، نابئ موسولمان مامه له به سهر مامه له ی برای خوی دا بکا.

هه روه ها (وَالْبَيْعُ عَلَى بَيْعٍ غَيْرِهِ) وه ک فروشتن به سهر فروشتنی که سیکی تر دا (قَبْلَ لُزُومِهِ) پیش نه وه ی فروشتنه که بچه سپئ، چونکه مافی په شیمانبوونه وه هه یه (بِأَنْ يَأْمُرَ الْمُشْتَرِي بِالْفَسْخِ) وه که له ماوه ی په شیمانبوونه وه دا به کپیاره که بلئ: کپینه که ت هه لبوه شینه وه (لِبَيْعِهِ مِثْلَهُ) تا کو شتیکی وه کو وی، یان چاکتری پی بفروشی به هه مان نرخ، یان به که متر.

هه روه ها (وَالشِّرَاءُ عَلَى الشِّرَاءِ) وه کو کپین به سهر کپینی که سیکی تر دا (بِأَنْ يَأْمُرَ الْبَائِعُ بِالْفَسْخِ) وه که له ماوه ی په شیمانبوونه وه دا به فروشیاره که بلئ: فروشتنه که ت هه لبوه شینه وه (لِبَيْعَتِهِ) تا کو به خوی شته که ی لی بکپی به نرخیکی زوتر، نه وه ش حه پامه، چونکه نازاردانی تی دایه، پیغه مبه علیه السلام ده فهرموئ: ﴿لَا يَبِيعُ الرَّجُلُ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ﴾ رواه الشيخان، نابئ پیوا کپین و فروشتن به سهر کپین و فروشتنی برای خوی دا بکا.

﴿ مه زاد کردنی به فیل ﴾

هه روه ها (وَالنَّجَشُ) وه کو نرخ به رزکردنی به فیل (بِأَنْ يَزِيدَ فِي الثَّمَنِ) وه ک شتی که مه زاد بکپی - واته: بانگه وازی فروشتنی بکپی - نه ویش نرخه که ی زیاد بکا (لَا لِرَغْبَةٍ) مه به ستیشی کپینی

شته که نه بی (بَلْ لِيُخْذَعَ غَيْرُهُ) به لکو مه به سستی نه وه بی: فیل له کپیاره کانی تر بکاو دلیان
 بوی بجی و بیکن، نه وهش چه پامه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنِ النَّجَشِ ﴿
 رواه الشيخان، پیغه مبه رﷺ قه ده غه ی کرده: نرخ - به فیل - به رز بکریته وه.
**وَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَا خِيَارَ، وَيَبِيعُ الرُّطْبَ وَالْعِنَبَ لِعَاصِرِ الْخَمْرِ، وَيَحْرُمُ التَّفْرِيقُ بَيْنَ الْأُمِّ
 وَالْوَلَدِ حَتَّى يُمَيِّزَ، وَفَقُولٍ حَتَّى يَبْلُغَ، وَإِذَا فَرَّقَ بَيْنَ أَوْ هَبَةٍ بَطْلًا فِي الْأَطْهَرِ،**

(وَالْأَصْحُ) فهرموده ی راستر (أَنَّهُ لَا خِيَارَ) کپیار ی فیل لیکراو مانی په شیما نبوونه وه ی نه،
 چونکه که مته رغه می له خویه تی.

هر وه ها نه گه ر به درو مه دخی شته که بکا تا کو کپیاره که دلی بق کپینی بجی، نه ویش وه کو
 (نَجَشٍ) چه پامه، هر وه که له (نهایه) دا فهرموده تی.

ئینجا بزانه: ووشه ی (لَا لِرَغَبَةٍ) وا ده گه یه نی: نه گه ر شتی که مه زاد کرا، واته: بانگه وازی
 فروشتنی ده کرا، نه ویش ده یویست شته که بکری، بویی نرخ ی زیاد کرد، نه و کاته چه پام
 نه، هر وه که له زوریه ی سه رچا وه کاند ا له باسی ماملت له سه ر ماملت دا فهرموویانه
 ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: بَاعَ النَّبِيُّ ﷺ حِلْسًا وَقَدْحًا وَقَالَ: مَنْ يَشْتَرِي هَذَا الْحِلْسَ وَالْقَدْحَ؟ فَقَالَ رَجُلٌ:
 أَخَذْتُهَا بِدَرَاهِمٍ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ يَزِيدُ؟ فَأَعْطَاهُ رَجُلٌ دَرَاهِمَيْنِ فَبَاعَهُمَا مِنْهُ ﴿رواه الترمذی
 وحسنه، پیغه مبه رﷺ جله ووشتری که په رداغی کی فروشتن و فهرمووی: کی نه م دووانه م
 لی ده کپری؟ پیاویک گوتی: من به دیره می که ده مه وی. ئینجا پیغه مبه رﷺ فهرمووی: کی
 زیاد ده کا؟ پیاویکی تر دوو دیره می دایی و فروشتی یه نه وی.

هر وه ها (وَبِيعِ الرُّطْبَ وَالْعِنَبَ لِعَاصِرِ الْخَمْرِ) وه کو قه سپ وتری بفروشیته نه و که سه ی
 ده ی کاته شه پاب، واته: مه ی، نه وهش چه پامه، پیغه مبه رﷺ ده فهرمووی: ﴿مَنْ حَبَسَ الْعِنَبَ
 أَيَّامَ الْقَطَافِ حَتَّى يَبِيعَهُ مِمَّنْ يَتَّخِذُهُ خَمْرًا فَقَدْ تَقَحَّمَ النَّارَ عَلَى بَصِيرَةٍ﴾ رواه الطبرانی
 فی الأوسط یاسناد حسن، هر که سیک تری به یلایته وه - له کاتی پرینه وه ی دا - تا کو
 بیفروشیته نه و که سه ی ده ی کاته مه ی - شه پاب، به پاستی به زانینه وه خوی خستوته ناو
 ناگری دوزخ.

هر وه ها ش هر ماملتیک بپیته هوی تاوانکاری نه ویش چه پامه، وه که چه ک بفروشیته پیکرو
 سته مکاران، یان ده رمانی بی هوشکردن بفروشیته پیاو خراپان... هر وه که له زوریه ی
 سه رچا وه کاند ا فهرموویانه، خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَآئِثٍ وَالْعُدْوَانَ﴾
 یارمته ی یه کتری مه دن له سه ر گونا هو دوژمنکاری.

(وَيَحْرُمُ) چه پامه (التَّفْرِيقُ بَيْنَ الْأُمِّ وَالْوَلَدِ) دایکه کزیله که و منداله که ی لی که جیا بکریته وه: به
 فروشتن، یان به به خشین، یان به به شکردن، یان به قه رزدان (حَتَّى يُمَيِّزَ) تا منداله که فامیده

دهبی (وَفِي قَوْلٍ حَتَّى يَبْلُغَ) له فرموده یه کدا تا بلرغ دهبی (وَإِذَا فُرِّقَ) هر کاتیک دایکه که و منداله که ی لیک جیا کردنه وه (بِیْعِ أَوْ هِبَةٍ) به فروشتن، یان به به خشین (بَطْلًا) فروشته که و به خشینه که هر دووکیان به تال ده بنه وه (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میژتردا.

وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْعَرُبُونَ: بِأَنْ يَشْتَرِيَ وَيُعْطِيَهُ دَرَاهِمَ لِتَكُونَ مِنَ الثَّمَنِ
إِنْ رَضِيَ السَّلْعَةُ، وَإِلَّا فَهَبَةٌ.

ئینجا بزانه: له نازده لیشدا چه پامه: دایکه که و بیچوه که ی لیک جیا بکریته وه نه گهر بیچوه که شیرخوری، جا به سه ریپینی دایکه که، یان به فروشتن، یان به به خشین، یان به به شکردن، واته: مامله ته که ش به تاله و دروست نابی، به لام نه گهر بیچوه شیرخوره که، گوشتی بخوری، نه و کاته دروسته سهری بپری، هر وه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه، پیغه مبه عَلَيْهِ السَّلَام ده فرموی: ﴿مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ وَالِدَةٍ وَوَلَدِهَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَحِبَّتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، هر که سیک دایک و منداله که ی لیک جیا بکاته وه، خوی گهره خوی و خوشه ویسته کانی له پۆزی قیامت لیک جیا ده کاته وه.

(وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْعَرَبُونَ) دروست نابی و چه پامه فروشتنی عه په بوون (بِأَنْ يَشْتَرِيَ) وه که شتیک بکپی و (وَيُعْطِيَهُ دَرَاهِمَ) چه ند دیره میک، یان چه ند دیناریکی بداتی و له گه ل مامله ت به ستنه که دا به مارج دابنی: (لِتَكُونَ مِنَ الثَّمَنِ) نه م دیره م و دینارانه به شیکی پاره که بن (إِنْ رَضِيَ السَّلْعَةُ) نه گهر به شته که پازی بوو (وَإِلَّا) به لام نه گهر به شته که پازی نه بو و نه یویست (فَهَبَةٌ) نه و پاره ی داویه تی بیته به خشین و لئی وهر نه گریته وه ﴿عَنْ عُمَرُو بْنِ شُعَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْعُرَبَانِ ﴿﴾ رواه مالك وأحمد لكن إسناده غير متصل، پیغه مبه عَلَيْهِ السَّلَام فروشتنی عه په بوونی قه دهغه کردوه.

جا نه گهر له گفتوگوی مامله ت به ستندا نه و مارج دانه نی، به لکو له پیش مامله ت به ستنه که دا مارج که دابنی، نه و کاته فروشته که دروست دهبی، هر وه که له (المجموع) دا فرموویه تی.

﴿پاشکوله باره ی (إِحْتِكَار) و نرخ دانان﴾

یه که م: (إِحْتِكَار) چه پامه، واته: له کاتی گرانی دا خواره مهنی بکپی و دایبنی تا کو به گرانتز بیفروشیته وه، پیغه مبه عَلَيْهِ السَّلَام ده فرموی: ﴿لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِئٌ﴾ رواه مسلم، که س ئیحتکار ناکا، ته نها مرقی تاوانبار نه بی.

واته: چونکه به هوی (إِحْتِكَار) خه لک زیانی ده گاتی، بوی به (إِجْمَاع) ی زانایانی ئیسلام: نه گهر یه کی که خواره مهنیه کی هه بوو، خه لکیش ناچار بوو بقی و خواره مهنیه، نه وه زۆری لئی ته کری خواره مهنیه که بفروشی، تا کو زیان له سه ر خه لکه که لابدی، هر وه که (ابن

حجر) له (الزواج) دا گټراوښتیه وه.

ټینجا بزانه: نه گهر له کاتې هرزانېدا شتیک بکړې ټاکو له کاتې گرانېدا به پارویه کی زور بیفروښتیه وه، یان له کاتې گرانېدا بڼ خوی و خیزانه کی بیکړې، یان به روبومی باغو (فَصْلٌ) بَاعَ خَلًا وَخَمْرًا، أَوْ عَبْدَهُ وَحُرًّا، أَوْ وَعَبْدَ غَيْرِهِ، أَوْ مُشْتَرَكًا بِغَيْرِ إِذْنِ الْآخَرِ صَحَّ فِي مِلْكِهِ فِي الْأَطْهَرِ، فَيَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِي

زهوی خوی به گران فروشت، نه وانه هیچیان نابنه (إِحْتِكَارٌ) و گونا هبار نابې، هرهوک له زوربهی سرچاوه کاندې پوون کړاوه ته وه.

دوهم: (تَسْعِيرٌ)، واته: نرخ دانان هرپامه، وه کاريه دهست فرمان بداته بازرگانه کان: که لوبه له که یان له نرخه زیاتر نه فروشن ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّاسُ: غَلًّا لَسَعُرُ فَسَعُرَ لَنَا يَارَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرَّازِقُ، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنَّ أَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ أَحَدٌ يُطَالِبُنِي بِمَظْلَمَةٍ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ﴾ صححه الترمذی، نهی پیغه مبهری خوا نرخ گران بوه، تر نرخمان بڼ دابنې. پیغه مبهريش ﷺ فرمووی: خوی گوره به ویستی خوی نرخ داده نې- واته: من نرخ دانانیم چونکه ستمه- من دهموئ بگه مه لای خوا، هیچ که سیکش داوای هیچم لی نه کا، به هوئ ستمیک له خوین و له مال.

به لام له (نهایه) و (مغنی) و (الشبراملسی) دا ناماژ هیان کردوه: که فرموده ده کی زانایانیش هیه: دانانی نرخی دروست کردوه. ټینجا نرخ دانان دروست بې، یان هرپام بې، هر که سیک سرپیچی له و فرمانه کی کاريه دهست بکاو به نرخیک زیاتر بیفروښت، گونا هبار ده بې و ده بی کاريه دهست ته مبی بکا، هرهوک له زوربهی سرچاوه کاندې فرموویانه.

سوییه م: گوتمان: هر کرپن و فروشتنیک مخرجیک، یان پوکنیک ناته و او بې، یان مخرجیک ناته و او بې، نه و مامله ته به تال و دانامه زری، واته: هر شتیک به و مامله ته دانه مه زراوه و هریگری، شته که هرپامه و حلال نابې، که و ابو: واجبه شته که بگه پینیته وه بڼ خاوه نه کی، جا نه گهر شته که ش نه مابو، واجبه: وینهی شته که بداته وه خاوه نه کی، نه گهر وینهی نه بو، واجبه: به رزترین نرخ بداته خاوه نه کی، هرهوک (مغنی) لیړه داو (تحفة) و (نهایه) ش له باسی فروشتنی به مه رجدا پوونیان کردو ته وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي لِيَكْ جِيَا كَرْدَنَه وَهِي يَه ك مامله ت﴾

هر کاتیک (بَاعَ خَلًا وَخَمْرًا) به یه ک مامله ت: سرکه و شه پابی ویکړا فروشتن (أَوْ عَبْدَهُ وَحُرًّا) یان کویله خوی و مرفیک کی نازادی ویکړا فروشتن (أَوْ وَعَبْدَ غَيْرِهِ) یان کویله خوی و کویله کی سیکتری فروشتن (أَوْ مُشْتَرَكًا) یان مالیک کی هاو به شی فروشت (بِغَيْرِ إِذْنِ الْآخَرِ) به بڼ ټیزنی هاو به شه کی خوی، له و مامله تانه دا (صَحَّ فِي مِلْكِهِ) فروشتنه که- ته نها- له

ملکی خۆی دا دروست ده بئ: که سرکه که و کۆيله که ی خۆی و به شه که ی خۆیه تی، به لام له شه پابه که و نازاده که و کۆيله که ی ئه وی تره به شی هاو به شه که ی ترده به تال ده بئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به هیژ ترده، که وابو: (فَيَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِي) کپیاره که سه رپشکه له نیتوان **إِنْ جَهْلَ، فَإِنْ أَجَازَ فَبِحَصَّتِهِ مِنَ الْمُسَمَّى بِاعْتِبَارِ قِيَمَتَيْهِمَا، وَفَقَوْلِ بِجَمِيعِهِ، وَلَا خِيَارَ لِلْبَائِعِ، وَلَوْ بَاعَ عَبْدِيهِ فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا قَبْلَ قَبْضِهِ لَمْ يَنْفَسَخْ فِالْآخِرِ عَلَى الْمَذْهَبِ، بَلْ يَتَخَيَّرُ: فَإِنْ أَجَازَ فِالْحِصَّةِ قَطْعاً، وَلَوْ جَمَعَ فِي صَفْقَةٍ مُخْتَلَفِي الْحُكْمِ: كِاجَارَةٌ وَبَيْعٌ أَوْ سَلَمٌ**

په شیمان نبونه وه و پازی بووندا (إِنْ جَهْلَ) نه گهر نه یزانیبو فروشراوه که نه وها لیک جیا به، چونکه به هوی لیک جیا بوونه وه ی مامله ته که زیانی پی ده گا:

(فَإِنْ أَجَازَ) جا نه گهر پازی بوو و مامله ته که ی پزیاندو په شیمان نه بووه، یان له سه ره تاوه ده یزانی فروشراوه که لیک جیا به، نه وه (فَبِحَصَّتِهِ مِنَ الْمُسَمَّى) به شه فروشراوه که ی دروستبوو ده بیته ملکی کپیاره که به به شه پاره که ی خۆی: له کۆی نه و پاره یه ی گۆ تراوه (بِاعْتِبَارِ قِيَمَتَيْهِمَا) به گویره ی په چا و کردنی نرخ ی هه ردوکیان:

بۆ وینه: هه موو ماله هاو به شه فروشراوه که نرخ ی سی سه د دینار بوو، به لام نه و هه مووی به سه دو په نجا دینار فروشت، له گه ل نه وه شدا به شه که ی خۆی - به ته نها - نرخ ی سه د دینار بوو، نه وه به شه پاره ی به شه که ی خۆی له و سه دو په نجا یه: په نجا دیناره، چونکه سی یه کی پاره که یه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

(وَفِي قَوْلِ بِجَمِيعِهِ) له فهرمووده یه کدا فروشراوه که به هه موو پاره که ده بیته ملکی کپیاره که، به لام (وَلَا خِيَارَ لِلْبَائِعِ) فروشیاره که مافی په شیمان نبونه وه ی نیه، چونکه به ویستی خۆی شتیکی دروست نه بووی فروشته وه که مته رغه میی کردوه.

(وَلَوْ بَاعَ عَبْدِيهِ) نه گهر دوو کۆيله ی خۆی فروشتن، یان دوو مه پی خۆی فروشتن (فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا قَبْلَ قَبْضِهِ) ئینجا یه کیکیان - له و دووانه - فه وتا پیش نه وه ی کپیاره که وه ری بگری، نه وه فروشتنه که له و فه وتا وه دا هه لده وه شیته وه، به لام (لَمْ يَنْفَسَخْ فِي الْآخِرِ) له وی تریان - که ماوه ته وه - فروشتنه که هه لئا وه شیته وه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فهرمووده ی به هیژی مه زه ب (بَلْ يَتَخَيَّرُ) به لکو کپیاره که سه رپشکه له نیتوان په شیمان نبونه وه و پازی بووندا (فَإِنْ أَجَازَ) جا نه گهر پازی بوو و مامله ته که ی پزیاند (فِالْحِصَّةِ قَطْعاً) به فهرمووده یه کی بپاوه: نه و کۆيله یه ی، یان نه و مه پی ماوه، به به شه پاره که ی خۆی ده بیته ملکی کپیاره که، که واته: به شه پاره که ی فه وتا وه که شی بۆ ده گه پیتته وه.

(وَلَوْ جَمَعَ فِي صَفْقَةٍ) نه گهر کۆی کردوه له یه که مامله تدا (مُخْتَلَفِي الْحُكْمِ) دوو مامله تی

لَيْكَ جِياواز (كَجَارَةِ وَيَبَّعَ) وهكو به كريدان و فروخته نيكي ويكړا، وهك بلئي: خانووه كه م مانگيك به كړئ دايه تږ، باغه كه شم فروخته تږ، هه ردو لا به هه زار دينار (أَوْ سَلَمَ) يان وهكو به كريدان و (سَلَمَ)، وهك بلئي: خانووه كه م مانگيك به كړئ دايه تږ، تږنيك كه نميشم **صَحًّا فِالْأَظْهَرِ، وَيُوزَعُ الْمُسَمَّى عَلَى قِيمَتِهِمَا، أَوْ بَيْعٍ وَنِكَاحٍ صَحَّ النِّكَاحُ، وَفِالْبَيْعِ وَالصَّدَاقِ الْقَوْلَانِ، وَتَتَعَدَّدُ الصَّفَقَةُ بِتَفْصِيلِ الثَّمَنِ: كَبِعْتُكَ ذَا بَكْذَا وَذَا بَكْذَا، وَتَتَعَدَّدُ الْبَائِعُ، وَكَذَا بَتَعَدَّدِ الْمُشْتَرِي فِالْأَظْهَرِ، وَلَوْ وَكَلَّاهُ أَوْ وَكَلَّهْمَا فَالْأَصَحُّ إِعْتِبَارُ الْوَكِيلِ.**

(بَابُ الْخِيَارِ)

به (سَلَمَ) دايه تږ، هه ردو لا به هه زار دينار (صَحًّا) هه ردو مامله ته كان دروست ده بن، له هه ردو مه سه له دا (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رموده ي به هيژ تر دا (وَيُوزَعُ الْمُسَمَّى) نه و پاره يه ي گوتراوه - كه هه زار دينار كه يه - دابه ش ده كړئ (عَلَى قِيمَتِهِمَا) به سه ر نرخی هه ردو مامله ته كه دا، واته: كړئ ي خانووه كه و نرخی باغه كه، يان گه نمه كه.

(أَوْ بَيْعٍ وَنِكَاحٍ) يان وهكو فروختن و ماره بړين، وهك بلئي: كيژي خوم ماره بړي له تږ، باغه كه ي كيژه كه شم فروخته تږ به هه زار دينار. واته: ماره يي و پاره ي باغه كه ويكړا هه زار دينار بي، نه وه (صَحَّ النِّكَاحُ) ماره بړينه كه دروست ده بي (وَفِي الْبَيْعِ وَالصَّدَاقِ) له دروست بووني فروخته نه كه و ماره يي ژنه كه شدا (الْقَوْلَانِ) هه ردو هه رموده ي پراږدو هه نه، به هيژ تر يان نه مه يه: فروخته نه كه به به شه پاره ي نرخی خوي دروست ده بي و ماره ييه كه ش به به شه پاره ي ماره يي هاووينه دروست ده بي.

(وَتَتَعَدَّدُ الصَّفَقَةُ) يه كه مامله ت به چه ند مامله ت ده ژميږدري (بِتَفْصِيلِ الثَّمَنِ) به ليكجيا كړنه وه ي پاره كه (ك) وهك بلئي: (بِعْتُكَ ذَا بَكْذَا وَذَا بَكْذَا) نه مه م به نه وه نده پاره يه فروخته تږ، نه مه شم به نه وه نده پاره يه فروخته تږ (و) هه روه ها يه كه مامله ت به چه ند مامله ت ده ژميږدري (بِتَعَدُّدِ الْبَائِعِ) به ژماره ي فروشي اړه كان، وهك هاو به شه كان ويكړا بلئين: باغه كه مان فروخته تږ به هه زار دينار (وَكَذَا بَتَعَدُّدِ الْمُشْتَرِي) هه روه ها ش به ژماره ي كپاره كانيش، وهك بلئي: خانووه كه م فروخته هه رسيكتان به هه زار دينار (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رموده ي به هيژ تر دا.

(وَلَوْ وَكَلَّاهُ) نه گه ر دوو كه س يه كيكي تر يان كړده وه كيلى خويان (أَوْ وَكَلَّهْمَا) يان يه كيكي دوو كه سي كړنه وه كيلى خوي، نه وه (فَالْأَصَحُّ) هه رموده ي پاستتر: (إِعْتِبَارُ الْوَكِيلِ) بډ ژماره ي مامله ته كه وه كيلى كه په چاو ده كړئ، واته: نه گه ر يه كه وه كيلى بي، مامله ته كه ش به يه كه مامله ت ده ژميږدري، نه گه ر دوو وه كيلى بن، به دوو مامله ت ده ژميږدري.

﴿بَابُ الْخِيَارِ: بَاسِي پَه شِيما نَبوونه وه﴾

په شیمانبوونه وه سئ جوره، یه کهم: (خيارُ الْمَجْلِسِ) په شیمانبوونه وهی دانیشکه.
دوهم: (خيارُ الشَّرْطِ) په شیمانبوونه وهی مه رج. سئ یه م: (خيارُ النُّقِیصَةِ) -
(خيارُ الْعَیْبِ) په شیمانبوونه وهی ناته واری - مه بیداری.

يُثْبِتُ خِيَارُ الْمَجْلِسِ فِیْ أَنْوَاعِ الْبَيْعِ: كَالصَّرْفِ وَالطَّعَامِ بِالطَّعَامِ
وَالسَّلَامِ وَالتَّوَلِيَةِ وَالتَّشْرِيكِ وَصُلْحِ الْمُعَاوَضَةِ، وَلَوْ اشْتَرَى مَنْ يَغْتِقُ عَلَيْهِ:
فَإِنْ قُلْنَا الْمَلِكُ فِی زَمَنِ الْخِيَارِ لِلْبَائِعِ أَوْ مَوْقُوفٍ فَلَهُمَا الْخِيَارُ،
وَإِنْ قُلْنَا لِلْمُشْتَرِي تَخْيِيرَ الْبَائِعِ دُونَهُ، وَلَا خِيَارَ فِی الْإِبْرَاءِ وَالنِّكَاحِ وَالْهَبَةِ
بِلَا ثَوَابٍ، وَكَذَا ذَاتُ الثَّوَابِ وَالشُّفْعَةُ وَالْإِجَارَةُ وَالْمُسَاقَاةُ وَالصَّدَاقُ فِی الْأَصَحِّ،

نیجا دهریاره ی جوری یه کهم ده فهرموی: (يُثْبِتُ خِيَارُ الْمَجْلِسِ) په شیمانبوونه وهی
دانیشکه هه یه: بئ کپیارو فروشیار (فِی أَنْوَاعِ الْبَيْعِ) له هه موو جوره کپین و فروشتنی کدا
(كَالصَّوْفِ) وه ک پاره وردکړنه وه پاره گزپنه وه (وَالطَّعَامِ بِالطَّعَامِ) وه کو فروشتنی
خوراک به خوراک و (وَالسَّلَامِ) وه کو (سَلَمَ) کړدن و (وَالتَّوَلِيَةِ) وه کو کړنه سه په رشتکاری
کپینه وه (وَالتَّشْرِيكِ) وه کو کړنه هاو به شی مال ه کپاوه وه (وَصُلْحِ الْمُعَاوَضَةِ) وه کو
سولحی به گزپنه وه، پیغه مبه رسول الله ﷺ ده فهرموی: «الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا أَوْ يَقُولَ
أَحَدُهُمَا لِلْآخَرِ: اخْتَرْ» رواه الشيخان، کپیارو فروشیار مانی په شیمانبوونه وه یان هه یه، تا له
دانیشکه ی مامله ته که دا بنو لیک جیا نه بوینه وه، یان تا یه کیک به وی تر نه لئ:
په شیمانبوونه وه نه بی و مامله ته که م پرانده وه.

(وَلَوْ اشْتَرَى مَنْ يَغْتِقُ عَلَيْهِ) نه گهر کزله یه کی وه های کپی که له سه ر خوی نازاد ده بو:
وه کو باوکی خوی، یان مندالی خوی بکپی (فَإِنْ قُلْنَا) نه گهر بللین (الْمَلِكُ فِی زَمَنِ الْخِيَارِ
لِلْبَائِعِ) ملکایه تی فروشراوه که له ماوه ی په شیمانبوونه وه دا بئ فروشیار که یه (أَوْ) یان به
فه رموده ی به هیتر بللین (مَوْقُوفٍ) ملکایه تی فروشراوه که له ماوه ی په شیمانبوونه وه دا
پاگیراوه (فَلَهُمَا الْخِيَارُ) بئ هه ردوکیان هه یه په شیمان بینه وه، به لام (وَإِنْ قُلْنَا لِلْمُشْتَرِي)
نه گهر بللین: ملکایه تی که بئ کپیاره که یه، نه و کاته (تَخْيِيرَ الْبَائِعِ) ته نها فروشیار که مانی
په شیمانبوونه وه ی هه یه (دُونَهُ) کپیاره که مانی نیه.

(وَالْخِيَارِ) په شیمانبوونه وه نیه (فِی الْإِبْرَاءِ) له گهر دن نازاد کړندا و (وَالنِّكَاحِ) له
ماره برپندا و (وَالْهَبَةِ بِلَا ثَوَابٍ) له به خشینی بی پاداشدا (وَكَذَا ذَاتُ الثَّوَابِ) هه روه هاش
به خشینی به پاداش و (وَالشُّفْعَةُ) شوفعه و (وَالْإِجَارَةُ) به کړیدان و (وَالْمُسَاقَاةُ) باغه وانی و
(وَالصَّدَاقُ) ماره یی دانان، نه وانه هیچیان په شیمانبوونه وه یان تی دا نیه (فِی الْأَصَحِّ) له
فه رموده ی راستردا.

هه روها په شیمانبوونه وه نیه: له ته لاقدان و له ئازادکردن و له وه قفکردن و له شریکایه تی و له وه کیلایه تی و له قهرزو له پاره به معامله دان، هه روک له زۆربه ی سه چاره کانداهرموویاته.

وَيَنْقُطُ بِالتَّخَايُرِ: بَأَنْ يَخْتَارَا لُزُومَهُ، فَلَوْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا سَقَطَ حَقُّهُ وَبَقِيَ لِلْآخَرِ، وَبِالتَّفَرُّقِ بَيْنَهُمَا، فَلَوْ طَالَ مُكُتُّهُمَا أَوْ قَامَا وَتَمَاشِيَا مَنَازِلَ دَامَ خِيَارُهُمَا، وَيُعْتَبَرُ فِي التَّفَرُّقِ الْعُرْفُ، وَلَوْ مَاتَ فِي الْمَجْلِسِ أَوْ جُنَّ فَلَا صَحَّ إِنتِقَالُهُ إِلَى الْوَارِثِ وَالْوَلِيِّ، وَلَوْ تَنَازَعَا فِي التَّفَرُّقِ أَوْ الْقَسَخِ قَبْلَهُ

(وَيَنْقُطُ) مافی په شیمانبوونه وهی دانیسکه ده بپړی و نامینئ (بِالتَّخَايُرِ) به هه لېژاردنی پړیاندنی مامله ته که، به به لگه ی حه دیسه که ی پابردو (بَأَنْ يَخْتَارَا لُزُومَهُ) وه کو هه ردوکیان بلین: کرپین و فروشتنه که مان پړیاندو په شیمانبوونه وه مان نه بی. به لام (فَلَوْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا) نه گه رته نها یه کیکیان پړیاندنی هه لېژاردو گوتی: من په شیمانبوونه وه م نه بی. نه وه (سَقَطَ حَقُّهُ) مافی په شیمانبوونه وهی خوی نامینئ و (وَبَقِيَ لِلْآخَرِ) نه وی تر مافی په شیمانبوونه وهی ده مینئ تا له و دانیسکه یه دا بمینن.

(و) هه روها مافی په شیمانبوونه وهی دانیسکه ده بپړی و نامینئ (بِالتَّفَرُّقِ بَيْنَهُمَا) به لیکجیابوونه وهی لاشه ی کرپاره که و فروشیاره که، به به لگه ی حه دیسه که ی پابردو، جیاوازی نیه: به ویستی خویان لیک جیا بینه وه، یان به نه زانی، جا هه ردوکیان لیک جیا بینه وه، یان ته نها یه کیکیان بپړوا، به و مه رجی لیکجیابوونه وه که به زۆر لیکردن نه بی، که واته: (فَلَوْ طَالَ مُكُتُّهُمَا) نه گه ر کرپاره که و فروشیاره که ماوه یه کی درېژ له دانیسکه ی مامله ته که دا مانه وه (أَوْ قَامَا) یان به یه که وه هه لسان و (وَتَمَاشِيَا مَنَازِلَ) چه ند قوناغیک ویکړا پړیشتن، نه وه (دَامَ خِيَارُهُمَا) له هه ردو مه سه له دا په شیمانبوونه وهی دانیسکه یان به رده وام ده بی، هه رچه ند مانه وه که یان، یان پړیشتنه که یان له سی پړزانیش زیاتر بی.

(وَيُعْتَبَرُ فِي التَّفَرُّقِ) په چاو ده کرئ له لیکجیابوونه وه دا (الْعُرْفُ) عاده تی خه لک: وه که یه کی که له ژووره که، یان له ناو ئو تومبیله که بپړواته دهره وه، یان له ژووریک کی خانووه که بپړواته ژووریک ی تر، یان له هۆلکی زۆر به رین پشستی تی بکاو نه ختیک بپړوا، هه روک له زۆربه ی سه چاره کانداهرموویاته.

(وَلَوْ مَاتَ فِي الْمَجْلِسِ) نه گه ر یه کی که - کرپاره که، یان فروشیاره که - له دانیسکه ی مامله ته که دا مرد (أَوْ جُنَّ) یان شیت بوو، نه وه (فَلَا صَحَّ) هه رمووده ی پاستر (إِنْتِقَالُهُ) مافی په شیمانبوونه وه ده گوازیته وه (إِلَى الْوَارِثِ) بۆ میراتگری مردووه که و (وَالْوَلِيِّ) بۆ سه رپه رشتکاری شیتته که.

(وَلَوْ تَنَزَّاعًا) نه گهر کړپاره که و فروښیاره که بووه کښه یان (فِي التَّفْرِقِ) له باره ی لیکجیابوونه وه، وهک به یه که وه بڼو یه کیکیان بلن: پش هاتنمان لیک جیا بوینه وه. نه وی تریش گوتی: لیک جیا نه بوینه وه (أَوِ الْفَسْخِ قَبْلَهُ) یان بووه کښه یان له باره ی ه لوه شانده وه ی

صَدَقَ النَّافِی

(فَصْلٌ) لَهُمَا وَلَا أَحَدَهُمَا شَرْطُ الْخِيَارِ فِإِنْ أُنْزِلَ الْبَيْعُ إِلَّا أَنْ يُشْتَرَطَ الْقَبْضُ فِي الْمَجْلِسِ: كَرَبَوِيٍّ وَسَلَمٍ، وَإِنَّمَا يَجُوزُ فِي مُدَّةٍ مَعْلُومَةٍ لَا تَزِيدُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَتُحْسَبُ مِنَ الْعَقْدِ، وَقِيلَ مِنَ التَّفْرِقِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ إِنْ كَانَ الْخِيَارُ لِلْبَائِعِ فَلِمَكَ الْمَبِيعُ لَهُ،

مامله ته که پش لیکجیابوونه وه، وهک یه کیکیان بلن: پش لیکجیابوونه وه مامله ته که مان ه لوه شانده وه. نه وی تریش بلن: نا. نه وه (صَدَقَ النَّافِی) له ه ردو مه سه له دا باوه پ به وه یان ده کړی که ده لئ: لیک جیا نه بوینه وه. یان ده لئ: ه لنه وه شانده وه ته وه. به و مه رجه ی سویند بخوا، ه روه که له زوری ی سه رچا وه کاند ا ف ه رمویانه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِی (خِيَارُ الشَّرْطِ) په شیمان بوونه وه ی مهرج﴾

(لَهُمَا) بؤ کړپاره که و فروښیاره که دروسته، ه م (وَلَا أَحَدَهُمَا) بؤ یه کیکیانیش دروسته (شَرْطُ الْخِيَارِ) به مهرج دابنن: مافی په شیمان بوونه وه بؤ ه ردو کیان ه بی، یان ته نها بؤ یه کیکیان ه بی (فِي أَنْوَاعِ الْبَيْعِ) له ه مو نه و جوړه مامله تانه ی په شیمان ی دانیشگیان تی دابو (إِلَّا أَنْ يُشْتَرَطَ الْقَبْضُ فِي الْمَجْلِسِ) ته نها له و مامله ته دا نه بی: که مهرجه له دانیشگیه که دا: پاره که و فروښراوه که — یان ته نها پاره که — وه ریگری (كَرَبَوِيٍّ) وهک پیدادریک به پیدادریکی تر بفروښری: وهکو خواردن به خواردن، یان زیږو زیو به پاره، ه م (وَسَلَمٍ) وهکو (سَلَمٍ)، که تی یدا مهرجه: سه رمایه که له دانیشگیه که دا وه ریگری، واته: له و دووانده دروست نیه په شیمان بوونه وه به مهرج دابندری.

(وَإِنَّمَا يَجُوزُ فِي مُدَّةٍ مَعْلُومَةٍ) به مهرج دانانی په شیمان ته نها له ماوه یه کی زاندرودا دروسته: که (لَا تَزِيدُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ) له سی پوژان زیاتر نه بی، پیغه مبه رﷺ به پیاویکی ه رموو: ﴿إِذَا بَايَعْتَ فُقُلًا لِأَخِلَابَةٍ﴾ رواه الشيخان، زادالبیهي یاسنادحسن: ﴿ثُمَّ أَنْتَ بِالْخِيَارِ فِكُلِّ سِلْعَةٍ ابْتِغَتْهَا ثَلَاثَ لَيَالٍ﴾ ه ر کاتیک مامله یه کت کرد، بلن: فیلبازی نیه، ئینجا ه ر شتیکت کړی ماوه ی سی شهوان مافی په شیمانیت ه یه.

جا بزانه: نه گهر ماوه ی په شیمانیه که نه زاندر او بوو، یان له سی پوژان زیاتر بوو، نه وه — له ه ردو حاله تدا — خودی مامله ته که به تال ده بی، ه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا ف ه رمویانه. (وَتُحْسَبُ) نه و ماوه ی به مهرج داندراوه، ده ژمیردري (مِنَ الْعَقْدِ) له به ستنی مامله ته که وه (وَقِيلَ) له ف ه رموده یه کی بی هیژدا (مِنَ التَّفْرِقِ) له لیکجیابوونه وه وه ده ژمیردري.

(وَالْأَظْهَرُ) فەرموده‌ی به‌هیتر- له په‌شیمانی دانیشگو و مه‌رجدا- ئه‌مه‌یه: (أَنَّهُ إِنْ كَانَ الْخِيَارُ لِلْبَائِعِ) ئه‌گه‌ر مافی په‌شیمانی ته‌ن‌ها بۆ فرۆشیاره‌که هه‌بێ، ئه‌وه له ماوه‌ی په‌شیمانی‌دا: (فَمِلْكُ الْمَبِيعِ لَهُ) ملکایه‌تی فرۆشراوه‌که و گشت به‌ره‌مه‌یکێ فرۆشراوه‌که‌ش (وَإِنْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي فَلَهُ، وَإِنْ كَانَ لَهُمَا فَمَوْقُوفٌ: فَإِنْ تَمَّ الْبَيْعُ بَانَ أَنَّهُ لِلْمُشْتَرِي مِنْ حِينَ الْعَقْدِ وَالْأَوْلَى لِلْبَائِعِ، وَيَحْصُلُ الْفَسْخُ وَالْإِجَارَةُ بِلَفْظٍ يَدُلُّ عَلَيْهِمَا: كَفَسَخْتُ الْبَيْعَ وَرَفَعْتُهُ وَاسْتَرْجَعْتُ الْمَبِيعَ، وَفِي الْإِجَارَةِ: أَجْرَتُهُ وَأَمْضِيَّتُهُ، وَوَطْءُ الْبَائِعِ وَإِعْتَاقُهُ فَسْخٌ، وَكَذَا بَيْعُهُ وَإِجَارَتُهُ وَتَزْوِيجُهُ فِالْأَصَحِّ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ هَذِهِ التَّصَرُّفَاتِ مِنَ الْمُشْتَرِي إِجَارَةٌ،

بۆ فرۆشیاره‌که‌یه، ملکایه‌تی‌پاره‌که‌ش بۆ ک‌پیاره‌که‌یه (وَإِنْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي) وه ئه‌گه‌ر مافی په‌شیمانی ته‌ن‌ها بۆ ک‌پیاره‌که هه‌بێ، ئه‌وه له ماوه‌ی په‌شیمانی‌دا: (قُلُهُ) ملکایه‌تی فرۆشراوه‌که و به‌ره‌مه‌کانیشی بۆ ک‌پیاره‌که‌نه، ملکایه‌تی‌پاره‌که‌ش بۆ فرۆشیاره‌که‌یه.

به‌لام (وَإِنْ كَانَ لَهُمَا) ئه‌گه‌ر مافی په‌شیمانی بۆ هه‌ردووکیان هه‌بێ، ئه‌وه له ماوه‌ی په‌شیمانی‌دا: (فَمَوْقُوفٌ) ملکایه‌تی فرۆشراوه‌که و پاره‌که پاده‌گیرێ: (فَإِنْ تَمَّ الْبَيْعُ) جا ئه‌گه‌ر فرۆشتنه‌که ته‌واو بوو و هه‌یچ‌کیان په‌شیمان نه‌بونه‌وه، ئه‌وه (بَانَ) ده‌رده‌که‌وێ (أَنَّهُ لِلْمُشْتَرِي) ملکایه‌تی فرۆشراوه‌که و به‌ره‌مه‌که‌شی بۆ ک‌پیاره‌که‌نه، هه‌ی پاره‌که‌ش بۆ فرۆشیاره‌که‌یه (مِنْ حِينَ الْعَقْدِ) له کاتی مامله‌ت به‌ستنه‌که‌وه (وَالْأَوْلَى) به‌لام ئه‌گه‌ر فرۆشتنه‌که ته‌واو نه‌بوو و یه‌ک‌کیان په‌شیمان بۆوه (فَالْبَائِعِ) ئه‌و کاته ملکایه‌تی فرۆشراوه‌که و به‌ره‌مه‌که‌شی بۆ فرۆشیاره‌که‌یه، هه‌ی پاره‌که‌ش بۆ ک‌پیاره‌که‌یه.

(وَيَحْصُلُ الْفَسْخُ وَالْإِجَارَةُ) -له ماوه‌ی په‌شیمانی‌دا- هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی مامله‌ته‌که و پ‌یاندنی مامله‌ته‌که -هه‌ردووک- دینه‌جێ (بِلَفْظٍ يَدُلُّ عَلَيْهِمَا) به‌گۆته‌یه‌کی وه‌ها: بیه‌ته‌ نیشانه‌ له سه‌ر هه‌لوه‌شاندنه‌وه، یان له سه‌ر پ‌یاندن (ك) وه‌ك ب‌لێ: (فَسَخْتُ الْبَيْعَ) فرۆشتنه‌که‌م هه‌لوه‌شاندنه‌وه (و) یان ب‌لێ: (رَفَعْتُهُ) فرۆشتنه‌که‌م هه‌لگرت و نه‌مويست (و) یان ب‌لێ: (اسْتَرْجَعْتُ الْمَبِيعَ) فرۆشراوه‌که‌م بۆ خۆم گه‌رانده‌وه (وَفِي الْإِجَارَةِ) هه‌م له پ‌یاندنیشدا ب‌لێ (أَجْرَتُهُ) پ‌یگه‌م دا: مامله‌ته‌که ب‌یێ (و) یان ب‌لێ: (أَمْضِيَّتُهُ) مامله‌ته‌که‌م پ‌یاند.

ئینجا بزانه: هه‌ر یه‌کێک په‌شیمان بوونه‌وه‌ی مه‌رجی بۆ هه‌بێ، ئه‌وه بۆی دروسته: له کاتی ئاماده‌بوونی مامله‌ت‌چیه‌که‌ی ترو هه‌م له کاتی ئاماده‌نه‌بوونیشیدا مامله‌ته‌که هه‌لبوه‌شینه‌یته‌وه، هه‌روه‌ك له (المجموع) دا فەرمودیه‌تی.

(وَوَطْءُ الْبَائِعِ) له ماوه‌ی په‌شیمانی‌دا: (جماع) کردنی فرۆشیاره‌که له‌گه‌ڵ (جاریه‌) فرۆشراوه‌که، هه‌م (وَإِعْتَاقُهُ) ئازادکردنی کۆیله فرۆشراوه‌که (فَسْخٌ) هه‌ردووکیان به‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه داده‌ندریێ (وَكَذَا بَيْعُهُ) هه‌روه‌ها فرۆشتنی فرۆشراوه‌که، هه‌م (وَإِجَارَتُهُ) به‌ک‌ریدانی، هه‌م (وَتَزْوِيجُهُ) ماره‌برینی، گشتی به‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه داده‌ندریێ

(فِي الْأَصْح) له فرموده‌ی پاستردا (وَالْأَصْح) هم به فرموده‌ی پاستر: (أَنَّ هَذِهِ التَّصَرُّفَاتِ مِنَ الْمُشْتَرِي) نه و کرده وانه‌ی پابدرو نه‌گه ر له کپیاره‌که‌وه پوو بدهن له ماوه‌ی په‌شیمان‌یدا (إِجَازَةً) به پښگادان و پښیاندنی مامله‌ته‌که داده‌ندریڼ.

وَأَنَّ الْعَرْضَ عَلَى الْبَيْعِ وَالتَّوَكُّيلَ فِيهِ لَيْسَ فسخاً مِنَ الْبَائِعِ وَلَا إِجَازَةً مِنَ الْمُشْتَرِي. (فَصْلٌ) لِلْمُشْتَرِي الْخِيَارُ بِظُهُورِ عَيْبٍ قَدِيمٍ: كَخَصَاءٍ رَقِيقٍ وَزَنَاهُ وَسَرْقَتِهِ وَإِبَاقِهِ وَبَوْلِهِ فِي الْفِرَاشِ وَبَخْرِهِ وَصِنَانِهِ وَجَمَاحِ الدَّابَّةِ وَعَضُّهَا وَكُلِّ مَا يَنْقُصُ الْعَيْنَ أَوِ الْقِيَمَةَ نَقْصاً يَفُوتُ بِهِ عَرْضٌ صَحِيحٌ إِذَا غَلَبَ فِي جِنْسِ الْمَبِيعِ

به‌لام (وَأَنَّ الْعَرْضَ عَلَى الْبَيْعِ) دانانی فروشراوه‌که بڅ فروشتن، هم (وَالْتَّوَكُّيلَ فِيهِ) وه‌کیلگرتن بڅ فروشتنی (لَيْسَ فسخاً مِنَ الْبَائِعِ) هیچیان نابنه هه‌لوه‌شاندنه‌وه له لایه‌ن فروشیاره‌که‌وه (وَلَا إِجَازَةً مِنَ الْمُشْتَرِي) هم نابنه پښیاندن له لایه‌ن کپیاره‌که‌وه، چونکه وا ده‌بیڼ: هه‌ریه‌که‌یان مه‌به‌ستی نه‌وه بیڼ: بزانی ټایا زهره‌ر ده‌کا، یان قازانج.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي (خِيَارُ التَّقْيِصَةِ) په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی‌ناته‌واوی﴾

هم پئی ده‌گوتړئ: (خِيَارُ الْعَيْبِ) = په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی‌مه‌بیداری (لِلْمُشْتَرِي الْخِيَارُ) کپیاره‌که مافی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی هه‌یه (بِظُهُورِ عَيْبٍ قَدِيمٍ) به هوی ده‌رکه‌وتنی عه‌بیښکی کونی فروشراوه‌که، به‌و مه‌رجه‌ی نه‌یزانیښ نه‌و عه‌بیښ هه‌یه، جا له‌کاتی مامله‌ت به‌ستندا فروشراوه‌که عه‌بیښه‌کی هه‌بوښ - به (إجماع) ی‌زانا‌یانی‌نی‌سلام - یان له دواي مامله‌ت به‌ستن و پښش وه‌رگرتنی عه‌بیښکی لی‌په‌یدا بیښ، به به‌لگه‌ی حه‌دیس‌ی نا‌ژه‌له نه‌دوشراوه‌که‌ی‌داهاتوو، هم ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَجُلًا اشْتَرَى غُلَامًا وَكَانَ عِنْدَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ رَدَّهُ مِنْ عَيْبٍ وَجَدَهُ، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: بَرَدَهُ بِالْعَيْبِ. فَقَالَ الْمُقْضِي عَلَيْهِ: قَدْ اسْتَعْمَلَهُ يَارَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: الْخِرَاجُ بِالضَّمَانِ﴾ رواه اصحاب السنن وصححه الترمذي والحاكم، پیاوړیک کړیله‌یه‌کی کړیو ماوه‌یه‌کی زږر له‌لای بوو، ټینجا به هوی عه‌بیښکی‌کون گه‌پان‌دیه‌وه سه‌رفروشیاره‌که‌و، پیغه‌مبه‌ر ﷺ بږیاری دروست‌بوونی گه‌پاندنه‌وه‌که‌ی دا به هوی عه‌بیښه‌کی، ټینجا فروشیاره‌که‌گوتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، نه‌وه کاری به‌و کړیله‌یه کړدوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمودی: به‌ره‌می فروشراوه‌که بڅ کپیاره‌که‌یه، چونکه له زامینی‌ته‌وی‌دا بووه.

ټینجا عه‌بیښه‌که: (كَخَصَاءٍ رَقِيقٍ) وه‌کو خه‌ساندنی کړیله‌و نا‌ژه‌ل (وَزَنَاهُ) وه‌کو زینای کړیله‌و (وَسَرْقَتِهِ) دزی و (وَإِبَاقِهِ) هه‌لاتن و خڅ بزکردنی و (وَبَوْلِهِ فِي الْفِرَاشِ) میزکردنی له‌کاتی خه‌وتندا و (وَبَخْرِهِ) بڅگه‌نی هه‌ناسه‌یی و (وَصِنَانِهِ) بڅگه‌نی بن هه‌نگلی، هه‌روه‌ما (وَجَمَاحِ الدَّابَّةِ) وه‌کو شه‌موسی وولاغ و (وَعَضُّهَا) قه‌پار لی‌دانی و لوشکه لی‌دانی و هه‌لاتن و

په وینه وهی و (وَكُلُّ مَا يَنْقُصُ الْعَيْنَ) هم وهكو هر عه ییکی تر: که خودی فروشراوه که که م بکاته وه (أَوَالْقِيَمَةِ) یان نرخه که ی که م بکاته وه (نَقْصًا) که مکردنه وه یه کی وه ها: که (يَفُوتُ بِهِ غَرَضٌ صَحِيحٌ) مه به سستی پستی له ده ست بجی (إِذَا غَلَبَ فِي جِنْسِ الْمَبِيعِ عَدَمُهُ، سَوَاءٌ قَارَنَ الْعَقْدَ أَمْ حَدَثَ قَبْلَ الْقَبْضِ، وَلَوْ حَدَثَ بَعْدَهُ فَلَا خِيَارَ إِلَّا أَنْ يَسْتَنْدَ السَّبَبُ مُتَقَدِّمٌ: كَقَطْعِهِ بِجِنَايَةٍ سَابِقَةٍ فَيُثْبِتُ الرُّدَّ فَيَالْأَصَحَّ، بِخِلَافِ مَوْتِهِ بِمَرَضٍ سَابِقٍ فَيَالْأَصَحَّ، وَلَوْ قُتِلَ بِرِدَّةٍ سَابِقَةٍ ضَمِنَهُ الْبَائِعُ فَيَالْأَصَحَّ، وَلَوْ بَاعَ بِشَرْطِ بَرَاءَةِ تِهِ مِنَ الْعُيُوبِ فَلَا ظَهَرَ أَنَّهُ يَبْرَأُ عَنْ كُلِّ عَيْبٍ بَاطِنٍ بِالْحَيَوَانِ لَمْ يَعْلَمْهُ دُونَ غَيْرِهِ،

عَدَمُهُ) به و مرجعی له په گه زی فروشراوه که دا- به نه غله بی- نه و جوړه عه یی هی نه بی، واته: نه گه به نه غله بی هه بو: وه ک گاجوتی خه سیندراو، نه و کاته زیانی نیه. ئینجا بزانه: (سَوَاءٌ) بۆ هه بوونی په شیمانی یه کسانه و جیاوازی نیه: (قَارَنَ الْعَقْدَ) له گه ل به ستنی مامله ته که دا فروشراوه که عه یی که ی هه بو بی (أَمْ حَدَثَ قَبْلَ الْقَبْضِ) یان- له دوی ماملت به ستن- پیښ نه وه ی کپاره که وه یی بگری عه یی که ی ای په یدا بو بی، واته: له هه ردوو حاله تدا کپاره که مانی په شیمان بوونه وه ی هه یه.

به لām (وَلَوْ حَدَثَ بَعْدَهُ) نه گه له دوی وه رگری تی فروشراوه که عه یی که ی ای په یدا بو (فَلَا خِيَارَ) نه و کاته کپاره که مانی په شیمانی نیه (إِلَّا أَنْ يَسْتَنْدَ إِلَى سَبَبٍ مُتَقَدِّمٍ) مه گه په یدا بوونی عه یی که بگه پښته وه سر هوی که ی پاردو (كَقَطْعِهِ بِجِنَايَةٍ سَابِقَةٍ) وه ک ده سستی کویله فروشراوه که بپردی به هوی تاوانی کی، یان دزی یه کی پاردو، نه و کاته (فَيُثْبِتُ الرُّدَّ) مانی گه پاندنه وه ی ده بی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا.

(بِخِلَافِ مَوْتِهِ بِمَرَضٍ سَابِقٍ) به لām نه گه فروشراوه که به هوی نه خوشی یه کی پاردو بمری، نه و کاته مانی گه پاندنه وه ی نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، هه رچه نده کپاره که ش نه یزانی بی فروشراوه که نه خوشه، به لām (وَلَوْ قُتِلَ بِرِدَّةٍ سَابِقَةٍ) نه گه کویله فروشراوه که کوژا به هوی کافر بوونی کی پاردو، یان به هوی کوشتنی کی پاردو (ضَمِنَهُ الْبَائِعُ) فروشراوه که ده بیته زامینی و واجبه: پاره که بگه پښته وه بۆ کپاره که، نه گه کپاره که نه و هوی نه زانی بی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا.

(وَلَوْ بَاعَ) نه گه ناژه لیکي- یان شتی کی تری- فروشت (بِشَرْطِ بَرَاءَتِهِ مِنَ الْعُيُوبِ) به و مرجعی فروشیاره که به ی بۆ به رپرسیار نه بی له عه یی کانی فروشراوه که، یان بلای: فروشراوه که هچ عه یی کی نیه. یان بلای به هه موو عه یی که وه ده یفرشمه تۆ. نه وه (فَلَا ظَهَرَ) به فهرمووده ی به هیتر (أَنَّهُ يَبْرَأُ) فروشیاره که به ی ده بی و به رپرسیار نابی (عَنْ كُلِّ عَيْبٍ بَاطِنٍ بِالْحَيَوَانِ) له گشت عه یی کی نادیار که ناژه له که هه بی، به و مرجعی

(لَمْ يَعْلَمْهُ) فروشیاره که نه و عیبیهی نه زانیی.

(دُونِ غَيْرِهِ) به لام له عیبیهکانی ناشکرای نازدهل بهری نابیی، ههروهه له عیبیهکانی شتیتری-جگه له نازدهلیش- بهری نابیی، جا ناشکرا بیی، یان نادیار بیی.

وَلَهُ مَعَ هَذَا الشَّرْطِ الرَّدُّ بِعَيْبٍ حَدَثَ قَبْلَ الْقَبْضِ، وَلَوْ شَرَطَ الْبَرَاءَةَ عَمَّا يَحْدُثُ لَمْ يَصِحَّ فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ هَلَكَ الْمَبِيعُ عِنْدَ الْمُشْتَرِي أَوْ أَعْتَقَهُ ثُمَّ عَلِمَ الْعَيْبَ رَجَعَ بِالْأَرْضِ: وَهُوَ جُزْءٌ مِنْ ثَمَنِهِ نِسْبَتُهُ إِلَيْهِ نِسْبَةُ مَا نَقَصَ الْعَيْبُ مِنَ الْقِيَمَةِ لَوْ كَانَ سَلِيمًا، وَالْأَصَحُّ إِعْتِبَارُ أَقَلِّ قِيَمِهِ مِنْ يَوْمِ الْبَيْعِ إِلَى الْقَبْضِ، وَلَوْ تَلَفَ الثَّمَنُ دُونَ الْمَبِيعِ رَدَّهُ وَأَخَذَ مِثْلَ الثَّمَنِ أَوْ قِيَمَتَهُ،

(وَلَهُ) بۆ کپیاره که دروسته-(مَعَ هَذَا الشَّرْطِ) له گه ل نه و مەرجهی پابردوش-(الرَّدُّ بِعَيْبٍ) فروشراوه که بگه پینتیته وه به هوی عیبیکی وهما: که (حَدَثَ قَبْلَ الْقَبْضِ) پیش وه رگرتنی فروشراوه که پهیدا بویی.

(وَلَوْ شَرَطَ الْبَرَاءَةَ) نه گه ر به مەرجهی دانا: فروشیاره که بهری بیی (عَمَّا يَحْدُثُ) له و عیبیهی له مه و دوا-پیش وه رگرتن- پهیدا ده بیی (لَمْ يَصِحَّ) نه و مەرجه دروست نیه، به لام فروشتنه که دروست ده بیی (فِي الْأَصَحِّ) فه رموده ی پاستردا.

(وَلَوْ هَلَكَ الْمَبِيعُ عِنْدَ الْمُشْتَرِي) نه گه ر کپیاره که فروشراوه که ی وه رگرت و له لای خوی له ناو چو (أَوْ أَعْتَقَهُ) یان کزیله که ی نازاد کرد (ثُمَّ عَلِمَ الْعَيْبَ) نینجا له دوی له ناو چو و نازاد کردن زانی عیبیکی هه بوه (رَجَعَ بِالْأَرْضِ) کپیاره که ده گه پیتته وه سه ر فروشیاره که بۆ نه وه ی تۆله ی عیبیه که ی لئ وه ریگری، چونکه له و حال ته دا ناتوانی فروشراوه که بگه پینتیته وه (وَهُوَ) تۆله ی عیبیه که (جُزْءٌ مِنْ ثَمَنِهِ) به شیکه له پاره ی فروشراوه که (نِسْبَتُهُ إِلَيْهِ) نيسبه تی نه م به شه بۆ پاره که (نِسْبَةُ مَا نَقَصَ الْعَيْبُ مِنَ الْقِيَمَةِ) وه ک نيسبه تی نه و به شه یه که عیبیه که له نرخ ی فروشراوه که ی که م کردۆته وه (لَوْ كَانَ سَلِيمًا) نه گه ر فروشراوه که به سه لامه تی بوباوه:

بۆ ویئنه: نه گه ر به بی عیب نرخ ی سه د دینار بیی، به عیبیه وه نرخ ی هه شتا دینار بیی، نه وه نيسبه تی که مبوونه وه- به هوی عیبیه که- پینجیکی نرخه که یه، که وابو: پینجیکی پاره که ی له تۆله ی عیبیه که ده درئ.

(وَالْأَصَحُّ) فه رموده ی پاستر (إِعْتِبَارُ أَقَلِّ قِيَمِهِ) که مترین نرخه کان ی فروشراوه که- بۆ قرساندن- په چاو ده کری (مِنْ يَوْمِ الْبَيْعِ) له پۆژی کپینیه وه (إِلَى الْقَبْضِ) تا کاتی وه رگرتنی.

(وَلَوْ تَلَفَ الثَّمَنُ) نه گه ر پاره که فه و تابو (دُونِ الْمَبِيعِ) به لام فروشراوه که نه فه و تابو و

عهیپیکی کۆنی ایئتاشکرا بوو (رَدُّه) ئەووه فرۆشراوه که دهگه پێنیتتهوه (وَآخَذَ مِثْلَ التَّمَنِ) وینه ی پاره که ی له فرۆشیاره که وهرده گریتهوه ئەگه ر وینه ی هه بی (أَوْ قِيمَتُهُ) یان نرخ ی پاره که ی ایئوه رده گریتهوه، ئەگه ر ده قرسیندرا.

وَلَوْ عَلِمَ الْعَيْبُ بَعْدَ زَوَالِ مَلِكِهِ الْغَيْرِ فَلَا أَرْضَ فِالْأَصَحِّ، فَإِنْ عَادَ الْمَلِكُ فَلَهُ الرُّدُّ، وَقِيلَ إِنَّ عَادَ بِغَيْرِ الرُّدِّ بَعِيْبٌ فَلَا رَدَّ، وَالرُّدُّ عَلَى الْفَوْرِ فَلْيُأَدَّرْ عَلَى الْعَادَةِ، فَلَوْ عَلِمَهُ وَهُوَ يُصَلِّي أَوْ يَأْكُلُ فَلَهُ تَأْخِيرُهُ حَتَّى يَفْرُغَ، أَوْ لَيْلًا فَحَتَّى يُصْبِحَ، فَإِنْ كَانَ الْبَائِعُ بِالْبَلَدِ رَدُّهُ عَلَيْهِ بِنَفْسِهِ أَوْ وَكِيلِهِ أَوْ عَلَى وَكِيلِهِ، وَلَوْ تَرَكَهُ

(رَلَوُ عَلِمَ الْعَيْبُ) ئەگه ر کپیاره که زانی فرۆشراوه که عهیپیکی کۆنی هه بوه، به لام (بَعْدَ زَوَالِ مَلِكِهِ) پاش ئەووه ی فرۆشراوه که له ملکایه تی وی ده رچوو (إِلَى غَيْرِهِ) بۆ ملکایه تی که سیکی تر، ئەووه (فَلَا أَرْضَ) کپیاره که تۆله ی عهیبه که ی نادریتتی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا، به لام (فَإِنْ عَادَ الْمَلِكُ) ئەگه ر ملکایه تی که ی بۆ که پاره، واته: فرۆشراوه که ی دووباره کپیه وه، یان پێی به خشر، یان به میرات بۆی هاته وه، یان به هۆی عهیبه کۆنه که گه پاندرایه وه (فَلَهُ الرُّدُّ) ئەو کاته بۆی دروسته - به هۆی عهیبه کۆنه که - بیگه پێنیتته وه سه ر فرۆشیاره که (وَقِيلَ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا (إِنْ عَادَ) ئەگه ر فرۆشراوه که گه راپۆوه، به لام (بِغَيْرِ الرُّدِّ بَعِيْبٌ) به هۆیه کیتری جگه له گه پاندنه وه ی عهیبداری (فَلَا رَدَّ) ئەو کاته ئەویش گه پاندنه وه ی بۆ نیه.

(وَالرُّدُّ عَلَى الْفَوْرِ) گه پاندنه وه ی فرۆشراوی عهیبدار ده بی ده موده ست بی، واته: هه ر کاتی که عهیبه کۆنه که ی ده رکه وت، نابێ گه پاندنه وه که ی دوا بخا، که واته: ئەگه ر به بی عوزر دوا ی خست مافی گه پاندنه وه که ی نامینێ، مه گه ر نه زان بی و سویند بخوا: که نه یزانیوه پێویسته گه پاندنه وه ده موده ست بی. ئەو کاته مافی ده مینێ، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهرموویانه، که وابو: (فَلْيُأَدَّرْ عَلَى الْعَادَةِ) با په له بکا له گه پاندنه وه ی فرۆشراوه که به گوێره ی عاده ت (فَلَوْ عَلِمَهُ وَهُوَ يُصَلِّي) ئەگه ر به عهیبه که ی زانی له و حاله ته ی نوێژی ده کرد (أَوْ يَأْكُلُ) یان شتیکی ده خوارد (فَلَهُ تَأْخِيرُهُ) بۆی هه یه گه پاندنه وه که ی دوا بخا (حَتَّى يَفْرُغَ) تا له نوێژه که، یان له خواردنه که ده بیته وه.

(أَوْ لَيْلًا) یان له شه وێ دا زانی فرۆشراوه که عهیبداره (فَحَتَّى يُصْبِحَ) ئەو هه ش بۆی هه یه گه پاندنه وه که دوا بخا تا ده بیته پۆژ، به لام ئەگه ر ده گونجا له شه وێ دا بیگه پێنیتته وه - چونکه له شوینی فرۆشیاره که نزیک بوو - ئەو کاته ش واجبه: ده موده ست بیگه پێنیتته وه، هه روه که له ژۆربه ی سه رچاوه کاندایه فهرموویانه.

(فَإِنْ كَانَ الْبَائِعُ بِالْبَلَدِ) جا ئەگه ر فرۆشیاره که ش له هه مان شوینی کپیاره که دا بوو، ئەووه

(رَدُّهُ عَلَيْهِ بِنَفْسِهِ) هه ر به خۆی ماله عه بیداره که ده گه پێنیتته وه سه ر فروشیاره که (أَوْ وَكَيْلِهِ) یان به وه کیلیکی خۆی دا بۆی ده گه پێنیتته وه (أَوْ عَلَى وَكَيْلِهِ) یان ده یگه پێنیتته وه سه ر وه کیلی فروشیاره که، به لام (وَلَوْ تَرَكَهُ) نه گه ر-له سه ره تاوه- وازی له فروشیاره که وَرَفَعَ الْأَمْرَ إِلَى الْحَاكِمِ فَهُوَ آكَدٌ، وَإِنْ كَانَ غَائِبًا رَفَعَ إِلَى الْحَاكِمِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَلْزُمُهُ الْإِشْهَادُ عَلَى الْفَسْخِ إِنْ أَمْكَنَهُ حَتَّى يُنْهِيَهِ الْبَائِعُ أَوِ الْحَاكِمِ، فَإِنْ عَجَزَ عَنِ الْإِشْهَادِ لَمْ يَلْزَمْهُ التَّلَفُّظُ بِالْفَسْخِ فِي الْأَصَحِّ،

هێناو (وَرَفَعَ الْأَمْرَ إِلَى الْحَاكِمِ) یه کسه ر کاروباره که ی به رز کرده وه بۆ دادوهری شاره که (فَهُوَ آكَدٌ) نه وه باشتره .

(وَ) هه روه ها (إِنْ كَانَ غَائِبًا) نه گه ر فروشیاره که له شوینی کپیاره که دا نه بو، هیه وه کیلیشی له وێ نه بو، نه و کاته ش (رَفَعَ إِلَى الْحَاكِمِ) یه کسه ر کاروباره که به رز ده کاته وه بۆ دادوهری شوینه که وه لێ: نه م شته م له فلانکه س کپیوه به نه وه نده پاره یه، ئیستاش عه بیکی کۆنی لێ ده رکه وتوه، بۆی فرۆشتنه که م هه لوه شانده وه. ئینجا ده بی دوو شاهیدیش نه و شاهیدییه بده ن و سویندیش بخوا، ئینجا دادوهر بپیری هه لوه شانده وه ی بۆ ده داو ماله فروشراوه که ی لێ وه رده گری له لای دادپه روه ی که دایده نی، پاره که ش به قه رز له سه ر فروشیاره که ده مینیتته وه، جا نه گه ر فروشیاره که مالی له و شاره دا هه بی، نه وه دادوهر پاره ی کپیاره که له و ماله ده داته وه، نه گه ر نا: ماله عه بیداره که ده فروشی و پاره ی کپیاره که ی لێ ده داته وه، که وابو: نابێ گه رانده وه که دوا بخا تا فروشیاره که ناماده ده بی، هه روه که له ژۆریه ی سه رچاوه کاندایه ی پوون کراوه ته وه .

(وَالْأَصَحُّ) فه رمووده ی پاستر نه مه یه (أَنَّهُ يَلْزُمُهُ الْإِشْهَادُ عَلَى الْفَسْخِ) کپیاره که له سه ری واجبه: دوو شاهید بگری له سه ر هه لوه شانده وه ی ماله ته که، یان شاهیدی که بگری تا کو سویندیش بخوا (إِنْ أَمْكَنَهُ) نه گه ر شاهید گرتنه که ی بۆ بگوچێ، جا هه ر کاتیک له لای دوو شاهید، یان له لای شاهیدی که ماله ته که ی هه لوه شانده وه، پێویست نا که په له بکا له گه رانده وه ی ماله عه بیداره که، چونکه به هۆی هه لوه شانده وه ماله که ده بیته وه ملکی فروشیاره که، که وابو: له و حاله ته دا بۆی دروسته: خۆی گیر بکاو پاش ماوه یه که ماله که بگه پێنیتته وه (حَتَّى يُنْهِيَهِ إِلَى الْبَائِعِ أَوِ الْحَاكِمِ) تا بیداته وه ده ست فروشیاره که، یان دادوهره که تا کو کیشه که بپێته وه .

ئینجا بزان: له و شاهید گرتنه دا جیاوازی نه: کپیاره که بتوانی به خۆی ماله که بگه پێنیتته وه، یان نه توانی: به هۆی نه خۆشی، یان ترسی دوژمن، یان دوری فروشیاره که، که له و سێ حاله تانه دا وه کیلیشی ده ست نه که وێ، هه روه که له (تحفة) دا

فهرموویه تی.

(فَإِنْ عَجَزَ عَنِ الْإِشْهَادِ) جا نه گهر توانای شاهیدگرتنی نه بو (لَمْ يَلْزِمُهُ التَّلَفُّظُ بِالْفُسْخِ) واجب نیه به زوبان بلای: مامله ته که م هه لوه شانده وه (فَعِيَ الْأَصْحَ) له فهرمووده ی پاستردا، به لکو هر کاتیک فروشراوه که ی که یانده لای فروشیاره که، یان لای دادوهره که، نه و کاته وِیْشْتَرَطُ تَرْكُ الْإِسْتِعْمَالِ: فَلَوْ اسْتَحْدَمَ الْعَبْدُ أَوْ تَرَدَّ حَقُّهُ، وَيُعْذَرُ فِي رُكُوبِ جُمُوحٍ يَغْسُرُ سَوْفَهَا وَقَوْدُهَا؛

منهاج - بهرگی سنی یه م - 4

وَلَوْ حَدَّثَ عِنْدَهُ عَيْبٌ سَقَطَ الرَّدُّ قَهْرًا: ثُمَّ إِنْ رَضِيَ بِرَجْعِهَا فَلَمْ يَلْزِمُهُ التَّلَفُّظُ بِالْفُسْخِ وَلَا فَلَیْضُمَ الْمُشْتَرَى أَرْضَ الْحَادِثِ إِلَّا الْمَسْبُوعَ وَيَرُدُّ، أَوْ يَغْرُمُ الْبَائِعُ أَرْضَ الْقَدِيمِ وَلَا يَرُدُّ،

به زوبان ده لای: مامله ته که م هه لوه شانده وه، هر وه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه. (و) هر وه ها بۆ دروستبوونی که پاندنه وه (يُشْتَرَطُ) به مهرج دادوهندری (تَرْكُ الْإِسْتِعْمَالِ) کپیاره که فروشراوه که به کار نه هیئی له دواى زانینی عه ییه که ی، که و ابو: (فَلَوْ اسْتَحْدَمَ الْعَبْدُ) نه گهر کپیاره که داواى خزمه تی له کویله فروشراوه که کرد (أَوْ تَرَكَ عَلَى الدَّابَّةِ سَرْجَهَا أَوْ إِكْفَاهَا) یان زین، یان کورتانی له سهر پشستی وولاغه فروشراوه که هیشته وه (بَطَلَ حَقُّهُ) مافی که پاندنه وه ی نامیئی، به لام نه گهر لادانی کورتان زینانی به وولاغه که ده گه یاند، یان نه یده زانی به هوی هیشتنه وه ی کورتان مافی نامیئی، نه و کاته زینانی نیه و مافی ده میئی، هر وه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

(و) هر وه ها (يُعْذَرُ) عوزری ده دریئی و مافی ده میئی (فِي رُكُوبِ جُمُوحٍ) له سواربوونی وولاغیکی شه موس: که (يَغْسُرُ سَوْفَهَا وَقَوْدُهَا) لیخوپین و پاکیشانی زه حمه تی بئ، هر وه ها نه گهر له پیکادا عه ییی جل و بهرگه که ی زانی، نه و کاته ش مهرج نیه له پیکادا داییکه نی، هر وه که له زوبه ی سهرچاوه کانداهر موویانه (وَإِذَا سَقَطَ رَدُّهُ بَتَقْصِيرٍ) هر کاتیک کپیاره که مافی که پاندنه وه ی نه ما به هوی که مته رغه میه کی خوی (فَلَا أَرْضَ) تۆله ی عه ییه که شی نادریتی.

(وَلَوْ حَدَّثَ عِنْدَهُ عَيْبٌ) نه گهر - فروشراوه که - له لای کپیاره که عه ییکی تازه ی لی په یدا بوو، ئینجا عه ییه کۆنه که شی لی ده رکوت، نه و (سَقَطَ الرَّدُّ قَهْرًا) مافی که پاندنه وه ی زالبوونی نامیئی (ثُمَّ) ئینجا که مافی که پاندنه وه ی نه ما، ته ماشا ده که یین: (إِنْ رَضِيَ بِهِ الْبَائِعُ) نه گهر فروشیاره که پازی بوو فروشراوه که ی به عه ییه تازه که وه بدریته وه، نه وه (رَدُّهُ الْمُشْتَرَى) کپیاره که فروشراوه که ی بۆ ده گه پینته وه (أَوْ قَنَعَ بِهِ) یان هر کپیاره که - به بئ تۆله - به فروشراوه که پازی ده بی و قه ناعه تی پی ده کا.

(وَالْأَمْرُ) به لام نه گهر فروشیاره که پازی نه بو - له بهر عه ییه تازه که - فروشراوه که ی

وهرنه گرتوه (فَلْيَضُمَّ الْمُشْتَرَى أَرْضَ الْحَادِثِ إِلَى الْمَبِيعِ) با کپیاره که تۆله ی عهیه تازه که و هگه ل فروشراوه که بنیو (وَيَرُدُّ) به تۆله وه بیگه پینیتته وه بۆ فروشیاره که (أَوْ يَغْرُمُ الْبَائِعُ أَرْضَ الْقَدِيمِ) یان با فروشیاره که تۆله ی عهیه کۆنه که بداته کپیاره که و (وَلَا يَرُدُّ) کپیاره که فروشراوه که ی بۆ نه گه پینیتته وه .

فَإِنْ اتَّفَقَا عَلَى أَحَدِهِمَا فَذَاكَ، وَإِلَّا فَلَا صَحَّ إِجَابَةُ مَنْ طَلَبَ الْإِمْسَاكَ، وَيَجِبُ أَنْ يُعْلِمَ الْمُشْتَرَى الْبَائِعَ عَلَى الْقَوْرِ بِالْحَادِثِ لِيُخْتَارَ، فَإِنْ أَخَّرَ إِعْلَامَهُ بِلَا عُذْرٍ فَلَا رَدَّ وَلَا أَرْضَ، وَلَوْ حَدَثَ عَيْبٌ لَا يُعْرِفُ الْقَدِيمُ إِلَّا بِهِ كَكَسْرِ بَيْضٍ وَرَانِجٍ وَتَقْوِيرِ بَطِيخٍ مُدَوَّرٍ رَدَّ وَلَا أَرْضَ عَلَيْهِ فِي الْأَظْهَرِ، فَإِنْ أُمِكنَ مَعْرِفَةُ الْقَدِيمِ بِأَقْلٍ مِمَّا أَحْدَثَهُ فَكَسَائِرُ الْغُيُوبِ الْحَادِثَةِ. (فَرَعٌ) إِشْتَرَى عَبْدَيْنِ مَعْيَيْنَيْنِ صَفَقَةً رَدَّهُمَا،

(فَإِنْ اتَّفَقَا عَلَى أَحَدِهِمَا) جا نه گه ههردووکیان له سه ره کیك له و دوو پیگایه ی پابردوو پیک که وتن (فَذَاكَ) نه وه دیاره (وَلَا) به لام نه گه پیک نه که وتن (فَلَا صَحَّ) ههرمووده ی پاستر (إِجَابَةُ مَنْ طَلَبَ الْإِمْسَاكَ) وه لامی نه وه یان ده دریتته وه که داوای مانه وه ی فروشراوه که و تۆله ی عهیه کۆنه که ده کا: جا کپیاره که بی، یان فروشیاره که بی.

(وَيَجِبُ أَنْ يُعْلِمَ الْمُشْتَرَى الْبَائِعَ عَلَى الْقَوْرِ) واجبه: کپیاره که - به په له - فروشیاره که ناگادار بکاته وه (بِالْحَادِثِ) به په یدابوونی عهیه تازه که (لِيُخْتَارَ) تاکو پیگایه ک - له و دووانه ی پابردوو - هه لبریزی (فَإِنْ أَخَّرَ إِعْلَامَهُ بِلَا عُذْرٍ) جا نه گه - به بی عوزر - ناگادار کردنه وه که یی دواخست نه و کاته (فَلَا رَدَّ وَلَا أَرْضَ) نه مافی که پاندنه وه ی هه یه و نه مافی تۆله ی هه یه، به لام نه گه عوزی هه بی: وه که نه زانی په له کردن واجبه، نه و کاته به سویند باوه پی پی ده کری، هه ره وه که له سه رچاوه کاندای ههرموویانه .

(وَلَوْ حَدَثَ عَيْبٌ) نه گه عه ییکی وه ها له فروشراوه که په یدا بو: که (لَا يُعْرِفُ الْقَدِيمُ إِلَّا بِهِ) عهیه کۆنه که نه ده زاندرا ته نها به و عهیه تازه یه نه بی (كَكَسْرِ بَيْضٍ) وه کو شکاندنی هیلکه ی نه عامه و (وَرَانِجٍ) شکاندنی گوژی هیندی و (وَتَقْوِيرِ بَطِيخٍ مُدَوَّرٍ) کونکردنی گندوره ی کرمن بوو، یان هه ناری پزیو، یان گوژی پوچه ل، هه ره کیك له وانه (رَدَّ) ده گه پینیتته وه بۆ فروشیاره که و (وَلَا أَرْضَ عَلَيْهِ) تۆله ی عهیه تازه که شی له سه ر نیه (فِي الْأَظْهَرِ) له ههرمووده ی به هیزتردا، به لام (فَإِنْ أُمِكنَ مَعْرِفَةُ الْقَدِيمِ) نه گه ده گونجا عهیه کۆنه که بزاندری (بِأَقْلٍ مِمَّا أَحْدَثَهُ) به که متر له و عهیه تازه ی کپیاره که په یدای کردوه، نه وه ش (فَكَسَائِرُ الْغُيُوبِ الْحَادِثَةِ) وه که عهیه تازه کانی تره: که پابرا.

﴿ناگاداری﴾: نه گه ژماره یه ک هیلکه، یان گندوره ی کرپین و یه کیکیانی شکاندو ده رکوت عه ییداره، نه وه مانی هه یه گشتیان بگه پینیتته وه، که و ابو: دروست نیه زیاتر بشکینی، واته:

نه‌گه‌ر له‌و عه‌ببداره‌ زياترى شكاند، ئه‌و كاته‌ مافى‌ گه‌پاندنه‌وه‌ى ناميئى، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) و (نهاية) دا فه‌رموويانه‌.

﴿ فَرَعَ ﴾ لَقِيكَ لَه‌م باسه‌ (اِشْتَرَى عَبْدَيْنِ) هه‌ر كاتي‌ك دوو كۆيله‌ى كپين (مَعْبُيْنِ) هه‌ردووكيان عه‌ببدار بون (صَفَقَةً) كپينه‌كه‌ش به‌ يه‌ك مامله‌ت بوو (رَدُّهُمَا) با هه‌ردووكيان وَلَوْ ظَهَرَ عَيْبُ أَحَدِهِمَا رَدَّهُمَا لَا الْمَعِيبَ وَحْدَهُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ اشْتَرَى عَبْدَ رَجُلَيْنِ مَعِيًّا فَلَهُ رَدُّ نَصِيبِ أَحَدِهِمَا، وَلَوْ اشْتَرَاهُ فَلْأَحَدِهِمَا الرُّدُّ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قَدَمِ الْعَيْبِ صَدَّقَ الْبَائِعُ بِمِمينِهِ عِلَّحَسَبِ جَوَابِهِ، وَالزِّيَادَةُ الْمُتَّصِلَةُ كَالسَّمَنِ

بگه‌پنئيته‌وه‌ بۆ فروشياره‌كه‌، نه‌گه‌ر چه‌ز ده‌كا (وَلَوْ ظَهَرَ عَيْبُ أَحَدِهِمَا) نه‌گه‌ر ته‌نها عه‌بيى يه‌ككيان ده‌ركه‌وت، ئه‌و كاته‌ش (رَدُّهُمَا) هه‌ردووكيان ده‌گه‌پنئيته‌وه‌، نه‌گه‌ر چه‌ز ده‌كا (لَا الْمَعِيبَ وَحْدَهُ) نه‌ك ته‌نها عه‌ببداره‌كه‌ (فِي الْأَظْهَرِ) له‌ فه‌رمووده‌ى به‌هيژتردا، به‌لام نه‌گه‌ر فروشياره‌كه‌ پازى بئى: ته‌نها عه‌ببداره‌كه‌ى بدرئيه‌وه‌، ئه‌و كاته‌ دروسته‌، هه‌روه‌ك له‌ (مغنى) دا فه‌رموويه‌تى.

ئينجا بزانه‌: هه‌ر دوو شتيكى -به‌ يه‌ك مامله‌ت- بيانكپئى و يه‌ككيان، يان هه‌ردووكيان عه‌ببدار بن، به‌و پوونكردنه‌وه‌ى پابردوو په‌فتار ده‌كرئ، جياوازى نيه‌: سودى ئه‌و دوو شته‌ به‌ يه‌كه‌وه‌ به‌سترايى: وه‌كو جوتتيك گۆره‌وى، يان نه‌به‌سترايى، هه‌روه‌ك له‌ زۆربه‌ى سه‌رچاوه‌كاندا پوون كراوه‌ته‌وه‌.

(وَلَوْ اشْتَرَى عَبْدَ رَجُلَيْنِ) نه‌گه‌ر به‌ يه‌ك مامله‌ت كۆيله‌يه‌ك، يان شتيكى‌ترى كپى كه‌ ملكى دوو كه‌سان -يان زياتر- بوو (مَعِيًّا) شته‌ كپاوه‌كه‌ش عه‌ببدار بوو (فَلَهُ رَدُّ نَصِيبِ أَحَدِهِمَا) بۆى دروسته‌: ته‌نها به‌شى يه‌ككيان بگه‌پنئيته‌وه‌ به‌شى يه‌ككيانيش بۆ خۆى به‌يائيه‌وه‌، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر به‌ يه‌ك مامله‌ت دوو شتى به‌ دوو نرخ له‌ يه‌كك كپين، ئه‌و كاته‌ش دروسته‌ ته‌نها يه‌ككيان بگه‌پنئيته‌وه‌، هه‌روه‌هاش (وَلَوْ اشْتَرَاهُ) نه‌گه‌ر دوو كه‌س كۆيله‌يه‌ك، يان شتيكى‌تر يان له‌ يه‌ك كه‌س كپى و عه‌بيئى لى‌ده‌ركه‌وت (فَلْأَحَدِهِمَا الرُّدُّ) ئه‌و كاته‌ش دروسته‌: ته‌نها يه‌ككيان به‌شى خۆى بگه‌پنئيته‌وه‌، ئه‌وى‌تر به‌شى خۆى به‌يائيه‌وه‌ (فِي الْأَظْهَرِ) له‌ فه‌رمووده‌ى به‌هيژتردا.

﴿ كَيْشَهِ كُريار و فروشيار له‌ عه‌بيى فروشراوه‌كه‌دا ﴾

(وَلَوْ اخْتَلَفَا) نه‌گه‌ر كپياره‌كه‌و فروشياره‌كه‌ لىيان بووه‌ كيشه‌ (فِي قَدَمِ الْعَيْبِ) ده‌رباره‌ى كۆنى عه‌بييه‌كه‌و په‌يدا بوونى عه‌بييه‌كه‌ (صَدَّقَ الْبَائِعُ) له‌و كيشه‌يه‌دا باوه‌پ به‌ فروشياره‌كه‌ ده‌كرئ (بِمِمينِهِ) به‌و مه‌رجه‌ى سوئند بخوا، ئينجا سوئندخواردنه‌كه‌شى (عَلَى حَسَبِ جَوَابِهِ) به‌گويرة‌ى وه‌لامدانه‌وه‌كه‌ى ده‌بئى، واته‌: نه‌گه‌ر له‌ وه‌لامه‌كه‌ى دا بلئى: مافى‌ گه‌پاندنه‌وه‌ى

نيه، يان بلّی: له سهرم واجب نيه لیّی وهریگرمه وه، ههر نه وهاش سویند ده خواو داوی لیّناکری: له سوینده که ی دا بلّی: نه و عیبیه ی لیّپیدا بوه. یان بلّی: عیبیه که کون نیه. (وَالزَّيَادَةُ) نه و زیده ییه ی - له دوی ماملت به ستن - له لای کپیاره که له فروشراوه عیبداره که پیدا بوه و (الْمُتَّصِلَةُ) ههر به فروشراوه که وه یو لیّی جیا نابیتته وه (كَالْسَّمَنِ) تَبَعُ الْأَصْلَ، وَالْمُنْفَصِلَةُ كَالْوَلَدِ وَالْأَجْرَةُ لَا تَمْنَعُ الرَّدَّ، وَهِيَ لِلْمُشْتَرِي إِنْ رَدَّ بَعْدَ الْقَبْضِ وَكَذَا قَبْلَهُ فَيَا الْأَصْحَ، وَلَوْ بَاعَهَا حَامِلًا فَانْفَصَلَ رَدُّهُ مَعَهَا فَيَا الْأَظْهَرُ، وَلَا يَمْنَعُ الرَّدُّ الْإِسْتِخْدَامَ

وهکو قه له وی و گه وره بوونی فروشراوه که، نه وه (تَبَعُ الْأَصْلَ) له گه ل فروشراوه که دا ده گه پیندریتته وه بۆ فروشیاره که ی، چونکه لیّی جیا نابیتته وه.

ههروه ها (وَالْمُنْفَصِلَةُ) نه و زیده ییه ی - له دوی ماملت به ستن - له فروشراوه عیبداره که پیدا بوه و لیّی جیا بۆته وه (كَالْوَلَدِ) وه کو بیچووی فروشراوه که و (وَالْأَجْرَةُ) کریّی فروشراوه که، نه گه به کریّی دابّی (لَا تَمْنَعُ الرَّدَّ) نه و زیده ییانه ش پیگه ی گه پاندنه وه ناگرن، واته: نه گه عیبیکه کونی لیّده رکه وت، خودی فروشراوه که ده گه پینیتته وه، به لام (وَهِيَ) نه و زیده ییه جیا بووانه ی - له دوی ماملت به ستن - له فروشراوه که پیدا بونه (لِلْمُشْتَرِي) هه مووی ملکی کپیاره که نه (إِنْ رَدَّ بَعْدَ الْقَبْضِ) نه گه ر کپیاره که فروشراوه که بگه پینیتته وه پاش نه وه ی وهری گرتبی، چونکه له حه دیسه که ی پابردودا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿الْخَرَجُ بِالْضَّمَانِ﴾ صححه الترمذی، به ره مه ی فروشراوه که بۆ کپیاره که یه، چونکه له زامینی نه وی دایه.

(وَكَذَا قَبْلَهُ) ههروه ها زیده ییه کانی فروشراوه که بۆ کپیاره که نه، نه گه ر پيش وهرگرتنیشی بیداته وه فروشیاره که ی (فِي الْأَصْح) له فهرموده ی پاستردا.

ئینجا بزانه: نه وه ی پابردو دهریاره ی نه و زیده ییه بوو: که - له دوی ماملت به ستن - له لای کپیاره که له فروشراوه که پیدا بیّی و لیّی جیا بییتته وه، به لام (وَلَوْ بَاعَهَا حَامِلًا) نه گه ر ناژه لیکه ناوسی فروشت و عیبیکه کونی لیّده رکه وت و ویستی بیگه پینیتته وه (فَانْفَصَلَ) ئینجا له لای کپیاره که بیچووه که ی لّی جیا بۆوه (رَدُّهُ مَعَهَا) ده بی بیچووه که ش له گه ل دایکه که ی بگه پینیتته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیژتردا، چونکه ده زاندری له لای فروشیاره که نه و بیچووه ی تی دا بووه و به شیکه پاره که ش له به رانبه ری داده ندری، که و ابو: نه گه ر بیچووه که ی لّی جیا نه بۆوه و عیبیه ی لیّپیدا بو، نه و کاته به ناوسی ده یگه پینیتته وه. ههروه ها نه و خوری و مووه ی له کاتی فروشتندا به ناژه له وه یه، نه ویش له گه ل ناژه له عیبداره که ده گه پینیتته وه، هه رچه ند لیّیشی جیا کرابیتته وه، ههروه ها به ری دره ختیش

— نه گەر له کاتى فروځشتندا دهرکه وتبئ — نه ویش له گه ل درهخته عه بیداره که ده که پښتته وه، هره وه له زوره ی سرچاوه کاند ا نه و مه سه لانه پوون کراوه ته وه.

(وَلَا يَمْنَعُ الرَّدَّ الْإِسْتِخْدَامُ) به کارهینانی فروځشراوه که پښتته ی که پاندنه وه ی ناگرئ به (اجماع) و حه دیسه که ی پابردوو. به و مه رجه ی له حاله تی به کارهیناندا به عه بیه که ی وَوَطْءُ الثَّيِّبِ، وَإِقْتِضَا ضُ الْبِكْرِ بَعْدَ الْقَبْضِ نَقْصٌ حَدَثٌ، وَقَبْلَهُ جُنَايَةٌ عَلَى الْمَبِيعِ قَبْلَ الْقَبْضِ. (فَصْلُ) التَّصْرِيهِ حَرَامٌ تُثْبِتُ الْخِيَارَ عَلَى الْفَوْرِ، وَقِيلَ يَمْتَدُّ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ رَدَّ بَعْدَ تَلَفِ اللَّبَنِ رَدَّ مَعَهَا صَاعٌ تَمْرٍ، وَقِيلَ يَكْفِي صَاعُ قُوتٍ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الصَّاعَ لَا يَخْتَلِفُ بِكَثْرَةِ اللَّبَنِ، وَأَنَّ خِيَارَهَا لَا يَخْتَصُّ بِالنَّعَمِ بَلْ يُمْ كُلُّ مَا كُوِلَ وَالْجَارِيَّةُ

نه زانبيئ (وَوَطْءُ الثَّيِّبِ) هره وه هاش جيماع له گه ل کردنی (جاریه) ی بیوه ژن، به لام (وَإِقْتِضَا ضُ الْبِكْرِ) لابر دنی کچینی (جاریه) ی فروځشراو (بَعْدَ الْقَبْضِ) پاش وهرگر تنی (نَقْصٌ حَدَثٌ) ناته وایو عه بیښکه په یدا بو وه پښتته ی که پاندنه وه ی به زالبوون ده گرئ (وَقَبْلَهُ) پیش وهرگر تنی کویله که ش (جُنَايَةٌ عَلَى الْمَبِيعِ) ده ستریزیه که بو سر فروځشراوه که (قَبْلَ الْقَبْضِ) پیش وهرگر تنی، واته: نه گەر کپیاره که لایر دبی مانی که پاندنه وه ی نامینئ.

﴿ فَصْلُ: لِه بَاسِ نَاژَه لِيْنَه دُوشَرَاو و فَرِيودَانِي كَپْيَارَه كَه ﴾

(التَّصْرِيَةُ) پاگر تنی شیر له گوانی ناژه لدا، تا کو کپیاره که و تښکا شیر ی زوره (حَرَامٌ) حه پامه، چونکه پیغه مبه رﷺ ده فهرموئ: ﴿لَا تَصْرُوا الْإِبِلَ وَالْغَنَمَ، فَمَنْ ابْتَاعَهَا بَعْدَ فَهْوٍ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْلُبَهَا: إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَصَاعًا مِنْ تَمْرٍ﴾ رواه الشيخان، شیر له ناو گوانی ووشتر و کاره که لدا پامه گرن — تا فیل له کپیار بکن — جا هر که سیک ناژه لیکي نه دوشراوی نه وه ای کپی، نه وه له دوی دوشینی با یه کیک له م دوو پښکایانه هه لبریزئ: نه گەر حه ز ده کا با بوخوی بیهلئته وه، نه گەر حه زیش ده کا با بیگه پښتته وه له گه ل ساعه قه سپیک له توله ی شیر که.

که و ابو: (تُثْبِتُ الْخِيَارَ عَلَى الْفَوْرِ) نه و پاگر تنه مانی په شیمانی ده داته کپیاره که: که ده موده ست — بی دواخستن — بیگه پښتته وه (وَقِيلَ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا (يَمْتَدُّ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) ماوه ی په شیمانی تا سی پوژان دریژ ده بیته وه، چونکه له حه دیسیکی (مسلم) دا هاتوه، بوی زوره ی زانایان نه م بی هیژدیان به به هیژداناوه (فَإِنْ رَدَّ) جا نه گەر ناژه له که ی که پاندنه وه (بَعْدَ تَلَفِ اللَّبَنِ) پاش نه وه ی شیر دوشراوه که نه ما (رَدَّ مَعَهَا صَاعٌ تَمْرٍ) ده بی ساعیکی قه سپ له گه لی بگه پښتته وه (وَقِيلَ يَكْفِي صَاعُ قُوتٍ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: ساعیکی هر ناووقه یه ک بی، به سه و دوسته.

(وَالْأَصْحُ) فرموده‌ی پاستر (أَنَّ الصَّاعَ لَا يَخْتَلِفُ) ساعی قهسپ ناگورپی (بِكثَرَةِ اللَّبَنِ) به موی زوری و که می‌شیره دوشراوه که (وَأَنَّ خِيَارَهَا) هم په شیمانیی نه و شیر پاگرتنه (لَا يَخْتَصُّ بِالنَّعَمِ) تاییه ت نیه به ووشتر و مه‌پو بزنی و په شه وولاغ (بَلْ يَعْمُ كُلُّ مَأْكُولٍ) به لکو گشت ناژه لیکي گوشت خورا و ده‌گریته وه (وَالْجَارِيَّةُ) هم (جاریه) و (وَالْأَتَانِ، وَلَا يَرُدُّ مَعَهُمَا شَيْئًا، وَفِي الْجَارِيَّةِ وَجْهٌ، وَحَبْسُ مَاءِ الْقَنَاةِ وَالرَّحَا الْمُرْسَلِ عِنْدَ الْبَيْعِ وَتَحْمِيرُ الْوَجْهِ وَتَسْوِيدُ الشَّعْرِ وَتَجْعِيدُهُ يُثَبِّتُ الْخِيَارَ، لَا لَطُخُ ثَوْبِهِ تَخْيِيلًا لِكِتَابَتِهِ فِي الْأَصْحِ).

(وَالْأَتَانِ) ماکه ریش ده‌گریته وه، به لام (وَلَا يَرُدُّ مَعَهُمَا شَيْئًا) له‌گه‌ل که پاندنه وه‌ی (جاریه) و ماکه ره که دا هیچ شتیک له تۆله‌ی شیر که ناگه‌پینیتته وه (وَفِي الْجَارِيَّةِ وَجْهٌ) به لام له باره‌ی (جاریه) فرموده‌یه که هیه: که تۆله‌ی شیر که ش ده‌گه‌پینیتته وه، چونکه نه وه‌یان و ه‌کو شیر ماکه رپیس نیه.

(وَحَبْسُ مَاءِ الْقَنَاةِ) پاگرتنی ناوی کاریزو جوگه و (وَالرَّحَا) پاگرتنی ناوی ناش (الْمُرْسَلِ عِنْدَ الْبَيْعِ) که ناوی هر یه کیک له و دووانه له کاتی فروشتندا بهر بدری، تاکو کپیاره که واتیگا ناوه که زوره (وَتَحْمِيرُ الْوَجْهِ) سۆزکردنی پوی کویله و (وَتَسْوِيدُ الشَّعْرِ) په‌شکردنی موی کویله و (وَتَجْعِيدُهُ) پیکختنی موی کویله، نه‌وانه گشتی حه‌پامن و (يُثَبِّتُ الْخِيَارَ) هر یه که یان مانی په‌شیمانی ده‌داته کپیاره که، به قیاس له سه‌ر ناژه‌لی نه‌دوشراو (لَا لَطُخُ ثَوْبِهِ) به لام په‌نگکردنی جله‌کانی کویله به مه‌ره که ب (تَخْيِيلًا لِكِتَابَتِهِ) تاکو کپیاره که واتیگا نویسه‌ره، ئینجا نویسه‌ریش نه‌بی، نه‌وه مانی په‌شیمانیی نیه (فِي الْأَصْحِ) له فرموده‌ی پاستردا، چونکه ده‌یتوانی تاقی بکاته وه ئینجا بیکری.

﴿پاشکۆ: له باسی چاوپوښی له په‌شیمان و، نه‌رکی گه‌پاندنه وه‌ی فروشراو﴾

1- هر که سیک له کپین و فروشتنه که‌ی په‌شیمان بۆوه، به لام به شهرع مانی په‌شیمانیی نه‌بو، نه‌وه بۆ لایه نه‌که‌ی تر سوننه ته: چاوپوښی لی‌یکاو په‌شیمان بونه وه‌که‌ی لی قبول بکا، چونکه پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌فرمودی: ﴿مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا بَيْعَتَهُ أَقَالَهُ اللَّهُ عَثَرَتُهُ﴾ رواه أبو داود و صححه ابن حبان، هر که سیک چاوپوښی په‌شیمانیی مامله‌ت له موسولمانیک بکا، خوی گوره له پوښی قیامت چاوپوښی لی‌ده‌کا.

ئینجا بزانه: نه‌و چاوپوښی به له شهرعدا پی‌ی ده‌گوتی: (الْإِقَالَةُ)، واته: لابردنی مامله‌ت، جا نه‌م لابردنه به (فَسْخُ): هه‌لوه‌شاندوه داده‌ندری و مه‌رجه: کپیاره که و فروشیار که مه‌ردوکیان ناماده بن و له یه‌کتری قبول بکن، وه‌ک بلین: نه‌و مامله‌ته مان هه‌لوه‌شاندوه. یان بلی: نه‌وه چاوپوښی نه‌م مامله‌ته م لی‌کردی. نه‌ویش بلی: قبولم کرد. هه‌روه‌ک له

(المجموع) و (مغنی) دا نه و مه سه له یه پوون کراوه ته وه.

2- هر کاتیک مامله ته که هه لوه شیندراوه: جا به هوی عه بیداری، یان به هویه کی تر، نه وه نه رکي گه پاندنه وهی فروشراوه که - بق فروشیاره که - تا نه و شوینه ی لییه وه وه رگیراوه، له سهر کپیاره که یه، نه رکي گه پاندنه وهی پاره که ش - بق کپیاره که - تا نه و

(باب)

الْمَبِيعُ قَبْلَ قَبْضِهِ مِنْ ضَمَانِ الْبَائِعِ: فَإِنْ تَلَفَ انْفَسَخَ الْبَيْعُ وَسَقَطَ الثَّمَنُ، وَلَوْ أَبْرَأَهُ الْمُشْتَرِي عَنِ الضَّمَانِ لَمْ يَبْرَأْ - فَيُظْهِرُ - وَلَمْ يَتَغَيَّرِ الْحُكْمُ،

شوینه ی لییه وه وه رگیراوه، له سهر فروشیاره که یه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

3- هر که سیک بزانی ماله که ی عه بیداره، هه پامه بیفروشی تا عه یبه که به کپیاره که ده لی، به به لگه ی حه دیسه که ی داهاتوو، هه روه ها نه گه ریه کیکی تریش جگه له فروشیاره که بزانی نه و ماله عه یبی هه یه، له سهری واجبه کپیاره که ناگادار بکاته وه، جا کپیاره که موسولمان بی، یان کافر بی، هه روه که له (مغنی) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

جا نه گه ر ماله عه بیداره که بخاته به رچاو به شیوه یه کی وه ها: کپیاره که عه یبه که بیبینی، نه وه ش به ناگادار کردنه وه داده ندروی ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى صُبْرَةٍ مِنْ طَعَامٍ، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَبَاكَتْ أَصَابِعُهُ بِلَالًا، فَقَالَ: مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟ قَالَ: أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَي يَرَاهُ النَّاسُ، مَنْ عَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي﴾ رواه مسلم، پیغه مبه ر ﷺ به لای کومه له گه نمیکدا پابرد، جا دهستی خوی خسته ناو گه نمه که و په نه کهانی گه یشتنه ته رایه تی و فهرمووی: نه ی خاوه ن گه نم نه مه چیه؟ گوتی: باران لی ی داوه. جا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ده بوا گه نمه ته په که ت له لای سهر وه دانابایه تا کو خه که بیبینی، هر که سیک خیانه ت و فیلبازی بکا، له سهر په ووشتی من نیه.

﴿باب: له باسی شتی فروشراو پیش وه رگرتنی﴾

(الْمَبِيعُ) شتی فروشراو (قَبْلَ قَبْضِهِ) پیش نه وه ی کپیاره که وه ری بگری (مِنْ ضَمَانِ الْبَائِعِ) هر له زامینی فروشیاره که ی دایه، که واته: (فَإِنْ تَلَفَ) نه گه ر شته فروشراوه که فه و تاو نه ما (انْفَسَخَ الْبَيْعُ) مامله ته که هه لده وه شیته وه (وَسَقَطَ الثَّمَنُ) پاره ی فروشراوه که ش له سهر کپیاره که لاده چی، واته: نه گه ر کپیاره که پاره ی فروشراوه که ی دابوه فروشیاره که، واجبه: بوی بگه پینیتته وه، نه گه ر نه یدابو، له سهری نیه بیداتی.

(وَلَوْ أَبْرَأَهُ الْمُشْتَرِي) نه گه ر کپیاره که فروشیاره که ی نازاد کرد (عَنِ الضَّمَانِ) له زامینی که و گوتی: نه گه ر فروشراوه که بشفه وتی پاره که م وه رناگرمه وه (لَمْ يَبْرَأْ فِي الْأَظْهِرِ) له

فهرموده‌ی به‌هیئت‌دا نازاد نابی‌و (وَلَمْ يَتَغَيَّرِ الْحُكْمُ) نه‌و برپیاره‌ی پابردوو ناگزیدی، واته: نه‌گه‌ر فروشراوه‌که‌ه‌وتا، مامله‌ته‌که‌ه‌لده‌وه‌شیته‌وه‌و واجبه: پاره‌که‌ی بگه‌پینیتته‌وه.

﴿ ناکاداری ﴾: نه‌گه‌ر فروشیاره‌که‌ ماله‌ فروشراوه‌که‌ی له‌ به‌ر ده‌ستی‌کپیاره‌که‌ دانا، کپیاره‌که‌ش زانی نه‌وه‌ فروشراوه‌که‌یه‌و له‌ وه‌رگرتنیشی قه‌ده‌غه‌ نه‌کرابو به‌لام به‌ قه‌س‌دی

وَإِثْلَافُ الْمُشْتَرِي قَبْضٌ إِنْ عَلِمَ، وَإِلَّا فَقَوْلَانِ: كَأَكْلِ الْمَالِكِ طَعَامَهُ الْمَغْصُوبَ ضَيْفًا، وَالْمَذْهَبُ أَنَّ إِثْلَافَ الْبَائِعِ كَتْلَفِهِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ إِثْلَافَ الْأَجْنَبِيِّ لَا يَفْسَخُ، بَلْ يَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِي بَيْنَ أَنْ يُجِيزَ وَيُعْزِمَ الْأَجْنَبِيَّ، أَوْ يَفْسَخَ فَيُعْزِمَ الْبَائِعُ الْأَجْنَبِيَّ،

وه‌ری‌نه‌گرت، نه‌وه‌ به‌ وه‌رگرتن داده‌ندری، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه، که‌واته: نه‌گه‌ر له‌و‌ه‌اله‌ته‌دا فروشراوه‌که‌ بشفه‌وتی پاره‌که‌ی له‌ سه‌ر کپیاره‌که‌ لاناچی.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر فروشیاره‌که‌ ماله‌ فروشراوه‌که‌ی هینا، به‌لام کپیاره‌که‌ به‌ پقه‌کاری وه‌ری‌نه‌گرت، نه‌و‌کاته‌ دادوه‌ر زۆری لیده‌کا‌تا وه‌ری‌بگری، جا نه‌گه‌ر کپیاره‌که‌ سووپ‌بوو له‌ سه‌ر وه‌رنه‌گرتنی فروشراوه‌که‌، یان له‌و‌شوینه‌دا حازر نه‌بو، نه‌و‌کاته‌ دادوه‌ر فه‌رمان ده‌داته‌که‌سیکی‌تر: فروشراوه‌که‌ی بۆ وه‌ری‌گری، هه‌روه‌ک له‌ (المجموع)‌دا فهرموویه‌تی.

(وَإِثْلَافُ الْمُشْتَرِي) فه‌وتاندنی ماله‌فروشراوه‌که‌ به‌ کرداریکی‌کپیاره‌که‌ (قَبْضٌ) به‌ وه‌رگرتن داده‌ندری (إِنْ عَلِمَ) نه‌گه‌ر زانیی نه‌وه‌ فروشراوه‌که‌یه‌ (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گه‌ر نه‌یزانیی (فَقَوْلَانِ) له‌و‌ه‌اله‌ته‌دا دوو‌فه‌رموده‌ه‌نه‌ (كَأَكْلِ الْمَالِكِ طَعَامَهُ الْمَغْصُوبَ ضَيْفًا) وه‌ک نه‌و‌مه‌سه‌له‌ی خاوه‌نی‌ک خوارده‌مه‌نیه‌ زه‌وتکراوه‌که‌ی خۆی به‌ میوانی بخاوه‌نه‌شزانی نه‌مه‌هی خۆیه‌تی، به‌ فهرمووده‌ی به‌هیتر: نه‌وه‌ش به‌ وه‌رگرتن داده‌ندری، هه‌روه‌ک زه‌وتکه‌ره‌که‌ش نازاد ده‌بی، چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ به‌ خۆی مالی‌خۆی له‌ ناو‌بردوه‌.

(وَالْمَذْهَبُ) به‌ فهرمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب (إِنَّ إِثْلَافَ الْبَائِعِ) فه‌وتاندنی فروشراوه‌که‌ -پیش‌وه‌رگرتنی- به‌ ده‌ستی فروشیاره‌که‌ی: وه‌ک له‌ناوی ببا، یان دووباره‌ بیفروشیته‌ که‌سیکی‌تر نه‌توانی وه‌ری‌بگریته‌وه‌، نه‌وه‌ش (كَتْلَفِهِ) وه‌ک به‌ خۆی فه‌وتابی وه‌هایه، واته: مامله‌ته‌که‌ه‌لده‌وه‌شیته‌وه‌و پاره‌که‌ش له‌ سه‌ر کپیاره‌که‌ لاده‌چی.

(وَالْأَظْهَرُ) به‌ فهرمووده‌ی به‌هیتر: (أَنَّ إِثْلَافَ الْأَجْنَبِيِّ) فه‌وتاندنی فروشراوه‌که‌ به‌ ده‌ستی که‌سیکی‌ بیگانه‌ (لَا يَفْسَخُ) مامله‌ته‌که‌ه‌لده‌وه‌شیته‌وه‌ (بَلْ يَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِي) به‌لکو کپیاره‌که‌ سه‌رپشکه:

(بَيْنَ أَنْ يُجِيزَ) له‌ نێوان نه‌وه‌ی مامله‌ته‌که‌ برپینێ‌وه‌ه‌لینه‌وه‌شیته‌وه‌و (وَيُعْزِمَ الْأَجْنَبِيَّ) تۆله‌ی فروشراوه‌که‌ش -بۆ خۆی- له‌ بیگانه‌که‌ بستینێ.

(أَوْ يَفْسَخُ) یان مامله‌ته‌که‌ه‌لبوه‌شیته‌وه‌ (فَيُعْزِمَ الْبَائِعُ الْأَجْنَبِيَّ) ئینجا فروشیاره‌که‌ش

تۆلهی فروشراوه که له بیگانه که بستین.

﴿ ناکاداری ﴾: ئەگەر لە دواى ماملە تەبەستن-پیش وەرگرتن- فروشیاره که سودى له خودى فروشراوه که وەرگرتو به کارى مینا، ئەو ههچ کرئى له سەرنیه، مهگەر کپیاره که داواى فروشراوه که بکاو فروشیاره کهش به پقه کارى ته سلیمى نهکا، ئەو کاته **وَلَوْ تَعَيَّبَ قَبْلَ الْقَبْضِ فَرَضِيَّةُ أَخَذَهُ بِكُلِّ الشَّيْءِ، وَلَوْ عَيَّيْتُ الْمُشْتَرِيَ فَلَا خِيَارَ، أَوِ الْأَجْنَبِيُّ فَالْخِيَارُ: فَإِنْ أَجَارَ غَرَمَ الْأَجْنَبِيُّ الْأَرْضَ، وَلَوْ عَيَّيْتُ الْبَائِعَ فَلَمْذَهَبُ ثُبُوتِ الْخِيَارِ لَا التَّغْرِيمَ، وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْمُبِيعِ قَبْلَ قَبْضِهِ،**

کرئى له سەر واجب دهبی، به لام ئەو بهرهمه زیادانهى له دواى ماملە تەبەستن- له لای فروشیاره که- له ماله فروشراوه که پهیدا دهبنو لى جیاده بنه وه: وهکو میوه و شیرو هیلکه و بیچوو... هتد، ئەوانه گشتى ملکی کپیاره که نهو به ئەمانەت له لای فروشیاره که نه، واته: ئەگەر فروشیاره که ئەو بهرهمه مانه به قەسدى بیهوتینى، تۆلهى له سەر، به لام ماملە ته که هه لئاوه شیتته وه، به لکو ئەگەر به هوى فهوتانى فروشراوه کهش ماملە ته که هه لئاوه شیتته وه، ئەو بهرهمه مانه ی پیش هه لئاوه شانه وه هه ر بۆ کپیاره که نه، ههروهک له (تحفه) و (الشروانى) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ تَعَيَّبَ) ئەگەر ماله فروشراوه که عه بییكى لى پهیدا بو (قَبْلَ الْقَبْضِ) پیش نه وهى کپیاره که وهى بگرئ (فَرَضِيَّةُ) جا کپیاره کهش- به عه یبه وه- پى پازى بو (أَخَذَهُ بِكُلِّ الشَّيْءِ) ئەو دهبی به ته وای پاره که ی بیهوئ وهى بگرئ، واته: مافى تۆلهى عه یبه که ی نیه، چونکه دهتوانى پازى نه بۆ و ماملە ته که هه لئاوه شیتته وه، ههروهک له له په شیمانى عه ییدا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ عَيَّيْتُ الْمُشْتَرِيَ) ئەگەر کپیاره که- به خۆی- عه بییكى لى پهیدا کرد (فَلَا خِيَارَ) ئەو کاته مافى په شیمانى نیه (أَوِ الْأَجْنَبِيُّ) یان ئەگەر بیگانه یه که عه بییكى لى پهیدا کرد (فَالْخِيَارُ) ئەو کاته کپیاره که مافى په شیمانى هه یه: (فَإِنْ أَجَارَ) جا ئەگەر په شیمان نه بۆ وه ماملە ته که ی پۆیاند (غَرَمَ الْأَجْنَبِيُّ الْأَرْضَ) ئەو کاته تۆلهى عه یبه که- بۆ خۆی- له بیگانه که دهستین.

(و) ههروها (لَوْ عَيَّيْتُ الْبَائِعَ) ئەگەر فروشیاره که- به خۆی- عه بییكى لى پهیدا کرد (فَالْمَذْهَبُ) فهرموده ی پاستى مه زه ب (ثُبُوتُ الْخِيَارِ) ئەو کاتهش مافى په شیمانى بۆ کپیاره که هه یه (لَا التَّغْرِيمَ) به لام مافى تۆلهى عه یبه که ی نیه، که وابو: ئەگەر هه ز بکا: په شیمان ده بیته وه، ئەگەر نا: دهبی به ته وای پاره که ی بیهوئ، ههروهک پابرا.

﴿ فروشتنه وهى شتى فروشراو پیش وەرگرتنى ﴾

(وَلَا يَصِحُّ) بۆ كپياره كه دروست نيه و دانامه زى (بَيْعُ الْمَبِيعِ) فروشتنه وهى شتى فروشراو (قَبْلَ قَبْضِهِ) پيش وه رگرتنى؟ چونكه ملكايه ته تيه كهى بئ هئزه، واته: نه گهر فروشراوه كه -پيش وه رگرتنى- بفه وتى مامله ته كه هله ده وه شئته وه، هه روهك رابرا، جياوازى نيه فروشراوه كه: خوارده مهنى بئ- به (اجماع)ى زانايانى نايينى- يان هه ر شتيكى تر بئ: كه وَالْأَصَحُّ أَنَّ بَيْعَهُ لِلْبَائِعِ كَغَيْرِهِ، وَأَنَّ الْإِجَارَةَ وَالرَّهْنَ وَالْهَبَةَ كَالْبَيْعِ، وَأَنَّ الْإِعْتِاقَ بِخِلَافِهِ، وَالْثَمَنُ الْمُعَيَّنُ كَالْمَبِيعِ فَلَا يَبِيعُهُ الْبَائِعُ قَبْلَ قَبْضِهِ،

بگونجى بگوازئته وه، يان نه گونجى: وه كو زهوى و خانوو ﴿عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا اشْتَرَيْتَ شَيْئًا فَلَا تَبِعْهُ حَتَّى تَقْبُضَهُ ﴿رواه أحمد والبيهقي بسند حسن، پئنه مبهروى ﷺ فهرمووى: هه ر كاتيك شتيكت كپى، مه يفروشه وه تا وه رى ده گرى.

﴿ناگادارى﴾: له مه زه بئ ئيمامى (حنفى) دا دروسته: باغو زه ميينى فروشراو پيش وه رگرتن بفروشئته وه، به لام نه و فروشراوهى ده گونجى بگوازئته وه، نه و دروست نيه، هه روهك له كتيبه كانى خوياندا پوون كراوه ته وه.

هه روه ها له مه زه بئ ئيمام (مالك) دا: ته نها خوارده مهنى دروست نيه، واته: گشت فروشراويكى- جگه له خوارده مهنى- دروسته پيش وه رگرتنى بفروشئته وه، هه روهك له (شرح الموطأ) دا پوون كراوه ته وه.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرموودهى راستر (أَنَّ بَيْعَهُ لِلْبَائِعِ) فروشتنه وهى فروشراو-پيش وه رگرتنى- هه ر به فروشياره كهى (كَغَيْرِهِ) وهك فروشتنه وه يه تى به يه كيكي تر، واته: نه گهر به پاره يه كي تر، يان به زياتر، يان به كه متر، يان به په گه زيكى ترى جگه له پاره كهى-پيش وه رگرتنى- بيفروشيته وه فروشياره كه، نه و فروشتنه دروست نيه، به لام نه گهر هه ر به خودى پاره كهى خوى، يان به ويتهى پاره كهى خوى بيفروشيته وه فروشياره كه، نه و كاته دروسته وه به چاوپوشى يه شيمانى داده ندرئ، هه روهك له زۆربهى سه رچاوه كاندا فهرموويانه.

(و) هه ر به فهرموودهى راستر (أَنَّ الْإِجَارَةَ) به كرئدانى فروشراوه كه پيش وه رگرتنى و (وَالرَّهْنَ) هه م به بارمه دانانى و (وَالْهَبَةَ) هه م به خشينى و به قهرزدانى و كردنه ماره يى و كردنه خير، نه وانه گشتيان (كَالْبَيْعِ) وه كو فروشتنه وه يه تى پيش وه رگرتنى، واته: هيچيان دروست نابن، به لام به فهرموودهى بئ هئز: نه وانه گشتيان-پيش وه رگرتنى فروشراوه كه- دروستن، هه روهك له (نهاية) و (مغنى) دا فهرموويانه.

(وَأَنَّ الْإِعْتِاقَ) هه ر به فهرموودهى راستر: ئازاد كردنى كۆيله ي فروشراو پيش وه رگرتنى (بِخِلَافِهِ) به پئچه وانه ي فروشتنه وه يه تى واته: ئازاد كردنى دروست ده بئ.

(وَالَّذِينَ الْمُعَيَّنُ) پاره‌ی شته فروشراوه که نه‌گه‌ر دیارکراو بی، نه‌ویش-پیش وەرگرتنی- (کَالْمَبِيعِ) وه‌کو مال‌ه‌فروشراوه که یه-پیش وەرگرتنی- له‌گشت نه‌و پریاران‌ه‌ی پابردودا، که‌واته: (فَلَا يَبِيعُهُ الْبَائِعُ) ناب‌ی فروشیاره که بی‌فروشیتته‌وه، واته: دروست نیه ده‌ستکاری پاره‌که بکا (قَبْلَ قَبْضِهِ) پیش وەرگرتنی، جیاوازی نیه نه‌و ده‌ستکاریه: کردنه پاره‌ی **وَلَهُ بَيْعُ مَالِهِ فِي يَدٍ غَيْرِهِ أَمَانَةٌ: كَوَدِيعَةٍ وَمُشْتَرِكٍ وَقِرَاضٍ وَمَرْهُونٍ بَعْدَ إِنْكَاحِهِ وَمَوْزُوثٍ وَبَاقٍ فِي يَدٍ وَلِيِّهِ بَعْدَ رُشْدِهِ وَكَذَا عَارِيَّةٌ وَمَأْخُودٌ بِسَوْمٍ، وَلَا يَصِحُّ بَيْعُ الْمُسْلِمِ فِيهِ وَلَا الْإِغْتِيَاظُ عَنْهُ، وَالْجَدِيدُ جَوَازُ الْإِسْتِبدَالِ عَنِ الثَّمَنِ:**

بازرگانی بی، یان کرئی به‌کرگرتن بی، یان به‌خشین بی، یان به‌قهرزدان بی، یان کردنه ماره‌یی بی، یان کردنه خیر بی، ه‌روه‌ها جیاوازی نیه پاره‌که پول و دراو بی، یان شتیکی‌تر بی.

﴿فروشتنی (صَكَّ) = شیک﴾

(صَكَّ) = شیک: په‌په کاغه‌زیکه له‌لایه‌ن کاریه‌ده‌ستی وولات دهرده‌چی بۆ که‌سیک، تی‌یدا دهنووسری: (نه‌وه‌نده خوراکه، یان نه‌وه‌نده پاره‌یه بدریته نه‌و که‌سه).

جا به‌فه‌رمووده‌ی راستر: بۆ که‌سه‌که دروسته نه‌و په‌په کاغه‌زه بفروشی؟ چونکه په‌په کاغه‌زه‌که -به‌بی‌کپین- بووه‌ته ملک‌ی‌خوی و بۆی جیگیر بووه، ه‌روه‌ک ئیمامی (النواوی) له (شرح مسلم) دا به‌دریژی پروونی کردوته‌وه.

(وَلَهُ) ه‌روه‌ها بۆی دروسته (بَيْعُ مَالِهِ) مال‌ی‌خوی بفروشی له‌و‌حاله‌ته‌ی (فِي يَدٍ غَيْرِهِ أَمَانَةٌ) مال‌ه‌که -به‌نه‌مانه‌ت- له‌ده‌ستی که‌سیکی‌تردایه: (كَوَدِيعَةٍ) وه‌ک مال‌ی سپیدراو و (وَمُشْتَرِكٍ) مال‌ی‌هاوبه‌شو و (وَقِرَاضٍ) مال‌ی به‌قازانج گپ‌دراو له‌لایه‌ن که‌سیکی‌ترو (وَمَرْهُونٍ بَعْدَ إِنْكَاحِهِ) مال‌ی به‌بارمه‌دان‌دراو پاش به‌ره‌له‌بوونی و (وَمَوْزُوثٍ) ه‌م وه‌ک مال‌ی به‌میرات گیراو و (وَبَاقٍ فِي يَدٍ وَلِيِّهِ) مال‌ی بن‌ده‌ست سه‌ره‌پرشتکاره‌که‌ی (بَعْدَ رُشْدِهِ) پاش لاچوونی قه‌ده‌غه‌کردن (وَكَذَا عَارِيَّةٌ) ه‌روه‌ها نه‌و شته‌ی به‌خواستن داویه‌تیه که‌سیکی‌تر، ه‌م (وَمَأْخُودٌ بِسَوْمٍ) نه‌و شته‌ی کپیاریش به‌ده‌ستیه‌وه‌گرتوه، تاکو ته‌ماشای بکا: ئایا پی‌ی باشه بی‌کپی، یان نا؟ به‌لام هیشتا پیک نه‌هاتبون، واته: نه‌وانه‌ی پابردوو-گشتیان- دروسته: پیش وەرگرتنه‌وه‌یان بیان‌فروشی؟ چونکه نه‌وانه ملک‌ی‌خوی‌ته‌ی نه‌یکریون، بۆی وەرگرتنه‌وه‌یان مه‌رج نیه بۆ فروشتنیان.

﴿گۆرینه‌وه‌ی قه‌رزیک به‌شتیکی‌تر﴾

(وَلَا يَصِحُّ) دروست نیه و دانامه‌زئی (بَيْعُ الْمُسْلِمِ فِيهِ) فروشتنی مال‌ی سه‌له‌م تی‌داکراو پیش وەرگرتنی (وَلَا الْإِغْتِيَاظُ عَنْهُ) ه‌روه‌ها گۆرینه‌وه‌شی دروست نیه پیش وەرگرتنی، بۆ وینه:

ئىستا سەد دىنار بداتە يەككە بە سەلەمى سەد كىلۆ گەنم كە پاش پېنچ مانگى تر بۆى بېنى، ئەو فرۇشتەن و گۆپىنە وەى ئەو گەنمە - پېش وەرگرتنى - دروست نىە .
 بەلام (وَالْجَدِيدُ) فەرمودەى نوئى ئىمامى (الشافعى) ئەمەيە: (جَوَازُ الْإِسْتِبْدَالِ عَنِ الثَّمَنِ) پارەى شتە فرۇشراوەكە - ئەگەر قەرز بى - دروستە: لەگەل قەرزدارەكەى بىگۆپىتە وە
 فَإِنْ اسْتَبْدَلَ مُوَافِقاً فِي عِلَّةِ الرِّبَا كَدَرَاهِمَ عَنْ دَنَانِيرَ اشْتَرَطَ قَبْضُ الْبَدَلِ فِي الْمَجْلِسِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ التَّغْيِينُ فَالْعَقْدُ وَكَذَا الْقَبْضُ فِي الْمَجْلِسِ
 إِنْ اسْتَبْدَلَ مَا لَا يُوَافِقُ فِي الْعِلَّةِ: كَثُوبٍ عَنْ دَرَاهِمٍ، وَلَوْ اسْتَبْدَلَ عَنِ الْقَرْضِ

بە شتىكى تر، جا پارەكە: پول و دراو بى، يان نا ﴿عَنْ ابْنِ عُمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قُلْتُ: يَارَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِنِّي أَبِيعُ الْإِبِلَ بِالدَّنَانِيرِ وَأَخْذُ الدَّرَاهِمَ وَأَبِيعُ بِالدَّرَاهِمِ وَأَخْذُ الدَّنَانِيرِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا بَأْسَ أَنْ تَأْخُذَهَا بِسَعْرِ يَوْمِهَا مَا لَمْ تَفْتَرِقَا وَبَيْنَكُمَا شَيْءٌ﴾ رواه أصحاب السنن وصححه الحاكم، من ووشتر بە قەرز دەفرۇشم: جا بە دىنار دەفرۇشم و لە جياتى دىنار دىرەم وەردەگرمە وە، بە دىرەم دەفرۇشم و لە جياتى دىرەم دىنار وەردەگرمە وە؟ پېغەمبەر ﷺ فەرمودى: هېچ باس نىە بەگۆپىرەى نرخی پۆژەكەيان - لە جياتى يەكترى - وەريان بگىرى، بە وەرجهى كە لىك جيا ئەبنە وە، هېچ شتىك لە نىوانتاندانە مابى، واتە: گۆپدراوەكە گشتى وەرگىرايى.

(فَإِنْ اسْتَبْدَلَ مُوَافِقاً) جا ئەگەر قەرزەكەى گۆپىنە وە بە شتىكى وەها: كە وەكو يەكترى بون (فِي عِلَّةِ الرِّبَا) لە ھۆكارى پىيادا (كَدَرَاهِمَ عَنْ دَنَانِيرَ) وەك لە جياتى دىنارە قەرزەكانى دىرەم وەربگىرتە وە، ئەو - لە گۆپىنە وەى ئەو جۆرە قەرزەدا - مەرجه: بە زوبان قبولى بكاو، ھەم (أَشْتَرَطَ قَبْضُ الْبَدَلِ فِي الْمَجْلِسِ) بە مەرچ داندراو: پېش لىكجىابونە وە لە دانىشگەى گۆپىنە وەدا - ھەموو گۆپدراوەكە - وەربگىرى، ئەو كە بېيتە (رِبَا الْيَدِ)، بە بەلگەى ھەدىسەكەى پابردوو.

ئىنجا (وَالْأَصَحُّ) بە فەرمودەى پراستەر (أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ التَّغْيِينُ فِي الْعَقْدِ) مەرچ نىە ئەو پارەيەى - لە جياتى قەرزەكە - وەردەگىرى: لە ماملەت بەستنى گۆپىنە وەكەدا ديارى بكا، وەك بلى: ئەم دىنارە لە جياتى دىرەمە قەرزەكان. چونكە ديارى كردن و وەرگرتنى گۆپدراوەكە لە دانىشگەى گۆپىنە وەكەدا بە مەرچ داندراو ئەگەر گۆپدراوەكان لە ھۆكارى پىيادا وەكو يەكترى بن، ھەروەك تازە پابرا.

(وَكَذَا الْقَبْضُ فِي الْمَجْلِسِ) ھەروەھا مەرچ نىە لە دانىشگەى گۆپىنە وەشدا شتە گۆپدراوەكە وەربگىرى (إِنْ اسْتَبْدَلَ مَا لَا يُوَافِقُ فِي الْعِلَّةِ) ئەگەر قەرزەكەى گۆپىنە وە بە شتىكى وەها: كە لە ھۆكارى پىيادا وەكو يەكترى نەبون (كَثُوبٍ عَنْ دَرَاهِمٍ) وەك جل و بەرگىك لە جياتى دىرەمە

قهرزه‌کانی وهریگری، واته: له دانیشگه‌که‌دا ته‌ن‌ها مەرجه‌ج‌له‌که‌ دیاری بکړئ و قبولی بکا، به‌لام وهرگرتنی مەرجه‌نیه؟ چونکه‌له‌ هۆکاری‌پ‌ی‌ی‌ادا و‌ه‌کو‌یه‌ک‌تری‌نین.

ئینجا‌ب‌زانه: ئه‌وه‌ی‌پ‌ا‌بر‌دو، ده‌ریاره‌ی‌ئ‌ه‌و‌ف‌ر‌وش‌راوه‌بوو: که‌به‌ق‌ه‌رز‌ف‌ر‌وش‌را‌ب‌ئ‌و‌ه‌ی‌شتا‌پ‌اره‌که‌ی‌و‌ه‌رنه‌گیرا‌ب‌ئ‌(و) ه‌ه‌روه‌ما (لَوِ اسْتَبْدَلَ عَنِ الْقَرْضِ) ئه‌گ‌ه‌ر‌ش‌ت‌یک‌و‌ه‌ری‌گری‌له‌ج‌یا‌تی‌وَقِيمَةِ الْمُتْلَفِ جَازَ، وَفِي اسْتِثْرَاطٍ قَبْضِهِ فِي الْمَجْلَسِ مَا سَبَقَ، وَبَيْعُ الدِّينِ لِغَيْرٍ مَنْ عَلَيْهِ بَاطِلٌ فَلَا ظَهَرَ: بِأَنْ يَشْتَرِيَ عَبْدٌ زَيْدٌ بِمِائَةٍ لَهُ عَلَمَمَرُو، وَلَوْ كَانَ لَزَيْدٍ وَعَمَرُو دَيْنَانِ عَلَى شَخْصٍ فَبَاعَ زَيْدٌ دَيْنَهُ بِدَيْنِهِ بَطْلًا قَطْعًا،

ش‌ت‌یک‌ی‌تری‌به‌ق‌ه‌رز‌دراو: جا‌پ‌اره‌ب‌ئ‌، یان‌نا (وَقِيمَةِ الْمُتْلَفِ) ه‌ه‌روه‌ما‌ئ‌ه‌گ‌ه‌ر‌ش‌ت‌یک‌و‌ه‌ری‌گری‌له‌ج‌یا‌تی‌ن‌رخ‌ی‌ش‌ت‌یک‌ی‌ف‌ه‌وت‌ی‌ندراو، له‌و‌دو‌وانه‌ش‌دا (جَازَ) ئ‌ه‌و‌گ‌و‌پ‌ینه‌وه‌یه‌د‌روسته‌و (وَفِي اسْتِثْرَاطٍ قَبْضِهِ فِي الْمَجْلَسِ) ده‌ریاره‌ی‌و‌ه‌رگرتنی‌گ‌و‌پ‌دراوه‌که‌له‌دانیشگه‌ی‌گ‌و‌پ‌ینه‌وه‌دا (مَا سَبَقَ) گ‌شت‌ئ‌ه‌و‌پ‌ریارانه‌ی‌پ‌ا‌بر‌دو‌پ‌ه‌چاو‌ده‌ک‌ر‌ئ‌:

واته: ئ‌ه‌گ‌ه‌ر‌له‌ج‌یا‌تی‌پ‌اره‌به‌ق‌ه‌رز‌دراوه‌که‌پ‌اره‌یه‌ک‌ی‌تر‌له‌ق‌ه‌رز‌دراوه‌که‌و‌ه‌ری‌گری‌ته‌وه، یان‌له‌ج‌یا‌تی‌گ‌ه‌ن‌مه‌به‌ق‌ه‌رز‌دراوه‌که‌خو‌ارده‌مه‌نیه‌ک‌ی‌تر‌له‌ق‌ه‌رز‌دراوه‌که‌و‌ه‌ری‌گری‌ته‌وه، ئ‌ه‌وه‌مەرجه‌پ‌یش‌ل‌یک‌ج‌یا‌بوونه‌وه: له‌دانیشگه‌که‌دا‌پ‌اره‌که‌و‌خو‌ارده‌مه‌نیه‌که‌و‌ه‌ری‌گری؟ چونکه‌له‌هۆکاری‌پ‌ی‌ی‌ادا و‌ه‌کو‌یه‌ک‌ترن، به‌لام‌ئ‌ه‌گ‌ه‌ر‌ش‌ت‌یک‌ی‌تری-ج‌گ‌ه‌له‌پ‌اره- له‌ج‌یا‌تی‌پ‌اره‌ق‌ه‌رز‌ه‌که‌و‌ه‌ری‌گری، یان‌ش‌ت‌یک‌ی‌تری-ج‌گ‌ه‌له‌خو‌ارده‌مه‌نی- له‌ج‌یا‌تی‌خو‌ارده‌مه‌نیه‌ق‌ه‌رز‌ه‌که‌و‌ه‌ری‌گری، ئ‌ه‌وکاته‌و‌ه‌رگرتنی‌مەرجه‌نیه؟ چونکه‌له‌هۆکاری‌پ‌ی‌ی‌ادا و‌ه‌کو‌یه‌ک‌تری‌نین، به‌لام‌دیاری‌کردنی‌و‌قبول‌کردنی‌مەرجه‌.

ه‌ه‌روه‌ما‌ئ‌ه‌گ‌ه‌ر‌له‌ت‌و‌ل‌ه‌ی‌گ‌ه‌ن‌مه‌ف‌ه‌وت‌ی‌ندراوه‌که‌برنج، یان‌ج‌و‌و‌ه‌ری‌گری‌ته‌وه، مەرجه‌پ‌یش‌ل‌یک‌ج‌یا‌بوونه‌وه: له‌دانیشگه‌که‌دا‌برنج‌که‌و‌ج‌و‌یه‌که‌و‌ه‌ری‌گری؟ چونکه‌له‌هۆکاری‌پ‌ی‌ی‌ادا و‌ه‌کو‌یه‌ک‌ترن، به‌لام‌ئ‌ه‌گ‌ه‌ر‌ش‌ت‌یک‌ی‌تری‌ج‌گ‌ه‌له‌خو‌ارده‌مه‌نی- له‌ت‌و‌ل‌ه‌ی‌گ‌ه‌ن‌مه‌که‌-و‌ه‌ری‌گری، ئ‌ه‌وکاته‌و‌ه‌رگرتنی‌مەرجه‌نیه؟ چونکه‌له‌هۆکاری‌پ‌ی‌ی‌ادا و‌ه‌کو‌یه‌ک‌تری‌نین، به‌لام‌دیاری‌کردنی‌و‌قبول‌کردنی‌مەرجه‌.

(وَبَيْعُ الدِّينِ) ف‌ر‌وش‌تنی‌ق‌ه‌رز (لِغَيْرٍ مَنْ عَلَيْهِ) به‌که‌س‌یک‌ی‌تری‌ج‌گ‌ه‌له‌و‌که‌سه‌ی‌ق‌ه‌رز‌ه‌که‌ی‌له‌سه‌ره (بَاطِلٌ) به‌ت‌ا‌له‌و‌دانا‌مه‌ز‌ئ‌(فِي الْأَظْهَرِ) له‌ف‌ه‌رمووده‌ی‌به‌ه‌ی‌ز‌تر‌دا (بِأَنْ يَشْتَرِيَ عَبْدٌ زَيْدٌ) وه‌ك‌ك‌و‌ی‌له‌ی‌زه‌ید‌ب‌ک‌ر‌ئ‌(بِمِائَةٍ لَهُ عَلَى عَمَرُو) به‌وس‌ه‌ددیناره‌ق‌ه‌رز‌ه‌ی‌له‌سه‌ره‌ع‌م‌ر‌ه‌یه‌تی، به‌لام‌له‌ز‌و‌ری‌ه‌ی‌سه‌ر‌چاو‌ه‌کان‌دا‌ف‌ه‌رموویانه: ف‌ه‌رمووده‌ی‌پ‌شت‌پ‌ئ‌به‌ست‌راو‌ئ‌ه‌مه‌یه: ف‌ر‌وش‌تنی‌ق‌ه‌رز‌به‌که‌س‌یک‌ی‌تری‌ج‌گ‌ه‌له‌ق‌ه‌رز‌دراوه‌که‌ش‌د‌روسته، ه‌ه‌روه‌ك‌به‌خو‌دی‌ق‌ه‌رز‌دراوه‌که‌ش‌د‌روست‌بوو: وه‌ك‌گ‌و‌پ‌ینه‌وه‌که‌ی‌پ‌ا‌بر‌دو.

(وَلَوْ كَانَ لَزَيْدٍ وَعَمَرُو دَيْنَانِ عَلَى شَخْصٍ) ئ‌ه‌گ‌ه‌ر‌(زه‌ید‌و‌ع‌م‌ر‌) ه‌ه‌ر‌یه‌که‌یان‌ق‌ه‌رز‌ئ‌یک‌یان‌له‌

سەر که سیکی تر هه بو (فَبَاعَ زَيْدٌ عَمْرًا دَيْنَهُ بِدَيْنِهِ) ئینجا (زهید) قه رزه که ی خوی فروشته (عه مر) به قه رزه که ی وی (بَطَلَ قَطْعًا) نه وه دروست نه و به تاله، به (اجماع) ی زانایانی ئیسلام ﴿عَنْ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الْكَالِيِ بِالْكَالِيِ﴾ رواه الحاكم وصححه، پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کردوه: قه رزیک به قه رزیک بفروشری.

وَقَبْضُ الْعُقَارِ تَخْلِيَّتُهُ لِلْمُشْتَرِي وَتَمَكُّيْنُهُ مِنَ التَّصَرُّفِ، بِشَرْطِ فَرَاغِهِ مِنْ أَمْتَعَةِ الْبَائِعِ، فَإِنْ لَمْ يَحْضُرِ الْعَاقِدَانِ الْمَبِيعَ أُعْتَبِرَ مُضِي زَمَنِ يُمَكِّنُ فِيهِ الْمُضِي إِلَيْهِ فَيَالْأَصَحَّ، وَقَبْضُ الْمَنْقُولِ تَحْوِيلُهُ:

﴿ناگاداری﴾: له و پوونکردنه وه ی پابردو دهرده که وی: نه گهر ژنیک نۆزده میسقال زیڤ ماره یی قه رز بوو له سهر میږده که ی، نه وه دروسته ماره ییه که ی بفروشیته میږده که ی- واته: له جیات ی ماره ییه که ی شتیکی تری لی- وه ربگری- جا نه گهر به پاره بیفروشیته، نه وه مه رجه قبولی بکا وه م- پیش لیکیا بوونه وه- له دانیشگی مامله ته که دا پاره که ی لی- وه ربگری، به لام نه گهر به شتیکی تری- جگه له پاره- بیفروشیته، نه وه ته نها مه رجه: شته که دیاری بکری و قبولی بکا، به لام وه رگرتنی مه رج نه، هه روه که له پیش ئیره دا پوون کراوه ته وه.

﴿چۆنیه تی وه رگرتنی فروشراوه که﴾

(وَقَبْضُ الْعُقَارِ) وه رگرتنی باغ و زه مین و خانوو، به م جۆره یه: (تَخْلِيَّتُهُ لِلْمُشْتَرِي) فروشیاره که- به گۆتن- واز له فروشراوه که بیئ ی بۆ کپیاره که و (وَتَمَكُّيْنُهُ مِنَ التَّصَرُّفِ) هه م بۆی بگونجیئ ده ستکاری فروشراوه که بکا (بِشَرْطِ فَرَاغِهِ مِنْ أَمْتَعَةِ الْبَائِعِ) به و مه رجه ی شوینه فروشراوه که: گشت که لوپه لیکی فروشیاره که وه م که لوپه لی خه لکی تریش - جگه له هی کپیاره که- لی لی لابردی: وه که لوپه لی کریچی و زه وتکه رو هه ر که سیکی تر، به لام مه رج نه کپیاره که بپواته ناو شوینه که وه ده ستکاری ی بکا.

(فَإِنْ لَمْ يَحْضُرِ الْعَاقِدَانِ الْمَبِيعَ) جا نه گهر کپیاره که و فروشیاره که له لای شته فروشراوه که ناماده نه بون، نه وه فروشته که دروست ده بی، به لام (أُعْتَبِرَ) بۆ دروستبوونی وه رگرتنه که په چاو ده کری (مُضِي زَمَنِ) کاتیکی وه ها بپوا: که (يُمَكِّنُ فِيهِ الْمُضِي إِلَيْهِ) بگونجی به گویره ی عاده ت له و ماوه یه دا بپواته لای فروشراوه که (فَيَالْأَصَحَّ) له فه رموده ی پاستردا، هه م پیویسته که لوپه لی فروشیاره که و خه لکی تریشی لی لابردی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فه رمو یانه.

(وَقَبْضُ الْمَنْقُولِ) وه رگرتنی نه و فروشراوه ی ده گونجی بگواستریته وه، به م جۆره یه: (تَحْوِيلُهُ) کپیاره که، یان جیگریکی کپیاره که له شوینیک بیباته شوینیکی تر

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كُنَّا نَشْتَرِي الطَّعَامَ مِنَ الرُّكْبَانِ جُزْأً، فَهَئَانَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نَبِيعَهُ حَتَّى نَنْقُلَهُ﴾ رواه الشيخان، نيمه له گوتره خوارده مه نيمان له کاروانچيان ده کپی، جا پیغه مبه رسول ﷺ قه ده غه ی کردین نه و خوارده مه نیه بفروشیننه وه، تا له شوینی خوی ده یگوازینه وه شوینی کی تر.

فَإِنْ جَرَى الْبَيْعُ بِمَوْضِعٍ لَا يَخْتَصُّ بِالْبَائِعِ كَفَى نَقْلُهُ إِلَى حَيْرٍ، وَإِنْ جَرَى فِي دَارِ الْبَائِعِ لَمْ يَكْفِ ذَلِكَ إِلَّا بِإِذْنِ الْبَائِعِ فَيَكُونُ مُعِيرًا لِلْبُقْعَةِ. (فَرْعٌ) لِلْمُشْتَرِي قَبْضُ الْمَبِيعِ إِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُوَجَّلاً أَوْ سَلَمَةً، وَإِلَّا فَلَا يَسْتَقِلُّ بِهِ، وَلَوْ بَيْعَ الشَّيْءُ تَقْدِيرًا: كَثُوبٍ وَأَرْضٍ ذَرْعًا وَحِنْطَةً كَيْلًا أَوْ وَزناً أَشْطَرَطَ مَعَ النَّقْلِ ذَرْعُهُ أَوْ كَيْلُهُ أَوْ وَزْنُهُ،

(فَإِنْ جَرَى الْبَيْعُ بِمَوْضِعٍ) جا نه گهر فروشتنه که له شوینی کی وه هادا کرا: که (لَا يَخْتَصُّ بِالْبَائِعِ) تاییه ت به فروشیاره که نه بو: وه ک پیگه و کولان و شوینه گشتیه کانی تر، یان له مائی کپیاره که دا کرا، نه وه (كَفَى نَقْلُهُ إِلَى حَيْرٍ) بۆ دروستبوونی وه رگرتنه که نه وهنده به سه: فروشراوه که بگوازیته وه لایه کی شوینه که.

(وَإِنْ جَرَى فِي دَارِ الْبَائِعِ) به لام نه گهر فروشتنه که له خانوو=ملکی فروشیاره که دا کرا، نه وه (لَمْ يَكْفِ ذَلِكَ) نه و گواستنه وه به سه نیه (إِلَّا بِإِذْنِ الْبَائِعِ) ته نها به نیزنی فروشیاره که نه بی (فَيَكُونُ مُعِيرًا لِلْبُقْعَةِ) جا نه گهر فروشیاره که نیزنی دا بیگوازیته وه لایه ک، نه وه لایه کی به خواستن داوه ته کپیاره که، تا کو فروشراوه که ی لی دابنی و وه رگرتنه که دروست ده بی.

﴿(فَرْعٌ) لِقِيكِي بَأْسَهُ كَه: مَافِي وَهَرِگَرْتَنِي فَرُوشَرَاوَه كَه﴾

(لِلْمُشْتَرِي قَبْضُ الْمَبِيعِ) کپیاره که مافی هیه: فروشراوه که وه ربگری به بی نیزنی فروشیاره که (إِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُوَجَّلاً) نه گهر فروشتنه که ی به پاره یه کی قهرز بی (أَوْ سَلَمَةً) یان به حازر بی و پاره که شی ته سلیمی فروشیاره که کردبی (وَإِلَّا) به لام نه گهر به حازر بو، پاره که شی ته سلیم نه کردبو (فَلَا يَسْتَقِلُّ بِهِ) نابی سه ربه خو-به بی نیزنی فروشیاره که- وه ربگری، واته: نه گهر له م حاله ته دا به بی نیزنی فروشیاره که وه ربگری، واجبه: بیگه پینیتنه وه هیهچ ده ستکاریه کیشی له و وه رگیراوه دا دروست نابی، جا نه گهر فه وتاندی پاره که ی له سه ر جیکیر ده بی و واجبه بیداته فروشیاره که، هه روه که له زوریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

نینجا بزانه: نه وه ی پابردوو-که گووتمان نه وهنده به سه: فروشراوه که له شوینی که بگواستریته وه شوینی کی تر- ده ریاره ی نه و شتانه بوو: که له گوتره فروشراوین، به لام (وَلَوْ بَيْعَ الشَّيْءِ تَقْدِيرًا) نه گهر شتومه که به نه ندازه بفروشری (كَثُوبٍ وَأَرْضٍ) وه که

جلوبه رگو زهوی (ذُرْعاً) به پیوانه ی گز بفروشری (وَحِنْطَةً كَيْلًا) گهنم به پیوانه ی په
 بفروشری (أَوْ وَزْنًا) یان شتیک به کیشانه ی ته رازو و بفروشری، یان به ژماردن بفروشری،
 نه وه (أُشْتَرِطَ مَعَ النَّقْلِ) به مرج داندراوه - له گال گواستنه وه شی - (ذُرْعُهُ) به گز بیپوری
 (أَوْ كَيْلُهُ) یان به په بیپوری (أَوْ وَزْنُهُ) یان بکیشری، یان بژمیردی، چونکه
 مِثَالُهُ: بِعْتُكَهَا كُلَّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ، أَوْ عَلَانَهَا عَشْرَةَ أَصْعٍ،
 وَلَوْ كَانَ لَهُ طَعَامٌ مُقَدَّرٌ عَلَى زَيْدٍ وَلَعَمَرُوا عَلَيْهِ مِثْلَهُ فَلْيَكْتُلْ
 لِنَفْسِهِ ثُمَّ يَكِيلُ لِعَمْرٍو، فَلَوْ قَالَ إِقْبِضْ مِنْ زَيْدٍ مَا لِي عَلَيْهِ لِنَفْسِكَ فَفَعَلَ فَلِقَبْضٍ فَاسِدٌ.
 (فَرَعٌ) قَالَ الْبَائِعُ: لَا أَسْلَمُ الْمَبِيعَ حَتَّى أَقْبِضَ ثَمَنَهُ، وَقَالَ الْمُشْتَرِي فِي الثَّمَنِ مِثْلَهُ،

پینغه مبهرو ﷺ ده فهرموئ: ﴿مَنْ اشْتَرَى طَعَامًا فَلَا يَبِيعُهُ حَتَّى يَكْتُلَهُ﴾ رواه مسلم، هر که سیک
 خورده مه نیه کی کړی، نابی بیفروشیته وه تا ده بیپوی.

(مِثَالُهُ) وینه ی پیوانه که: (بِعْتُكَهَا) نه م کومه له گهنم فروشته تر (كُلُّ صَاعٍ بِدِرْهَمٍ) هر
 ساعتیک به دیرمه میك (أَوْ) یان فروشته تر (عَلَى أَنَّهَا عَشْرَةُ أَصْعٍ) که کومه له که ده ساعه،
 واته: مەرجه بیپوری وهریگری.

(وَلَوْ كَانَ لَهُ طَعَامٌ مُقَدَّرٌ عَلَى زَيْدٍ) نه گهر (به کر) نه اندازه یه خورده مه نی له سر (زهید)
 هه بو (وَلَعَمَرُوا عَلَيْهِ مِثْلَهُ) هم (همه) ش هه مان نه اندازه ی خورده مه نیه کی له سر (به کر)
 هه بو (فَلْيَكْتُلْ لِنَفْسِهِ) که (به کر) خورده مه نیه کی له (زهید) وهرگرته وه، واجبه: بۆ خوی
 داوای ای بکا جاریک بیپوی (ثُمَّ) ئینجا (يَكِيلُ لِعَمْرٍو) ئه ویش بۆ (همه) دوویاره
 ده بیپویته وه که دهیداته وه، تا وهرگرتن و ویدانه که دروست بین.

که وایو: (فَلَوْ قَالَ) نه گهر له وینه ی پابردودا (به کر) به (همه) یگوت (إِقْبِضْ مِنْ زَيْدٍ مَا لِي
 عَلَيْهِ) بپړ لای (زهید) نه وه ی من له سر نه وم هه یه لای وهریگرته وه (لِنَفْسِكَ) بۆ خوت
 له جیاتی قهرزه که ت (فَفَعَلَ) ئینجا (همه) ش له جیاتی (به کر) بۆ خوی له (زهید) ی
 وهرگرته وه (فَالْقَبْضُ فَاسِدٌ) نه م وهرگرته وه ی (همه) بۆ خوی به تاله و دانامه زری، چونکه
 وهرگرو ویدهر - ته نه - یه که که سه: که (همه) ه، هم ﴿نَهَرَ سُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الطَّعَامِ
 حَتَّى يَجْرِيَ فِيهِ الصَّاعَانِ: صَاعُ الْبَائِعِ وَصَاعُ الْمُشْتَرِي﴾ رواه الدارقطني والبخاري بإسناد حسن،
 پینغه مبهرو ﷺ قه ده غه ی کردوه: خورده مه نی بفروشری، تا دوو ساعی تی دا به کار دین:
 ساعی فروشیارو ساعی کپیار. به لام به م وهرگرته (زهید) نازاد ده بی و قهرزی (به کر) ی له
 نه ستو لاده چی، هه روه که له (تحفه) دا فهرموویه تی.

﴿نَاكِدَارِي﴾ نه کی هینانی فروشراوه که و پیوانی و کیشانی و ژماردن له سر
 فروشیاره که یه، هه روه ها نه کی ژماردن و هینانی پاره که و نه کی گواستنه وه ی
 فروشراوه که ش له سر کپیاره که یه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

﴿فَرْعٌ﴾ لقیکی باسه که: کیسه‌ی ته سلیم کردنی فروشراوه که

(قَالَ الْبَائِعُ) نه‌گه‌ر-له دوی جیگیربونی مامله‌ت به‌ستن- فروشیاره که گوتی: (لَا أَسْلَمُ الْمَبِيعَ حَتَّى أَقْبِضَ ثَمَنَهُ) فروشراوه که ته سلیم ناکه‌م، واته: نایده‌مه ده‌ستی‌کپیاره که تا پاره‌که‌ی وهرده‌گرم (وَقَالَ الْمُشْتَرِي فِي الثَّمَنِ مِثْلَهُ) کپیاره‌که‌ش گوتی: منیش پاره‌که‌ی أَجْبَرَ الْبَائِعَ، وَفَقَوْلُ الْمُشْتَرِي، وَفَقَوْلُ لَا أَجْبُرُ وَفَقَوْلُ يُجْبِرَانِ، قُلْتُ: فَإِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُعَيَّنًا سَقَطَ الْاَعْلَمُ. وَإِذَا سَلَّمَ الْبَائِعُ أَجْبَرَ الْمُشْتَرِي إِنْ خَصَرَ الثَّمَنُ، وَإِلَّا فَإِنْ كَانَ مُعْسِرًا فَلِلْبَائِعِ الْفَسْخُ بِالْفَلْسِ، أَوْ مُوسِرًا وَمَالُهُ بِالْبَلَدِ أَوْ بِمَسَافَةٍ قَرِيبَةٍ حُجِرَ عَلَيْهِ فِيمَاؤَالِهِ حَتَّى يُسَلَّمَ، فَإِنْ كَانَ بِمَسَافَةِ الْقَصْرِ لَمْ يُكَلَّفِ الْبَائِعُ الصَّبْرَ إِلَّا خَضَارَهُ، وَالْأَصَحُّ:

منهاج- به‌رگی‌سی‌یه‌م-5

نادمه ده‌ستی‌فروشیاره که تا فروشراوه که وهرده‌گرم. نه‌وه بۆ براندنه‌وه‌ی نه‌م کیسه‌یه (أَجْبَرَ الْبَائِعَ) فروشیاره که ناچار ده‌کرئ: فروشراوه که بداته ده‌ستی‌کپیاره که (وَفِي قَوْلِ الْمُشْتَرِي) له‌ه‌رمووده‌یه‌کدا کپیاره که ناچار ده‌کرئ (وَفِي قَوْلِ لَا أَجْبُرُ) له‌ه‌رمووده‌یه‌کیشدا هیچیان ناچار ناکرئین، به‌لکو (فَمَنْ سَلَّمَ) هه‌ر کامه‌یان ماله‌که‌ی‌خوی دایه ده‌ست نه‌وی‌تر، نه‌و کاته (أَجْبَرَ صَاحِبَهُ) هاوپی‌یه‌که‌شی ناچار ده‌کرئ ماله‌که‌ی‌خوی بداته‌ده‌ست (وَفِي قَوْلِ يُجْبِرَانِ) له‌ه‌رمووده‌یه‌کدا هه‌ردووکیان ناچار ده‌کرئین: ماله‌که‌یان ناماده‌بکه‌ن و هه‌ر یه‌که‌یان بیداته‌ده‌ست نه‌وی‌تر.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده‌ه‌رموئ: (فَإِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُعَيَّنًا) نه‌گه‌ر پاره‌که‌ش وه‌کو فروشراوه که دیارکراو بی، له‌و‌حاله‌ته‌دا (سَقَطَ الْقَوْلَانِ الْأَوَّلَانِ) هه‌رمووده‌ی یه‌که‌م و دوهم لا‌ده‌چن و (وَأَجْبِرَا) هه‌ردووکیان ناچار ده‌کرئین ماله‌که‌یان بده‌نه ده‌ست یه‌کتری (فِي الْأَظْهَرِ) له‌ه‌رمووده‌ی به‌ه‌ی‌زت‌ردا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

ئینجا (وَإِذَا سَلَّمَ الْبَائِعُ) هه‌ر کاتی‌ک فروشیاره که فروشراوه‌که‌ی دایه ده‌ست کپیاره که (أَجْبَرَ الْمُشْتَرِي) کپیاره‌که‌ش ناچار ده‌کرئ پاره‌که‌ی بداته ده‌ست فروشیاره که (إِنْ خَصَرَ الثَّمَنُ) نه‌گه‌ر پاره‌که له‌دانی‌شکه‌ی مامله‌ته‌که‌دا حازر بی (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گه‌ر پاره‌که حازر نه‌بو، تییینی ده‌کرئ: (فَإِنْ كَانَ مُعْسِرًا) نه‌گه‌ر کپیاره که نه‌بووی بوو، بۆی نه‌ده‌گونجا پاره‌ی فروشراوه که بدا، نه‌و کاته (فَلِلْبَائِعِ الْفَسْخُ بِالْفَلْسِ) فروشیاره که مافی هه‌یه: مامله‌ته‌که هه‌لبوه‌شی‌نیتی‌وه به‌ه‌وی لاتیی=نه‌بوونی کپیاره که و فروشراوه‌که‌ی وهرده‌گریته‌وه (أَوْ مُوسِرًا) یان نه‌گه‌ر کپیاره که هه‌بووی بوو (وَمَالُهُ بِالْبَلَدِ) له‌شوینی مامله‌ته‌که‌دا مالی هه‌بو (أَوْ بِمَسَافَةٍ قَرِيبَةٍ) یان له‌شوینی‌کی نزیک نه‌وی مالی هه‌بو، نه‌و کاته (حُجِرَ عَلَيْهِ فِي أُمُوالِهِ) کپیاره که قه‌ده‌غه ده‌کرئ له‌ده‌ستکاری‌کردنی گشت ملک و مالی‌خوی (حَتَّى يُسَلَّمَ)

تا پاره‌که ده‌داته فروشیاره‌که.

به‌لام (فَإِنْ كَانَ بِمَسَافَةِ الْقَصْرِ) نه‌گه‌ر له شوینیکی دوور- به نه‌دازه‌ی هه‌شتا کیلومه‌تر و به سه‌روه‌تر- کپیاره‌که مائی هه‌بو، نه‌و کاته (لَمْ يُكَلِّفِ الْبَائِعُ الصَّبْرَ إِلَى إِخْضَارِهِ) داوا له فروشیاره‌که ناکرئی خۆی پابگرئی تا کپیاره‌که پاره‌که‌ی بۆ دینئی، به‌لکو (وَالْأَصْحُ) أَنَّ لَهُ الْفَسْخُ فَإِنْ صَبَرَ فَالْحَجَرُ كَمَا ذَكَّرْنَا، وَلِلْبَائِعِ حَبْسٌ مَبِيعِهِ حَتَّى يَقْبِضَ ثَمَنَهُ إِنْ خَافَ قُوَّتَهُ بِلَا خِلَافٍ، وَإِنَّمَا الْأَقْوَالُ إِذَا لَمْ يَخَفْ قُوَّتُهُ وَتَنَازَعَا فِي مُجَرَّدِ الْإِبْتِدَاءِ.

(بَابُ التَّوْلِيَةِ وَالْإِشْرَاكِ وَالْمُرَابَحَةِ)

إِشْتَرَى شَيْئًا ثُمَّ قَالَ لِعَالِمٍ بِالْثَّمَنِ وَلَيْتَكَ هَذَا الْعَقْدَ فَقِيلَ لَرَمَهُ مِثْلُ الثَّمَنِ،

فه‌رمووده‌ی پاستتر نه‌مه‌یه: (أَنَّ لَهُ الْفَسْخُ) فروشیاره‌که بۆی هه‌یه مامله‌ته‌که هه‌لبوه‌شینیته‌وه (فَإِنْ صَبَرَ) جا نه‌گه‌ر خۆی پاگرت و هه‌لینه‌وه‌شاندوه، نه‌و کاته (فَالْحَجَرُ كَمَا ذَكَّرْنَا) کپیاره‌که قه‌ده‌غه‌ی له سه‌ر داده‌ندری تا پاره‌که‌ی ده‌دا، هه‌روه‌ک باسما‌ن کرد. (وَالْبَائِعِ) فروشیاره‌که مائی هه‌یه (حَبْسٌ مَبِيعِهِ) فروشراوه‌که‌ی له لای‌خۆی پابگرئی و نه‌یداته ده‌ستی‌کپیاره‌که (حَتَّى يَقْبِضَ ثَمَنَهُ) تا هه‌موو پاره‌که‌ی وه‌رده‌گرئی (إِنْ خَافَ قُوَّتَهُ) نه‌گه‌ر بترسئی پاره‌که‌ی بفه‌وتئ و نه‌یدرئتی (بِلَا خِلَافٍ) له مه‌دا هیچ جیاوازی له نیوان فه‌رمووده‌کاندا نیه (وَإِنَّمَا الْأَقْوَالُ) به‌لکو فه‌رمووده جیاوازه‌کانی‌پا‌بردو، ته‌نها (إِذَا لَمْ يَخَفْ قُوَّتَهُ) له‌و کاته‌دا بون: که نه‌ترسئ پاره‌که بفه‌وتئ، به‌لام (وَتَنَازَعَا فِي مُجَرَّدِ الْإِبْتِدَاءِ) بییته کیشه‌یان: له ته‌نها ده‌ست پیکردنی دانه ده‌ست.

ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر کپیاره‌که‌ش بترسئ فروشراوه‌که بفه‌وتئ، نه‌ویش بۆی هه‌یه پاره‌که نه‌دا تا هه‌موو فروشراوه‌که وه‌رده‌گرئی. دیسان بزانه: نه‌گه‌ر فروشتنه‌که به پاره‌یه‌کی حازر نه‌بئ، به‌لکو به پاره‌یه‌کی قه‌رز-دواخواو بئ، نه‌و کاته فروشیاره‌که ناچار ده‌کرئی ده‌موده‌ست فروشراوه‌که بداته ده‌ستی‌کپیاره‌که، واته: مائی پاگرتنی نیه تا ماوه‌ی پاره‌دانه‌که دئ، هه‌روه‌ک له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿بَابُ التَّوْلِيَةِ﴾: بَاسِی کردنه سه‌رپه‌رشتکاری مامله‌ت و

(وَالْإِشْرَاكِ): کردنه هاوبه‌شی مامله‌ت و (وَالْمُرَابَحَةِ): قازانج کردن ﴿

1- (التَّوْلِيَةِ): کردنه سه‌رپه‌رشتکاری مامله‌ت (إِشْتَرَى شَيْئًا) نه‌گه‌ر مرؤفیک شتیکی کپی (ثُمَّ) ئینجا له دوا‌ی جیگیربوونی مامله‌ته‌که‌و وه‌رگرتنی فروشراوه‌که (قَالَ) کپیاره‌که گۆتی (لِعَالِمٍ بِالْثَّمَنِ) به‌که‌سیکی‌تر- که زانستی به‌چه‌ندو چۆنیته‌ی پاره‌که‌ی هه‌بو- (وَلَيْتَكَ هَذَا الْعَقْدَ) تۆم کرده سه‌رپه‌رشتکاری ئه‌م مامله‌ته (فَقِيلَ) جا ئه‌م که‌سه‌ش سه‌رپه‌رشتکاریه‌که‌ی قبول کرد، وه‌ک بلئ: قبول کرد، یان لیتم کپیه‌وه، یان بوومه

سهرپه رشتكاری مامله ته كه . ئه وه شته كه ده بیته ملكی خوی، كه وابو: (لَزِمَهُ مِثْلُ الثَّمَنِ) وینه ی هه موو پاره كه ی له سهر واجب ده بی بیداته فروشیاره كه ی دووهم، كه واته: فروشیاره كه ی یه كه مافی نیه داوای پاره كه ی له م سهرپه رشتكاره بكا، چونكه هیچ مامله ت له نیوان نه واندانه بوه، هه روهك له زۆریه ی سهرچاوه كاندا هه رموویانه .

وَهُوَ بَيْعٌ فِي شَرْطِهِ وَتَرْتِيبِ أَحْكَامِهِ، لَكِنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى ذِكْرِ الثَّمَنِ، وَلَوْ حُطَّ عَنِ الْمُؤَلَّى بَعْضُ الثَّمَنِ انْحَطَّ عَنِ الْمُؤَلَّى، وَالْإِشْرَاكُ فِي بَعْضِهِ كَالْتَوَلِيَةِ فِي كُلِّهِ إِنَّ بَيْنَ الْبَعْضِ، وَلَوْ أَطْلُقَ صَحَّ وَكَانَ مُنَاصَفَةً، وَقِيلَ لَا، وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمُرَابَحَةِ: بِأَنْ يَشْتَرِيَ بِمِائَةٍ ثُمَّ يَقُولُ بِعْتُكَ بِمَا اشْتَرَيْتُ وَرَبِحَ دِرْهَمٍ لِكُلِّ عَشْرَةٍ أَوْ رِبْحَ دَهْ يَارَدَه،

(وهو) ئه وه مامله ته ی سهرپه رشتكاری (ببیع) فروشتنه (فی شَرْطِهِ) له مه رج و (وَتَرْتِيبِ أَحْكَامِهِ) دامه زانی برپاره كانی (لَكِنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى ذِكْرِ الثَّمَنِ) به لام پئویست به گوته ی پاره كه ی ناكا، چونكه ئاشكرایه: هه ر به پاره كه ی كپینی داویه تیه سهرپه رشتكاره كه، كه وابو: (وَلَوْ حُطَّ عَنِ الْمُؤَلَّى بَعْضُ الثَّمَنِ) نه گه ر به شیکی پاره كه ی له سهر فروشیاره كه ی دووهم لادرا (انْحَطَّ عَنِ الْمُؤَلَّى) هه مان به شیش له سهر سهرپه رشتكاره كه لاده چی، چونكه سودی كردنه سهرپه رشتكاری نه مه یه: نرخه كه ی ببیته وه سهر ئه و پاره یه ی یه كه مجار فروشیاره كه ی دووهم پئی كپیوه، به لام-له گه ل نه وه شدا- فروشیاره كه ی دووهم بۆی هه یه داوای پاره كه ی له سهرپه رشتكاره كه بكا، هه رچه ند فروشیاره كه ی یه كه میش داوای پاره كه ی له وی نه كرده ی، هه روهك له زۆریه ی سهرچاوه كاندا هه رموویانه .

2- (وَالْإِشْرَاكُ): كردنه هاویه ش (فِي بَعْضِهِ) له به شیکی ئه و فروشراوه ی فروشیاره كه ی دووهم كپیویه تی (كَالْتَوَلِيَةِ فِي كُلِّهِ) وهك كردنه سهرپه رشتكاریه له هه موو فروشراوه كه دا: كه باسمان كرد، كه واته: به نه ندازه ی چه ندی كردۆته هاویه ش، به و نه ندازه یه ش له پاره كه ی ده یكه وینه نه ستۆ (إِنْ بَيْنَ الْبَعْضِ) به و مه رجه ی به شه كه ی پوون بكاته وه، وهك بلێ: تۆم كرده هاویه شی خۆم به نیوه ی ئه م شته، یان به سییه کی، یان به چوارێکی... هتد، ئینجا هاویه شه كه ش قبول بكا.

(وَلَوْ أَطْلُقَ) جا نه گه ر-به بی دیاری كردن- گوته: تۆم كرده هاویه شی خۆم له م شته دا. هاویه شه كه ش قبولی كرد (صَحَّ) هاویه شه كه دروست ده بی و (وَكَانَ مُنَاصَفَةً) شته كه له نیوانیاندا ده بیته نیوه و نیوه ی پاره كه شی ده كه وینه سهر هاویه شه كه (وَقِيلَ لَا) له هه رمووده یه كپی بی هیژدا: دروست نابێ.

3- (وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمُرَابَحَةِ): فروشتنی به قازانج دروسته (بِأَنْ يَشْتَرِيَ بِمِائَةٍ) وهك به سه د دیره م شتێك بكپی (ثُمَّ يَقُولُ) ئینجا بلێته یه كێکی تر-كه زانستی به چه ندو چۆنیه تی

پاره که هیه :- (بِعْتُكَ بِمَا اشْتَرَيْتُ وَرَبِحَ دِرْهَمٌ لِّكُلِّ عَشْرَةٍ) فروشتمه تو به و پاره یه ی پیم کپیوه و هم به قازانجی دیره میك بق گشت ده دیره میك (أو) یان بلئ: (رَبِحَ دَهْ يَارْزَه) فروشتمه تو به قازانجی ده یازده، واته: هر ده یه یه بیته یازده، جا نه گهر قبولی کرد، سه دو ده دیره می ده که ویتته نه ستق.

وَالْمُحَاطَةُ كَبِعْتُ بِمَا اشْتَرَيْتُ وَحَطُّ دَهْ يَارْزَه، وَيُحَطُّ مِنْ كُلِّ أَحَدَ عَشَرَ وَاحِدًا، وَقِيلَ مِنْ كُلِّ عَشْرَةٍ، وَإِذَا قَالَ بَعْتُ بِمَا اشْتَرَيْتُ لَمْ يَدْخُلْ فِيهِ سِوَى الثَّمَنِ، وَلَوْ قَالَ بِمَا قَامَ عَلَيَّ، دَخَلَ مَعَ ثَمَنِهِ أَجْرَةُ الْكَيْالِ وَالْدَّلَالِ وَالْحَارِسِ وَالْقَصَّارِ وَالرَّقَاءِ وَالصَّبَّاحِ وَفِيْمَهُ الصَّبْغُ وَسَائِرُ الْمُؤْنِ الْمُرَادَةِ لِلِاسْتِرْبَاحِ،

﴿ناگاداری﴾: هیچ نه ندازه یه یه بق که م و زودی قازانج دانه ندراوه، به لکو نه گهر به قه د پاره که ی خوی زیاتریش قازانج بکا، هر دروسته: وهك شتیک به سه د دیره م بکپی و به دو سه دو بیست دیره م بیفروشیته وه، هر وهك له (نهاية) و (مغنی) دا فرمویانه ﴿عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ اشْتَرَى - لِلنَّبِيِّ ﷺ - شَاتَيْنِ بِدِينَارٍ، فَبَاعَ أَحَدَهُمَا بِدِينَارٍ، فَدَعَا لَهُ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبُرْكَ﴾ حدیث صحیح رواه أبوداود، (عُرْوَة) دو مه پی بق پیغه مبه ر ﷺ به یه ك دینار کپین، جا یه کیکیانی به دیناریك فروشته وه و پیغه مبه ر ﷺ دوعای به ره که تی بق کرد.

4- (وَالْمُحَاطَةُ): فروشتنی به زهره دروسته (كَبِعْتُ) وهك بلئ: فروشتمه تو (بِمَا اشْتَرَيْتُ) به و نرخه ی پیم کپیوه (وَحَطُّ دَهْ يَارْزَه) به زهره ی ده یازده، واته: (وَيُحَطُّ مِنْ كُلِّ أَحَدَ عَشَرَ وَاحِدًا) له هر یازده یه یه یه کیك داده شکیندری و ده بیته زهره (وَقِيلَ مِنْ كُلِّ عَشْرَةٍ) له فرموده یه کی بی هیژدا: له هر ده یه یه یه کیك ده بیته زهره.

﴿ناگاداری﴾: جگه لی رهش فروشتنی به زهره نه گهر له بهر خاتری کپیاره که بی، خیری ده گاتی، به لام نه گهر له بهر خاتری کپیاره که نه بی و نه زانی خاترگرتن خیره، نه و کاته به و زهره خیری ناگاتی، هر وهك (تحفة) و (نهاية) - له کوتایی مامله ته کانی قه ده غه کراودا - پوونیان کردوته وه، له حه دیسیکی بی هیژیشدا هاتوه: ﴿مَا كَسَ عَنْ دِرْهَمِكَ فَإِنَّ الْمَغْبُورَ لَا مَأْجُورَ وَلَا مَحْمُودَ﴾ أخرجه البغوی وأبو یعلی، زور سه ودا بکه و هول بده به پاره یه کی که م شتومه ک بکپی، چونکه نه و که سه ی له مامله تدا زهره ده کا، نه خیری ده گاتی و نه سوپاسی ده کری.

(وَإِذَا قَالَ) هر کاتیک گوتی (بِعْتُ بِمَا اشْتَرَيْتُ) فروشتمه تو به و نرخه ی پیم کپیوه (لَمْ يَدْخُلْ فِيهِ سِوَى الثَّمَنِ) نه وه جگه له و پاره یه ی پی ی کپیوه هیچی تر ناچیتته گه ل نرخه که ی، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (بِمَا قَامَ عَلَيَّ) فروشتمه تو به و نرخه ی له سه رم وه ستاوه. نه و کاته (دَخَلَ مَعَ ثَمَنِهِ) ده چیتته گه ل نرخه پی کپینی هر مه سره فیکی له و شته ی کرد بی: وهك

(أَجْرَةُ الْكَيْالِ) کرئی پیوهر (وَالدَّلَالِ) کرئی ده لالو (وَالْحَارِسِ) کرئی چاودیرو (وَالْقَصَّارِ) کرئی به رگشورو (وَالرَّفَاءِ) کرئی پینه که رو (وَالصَّبَّاحِ) کرئی سبوغه که رو (وَقِيَمَةُ الصَّبْغِ) نرخى سبوغه که و (وَسَائِرُ الْمُؤْنِ الْمُرَادَةِ) گشت نه که کانى تر: که مه به ستن (لِلإِسْتِزْجِاحِ) بۆ قازانج کردن، وه کو قه له وکردنى نازده لو کرئی دوکان و وَلَوْ قَصَّرَ بِنَفْسِهِ أَوْ كَالَ أَوْ حَمَلَ أَوْ تَطَوَّعَ بِهِ، شَخْصٌ لَمْ تَدْخُلْ أَجْرَتُهُ، وَلْيَعْلَمَا ثَمَنَهُ أَوْ مَا قَامَ بِهِ فَلَوْ جَهَلَهُ أَحَدُهُمَا بَطَلَ عِلَالُ الصَّحِيحِ، وَلْيَصْدُقِ الْبَائِعُ فِي قَدْرِ الثَّمَنِ وَالْأَجَلِ وَالشَّرَاءِ بِالْعَرْضِ وَبَيَانِ الْعَيْبِ الْحَادِثِ عِنْدَهُ، فَلَوْ قَالَ بِمِائَةِ فَبَانَ بِتِسْعِينَ فَلَا ظَهَرَ أَنَّهُ تُحْطُ الزِّيَادَةُ وَرَبْحُهَا، وَأَنَّهُ لَا خِيَارَ لِلْمُشْتَرِي، وَلَوْ رَعِمَ أَنَّهُ مِائَةٌ وَعَشْرَةٌ وَصَدَّقَهُ الْمُشْتَرِي لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ فَبِالْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ صِحَّتُهُ

نوتومبیل و نهو جوهره شتانه، به لام (وَلَوْ قَصَّرَ بِنَفْسِهِ) نه که ره هر به خوی: شته که ی شوشتبو (أَوْ كَالَ) یان پیوابوی (أَوْ حَمَلَ) یان هه لیگرتبو (أَوْ تَطَوَّعَ بِهِ شَخْصٌ) یان به کیك به خدیایی کاریکی له و کارانه بۆ کردبو، نه وه (لَمْ تَدْخُلْ أَجْرَتُهُ) کرئی نه و کاره وه که ل نرخه که ی ناکه وئ، چونکه هیچ پاره ی بۆ سهرف نه کردوه.

(وَلْيَعْلَمَا ثَمَنَهُ) با کپیاره که و فروشیاره که بزائن پاره که ی چه نده، له و مه سه له یه دا که گوتی: فروشتمه تۆ به و نرخه ی پیم کپیوه (أَوْ مَا قَامَ بِهِ) یان بزائن: به چه ند وه ستاوه، له و مه سه له یه دا که گوتی فروشتمه تۆ به و نرخه ی له سهرم وه ستاوه (فَلَوْ جَهَلَهُ أَحَدُهُمَا) نه که ره یه کیکیان نه یزانی پاره که چه نده، یان به چه ند وه ستاوه (بَطَلَ) فروشتمه که به تال ده بیته وه (عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر فهرمووده ی راست.

(وَلْيَصْدُقِ الْبَائِعُ) هم واجب وه فروشیاره که ش راستی بلئ تا باوه پی پی بکری (فِي قَدْرِ الثَّمَنِ) ده ربیاره ی نه ندازه ی نه و پاره یه ی مامله ته که ی پی کراوه و، هم (وَالْأَجَلِ) ده ربیاره ی ماوه دانان، هم (وَالشَّرَاءِ بِالْعَرْضِ) ده ربیاره ی کپینی به که لوپه لیکی جگه له پاره، هم (وَبَيَانِ الْعَيْبِ الْحَادِثِ عِنْدَهُ) ده ربیاره ی نه و عه یبه ی له لای خوی په یدا بو، جا نه که ره فروشیاره که راستی نه گوت، کپیاره که مافی په شیمانی هه یه، هه روه که له (تحفه) و (الشروانی) دا فهرموویانه.

(فَلَوْ قَالَ بِمِائَةٍ) نه که ره گوتی به سه د دینارم کپیوه به قازانجی ده یازده فروشتمه تۆ (فَبَانَ بِتِسْعِينَ) ئینجا ناشکرا بو: به نه وه د دیناری کپیوه، نه وه فروشتمه که دروست ده بی، به لام (فَلَا ظَهَرَ) به فهرمووده ی به هیزتر: (أَنَّهُ تُحْطُ الزِّيَادَةُ وَرَبْحُهَا) ده دیناره زیده که و قازانجه که -هه ردوکیان- لا ده درینو به نه وه دو به قازانجی نه وه ده که ده بیته ملکی کپیاره که (وَأَنَّهُ لَا خِيَارَ لِلْمُشْتَرِي) کپیاره که ش مافی په شیمانبوونه وه ی نیه.

(وَلَوْ زَعَمَ أَنَّهُ مِائَةٌ وَعَشْرَةٌ) نه گهر له و مه سه له یه دا- له دواى فروشتن- فروشیاره که
 وا تیکه یشت پاره که سه دو ده دیناره (وَصَدَقَهُ الْمُشْتَرِي) کپیاره که ش باوه پی پی کرد
 (لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ فِي الْأَصَحِّ) فروشتنه که دروست نابى (قُلْتُ) ئیمامى (النواوى) ده فهرموى:
 (الْأَصَحُّ صَحُّهُ) به فهرموده ی راستتر: فروشتنه که دروست ده بی، به لام ده دیناره که
 وَاللَّهِ أَعْلَمُ. وَإِنْ كَذَبَهُ وَلَمْ يُبَيِّنْ لِلْغَلَطِ وَجْهًا مُحْتَمَلًا لَمْ يُقْبَلْ قَوْلُهُ وَلَا بَيِّنَتُهُ، وَلَهُ تَحْلِيلُ
 الْمُشْتَرِي: أَنَّهُ لَا يَعْرِفُ ذَلِكَ فِی الْأَصَحِّ، وَإِنْ بَيَّنَّ فَلَهُ التَّحْلِيلُ، وَالْأَصَحُّ سَمَاعُ بَيِّنَتِهِ.

(بَابُ الْأُصُولِ وَالْثَمَارِ)

قَالَ بِعُثْكَ هَذِهِ الْأَرْضَ أَوِ السَّاحَةَ أَوِ الْبُقْعَةَ، وَفِيهَا بِنَاءٌ وَشَجَرٌ
 فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يَدْخُلُ فِي الْبَيْعِ دُونَ الرِّهْنِ،

ناکه ویتته سهر کپیاره که، که وایو: فروشیاره که مافی په شیمانی هیه (وَاللَّهِ أَعْلَمُ).
 (وَإِنْ كَذَبَهُ) به لام نه گهر- له و مه سه له یه دا- کپیاره که باوه پی به فروشیاره که نه کردو گوتی:
 درو ده کا (وَلَمْ يُبَيِّنْ لِلْغَلَطِ وَجْهًا مُحْتَمَلًا) فروشیاره که ش پووکی گونجاوی بۆ هه له که ی
 خوی ناشکرا نه کرد، واته: هیچ به لکه یه کی گونجاوی نه بو (لَمْ يُقْبَلْ قَوْلُهُ) قسه که ی
 وه رناگیرى، هم (وَلَا بَيِّنَتُهُ) شاهیدیشی وه رناگیرى، به لام (وَلَهُ) فروشیاره که مافی هیه
 (تَحْلِيلُ الْمُشْتَرِي) کپیاره که سویند بدا: که (أَنَّهُ لَا يَعْرِفُ ذَلِكَ) نازانى پاره که سه دو ده
 دیناره و فروشیاره که هه له ی کردوه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستتر (وَإِنْ بَيَّنَّ) به لام
 نه گهر به لکه یه کی گونجاوی- له سهر هه له که ی- ناشکرا کرد، وه ک بلئ: وه کیله که م بۆ ی
 کپیوم و به درو نرخه که ی پی گوتبوم. نه و کاته (فَلَهُ التَّحْلِيلُ) بۆ ی هیه کپیاره که سویند
 بدا، هم (وَالْأَصَحُّ سَمَاعُ بَيِّنَتِهِ) به فهرموده ی راستتر: شاهیده کانیشی وه رده گیرى.

﴿بَابُ الْأُصُولِ: بِنَايُ فِرُوشْتَنِي بِنَجِيْنِهْ كَانُ وَ (وَالْثَمَارِ): مِيُوَهْ كَانُ﴾

(قَالَ) نه گهر فروشیاره که گوتی: (بِعُثْكَ هَذِهِ الْأَرْضَ) نه م زه ویه م فروشته تو (أَوِ السَّاحَةَ)
 یان نه م گورپه پانه م فروشته تو (أَوِ الْبُقْعَةَ) یان نه م پارچه یه م فروشته تو (وَفِيهَا بِنَاءٌ وَشَجَرٌ)
 له و حاله ته شدا زه ویه که خانوو و دره ختی تى دابو، یان بیرى تى دابو (فَالْمَذْهَبُ) فهرموده ی
 پاستی مه زه به نه مه یه: (أَنَّهُ يَدْخُلُ فِي الْبَيْعِ) نه و بیرو خانوو و دره خته وه گه ل فروشتنی
 زه ویه که ده که ون و ده بنه ملکى کپیاره که (دُونَ الرِّهْنِ) به لام له په هنکردنی زه ویدا خانوو و
 دره ختو بیر وه گه ل په هن ناکه ون.

ئینجا بزانه: هر مامله تیک ملکایه تی بگوازیتته وه: وه ک به خشین و وه قفو و هسیت و کردنه
 مارهی و کرئو سولح و عیوه زی خولع، نه وانه گشتی وه کو فروشتن، به لام دره ختی ووشک و
 دره ختی هه لکه ندراو و نه و نه مام و شتله ی بۆ هه لکه ندن داچیتندراون، هیچیان وه گه ل

فروشتنی زهوی ناکهون، مه‌گەر دره‌خته ووشکه‌که دیوارێک، یان دره‌ختی‌تری پێی پاگیرایی، یان کرابێته‌که‌پری داره‌میۆ، ئه‌و کاته‌ وه‌گه‌ڵ فروشتنی زه‌ویه‌که‌ ده‌که‌وی، هه‌روه‌هاش ئاوی ناو‌بیره‌که‌-که‌ له‌ کاتی فروشتندا له‌ ناوی‌دايه‌- مه‌رجه‌: ناوی بێنێ‌و بلی: ئه‌م ئاوه‌ی ئێستاشی له‌گه‌ڵ‌دايێ، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ پوون‌کراونه‌وه‌.

وَأَصُولُ الْبَقْلِ الَّتِي تَبْقَى سَنَتَيْنِ كَالْقَتِّ وَالْهَنْدِإِ كَالشَّجَرِ، وَلَا يَدْخُلُ مَا يُؤْخَذُ دَفْعَةً كَحِنْطَةٍ وَشَعِيرٍ وَسَائِرِ الزُّرُوعِ، وَيَبِيعُ الْأَرْضَ الْمَزْرُوعَةَ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلِلْمُشْتَرِي الْخِيَارُ إِنْ جَهِلَهُ، وَلَا يَمْنَعُ الزَّرْعُ دُخُولَ الْأَرْضِ فِي يَدِ الْمُشْتَرِي وَضَمَانِهِ إِذَا حَصَلَتِ التَّخْلِيَةُ فِي الْأَصَحِّ،

﴿ئاگاداری﴾: هه‌ر کاتی‌ک زه‌ویه‌کی فروشت که مافی ئاودانی له‌ پوباریک، یان له‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک، یان له‌ بیریک‌ی‌گشتی هه‌بو، ئه‌وه‌-بێ‌باسکردن- به‌شه‌ ئاوه‌که‌شی وه‌گه‌ڵ فروشتنه‌که‌ی ده‌که‌وی، جا ئه‌گەر ئه‌م زه‌ویه‌ی فروشته‌ چه‌ند که‌سیک، ئه‌و کاته‌ش به‌شی هه‌ر که‌سه‌یان-به‌گوێره‌ی‌خۆی به‌ پێوانه‌- به‌شه‌ ئاوه‌که‌ی به‌ر ده‌که‌وی، هه‌روه‌ها ئه‌گەر زه‌ویه‌که‌ ئاوی تایبه‌تی‌خۆی له‌ ناو سنوری‌خۆی‌دا بوو، ئه‌و کاته‌ش-بێ‌باسکردن- ئه‌م ئاوه‌ی وه‌گه‌ڵ فروشتنی ده‌که‌وی، به‌لام ئه‌گەر ئاوه‌که‌ ملک‌ی تایبه‌تی‌ فروشیاره‌که‌ بوو و له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنوری زه‌ویه‌که‌دا بوو، ئه‌و کاته‌-ئه‌گەر فروشیاره‌که‌ ناوی نه‌هێنێ- وه‌گه‌ڵ فروشتنی زه‌ویه‌که‌ ناکه‌وی، که‌وابو: مه‌رجه‌ بلی: ئه‌م زه‌ویه‌م له‌گه‌ڵ ئه‌م ئاوه‌م فروشته‌ تۆ. یان بلی: به‌ گشت مافی‌که‌وه‌ فروشته‌ تۆ.

ئینجا بزانه‌: دروست نیه‌ مافی ئاودانی‌زه‌ویه‌که‌-به‌ بێ‌زه‌ویه‌که‌- به‌ ته‌نها بفروشرێ، هه‌روه‌ک له‌ (تحفة) و (الشروانی)‌دا ناوه‌پۆکی ئه‌م ئاگاداریه‌ پوون‌کراوته‌وه‌.

(وَأَصُولُ الْبَقْلِ الَّتِي تَبْقَى سَنَتَيْنِ) بنچینه‌ی بپکی ئه‌و سه‌وزانه‌ی تا دوو سالان له‌ زه‌وی‌دا ده‌مێننه‌وه‌، یان که‌متر ده‌مێنێته‌وه‌، به‌لام جار له‌ دوا‌ی‌جار‌خۆی، یان میوه‌که‌ی ده‌بڕنه‌وه‌ (كَالْقَتِّ) وه‌کو وێنجه‌و سلق‌ی‌گه‌لا، هه‌م (وَ) وه‌کو (الْهَنْدِإِ)، هه‌م شفتی‌و‌خه‌یارو‌که‌ره‌وزو ئه‌و جوړه‌ش‌تانه‌، گشتی (كَالشَّجَرِ) وه‌کو دره‌ختی‌ته‌پ وه‌گه‌ڵ فروشتنی زه‌وی ده‌که‌ون، به‌لام (وَلَا يَدْخُلُ) وه‌گه‌ڵ فروشتنی زه‌وی ناکه‌وی (مَا يُؤْخَذُ دَفْعَةً) ئه‌و شته‌ی ته‌نها یه‌ک جار ده‌بڕێته‌وه‌: (كَحِنْطَةٍ وَشَعِيرٍ) وه‌کو گه‌نم و جو‌و‌دانه‌و‌یله‌کانی‌تر (وَسَائِرِ الزُّرُوعِ) گشت کشتوکاله‌کانی‌تری‌ش: وه‌ک‌ پیا‌زو‌توو‌رو سلق‌ی‌ بنک.

(وَيَبِيعُ) دروسته‌ (يَبِيعُ الْأَرْضَ الْمَزْرُوعَةَ) فروشتنی ئه‌و زه‌ویه‌ی کشتوکالی‌کی وه‌های‌تی‌دا چێندراوه‌: که‌ وه‌گه‌ڵ فروشتنی زه‌ویه‌که‌ ناکه‌وی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له‌ سه‌رفه‌رمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب، به‌لام (وَلِلْمُشْتَرِي الْخِيَارُ) کپاره‌که‌ مافی په‌شیمانی‌ی هه‌یه‌ (إِنْ جَهِلَهُ) ئه‌گەر

نه یزانیبی نهو زهویه داچیندراوه، وهك به ماوهیهکی كه م له پئیش كپینی دا دیتبیتی (وَلَا يَمْنَعُ الزَّرْعُ) نهو كشتوكاله پئیهی نهوه ناگری (دُخُولِ الْأَرْضِ فِي يَدِ الْمُشْتَرِي) زهویهكه بكهویته دهستی كپیارهكهو (وَضَمَانِهِ) بكهویته بن زهمانهتی كپیارهكه (إِذَا حَصَلَتِ التَّخْلِيَةُ) مهر كاتیک وازیتهتانی له لایهن فروشیارهكهیهوه هاته جی (فِي الْأَصْح) له فهرموده پاستردا.

وَالْبَذْرُ كَالزَّرْعِ، وَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَا أَجْرَةَ لِلْمُشْتَرِي مُدَّةَ بَقَاءِ الزَّرْعِ، وَلَوْ بَاعَ أَرْضًا مَعَ بَذْرٍ أَوْ زَرْعٍ لَا يُفْرَدُ بِالْبَيْعِ بَطْلَ فِي الْجَمِيعِ، وَقِيلَ فِی الْأَرْضِ قَوْلَانِ، وَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْأَرْضِ الْحِجَارَةُ الْمَخْلُوقَةُ فِيهَا دُونَ الْمَدْفُونَةِ، وَلَا خِيَارَ لِلْمُشْتَرِي إِنْ عَلِمَ وَيَلْزَمُ الْبَائِعُ النُّقْلَ،

(وَالْبَذْرُ) تَوَى وهشیندراو له ناو زهویه فروشراوهكه دا (كَالزَّرْعِ) وهك درهخت و كشتوكالی پابردوه، واته: نهگه ربه ردهوام ده ماوه: وهك چواله و گوینو نهو جوره شتانه، یان جار له دوی جار ده بپردراوه: وهك كه رهوزو نهو جوره شتانه، نهو جوره تورهش وهگه ل زهویه فروشراوهكه دهكه ویو ده بیته ملكی كپیارهكه، نهگه نا: وهكو گهنو جۆو نهو جۆره دانه ویلان، نهوانه وهگه ل فروشتنی زهوی ناكهون.

به لام ناگاداربه: نهو كشتوكاله پابردو و هم نهوهی له م تورهش پهیدا ده بی-هردو جوریان- تا کاتی دروینه یان و برینه وهیان له زهویهكه دا دهیلدرینهوه، كهوابو: (وَالْأَصْحُ) فهرموده پاستر (أَنَّهُ لَا أَجْرَةَ لِلْمُشْتَرِي مُدَّةَ بَقَاءِ الزَّرْعِ) كپیارهكه مافی کرئی نهو ماوهیهی نیه: كه نهو جوره كشتوكالانهی تی دا ده مینیتتهوه، تا دهگاته کاتی دروینه و برینهوه.

(وَلَوْ بَاعَ أَرْضًا) نهگه ر زهویهکی داچیندراوی فروشت (مَعَ بَذْرٍ) لهگه ل توویکی وهشیندراو (أَوْ زَرْعٍ) یان لهگه ل كشتوكالیکي چیندراو: كه (لَا يُفْرَدُ بِالْبَيْعِ) نه تورهكه و نه كشتوكالهكه به تنها نهده فروشران: وهك گشت توویك و گشت سلق و پیازیکی ژیرخاك و گهنو جوی له ناو گولی خوی دا، واته: نهگه ر نهوانهی لهگه ل زهویهكه دا ویکرا فروشتن (بَطْلَ فِي الْجَمِيعِ) فروشتنهكه له گشتیاندا به تاله، واته: نه فروشتنی زهویهكه دروست ده بیو نه فروشتنی تورهكه و كشتوكالهكه، چونكه نه دیتراون (وَقِيلَ) له فهرمودهیهکی بی میزدا: (فِي الْأَرْضِ قَوْلَانِ) ده ربارهی دروستبوونی فروشتنی زهویهكه دوو فهرموده هه نه: یه کیکیان ده فهرموی: فروشتنی زهویهكه- به تهواوی پارهكه- دروست ده بی.

ئینجا بزانه: نهگه ر كشتوكالهكه به تنها ده فروشرا: وهك قهرسیل، نهو کاته فروشتنی لهگه ل زهویهكه شدا دروست ده بی، ههروهك له باسی فروشتنی میوه و كشتوكالدا پوونی

دهكهینهوه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْأَرْضِ) وهگه ل فروشتنی زهوی دهكه ویو (الْحِجَارَةُ الْمَخْلُوقَةُ فِيهَا) نهو بهردانهی له زهویهكه دا خوا دروستی كردون: وهك بهردی پستم و كانگه بهرد، یان

خاوه نه که ی تئیدا چه قاندون بۆ دیوارو پیکخشتنی زهویه که (دُونِ الْمَدْفُونَةِ) به لام نه و بهردانه ی له زهویه که دا شاردراونه وه - واته: یان کراونه کۆمه ل- نه وانه وه گه ل فرۆشتنه که ناکه ون (وَلَا خِيَارَ لِلْمُشْتَرِي) کپیاره که مافی په شیمانیه نیه (إِنْ عِلْمَ) نه گهر زانیبیتی نه و بهردانه ی تئیدا شاردراونه وه، به لام (وَيَلْزِمُ الْبَائِعَ النَّقْلُ) له سه ر فرۆشیاره که واجبه: **وَكَذَا إِنْ جَهَلَ وَلَمْ يَضُرَّ قَلْعُهَا، وَإِنْ ضُرَّ فَلَهُ الْخِيَارُ: فَإِنْ أَجَارَ لَزِمَ الْبَائِعَ النَّقْلُ وَتَسْوِيَةُ الْأَرْضِ، وَفِي وُجُوبِ أَجْرَةِ الْمَثَلِ مُدَّةُ النَّقْلِ أَوْجُهُ: أَصَحُّهَا تَجِبُ إِنْ نَقَلَ بَعْدَ الْقَبْضِ لَا قَبْلَهُ، وَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْبُسْتَانِ الْأَرْضُ وَالشَّجَرُ وَالْحِيطَانُ وَكَذَا الْبِنَاءُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَفِي بَيْعِ الْقَرْيَةِ الْأَبْنِيَّةُ وَسَاحَاتُ يُحِيطُ بِهَا السُّورُ، لَا الْمَزَارِعُ عَلَى الصَّحِيحِ، وَفِي بَيْعِ الدَّارِ الْأَرْضُ**

بهرده کان ده ریښتی و لایانباو گله که ش دهن او قورته که بکاته وه (وَكَذَا إِنْ جَهَلَ) هه روه ها نه گهر نه شیزانیبی نه و بهردانه ی تئیدانه، مافی په شیمانیه نیه (وَلَمْ يَضُرَّ قَلْعُهَا) به و مه رجه ی هه لکه ندنی بهرده کان زیان له زهویه که نه دا، که وایو: فرۆشیاره که بهرده کان لاده باو گله که ش دهن او قورته که ده کاته وه، هه روه ک گوتمان.

(وَإِنْ ضُرَّ) به لام نه گهر نه یزانیبو نه و بهردانه ی تئیدا شاردراونه وه، هه لکه ندنی بهرده کانیش زینانی له زهویه که ده دا (فَلَهُ الْخِيَارُ) نه و کاته کپیاره که مافی په شیمانیه هه یه (فَإِنْ أَجَارَ) جا نه گهر په شیمان نه بۆوه و مامله ته که ی پویاند (لَزِمَ الْبَائِعَ النَّقْلُ) له سه ر فرۆشیاره که واجبه: بهرده کان ده ریښتی و لایانباو (وَتَسْوِيَةُ الْأَرْضِ) زهویه که ش پیک بخاته وه، واته: نه و گله ی به هوی بهرده کان هاتوته دهره وه دهن او قورته کان بکاته وه.

(وَفِي وُجُوبِ أَجْرَةِ الْمَثَلِ) دهریاره ی واجببونی کرئی هاویننه ی زهویه که بۆ کپیاره که (مُدَّةُ النَّقْلِ) بۆ نه و ماوه یه ی بهرده کان لاده با (أَوْجُهُ) چه ند فه رموده یه که هه نه (أَصَحُّهَا) راستره که یان: (تَجِبُ) کرئی هاویننه واجب ده بی: له سه ر فرۆشیاره که (إِنْ نَقَلَ بَعْدَ الْقَبْضِ) نه گهر له دوی وه رگرتنی زهویه که بهرده کانی لایردن (لَا قَبْلَهُ) به لام نه گهر پیش وه رگرتنی زهویه که لایردن کرئی هه که واجب نابی.

(وَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْبُسْتَانِ) وه گه ل فرۆشتنی په زو باغ ده که وی (الْأَرْضُ) زهویه که و (وَالشَّجَرُ) دره ختی ته پو (وَالْحِيطَانُ) دیواره کانی و په رښین و که پری داره میو و (وَكَذَا الْبِنَاءُ) هه روه ها نه و خانووه ی دهن او باغه که دایه، نه ویش وه گه ل ده که وی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فه رموده ی پاستی مه زه ب (وَفِي بَيْعِ الْقَرْيَةِ) وه گه ل فرۆشتنی گوند- دی ده که وی (الْأَبْنِيَّةُ) خانووه کانی و (وَسَاحَاتُ يُحِيطُ بِهَا السُّورُ) هه م نه و گۆره پانانه ی شووره ی گونده که ده وره ی داو (لَا الْمَزَارِعُ) به لام باغ و بیستانه کانی گونده که- که له دهره وه ن- وه گه ل فرۆشتنی

گونده که ناکه ون (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فه رموده ی پاست.

(وَفِي بَيْعِ الدَّارِ) وه گه ل فروشتنی خانو ده که وئ (الْأَرْضُ) نه و نه ندازه زه ویه ی خانو ده که ی له سه ر دروست کراوه به و مهرجه ی زه ویه که ش ملک ی خاوه ن خانو ده که بی، واته:

نه گه ر زه ویه که ش ملک ی خاوه ن خانو ده که نه بو، نه و کاته وه گه ل فروشتنی وَكُلُّ بِنَاءٍ حَتَّى حَمَامُهَا، لَا الْمَنْقُولُ كَالدَّلْوِ وَالْبَكْرَةُ وَالسَّرِيرُ، وَتَدْخُلُ الْأَبْوَابُ الْمَنْصُوبَةُ وَحِلْقُهَا وَالْإِجَانَاتُ وَالرَّفُّ وَالسَّلْمُ الْمُسَمَّرَانِ، وَكَذَا الْأَسْفَلُ مِنْ حَجَرِي الرَّحَى عَلَا الصَّحِيحِ وَالْأَعْلَى، وَمِفْتَاحُ غَلَقٍ مُثَبَّتٌ فِالْأَصَحِّ، وَفِي بَيْعِ الدَّابَّةِ نَعْلُهَا، وَكَذَا ثِيَابُ الْعَبْدِ فِي بَيْعِهِ فِالْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ لَا تَدْخُلُ ثِيَابُ الْعَبْدِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(فَرَعَ) باع شَجَرَةً دَخَلَ غُرُوفُهَا وَوَرَفُهَا- وَفِي وَرَقِ الثُّوتِ

خانو ده که ناکه وئ، که وابو: کپیاره که مافی په شیمانی هیه، نه گه ر نه یزانی بی زه ویه که هی خاوه نی خانو ده که نیه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رمویانه.

(وَكُلُّ بِنَاءٍ) هه روه ها وه گه ل فروشتنی خانو ده که وئ گشت ژورو هۆده و دالان و بانو (حَتَّى حَمَامُهَا) تا ژورو ده که ی سه رشۆرگه و ناوده ستخانه کانو ده ستشۆره پیوه به ستراو ده کانیش (لَا الْمَنْقُولُ) به لām نه و شتانه ی ده گوازین هوه، وه گه ل فروشتنی خانو ده ناکه ون (كَالدَّلْوِ) وه کو دۆلکه ی بیرو (وَالْبَكْرَةُ) به کره ی په تی بیرو (وَالسَّرِيرُ) ته خته ی له سه ر خوتن و کورسی و په یژه ی نه به ستراو و پانکه ی هه و او په رده ی په نجه ره و، هه ر شتیکی تری له م بابه ته.

(وَتَدْخُلُ الْأَبْوَابُ الْمَنْصُوبَةُ) وه گه ل فروشتنی خانو ده که وئ: نه و ده رگانه ی به خانو ده که وه به ستراونو (وَحِلْقُهَا) نه لقه کانیو (وَالْإِجَانَاتُ) هه م حه وزی سه ر شۆرگه و (وَالرَّفُّ) په فته و (وَالسَّلْمُ) په یژه -قادر مه و (الْمُسَمَّرَانِ) به و مهرجه ی په فته و په یژه که به خانو ده که وه به سترابن (وَكَذَا الْأَسْفَلُ مِنْ حَجَرِي الرَّحَى) هه روه ها به ردی بنه وه ی دوو به ردا شه کانیش وه گه ل فروشتنی ناشه که ده که وئ (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فه رموده ی پاست (وَالْأَعْلَى) هه م به ردی سه ره وه ش وه گه ل ده که وئ (وَمِفْتَاحُ غَلَقٍ مُثَبَّتٌ) هه م کللی کیلونی پیوه به ستراویش وه گه ل ده که وئ، به لām قوفل و کللیله که ی وه گه ل ناکه وئ (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا.

(وَفِي بَيْعِ الدَّابَّةِ نَعْلُهَا) له فروشتنی وولاغدا: ناله کانیش وه گه ل فروشتن ده که ون، به لām زین و کورتان و لغاو و په شمه که ی وه گه ل ناکه ون (وَكَذَا ثِيَابُ الْعَبْدِ فِي بَيْعِهِ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها جل و به رگی کۆیله ش وه گه ل فروشتن ده که وئ (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فه رموی: (الْأَصَحُّ) فه رموده ی پاستر (لَا تَدْخُلُ ثِيَابُ الْعَبْدِ) جل و به رگو پیلاوی کۆیله وه گه ل

فروشتنی کزیله که ناکه ون (والله أعلم).

﴿ فَرَعٌ: لَقِيكَ لَهُ بَاسِي فَرُوشْتَنِي درهخت ﴾

(بَاعَ شَجَرَةً) هر کاتیک درهختیکی ته پی فروشت (دَخَلَ عُرُوقَهَا) په که کانیشی وه که ل فروشتنی ده که ون (و) هم (وَرَقُهَا) که لایه که شی وه که ل ده که وی، به لام (وَفِي وَدَقِ الثُّوتِ وَجْهٌ - وَأَغْصَانُهَا إِلَّا أَلْيَاسَ، وَيَصِحُّ بَيْعُهَا بِشَرْطِ الْقَلْعِ أَوْ الْقَطْعِ وَيَشْرَطُ الْإِبْقَاءُ، وَالْإِطْلَاقُ يَقْتَضِي الْإِبْقَاءَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْمَغْرُسُ لَكِنْ يَسْتَحِقُّ مَنْفَعَتَهُ مَا بَقِيَ الشَّجَرَةُ،

وَجْهٌ) له باره ی که لای تووی سپی فهرموده یه که هیه: که وه که ل فروشتنی درهخته که ناکه وی، چونکه کرمی ناوریشمی پی په رورده ده کړی (وَأَغْصَانُهَا) هم لقه کانیشی وه که ل فروشتنی ده که ون (إِلَّا أَلْيَاسَ) ته نها لقه وشکه کانی وه که ل فروشتن ناکه ون. (وَيَصِحُّ بَيْعُهَا) دروسته: درهختی ته پو درهختی وشکه بفروشرین: هر یه که ی (بِشَرْطِ الْقَطْعِ) به مرجی هه لکه ندنی (أَوِ الْقَطْعِ) یان به مرجی برینی (وَبِشَرْطِ الْإِبْقَاءِ) هم به مرجی هیشتنه وه شی نه که درهخته که ته پ بی، جا به هر مرجیک بی، واجبه: مرجه که جی به جی بکړی، به لام (وَالْإِطْلَاقُ) فروشتنی بی مرج، واته: باسی هه لکه ندن و برین و هیشتنه وه ی نه کرابی (يَقْتَضِي الْإِبْقَاءَ) و ده خوازی درهخته که بهیشتنیه وه، نه که درهخته که ته پ بی.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾ یه که م: نه که به مرجی برین درهخته که بفروشی، نه وه په که کانی وه که ل فروشتن ناکه ون و هر بقی فروشیاره که ده میښنه وه، که و ابو: درهخته که له سر پووی زه وی ده برید، به لام نه که به مرجی هه لکه ندن، یان به مرجی هیشتنه وه فروشتی، نه و کاته په که کانی وه که ل فروشتن ده که ون و ده بڼه ملکی کپیاره که، که واته: بقی کپیاره که دروسته: زه ویه که هه لکه نی و په که کانی له ژیر خاکدا بیښته ده، هر چه ند زیانیش بگاته زه ویه که، جا هر نه مام و درهختیکی تر: که له په که کانی نه درهخته بریو= په یدا بی، نه ویش هر ده بیته ملکی کپیاره که و وه دایکه که ی مانی هیه بهیښلیته وه، هر وه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

دووه م: نه که یه کیک درهختیکی بری و له ملکی که سیکی ترده به سر شتی که دا که وت و له ناوی برد، نه وه توله ی له سر واجب ده بی، جیاوازی نیه: بزانی به سر شته که دا ده که وی، یان نه زانی، به لام نه که له ملکی خوی دا درهختیکی بری و هر له ناو ملکی خوی دا به سر شتی که دا که وت و زیانی لید، نه وه نه که ده یزانی به سر شته که دا ده که وی، توله ی له سره، نه که نه یده زانی، له سر ی نییه، هر وه که له (تحفة) و

حاشیه‌کانی‌دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَالْأَصْحُ) فەرمووده‌ی پاستر: (أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْمَغْرِسُ) ئەو شوینه‌ی -له زه‌وی‌دا- دره‌خته‌کی تی‌دا چێندراوه، وه‌گه‌ل فرۆشتن نا‌که‌وێ و نابێته ملکی کپیاره‌که (لَكِنْ يَسْتَحِقُّ مَنَفَعَتَهُ) به‌لام کپیاره‌که مافی سودایی‌وه‌رگرتنی شوینه‌که‌ی هه‌یه (مَا بَقِيَتْ الشَّجَرَةُ) تا ئەو وَلَوْ كَانَتْ يَابِسَةً لَزِمَ الْمُشْتَرِي الْقُلْعُ، وَثَمَرَةُ النَّخْلِ الْمَبِيعِ إِنْ شَرِطَتْ لِلْبَائِعِ أَوْ لِلْمُشْتَرِي عُمَلٍ بِهِ، وَإِلَّا: فَإِنْ لَمْ يَتَأَبَّرْ مِنْهَا شَيْءٌ فَهِيَ لِلْمُشْتَرِي، وَإِلَّا فَلِلْبَائِعِ، وَمَا يَخْرُجُ ثَمَرُهُ إِلَّا نَوْرَ كَتِينٍ وَعِنَبٍ: إِنْ بَرَزَ ثَمَرُهُ

ماوه‌یه‌ی دره‌خته‌که به ته‌پی ده‌میێ، واته: ئەگه‌ر دره‌خته‌که‌ی بپی، یان وشک بو، بۆی دروست نیه دره‌ختیکی‌تر له شوینه‌که‌ی‌دا بچێێ.

(وَلَوْ كَانَتْ يَابِسَةً) ئەگه‌ر دره‌خته‌فرۆشراوه‌که -له سه‌ره‌تاوه- وشک بوو (لَزِمَ الْمُشْتَرِي الْقُلْعُ) له سه‌ر کپیاره‌که واجبه: به په‌گه‌وه هه‌لیکه‌نێ ئەگه‌ر به بی‌مه‌رج فرۆشراپی، جا ئەگه‌ر به مه‌رجی هه‌لکه‌ندن، یان بپین فرۆشراپی، ئەو کاته واجبه: مه‌رجه‌که جی‌به‌جی بکړی، به‌لام ئەگه‌ر به مه‌رجی هیشتنه‌وه فرۆشراپی، ئەو کاته فرۆشتنه‌که به‌تاله‌و دروست نابێ، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فەرموویانه.

(وَتَمَرَةُ النَّخْلِ الْمَبِيعِ) میوه‌ی دارخورمای فرۆشراو (إِنْ شَرِطَتْ لِلْبَائِعِ) ئەگه‌ر به مه‌رج داندراپی: هه‌مووی، یان به‌شیکی بۆ فرۆشیاره‌که بی (أَوْ لِلْمُشْتَرِي) یان بۆ کپیاره‌که بی (عُمَلٍ بِهِ) ئەو مه‌رجه داندراوه په‌فتاری پی‌ده‌کړی (وَإِلَّا) به‌لام ئەگه‌ر بۆ هیچیان به مه‌رج دانه‌ندرابو، به‌لکو ته‌نها گوتی: ئەم دره‌خته‌م فرۆشته‌تۆ، ئەو کاته ته‌ماشا ده‌کړی: (فَإِنْ لَمْ يَتَأَبَّرْ مِنْهَا شَيْءٌ) ئەگه‌ر به‌ری دارخورمایه‌کان هیچی له کیسه‌که‌ی‌دا وه‌ده‌رنه‌که‌وتبو، واته: کیسه‌ی هیشووه‌که‌ی له‌ت نه‌کرا‌بو تا‌کو تۆ‌زی نی‌ره‌ی پی‌وه‌ریگړی (فَهِيَ لِلْمُشْتَرِي) ئەو میوه‌یه گشتی له‌گه‌ل دره‌خته‌که ده‌بیته ملکی کپیاره‌که (وَإِلَّا) به‌لام ئەگه‌ر به‌شیکی که‌می لی‌وه‌ده‌رکه‌وتبو (فَلِلْبَائِعِ) ئەو کاته گشت میوه‌که -ده‌رکه‌وتوو و ده‌رنه‌که‌وتوو- هه‌مووی بۆ فرۆشیاره‌که‌یه، پی‌غه‌مه‌بر ﷺ ده‌فرمووی: ﴿مَنْ ابْتاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤَبَّرَ فَثَمَرُهَا لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ يَشْرَطَ الْمُتَابِعُ﴾ رواه الشيخان، هه‌ر که‌سێک دارخورمایه‌کی کپری پاش ده‌رکه‌وتنی به‌ره‌که‌ی، ئەوه به‌ره‌که‌ی بۆ فرۆشیاره‌که‌یه، مه‌گه‌ر کپیاره‌که بۆ خۆی به مه‌رجی دابنی. واته: ئەگه‌ر میوه‌که ده‌رنه‌که‌وتبو، ئەو کاته بۆ کپیاره‌که‌یه.

﴿نَاكِدَارِي﴾: هه‌ر به‌هه‌لیکه‌ی ئەو هه‌دیه‌ گشت میوه‌یه‌کی‌تر (قیاس) کراوه‌ته سه‌ر خورما، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فەرموویانه، واته: ئەگه‌ر به مه‌رج داندراپی: بۆ کپیاره‌که بی، یان بۆ فرۆشیاره‌که بی، ئەو مه‌رجه په‌فتاری پی‌ده‌کړی، به‌لام ئەگه‌ر بۆ

هیچیان به مهرج دانه‌ندرابو، ته‌ماشا ده‌کری: نه‌گه‌ر له کاتی مامله‌ت به‌ستندا هیچی ده‌رنه‌که‌وتبو، نه‌وه گشتی بۆ کپیاره‌که‌یه، نه‌گه‌ر ده‌رکه‌وتبو، نه‌وه گشتی بۆ فروشیاره‌که‌یه. (وَمَا يَخْرُجُ ثَمَرُهُ إِلَّا نَوْرًا) هه‌ر دره‌ختیک میوه‌که‌ی به بۆ کلۆک ده‌ربچێ (کَتَيْنَ وَعَيْنٍ) وه‌کو دره‌ختی هه‌نجیر و تری و گوێز و نه‌و جۆرانه، ته‌ماشا ده‌کری: (إِنْ بَرَزَ ثَمَرُهُ) نه‌گه‌ر فَلِلْبَائِعِ وَإِلَّا فَلِلْمُشْتَرِي، وَمَا خَرَجَ فِي نَوْرٍ ثُمَّ سَقَطَ كَمِشْمِشٍ وَتَفَاحٍ: فَلِلْمُشْتَرِي إِنْ لَمْ تَنْعَقِدِ الثَّمَرَةُ، وَكَذَا إِنْ انْعَقَدَتْ وَلَمْ يَتَنَائِرِ النَّوْرُ فَلِلْبَائِعِ، وَبَعْدَ التَّنَائُرِ لِلْبَائِعِ، وَلَوْ بَاعَ نَخْلَاتِ بُسْتَانٍ مُطْلَعَةً وَبَعْضُهَا مُؤَبَّرٌ فَلِلْبَائِعِ، فَإِنْ أَفْرَدَ مَا لَمْ يُؤَبَّرْ فَلِلْمُشْتَرِي فَلِلْبَائِعِ، وَلَوْ كَانَتْ فِي بَسَاتِينَ فَلِلْبَائِعِ إِنْ أَفْرَدَ كُلُّ بُسْتَانٍ بِحُكْمِهِ، وَإِذَا بَقِيَتِ الثَّمَرَةُ لِلْبَائِعِ: فَإِنْ شَرَطَ الْقَطْعَ لَزِمَهُ، وَإِلَّا

له کاتی فروشتندا میوه‌که‌ی ده‌رکه‌وتبو (فَلِلْبَائِعِ) نه‌وه بۆ فروشیاره‌که‌یه (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گه‌ر ده‌رنه‌که‌وتبو (فَلِلْمُشْتَرِي) نه‌وه بۆ کپیاره‌که‌یه، وه نه‌گه‌ر به‌شیکی ده‌رکه‌وتبو، به‌شیکی ده‌رنه‌که‌وتبو: وه‌کو هه‌نجیر، نه‌وه ده‌رکه‌وتوو ده‌رکه‌وتوو بۆ فروشیاره‌که‌یه و ده‌رنه‌که‌وتوو ده‌رکه‌وتوو بۆ کپیاره‌که‌یه، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَمَا خَرَجَ فِي نَوْرٍ) نه‌و میوه‌یه‌ی له ناو کلۆکا ده‌رده‌چێ و (ثُمَّ سَقَطَ) ئینجا کلۆکه‌که‌ی ده‌وه‌ریێ (کَمِشْمِشٍ وَتَفَاحٍ) وه‌کو قه‌یسی و سیو (فَلِلْمُشْتَرِي) نه‌وه بۆ کپیاره‌که‌یه (إِنْ لَمْ تَنْعَقِدِ الثَّمَرَةُ) نه‌گه‌ر له کاتی مامله‌ت به‌ستندا میوه‌که‌ گری‌ی نه‌کردبێ (وَكَذَا) هه‌روه‌ها میوه‌که‌ بۆ کپیاره‌که‌یه (إِنْ انْعَقَدَتْ وَلَمْ يَتَنَائِرِ النَّوْرُ) نه‌گه‌ر گری‌ی کردبێ و کلۆکه‌که‌ی نه‌وه‌راندبێ (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فه‌رمووده‌ی پاستردا، به‌لام (وَبَعْدَ التَّنَائُرِ) له‌ پاش گری‌کردن و کلۆک وه‌راندن (لِلْبَائِعِ) بۆ فروشیاره‌که‌یه، واته‌: نه‌گه‌ر هه‌مووشی ده‌رنه‌که‌وتبێ، ده‌رکه‌وتوو و ده‌رنه‌که‌وتوو ده‌رکه‌وتوو بۆ فروشیاره‌که‌یه، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه.

(وَلَوْ بَاعَ نَخْلَاتِ بُسْتَانٍ) نه‌گه‌ر چه‌ند دارخورمایه‌کی له یه‌ک باغدا فروشت (مُطْلَعَةً) کیسه‌ی هێشووهرانی به‌ده‌ر که‌وتبو، ئینجا (وَبَعْضُهَا مُؤَبَّرٌ) به‌شیکی له‌ت بوو، به‌شیکی له‌ت نه‌بوو (فَلِلْبَائِعِ) نه‌وه له‌ت بووه‌که‌و له‌ت نه‌بووه‌که‌-گشتی- بۆ فروشیاره‌که‌یه، هه‌روه‌ک پابرا (فَإِنْ أَفْرَدَ مَا لَمْ يُؤَبَّرْ) جا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی له‌ت نه‌بووه‌ به‌ جیایی فروشتی (فَلِلْمُشْتَرِي) نه‌و کاته میوه‌که‌ ده‌بیته‌ هی کپیاره‌که‌ (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فه‌رمووده‌ی پاستردا.

(وَلَوْ كَانَتْ فِي بَسَاتِينَ) نه‌گه‌ر دارخورمایه‌کان له‌ چه‌ند باغی‌کا بون (فَالْأَصَحُّ) فه‌رمووده‌ی پاستر (إِفْرَادُ كُلِّ بُسْتَانٍ بِحُكْمِهِ) هه‌ر باغیک بپیری سه‌ربه‌خوی بۆ ده‌دری، واته‌: میوه ده‌رکه‌وتوو نه‌م باغه‌ بۆ فروشیاره‌که‌یه، ده‌رنه‌که‌وتوو نه‌م باغه‌ش بۆ کپیاره‌که‌یه.

(وَإِذَا بَقِيَ الثَّمَرُ لِلْبَائِعِ) جا هر کاتیک - له و مه سه لانه ی پر ابرودودا - میوه که بۆ فروشیاره که مایه وه و نه بوه ملک ی کپیاره که، تیبینی ده کری: (فَإِنْ شَرَطَ الْقَطْعَ) نه گهر فروشیاره که له کاتی فروشتن به مهرجی دانابی: میوه که ی لی بکاته وه، نه و کاته (لَزِمَهُ) له سه ری واجبه: لی بکاته وه (وَلَا) به لام نه گهر مهرجی لی کردنه وه ی دانه نابو: وه ک بلئ: تا پیگه یشتنی لی

فَلَهُ تَرْكُهَا إِلَى الْجَدَادِ، وَلِكُلِّ مِنْهُمَا السَّقْيُ إِنْ انْتَفَعَ بِهِ الشَّجَرُ وَالثَّمَرُ، وَلَا مَنَعَ لِلْآخِرِ، وَإِنْ ضَرَّهُمَا لَمْ يَجْزِ إِلَّا بِرِضَاهُمَا، وَإِنْ ضَرَّ أَحَدَهُمَا وَتَنَازَعَا فُسِخَ الْعَقْدُ إِلَّا أَنْ يُسَامِحَ الْمُتَضَرِّرُ، وَقِيلَ لِطَالِبِ السَّقْيِ أَنْ يَسْقِيَ، وَلَوْ كَانَ الثَّمَرُ يَمْتَصُّ رُطُوبَةَ الشَّجَرِ لَزِمَ الْبَائِعُ أَنْ يَقْطَعَ أَوْ يَسْقِيَ. (فَصْلٌ) يَجُوزُ بَيْعُ الثَّمَرِ بَعْدَ بُدْوَ صِلَاحِهِ مُطْلَقًا، وَبِشَرَطِ قَطْعِهِ، وَبِشَرَطِ إِبْقَائِهِ،

ناکه مه وه، یان باسی هیچی نه کردبی، نه و کاته (فَلَهُ تَرْكُهَا إِلَى الْجَدَادِ) بۆی هیه میوه که ی به یلئته وه تا کاتی برینه وه ی دی.

(وَلِكُلِّ مِنْهُمَا السَّقْيُ) له و حاله ته دا کپیاره که و فروشیاره که - هه ردوکیان - مافی ناودانی نه و دره خته فروشراوه یان هیه (إِنْ انْتَفَعَ بِهِ الشَّجَرُ وَالثَّمَرُ) نه گهر دره خته که و میوه که - هه ردوکیان - سود له ناودانه که وه ریگرن، که وابو: (وَلَا مَنَعَ لِلْآخِرِ) نه وی تریان مافی نیه نه مه یان قه دهغه بکا له ناودانی دره خته که، چونکه هیچ زیانی ناگاتی.

(وَإِنْ ضَرَّهُمَا) نه گهر ناودانه که زیانی ده که یانده دره خته که و میوه که (لَمْ يَجْزِ) بۆ هیچیکیان دروست نیه ناوی بدا (إِلَّا بِرِضَاهُمَا) ته نها به په زامه ندی هه ردوکیان نه بی (وَإِنْ ضَرَّ أَحَدَهُمَا) نه گهر زیانی به یه کیکیانی ده که یاند: ته نها به دره خته که، یان ته نها به میوه که (وَتَنَازَعَا) هه ردوکیان له ناودانو ناونه داندو بووه کیشه یان، نه و کاته (فُسِخَ الْعَقْدُ) مامله ته که هه لده وه شیندریته وه (إِلَّا أَنْ يُسَامِحَ الْمُتَضَرِّرُ) مه گهر زهره ره مه نده که چاوپوشی بکاو به زیانه که ی پازی بیی، نه و کاته هه لئاوه شیندریته وه.

(وَقِيلَ) له هه رمووده یه کی بی هیژدا (لِطَالِبِ السَّقْيِ أَنْ يَسْقِيَ) نه وه ی داوی ناودان ده که، نه ویان مافی ناودانی هیه و گوئ ناداته زیانی نه وی تر (وَلَوْ كَانَ الثَّمَرُ يَمْتَصُّ رُطُوبَةَ الشَّجَرِ) نه گهر میوه که ته پایه تی دره خته که ی ده مژی، نه و کاته (لَزِمَ الْبَائِعُ) له سه ر فروشیاره که واجبه: (أَنْ يَقْطَعَ) یان میوه که ی لی بکاته وه (أَوْ يَسْقِيَ) یان دره خته که ناو بدا، تا کو کپیاره که زیانی نه گاتی.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي فَرُوشْتَنِي مِيُوهُ وَكَشْتُو كَالِ﴾

(يَجُوزُ بَيْعُ الثَّمَرِ) فَرُوشْتَنِي مِيُوهُ - که هه به سه ر دره خته وه بی - دروسته (بَعْدَ بُدْوَ صِلَاحِهِ) پاش ده رکه وتنی پیگه یشتنی، جا فَرُوشْتَنِي مِيُوهُ دروسته (مُطْلَقًا) بی مهرجی

لَيَكْرَدْنَه وَهَوِ هِيَشْتَنَه وَهِي بِي (وَبَشْرَطِ قَطْعِهِ) هَم دُرُوسْتَه بَه مَهْرَجِي لَيَكْرَدْنَه وَهِي بِي (وَبَشْرَطِ
إِبْقَائِهِ) هَم دُرُوسْتَه بَه مَهْرَجِي هِيَشْتَنَه وَهِي بِي ﴿عَنْ ابْنِ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ بَيْعِ
الْشَّجَرَةِ

حَتَّى يَبْدُوَ صَاحِبُهَا﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، بِإِثْنَيْنِ مَبْرُورَيْنِ قَدْ دَعَا فِيهِ مَيُوه: مَيُوه - بَه سَهَر
دِرْخْتَه وَه - بِفَرْوَشَرِي تَا پِيگَه يَشْتَنِي دِهْرَه كَه وَي. وَاتَه: پَاش دِهْرَه كَه وَتَنِي پِيگَه يَشْتَنِي
لَه مَهْرَسِيك حَالَه تَدَا دُرُوسْتَه.

وَقَبْلَ الصَّلَاحِ: إِنْ بِيْعَ مُنْفَرِدًا عَنِ الشَّجَرِ لَا يَجُوزُ إِلَّا بِشَرْطِ الْقَطْعِ،
وَأَنْ يَكُونَ الْمَقْطُوعُ مُنْتَفَعًا بِهِ لَا كَكُمُتْرِي، وَقِيلَ إِنْ كَانَ الشَّجَرُ
لِلْمُشْتَرِي جَازَ بِالشَّرْطِ، قُلْتُ: فَإِنْ كَانَ الشَّجَرُ لِلْمُشْتَرِي وَشَرَطْنَا الْقَطْعَ
لَا يَجِبُ الْوَفَاءُ بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَإِنْ بِيْعَ مَعَ الشَّجَرِ جَازَ بِالشَّرْطِ
وَلَا يَجُوزُ بِشَرْطِ قَطْعِهِ، وَيَحْرُمُ بَيْعُ الزَّرْعِ الْأَخْضَرِ فَيَا الْأَرْضِ إِلَّا بِشَرْطِ قَطْعِهِ،

ئِيْنَجَا بَزَانَه: لَه حَالَه تِي فَرْوَشْتَنِي بِي مَهْرَج وَ لَه حَالَه تِي مَهْرَجِي هِيَشْتَنَه وَه دَا كِرْپَارَه كَه
مَافِي هَه يَه: تَا كَاتِي پَرِينَه وَه مَيُوه كَه لَه سَهَر دِرْخْتَه كَه بِهِيَلِيْتَه وَه، مَهْرَه كَه لَه (تَحْفَه) وَ
(نَهَايَه) دَا فَهْرَمُويَانَه.

(وَقَبْلَ الصَّلَاحِ) بَه لَام پِيَش دِهْرَه كَه وَتَنِي پِيگَه يَشْتَنِي (إِنْ بِيْعَ مُنْفَرِدًا عَنِ الشَّجَرِ) - نَهْ كَه ر
مَيُوه كَه ي سَهَر دِرْخْت - بَه جِيَا لَه دِرْخْتَه كَه ي فَرْوَشَرَا، وَاتَه: دِرْخْتَه كَه ي لَهْ كَه لَ
نَهْ فَرْوَشَرَا، نَهْ وَ كَاتَه (لَا يَجُوزُ إِلَّا بِشَرْطِ الْقَطْعِ) حَهْرَامَه وَ دُرُوسْت نِيَه: بِفَرْوَشَرِي تَه نَهَا
بَه مَهْرَجِي لَيَكْرَدْنَه وَهِي نَهْ بِي، بَه بَه لَكَه ي حَهْدِيْسَه كَه ي پَرَا بَرْدُو، كَه وَابُو: دَهْ بِي دَهْ مَوْدَه سَت
كَشْتِي لَيَكْرَدْنَه وَه (وَأَنْ يَكُونَ الْمَقْطُوعُ مُنْتَفَعًا بِهِ) - هَهْرَهْ هَا مَهْرَجَه نَهْ وَ مَيُوه يَه ي
لَيَدَه كَرِيْتَه وَه سَوْدِي لَيَوَه رِيگَرِي: وَهْ كُو پَه سِيرَه وَ چَوَالَه (لَا كَكُمُتْرِي) نَهْ كَه وَهْ كُو مَهْرَمِي
(وَقِيلَ) لَه فَهْرَمُودَه يَه كَه ي بِي هِيَزْدَا (إِنْ كَانَ الشَّجَرُ لِلْمُشْتَرِي) نَهْ كَه ر نَهْ وَ دِرْخْتَه ي
مَيُوه كَه ي بَه سَهْرَهْ وَه يَه مَلِكِي كِرْپَارَه كَه بُو، مَيُوه كَه شِي هِي فَرْوَشِيَارَه كَه بُو (جَازَ بِلَا
شَرْطِ) دُرُوسْتَه مَيُوه كَه بِفَرْوَشِيْتَه خَاوَهْن دِرْخْتَه كَه بَه بِي مَهْرَجِي لَيَكْرَدْنَه وَه.

(قُلْتُ) ئِيْمَامِي (النَّوَاوِي) دَهْ فَهْرَمُوي: (فَإِنْ كَانَ الشَّجَرُ لِلْمُشْتَرِي) جَا نَهْ كَه ر دِرْخْتَه كَه
مَلِكِي كِرْپَارَه كَه بُو (وَشَرَطْنَا الْقَطْعَ) لَيَكْرَدْنَه وَهْ شِمَان بَه مَهْرَج دَانَا (لَا يَجِبُ الْوَفَاءُ بِهِ)
وَاجِب نِيَه: كِرْپَارَه كَه مَهْرَجَه كَه جِي بَه جِي بَكَا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چُونَكَه دِرْخْتَه كَه وَ مَيُوه كَه
مَهْرَمُوكِي مَلِكِي خَوِيَه تِي.

(وَإِنْ بِيْعَ مَعَ الشَّجَرِ) نَهْ كَه ر مَيُوه كَه ي سَهَر دِرْخْت - پِيَش دِهْرَه كَه وَتَنِي پِيگَه يَشْتَنِي - بَه
دِرْخْتَه وَه وَيَكِرْپَا فَرْوَشَرَان (جَازَ بِالشَّرْطِ) فَرْوَشْتَنَه كَه دُرُوسْتَه بَه بِي هِيچ مَهْرَجِيك، كَه وَاتَه:
(وَلَا يَجُوزُ بِشَرْطِ قَطْعِهِ) دُرُوسْت نِيَه لَه مَحَالَه تَدَا بَه مَهْرَجِي لَيَكْرَدْنَه وَه بِفَرْوَشَرِي، چُونَكَه

درهخته که و میوه که ده بیته ملکی کپاره که، که واته: نابئی کپاره که له ده ستکاری ملکی خوی قه دهغه بکری.

﴿فروشتنی قهرسیل و په ریژ﴾

(وَيَحْرُمُ بَيْعُ الزَّرْعِ الْأَخْضَرِ) حه پامه و دانامه زری: فروشتنی سه وزه و کشتوکالی سه وزی پینه که یشتهو (فِي الْأَرْضِ) که له زه وی دا پوابی: وه کو قهرسیل و سه وزه کانی خواردن (إِلَّا بِشَرْطِ قَطْعِهِ) ته نها به مهرجی برینه وهی، یان هه لکه ندنی دروسته.

فَإِنْ بَاعَ مَعَهَا أَوْ بَعْدَ إِشْتِدَادِ الْحَبِّ جَازَ بِالْأَشْرَطِ، وَيُشْتَرَطُ لِبَيْعِهِ وَبَيْعِ الثَّمَرِ بَعْدَ بُدْوِ الصَّلَاحِ ظُهُورُ الْمَقْصُودِ: كَثِيرٍ وَعَنْبٍ وَشَعِيرٍ، وَمَا لَا يُرَى حَبُّهُ كَالْحِنْطَةِ وَالْعَدَسِ

ئینجا بزانه: نه گهر به مهرجی برینه وهی فروشتنی، ئینجا له دوی برینه وهی له سه ر پنجه که ی ژیاوه، نه وهی ژیاوه ته وه ده بیته وه ملکی فروشیاره که.

به لام نه گهر به مهرجی هه لکه ندن فروشتنوی و له دوی هه لکه ندن ژیاوه، نه و کاته نه مه شیان هر بۆ کپاره که یه، هه روه که له (ابن قاسم) دا پوون کراوه ته وه.

(فَإِنْ بَاعَ مَعَهَا) جا نه گهر سه وزه و کشتوکالی سه وزی پینه که یشتهو، له گه ل زه ویه که ویکرا فروشران (أَوْ بَعْدَ إِشْتِدَادِ الْحَبِّ) یان سه وزه و کشتوکال له دوی پیگه یشتهو ده نک په قبوونی فروشران- واته: ده نک که شی دیار بوو- نه و کاته (جَازَ بِالْأَشْرَطِ) فروشتنه که دروسته به بئ مهرجی لیکردنه وه، چونکه نه مه ش وه که ده رکه و تنی پیگه یشتهو میوه یه.

﴿ئاگاداری﴾: نه گهر یه کیک کشتوکالیکی سه وزی- وه کو قهرسیل و وینجه و نه و جوړه شتانه- کپی، تا کو ناژه له کانی به ره به ره لی بله وه پینئ، پیگای شهرعی نه مه یه: کشتوکاله که به مهرجی هه لکه ندن بکپی و زه ویه که ش بۆ ماوه یه کی دریژ به کری، یان به خواستن له خاوه نه که ی وهریگری، تا کو بتوانئ بۆ ماوه یه کی دریژ ناژه له کانی لی بله وه پینئ، چونکه نه گهر به مهرجی برینه وه بیکپی، نه وه ته نها یه که جار مانی برینه وهی هه یو، نه وهی ده ژییته وه بۆ خاوه نه که ی ده گه پینته وه، هه روه که تازه پابرا، هم له حاشیه کانی (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

ئینجا بزانه: فروشتنی په ریژ- واته: نه و زلک و قامیش و کایه ی له دوی دروینه له زه ویه که دا ده میننیتته وه- دروسته: به مهرجی برینه وه و لای بردن بفروشرئ وه کو دره ختی وشک که باسما ن کرد، جا ئاشکرایه نه مه یان ناژییته وه، به لام ده بی له ماوه یه کی عاده تی دا گشتی له زه ویه که لایبا، تا کو زیان به خاوه ن زه ویه که نه گا، جا نه گهر بیه وی ناژه لی لی بله وه پینئ، با بۆ ماوه یه کی دریژ زه ویه که- به کری، یان به خواستن- له خاوه نه که ی وهریگری، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(وَيُشْتَرَطُ) به مهرج داده ندن (لِبَيْعِهِ) بۆ دروستبوونی فروشتنی کشتوکال له دوی

دهنك په قبوون، هم (وَبَيْعِ الثَّمَرِ بَعْدَ بُدُو الصَّلَاحِ) بڼ دروستېوونى فروشتنى ميوه له دواى دهرکه وتنې پيگه يشتنى (ظُهُورُ الْمُقْصُودِ) ده بى مه به سته که ي ديار بڼو له بهر چاو بڼ (كَتَبَ وَعَنِيَ) وهكو مه نجيو تړئو (وَشَعِيرٍ) وهكو جوى گوله پيغه مېره که دهنکه کاني له ناو گوله که ي دا دياره .

(وَمَا لَا يُرَى حَبُّهُ) نه و کشتو کاله ي دهنکى ديار نيه (كَالْحِنْطَةِ وَالْعَدَسِ) وهكو گه نمو نيسكو **فِي السُّنْبُلِ لَا يَصِحُّ بَيْعُهُ دُونَ سُنْبُلِهِ وَلَا مَعَهُ فِي الْجَدِيدِ** **الْأَكْلِ، وَمَا لَهُ كِمَامَانٍ كَالْجَوْزِ وَاللُّوزِ وَالْبَاقِلَاءِ يَبَاعُ فِي قِ**

وَفَقُولُ يَصِحُّ إِنْ كَانَ رَطْبًا، وَبُدُو صَلَاحِ الثَّمَرِ ظُهُورُ مَبَادِي النَّضْجِ وَالْحَلَاوَةِ فِيمَا لَا يَتَلَوَّنُ، وَفَيْغَيْرِهِ بِأَنْ يَأْخُذَ فِي الْحُمْرَةِ أَوِ السَّوَادِ، وَيَكْفِي بُدُو صَلَاحِ بَعْضِهِ وَإِنْ قُلَّ،

جوى كورده وارى (فِي السُّنْبُلِ) له گوله که ي دا (لَا يَصِحُّ بَيْعُهُ دُونَ سُنْبُلِهِ) فروشتنى به بڼ گوله که ي دروست نيه، هم (وَلَا مَعَهُ) به گوله وهش دروست نيه (فِي الْجَدِيدِ) له فهرمووده ي نوئ دا، چونکه دهنکه که ي - که مه به سته - له ناو گوله که ي دا ديار نيه .

به لام به فهرمووده ي کونى نيمامى (الشافعى) و له مه زمه بى نيمامى (حنفى) دا دروسته : دانه ويله له ناو گولۍ خوى دا - به گوله وه - بفروشرى، هروه که له (پاشکوى فروشتن) دا پابرا، به لگه شيان نه م حه ديسه يه : ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ عَنْ بَيْعِ السُّنْبُلِ حَتَّى يَبْيَضَ﴾ رواه مسلم، پيغه مېره ﷺ قه ده غه ي كرده : گولۍ دانه ويله بفروشرى تا سپى ده بڼو دهنكى په ق ده بڼ . واته : دواى سپى بوون و په قبوون دروسته گوله که بفروشرى .

(وَلَا بَأْسَ) هيچ باسك نيه بڼ دروستېوونى فروشتن (بِكِمَامٍ) داپوشين به هوى تويكلۍك : که (لَا يُزَالُ إِلَّا عِنْدَ الْأَكْلِ) لاندريټ ته نها له كاتى خواردنى نه بڼ : وهك هه نارو مؤزو شفقتى (وَمَا لَهُ كِمَامَانٍ) نه وه ي دوو تويكلۍ به سهر يه كه وه هه نه (كَالْجَوْزِ) وهكو گويزو (وَاللُّوزِ) چواله و (وَالْبَاقِلَاءِ) پاقله (يَبَاعُ فِي قَشْرِهِ الْأَسْفَلِ) هه ر يه كيك له وانه له تويكله که ي پنه وه ي دا ده فروشرى (وَلَا يَصِحُّ فِي الْأَعْلَى) له تويكلۍ سهر وه ي دا فروشتنى دروست نيه .

(وَفِي قَوْلٍ) له فهرمووده يه كدا : (يَصِحُّ إِنْ كَانَ رَطْبًا) له تويكلۍ سهر وه شى دا دروسته بفروشرى نه گهر ته پ بڼ، سڼ مه زمه به كه ي تريش - وهك نه م فهرمووده يه - پيگه يان داوه : به ته پى له تويكلۍ سهر وه ي دا بفروشرى، هروه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوه ته وه . (وَبُدُو صَلَاحِ الثَّمَرِ) دهرکه وتنې پيگه يشتنى ميوه نه وه يه (ظُهُورُ مَبَادِي النَّضْجِ وَالْحَلَاوَةِ) سهره تاي گه يين و شيرنايه تى دهر يه كه وي (فِيمَا لَا يَتَلَوَّنُ) له و جوره ميوه يه ي په ننگيكي تر ناگرى، وهك پڼ بڼو ناوى تى بگه پڼ (وَفَيْغَيْرِهِ) له وه ي تريش که په ننگ ده گرئ (بِأَنْ يَأْخُذَ فِي الْحُمْرَةِ أَوِ السَّوَادِ) به وه ده بڼ : که ده ست به سوري، يان به په شى، يان به زهردى بكا :

وهك ترىو هه نجیرو هه لۆژه.

(وَيَكْفِي بُدُوْصَلَاْحٍ بَعْضِهِ) بۆ دروستبوونی فروشتن به سه: به شیکی پیگه یشتنی ده ریکه وی (وَإِنْ قُلْ) هه رچه ند که میش بی: وهك ده نکیکی به له که ی ترى ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى تَزْهَى - أَيْ - تَحْمَارًا أَوْ تَصْفَارًا﴾ رواه البخاری، پیغه مبه ر ﷺ قه ده غه ی کردوه: میوه ی سه ر دره خت بفروشری تا سۆر ده بی، یان زه رد ده بی.

وَلَوْ بَاعَ ثَمَرَةً بُسْتَانٍ أَوْ بَسَاتِينَ بَدَا صَلَاحُ بَعْضِهِ فَعَلَى مَا سَبَقَ فِي التَّأْيِيرِ، وَمَنْ بَاعَ مَا بَدَا صَلَاحُهُ لَزِمَهُ سَقْيُهُ قَبْلَ التَّخْلِيَةِ وَبَعْدَهَا، وَيَتَصَرَّفُ مُشْتَرِيهِ بَعْدَهَا، وَلَوْ عَرَضَ مُهْلِكٌ بَعْدَهَا كَبُرَ فَالْجَدِيدُ أَنَّهُ مِنْ ضَمَانِ الْمُشْتَرِي،

(وَلَوْ بَاعَ ثَمَرَةً بُسْتَانٍ أَوْ بَسَاتِينَ) نه گه ر میوه ی باغیک، یان میوه ی چه ند باغیکی فروشت: که (بَدَا صَلَاحُ بَعْضِهِ) به شیکی میوه که پیگه یشتنی ده رکه وتبو و یه ک په گه زیش بوو (فَعَلَى مَا سَبَقَ فِي التَّأْيِيرِ) نه وه - لیژه شدا - له سه ر برپاری پرابردو له له تبوونی کیسه ی دارخورمادا په فتار ده کرئ، واته: له میوه ی یه ک باغدا: نه گه ر به شیکی که می په گه زیک پیگه یشتنی ده رکه وتبو، نه وه گشت په گه زه که - پیگه یشتوو و پیښه گه یشتوو - به یه کسان ی برپاری پیگه یشتنی بۆ ده درئ، به لām نه گه ر په گه زه که له چه ند باغیکدا بوو، نه و کاته هه ر باغیک برپاری سه ر به خوی هه یه، واته: په گه ز ی پیښه گه یشتوو ی نه م باغه برپاری هه مان په گه ز ی پیگه یشتوو ی باغه که ی تری بۆ نادرئ و مه رجه: له فروشتندا - به برپار - لیک جیا بکړینه وه.

(وَمَنْ بَاعَ مَا بَدَا صَلَاحُهُ) هه ر که سیك میوه یه کی، یان کشتوکالیک ی وه های فروشت: که پیگه یشتنی ده رکه وتبو و مانی هیشتنه وه شی هه بو: وهك به مه رچی هیشتنه وه، یان به بئ مه رچ فروشتبیت ی (لَزِمَهُ سَقْيُهُ) له سه ر فروش یاره که واجبه: ناوی بدا تا کاتی لیکردنه وه ی دئ، نه گه ر به راو بی (قَبْلَ التَّخْلِيَةِ وَبَعْدَهَا) پیښ واز لیه یښان و دوا ی واز لیه یښانی بۆ کپیاره که، ناودانی هه ر له سه ر واجبه.

به لām نه گه ر به مه رچی لیکردنه وه، یان برپنه وه، یان هه لکه ندن فروشتبیت ی، نه و کاته له دوا ی واز لیه یښان ناودانی له سه ر واجب نیه (وَيَتَصَرَّفُ مُشْتَرِيهِ) کپیار ی میوه که و کشتوکاله که ده ستکاری ده کا به هه موو جوړه ده ستکاریه ک (بَعْدَهَا) پاش نه وه ی فروش یاره که - بۆ کپیاره که - وازی لیدنی، چونکه به م واز لیه یښانه وه رگرتنی فروش راوه که دپته جی، هه روه ک پابرا.

(وَلَوْ عَرَضَ مُهْلِكٌ بَعْدَهَا) نه گه ر له دوا ی واز لیه یښانی فروش یاره که بۆ کپیاره که، فروش راوه که به لایه کی به سه ردا هاتو له ناوی برد (كَبُرَ) وهکو ته زره، یان سه رماو کل و سوتان، نه وه

(قَالَجَدِيدُ) به فرموده‌ی نوبی: (أَنَّهُ مِنْ ضَمَانِ الْمُشْتَرِي) نه میوه‌ی و نه کشتوکال له زامینی کپیاره که دایه و له کیس خوی ده‌پوا؟ چونکه به وازلپه‌تانی فروشیاره که وه‌رگرتنی فروشراوه که دیته جی ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ﴾: أُصِيبَ رَجُلٌ فِي ثِمَارٍ إِنْتَاعَهَا فَكَثُرَ دَيْنُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: تَصَدَّقُوا عَلَيْهِ. فَلَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ وَفَاءَ دَيْنِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِعُرْمَائِهِ: خُذُوا مَا وَجَدْتُمْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ﴾ روه مسلم، پیاویک میوه‌ی کی کپی و به لایه ک هاته **فَلَوْ تَعَيَّبَ بِتَرْكِ الْبَائِعِ السَّقْيِ فَلَهُ الْخِيَارُ، وَلَوْ بَيْعَ قَبْلَ صَلَاحِهِ بِشَرْطِ قَطْعِهِ وَلَمْ يَقْطَعْ حَتَّى هَلَكَ فَأَوْلَى بِكُونِهِ مِنْ ضَمَانِ الْمُشْتَرِي، وَلَوْ بَيْعَ ثَمَرٍ يَغْلِبُ تَلَاخُفُهُ وَاخْتِلَاطُ حَادِثِهِ بِالْمَوْجُودِ كَثِيرٍ وَقِتَاءٍ لَمْ يَصِحَّ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ عَلَا الْمُشْتَرِي قَطْعَ ثَمَرِهِ، وَلَوْ حَصَلَ الْإِخْتِلَاطُ**

سه‌ر میوه که و له ناوی بر دو زور قه‌رزدار بو، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمودی: شتی به خیر بده‌نی. جا شته‌کش به‌روه‌ستی قه‌زه‌کی نه‌کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خواه‌ن قه‌زه‌کانی فرمودی: نه‌ونده‌ی هیه بۆ خوتانی بیه‌ن و هیچی‌ترتان بۆ نابی. واته: نه‌گه‌ر له کیس خوی نه‌پویش‌تبايه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمائی نه‌ده‌کرد: شتی به خیر بدریتی بۆ قه‌زده‌نه‌وه.

ئینجا بزانه: له‌ه‌دیسیکی‌تری (مسلم) دا هاته: ﴿حَالَالٌ نِيَه: هِيَجْ لَه كُپْيَارَه كِه وَه‌رِیْگَرِیْ﴾. مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: پیش وه‌رگرتنی فروشراوه که نابی هیچی لی‌په‌ریگری، یان وه‌ها خیره هیچی لی‌په‌رنه‌گری. تا‌کو دژایه‌تی له نیوان ه‌ردوو ه‌دیسه‌کاندا نه‌بی، ه‌روه‌ک له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

(فَلَوْ تَعَيَّبَ) نه‌گه‌ر فروشراوه که له ناو نه‌چو، به‌لکو عیبه‌ی لی‌په‌یدا بو (بِتَرْكِ الْبَائِعِ السَّقْيِ) چونکه فروشیاره که ناوی نه‌دابو (فَلَهُ الْخِيَارُ) نه‌و کاته کپیاره که مانی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی هیه، ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر پیش وازلپه‌تانی بۆ کپیاره که له ناو چوو، یان به‌ه‌وی ناونه‌دانی فروشیاره که له ناو چوو، نه‌وه -له‌ه‌ردوو حاله‌تدا- فروشیاره که زامینه، که‌واته: به‌ه‌وی نه‌و له‌ناو‌چوونه‌ فروشته‌که ه‌ل‌ده‌وه‌شیت‌وه، ه‌روه‌ک له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرمودیانه.

(وَلَوْ بَيْعَ) نه‌گه‌ر میوه، یان کشتوکال فروشرا (قَبْلَ صَلَاحِهِ) پیش ده‌رکه‌وتنی پیگه‌یشتنه‌کی، یان دوی ده‌رکه‌وتنی پیگه‌یشتنی (بِشَرْطِ قَطْعِهِ) له‌ه‌ردوو حاله‌تدا به‌مه‌رجی لی‌کردنه‌وه فروشرا (وَلَمْ يَقْطَعْ) کپیاره که ش لی‌ی نه‌کرده‌وه (حَتَّى هَلَكَ) تا میوه فروشراوه که له ناو چوو (فَأَوْلَى بِكُونِهِ مِنْ ضَمَانِ الْمُشْتَرِي) نه‌و کاته له پیش‌تره: که له زامینی کپیاره که دا بی‌و له کیس خوی بپوا، چونکه که‌مه‌رغه‌می کردوه. (وَلَوْ بَيْعَ ثَمَرٍ) نه‌گه‌ر میوه‌ی کی، یان کشتوکالیکی وه‌ها فروشرا: که (يَغْلِبُ تَلَاخُفُهُ)

به نه غله بی به دوی به کدا په یدا ده بو (وَإِخْتِلَاطُ حَادِثِهِ بِالْمَوْجُودِ) په یدا بووه که شی ټیکه لای
 مه بووه که ی ده بو (کَتَبَینِ وَقْتًا) وه کو مه نجیرو خیاریو نه و جورانه (لَمْ یَصِحَّ) فروشتنی
 نه و جورانه دروست نیه (إِلَّا أَنْ یَشْتَرِطَ عَلَى الْمُشْتَرِی قَطْعَ ثَمَرِهِ) مه گهر به مه رج دابنی
 له سهر کپیاره که: میوه که ی خوی لای ټیکاته وه.

ثینجا (وَلَوْ حَصَلَ الْإِخْتِلَاطُ) نه گهر وه ها پوی دا: په یدا بووه که وه بووه که ټیکه لای بون
 فیمایندر فییه فَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَا یَنْفَسِخُ الْبَیْعُ بَلْ یَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِی،
 فَإِنْ سَمَحَ لَهُ الْبَائِعُ بِمَا حَدَثَ سَقَطَ خِيارُهُ فِی الْأَصَحِّ، وَلَا یَصِحُّ
 بَیْعُ الْحِنْطَةِ فِی سُنْبُلِهَا بِصَافِیَةٍ وَهُوَ الْمُحَاقَلَةُ، وَلَا الرُّطْبِ عَلَى النَّخْلِ بِتَمَرٍ
 وَهُوَ الْمُزَابَنَةُ، وَیُرْخَصُ فِی الْعَرَايَا: وَهُوَ بَیْعُ الرُّطْبِ عَلَی النَّخْلِ بِتَمَرٍ
 فِی الْأَرْضِ أَوِ الْعِنَبِ فِی الشَّجَرِ بِزَبِیبٍ فِیْمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ، وَلَوْ زَادَ فِی صَفَقَتَیْنِ جَارًا،

(فِیْمَا یُنْدَرُ فِیهِ) له و جورهی که م ټیکه لای ده بو، یان له و جورهی زور ټیکه لای ده بو (فَالْأَظْهَرُ)
 فه رموده ی پراستتر (أَنَّهُ لَا یَنْفَسِخُ الْبَیْعُ) فروشتنه که ه لئاوه شیتته وه (بَلْ یَتَخَيَّرُ الْمُشْتَرِی)
 به لکو کپیاره که سهر پشکه: یان ه لیده وه شینیتته وه، یان ده پروینتی، به لام (فَإِنْ سَمَحَ لَهُ
 الْبَائِعُ بِمَا حَدَثَ) نه گهر فروشیاره که له په یدا بووه که چاوپوښی کردو دایه کپیاره که، نه و
 کاته (سَقَطَ خِيارُهُ) کپیاره که مافی په شیمانای نامینتی و ده بی مامله ته که بروینتی
 (فِی الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پراستتر دا.

(وَلَا یَصِحُّ) چه پامه و دروست نابی (بَیْعُ الْحِنْطَةِ فِی سُنْبُلِهَا) که نم له ناو گولای خوی دا
 بفروشری (بِصَافِیَةٍ) به که نم یکی پوخته کراو له کاو کونه که ی (وَهُوَ الْمُحَاقَلَةُ) نه و جوره
 فروشتنه پتی ده گوتری: (مocha له) - فروشتنی په له که نم به که نم.

(وَلَا الرُّطْبِ عَلَى النَّخْلِ) هه روه ها دروست نابی فروشتنی خورمای سهر دارخورما له گوتره
 (بِتَمَرٍ) به که سپی لیکراوه ی له گوتره (وَهُوَ الْمُزَابَنَةُ) نه وه ش پتی ده گوتری: (موزابه نه) -
 یه کتر لادان ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُزَابَنَةِ... وَرَخَّصَ فِی الْعَرَايَا﴾
 رواه الشيخان، پیغه مبه رسول الله ﷺ که ده غه ی کردوه: مامله تی مocha له و موزابه نه بکریڼ و
 پیگه ی داوه قرساوه کان بفروشریڼ.

هر به به لگه ی چه دیسه که (وَيُرْخَصُ فِی الْعَرَايَا) پیگه ده دری له فروشتنی قرساوه کاند
 (وَهُوَ) نه و فروشتنه (بَیْعُ الرُّطْبِ عَلَى النَّخْلِ) فروشتنی ته په که سپی سهر دارخورمای به
 قرساندن (بِتَمَرٍ فِی الْأَرْضِ) به که سپی لیکراوه ی وشکی به پیوانه (أَوِ الْعِنَبِ فِی الشَّجَرِ) یان
 فروشتنی تری سهر داره میو به قرساندن (بِزَبِیبٍ) به میو ی به پیوانه (فِیْمَا دُونَ خَمْسَةِ
 أَوْسُقٍ) پیگه دانه که ش له نه اندازه ی که متر له پینج باره، به گویره ی قرساندنی

ته په قهسپه که، یان تر یه که ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ فِالْعَرَايَا فِي خَمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ﴾ رواه الشيخان، پیغه مبرر ﷺ پیگه ی فروشتنی قرساوه کانی داوه له نه اندازه ی پینج بار، یان که متر.

به لام (وَلَوْ زَادَ فِي صَفْقَتَيْنِ) نه گهر له نه اندازه ی پینج بار زیاتری کړی له دوو مامله تدا (جان) دروسته، چونکه هر مامله تیک سهر به خوږه.

وَبَشَّرْتُ التَّقَابُضُ بِتَسْلِيمِ الثَّمَرِ كَيْلًا، وَالتَّخْلِيَةِ فِي النَّخْلِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَا يَجُوزُ فِي سَائِرِ الثَّمَارِ، وَأَنَّهُ لَا يَخْتَصُّ بِالْفُقَرَاءِ.

(بَابُ اخْتِلَافِ الْمُتَبَايِعِينَ)

إِذَا اتَّفَقَا عَلَى صِحَّةِ الْبَيْعِ ثُمَّ اخْتَلَفَا فِي كَيْفِيَّتِهِ: كَقَدْرِ الثَّمَنِ، أَوْ صِفَتِهِ أَوِ الْأَجَلِ أَوْ قَدْرِهِ أَوْ قَدْرِ الْمَبِيعِ وَلَا بَيِّنَةَ تَحَالُفًا،

(وَبَشَّرْتُ التَّقَابُضُ) مهرجه: له دانیشگه ی مامله ته که دا له یه کتری وهریگن به م شیوه یه: (بِتَسْلِيمِ الثَّمَرِ كَيْلًا) کپاره که قهسپه که ی، یان میوژه که ی به پیوان ته سلیمی فروشیاره که بکاو (وَالْتَّخْلِيَةِ فِي النَّخْلِ) فروشیاره که ش- بؤ کپاره که - واز له ته په قهسپی سهر دارخورمایه کان بینئ.

(وَالْأَظْهَرُ) هه رموده ی به هیتر (أَنَّهُ لَا يَجُوزُ فِي سَائِرِ الثَّمَارِ) نه و فروشتنه ی به قرساندن- جگه له خورماو ترئ- له میوه کانی تر دا دروست نابئ (وَأَنَّهُ لَا يَخْتَصُّ بِالْفُقَرَاءِ) هه م نه م جوړه فروشتنه ش تاییه ت نیه به که داو هه ژاران- مهرچند به هو ی نه وانیش پیگه ی دراوه- به لکو بؤ ده وله مه دانیش دروسته، والله أعلم.

﴿بَابُ اخْتِلَافِ الْمُتَبَايِعِينَ: بَاسِ كَيْشِهِ كِرْيَارِو فَرُوشِيَار﴾

پیشه کی بزانه: له هر مامله تیک تر- وه کو کپین و فروشتن- شتیک له به رامبر شتیک وهریگری، نه ویش هه مان بریاری نه م باسه ی لی دیته جئ، هه روه که له زوړبه ی سهرچاوه کاند ا هه رمویانه.

(إِذَا اتَّفَقَا عَلَى صِحَّةِ الْبَيْعِ) هه کاتیک کپاره که و فروشیاره که یه کده نگ بون له سهر دروستبون و دامه زانی مامله ته که (ثُمَّ اخْتَلَفَا) ئینجا بووه کیشه یان (فِي كَيْفِيَّتِهِ) له چونیته ی مامله ته که دا (كَقَدْرِ الثَّمَنِ) وه که له نه اندازه ی پاره که دا فروشیاره که بلئ: ده دیناره. کپاره که ش بلئ: تۆ دیناره. (أَوْ صِفَتِهِ) یان وه که له سیفه تی پاره که دا، فروشیاره که بلئ: به درشتم داوین. کپاره که ش بلئ به ورده. (أَوِ الْأَجَلِ) یان وه که له باره ی ماوه دا فروشیاره که بلئ: بئ ماوه یه. کپاره که ش بلئ: به ماوه یه. (أَوْ قَدْرِهِ) یا وه که له نه اندازه ی ماوه که دا فروشیاره که بلئ: بؤ ماوه ی مانگیکه. کپاره که ش بلئ: ماوه ی دوو مانگه. (أَوْ

قَدْ رَأَيْتُ الْمَبِيعَ) یا وهك له نه ندازهی فروشراوه که دا فروشیاره که بلای: ساعیکه. کپیاره که ش بلای: دوو ساعه (وَلَا بَيِّنَةً) نه فروشیاره که و نه کپیاره که هیچیان شاهیدیان نه بو (تَحَالَفًا) هردووکیان سـ ویند بۆ یه کتری ده خون، چونکه پیغه مبه رﷺ ده فره رموی: ﴿الْيَمِينُ عَلَى الْمُدَّعِيَةِ﴾ رواه مسلم، سویند خواردن له سهر داوالیکراوه. واته: ههر یه کیک له و دووانه-لیره دا- ههم داواکاره و ههم داوالیکراوه، ههروهک له تۆربهی سهراوه کانداهرموویانه.

فَيُخْلِفُ كُلٌّ عَلَى نَفْسِي قَوْلٍ صَاحِبِهِ وَإِثْبَاتِ قَوْلِهِ، وَيُبْدَأُ بِالْبَائِعِ، وَفِي قَوْلٍ بِالْمُشْتَرِي، وَفِي قَوْلٍ يَتَسَاوِيَانِ فَيَتَخَيَّرُ الْحَاكِمُ، وَقِيلَ يُقْرَعُ، وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ يَكْفِي كُلَّ وَاحِدٍ يَمِينٌ تَجْمَعُ نَفْيًا وَإِثْبَاتًا، وَيُقَدَّمُ النَّفْيُ فَيَقُولُ: مَا بَعْتُ بِكَذَا وَلَقَدْ بَعْتُ بِكَذَا، وَإِذَا تَحَالَفَا فَالصَّحِيحُ أَنَّ الْعَقْدَ لَا يَنْفَسَخُ، بَلْ إِنْ تَرَاضَا وَإِلَّا فَيَفْسَخَانِهِ أَوْ أَحَدُهُمَا أَوْ الْحَاكِمُ، وَقِيلَ إِنَّمَا يَفْسَخُهُ الْحَاكِمُ،

(فَيُخْلِفُ كُلٌّ) جا ههر یه که یان-کپیاره که و فروشیاره که-سویندیک ده خوا (عَلَى نَفْسِي قَوْلٍ صَاحِبِهِ) له سهر وانه بوونی قسهی هاوپییه که ی و (وَإِثْبَاتِ قَوْلِهِ) له سهر و ابوونی قسهی خوی (وَيُبْدَأُ بِالْبَائِعِ) له و سوینده دا سوننه ته یه که مجار ده ست به فروشیاره که بکری (وَفِي قَوْلٍ بِالْمُشْتَرِي) له فره مووده یه کدا سوننه ته ده ست به کپیاره که بکری (وَفِي قَوْلٍ يَتَسَاوِيَانِ) له فره مووده یه کدا هردووکیان یه کسانن، که و ابو: (فَيَتَخَيَّرُ الْحَاكِمُ) دادوهر سه رپشکه له وهی ههر کامیان پیشدا سویند بدا (وَقِيلَ يُقْرَعُ) له فره مووده یه کی بی هیژدا پشکه له نیوانیانداهه کری، ههر کامیان پشکه ی بۆ ده رچوو، نه ویان پیشدا سویند ده دری. (وَالصَّحِيحُ) فره مووده ی پاست (أَنَّهُ يَكْفِي كُلَّ وَاحِدٍ يَمِينٌ) ههر یه که یان-کپیاره که و فروشیاره که- ته نها سویندیک ی به سه: که (تَجْمَعُ نَفْيًا وَإِثْبَاتًا) سوینده که نه بوونیک و هه بوونیک کل بکاته وه، جا (وَيُقَدَّمُ النَّفْيُ) له و سویند خواردنه شدا سوننه ته: نه بوون وه پیش هه بوون بخری، که واته: (فَيَقُولُ) فروشیاره که له سوینده که ی دا ده لای: والله (مَا بَعْتُ بِكَذَا وَلَقَدْ بَعْتُ بِكَذَا) به وه ندهم نه فروشتوه به لکو به وه ندهم فروشتوه. کپیاره که ش ده لای: والله به وه ندهم نه کریوه به لکو به وه ندهم کریوه.

ئینجا نه گهر یه کیکیان نه وها به هه بوون و نه بوون سویندی نه خوارد، نه وه مافی نامینی و مافه که ده دریته سویند خۆره که، ههروهک له (تحفة) و (نهاية) دا فره موویانه، به لام (وَإِذَا تَحَالَفَا) ههر کاتیک هردووکیان نه وها سویندیان خوارد (فَالصَّحِيحُ) فره مووده ی پاست (أَنَّ الْعَقْدَ لَا يَنْفَسَخُ) مامله ته که به خوی هه لئاوه شیته وه (بَلْ إِنْ تَرَاضَا) به لکو نه گهر هردووکیان پازی بون و له سهر گزته ی یه کیکیان پیک هاتن، نه وه مامله ته که وه کو خوی

به‌رده‌وام ده‌بی (وَلَا) به‌لام نه‌گەر پێک نه‌هاتنو پازی نه‌بون (فَيَفْسَخَانِهِ) هه‌ردووکیان مامله‌ته‌که هه‌لده‌وه‌شینه‌وه (أَوْ أَحَدُهُمَا) یان ته‌نها یه‌کیکیان هه‌لیده‌وه‌شینه‌ته‌وه (أَوْ الْحَاكِمُ) یان دادوهر هه‌لیده‌وه‌شینه‌ته‌وه (وَقِيلَ) له‌ هه‌رمووده‌یه‌کی بێ‌هیزدا: (لِنَا يَفْسَخُهُ الْحَاكِمُ) ته‌نها دادوهر هه‌لیده‌وه‌شینه‌ته‌وه، نه‌ك نه‌وان، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌هه‌رمووی: ﴿إِذَا اخْتَلَفَ الْبَّيْعَانِ وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا بَيِّنَةٌ فَهُوَ مَا يَقُولُ رَبُّ السَّلْعَةِ أَوْ يَتَّزَكَا: أَيْ يَفْسَخَانِ الْعَقْدَ﴾ روه‌ اصحاب السنن وصحه‌ الحاکم، هه‌ر کاتێک کڕیارو فرۆشیار بووه‌ کێشه‌ یان و ئێمَّ عَلَى الْمُشْتَرَى رَدُّ الْمَبِيعِ فَإِنْ كَانَ وَقَفَهُ أَوْ أَعْتَقَهُ أَوْ بَاعَهُ أَوْ كَاتَبَهُ أَوْ مَاتَ لَزِمَهُ قِيمَتُهُ يَوْمَ التَّلَفِ فِي أَظْهَرِ الْأَقْوَالِ، وَإِنْ تَعَيَّبَ رَدُّهُ مَعَ أَرْشِهِ، وَإِخْتِلَافُ وَرَثَتِهِمَا كُهُمَا، وَلَوْ قَالَ: بَعْتُكَ بِكَذَا، فَقَالَ: وَهَبْتَنِيهِ، فَلَا تَحَالِفَ بَيْنَ يَخْلُفُ كُلٌّ عَلَى نَفْسِي دَعَاؤِي الْآخِرِ، فَإِذَا حَلَفَا رَدُّهُ مُدْعَى الْهَبَةِ بِزَوَائِدِهِ، وَلَوْ ادَّعَى صَحَّةَ الْبَيْعِ وَالْآخِرُ فَسَادُهُ فَلَا صَحَّ تَصْدِيقُ

شاهیدیش له‌ نێوانیاندا نه‌بو، ئه‌وه‌ قسه‌ی فرۆشیاره‌که‌ وه‌رده‌گیرئ- نه‌گەر کڕیاره‌که‌ پازی بئ- نه‌گەر نا: فرۆشتنه‌که‌ هه‌لده‌وه‌شینه‌وه‌.

(ثُمَّ) ئینجا له‌ دوا‌ی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ (عَلَى الْمُشْتَرَى رَدُّ الْمَبِيعِ) له‌ سه‌ر کڕیاره‌که‌ واجبه‌: فرۆشراوه‌که‌- بۆ فرۆشیاره‌که‌- بگه‌ڕێنێته‌وه‌ ئه‌و شوێنه‌ی لێ‌یه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ (فَإِنْ كَانَ وَقَفَهُ) جا نه‌گەر کڕیاره‌که‌ فرۆشراوه‌که‌ی وه‌قف کردبو (أَوْ أَعْتَقَهُ) یان ئازادی کردبو (أَوْ بَاعَهُ) یان فرۆشتبو (أَوْ كَاتَبَهُ) یان نووسراوی ئازادی دابوو (أَوْ مَاتَ) یان مردبو، یان به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌کی‌تر له‌ ناو چووبو، ئه‌وه‌ (لَزِمَهُ قِيمَتُهُ) له‌ سه‌ر کڕیاره‌که‌ واجبه‌: نرخ‌ی فرۆشراوه‌که‌ بداته‌وه‌ فرۆشیاره‌که‌ (وَمِی) نرخ‌ی فرۆشراوه‌که‌: که‌ له‌ سه‌ری واجبه‌ (قِيمَةُ يَوْمِ التَّلَفِ) نرخه‌که‌ی پۆزی له‌ ناوچوونی فرۆشراوه‌که‌یه‌ (فِي أَظْهَرِ الْأَقْوَالِ) له‌ به‌هێزترینی هه‌رمووده‌کاندا (وَإِنْ تَعَيَّبَ) نه‌گەر فرۆشراوه‌که‌ مابو، به‌لام عه‌یبی لێ‌په‌یدا بو، ئه‌وه‌ (رَدُّهُ مَعَ أَرْشِهِ) فرۆشراوه‌که‌ له‌ گه‌ڵ تۆله‌ی عه‌یبه‌که‌- بۆ فرۆشیاره‌که‌- ده‌گه‌ڕێنێته‌وه‌.

(وَإِخْتِلَافُ وَرَثَتِهِمَا) کێشه‌ی میراتگه‌ره‌کانی کڕیاره‌که‌ و فرۆشیاره‌که‌، یان ته‌نها میراتگری یه‌کیکیان له‌ گه‌ڵ نه‌وی‌تر (كُهُمَا) وه‌ك کێشه‌ی کڕیاره‌که‌ و فرۆشیاره‌که‌یه‌: له‌و بڕیارانه‌ی پابردوودا، چونکه‌ میراتگر جێگری مردووه‌که‌یه‌تی.

ئینجا بزانه‌: تا ئیستا باسی ئه‌وه‌ بوو: هه‌ردووکیان یه‌کده‌نگ بن له‌ سه‌ر دامه‌زرانی مامله‌ته‌که‌ و له‌ چۆنیه‌تی‌ه‌که‌شدا ببێته‌ کێشه‌یان، به‌لام (وَلَوْ قَالَ بَعْتُكَ بِكَذَا) نه‌گەر فرۆشیاره‌که‌ گوتی: فرۆشتومه‌ته‌ تۆ به‌ ئه‌وه‌نده‌ (فَقَالَ) نه‌وی‌تریش گوتی: نه‌تفرۆشتومی، به‌لکو (وَهَبْتَنِيهِ) پێت به‌خشیوم. (فَلَا تَحَالِفَ) ئه‌و کاته‌ وه‌ك شیوه‌ی پابردوو سوێند بۆ

یه‌کتری ناخون (بَلْ يَحْلِفُ كُلُّ عَلَى نَفِي دَعْوَى الْآخِرِ) به‌لکو هر یه‌که‌یان سویند ده‌خوا له
 سه‌ر وانه‌بوونی داوایه‌که‌ی‌ئه‌وی‌تر (فَإِذَا حَلَفَا) جا که هر دووکیان سویندیان خوارد (رَدُّهُ
 مُدْعَى الْهَبَةِ) نه‌وی داوای پی‌به‌خشی‌نی ده‌کا، واجبه: شته‌که بگه‌پینیت‌ه‌وه (بِرَوَائِدِهِ) به
 گشت زیده‌ییه‌کانیه‌وه، جیاوازی نیه: زیده‌ییه‌کانی لآ جیا‌بوینه‌وه، یان نا.

(وَلَوْ ادَّعَى صِحَّةَ الْبَيْعِ) نه‌گه‌ر یه‌کی‌کیان گوتی: فروشتنه‌که دروست‌بووه و دامه‌زراوه (وَالْآخِرُ
 فُسَادُهُ) نه‌وی‌تریش گوتی: به‌تاله و دانه‌مه‌زراوه (فَالْأَصَحُّ) فه‌رموده‌ی‌پاستتر: (تَصَدِّقُ
 مُدْعَى الصَّحَّةِ بِيَمِينِهِ، وَلَوْ اشْتَرَى عَبْدًا فَجَاءَ بَعْدَ مَعِيٍّ لِرَدِّهِ فَقَالَ الْبَائِعُ لَيْسَ
 هَذَا الْمَبِيعُ، صَدَّقَ الْبَائِعُ بِيَمِينِهِ، وَفِي مِثْلِهِ فَالْإِسْلَامُ يُصَدِّقُ الْمُسْلِمُ فِي الْأَصَحِّ.
 (بَابُ) الْعَبْدُ إِنْ لَمْ يُؤْذَنْ لَهُ فِي التَّجَارَةِ لَا يَصِحُّ شِرَاؤُهُ بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ فَالْأَصَحُّ، وَيَسْتَرِدُّهُ
 الْبَائِعُ سَوَاءٌ كَانَ فِي يَدِ الْعَبْدِ أَوْ سَيِّدِهِ، فَإِنْ تَلَفَ فِي يَدِهِ تَعَلَّقَ الضَّمَانُ
 بِذِمَّتِهِ، أَوْ فِي يَدِ السَّيِّدِ فَلِلْبَائِعِ تَضْمِينُهُ، وَلَهُ مُطَالَبَةُ الْعَبْدِ بَعْدَ الْعَتَقِ، وَاقْتِرَاضُهُ كَشْرَائِهِ،

مُدْعَى الصَّحَّةِ بِيَمِينِهِ) باوه‌پ به‌ئویان ده‌کری که ده‌لئ: دروست‌بووه. نه‌گه‌ر سویندیش
 بخوا (وَلَوْ اشْتَرَى عَبْدًا) نه‌گه‌ر یه‌ک‌ک کۆیله‌یه‌کی کپی، یان شتی‌کی‌تری کپی (فَجَاءَ
 بِغَيْرِ مَعِيٍّ) جا کۆیله‌یه‌کی عه‌بیداری هینا (لِرَدِّهِ) تا‌کو بیداته‌وه فروشیاره‌که (فَقَالَ الْبَائِعُ:
 لَيْسَ هَذَا الْمَبِيعُ) فروشیاره‌که‌ش گوتی: نه‌مه‌یان فروشراوه‌که نیه (صَدَّقَ الْبَائِعُ بِيَمِينِهِ) له‌و
 حاله‌ته‌دا باوه‌پ به‌فروشیاره‌که ده‌کری نه‌گه‌ر سویند بخوا.

به‌لام (وَفِي مِثْلِهِ) له‌و وینه‌ی‌ئه‌و فروشتنه‌دا (فِي السَّلَامِ) له‌ مامله‌تی سه‌له‌مدا (يُصَدِّقُ الْمُسْلِمُ)
 باوه‌پ به‌سه‌له‌مده‌ر ده‌کری-که‌کپیاره‌که‌یه- نه‌گه‌ر سویند بخوا (فِي الْأَصَحِّ) له
 فه‌رموده‌ی‌پاستتردا.

بُوَ وَيُنْه: سه‌له‌مده‌ر سه‌د دیناری به‌سه‌له‌می په‌نجا ته‌نه‌که گه‌نم دایه جووتیاریک، ئینجا
 گه‌نمه‌که‌ی وه‌رگرت، دوا‌یی گه‌نمی‌کی عه‌بیداری هینا بیداته‌وه جووتیاره‌که، جووتیاره‌که‌ش
 گوتی: نه‌مه‌گه‌نمی من نیه. نه‌وه باوه‌پ به‌سه‌له‌مده‌ره‌که ده‌کری نه‌گه‌ر سویند بخوا.

﴿ بَابُ: لَهُ بَأْسَى مَامْلَه‌تی کۆیله ﴾

(الْعَبْدُ) کۆیله (إِنْ لَمْ يُؤْذَنْ لَهُ فِي التَّجَارَةِ) نه‌گه‌ر ئیزنی نه‌دریتی له‌بازرگانی‌کردندا (لَا يَصِحُّ
 شِرَاؤُهُ) کپینی هیچ شتی‌کی دروست نابئی (بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ) به‌بئ ئیزنی گه‌وره‌که‌ی
 (فِي الْأَصَحِّ) له‌فه‌رموده‌ی‌پاستتردا، که‌وابو: (وَيَسْتَرِدُّهُ الْبَائِعُ) فروشیاره‌که داوا ده‌کا:
 ماله‌فروشراوه‌که‌ی بُو بگه‌پیندریت‌ه‌وه (سَوَاءٌ كَانَ فِي يَدِ الْعَبْدِ أَوْ سَيِّدِهِ) یه‌کسانه:
 فروشراوه‌که له‌ده‌ست کۆیله‌که‌دا بئ، یان له‌ده‌ست گه‌وره‌که‌ی دابئ (فَإِنْ تَلَفَ فِي يَدِهِ)
 جا نه‌گه‌ر ماله‌فروشراوه‌که له‌ده‌ستی کۆیله‌که‌دا فه‌وتا بوو (تَعَلَّقَ الضَّمَانُ بِذِمَّتِهِ)

زامینی ماله فه وتاوه که به قهرز له نه ستزی کۆیله که دا ده مینێ: هه کاتیک نازاد کرا داوی نه و قهرزه ی لئ ده کرئ (أَوْ فِي يَدِ السَّيِّدِ) یان نه گه ماله که له دهستی گه وره کهیدا فه وتا (قَلْبَانِ تَضْمِينُهُ) فروشیاره که بۆی هه یه گه وره که ی بکاته زامین، هه م (وَلَهُ مُطَابَقَةُ الْعَبْدِ) بۆی هه یه داوی تۆله ی فروشراوه که له کۆیله که بکا، به لام (بَعْدَ الْعِثْقِ) داوی نازاد بوونی، نه ک پیش نازاد بوونی (وَأَقْتِرَاضُهُ) شت قهرز کردنی کۆیله (كَشْرَانِهِ) وه ک شت کرپینه تی: به بئ ئیزن دروست نابێ.

وَأَنَّ أَذْنَ لَهُ فِي التَّجَارَةِ تَصَرَّفَ بِحَسَبِ الْإِذْنِ، فَإِنْ أَذِنَ فِي نَوْعٍ لَمْ يَتَجَاوِزْهُ، وَلَيْسَ لَهُ نِكَاحٌ وَلَا يُوجِرُ نَفْسَهُ، وَلَا يَأْذُنُ لِعَبْدِهِ فِي تِجَارَةٍ، وَلَا يَتَصَدَّقُ وَلَا يُعَامِلُ سَيِّدُهُ وَلَا يَنْعَزِلُ بِإِباحِهِ وَلَا يَصِيرُ مَأْذُونًا لَهُ بِسُكُوتِ سَيِّدِهِ عَلَيْهِ تَصَرُّفُهُ، وَيُقْبَلُ إِقْرَارُهُ بِدُيُونِ الْمُعَامَلَةِ، وَمَنْ عَرَفَ رِقَّ عَبْدٍ لَمْ يُعَامِلْهُ حَتَّى يَعْلَمَ الْإِذْنَ بِسَمَاعِ سَيِّدِهِ أَوْ بَيِّنَةٍ أَوْ شُيُوعٍ بَيْنَ النَّاسِ، وَفَالشُّيُوعَ وَجْهٌ، وَلَا يَكْفِي قَوْلُ الْعَبْدِ، فَإِنْ بَاعَ مَأْذُونٌ لَهُ وَقَبَضَ الثَّمَنَ فَتَلَفَ فِيهِدِهِ فَخَرَجَتِ السَّلْعَةُ مُسْتَحَقَّةً رَجَعَ الْمُشْتَرِي بِبَدْلِهَا عَلَى الْعَبْدِ، وَلَهُ مُطَابَقَةُ السَّيِّدِ أَيْضًا،

(وَأَنَّ أَذْنَ لَهُ فِي التَّجَارَةِ) به لام نه گه رگه وره که کۆیله که ی ئیزن دا له بازرگانی کردندا (تَصَرَّفَ بِحَسَبِ الْإِذْنِ) نه وه به گوێره ی نه ندازه ی ئیزندانه که بازرگانی ده کا، که وابو: (فَإِنْ أَذِنَ فِي نَوْعٍ) نه گه ئیزنی دا له جوړه شتی که دا بازرگانی بکا (لَمْ يَتَجَاوِزْهُ) نابێ له و جوړه به ده ر بازرگانی بکا (وَلَيْسَ لَهُ نِكَاحٌ) به و ئیزندانه ی بازرگانی بۆی دروست نه څه بۆ خۆی بینئ (وَلَا يُوجِرُ نَفْسَهُ) نابێ خۆی به کرئ بدا به بئ ئیزنی گه وره که ی (وَلَا يَأْذُنُ لِعَبْدِهِ فِي تِجَارَةٍ) نابێ کۆیله ی خۆی - که بۆ بازرگانی کرپویه تی - ئیزن بدا له بازرگانی کردندا (وَلَا يَتَصَدَّقُ) نابێ هه ی شتی که به خیر بداته که سیکی تر، نابێ هه ی شتی که ببه خشی (وَلَا يُعَامِلُ سَيِّدُهُ) نابێ مامله ت له گه ل گه وره ی خۆی بکا (وَلَا يَنْعَزِلُ بِإِباحِهِ) کۆیله له سه ر کاری بازرگانی لاناچی به هۆی خۆ بزر کردنی.

(وَلَا يَصِيرُ مَأْذُونًا لَهُ بِسُكُوتِ سَيِّدِهِ عَلَيْهِ تَصَرُّفُهُ) کۆیله به وه نابیتته ئیزندراو: که گه وره که ی بئ ده نگ بئ له ده ستکاریه کانی (وَيُقْبَلُ إِقْرَارُهُ بِدُيُونِ الْمُعَامَلَةِ) دانپیدا هیتانی کۆیله وه ده گیرئ ده رباره ی قهرزه کانی مامله تکردن (وَمَنْ عَرَفَ رِقَّ عَبْدٍ) هه ر که سیکی بزانی ناده میزادی که کۆیله یه (لَمْ يُعَامِلْهُ) دروست نه یه هه ی مامله تی که مالی له گه ل بکا (حَتَّى يَعْلَمَ الْإِذْنَ) تا ده زانی ئیزندراوه (بِسَمَاعِ سَيِّدِهِ) وه ک گوئی له گه وره که ی بئ: ئیزنی بدا (أَوْ بَيِّنَةٍ) یان شاهیدی ئیزندانی هه بئ (أَوْ شُيُوعٍ بَيْنَ النَّاسِ) یان له ناو خه لکدا بلاو بیتته وه: که ئیزندراوه (وَفِي الشُّيُوعِ وَجْهٌ) ده رباره ی بلاو بوونه وه فه رموده یه که هه یه: که به س نه یه: (وَلَا يَكْفِي قَوْلُ الْعَبْدِ) قسه ی کۆیله - که بلئ: ئیزندراوم - به س نه یه.

(فَإِنْ بَاعَ مَأْذُونٌ لَهُ) نه گهر کۆیه له یه کی ئیزندراو شتیکی فروشت (وَقَبَضَ الثَّمَنَ) پاره که شی وه رگرت (فَقَتْلَفَ فِي يَدِهِ) جا پاره که له دهست کۆیه که دا فهوتا (فَخَرَجَتْ السِّلْعَةُ مُسْتَحَقَّةً) ئینجا ده رکهوت شته فروشراوه که می که سیتی تر بووه (رَجَعَ الْمُشْتَرِي بِبَدْلِهَا عَلَى الْعَبْدِ) نه و کاته کپیاره که ده که پیتته وه سه ر کۆیه که تا کو له جیاتی پاره ی فروشراوه که: وینه که ی، یان نرخه که ی لی وه ریگریته وه (وَلَهُ مُطَالَبَةُ السَّيِّدِ أَيْضًا) ههروه ها بۆی هه یه داوا له که وره ی کۆیه که ش بکا، تا کو تۆله ی پاره که ی بداتی وَقِيلَ لَا، وَقِيلَ إِنْ كَانَ فِي يَدِ الْعَبْدِ وَفَاءٌ فَلَا، وَلَوْ اشْتَرَى سِلْعَةً فَفِي مُطَالَبَةِ السَّيِّدِ بِثَمَنِهَا هَذَا الْخِلَافُ، وَلَا يَتَعَلَّقُ دَيْنُ التَّجَارَةِ بِرَقَبَتِهِ، وَلَا بِذِمَّةِ سَيِّدِهِ بَلْ يُؤَدَّى مِنْ مَالِ التَّجَارَةِ، وَكَذَا مِنْ كَسْبِهِ بِاصْطِيَادٍ وَنَحْوِهِ فَيَالْأَصَحُّ، وَلَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ بِتَمْلِيكِ سَيِّدِهِ فِي الْأَظْهَرِ.

(كِتَابُ السَّلَمِ)

هُوَ بَيْعٌ مَوْصُوفٍ فَيَالْذِّمَّةُ،

(وَقِيلَ لَا) له هه رمووده یه کی بی هیژدا: بۆی نیه داوا له که وره که ی بکا (وَقِيلَ إِنْ كَانَ فِي يَدِ الْعَبْدِ وَفَاءً) له هه رمووده یه کی بی هیژدا: نه گهر له دهستی کۆیه که دا به نه ندازه ی تۆله ی پاره که مال هه بی (قَالَ) نابی داوا له که وره که ی بکا. (وَلَوْ اشْتَرَى سِلْعَةً) نه گهر کۆیه ی ئیزندراو که لوپه لیکی کپی (فَفِي مُطَالَبَةِ السَّيِّدِ بِثَمَنِهَا) ده رباره ی نه وه ی داوا له که وره که ی بکا: تا کو پاره ی فروشراوه که بدا (هَذَا الْخِلَافُ) نه و هه رمووده جیاوازانه ی پابردوو هه نه.

(وَلَا يَتَعَلَّقُ دَيْنُ التَّجَارَةِ بِرَقَبَتِهِ) قه رزی بازرگانی په یوه ندی به گه رده نی کۆیه که وه نیه: واته: به گه رده نیه وه هه لئاواسرئ (وَلَا بِذِمَّةِ سَيِّدِهِ) ههروه ها به نه ستۆی گه وره که شی هه لئاواسرئ له سه ری نابیتته قه رز (بَلْ يُؤَدَّى مِنْ مَالِ التَّجَارَةِ) به لکو قه رزه که له مالی بازرگانی ده دریتته وه (وَكَذَا مِنْ كَسْبِهِ) ههروه ها له به ره می ئیش وکاری کۆیه که ش ده دریتته وه (بِاصْطِيَادٍ وَنَحْوِهِ) که به پاوکردن و کارهکانی تر وه دهستی دینی (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستتردا.

(وَلَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ) کۆیه نابیتته خاوه ن ملک (بِتَمْلِيكِ سَيِّدِهِ) به وه ی گه وره که ی شتیکی به ملکایه تی بداتی (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رمووده ی به هیژتردا، چونکه نه و به خۆی ملک ی گه وره که ی خۆیه تی.

﴿كِتَابُ السَّلَمِ: پِهِر تَوَكِّي سَهْلِهِم﴾

(هُوَ) سه له م له شه رعدا (بَيْعٌ مَوْصُوفٌ فِي الذِّمَّةِ) فروشتنی شتیکه له بهر چاونه بیو ناویشانی درابیو له نه ستۆی فروشیاره که دا بی. وهک سه له مده ر بلی: (ئهم سه ده دیناره م دا

به تو له سه له می په نجا تهنه که گهنمی قهنده هاری له ږمه زاندا ته سلیمم بکه). سه له م
 له گه لکراویش قبول بکاو هم له دانیسکه ی مامله ته که شدا سه د دیناره که ی لی و هریگری.
 ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسَلِّفُونَ فِالشَّامِ السَّنَةَ وَالسَّنَتَيْنِ،
 فَقَالَ ﷺ: مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَلْيُسْلِفْ فِكَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوَزَنٍ مَعْلُومٍ إِلَّا جَلٍ مَعْلُومٍ﴾
 رواه الشيخان، پیغه مبه رﷺ هاته مه دینه ی پیروز، له و کاتدا دانیشتوانی مه دینه سه له میان
 له میوه دا ده کرد بڼ ماوه ی سالتیک و دوو سال، جا پیغه مبه رﷺ فه رموی:
 يُشْتَرَطُ لَهُ مَعَ شُرُوطِ الْبَيْعِ أُمُورٌ، أَحَدُهَا: تَسْلِيمُ رَأْسِ الْمَالِ فِي الْمَجْلِسِ
 فَلَوْ أَطْلَقَ ثُمَّ عَيَّنَ وَسَلَّمَ فِي الْمَجْلِسِ جَارًا، وَلَوْ أَحَالَ بِهِ وَقَبَضَهُ الْمُحَالُ فِي الْمَجْلِسِ
 فَلَا، وَلَوْ قَبَضَهُ وَأَوْدَعَهُ الْمُسْلِمَ جَارًا، وَيَجُوزُ كَوْنُهُ مَنْفَعَةً وَتُقْبَضُ بِقَبْضِ الْعَيْنِ،

هر که سیك له شتیكدا سه له می کرد، با له پیوانیكي زانداو دا و له کیشان یكي زانداو دا بڼ
 ماوه یه کی دیارکراو سه له م بکا.

نینجا بزانه: مامله تی سه له م له م پینج پوکنا نه پیک دی: (الْمُسْلِمُ) سه له مدهر: که
 کپیاره که یه. (الْمُسْلِمُ إِلَيْهِ) سه له م له گه لکراو: که فروشیاره که یه. (رَأْسُ الْمَالِ) سه رمایه: که
 پاره که یه. (الْمُسْلِمُ فِيهِ) سه له م تی دا کراو: که فروشراوه که یه. (الصِّيغَةُ) گزته ی مامله ته که:
 که ووشه ی سه له م، یان سه له ف، یان واته که یان به زمان یکی تر.

(يُشْتَرَطُ لَهُ) به مه رج داده ندری بڼ دروستبوونی سه له م (مَعَ شُرُوطِ الْبَيْعِ) له گه ل
 مه رجه کانی فروشتندا: که پابرا ن (أُمُورٌ) حه فت مه رجه ی تر هه بن:

(أَحَدُهَا) مه رجه ی یه که میان: (تَسْلِيمُ رَأْسِ الْمَالِ فِي الْمَجْلِسِ) ته سلیم کردنی هه موو
 سه رمایه - که پاره که یه - له دانیسکه ی مامله ته که دا (فَلَوْ أَطْلَقَ) جا نه گه ر پاره که ی به
 دیارنه کراوی گوت، وه ک بلن: ده دینارم له سه له می فلان شت دا به تو (ثُمَّ عَيَّنَ) نینجا
 پاره که ی دیاری کردو گوتی: نه م ده دیناره عیراقی یه (وَسَلَّمَ فِي الْمَجْلِسِ) هر له و
 دانیسکه شدا پاره که ی ته سلیم کرد (جَارًا) مامله ته که دروسته.

(وَلَوْ أَحَالَ بِهِ) نه گه ر سه له مدهر که - به پاره ی سه له م - سه له م له گه لکراوه که ی حه وال
 کرده سه ر قهرزدار یکی خوی، تا کو پاره که ی سه له م له قهرزداره که وه ریگری، نینجا
 (وَقَبَضَهُ الْمُحَالُ فِي الْمَجْلِسِ) سه له م له گه لکراوه که ی حه وال کراو هر له و دانیسکه دا پاره ی
 له قهرزداره که وه رگرت (فَلَا) نه وه دروست نیه و دانا مه زری، چونکه قهرزداره که قهرزه که ی
 خوی داوه ته وه، واته: له جیاتی سه له مدهر پاره که ته سلیم نا کا.

به لام (وَلَوْ قَبَضَهُ) نه گه ر سه له م له گه لکراوه که پاره که ی له سه له مدهر که وه رگرت و
 (وَأَوْدَعَهُ الْمُسْلِمَ) هر له و دانیسکه شدا پاره که ی به نه مانه ت له لای سه له مدهر که دانا، یان

به قهرز دایه سه له مده ره که، یان له جیاتنی قهرزیک دایه وه (جان) سه له مه که دروسته .
 (وَجَوُزُ كَوْنُهُ مَنَفَعَةً) دروسته : سه رمایه ی سه له م - له جیاتنی پاره - سودیکی زاندر او بی،
 وه ک بلای: له نیستاره سودی سالتیکی نه م خانووه م دایه تو له سه له می هه زار کیلک گه نه
 (وَتَقْبُضُ) نه و سوده ی کراوه ته سه رمایه - نه گه ر ته سلیم بکری - وه رده گیرئ (بِقَبْضِ الْعَيْنِ)
 به وه رگرتنی خودی ماله سودده ره که له دانیشگه ی مامله ته که دا، واته : له وینه ی پابردودا
 نه مه یان خانووه که ته سلیم بکا، نه ویش وه ری بکری.

وَإِذَا فُسِخَ السَّلْمُ وَرَأْسُ الْمَالِ بَاقٍ اسْتَرَدَّهُ بِعَيْنِهِ، وَقِيلَ لِلْمُسْلِمِ إِلَيْهِ رُدُّ بَدَلِهِ
 إِنَّ عَيْنَ فِي الْمَجْلِسِ دُونَ الْعَقْدِ، وَرُؤْيَاهُ رَأْسُ الْمَالِ تَكْفِي عَنْ مَعْرِفَةِ قَدْرِهِ فِي الْأَظْهَرِ.
 الثَّانِي: كَوْنُ الْمُسْلِمِ فِيهِ دَيْنًا فَلَوْ قَالَ أَسْلَمْتُ إِلَيْكَ هَذَا الثَّوبَ فِي هَذَا الْعَبْدِ
 فَلَيْسَ بِسَلَمٍ، وَلَا يَنْعَقِدُ بَيْعًا فَالْأَظْهَرُ، وَلَوْ قَالَ: اشْتَرَيْتُ مِنْكَ ثَوْبًا صِفْتُهُ كَذَا بِهَذِهِ
 الدَّرَاهِمِ، فَقَالَ: بِعْتِكَ، انْعَقَدَ بَيْعًا، وَقِيلَ سَلَمًا. أَلِثَالِثُ: الْمَذْهَبُ أَنَّهُ إِذَا أَسْلَمَ بِمَوْضِعٍ

(وَإِذَا فُسِخَ السَّلْمُ) هه ر کاتیک - له بهر هه ر هویک - مامله تی سه له م هه لوه شیندراوه (وَرَأْسُ
 الْمَالِ بَاقٍ) خودی سه رمایه که ش - که وه رگیرابو - هه ر مابو، نه وه (اسْتَرَدَّهُ بِعَيْنِهِ)
 سه له مده ره که خودی سه رمایه که ی وه رده گریته وه (وَقِيلَ) له فه رموده یه کی بی هیژدا
 (لِلْمُسْلِمِ إِلَيْهِ رُدُّ بَدَلِهِ) سه له م له گه لکراوه که بوی دروسته : له جیاتنی سه رمایه که (بَدَلِ)
 بداته وه (إِنَّ عَيْنَ فِي الْمَجْلِسِ) نه گه ر سه رمایه که له دانیشگه که دا دیاری کرابو (دُونَ الْعَقْدِ)
 نه که له مامله ت به ستنه که دا.

ثینجا بزانه : نه گه ر سه له مه که هه لوه شیندراوه سه رمایه که شی نه مابو، نه و کاته
 نه گه ر وینه ی هه بو وینه که ی وه رده گیریت وه، نه گه ر نا: نرخه که ی وه رده گریته وه، هه ر وه
 له زۆربه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه (وَرُؤْيَاهُ رَأْسُ الْمَالِ) دیتنی سه رمایه ی سه له م
 (تَكْفِي عَنْ مَعْرِفَةِ قَدْرِهِ) به سه، وه بهر زانینی نه ندازه ی سه رمایه که ده که وئ (فِي الْأَظْهَرِ) له
 فه رموده ی به هیژتردا.

(الثَّانِي) مه رجی دووه م: (كَوْنُ الْمُسْلِمِ فِيهِ دَيْنًا) ده بی سه له م تی دا کراوه که قهرز بی له
 نه ستوی فروشیاره که دا، که واته : (فَلَوْ قَالَ) نه گه ر سه له مده ره که گوتی: (أَسْلَمْتُ إِلَيْكَ هَذَا
 الثَّوبَ فِي هَذَا الْعَبْدِ) نه م جله م دایه تو له سه له می نه م کۆیله یه . (فَلَيْسَ بِسَلَمٍ) نه و مامله ته
 سه له م نیه، چونکه فروشراوه که - که کۆیله که یه - له به رچاوه و قهرز نیه (وَلَا يَنْعَقِدُ بَيْعًا)
 هه م نه و مامله ته به فروشتنیش دانا مه زئی (فِي الْأَظْهَرِ) له فه رموده ی به هیژتردا، چونکه
 وشه ی سه له می بۆ گوتراوه .

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گه ر گوتی (اشْتَرَيْتُ مِنْكَ ثَوْبًا صِفْتُهُ كَذَا بِهَذِهِ الدَّرَاهِمِ) جلیکم له تو کپی

سیفەتی ئەوماو ئەوما بێ، بەم دیرەمانە (فَقَالَ بِعْتُكَ) فروشیارەکەش گوتی: فروشتمە تۆ (انْعَقِدْ بَيْنَا) ئەم ماملەتە بە فروشتن دادەمەزری، چونکە ووشەیی فروشتنی بۆ گوتراوە (وَقِيلَ سَلَامًا) لە فەرموودەیەکی بێهێزدا: بە سەلام دادەندرێ، چونکە فروشراوەکە قەرزەو لە بەرچاوانیە.

(الْثَالِثُ) مەرجی سێیەم: دیاریکردنی شوینی تەسلیمکردن، لە بارەیی ئەم مەرجە (الْمَذْهَبُ) فەرموودەی راستی مەزەب ئەمەیه (أَنْتُمْ إِذَا أَسْلَمْتُمْ بِمَوْضِعٍ) ئەگەر لە شوینیکی (لَا يَصْلُحُ لِلتَّسْلِيمِ أَوْ يَصْلُحُ وَلِحَمْلِهِ مُؤَنَّةٌ أُشْتُرَ بِبَيَانِ مَحَلِّ التَّسْلِيمِ، وَإِلَّا فَلَا، وَيَصِحُّ حَالًا وَمَوْجَلًا، فَإِنْ أَطْلُقَ انْعَقَدَ حَالًا وَقِيلَ لَا يَنْعَقِدُ، وَيُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِالْأَجَلِ: فَإِنْ عَيَّنَ شُهُورًا أَوْ أَلْفَرَسًا أَوْ الرُّومَ جَازًا، وَإِنْ أَطْلُقَ حُمِلَ عَلَى الْهَالِئِ، فَإِنْ انْكَسَرَ شَهْرٌ

وهادا سە لە می کرد: که (لَا يَصْلُحُ لِلتَّسْلِيمِ) نە دەگونجا سە لە م تێداکراوەکە ی ئی تەسلیم بکری (أَوْ يَصْلُحُ) یان دەگونجا، بەلام (وَلِحَمْلِهِ مُؤَنَّةٌ) هینانی بۆ ئەو شوینە ئەرک و ماندوو بوونی هەبو، لەو حالەتەدا (أُشْتُرَ بِبَيَانِ مَحَلِّ التَّسْلِيمِ) بە مەرج دانراوە: شوینی تەسلیمکردنی سە لە م تێداکراوەکە دیاری بکری.

(وَإِلَّا) بەلام ئەگەر شوینەکە بۆ تەسلیمکردن دەگونجاو هینانی سە لە م تێداکراویش ئەرک و ماندوو بوونی نەبو (فَلَا) دیاریکردنی شوینەکە مەرج نیە وەر ئەو شوینەیی ماملەتەکە ی ئی بە ستراوە، ئەو ئی دەبیته شوینی تەسلیمکردنی.

ئینجا بزانه: ئەگەر شوینی دیارکراو-بە هۆی وێرانبون، یان بە هۆیەکی تر-کەلکی ئی تەسلیمکردنی نەما، ئەو کاتە نزیکترین شوینی گونجاو دەبیته شوینی تەسلیمکردن، هەرۆک لە زۆریە ی سەرچاوەکاندا فەرموویانە.

مەرجی چوارەم: دیاریکردنی کاتی تەسلیمکردن، ئەگەر سە لە مەکە ماوەی بۆ داندرا بێ، چونکە (وَيَصِحُّ) سە لە م دروستە (حَالًا) هەر بۆ ئەم کاتە ی ئیستا، ئەگەر سە لە م تێداکراوەکە ی دەست بکەوێ و بتوانی-لە دوا ی پاره وەرگرتن-یە کسەر بچێ بیهینێ (وَمَوْجَلًا) هەم بۆ کاتیکی لە مەوداوش سە لە م دروستە.

(فَإِنْ أَطْلُقَ) جا ئەگەر لە ماملەتی سە لە مەدا باسی ئیستا و لە مەودا نەکرا، ئەو کاتە (انْعَقَدَ حَالًا) بۆ ئەم کاتە ی ئیستا دادەمەزری (وَقِيلَ) لە فەرموودەیەکی بێهێزدا: (لَا يَنْعَقِدُ) دانا مەزری.

(وَ) هەر کاتیکی سە لە مەکە بۆ کاتیکی لە مەودا بوو (يُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِالْأَجَلِ) بە مەرج دادەندرێ: هەردوو لا زانستیان هەبێ بە ماوەی سە لە مەکە، بە بەلگە ی حەدیسەکە ی پابردوو، هەم مەرجە: ماوەکەش بە پێکی دیاری بکری، کەواتە: دروست نیە بلی: تا

زستان، یان تا دروینه.

(فَإِنْ عَيْنَ شُهُورِ الْعَرَبِ أَوِ الْفُرْسِ أَوِ الرُّومِ) جا نه‌گه‌ر-له مامله‌ته‌که‌دا- مانگه‌کانی عه‌په‌بی، یان فارسی، یان پړمی دیاری کردن: وه‌ک بلای: به ماوه‌ی چوار مانگی عه‌په‌بی (جان) سه‌له‌مه‌که دروسته (وَإِنْ أَطْلَقَ) نه‌گه‌ر هیچیانی دیاری نه‌کردو ته‌نھا کوتی به ماوه‌ی چوار مانگ، نه‌وه (حُمِلَ عَلَى الْهَلَالِ) واته‌ی مانگه‌که ده‌هیندریته سهر مانگی نیسلا می: که ده‌که‌ویته نیتوان دوو مانگی یه‌کشه‌وه (فَإِنْ انْكَسَرَ شَهْرٌ) جا نه‌گه‌ر له و مانگانه مانگیک **حُسِبَ الْبَاقِي بِالْأَهْلِ وَتُمِّمَ الْأَوَّلُ ثَلَاثِينَ، وَالْأَصْحُ صِحَّةٌ تَأْجِيلُهُ بِالْعِيدِ وَجُمَادَى، وَيُحْمَلُ عَلَى الْأَوَّلِ. (فَصَلِّ) يُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمُسْلِمِ فِيهِ مَقْدُورًا عَلَى تَسْلِيمِهِ عِنْدَ وَجُوبِ التَّسْلِيمِ، فَإِنْ كَانَ يُوجَدُ بِلَدٍ آخَرَ صَحَّ إِنْ اعْتِيدَ نَقْلُهُ لِلْبَيْعِ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ أَسْلَمَ فِيمَا يَغْمُ فَاَنْقَطَعَ فِي مَحَلِّهِ لَمْ يَنْفَسَخْ فِإِلَّا ظَهَرَ، فَيَتَخَيَّرُ الْمُسْلِمُ بَيْنَ فَسْخِهِ وَالصَّبْرِ حَتَّى يُوجَدَ، وَلَوْ عَلِمَ قَبْلَ الْمَحَلِّ انْقِطَاعَهُ عِنْدَهُ**

ده‌شکاوه؟ چونکه له ناو مانگه‌که‌دا مامله‌ته‌که‌کرابو (حُسِبَ الْبَاقِي بِالْأَهْلِ) نه‌وانی‌تر به مانگی یه‌کشه‌وه ده‌ژمیردریو (وَتُمِّمَ الْأَوَّلُ ثَلَاثِينَ) یه‌که‌مه‌که‌ش-که شکاوه‌ته‌وه- سی پږی بۆ ته‌واو ده‌کړی، له دوا‌ی مانگه‌کانی‌تر.

(وَالْأَصْحُ) به فهرمووده‌ی پاستر (صِحَّةٌ تَأْجِيلُهُ) دروسته ماوه بۆ سه‌له‌م دابندری (بِالْعِيدِ) به هاتنی جه‌ژنو (وَجُمَادَى) هم به مانگی (جومادا‌ی‌یه‌که‌م، یان دووهم، هم مانگی کانونی یه‌که‌م و دووهم (وَيُحْمَلُ عَلَى الْأَوَّلِ) واته‌ی نه‌وانه‌ش ده‌هیندریته سهر سهره‌تای کاته‌که، واته: یه‌که‌م شه‌وی جه‌ژنو یه‌که‌م شه‌وی مانگه‌کان.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي مَهْرَجَه‌کائی‌تری سه‌له‌م﴾

مهرج‌ی‌پی‌نجه‌م: (يُشْتَرَطُ) به مهرج داده‌ندری (كَوْنُ الْمُسْلِمِ فِيهِ مَقْدُورًا عَلَى تَسْلِيمِهِ) سه‌له‌م تی‌داکراوه‌که توانای ته‌سلیم‌کردنی به سهردا هه‌بی (عِنْدَ وَجُوبِ التَّسْلِيمِ) له کاتی واجبیوونی ته‌سلیم‌کردنی‌دا (فَإِنْ كَانَ يُوجَدُ بِلَدٍ آخَرَ) جا نه‌گه‌ر سه‌له‌م تی‌داکراوه‌که له شوینیک‌ی‌تردا ده‌ست ده‌که‌وت (صَحَّ) سه‌له‌می تی‌دا دروست ده‌بی (إِنْ اعْتِيدَ نَقْلُهُ لِلْبَيْعِ) نه‌گه‌ر عاده‌ت بی نه‌و جوړه شته بۆ فروشتن بهیندریته شوینی ته‌سلیم‌کردن (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گه‌ر عاده‌ت نه‌بو-بۆ فروشتن- بهیندری (فَلَا) سه‌له‌می تی‌دا دروست نابی، چونکه توانای به سهردا نیه.

(وَلَوْ أَسْلَمَ فِيمَا يَغْمُ) نه‌گه‌ر سه‌له‌می له شتیکی وه‌هادا کرد: که له گشتی نه‌و شوینه‌دا هه‌بو، به‌لام (فَاَنْقَطَعَ فِي مَحَلِّهِ) که کاتی ته‌سلیم‌کردنی هات، شته‌که بپاوه‌و نه‌ما (لَمْ يَنْفَسَخْ) سه‌له‌مه‌که هه‌لناوه‌شیته‌وه، هه‌رچه‌ند نه‌مانیشی به هوی که مته‌رغه‌می و دواخستنی

سه‌لەم له‌گه‌ڵکراوه‌که‌ش بێ: وه‌ك له‌ کاتی دیارکراودا ته‌سلیمی نه‌کردبێ (فِي الْأَظْهَرِ) له‌ فهرمووده‌ی به‌هێزتردا (فَيَتَخَيَّرُ الْمُسْلِمُ) جا له‌و حاڵه‌ته‌دا سه‌له‌مدهره‌که‌ سه‌رپه‌شکه‌: (بَيْنَ فُسْخِهِ) له‌ نێوان هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی سه‌له‌مه‌که‌، سه‌رمایه‌که‌شی وه‌ریگریته‌وه‌ (وَالصَّبْرُ حَتَّى يُوجَدَ) یان خۆی پابگری و چاوه‌پوان بکا تا شته‌که‌ ده‌ست ده‌که‌وێ.

به‌لام (وَلَوْ عَلِمَ قَبْلَ الْمَحِلِّ) نه‌گه‌ر پێش هاتنی کاتی ته‌سلیمکردن، سه‌له‌مدهره‌که‌ زانی (انْقِطَاعُهُ عِنْدَهُ) له‌ کاتی واجیبوونی ته‌سلیمکردندا نه‌و سه‌له‌م تێداکراوه‌ ده‌بپێته‌وه‌، **فَلَا خِيَارَ قَبْلَهُ فِالْأَصَحِّ، وَكَوْنُهُ مَعْلُومَ الْقَدْرِ كَيْلًا أَوْ وَزْنًا أَوْ عَدًّا أَوْ ذَرْعًا، وَيَصِحُّ الْمَكِيلُ وَزْنًا وَعَكْسَهُ، وَلَوْ أَسْلَمَ فِي مِائَةِ صَاعٍ حِنْطَةً عَلَيَّ أَنْ وَزْنَهَا كَذَا لَمْ يَصِحَّ، وَيُشْتَرَطُ الْوَزْنُ فِي الْبَطِيخِ وَالْبَاذَنْجَانِ وَالْقِثَاءِ وَالسَّفَرْجَلِ وَالرُّمَّانِ، وَيَصِحُّ فِي الْجَوْزِ وَاللُّوزِ بِالْوَزْنِ فَيَنْوَعُ يَقِلُّ اخْتِلَافُهُ، وَكَذَا كَيْلًا فِالْأَصَحِّ، وَيُجْمَعُ فِالْبَلْبَنِ بَيْنَ الْعَدِّ وَالْوَزْنِ، وَلَوْ عَيْنٌ مِكْيَالًا فَسَدَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ مُعْتَادًا**

نه‌وه‌ (فَلَا خِيَارَ قَبْلَهُ) پێش هاتنی کاته‌که‌ مافی په‌شیمانیی نیه‌ (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرمووده‌ی پاستتردا.

﴿**ناگاداری**﴾: نه‌گه‌ر له‌ کاتی واجیبوونی ته‌سلیمکردندا سه‌له‌م تێداکراوه‌که‌ به‌ پارهیه‌کی گران ده‌ست ده‌که‌وت، نه‌و کاته‌ واجبه‌ وه‌ده‌ستی بێنێ، هه‌رچه‌نده‌ به‌ زیاتر له‌ نرخ‌ی وینه‌ی خۆیشی بیکرێ، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) دا-به‌ پێچه‌وانه‌ی (نهاية) و(مغنی) - فهرموویه‌تی. مهرجی شه‌شه‌م: (وَكَوْنُهُ مَعْلُومَ الْقَدْرِ) به‌ مهرج داندراوه‌: سه‌له‌م تێداکراوه‌که‌ نه‌ندازه‌ی زاندراو بێ: (كَيْلًا) به‌ پێوانه‌ (أَوْ وَزْنًا) یان به‌ کێشانه‌ (أَوْ عَدًّا) یان به‌ ژماره‌ (أَوْ ذَرْعًا) یان به‌ گه‌ز، به‌ به‌لگه‌ی هه‌دیسه‌که‌ی پابردوو، واته‌: ژماره‌و گه‌ز قیاس کراونه‌ ته‌ سه‌ر پێوانه‌و کێشان (وَيَصِحُّ الْمَكِيلُ وَزْنًا) دروسته‌ شتی به‌ پێوانه‌ به‌ کێشان سه‌له‌می تێدا بکری، هه‌م (وَعَكْسَهُ) به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ش دروسته‌ (وَلَوْ أَسْلَمَ فِي مِائَةِ صَاعٍ حِنْطَةً) نه‌گه‌ر سه‌له‌می له‌ سه‌د ساعی گه‌نمدا کرد (عَلَى أَنْ وَزْنَهَا كَذَا) که‌ کێشه‌که‌ی نه‌وه‌نده‌ بێ (لَمْ يَصِحَّ) نه‌و جوژه‌ سه‌له‌مه‌ دروست نابێ، چونکه‌ که‌م ده‌ست ده‌که‌وێ.

(وَيُشْتَرَطُ الْوَزْنُ) کێشان به‌ مهرج داده‌ندری: (فِي الْبَطِيخِ) له‌ گندۆره‌=کاله‌كو له‌ شفتی و (وَالْبَاذَنْجَانِ) له‌ باینجان و (وَالْقِثَاءِ) له‌ خه‌یارو ته‌روزی و (وَالسَّفَرْجَلِ) له‌ به‌هێ و (وَالرُّمَّانِ) له‌ هه‌نارو نه‌و جوژه‌ شتانه‌ی له‌ به‌ر قه‌باره‌یان به‌ پێوانه‌ ناگونجی و له‌ به‌ر جیاوازی به‌ ژماردن ناگونجی (وَيَصِحُّ فِي الْجَوْزِ وَاللُّوزِ بِالْوَزْنِ) سه‌له‌م له‌ گوینۆ چواله‌دا به‌ کێشان دروسته‌ (فِي نَوْعٍ يَقِلُّ اخْتِلَافُهُ) له‌ جوړیکی وه‌هادا: که‌ جیاوازیی که‌م بێ (وَكَذَا كَيْلًا) هه‌روه‌ها به‌ پێوانه‌ش تێیاندایا دروسته‌ (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرمووده‌ی پاستتردا.

ههروه‌ها له مه‌زه‌به‌ی ئیمامی (حنفی)دا به ژماردنیش له گوێزو هێلکه‌دا دروسته، هه‌روه‌ك له (الهدایه)دا فهرموویه‌تی. (وَيُجْمَعُ فِي اللَّيْلِ) له سه‌له‌می خشتدا ده‌بی كۆ بكریته‌وه (بَيْنَ الْعَدُوِّ وَالْوَدَّانِ) له نێوان ژماردن و كێشاندا.

(وَلَوْ عَيْنٌ مَكِّيًّا) نه‌گه‌ر-ته‌نها- یه‌ك ڤه‌، یان یه‌ك گه‌ز، یان یه‌ك ته‌رازووی دیاری كرد (فَسَدَ) سه‌له‌مه‌كه به‌تال ده‌بیته‌وه (إِنْ لَمْ يَكُنْ مُعْتَادًا) نه‌گه‌ر هه‌ر یه‌ك له‌و دیارکراوانه‌ی ڤا‌بردو‌و عاده‌ت نه‌بن، چونكه‌ وا ده‌بی له‌ پێش هاتنی کاتی ته‌سليم‌کردن نه‌و دیارکراوانه‌ **وَالْأَفْلاَ فِي الْأَصْحَ، وَلَوْ أَسْلَمَ فِي ثَمَرِ قَرْيَةٍ صَغِيرَةٍ لَمْ يَصِحَّ، أَوْ عَظِيمَةٍ صَحَّ فِي الْأَصْحَ، وَمَعْرِفَةُ الْأَوْصَافِ الَّتِي يَخْتَلِفُ بِهَا الْغَرَضُ اخْتِلَافًا ظَاهِرًا، وَذِكْرُهَا فِي الْعَقْدِ عَلَى وَجْهِ لَا يُؤَدِّي إِلَى عِزَّةِ الْوُجُودِ، فَلَا يَصِحُّ فِيهَا لَا يَنْضَبُطُ مَقْصُودُهُ كَالْمُخْتَلِطِ الْمَقْصُودِ الْأَرْكَانِ كَهَرِيسَةٍ وَمَعْجُونٍ وَغَالِيَةٍ وَخُفٍّ وَتَرْيَاقٍ مَخْلُوطٍ، وَالْأَصْحُ صِحَّتُهُ فِي الْمُخْتَلِطِ الْمُنْضَبِطِ كِعَتَابِيٍّ وَخَزٍّ وَجَبْنٍ وَأَقِطٍ وَشَهْدٍ وَخَلٍّ ثَمَرٍ أَوْ زَيْبٍ،**

نامێنن و كێشه‌ ڤوو ده‌دا (وَالْأَفْلاَ) به‌لام نه‌گه‌ر عاده‌ت بو‌ن و نه‌ندازه‌كه‌یان ده‌زان‌درا (فَلَا فِي الْأَصْحَ) سه‌له‌مه‌كه به‌تال نابێته‌وه له‌ فهرمووده‌ی پاستردا.

(وَلَوْ أَسْلَمَ فِي ثَمَرِ قَرْيَةٍ صَغِيرَةٍ) نه‌گه‌ر سه‌له‌می كرد له‌ میوه‌ی گون‌دێکی بچو‌وك‌دا (لَمْ يَصِحَّ) سه‌له‌مه‌كه دروست نابێ، چونكه‌ وا ده‌بی میوه‌كه‌ی له‌ به‌ر كه‌می ده‌بێته‌وه‌و نامێنی (أَوْ عَظِيمَةٍ) یان له‌ میوه‌ی گون‌دێکی گه‌وره‌دا سه‌له‌می كرد (صَحَّ) نه‌و کاته‌ دروست ده‌بی (فِي الْأَصْحَ) له‌ فهرمووده‌ی پاستردا، چونكه‌ مه‌ترسی ڤرانه‌وه‌ی نه‌ه‌.

مه‌رجی‌حه‌فته‌م: (وَمَعْرِفَةُ الْأَوْصَافِ الَّتِي) ناسینی نه‌و جو‌ره‌ سیفه‌تانه‌ی سه‌له‌م ته‌داکراوه‌كه‌- كه‌ (يَخْتَلِفُ بِهَا الْغَرَضُ) مه‌به‌ستی‌ان پێ ده‌گو‌ڤێ (اخْتِلَافًا ظَاهِرًا) گۆڤانیکی به‌ ئاشکرا (وَذِكْرُهَا فِي الْعَقْدِ) هه‌م مه‌رجه‌ نه‌و سیفه‌تانه‌ له‌ مامله‌ت به‌ستنه‌كه‌دا بگۆترین (عَلَى وَجْهِ لَا يُؤَدِّي إِلَى عِزَّةِ الْوُجُودِ) به‌ جو‌ریکی وه‌ها: نه‌بیته‌ هه‌ی كه‌م ده‌سته‌كه‌وتنی سه‌له‌م ته‌داکراوه‌كه‌:

كه‌وابو: (فَلَا يَصِحُّ) سه‌له‌م دروست نه‌ه‌ (فِيمَا لَا يَنْضَبُطُ مَقْصُودُهُ) له‌و جو‌ره‌ شته‌ی مه‌به‌سته‌كه‌ی به‌ ڤێکی دیار نابێ (كَالْمُخْتَلِطِ) وه‌ك نه‌و جو‌ره‌ شته‌ی له‌ چه‌ند به‌شێك تێكه‌له‌و (الْمَقْصُودِ الْأَرْكَانِ) به‌شه‌كانیش هه‌موو مه‌به‌ستن (كَهَرِيسَةٍ) وه‌ك هه‌ریسه‌و (وَمَعْجُونٍ) شیل‌دراوی تێكه‌ل له‌ شه‌كه‌رو شتی‌تر (وَغَالِيَةٍ) بو‌نی تێكه‌ل له‌ چه‌ند بو‌نیك‌و (وَخُفٍّ) خو‌ففو پێلاوی دروستکراو به‌ پشت‌و ناواخنه‌و (وَتَرْيَاقٍ مَخْلُوطٍ) ده‌رمانی تێكه‌ل له‌ چه‌ند ده‌رمانێك‌.

(وَالْأَصْحَ) به‌ فهرمووده‌ی پاستر (صِحَّتُهُ) سه‌له‌م دروسته‌ (فِي الْمُخْتَلِطِ الْمُنْضَبِطِ) له‌و

تیکه لهی به شه کانی به پیکری ده زاندرین و به شه کانی شی هه موو مه به ستن (کَمَتَّابِی) وه ک نه و جله ی له ناویشم و لۆکه دروست ده کړی و (وَحَزَنَ) هه م نه و جله ی له ناویشم و خوری دروست ده کړی، چونکه به ئاسانی به شه کانی ده زاندری (و) هه روه ها له و تیکه له شدا دروسته: که به ته نها به شیکې مه به سته و به شه کانی تریشی بۆ چاککردنی نه و به شه تیکه له کران: وه ک (جُبْنٍ) په نیر (وَأَقِطَ) که شک (وَشَهْرٍ) شانه ی هه نگوین (وَحَلَّ تَمْرٍ أَوْ زَبِيبٍ) سرکه ی قهسپ، یان میوژ، که به تیکه له کردنی ئاو دروست ده کړی.

لَا الْخُبْزِ فِي الْأَصَحِّ عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ، وَلَا يَصِحُّ فِيمَا يَنْدُرُ وَجُودُهُ كَلَحْمِ الصَّيْدِ بِمَوْضِعِ الْعِزَّةِ، وَلَا فِيمَا لَوْ اسْتَقْصِيَ وَصْفُهُ عَزَّ وَجُودُهُ كَاللُّؤْلُؤِ الْكِبَارِ وَالْيَوَاقِيتِ، وَجَارِيَةِ وَأُخْتِهَا أَوْ وَلَدِهَا. (فَرَعٌ) يَصِحُّ فِي الْحَيَوَانِ، فَيُشْتَرَطُ فِي الرَّقِيقِ ذِكْرُ نَوْعِهِ كَتُرْكِيٍّ، وَلَوْ نَهَ كَأَبْيَضٍ وَيَصِفُ بَيَاضَهُ بِسُمْرَةٍ أَوْ شُقْرَةٍ، وَذُكُورَتِهِ وَأُنْثَتِهِ، وَسَنَّهُ، وَقَدَهُ طُولًا وَقَصْرًا، وَكُلُّهُ عَلَاةٌ قَرِيبٌ، وَلَا يُشْتَرَطُ ذِكْرُ الْكَحْلِ وَالسَّمَنِ وَنَحْوِهِمَا فِي الْأَصَحِّ،

(لَا الْخُبْزِ) به لام سه له م له ناندا دروست نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا (عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ) له لای زۆرتیرینی زانایانی ئایینی.

به لام له فه رموده یه کی تر دا- که (إمام الحرمين) و چه ند زانایه کی تر به پاستیان داناوه -: سه له م له ناندا دروسته، چونکه نه ندازه ی کارتی کردنی ناگره که ی دیاره و خوی یه که شی بۆ چاککردنه و مه به ست نیه، هه روه ک له (نهاية) و (مغنی) دا فه رموویانه.

(وَلَا يَصِحُّ) سه له م دروست نیه (فِيمَا يَنْدُرُ وَجُودُهُ) له و جوړه شته ی که م ده ست ده که وئ (كَلَحْمِ الصَّيْدِ) وه ک گزشتی نیچیر (بِمَوْضِعِ الْعِزَّةِ) له شوینیکې وه هادا: که که م ده ست بکه وئ.

(وَلَا فِيمَا) هه م له و شته شدا دروست نیه: که (لَوْ اسْتَقْصِيَ وَصْفُهُ) نه گه ر هه موو سیفه ته کانی بگوترین (عَزَّ وَجُودُهُ) که م ده ست بکه وئ (كَاللُّؤْلُؤِ الْكِبَارِ) وه ک لوللوی گه ورده و (وَالْيَوَاقِيتِ) یاقوت، هه م (وَجَارِيَةِ وَأُخْتِهَا) جاریه ک و خوشکه که ی (أَوْ وَلَدِهَا) یان منداله که ی ویکړا، یان مه پو به رخه که ی، چونکه که م ویکړا کۆ ده بڼه وه.

﴿ فَرَعٌ: لَقِيكَ لَهْ بَاسِي سَهْ لَهْ مِي نَاژَهْ لَو خَوَارِدَهْ مَهْ نِي ﴾

(يَصِحُّ فِي الْحَيَوَانِ) سه له م له نازده لدا دروسته، نه گه ر به مه رجی ئاوسی نه بئ (فَيُشْتَرَطُ) به مه رج دانه ندري (فِي الرَّقِيقِ) له کۆيله ی سه له م تئ دا کراودا (ذِكْرُ نَوْعِهِ) باسی جوړه که ی بکړی (كَتُرْكِيٍّ) وه ک بلئ کۆيله که تورکی بئ (وَلَوْ نَهَ كَأَبْيَضٍ) باسی په نگی بکا، وه ک بلئ: سپی بئ (وَيَصِفُ بَيَاضَهُ) وه سفی سپیاییه که شی بکا: (بِسُمْرَةٍ) نه سمه ر بئ (أَوْ شُقْرَةٍ) یان

له نځوان زهردو سوږی بڼ (وَدُكُورَتِهْ وَأَنُوتَتِهْ) باسی نځرو میځایه تیشی بکا (وَسِنَتِهْ) باسی ته مه نیشی بکا (وَقَدَّهْ طُولاً وَقَصَرًا) باسی بالایه که یشی بکا: دریژ بڼ، یان کورت بڼ (وَكُلُّهُ عَلَى التَّقْرِيبِ) گشت سیفه ت و ته مه ن و بالایه که ی له سهر نزیکی بڼ.
(وَلَا يُشْتَرَطُ) مهرج نیه (ذِكْرُ الْكَلِّ) باسی چاو پدهشی بکاو (وَالسَّمَنِ) باسی قه له ویی بکا (وَبَحْوِهَا) نه وهی وهک نه و دووانه بڼ: وهک چاو که وردهیی و مل نه ستوری (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

وَفِي الْإِبِلِ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ: الذُّكُورَةُ وَالْأُنْثَى وَالسِّنُّ وَاللُّونُ وَالنَّوْغُ، وَفِي الطَّيْرِ: النَّوْغُ وَالصَّغَرُ وَكِبَرُ الْجُثَّةِ، وَفِي اللَّحْمِ: لَحْمٌ بَقَرٍ أَوْ ضَأْنٍ أَوْ مَعَزٍ ذَكَرٍ خَصِيٍّ رَضِيْعٍ مَغْلُوفٍ أَوْ ضِدِّهَا، مِنْ فَخِذٍ أَوْ كَتِفٍ أَوْ جَنْبٍ، وَيُقْبَلُ عَظْمُهُ عَلَى الْعَادَةِ، وَفِي الثِّيَابِ: الْجِنْسُ وَالطُّوْلُ وَالْعَرْضُ وَالْغِلْظُ وَالْدَقَّةُ وَالصَّفَاقَةُ وَالرَّقَّةُ وَالنُّعُومَةُ وَالْخُشُونَةُ، وَمُطْلَقُهُ يُحْمَلُ عَلَى الْخَامِ، وَيَجُوزُ فِي الْمَقْصُورِ وَمَا صَبَغَ غَزْلُهُ قَبْلَ النَّسْجِ كَالْبُرُودِ، وَالْأَفْيَسُ صِحَّتُهُ فَيَا لِمَصْبُوغٍ بَعْدَهُ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ مَنَعُهُ وَبِهِ قَطَعَ الْجُمْهُورُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(وَفِي الْإِبِلِ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ) له سه له می ووشتر و نه سپ و هیسترو که ردا، مهرجه: (الذُّكُورَةُ وَالْأُنْثَى) نځرو میځایه تی بگوتری (وَالسِّنُّ) ته مه ن و (وَاللُّونُ) په نگو (وَالنَّوْغُ) جوړی بگوتری (وَفِي الطَّيْرِ) له بالنده شدا مهرجه: (النَّوْغُ) جوړی بگوتری (وَالصَّغَرُ وَكِبَرُ الْجُثَّةِ) بچوکی و که وردهیی لاشه ی بگوتری.

(وَفِي اللَّحْمِ) له سه له می گوشتدا مهرجه: (لَحْمٌ بَقَرٍ) بلن: گوشتی په شه وولاغه (أَوْ ضَأْنٍ) یان مه په (أَوْ مَعَزٍ) یان بزنه (ذَكَرٍ) نځره (خَصِيٍّ) خه سیندراوه (رَضِيْعٍ) شیرخوړه (مَغْلُوفٍ) نه لفی دراوه تی (أَوْ ضِدِّهَا) یان دژی نه وانه ی پراېردو (مِنْ فَخِذٍ) گوشتی پانه (أَوْ كَتِفٍ) یان گوشتی شان (أَوْ جَنْبٍ) یان گوشتی ته نیشته (وَيُقْبَلُ عَظْمُهُ عَلَى الْعَادَةِ) واجبه: نیسقانه کانیسی له که ل گوشته که وه ریگری، به گویره ی عاده تی گوشت فروشتن: وهک ناوکی خورما له که ل خورما.

(وَفِي الثِّيَابِ) له سه له می جل و به رگدا، مهرجه: (الْجِنْسُ) په که زه که ی بگوتری: لؤکه یه، یان خوری یه، مه روه ها جوړو شوینی لی دروستکردنیشی بگوتری (وَالطُّوْلُ وَالْعَرْضُ) دریژی و پانیی بگوتری (وَالْغِلْظُ وَالْدَقَّةُ) نه ستوری و باریکی داوه که ی بگوتری و (وَالصَّفَاقَةُ وَالرَّقَّةُ) پپی و ته نکسی چینی بگوتری و (وَالنُّعُومَةُ وَالْخُشُونَةُ) نرمی و زبری بگوتری (وَمُطْلَقُهُ) سه له م له م قوماشده که باسی هیچی تی دا نه کرابی (يُحْمَلُ عَلَى الْخَامِ) واته ی ده هیندریته سهر نه و قوماشده ی نه کراوه ته جل و به رگ.

(وَيَجُوزُ) سه له م دروسته (فِي الْمَقْصُورِ) له جل و به رگی گازرکراو= شوږدراودا (وَمَا صَبَغَ غَزْلُهُ

قَبْلَ النَّسْجِ) هم له و جورده شدا دروسته: كه پيش چنين داوه كه ي پهنك كرابي (كَالْبُرُودِ) وهك په شته ماله كان و بهر ماله كان (وَالْأَقْيَسُ صِحَّتُهُ فِي الْمَصْبُوحِ بَعْدَهُ) قياس نه وهاي له و جورده شدا دروست بئ: كه دواي چنين پهنك كرابي (قُلْتُ) نيمامي (النواوي) ده فهرموي: (الْأَصَحُّ) فهرموده ي پراستتر (مَنْعُهُ) سه له مي پهنك كراوي دواي چنين دروست نيه (وَبِهِ قَطَعَ الْجُمْهُورُ) هر به و دروستنه بوونه ش كومه له زوره كه ي زانايان براندويه تيانه وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، جا مه به ستيش نه و جورده پهنك يه: كه لاشه ي مه بئ و كونه كاني نيوان داوه كاني جله كه وَفِي التَّمْرِ: لَوْنُهُ وَنَوْعُهُ وَبَلَدُهُ وَصِغَرُ الْحَبَّاتِ وَكِبَرُهَا وَعِثْقُهُ وَحَدَائِثُهُ، وَالْحِنْطَةُ وَسَائِرُ الْخُبُوبِ كَالْتَّمْرِ، وَفِي الْعَسَلِ: جَبَلِيٌّ أَوْ بَلَدِيٌّ صَيْفِيٌّ أَوْ خَرِيفِيٌّ أَيْضُ أَوْ أَصْفَرُ، وَلَا يُشْتَرَطُ الْعِثْقُ وَالْحَدَائِثُ، وَلَا يَصِحُّ فِي الْمَطْبُوحِ وَالْمَشْوِي، وَلَا يَضُرُّ تَأْثِيرُ الشَّمْسِ، وَالْأَظْهَرُ مَنْعُهُ فِي رُؤُوسِ الْحَيَّوانِ، وَلَا يَصِحُّ فِي مُخْتَلِفٍ: كَبُرْمَةٍ مَعْمُولَةٍ وَجِلْدٍ وَكُوْزٍ وَطَسٍّ وَقَمْنَمٍ وَمَنَارَةٍ وَطَنْجِيرٍ وَنَحْوِهَا،

بگري، به لام نه گهر ته نها پهنك بئ و لاشه ي نه بئ، نه و كاته دروسته، هه روهك له (القليوبي) و (الشرواني) دا پوون كراوه ته وه.

(وَفِي التَّمْرِ) له سه له مي قه سپدا مەرجه: (لَوْنُهُ) پهنك كه ي بگوتري و (وَنَوْعُهُ) جورده كه ي بگوتري (وَبَلَدُهُ) شوينه كه شي بگوتري و (وَصِغَرُ الْحَبَّاتِ وَكِبَرُهَا) گه وره يي و بچوكي ده نكه كاني بگوتري و (وَعِثْقُهُ وَحَدَائِثُهُ) كوني و نويي بگوتري (وَالْحِنْطَةُ وَسَائِرُ الْخُبُوبِ كَالْتَّمْرِ) گهنم و گشت دانه و يله يه كي ترش وه كو قه سپ وايه، له مەرجه كاني پراوردودا.

(وَفِي الْعَسَلِ) له سه له مي هه نگويندا مەرجه: (جَبَلِيٌّ أَوْ بَلَدِيٌّ) ديار ي بكري: كيوي يه، يان ناوه دان يه (صَيْفِيٌّ أَوْ خَرِيفِيٌّ) هاويني يه، يان پاييني يه (أَيْضُ أَوْ أَصْفَرُ) سپي يه، يان زهرده، به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ الْعِثْقُ وَالْحَدَائِثُ) به مەرجه دانه ندراوه: كوني و نويي بگوتري، چونكه هه نگوين به كوني ناگوپئ.

(وَلَا يَصِحُّ) سه له م دروست نيه (فِي الْمَطْبُوحِ) له شتي كولاودا (وَالْمَشْوِي) له شتي برژاودا، واته: له گشت نه و شتي نه اندازه ي كارت يكردي ناگري ديار نه بئ، به لام نه گهر نه اندازه ي كارت يكردي ناگره كه ي ديار بوو: وهك شهكرو دوشاو و گه چو په ژوو و نه و جورده شتانه، نه وه سه له مي تئ دا دروسته، هه روهك له زوربه ي سه رچاوه كاندا فهرمويانه (وَلَا يَضُرُّ تَأْثِيرُ الشَّمْسِ) كارت يكردي گهرماي پوژ زياني نيه.

(وَالْأَظْهَرُ) به فهرموده ي به هيژتر (مَنْعُهُ) سه له م دروست نيه (فِي رُؤُوسِ الْحَيَّوانِ) له سه رو پيي ناژه لدا، به لام له فهرموده كه ي تردا: سه له م له سه رو پيي ناژه لدا به كيشان دروسته، به و مەرجه ي له خوري و مووه كه ي پاك بكريته وه، هه روهك له (نهاية) و (مغني) دا

فهرموویانه.

(وَلَا يَصِحُّ) سه‌له‌م دروست نیه (فِي مُخْتَلَفٍ) له‌و شته‌دا که به‌شه‌کانی لَیْک جیاواز بَی (کُبْرَمُ مَعْمُولُ) وه‌ک دیزه‌و کوبه‌ی به‌ده‌ست دروست کرابن (وَجِلُّو) هم له‌پیسته‌شدا دروست نیه‌و (وَكُونِ) هم له‌گوزه‌و (وَطَسَ) له‌ته‌شتو (وَقَمَّقَمَ) له‌مه‌سینه‌و (وَمَنَارَةُ) له‌چرادانه‌و (وَمَطْنَجِرٍ) قابله‌مه‌و (وَنَحْوِهَا) له‌هر شتیکی وه‌کو نه‌وانیش به‌شه‌کانیان لَیْک جیا بن، سه‌له‌می تئ‌دا دروست نابَی.

وَيَصِحُّ فِي الْأَسْطَالِ الْمُرَبَّعَةِ وَفِيمَا صُبَّ مِنْهَا فِي قَالِبٍ، وَلَا يُشْتَرَطُ ذِكْرُ الْجَوْدَةِ وَالرَّدَاءَةِ فِالْأَصَحِّ، وَيُحْمَلُ مُطْلَقُهُ عَلَاجِيًّا، وَيُشْتَرَطُ مَعْرِفَةُ الْعَاقِدَيْنِ الصِّفَاتِ، وَكَذَا غَيْرُهُمَا فِالْأَصَحِّ. (فَصْلٌ) لَا يَصِحُّ أَنْ يَسْتَبَدَلَ عَنِ الْمُسْلِمِ فِيهِ غَيْرَ جَنْسِهِ وَنَوْعِهِ، وَقِيلَ يَجُوزُ فِي نَوْعِهِ وَلَا يَجِبُ قَبُولُهُ،

به‌لام (وَيَصِحُّ) سه‌له‌م دروسته (فِي الْأَسْطَالِ الْمُرَبَّعَةِ) له‌سه‌تله‌کانی چوارگوشه‌داو (وَفِيمَا صُبَّ مِنْهَا فِي قَالِبٍ) هم له‌گشت نه‌وانه‌ی پابردووشدا که له‌ناو قالب دارپژرابن، واته: به‌یه‌ک نه‌ندازه دروست کرابن، سه‌له‌میان تئ‌دا دروست ده‌بَی.

﴿نَاكَادَارِي﴾ له‌مهرجی‌دووهدا پابرا: که ده‌بی سه‌له‌م تئ‌داکراوه‌که قهرز بَی، جا به‌هزی نه‌و مهرجه‌یه سه‌له‌م له‌خوارده‌مه‌نی‌دا دروست نیه نه‌گهر سه‌رمایه‌که‌شی خوارده‌مه‌نی بَی، هرچه‌ند په‌گه‌زه‌که‌شیان لَیْک جیاواز بَی، که‌وابو: له‌سه‌له‌می خوارده‌مه‌نی‌دا مهرجه: سه‌رمایه‌که‌ی شتیکی‌تری جگه له‌خوارده‌مه‌نی بَی.

هه‌روه‌هاش سه‌له‌م له‌پاره‌و زپړو زیودا دروست نیه، نه‌گهر سه‌رمایه‌که‌شی پاره، یان زپړ، یان زیو بَی، هرچه‌ند په‌گه‌زیشیان لَیْک جیاواز بَی، که‌وابو: له‌سه‌له‌می نه‌وانه‌شدا مهرجه: سه‌رمایه‌که‌ی شتیکی‌تری جگه له‌زپړو زیو و پاره بَی، هه‌روه‌ک له‌(المجموع) له‌پیبادا، له‌سه‌رچاوه‌کانی‌تریشدا لپړه‌دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) له‌و شته‌ی سه‌له‌می تئ‌دا ده‌کری، به‌مهرج داناندري (ذِكْرُ الْجَوْدَةِ وَالرَّدَاءَةِ) باسی چاکی و خراپی بکری (فِي الْأَصَحِّ) له‌فه‌رمووده‌ی پاستردا (وَيُحْمَلُ مُطْلَقُهُ عَلَى الْجَبْدِ) جا نه‌گهر باسی هیچیان نه‌کرا، نه‌وه واته‌ی نه‌هیندریته سه‌ر باشه‌که‌ی (وَيُشْتَرَطُ مَعْرِفَةُ الْعَاقِدَيْنِ الصِّفَاتِ) هه‌روه‌ها به‌مهرج داده‌ندري: هه‌ردوو مامله‌تچیه‌کان گشت سیفه‌ته‌کانی به‌مهرج داندراو بناسن (وَكذَا غَيْرُهُمَا) هه‌روه‌ها مهرجه: دوو که‌سی دادپه‌روه‌ر-جگه له‌وان- سیفه‌ته‌کانی بناسن (فِي الْأَصَحِّ) له‌فه‌رمووده‌ی پاستردا، تاکو له‌کاتی کیشده‌دا بگه‌پینه‌وه لای نه‌و دوو دادپه‌روه‌رانه.

﴿فَصَلِّ لَه بِاسِي كُورِينَه وَهِي سَه لَه م تِي دَاكِرَاو﴾

(لَا يَصِحُّ) به تالَه و دروست نيه (أَنْ يَسْتَبْدِلَ عَنِ الْمُسْلِمِ فِيهِ) سَه لَه م تِي دَاكِرَاو كه بگورپته وهو شتيكي تري له جياتي وه ريگري: كه (غَيْرَ جِنْسِهِ) شته كه په گه زي سَه لَه م تِي دَاكِرَاو كه نه بي: وهك گه نم له جياتي جو (وَنَوْعِهِ) يان جوړي سَه لَه م تِي دَاكِرَاو كه نه بي: وهك گه نمي قه نده هاري له جياتي په شگول (وَقِيلَ) له فهرموده يه كي بي هيژدا: (يَجُوزُ فِي نَوْعِهِ) گورپن له جوړيكي سَه لَه م تِي دَاكِرَاو دروسته، به لام (وَلَا يَجِبُ قَبُولُهُ) واجب نيه: وَيَجُوزُ أَرْدَأُ مِنَ الْمَشْرُوطِ وَلَا يَجِبُ، وَيَجُوزُ أَجْوَدُ وَيَجِبُ قَبُولُهُ فَيَالأَصَحُّ، وَلَوْ أَحْضَرَهُ قَبْلَ مَحَلِّهِ فَاِمْتَنَعَ الْمُسْلِمُ مِنْ قَبُولِهِ لِعَرَضٍ صَحِيحٍ: بِأَنْ كَانَ حَيَوَانًا أَوْ وَقْتُ غَارَةٍ لَمْ يُجْبَرْ، وَإِلَّا: فَإِنْ كَانَ لِلْمُؤَدِّي غَرَضٌ صَحِيحٌ كَفَكَ رَهْنٌ أَجْبَرٌ، وَكَذَا لِمُجَرِّدِ غَرَضِ الْبَرَاءَةِ فِي الْأَظْهَرِ،

سَه لَه مدهره كه قبولي بكا، هه روه ها (وَيَجُوزُ أَرْدَأُ مِنَ الْمَشْرُوطِ) دروسته جوړيكي سَه لَه م تِي دَاكِرَاوي خراپتر بدا، به لام (وَلَا يَجِبُ) واجب نيه: سَه لَه مدهره كه قبولي بكا، چونكه له مافي خوي كه متره، هه روه ها (وَيَجُوزُ أَجْوَدُ) دروسته جوړيكي سَه لَه م تِي دَاكِرَاوي چاكثر بداو (وَيَجِبُ قَبُولُهُ) واجبه: سَه لَه مدهره كه ش قبولي بكا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ي پاستردا، چونكه منه تيكي واي تدا نيه.

﴿نَاكَا دَارِي﴾ نه گه ر بيه وي سَه لَه م تِي دَاكِرَاو كه بگورپته وهو گونا هباريش نه بي، پيگاي شهرعي نه مه يه: هه ردووكيان مامله تي سَه لَه م هه لېوه شيننه وه، نينجا سَه لَه مدهره كه - له جياتي سه رمايه كه ي- شته كه له سَه لَه م له گه لكر او كه وه ريگري، هه روه كه له زوربي سهرچاوه كاندا فهرمو يانه.

(وَلَوْ أَحْضَرَهُ) نه گه ر سَه لَه م له گه لكر او كه سَه لَه م تِي دَاكِرَاو كه ي بؤ سَه لَه مدهره كه هيئا (قَبْلَ مَحَلِّهِ) پيش نه وه ي كاتي ته تسليم كړني هاتبي (فَاِمْتَنَعَ الْمُسْلِمُ مِنْ قَبُولِهِ) سَه لَه مدهره كه ش قبولي نه كړدو لي وي وه رنه گرت (لِعَرَضٍ صَحِيحٍ) چونكه له و قبولنه كړنه دا مه به ستيكي دروستي هه بو (بِأَنْ كَانَ حَيَوَانًا) وهك سَه لَه م تِي دَاكِرَاو كه ناژه ل بي و نه ركي به خپو كړني بوي (أَوْ وَقْتُ غَارَةٍ) يان كاتي تالان و پاپوت بوو، له و حاله تانه دا (لَمْ يُجْبَرْ) زوري لي ناكري تا قبولي بكا، چونكه زياني ده گاتي.

(وَإِلَّا) به لام نه گه ر سَه لَه مدهره كه له و قبولنه كړنه دا هيچ مه به ستيكي دروستي نه بو، ته ماشا ده كړي: (فَإِنْ كَانَ لِلْمُؤَدِّي غَرَضٌ صَحِيحٌ) نه گه ر سَه لَه م له گه لكر او كه - له و هيئانه - مه به ستيكي دروستي هه بو (كَفَكَ رَهْنٌ) وهك به ره لداني ماتيكي په هنكرو، يان زامينيك، يان مه ترسي پراني نه و په گه زه ي هه بي له كاتي خوي دا، له و حاله تانه دا (أُجِبَ) سَه لَه مدهره كه

زۆرى لىدەكرى تا قبولى بكا.

(وَكَذَا) ههروهه سەلەمدەرەكە زۆرى لىدەكرى تا قبولى بكا (لِمُجَرَّدِ غَرَضِ الْبَرَاءَةِ) ئەگەر مەبەستى سەلەم لەگەلكرارهكە تەنھا ئەو بى: مافى سەلەمدەرەكەى لە ئەستۇدا نەمىنى (فِي الْأَظْهَرِ) لە فەرمودەى بەھىزتردا.

ههروهه شى خاوەن قەرز ناچار دەكرى گشت ئەو جۆرە قەرزەنە وەربگرێتەو: كە كاتى دانەوہیان ھاتو، ههروهك لە پاشكۆى قەرزدا پوونى دەكەینەو، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

وَلَوْ وَجَدَ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمَ إِلَيْهِ بَعْدَ الْمَحَلِّ فِي غَيْرِ مَحَلِّ التَّسْلِيمِ لَمْ يَلْزَمُهُ الْأَدَاءُ إِنْ كَانَ لِنَقْلِهِ مُؤَنَّةً، وَلَا يُطَالَبُ بِقِيَمَتِهِ لِلْحَيْلُولَةِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَإِنْ امْتَنَعَ مِنْ قَبُولِهِ هُنَاكَ لَمْ يُجْبَرْ إِنْ كَانَ لِنَقْلِهِ مُؤَنَّةً، أَوْ كَانَ الْمَوْضِعُ مَخُوفًا، وَإِلَّا فَلَا صَحَّ إِجْبَارُهُ.

(فَصْلٌ) الْإِقْرَاضُ مَنْدُوبٌ،

(وَلَوْ وَجَدَ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمَ إِلَيْهِ) ئەگەر سەلەمدەرەكە سەلەم لەگەلكرارهكەى دىت (بَعْدَ الْمَحَلِّ) پاش ھاتنى كاتى تەسلىمكردن (فِي غَيْرِ مَحَلِّ التَّسْلِيمِ) لە شوێنىكىترى جگە لە شوێنى تەسلىمكردن (لَمْ يَلْزَمُهُ الْأَدَاءُ) سەلەم لەگەلكرارهكە لە سەرى واجب نى: لەو شوێنەدا سەلەم تىداكرارهكەى بداتى (إِنْ كَانَ لِنَقْلِهِ مُؤَنَّةً) ئەگەر گواستەوہى سەلەم تىداكرارهكە - لە شوێنى تەسلىمكردن بۆ ئەو شوێنە - مەسەرفى بۆئەو سەلەمدەرەكەش نەیدا، بەلام ئەگەر سەلەمدەرەكە مەسەرفى گواستەوہى بدا، يان مەسەرفى نەدەويا، ئەو كاتە لە سەرى واجبە: لەو شوێنە تەسلىمى بكا، چونكە ھىچ زيانى ناگاتى.

جا ھەر لەم مەسەلەيەدا: (وَلَا يُطَالَبُ بِقِيَمَتِهِ) سەلەمدەرەكە مافى نى داواى نرخی سەلەم تىداكرارهكە لە سەلەم لەگەلكرارهكە بكا (لِلْحَيْلُولَةِ) بە ھۆى ئەوہى - لە كاتى خۆىدا - مالاكەى تەسلىم نەكردو (عَلَى الصَّحِيحِ) لە سەر فەرمودەى پاست، چونكە گۆپىنەوہى سەلەم تىداكرارهكە دىرۆست نى، ههروهك پابرا.

دىسان ھەر لەو مەسەلەيەدا (وَإِنْ) ئەگەر سەلەم لەگەلكرارهكە سەلەم تىداكرارهكەى ھىنا شوێنىكىترى جگە لە شوێنى تەسلىمكردن، بەلام (امْتَنَعَ مِنْ قَبُولِهِ هُنَاكَ) سەلەمدەرەكە لەو شوێنەدا قبولى نەكردو لى وەرنەگرت، ئەو (لَمْ يُجْبَرْ) زۆرى لىناكرى تا وەرى بگرى (إِنْ كَانَ لِنَقْلِهِ مُؤَنَّةً) ئەگەر گواستەوہى لەو شوێنەوہ - بۆ شوێنى تەسلىمكردن - مەسەرفى بۆئەو سەلەم لەگەلكرارهكەش بۆى نەيگوازىتەو (أَوْ كَانَ الْمَوْضِعُ مَخُوفًا) يان ئەگەر شوێنەكە، يان پىگايەكە بە ترس بى.

(وَإِلَّا) بەلام ئەگەر مەسەرفى گواستەوہى نەدەوياو پىگەو شوێنەكەش بە ترس نەبو، ئەو كاتە (فَلَا صَحَّ إِجْبَارُهُ) بە فەرمودەى پاستر: سەلەمدەرەكە زۆرى لىدەكرى تا

وهری بگریو ئو قهرزه له نهستوی سه له م له گه لکراوه که لابی.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِاسْمِ قَهْرَزْدَانِ﴾

واته: شتیک به ملکایه تی بداته که سیک، تاکو ئو ویش وینهی شته که ی له جیاتی بداته وه. (الْإِقْرَاضُ) قهرزدان (مَنْدُوبٌ) سوننه ته و قهرزده ره که خیری ده گاتی، خوی گه وه ده فهرموی: ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ﴾ کاری چاکه بکن. مه م پیغه مبه ره ﷺ ده فهرموی: ﴿مَنْ نَفَسَ عَنْ أَخِيهِ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ وَصِيغَتِهِ أَقْرَضْتُكَ أَوْ أَسْلَفْتُكَ، أَوْ خُذْهُ بِمِثْلِهِ، أَوْ مَلَكْتُكَ عَلَى أَنْ تَرُدَّ بَدَلَهُ، وَيُشْتَرَطُ قَبُولُهُ فِالْأَصَحِّ، وَفِالْمُقَرَّرِ أَهْلِيَّةُ التَّبَرُّعِ،

الْعَبْدُ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ﴾ رواه مسلم، هر که سیک ته نگانه یه کی دنیا له سهر برای خوی لابی، خوی گه وه ته نگانه یه کی قیامه تی له سهر لاده با، خوی گه وه به رده وام له یارمه تیدانی به ندهی خوی دایه هتا به نده له یارمه تیدانی برای خوی دا بی. واته: قهرز وه رگه که توشی ته نگانه و پیویستی بووه، بوی داوی قهرز ده کا.

ئینجا بزانه: نه گهر قهرزوه رگه که ناچار بوو بۆ قهرزکردن، ئو کاته قهرزدانه که واجب، به لام نه گهر بزانی: قهرزه که له چه پام به کار دینن، ئو کاته قهرزدانه که چه پام، ئینجا نه گهر قهرزوه رگه که ناچار نه بو و ئومیدی توانینی قهرزدانه وه شی نه بو، ئو کاته قهرز وه رگرتن چه پام، هروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه، پیغه مبه ره ﷺ ده فهرموی: ﴿إِنَّ أَعْظَمَ الذُّنُوبِ عِنْدَ اللَّهِ أَنْ يَلْقَاهُ بِهَا عَبْدٌ بَعْدَ الْكِبَائِرِ الَّتِي نَهَا اللَّهُ عَنْهَا أَنْ يَمُوتَ رَجُلٌ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ لَا يَدْعُ لَهُ قَضَاءٌ﴾ رواه أبوداود بسند صالح، به پاستی گهره ترین گونا له لای خوی گهره - له داوی گونا مه گهره کان - نه وه یه به نده به رمی و قهرزی له سهر بی، هیچ له داوی خوی به جی نه هیلی بۆ قهرزدانه وه.

پوکنه کانی قهرز چوارن: (الْمُقَرَّضُ) قهرزده ر. (الْمُقْتَرَضُ) قهرزوه رگر- قهرزدار. (الْمُقَرَّضُ) ماله قهرزکراوه که. (الصِّيغَةُ) گۆته ی قهرزدان.

ئینجا (وَصِيغَتُهُ) گۆته ی قهرزدان: (أَقْرَضْتُكَ أَوْ أَسْلَفْتُكَ) ئه م شته م به قهرز دا به تو (أَوْ خُذْهُ بِمِثْلِهِ) یان بیبه به وینه ی خوی (أَوْ مَلَكْتُكَ عَلَى أَنْ تَرُدَّ بَدَلَهُ) یان کردمه ملک ی تو، تاکو وینه که یم به ده یته وه (وَيُشْتَرَطُ قَبُولُهُ) به مه رج داده ندی قهرزوه رگه که ش قبولی بکا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا.

﴿لُكَاةُ دَارٍ﴾: چه ند زانایه که فهرموویانه: گۆته ی قهرزدان مه رج نیه: نه له لایه ن قهرزده ر، نه له لایه ن قهرزوه رگر، واته: نه گهر گوتی: ئه و شته م به قهرز بدی. ئو ویش شته که ی دایی، یان که سیک ی نارد له لای و ئو ویش ماله که ی به قهرز بۆ نارد، ئو قهرزه ش دروست ده بی،

ههروهك له زۆربهی سهراوهكاندا ههروویانه، ههروهه ئهگه نووسراویکی بۆ بنێری و ئهویش قهزدهکهی بۆ بنێری، ئهوهش دروسته، ههروهك له (المهذب) دا ههروویهتی، کهوابو: له پێگای تهلهفۆن و بێ تهلیش قهزکردن دروسته.

(وَفِي الْمُقْرَضِ) له بارهی قهزدهرهکهش به مهرج دادهندری (أَهْلِيَّةُ التَّبَرُّعِ) به شرع شیاوی مال به خشین بێ، واته: بالغ و عاقل بێ و قهدهغه ی دهستکاری مالی له سه ر نه بێ و زۆرلیکرا و نه بێ، هم مال به قهزدراره کهش ملکی خۆی بێ، که واته: مندال و شیت و قهدهغه کرا و **وَيَجُوزُ إِقْرَاضُ مَا يُسَلَّمُ فِيهِ إِلَّا الْجَارِيَّةُ الَّتِي تَحِلُّ لِلْمُقْتَرَضِ فِي الْأَظْهَرِ، وَمَا لَا يُسَلَّمُ فِيهِ لَا يَجُوزُ إِقْرَاضُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيُرَدُّ الْمِثْلُ فِالْمِثْلِي، وَفِالْمُتَقَوِّمِ الْمِثْلُ صُورَةً، وَقِيلَ الْقِيَمَةُ،**

زۆرلیکرا، ههچیان قهززدانیان دروست نابێ، ههروهه مه رجه: قهززه رگه کهش بالغ و عاقل بێ و زۆرلیکرا و نه بێ.

(و) له باره ی مال به قهزدراره کهش (يَجُوزُ إِقْرَاضُ مَا يُسَلَّمُ فِيهِ) دروسته به قهززدانی هه ر شتیکی سه له می تێ دا دروست بێ ﴿عَنْ أَبِي رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَسْلَفَ مِنْ رَجُلٍ بَكْرًا، ثُمَّ رَدَّ خِيَارًا رُبَاعِيًّا وَقَالَ: إِنَّ خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً﴾ رواه مسلم، پێغه مبه ر ﷺ ووشتریکی پێنج ساله ی به قهز- له پیاویك- وه رگرت، ئینجا ووشتریکی شه ش ساله ی باشتری دایه وه و ههرووی: باشترتان ئه و که سه یه جوانتر قهز بداته وه.

(إِلَّا الْجَارِيَّةُ الَّتِي تَحِلُّ لِلْمُقْتَرَضِ) ته نه ا ئه و (جاریه) یه نه بێ که بۆ قهززه رگه که حه لاله، ئه و دروست نه یه به قهز بدری، نه وهك جیماعی له گه ل بکا و بیگه ر پێنیته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له ههرووده ی به هێز تر دا.

(وَمَا لَا يُسَلَّمُ فِيهِ) هه ر شتیك سه له می تێ دا دروست نه بێ (لَا يَجُوزُ إِقْرَاضُهُ) به قهززدانی شی دروست نه یه (فِي الْأَصَحِّ) له ههرووده ی پاستتر دا، به لام به قهززدانی نان- هه ر جۆریك بێ- دروسته، ههروهك له زۆربه ی سهراوهكاندا ههروویانه.

(وَيُرَدُّ الْمِثْلُ فِي الْمِثْلِي) له کاتی قهززدانه وه دا، واجبه: وێنه ی به قهزدراره که بدریته وه، ئهگه ر وێنه ی هه بێ، واته: به پێوان، یان به کێشان (وَفِي الْمُتَقَوِّمِ) وه له و قهززه ش که وێنه ی نه ی، به لام ده قهز سێندری و نه ی بۆ دادهندری (الْمِثْلُ صُورَةً) واجبه: وێنه ی شکلی خۆی بدریته وه، وهك ووشتره که ی حه دیسی تازه پابرا (وَقِيلَ الْقِيَمَةُ) له ههرووده یه کی بێ هێز دا نه ر خه که ی ده دریته وه.

﴿لُكَاذَارِي﴾ یه که م: ئهگه ر پاره یه کی به قهز وه رگرت، ئینجا کار به ده ست پاره که ی له کار خست و په و اجی نه ما، ئه وه ته ماشا ده کا: ئهگه ر پاره که نه ی هه بو، نه ر خه که ش زۆر که م نه بو، ئه و کاته واجبه: وێنه ی پاره که له قهز بداته وه، به لام ئهگه ر نه ی

نه‌بو، یان نرخی زۆر که‌م بوو، ئه‌و کاته واجب: نرخی پارەکه له قهرز بداته‌وه، واته: نرخی نزیکترین پوژی له کارکه‌وتنی له کاتی دانه‌وهی قهرزه‌که، هه‌روه‌ک له حاشیه‌کانی (القلیوبی) و (البجیرمی) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

دووه‌م: هه‌ر که‌سیک به‌ بێ‌ئیزنی قهرزداره‌که قهرزه‌که‌ی بۆ بداته‌وه، ئه‌وه قهرزه‌که له ئه‌ستۆی قهرزداره‌که لاده‌چێ، به‌لام ئه‌و که‌سه مافی نیه بگه‌ڕێته‌وه سه‌ر قهرزداره‌که‌و وێنه‌ی قهرزه‌که‌ی لێ‌وه‌ریگرتنه‌وه.

وَلَوْ ظَفِرَ بِهِ فِغْيَرٍ مَّحَلِّ الْإِقْرَاضِ وَلِلنَّقْلِ مُؤَنَّةٌ طَالِبُهُ بِقِيَمَةِ بَلَدِ الْإِقْرَاضِ، وَلَا يَجُوزُ بِشَرْطِ رَدِّ صَحِيحٍ عَنْ مُكْسَرٍ أَوْ زِيَادَةٍ،

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر یه‌کێک ماوه‌ی چه‌ند سالتیک برای‌خۆی و منداله‌کانی براهیه‌که‌ی به‌خێو کردن و براهیه‌که‌شی بێ‌ده‌نگ بو، ئه‌ویش مافی نیه ئه‌رکی به‌خێوکردنه‌که له براهیه‌که‌ی وه‌ریگرتنه‌وه، هه‌روه‌ک له (تحفة) دا ئه‌و دوو مه‌سه‌له‌ی پوون کردونه‌وه.

سه‌ییه‌م: قهرزانه‌ی مانگانه‌و هه‌فتانه‌ دروسته‌—که ناو ده‌برێ به‌ جومعانه‌— وه‌ک کۆمه‌لێک پیاو، یان ئافه‌رت پێک بکه‌ون و یه‌کێکیان له هه‌موو مانگی‌کدا، یان له هه‌موو هه‌فته‌یه‌کدا ئه‌ندازه‌یه‌کی پارە له گشتیان وه‌ریگرێ، ئینجا کۆی ئه‌و پاره‌یه‌—به‌ تۆبه‌ت— له هه‌ر مانگی‌کدا، یان له هه‌ر هه‌فته‌یه‌کدا بداته‌ یه‌کێکیان تا کۆتاییان دێ، هه‌روه‌ک له (القلیوبی) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَوْ ظَفِرَ بِهِ) ئه‌گه‌ر قهرزده‌ره‌که گه‌یشته قهرزداره‌که (فِي غَيْرِ مَحَلِّ الْإِقْرَاضِ) له شوێنێکی‌تری جگه له شوێنی قهرزداره‌که (وَلِلنَّقْلِ مُؤَنَّةٌ) گواستنه‌وه‌ی قهرزه‌که‌ش—له شوێنی قهرزداران بۆ ئه‌و شوێنه‌— مه‌سه‌ره‌فی ده‌ویا (طَالِبُهُ بِقِيَمَةِ بَلَدِ الْإِقْرَاضِ) ئه‌و کاته قهرزده‌ره‌که مافی هه‌یه داوای نرخی قهرزه‌که‌ی له قهرزداره‌که بکا: به‌ گوێره‌ی نرخی شوێنی قهرزداره‌که، نه‌ک نرخی شوێنی به‌یه‌گه‌یشته‌که.

جا ئه‌گه‌ر—له‌و شوێنه‌دا— نرخی قهرزه‌که‌ی لێ‌وه‌رگرت، ئه‌وه کێشه‌که ده‌پێته‌وه، واته: ئه‌گه‌ر هه‌ردووکیان گه‌پانه‌وه شوێنی قهرزداران، نه‌ قهرزده‌ره‌که مافی هه‌یه داوای قهرزه‌که‌ی بکا، نه‌ قهرزداره‌که‌ش مافی هه‌یه داوای گه‌پاندنه‌وه‌ی نرخی بکا، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا هه‌رموویانه.

﴿بەسی پێیای قهرز﴾

(وَلَا يَجُوزُ) دروست نیه به‌ قهرزدارانی پاره‌و شتی‌تریش (بِشَرْطِ رَدِّ صَحِيحٍ عَنْ مُكْسَرٍ) به‌ مه‌رجی دانه‌وه‌ی درشته له‌جیاتی ورده (أَوْ زِيَادَةٍ) یان به‌ مه‌رجی دانه‌وه‌ی زیاده‌یه‌ک له سه‌ر ئه‌ندازه‌ی‌خۆی، یان به‌ مه‌رجی دانه‌وه‌ی باش له‌ جیاتی خراپ، یان به‌ مه‌رجی خزمه‌تی بکا، یان کوپه‌که‌ی فێری خوێندن بکا، یان به‌ هه‌ر مه‌رجێکی‌تر: که سودێکی قهرزده‌ره‌که‌ی

تئیدا بئ، به بهلگهی فهرموودهی (صحابه) کانئیداهاتوو.

جیاوازی نیه: به قهرزداروه که پاره بئ، یان خوارده مهنی بئ، یان شتیکی تر بئ: وه کو ئازله و به ردو دارو ئاسن، واته: به و جۆره مه رجانهی پابردوو مامله تی قهرزه که به تال ده بیته وه و ده بیته پیبا، ههروه که له سه رچاوه کانداهه رموویانه.

که وابو: ئه و پاره یه ی بانکی ده ولت به قهرز ده داته خه لکی: بۆ خانوو دروستکردن و پئویستییه کانئتر، به مهرجی: له ئه ندازه ی قهرزه که زیاتر بده نه وه بانکه که، ئه وه ش **وَلَوْ رَدَّ هَكَذَا بِلَا شَرْطٍ فَحَسَنٌ، وَلَوْ رَدَّ هَكَذَا بِلَا شَرْطٍ فَحَسَنٌ،**

بئ گومان پیبایه ؟ چونکه له هه دیسه که ی پابردوو له پیباده پئغه مبه ر **فَهَرَمَوِي:** ﴿فَمَنْ زَادَ أَوْ اسْتَزَادَ فَقَدْ أَزَى، الْآخِذُ وَالْمُعْطَى فِيهِ سَوَاءٌ﴾ روه مسلم، هه ر که سئیک زیده بدا، یان زیده وه ربگری، به پاستی پیبای کردوه، زیده وه رگره که و زیده ده ره که له تاواندا یه کسانن. هه م ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ وَأَبِي بَنْ كَعْبٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ: كُلُّ قَرْضٍ جَرَّ مَنَفَعَةً فَهُوَ رِبَا﴾ روه البیهقی بمعناه، هه ر قهرزیک سودیک بۆ قهرزده ره که پابکیشی، ئه وه پیبایه.

جا بزانه: له (زاد، استزاد)ی هه دیسه که وه رده گری: ئه گه ر زیده ییه که که میش بئ هه ر پیبایه، ههروه که پئغه مبه ر **فَهَرَمَوِي:** ﴿دَرَهُمْ رَبًّا يَأْكُلُ الرَّجُلُ - وَهُوَ يَعْلَمُ - أَشَدُّ مِنْ سِتَّةٍ وَثَلَاثِينَ زَنْبَةً﴾ روه أحمد ورجاله رجال الصحیح، دیره مه میکی پیبا که مروؤ ده یخوا - بشزانئ پیبایه - گوناھی توندتره له سی و شه ش زینا.

جا ئه وانه ی ده لئین: (بۆ پئویستی خانوو دروستکردن ئه و پیبایه دروسته).! گۆته که یان پاست نیه ؟ چونکه پئویستی وه کو ناچاری نیه و به هوی پئویستی وه رگرتنی پیبا دروست نیه، مه گه ر ئه وان جیاوازی نیوان ناچاری و پئویستی نه که ن؟!:

﴿پیناسه ی (ضُرُورَة) و (حَاجَة)﴾

(ضُرُورَة) - ناچاری به حاله تیک ئه گوترئ: ئه گه ر هه پامه که وه رنه گری، به هیلاک بچئ، یان نزیک ی به هیلاکچوون بکا. ئه م ناچاری یه - بۆ ناچار بووه که - وه رگرتنی هه پام حاله ل ئه کا. (حَاجَة) - پئویستی به حاله تیک ئه گوترئ: ئه گه ر هه پامه که وه رنه گری، زۆر ماندوو و به ئازاری بکا، به لام به هیلاک نه چئ. به م پئویستی یه هه پام حاله ل نابئ، ههروه که (الإمام السیوطی) له (الأشباه والنظائر) دا پیناسه ی کردوه.

(وَلَوْ رَدَّ هَكَذَا) ئه گه ر قهرزداره که - له خۆیه وه - زیاتری، یان باشتری دایه وه (بِلَا شَرْطٍ) به بئ مهرج دانان (فَحَسَنٌ) ئه وه کاریکی جوانه و خیری ده گاتی، به بهلگهی هه دیسه که ی ﴿خِيَارُكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً﴾ ی پابردوو له هه دیسی ووشتره به قهرزداروه که دا.

﴿ناگاداری﴾: نه‌گه‌ر به‌و مهرجه قه‌رزده‌که‌ی بداتی: که له شوینیکی‌تر بیداته‌وه، نه‌وه‌ش مامله‌تی قه‌رزده‌که به‌تال ده‌کاته‌وه‌و ده‌بیته پیا، هه‌روه‌ک له (تحفة) و (نهاية) دا فه‌رموویانه ﴿عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ لِي عَاصِمُ بْنُ عَدِيٍّ: أُعْطِيكَ تَمْرًا هَهُنَا وَأَتَوْفِي تَمْرَكَ بِخَيْرٍ، فَسَأَلْتُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ ذَلِكَ؟ فَتَهَاها عَنْهُ وَقَالَ: كَيْفَ بِالضَّمَانِ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ؟﴾ رواه النسفي في طلبه الطلبة، (عاصم) به (زينب) ی گوت: من لیله هه‌ندیك قه‌سپ به قه‌رزده‌ده‌مه‌تۆ، ئینجا له خه‌یبه‌ر قه‌سپه‌که‌ی تۆ وه‌رده‌گره‌مه‌وه. جا (زينب) نه‌و **وَلَوْ شَرَطَ مُكْسَرًا عَنْ صَحِيحٍ، أَوْ أَنْ يُقْرِضَهُ غَيْرُهُ لَفَا الشَّرْطُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يُفْسِدُ الْعَقْدَ، وَلَوْ شَرَطَ أَجَلًا فَهُوَ كَشَرَطِ مُكْسَرٍ عَنْ صَحِيحٍ إِنْ لَمْ يَكُنْ لِلْمُقْرِضِ غَرَضٌ، وَإِنْ كَانَ كَرَمَن نَهَبِ**

پرسیاره‌ی له ئیمامی (عمر) کرد؟ نه‌ویش له‌و قه‌رزده‌که‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردو فه‌رمووی: زامینی‌ی گواستنه‌وه‌ی قه‌سپه‌که لی‌ره‌وه بۆ خه‌یبه‌ر چۆنه‌؟. واته: لادانی ئه‌رکی گواستنه‌وه‌که سودیک بۆ قه‌رزده‌ره‌که پاده‌کیشی‌و ده‌بیته پیا. به‌لام له مه‌زه‌به‌ی ئیمام (أحمد) دا: نه‌گه‌ر هه‌لگرتنی قه‌رزده‌که -بۆ نه‌و شوینه‌ - مه‌سره‌فی بوئ، نه‌و کاته‌ دروست نیه، وه نه‌گه‌ر مه‌سره‌فی نه‌وئ، نه‌و کاته به‌و مهرجه‌ش دروسته، هه‌روه‌ک له (مغنی ابن قدامة) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَوْ شَرَطَ مُكْسَرًا عَنْ صَحِيحٍ) نه‌گه‌ر -به پیچه‌وانه‌ی پابردو- قه‌رزده‌ره‌که به مهرجی دانا: قه‌رزوه‌رگه‌که له جیاتی درشته ورده‌ی بداته‌وه، یان به مهرجی دانا (أَنْ يُقْرِضَهُ غَيْرُهُ) جگه له‌و شته شتیکی‌تریش به قه‌رز بداته قه‌رزوه‌رگه‌که (لَفَا الشَّرْطُ) نه‌و مهرجه پووچه‌ل ده‌بی‌و جی‌به‌جی ناکرئ، به‌لام (وَالْأَصَحُّ) فه‌رمووده‌ی پاستتر: (أَنَّهُ لَا يُفْسِدُ الْعَقْدَ) نه‌و مهرجه مامله‌تی قه‌رز به‌تال ناکاته‌وه‌و قه‌رزده‌ره‌که دروست ده‌بی، چونکه مهرجه‌که هه‌یج سودیک بۆ قه‌رزده‌ره‌که پاناکیشی، به‌لام نه‌گه‌ر به مهرج دابدرئ، قه‌رزوه‌رگه‌که‌ش شتیك به قه‌رز بداته قه‌رزده‌ره‌که نه‌و دروست نابئ، چونکه سودی قه‌رزده‌ره‌که‌ی تی‌دایه، هه‌روه‌ک له (الشروانی) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿ناگاداری﴾: له مامله‌تی کرین و فروشتندا دروسته: شتومه‌ک -تا ماوه‌یه‌کی‌دیارکراو- به پاره‌یه‌کی‌قه‌رز بفرۆشرئ، به‌لکو نه‌گه‌ر ماوه‌ی قه‌رزده‌که نه‌زاندريئ، فروشتنه‌که‌ش دروست نابئ، هه‌روه‌ک له باسی (پاره‌ی فروشراوه‌که) دا پابرا، ئینجا تا ماوه‌ی دیارکراوه‌که ته‌واو نه‌بی، دروست نیه فروشیاره‌که داوای قه‌رزده‌که‌ی له کرپاره‌که بکا، به‌لام له مامله‌تی قه‌رزدا به پیچه‌وانه‌وه‌یه، واته: دروست نیه قه‌رزده‌ره‌که بۆ ماوه‌یه‌کی‌دیارکراو بی، که‌وابو: بۆ قه‌رزده‌ره‌که‌ش دروسته هه‌موو کاتیک داوای قه‌رزده‌که‌ی له قه‌رزداره‌که بکا.

جا له سهر ئه و برپاره: (وَلَوْ شَرَطَ أَجَلًا) نه گهر قهرزدهره که ماوه یه کی به مهرج دانا، که له و ماوه یه دا قهرزه که ی بدریته وه (فَهُوَ) ئه و مهرجه (كَشَرَطُ مُكْسَرٍ عَنْ صَحِيحٍ) وه ک مهرجی دانه وه ی ورده یه له جیاتی درشته، واته: قهرزدانه که دروست ده بی، به لام مهرجه که پوچه ل ده بی و جی به جی ناکری (إِنْ لَمْ يَكُنْ لِلْمُقْرِضِ غَرَضٌ) به و مهرجه ی قهرزدهره که -له و ماوه دانانه دا- هیچ مه به سستیکی وه های نه بی: سودیکی پی بگا، چونکه (وَإِنْ كَانَ) نه گهر قهرزدهره که -له و ماوه دانانه دا- مه به سستی بوو سودیکی پی بگا (كَزَمَنَ نَهْجٍ) وه ک له کاتی فَكَشَرَطُ صَحِيحٍ عَنْ مُكْسَرٍ فِی الْأَصَحِّ، وَلَهُ شَرَطُ رَهْنٍ وَكَفِيلٍ، وَيَمْلِكُ الْقَرْضَ بِالْقَبْضِ، وَفِي قَوْلٍ بِالتَّصَرُّفِ، وَلَهُ الرُّجُوعُ فِي عَيْنِهِ مَا دَامَ بَاقِيًا بِحَالِهِ فِي الْأَصَحِّ.

تالان و پاپوتدا شتیک به قهرز بدا تا ماوه یه ک به مه به سستی ئه وه ی له و ماوه یه دا شته که بپاریزی، له و حالته دا (فَكَشَرَطُ صَحِيحٍ عَنْ مُكْسَرٍ) وه ک مهرجی دانه وه ی درشته یه له جیاتی ورده، واته: به هوی ئه و مهرجه قهرزدانه که به تال ده بیته وه و ده بیته پیا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، چونکه قهرزه که سودیک بۆ قهرزدهره که پاده کیشی. ﴿لَا كَادَارِي﴾: له و حالته ی ماوه دانان سودی قهرزدهره که ی تدا نیه و قهرزه که ش به تال نابیتته وه -هرچند مهرجه که پوچه له- به لام سوننه ته: قهرزداره که وه فادار بی و له ماوه ی دیارکراودا قهرزه که ی بداته وه، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهرموویانه، ههروه ها له مه زه بی ئیمام (مالك) دا: ماوه دانان له قهرزدانیشدا دروسته و جیگیر ده بی، واته: جی به جی ده کری، ههروه که له حاشیه ی (القلیوبی) و (عمیره) دا فهرموویانه. (وَلَهُ) بۆ قهرزدهره که دروسته (شَرَطُ رَهْنٍ وَكَفِيلٍ) به مهرج دابنی قهرزوه رگره که بارمه یه ک دابنی، یان که فیلک بینی، یان شاهید بگری، چونکه ئه و مهرجه بۆ متمانه پیگردنه. (وَيَمْلِكُ الْقَرْضَ) قهرزوه رگره که ده بیته خاوه نی شته قهرزکراوه که (بِالْقَبْضِ) به وه رگرتنی قهرزکراوه که، هرچند ده ستکاریشی نه کا (وَفِي قَوْلٍ بِالتَّصَرُّفِ) له فهرمووده یه کدا به ده ستکاری کردنی ده بیته خاوه نی.

(وَلَهُ الرُّجُوعُ فِي عَيْنِهِ) قهرزدهره که ش بۆی دروسته: خودی قهرزکراوه که -له دوا یوه رگرتن- له قهرزداره که وه رگریته وه (مَادَامَ بَاقِيًا بِحَالِهِ) مادام خودی قهرزکراوه که -وه ک خوی- له ملکایه تی قهرزداره که دا مایبته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، ههروه ها بۆ قهرزداره که ش دروسته: خودی قهرزکراوه که بۆ قهرزدهره که بگه پینیتته وه، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهرموویانه، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

﴿پاشکۆ﴾ یه که م: هه ر قهرزیک کاتی دانه وه ی هاتبی، جا قهرزداره که، یان میراتگریکی قهرزداره که قهرزه که بداته وه، ئه وه خاوه ن قهرزه که ناچار ده کری: یان قهرزه که

وهرېگړتېته وه، يان گهر د نړۍ قهرزداره که نازاد بکا، به و مېرجه ی نړۍ گواستنې وه ی نه وئو شوینه که و پښتیا که ش به ترس نه بن، هر وه ک له کړتایی (سلم) له زوړبه ی سرچاوه کاندې پوون کراوه ته وه.

دوهم: هر کاتیک قهرزداره که قهرزه که ی له به رده سستی خاوه ن قهرزه که دانا، به شیوه یه کی وه ها: که ده سستی ده گه یشته قهرزه که و ده یزانی نه مه قهرزی خو یه تی، هیچ شتیکش پښتیا و هر گرتنی لئنه ده گرت، نه دانا نه به و هر گرتنه وه داده ندری و نه سستی

(کتاب الرهن)

لَا يَصِحُّ إِلَّا بِإِجَابٍ وَقَبُولٍ، فَإِنْ شُرِطَ فِيهِ مُقْتَضَاهُ كَتَقَدَّمَ الْمُرْتَهَنُ بِهِ

قهرزداره که له و قهرزه نازاد ده بی، هر چه ند خاوه ن قهرزه که ش قبولی نه کاو بلای: وهری ناگرمه وه. هر وه ک له (تحفة) و (نهاية) له باسی (فروشر او پیش و هر گرتنی) پوون کراوه ته وه.

سی یه م: قهرزدان و قهرزدانه وه و گهر د ن نازاد کړدن ناشکرا ده بن: به شاهیدی دو پیاو، یان پیاویک و دوو نافرته، یان پیاویک و سویند خواردن، هر وه ک له (کتاب الشهادت) دا پوون ده کړیته وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، جا نه گهر هر دوو لا بووه کیشه یان: قهرزده ره که گوتی: نه م شته م به قهرز داوه ته تړ. مال و هر گره که ش گوتی: به به خشین داومتی. - هیچ لایه کیش شاهیدی نه بو- نه وه مال و هر گره که سویند ده خواو باوه پی پی ده کړی، هر وه ک له (تحفة) له سهرتای قهرزدا پوون کراوه ته وه.

﴿کتاب الرهن: په پرتوکی پهن = بارمته دانان﴾

واته: قهرزداریک شتیک بکاته بارمته ی قهرزه که ی، تا کو- نه گهر قهرزه که نه دراوه - له و شته قهرزه که بدریته وه. خوی گهره ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَسْتُمْ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ﴾ نه گهر له سه فهدا بون و مامله تیکی قهرزتان له گه ل یه کتری کردو نوو سه ریکتان ده ست نه که وت قهرزه که بنوسی، بق متمانه ی قهرزدانه وه بارمته یه ک وهر یگرن.

﴿وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اشْتَرَى طَعَامًا مِنْ يَهُودِيٍّ إِلَى أَجَلٍ وَرَهْنَهُ دِرْعًا مِنْ حَدِيدٍ﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه رﷺ هندی ک جوی به قهرز له جوله که یه کړی و زرییه کی ناسنی به بارمته ی قهرزه که دانا. واته: سه فهدو ده ستنه که وتنی نوو سه ر مېر ج نیه.

نینجا بزانه: پوکنه کانی پهن پینجن: (الرهن) پهنده ر: که قهرزداره که یه و بارمته که داده نئ. (المُرْتَهَنُ) پهنه وهر گر: که خاوه نی قهرزه که یه و بارمته که وهر ده گری. (الرْمُوهُنُ) پهنه نکراو: نه و شته ی به بارمته داده ندری. (الرْمُوهُنُ به) پهن بؤکراو: که قهرزه که یه. (الصِّيغَةُ) گوتی پهن ویدان و قبول کړدن.

(لَا يَصِحُّ) پهن دروست نابي (إِلَّا بِإِجَابٍ وَقَبُولٍ) تهنها به گزتهی ویدان و قبول کردن نه بی، وهك نه مه بلئی: نه شته م کرده بارمتهی نهو قهرزهی تو كه له سر منه. نهویش بلئی: قبولم كرد.

(فَإِنْ شُرِطَ فِيهِ مُقْتَضَاهُ) جا نه گهر له په ههكه دا مه رجیكي وهها داندرا: كه په ههكه نهو مه رجی ده خواست (كَتَقَدَّمَ الْمُرْتَهِنَ) وهك به مه رجی په ههوه رگه كه له هه موو خاوهن قهرزهكان له پیشترب بی (به) به په هنكراوه كه، واته: پیش هه موویان قهرزه كه ی وی لهو **أَوْ مَصْلَحَةً لِلْعَقْدِ كَالْإِشْهَادِ أَوْ مَالًا غَرَضَ فِيهِ صَحُّ الْعَقْدِ، وَإِنْ شُرِطَ مَا يَضُرُّ الْمُرْتَهِنَ بَطَلَ الرِّهْنُ، وَإِنْ نَفَعَ الْمُرْتَهِنَ وَضُرَّ الرَّاهِنُ كَشُرْطِ مَنْفَعَتِهِ لِلْمُرْتَهِنِ بَطَلَ الشَّرْطُ، وَكَذَا الرِّهْنُ فَإِلَّا ظَهَرَ، وَلَوْ شُرِطَ أَنْ تَحْدُثَ زَوَائِدُهُ مَرْهُونَةً فَلَا ظَهَرَ فُسَادُ الشَّرْطِ، وَأَنَّهُ مَتَى فَسَدَ فَسَدَ الْعَقْدُ، وَشُرْطُ الْعَاقِدِ كَوْنُهُ مُطْلَقَ التَّصَرُّفِ فَلَا يَرَهُنُ الْوَلِيُّ مَالِ الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ، وَلَا يَرْتَهِنُ لَهَا إِلَّا لِضَرُورَةٍ أَوْ غِبْطَةٍ ظَاهِرَةٍ.**

په هنكراوه بدریته وه (أَوْ مَصْلَحَةً لِلْعَقْدِ) یان به رزه وه ندیه كي مامله ته كه به مه رج داندرا (كَالْإِشْهَادِ) وهك شاهید گرتن (أَوْ مَالًا غَرَضَ فِيهِ) یان مه رجیكي وهها داندرا: كه هیچ مه به ست نه بو: وهك بهو مه رجی ناژه له په هنكراوه كه نهو جوړه خواردنه بخوا (صَحُّ الْعَقْدِ) له هه رسیك به شه كاندا مامله تی پهن دروست ده بی، به لام مه رج كه ی سی یم جی به جی ناكړی.

(وَإِنْ شُرِطَ مَا يَضُرُّ الْمُرْتَهِنَ) نه گهر مه رجیكي وهها داندرا: كه زیانی له په ههوه رگه كه ده دا: وهك به مه رجی په هنكراوه كه نه فروشړی، یان به زیاتر له نرخي خوی بفروشړی (بَطَلَ الرِّهْنُ) په ههكه به تال ده بیته وه.

(وَإِنْ نَفَعَ الْمُرْتَهِنَ) نه گهر مه رج كه سودی ده دا په ههوه رگه كه، به لام (وَضُرَّ الرَّاهِنَ) زیانی له په ههوه رگه كه ده دا: (كَشُرْطِ مَنْفَعَتِهِ لِلْمُرْتَهِنِ) وهك به مه رجی سودی په هنكراوه كه بو په ههوه رگه كه بی (بَطَلَ الشَّرْطُ) مه رج كه به تال ده بیته وه (وَكَذَا الرِّهْنُ) هه روه ها مامله تی په ههكه ش به تال ده بیته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رمووده ی به هیژتدا.

(وَلَوْ شُرِطَ أَنْ تَحْدُثَ زَوَائِدُهُ مَرْهُونَةً) نه گهر به مه رج داندرا: هه زیده ییه كي له په هنكراوه كه په یدا بیی - وهك میوه و بیچووی په هنكراوه كه - نهویش په هنكراو بی (فَالْأَظْهَرُ فُسَادُ الشَّرْطِ) له هه رمووده ی به هیژتر: مه رج كه به تال ده بی (وَأَنَّهُ مَتَى فَسَدَ) هه ركاتیکیش مه رج كه به تال بو (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله تی په ههكه ش به تال ده بی.

(وَشُرْطُ الْعَاقِدِ) مه رجی مامله تکه ر، واته: په ههوه رو په ههوه رگه، نهو یه (كَوْنُهُ مُطْلَقَ التَّصَرُّفِ) ده ستکاری کردنی له مائی خوی دا دروست بی، كه وابو: (فَلَا يَرَهُنُ الْوَلِيُّ مَالَ

الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ) دروست نیه و نابی: سه‌په‌رشتکار مالی مندال و شیت به په‌هن دابنی، هم (وَلَا يَرْتَهُنَّ لَهُمَا) نابی په‌هنیشیان بۆ وهریگری (إِلَّا لِضُرُورَةٍ) ته‌ها له به‌ر ناچاری دروسته: وه‌ک بۆ پیویستی‌کی منداله‌که، یان شیت‌که قهرزیک وهریگری و ملکیکی نه‌وان به په‌هنی نه‌و قهرزه دابنی تا به‌رهمی‌ملکه‌که په‌یدا ده‌بی و قهرزه‌که ده‌داته‌وه (أَوْ غِبْطَةٍ ظَاهِرَةٍ) هم له به‌ر قازانجیکی‌ناشکراش دروسته: وه‌ک به‌رخی‌کی به‌رز ملکیکی نه‌وان به‌ قهرز بغریشی و شتیک به‌ په‌هنی نه‌و قهرزه بۆ نه‌وان وهریگری.

وَشَرَطُ الرَّهْنِ كَوْنُهُ عَيْنًا فَلِلْأَصَحِّ، وَيَصِحُّ رَهْنُ الْمُشَاعِ وَالْأُمُّ دُونَ وَلَدِهَا وَعَكْسُهُ، وَعِنْدَ الْحَاجَةِ يُبَاعَانِ وَيُوزَعُ الثَّمَنُ، وَالْأَصَحُّ أَنْ تُقَوِّمَ الْأُمُّ وَحْدَهَا ثُمَّ مَعَ الْوَلَدِ فَالزَّائِدُ قِيمَتُهُ، وَرَهْنُ الْجَانِي وَالْمُرْتَدِّ كَبَيْعِهِمَا، وَرَهْنُ الْمُدْبِرِ وَالْمُعَلَّقِ عُنُقُهُ بِصِفَةٍ يُمَكِّنُ سَبْقَهَا حُلُولَ الدِّينِ بَاطِلٌ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ رَهْنًا مَا يَسْرُعُ فُسَادُهُ: فَإِنْ أَمَكَّنَ تَجْفِيفُهُ كَرُطَبٍ فَعَلَّ، وَإِلَّا فَإِنْ رَهْنَهُ بِدَيْنٍ حَالٍّ أَوْ مُؤَجَّلٍ يَحِلُّ قَبْلَ فُسَادِهِ أَوْ شَرَطَ بَيْعَهُ وَجَعَلَ الثَّمَنَ رَهْنًا صَحٌّ، وَيُبَاعُ

(وَشَرَطُ الرَّهْنِ) مهرجی په‌هنکراو (کونه عیناً) ده‌بی شتیک وده‌ها بی: فروشتنی دروست بی (فی‌الأصح) له‌فهرموده‌ی پاستردا، که‌واته: په‌هنکردنی قهرز دروست نیه، به‌لام (وَيَصِحُّ رَهْنُ الْمُشَاعِ) دروسته: په‌هنکردنی به‌شه به‌ربلاوه‌که‌ی‌خوی له‌مالیکی‌هاوبه‌شدا. (وَالْأُمُّ دُونَ وَلَدِهَا) هم دروسته دایکی‌کی کزیه په‌هن بکری به‌بی‌منداله‌که‌ی (وَعَكْسُهُ) به‌پیچه‌وانه‌وه‌ش دروسته (وَعِنْدَ الْحَاجَةِ) نینجا له‌کاتی پیویستی بۆ قهرزدانه‌وه (يُبَاعَانِ) دایکه‌که‌و منداله‌که‌هردوکیان ویکرا ده‌فروشرین (وَيُوزَعُ الثَّمَنُ) پاره‌که‌ش به‌سهر هر دوکیاندا به‌ش ده‌کری و به‌شه پاره‌ی په‌هنکراوه‌که بۆ خاوه‌ن قهرزه‌که‌یه، هه‌روه‌که ده‌فهرموی: (وَالْأَصَحُّ) فهرموده‌ی پاستر (أَنْ تُقَوِّمَ الْأُمُّ وَحْدَهَا) جاریک دایکه‌که به‌ته‌ها ده‌قرسیندری (ثُمَّ مَعَ الْوَلَدِ) نینجا جاریکی‌تریش له‌گه‌ل منداله‌که‌ی ده‌قرسیندری (فَالزَّائِدُ) نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی نه‌مجاره له‌نرخ‌دایکه‌که‌زیادی کردوه (قِيمَتُهُ) نرخ‌منداله‌که‌یه.

(وَرَهْنُ الْجَانِي) په‌هنکردنی کزیه‌ی تاوانکار، هم (وَالْمُرْتَدِّ) کزیه‌ی کافر‌بوو (کَبَيْعِهِمَا) وه‌ک فروشتنیان وایه: که به‌دریژی باس کران (وَرَهْنُ الْمُدْبِرِ) په‌هنکردنی نه‌و کزیه‌ی نازادی به‌مردنی‌گه‌وره‌که‌یه‌وه به‌ستراوه، هم (وَالْمُعَلَّقِ عُنُقُهُ بِصِفَةٍ) نه‌و کزیه‌ی نازادی به‌سیفه‌تیکی وده‌ها به‌ستراوه: که (يُمَكِّنُ سَبْقَهَا حُلُولَ الدِّينِ) ده‌گودجی پیش‌هاتنی کاتی قهرزدانه‌وه سیفه‌ته‌که بیته‌جی (بَاطِلٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) هه‌ردوکی به‌تاله، له‌سهر‌فهرموده‌ی پاستی‌مه‌زه‌ب.

(وَلَوْ رَهْنًا مَا يَسْرُعُ فُسَادُهُ) نه‌گه‌رشتیکی وده‌های په‌هن کرد که زوو خراپ ده‌بو، نه‌وه (فَإِنْ

أَمْكَنْ تَجْفِيْفُهُ) نه گهر ده گونجا ووشك بكریته وه (كُرْطِبِ) وهكو خورماو تری (فَعَلَ) ده بی خاوه نه که ی ووشکی بکاته وه (وَلَا) به لام نه گهر نه ده گونجا ووشك بكریته وه، نه وه (فَلِنْ رَهْنَهْ بِدَيْنِ حَالِ) نه گهر په هنی کردبو بۆ قهرزیکی ده ست به جی (أَوْ مُوَجِّلِ) یان بۆ قهرزیکی دواخراو، به لام (يَحِلُّ قَبْلَ فَسَادِهِ) پیش خرابیوونی کاتی دانه وهی ده هات (أَوْ شَرَطَ بَيْعَهُ) یان به مرجی داناو: له کاتی مه ترسی خرابیووندا بیفرۆشی و (وَجَعَلَ الثَّمَنَ رَهْنًا) پاره که یشی بكریته په هنکراو (صَحَّ) له و حاله تانه دا په هنه که دروست ده بی و (وَبِئَاغُ عِنْدَ خَوْفِ فُسَادِهِ وَيَكُونُ ثَمْنُهُ رَهْنًا، وَإِنْ شَرَطَ مَنْعَ بَيْعِهِ لَمْ يَصِحَّ، وَإِنْ أَطْلَقَ فَسَدَ فَيُظْهَرُ، وَإِنْ لَمْ يُعْلَمْ هَلْ يَفْسُدُ قَبْلَ الْأَجَلِ صَحَّ فَيُظْهَرُ، وَإِنْ رَهْنٌ مَالًا يَسْرُعُ فُسَادُهُ فَطَرًا مَا عَرَضَهُ لِلْفُسَادِ كَحِنْطَةٍ ابْتَلَتْ لَمْ يَنْفَسِخِ الرَّهْنُ بِحَالٍ، وَيَجُوزُ أَنْ يَسْتَعِيرَ شَيْئًا لِرَهْنِهِ، وَهُوَ فِقْهٌ عَارِيَّةٌ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ ضَمَانٌ دَيْنٍ فِي رَقَبَةِ ذَلِكَ الشَّيْءِ فَيُشْتَرَطُ ذِكْرُ جِنْسِ الدَّيْنِ وَقَدْرُهُ وَصِفَتُهُ، وَكَذَا الْمَرْهُونُ عِنْدَهُ فِي الْأَصَحِّ،

عِنْدَ خَوْفِ فُسَادِهِ) له کاتی مه ترسی خرابیوونی دا ده فرۆشی و (وَيَكُونُ ثَمْنُهُ رَهْنًا) پاره که شی ده بیته په هنکراو.

به لام (وَإِنْ شَرَطَ مَنْعَ بَيْعِهِ) نه گهر به مرجی دانا: نه فرۆشی (لَمْ يَصِحَّ) په هنه که دروست نابی (وَإِنْ أَطْلَقَ) نه گهر هیچ مرجیکی دانه نا (فَسَدَ) په هنه که به تال ده بیته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیژتردا (وَإِنْ لَمْ يُعْلَمْ) نه گهر له و حاله تانه نه زاندا (هَلْ يَفْسُدُ قَبْلَ الْأَجَلِ) نایا خراب ده بی پیش نه وهی کاتی دانه وهی قهرزه که بی، یان نا (صَحَّ) په هنه که دروست ده بی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیژتردا.

(وَإِنْ رَهْنٌ مَالًا يَسْرُعُ فُسَادُهُ) نه گهر شتیکی وه های په هن کرد که زوو خراب نه ده بو، به لام (فَطَرًا مَا عَرَضَهُ لِلْفُسَادِ) حاله تیکی وه های به سهر هات: تووشی خرابیوونی کرد (كَحِنْطَةٍ ابْتَلَتْ) وه که نمییکی په هنکراو ته پ بی، نه وه (لَمْ يَنْفَسِخِ الرَّهْنُ بِحَالٍ) په هنه که مه لئاوه شیته وه به هیچ حاله تیک، به لکو- نه گهر نه گونجا ووشك بكریته وه- واجبه بیفرۆشی و پاره که ی بكریته په هنکراو، مه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای فرمودیانه.

(وَيَجُوزُ أَنْ يَسْتَعِيرَ شَيْئًا) دروسته: شتی که به خواستن وه ریگری (لِرَهْنِهِ) تا کو به په هنی قهرزه که ی دابنی (وَهُوَ فِقْهٌ عَارِيَّةٌ) له فرموده یه کدا: نه و مامله ته ی خواستن- له دوی په هنکردن- مه ر به (عاریه) خواستن ده مینیتته وه، به لام (وَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به هیژتر: (أَنَّهُ) نه و مامله ته به خواستن نامینیتته وه، به لکو (ضَمَانٌ دَيْنٍ) زامینی قهرزیکه له لایه خاوه نی ماله خواستراوه که (فِي رَقَبَةِ ذَلِكَ الشَّيْءِ) زامینی که ش له گهرده نی نه و شته خواستراوه دایه و هیچ له نه ستی خاوه ن ماله که دا نیه، واته: نه گهر ماله خواستراوه که

فهوتا، يان به روه سستی قه رزدانه وه که ی به ته واوه تی نه ده کرد، خاوه نه که ی هیچ قه رزدانه وه ی له سر نیه.

که وابو: (فَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی ئه و مالخواستنه به مهرج داده ندری (ذِكْرُ جِنْسِ الدَّيْنِ) په گه زی قه رزه که ی بۆ خاوه ن ماله که باس بکاو (وَقَدْرِهِ) هه م ئه ندازه ی قه رزه که و (وَصِفَتِهِ) سیفه تی قه رزه که و (وَكَذَا الْمَرْهُونُ عِنْدَهُ) هه م ناوی ئه و که سه شی بۆ باس بکا: که ماله خواستراوه که ی - به پهن - له لا داده ندری (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

منهاج - بهرگی سنی یه م - 8
 فَلَوْ تَلَفَ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ فَلَا ضَمَانَ، وَلَا رُجُوعَ لِلْمَا
 أَوْ كَانَ حَالًا رُجُوعَ الْمَالِكِ لِلْبَيْعِ، وَيُبَاعُ إِنْ لَمْ يُقْضَ
 (فَصْلٌ) شَرَطُ الْمَرْهُونِ بِهِ كَوْنُهُ دَيْنًا ثَابِتًا لَا زِمًا فَلَا يَصِحُّ بِالْعَيْنِ الْمَغْصُوبَةِ وَالْمُسْتَعَارَةِ
 فَلَا أَصَحَّ وَلَا بِمَا سَيُقْرِضُهُ، وَلَوْ قَالَ: أَقْرَضْتُكَ هَذِهِ الدَّرَاهِمَ
 وَارْتَهَنْتُ بِهَا عَبْدَكَ، فَقَالَ: اقْتَرَضْتُ وَرَهَنْتُ، أَوْ قَالَ: بَعْتُكَ بِكَذَا وَارْتَهَنْتُ الثَّوبَ بِهِ،

(فَلَوْ تَلَفَ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ) جا ئه گه ر ماله خواستراوه که له ده سستی په هه نوه رگره که دا فه وتا (فَلَا ضَمَانَ) زامینی له سر هه یچیکیان نیه: نه په هه نده ره که و نه په هه نوه رگره که (وَلَا رُجُوعَ لِلْمَالِكِ) خاوه نی ماله خواستراوه که مافی په شیمان بوونه وه ی نیه (بَعْدَ قَبْضِ الْمُرْتَهِنِ) پاش ئه وه ی په هه نوه رگره که ماله که ی وه رگرتبی، چونکه ئه گه ر په شیمان ببیته وه سودی په هه نه که نامینی.

(قَالَا حَلَّ الدَّيْنِ) جا هه ر کاتیک کاتی قه رزدانه وه هات (أَوْ كَانَ حَالًا) یان هه ر قه رزه که ده ست به جی بوو (رُجُوعَ الْمَالِكِ لِلْبَيْعِ) ده بی - بۆ فروشتنی ماله خواستراوه که - پرسى خاوه نه که ی بکری، ئینجا (وَبَيْعًا) ماله خواستراوه که ده فروشری، تاکو قه رزه که ی لی بدریته وه (إِنْ لَمْ يُقْضَ الدَّيْنُ) ئه گه ر قه رزه که نه درابیته وه: له لایه ن قه رزداره که، یان له لایه ن خاوه ن ماله که، یان له لایه ن که سیکی تر (ثُمَّ) ئینجا له دواى فروشتنی ماله که (يَرْجِعُ الْمَالِكُ) خاوه ن ماله که ده گه پیتته وه سه ر په هه نده ره قه رزداره که (بِمَا يَبِيعَ بِهِ) بۆ ئه وه ی ئه ندازه ی ئه و پاره یه ی لی وه ریگریته وه: که ماله خواستراوه که ی پی فروشراوه، جیاوازی نیه: پاره که له نرخى خوی که متر بی، یان زیاتر بی.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسٌ مَهْرَجَه كَانِي پهن بۆکراو﴾

(شَرَطُ الْمَرْهُونِ بِهِ) مهرجی ئه و مافه ی پهنی بۆ کراوه (كَوْنُهُ دَيْنًا ثَابِتًا) ده بی قه رزیکی دامه زراو بی، واته: بوبیته قه رز، هه م (لَا زِمًا) پیویست بی: بدری، که وابو: (فَلَا يَصِحُّ بِالْعَيْنِ الْمَغْصُوبَةِ) دروست نیه: په هه ن دابندری بۆ شتیکی زه وتکراو، هه م (وَالْمُسْتَعَارَةِ) بۆ شتیکی خواستراو (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، چونکه ئه وانه قه رز نین (وَلَا بِمَا

سَيَقْرُضُهُ) ههروهه ها دروست نیه ئیستا پهن دابندرئ بۆ ئه وه قهرزه ی له مه وودا به قهرزی ده داتئ، چونکه له کاتی پهن داناندا قهرزه که نه بۆته قهرز. به لام (وَلَوْ قَالَ) نه کهر قهرزده ره که گوتی: (أَقْرَضْتُكَ هَذِهِ الدَّرَاهِمَ وَأَرْتَهْنْتُ بِهَا عَبْدَكَ) ئه م دیره مه مانه م به قهرز دانه تۆ و کۆیله که تم به پهنی ئه وه دیره مه مانه قبول کرد (فَقَالَ) قهرزه ره گره که ش گوتی: (أَقْرَضْتُ وَرَهْنْتُ) قهرزه که م قبول کردو کۆیله که م پهنی ئه وه قهرزه کرد (أَوْ قَالَ) یان فروشیاره که گوتی: (بِعْتُكَ بِكَذَا وَأَرْتَهْنْتُ الثُّوبَ بِهِ) ئه م شته م فَقَالَ اشْتَرَيْتُ وَرَهْنْتُ، صَحَّ فِالْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ بِنُجُومِ الْكِتَابَةِ وَلَا بِجُعْلِ الْجَعَالَةِ قَبْلَ الْفَرَاغِ، وَقِيلَ يَجُوزُ بَعْدَ الشُّرُوعِ، وَيَجُوزُ بِالثَّمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ، وَبِالدَّيْنِ رَهْنٌ بَعْدَ رَهْنٍ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَرَهْنَهُ الْمَرْهُونَ عِنْدَهُ بِدَيْنٍ آخَرَ فِالْجَدِيدِ، وَلَا يُلْزَمُ إِلَّا بِقَبْضِهِ مِمَّنْ يَصِحُّ عَقْدُهُ، وَتَجْرِي فِيهِ التِّيَابَةُ لَكِنْ لَا يَسْتَنْبِطُ الرَّاهِنُ وَلَا عَبْدُهُ، وَفِي الْمَأْذُونِ لَهُ وَجْهٌ،

به وهنده پارهیه فروشته تۆ و ئه م جله شم به پهنی پاره که ی قبول کرد (فَقَالَ) کپیاره که ش گوتی (اشْتَرَيْتُ وَرَهْنْتُ) لیتم کپی و جله که شم کرده پهنی پاره که ی (صَحَّ) له هه ردو مه سه له کاند پهنه که دروسته (فِي الْأَصَحِّ) له فه رمووده ی پاستردا.

(و) ههروهه ها (لَا يَصِحُّ بِنُجُومِ الْكِتَابَةِ) دروست نیه پهن دابندرئ بۆ به شه قهرزه کانی نووسراو پیدانی کۆیله (وَلَا) ههروهه ها دروست نیه پهن دابندرئ (بِجُعْلِ الْجَعَالَةِ) بۆ کرئ کاریک نادیار، وه ک کرئ دۆزینه وه ی شتی ونبوو (قَبْلَ الْفَرَاغِ) پیش ته وایوونی کاره که، وه ک بلئ: هه ره که سیک ئاژه له ونبووه که م بۆ بدۆزیتته وه دیناریکی ده ده من. پیاویکیش بلئ: پهنیک بۆ دینار که دابنئ من دهیدۆز مه وه. ئه وه دروست نیه، چونکه له کاتی پهن داناندا پیویست نیه دینار که بدرئ؟ نه وه ک کاره که ته وانه کرئ، یان مامله ته که هه لبه وشینه وه (وَقِيلَ) له فه رمووده یه کی بی هیژدا: (يَجُوزُ بَعْدَ الشُّرُوعِ) دروسته - له دوا ی ده ست پیکردنی کاره که - پهن دابندرئ.

(وَيَجُوزُ بِالثَّمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ) دروسته: پهن دابندرئ بۆ پاره ی فروشیار ویک له ماوه ی په شیمان بوونه وه دا، چونکه سه ره ئه کیشیتته لای پیویستبوون (وَبِالدَّيْنِ رَهْنٌ بَعْدَ رَهْنٍ) ههروهه ها دروسته بۆ یه ک قهرز پهنیک یتر له دوا ی پهنه که یتر دابندرئ، جا هه ردوکیان وه ها بریاریان بۆ ده درئ: که به یه که وه پهن کراون.

(وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَرَهْنَهُ الْمَرْهُونَ عِنْدَهُ) ئه وه پهنکار وه ی هیشتا هه ره لای پهنه وه ره گره که له پهن دایه، دروست نیه: پهنی بکاته وه هه ره لای ئه وه ی (بِدَيْنٍ آخَرَ) بۆ قهرزیک یتری جگه له قهرزی پیشوو (فِي الْجَدِيدِ) له فه رمووده ی نوئدا. (وَلَا يُلْزَمُ) مامله تی پهن جیگیر نابئ (إِلَّا بِقَبْضِهِ) ته نها به ویدان وه ره گرتن جیگیر ده بی،

به به لگه‌ی نایه ته که (مِمَّنْ یَصِحُّ عَقْدُهُ) ویدان و وه‌رگرتنه که ش له و که سانه وه بن: که مامله تی په هنیان دروست بی، واته: مندال و شیت و قه ده غه کراو و زورلیکراو نه بن. (وَتَجَرِي فِيهِ النَّيَابَةُ) له مامله تی په هندا جینشینی په وایه: له ویدان و له وه‌رگرتندا (لَكِنْ لَا يَسْتَنْبِي الرَّاهِنَ) به لام نابئ په هنده رگره که - بئ وه‌رگرتنی په هنه که - په هنده ره که بکاته جینشی خوی، هم (وَلَا عَبْدَهُ) نابئ کزیله په هنده ره که ش بکاته جینشی خوی (وَفِي الْمَأْذُونِ لَهُ وَجْهٌ) ده‌رباره‌ی کزیله یئیزندراو فره‌موده یه که هیه: که دروست بی وَیَسْتَنْبِي مُكَاتَبَهُ، وَلَوْ رَهْنٌ وَدِيعَةٌ عِنْدَ مُودِعٍ أَوْ مَقْصُوبًا عِنْدَ غَاصِبٍ لَمْ يَلْزَمْ مَا لَمْ يَمُضِ زَمَنٌ إِمَّا كَانَ قَبْضِهِ، وَالْأَظْهَرُ اشْتِرَاطُ إِذْنِهِ فِقْبْضِهِ، وَلَا يُبْرئُهُ اِرْتِهَانُهُ عَنِ الْغَصْبِ، وَيُبْرئُهُ الْإِدَاعُ فَإِلَّا صَحَّ، وَيَحْصُلُ الرُّجُوعُ عَنِ الرَّهْنِ قَبْلَ الْقَبْضِ بِتَصَرُّفٍ يُزِيلُ الْمِلْكَ: كَهَبَةِ مَقْبُوضَةٍ وَبِرَهْنٍ مَقْبُوضٍ وَكِتَابَةٍ وَكَذَا تَدْبِيرُهُ فَإِلَّا أَظْهَرَ، وَيَأْخُذُ بِهَا، لَا الْوُطْءَ وَالْتِزَاجَ،

(وَيَسْتَنْبِي مُكَاتَبَهُ) دروسته نووسراو پیدراوی په هنده ره که بکاته جینشی خوی. (وَلَوْ رَهْنٌ وَدِيعَةٌ) نه‌گه مالیکي به نه‌مانه‌ت داندراوی کرده په هنی قهرزیک (عِنْدَ مُودِعٍ) له لای نه‌مینداره که (أَوْ مَقْصُوبًا عِنْدَ غَاصِبٍ) یان مالیکي زه‌وتکراوی کرده په هنی قهرزیک له لای زه‌وتکه ره که: وه که قهرزیک وه‌ریگری له نه‌مینداره که، یان له زه‌وتکه ره که، ئینجا بلئ: نه‌و نه‌مانه‌تی له لای تویه، یان نه‌و زه‌وتکراوه‌ی له لای تویه په هنی نه‌و قهرزه بی. نه‌و په هنه که دروسته، به لام (لَمْ يَلْزَمْ) جیگیر نابئ (مَا لَمْ يَمُضِ زَمَنٌ إِمَّا كَانَ قَبْضِهِ) تا نه‌ونده ماویه به سر په هنه که ده‌پوا: که بگونجئ - له و ماویه‌دا - په هنده ره که مال که بداته په هنده رگره که و نه‌ویش وه‌ریگری (وَالْأَظْهَرُ) به فره‌موده‌ی به‌هیزتر (اشْتِرَاطُ إِذْنِهِ فِي قَبْضِهِ) مه‌رجه: په هنده ره که ئیزن بدا په هنکراوه که وه‌ریگری. (وَلَا يُبْرئُهُ اِرْتِهَانُهُ عَنِ الْغَصْبِ) قبول‌کردنی زه‌وتکراوه که به په‌هن، زه‌وتکه ره که نازاد ناکا له زامینی زه‌وتکردن، چونکه زه‌وتکراوه که هر له ژیرده‌ستی خوی دایه و نه‌یگه پاندوته وه بئ خاوه‌نه‌کی، به لام (وَيُبْرئُهُ الْإِدَاعُ) دانانی زه‌وتکراوه که - به نه‌مانه‌ت - له لای زه‌وتکه ره که، نازادی نه‌کا له زامینی، وه که بلئ: توم کرده نه‌میندار له سر نه‌و مال زه‌وتکراوه‌ی له لای تویه (فِي الْأَصَحِّ) له فره‌موده‌ی پاستردا.

ئینجا بزانه: گوتمان هر کاتیک په هنکراوه که وه‌ریگرا، نه‌و مامله تی په‌هن جیگیر ده‌بی، که واته: په هنده ره که مافی په‌شیمانی نیه، به لام نه‌گه وه‌رنه‌گیرابو، نه‌و ده‌توانی به قسه بلئ: من په‌شیمانم.

(و) ه‌روه‌هاش (يَحْصُلُ الرُّجُوعُ) په‌شیمانی دیته جئ (عَنِ الرَّهْنِ قَبْلَ الْقَبْضِ) له مامله تی په‌هن پیش وه‌رگرتنی په هنکراوه که (بِتَصَرُّفٍ يُزِيلُ الْمِلْكَ) به هر ده‌ستکاری‌کردنیکی

په هندهره که: که ملکایه تی لا بیا (کَهَبَهْ مَقْبُوضَهْ) وه که په هنکراوه که -پیش وه رگرتن- بیه خشو و پیبه خشکراوه که ش وه ری بگری، یان په هنکراوه که -پیش وه رگرتن- بفروشی (و) هروه ها په شیمانی دیتنه جی (بِرَهْنِ مَقْبُوضِ) به په هنکردنی که وه ریگری (و کتابة) هم به نو سراو پیدانی کویله په هنکراوه که (و کَذَا تَذِیْرُهُ) هروه ها به نازادی دوی مردن (فِی الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیژتردا (وِیَا حِبَالِهَا) هم به ناوسکردنی (جاریه) په هنکراوه که (لَا الْوَطْمُ وَالتَّزْوِیجُ) نه که تنها جیماع له که لکردنی و ماره برینی.

وَلَوْ مَاتَ الْعَاقِدُ قَبْلَ الْقَبْضِ أَوْ جُنَّ، أَوْ تَخَمَّرَ الْعَصِيرُ أَوْ أَبَقَ الْعَبْدُ لَمْ يَبْطُلِ الرَّهْنُ فِی الْأَصَحِّ، وَلَيْسَ لِلرَّاهِنِ الْمُقْبِضِ تَصَرُّفٌ يُزِيلُ الْمِلْكَ، لَكِنْ فِیْ إِعْتَاقِهِ أَقْوَالٌ أَظْهَرُهَا: يَنْفَذُ مِنَ الْمُوسِرِ وَيَغْرُمُ قِيَمَتَهُ يَوْمَ عِتْقِهِ رَهْنًا، وَإِذَا لَمْ نُنْفِذْهُ فَإِنَّفَكَ لَمْ يَنْفَذْ فِی الْأَصَحِّ، وَلَوْ عَلَّقَهُ بِصِفَةٍ فَوُجِدَتْ وَهُوَ رَهْنٌ فَكَالْإِعْتَاقِ، أَوْ بَعْدَهُ نَفَذَ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَا رَهْنُهُ لِعِیْرِهِ، وَلَا التَّزْوِیجُ وَلَا الْإِجَارَةُ

(و لو مات العاقد قبل القبض) نه که ر پيش وه رگرتنی په هنکراوه که، مامله تکه ره که مرد، واته: په هندهره که، یان په هنوه رگره که (أَوْ جُنَّ) یان شیت بو (أَوْ تَخَمَّرَ الْعَصِيرُ) یان شه ربه ته په هنکراوه که بووه شه پاپ (أَوْ أَبَقَ الْعَبْدُ) یان کویله په هنکراوه که خوی ون کرد (لَمْ يَبْطُلِ الرَّهْنُ) له هیچ حاله تیکدا مامله تی په هن به تال نابیته وه (فِی الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

(و لَيْسَ لِلرَّاهِنِ الْمُقْبِضِ) له په هندهره که چه پامه -پاش نه وه ی په هنکراوه که ی دایه ده ست په هنوه رگره که - (تَصَرُّفٌ يُزِيلُ الْمِلْكَ) هر ده ستکاریه کی ملکایه تی لا بیا: وه که فروشتنو به خشین و وه قفکردن، واته: نه وانه هیچیان دروست نابن (لَكِنْ فِیْ إِعْتَاقِهِ أَقْوَالٌ) به لام له باره ی نازادکردنی کویله په هنکراوه که، چه ند فهرموده یه که هه نه:

(أَظْهَرُهَا) به هیژتریان نه مه یه (يَنْفَذُ مِنَ الْمُوسِرِ) نازادکردنه که له خاوه نیکی ده وله مه ند دروست ده بی و جی به جی ده کری (وَيَغْرُمُ قِيَمَتَهُ يَوْمَ عِتْقِهِ رَهْنًا) نرخی کویله که - له پوژی نازادکردنی - له توله ی کویله که ده بیته بارمه (وَإِذَا لَمْ نُنْفِذْهُ) جا هر کاتیک نازادکردنه که به دروستبووی دانه نیین، چونکه خاوه نه که ی نه بووی بوو (فَإِنَّفَكَ) نینجا په هنه که ش به ره له بو، چونکه له قه رزه که گه رده نی نازاد کرا، یان دایه وه (لَمْ يَنْفَذْ) نیستاش نازادکردنه که دروست نابن (فِی الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

(وَلَوْ عَلَّقَهُ بِصِفَةٍ) نه که ر نازادکردنی کویله که ی به سیفه تیکه وه هه لواسی بو، وه که بلای: هر کاتیک کوپه که م له سه فهر گه پاره، تر نازادی (فَوُجِدَتْ وَهُوَ رَهْنٌ) نینجا سیفه ته که هاته جی، واته: کوپه که ی گه پاره، کویله که ش هر له په هندا بوو، نه وه (فَكَالْإِعْتَاقِ) وه که

نازادکردن وایه: له دهوله مه‌ند دروست ده‌بئ، له نه‌بووی دروست نابئ (أَوْ بَعْدَهُ) یان له دواى هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی په‌هنه‌که سیفه‌ته‌که هاته جئ (نَقَذَ) نازادکردنی کزیله‌که دروست ده‌بئو جئ به‌جئ ده‌کړئ (عَلَى الصَّحِيحِ) له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی پاست.

(وَلَا رَهْنُهُ لغيرِهِ) هه‌پامه‌و دروست نیه: په‌هنکراو-که هه‌ر له په‌هندا بئ- په‌هنی بکا له لای که‌سیکی‌تر، هه‌روه‌که له لای په‌هنوه‌رگه‌که‌ش دروست نه‌بو و باسما‌ن کرد (وَلَا التَّزْوِيجُ) هه‌م دروست نیه (جاریه) په‌هنکراوه‌که ماره‌بپری (وَلَا الإِجَارَةُ) هه‌روه‌ها **إِنْ كَانَ الدَّيْنُ حَالًا أَوْ يَحِلُّ قَبْلَهَا، وَلَا الْوَطْءُ فَإِنْ وَطِئَ فَالْوَلَدُ حُرٌّ، وَفِي تَفْهُوذِ الإِسْتِيْلَادِ أَقْوَالُ الإِغْتِاقِ، فَإِنْ لَمْ تُنْقِذْهُ فَانْفَكَ نَقَذٌ فَيَالْأَصْحَ، فَلَوْ مَاتَتْ بِالْوِلَادَةِ غَرِمَ قِيمَتُهَا رَهْنًا فَيَالْأَصْحَ، وَلَهُ كُلُّ انْتِفَاعٍ لَا يَنْقُصُهُ كَالرُّكُوبِ وَالسُّكْنَى، لَا الْبِنَاءِ وَالْغِرَاسِ، فَإِنْ فَعَلَ**

دروست نیه په‌هنکراوه‌که به‌کړئ بدا (إِنْ كَانَ الدَّيْنُ حَالًا) نه‌گه‌ر قه‌رزه‌که ده‌ست به‌جئ بئ (أَوْ يَحِلُّ قَبْلَهَا) یان پېش ته‌واو‌بوونی ماوه‌ی به‌کړیدانه‌که، کاتی قه‌رزدانه‌وه‌که ده‌هات (وَلَا الْوَطْءُ) هه‌م دروست نیه: جی‌ماع له‌گه‌ل (جاریه) په‌هنکراو بکا (فَإِنْ وَطِئَ) جا نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی جی‌ماعی له‌گه‌ل کردو‌ناوسی کرد (فَالْوَلَدُ حُرٌّ) نه‌و من‌دال‌ه‌ی له‌و جی‌ماعه‌ ده‌بئ، نازاده‌و به‌نه‌زادیش من‌دالی خاوه‌نه‌که‌یه.

(وَفِي تَفْهُوذِ الإِسْتِيْلَادِ أَقْوَالُ الإِغْتِاقِ) له‌باره‌ی بوونی (جاریه) که‌ش به‌ (أُمُّ الْوَلَدِ) فه‌رمووده‌کانی نازادکردنی پ‌ا‌بردو‌و هه‌نه، به‌هیز‌تریان نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که هه‌بووی بوو، (جاریه) که‌ ده‌بیته (أُمُّ الْوَلَدِ) نه‌گه‌ر نا: نا.

(فَإِنْ لَمْ تُنْقِذْهُ) جا نه‌گه‌ر بل‌یین ناب‌یته (أُمُّ الْوَلَدِ) چونکه خاوه‌نه‌که‌ی نه‌بووی بوو (فَانْفَكَ) ئینجا په‌هنه‌که‌ش به‌ره‌ل بو (نَقَذَ فَيَالْأَصْحَ) له‌ دواى هه‌لوه‌شانه‌وه‌ ده‌بیته (أُمُّ الْوَلَدِ) له فه‌رمووده‌ی پاستردا (فَلَوْ مَاتَتْ بِالْوِلَادَةِ) نه‌گه‌ر نه‌و (جاریه) ناوسکراوه‌ به‌ ه‌زی من‌دال‌ لی‌بوون مرد (غَرِمَ قِيمَتُهَا رَهْنًا) نه‌وه‌ نرخ‌ی (جاریه) که - له‌تۆله‌ - ده‌کاته‌ بار‌مه‌ (فَيَالْأَصْحَ) له‌ فه‌رمووده‌ی پاستردا.

﴿سوده‌کانی په‌هنکراوه‌که﴾

(وَلَهُ) بئ په‌هنده‌ره‌که دروسته‌و هه‌لاله (كُلُّ انْتِفَاعٍ) گشت سود‌یک له‌ مال‌ه‌ په‌هنکراوه‌که‌ی وه‌ریگړئ، به‌ شی‌وه‌یه‌کی وه‌ها: که (لَا يَنْقُصُهُ) نه‌و سود‌وه‌رگرتنه‌ نرخ‌ی په‌هنکراوه‌که که‌م نه‌کاته‌وه (كَالرُّكُوبِ) وه‌کو سوار‌ی وولاغ‌و ئوت‌م‌بیل‌ه‌ په‌هنکراوه‌که.

هه‌م (وَالسُّكْنَى) نیشته‌جئ‌بوون له‌ ناو‌ملکه‌ په‌هنکراوه‌که‌دا، پېغه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿الظَّهْرُ يُرْكَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَلَبَنُ الدَّرِّ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا﴾ رواه البخاري، پشت‌ی وولاغه‌ په‌هنکراوه‌که - له‌ لایه‌ن خاوه‌نه‌که‌ی - بئ سوار‌ی به‌ کار

نه‌هيندری به هوی به‌خیوکردنی، هم شیري گوانی نازله په‌هنکراوه‌که - له لایه‌ن
خاوه‌نه‌که‌ی - ده‌خوریته‌وه به هوی به‌خیوکردنی.

که‌واته: نه‌گه‌ر به مه‌رج دابندرئ: سوده‌کانی په‌هنکراوه‌که بۆ په‌هنوه‌رگه‌که بی، نه‌وه
حه‌پامه‌و مامله‌ته‌که‌ش به‌تال ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ک له سه‌ره‌تای نه‌م باسه‌دا پابرا.

(لَا بِنَاءَ) به‌لام بۆ په‌هنده‌ره‌که دروست نیه: خانوو له ناو زه‌ویه په‌هنکراوه‌که‌دا بکا، هم
(وَالْفِرَاسُ) بۆی دروست نیه دره‌ختی تیدا بچینی (فَلِنْ فَعَلَ) جا نه‌گه‌ر خانووی تیدا
لَمْ يُقْلَعْ قَبْلَ الْأَجَلِ وَبَعْدَهُ يُقْلَعُ إِنْ لَمْ تَفِ الْأَرْضُ بِالذِّينِ
وَزَادَتْ بِهِ، ثُمَّ إِنْ أُمْكَنْ الْإِنْتِفَاعُ بِغَيْرِ اسْتِزْدَادٍ لَمْ يَسْتَرِدَّ
وَالْأُفْسُورُ، وَيُشْهَدُ إِنْ أَتَاهُمُ، وَلَهُ بِإِذْنِ الْمُزْتَهِنِ مَا مَنَعَاهُ، وَلَهُ الرُّجُوعُ
قَبْلَ تَصَرُّفِ الرَّاهِنِ، فَإِنْ تَصَرَّفَ جَاهِلًا بِرُجُوعِهِ فَكَتَصَرَّفَ وَكِلَ جَهْلٍ عَزْلُهُ،

کرد، یان دره‌ختی تیدا چاند (لَمْ يُقْلَعْ قَبْلَ الْأَجَلِ) نه‌و دره‌خت و خانووه - پيش هاتنی کاتی
قهرزدانه‌وه - لانا‌درین، چونکه ده‌گونجی: قه‌رزه‌که له شتیکی‌تر بدریته‌وه.

به‌لام (وَبَعْدَهُ) له دوا‌ی هاتنی کاتی قه‌رززدانه‌وه (يُقْلَعُ) واجبه: دره‌خت و خانووه‌که لانا‌درین
(إِنْ لَمْ تَفِ الْأَرْضُ بِالذِّينِ) نه‌گه‌ر نرخي زه‌ویه‌که به‌روه‌ستی قه‌رزه‌که‌ی نه‌کردو (وَزَادَتْ بِهِ)
به لادانی دره‌خت و خانووه‌که‌ش نرخي زیاد ده‌بو، واته: نه‌گه‌ر نرخي زه‌ویه‌که به‌روه‌ستی
قه‌رزه‌که‌ی ده‌کرد، یان به لادانی نه‌وانه نرخي زیاد نه‌ده‌بو، یان خاوه‌نه‌که نی‌زنی‌دا:
زه‌ویه‌که‌و دره‌خته‌که، یان زه‌ویه‌که‌و خانووه‌که ویکرا بفرۆشرین، له‌و حاله‌تانه‌دا دره‌خت و
خانووه‌که لانا‌درین، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه.

(ثُمَّ) ئینجا له دوا‌ی نه‌وه‌ی په‌هنوه‌رگه‌که په‌هنه‌که‌ی وه‌رگرت (إِنْ أُمْكَنْ الْإِنْتِفَاعُ) نه‌گه‌ر
گونجا: په‌هنده‌ره‌که سود له په‌هنکراوه‌که‌ی وه‌ریگری (بِغَيْرِ اسْتِزْدَادٍ) بی نه‌وه‌ی
په‌هنکراوه‌که - له په‌هنوه‌رگه‌که - وه‌ریگریته‌وه: وه‌ک دۆشینی نازله‌ی په‌هنکراو، نه‌وه (لَمْ
يَسْتَرِدَّ) په‌هنکراوه‌که وه‌رنا‌گریته‌وه.

(وَالْأُفْسُورُ) به‌لام نه‌گه‌ر نه‌گونجا له لای په‌هنوه‌رگه‌که سودی لای وه‌ریگری: وه‌ک وولاغی
سواری و خانوو و نه‌و جۆره‌ش تانه، نه‌و کاته (فَيَسْتَرِدُّ) په‌هنده‌ره‌که - بۆ سود
لای وه‌رگرتن - په‌هنکراوه‌که وه‌رده‌گریته‌وه، ئینجا هه‌ر کاتی‌کیش سوده‌که‌ی لای وه‌رگرت و
هیچی‌تر پتویستی نه‌ما، نه‌وه ده‌یگه‌پینتیته‌وه لای په‌هنوه‌رگه‌که (وَيُشْهَدُ)
په‌هنوه‌رگه‌که‌ش دوو شاهید له سه‌ر په‌هنده‌ره‌که ده‌گری: که په‌هنکراوه‌که‌ی
که‌پاندۆته‌وه لای‌خۆی (إِنْ أَتَاهُمُ) نه‌گه‌ر متمانه‌ی پێ‌نه‌کرد.

(وَلَهُ) بۆ په‌هنده‌ره‌که دروسته (بِإِذْنِ الْمُزْتَهِنِ) به‌ نی‌زنی په‌هنوه‌رگه‌که (مَا مَنَعَاهُ) گشت

ئەو دەستکاری و سودانەى لیمان قەدەغە کردبون.

(وَلَهُ) هەم بۆ پەنوەرگەرەش دروستە (الرُّجُوعُ) لە ئیزندانەکەى پەشیمان ببێتەو (قَبْلَ تَصَرُّفِ الرَّاهِنِ) پێش دەستکاریەکانى پەندەرەکە (فَإِنْ تَصَرَّفَ) جا ئەگەر پەندەرەکە دەستکاریەکی پەنکراوەکەى کرد (جَاهِلًا بِرُجُوعِهِ) لەو حالەتەشدا نەیدەزانى پەنوەرگەرەکە پەشیمان بۆتەو (فَكَتَصَرَّفَ وَكَيْلٌ جَهْلٌ عَزَلُهُ) ئەو وەك دەستکاری وەکیلێکە: کە نەیزانیی لە وەکیلیاتەى لادراو، واتە: بەتالەو جێبەجێ ناکرێ.

وَلَوْ أَذِنَ فِي بَيْعِهِ لِيُعْجَلَ الْمُوَجَّلُ مِنْ ثَمَنِهِ لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ، وَكَذَا لَوْ شَرَطَ رَهْنُ الثَّمَنِ فِي الْأُظْهَرِ. (فَصُلِّ) إِذَا لَزِمَ الرَّهْنُ فَالْيَدُ فِيهِ لِلْمُرْتَهِنِ وَلَا تُزَالُ إِلَّا لِلِإِنْتِفَاعِ كَمَا سَبَقَ، وَلَوْ شَرَطَا وَضَعَهُ عِنْدَ عَدْلٍ جَارٍ، أَوْ عِنْدَ اثْنَيْنِ وَنَصَّ عَلَى اجْتِمَاعِهِمَا عَلَى حِفْظِهِ أَوِ الْإِنْفِرَادِ بِهِ فَذَاكَ، وَإِنْ أَطْلَقَا فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا الْإِنْفِرَادُ فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ مَاتَ الْعَدْلُ أَوْ فَسَقَ جَعَلَهُ حَيْثُ يَتَّفِقَانِ، وَإِنْ تَشَاخَا وَضَعَهُ الْحَاكِمُ عِنْدَ عَدْلٍ،

(وَلَوْ أَذِنَ فِي بَيْعِهِ) ئەگەر پەنوەرگەرەکە ئیزنىدا پەندەرەکە: پەنکراوەکە بفروشی (لِيُعْجَلَ الْمُوَجَّلُ مِنْ ثَمَنِهِ) تاكو لە پارەى فروشراوەکە زوو قەرزەکەى بداتەو، هێشتاش کاتى دانەوێ نەهاتبو (لَمْ يَصِحَّ الْبَيْعُ) ئەو فروشتنە دروست نابێ (وَكَذَا) هەرەها فروشتنەکە دروست نابێ (لَوْ شَرَطَ رَهْنُ الثَّمَنِ) ئەگەر بە مەرجى دانابێ: پارەى فروشراوەکە لە جێى وى بە پەن دابندرێ (فِي الْأُظْهَرِ) لە فەرموودەى بەهێزتردا.

﴿فَصُلِّ: لَهُ بَاسِي فَرُوشْتَن وَكَاروبَارەكانى تری پەنکراوەکە﴾

(إِذَا لَزِمَ الرَّهْنُ) هەر کاتێک ماملەتى پەن جێگیر بوو: بە ھۆى وێدان و وەرگرتن (فَالْيَدُ فِيهِ لِلْمُرْتَهِنِ) مافى دەست بەسەرداگرتنى پەنکراوەکە بۆ پەنوەرگەرەکەى (وَلَا تُزَالُ) دەستى پەنوەرگەرەکە لە سەر پەنکراوەکە لاندەرێ (إِلَّا لِلِإِنْتِفَاعِ) تەنھا بۆ سود لى وەرگرتن نەبێ، ئینجا لە دواى سود لى وەرگرتن دەگەڕێندریتەوێ ژێر دەستى پەنوەرگەرەکە (كَمَا سَبَقَ) هەرەك تازە پابرا.

(وَلَوْ شَرَطَا وَضَعَهُ عِنْدَ عَدْلٍ) ئەگەر هەردوو لا بە مەرجیان دانا: پەنکراوەکە لە لای دادپەرەریک دابندرێ (جَارٍ) دروستە، هەرەها ئەگەر هەردوو لا پێک بکەون کە لە لای پەندەرەکە دابندرێ، ئەوێش دروستە.

(أَوْ عِنْدَ اثْنَيْنِ) یان بە مەرجیان دانا: لە لای دوو دادپەرەران دابندرێ (وَنَصَّ عَلَى اجْتِمَاعِهِمَا عَلَى حِفْظِهِ) هەردوو لا دەقی ئەو مەرجیان دانا: کە هەردوو دادپەرەران ویکرا بپارێزن (أَوِ الْإِنْفِرَادِ بِهِ) یان تەنھا تەنھا بپارێزن (فَذَاكَ) ئەوێ دیارەو بەگوێرەى

مهرجه که پهفتار ده کړئ، به لām (وَإِنْ أَطْلَقَا) نه گهر به بئ هېچ مهرجیک دایاننا (فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا الْإِنْفِرَادُ) نه وه هېچیکیان مافی نیه به تنها بیپاریزی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا. (وَلَوْ مَاتَ الْعَدْلُ) جا نه گهر دادپه روه رکه مرد (أَوْ فُسِقَ) یان بووه فاسق، نه و کاته (جَعَلَهُ حَيْثُ يَتَّفِقَانِ) بؤ لای کئ پیک بکون له لای نه وی دایده نئین، به لām (وَإِنْ تَشَاحَا) نه گهر هردو لا بووه کیشه یان، نه و کاته (وَضَعَهُ الْحَاكِمُ عِنْدَ عَدْلٍ) دادوهر له لای دادپه روه ریک دایده نئ، تا کو کیشه که بپړته وه.

وَيَسْتَحِقُّ بَيْعَ الْمَرْهُونِ عِنْدَ الْحَاجَةِ، وَيُقَدِّمُ الْمُرْتَهَنُ بِثَمَنِهِ وَيَبِيعُهُ الرَّاهِنُ أَوْ وَكِيلُهُ بِإِذْنِ الْمُرْتَهَنِ، فَإِنْ لَمْ يَأْذَنْ قَالَ لَهُ الْحَاكِمُ: تَأْذُنْ أَوْ تُبْرِئْ، وَلَوْ طَلَبَ الْمُرْتَهَنُ بَيْعَهُ فَأَبَى الرَّاهِنُ أَلْزَمَهُ الْقَاضِي قَضَاءَ الدَّيْنِ أَوْ بَيْعَهُ، فَإِنْ أَصَرَ بَاعَهُ الْحَاكِمُ، وَلَوْ بَاعَهُ الْمُرْتَهَنُ بِإِذْنِ الرَّاهِنِ فَلَا أَصَحَّ أَنَّهُ إِنْ بَاعَ بِحَضْرَتِهِ صَحَّ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ شَرِطَ أَنْ يَبِيعَهُ الْعَدْلُ جَارًا، وَلَا يُشْتَرَطُ مُرَاجَعَةُ الرَّاهِنِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِذَا بَاعَ فَالْثَّمَنُ عِنْدَهُ مِنْ ضَمَانِ الرَّاهِنِ

(وَيَسْتَحِقُّ بَيْعَ الْمَرْهُونِ) په هنده رکه مافی هیه په هنکراوه که بفروشی (عِنْدَ الْحَاجَةِ) هر کاتئ پیویستی به فروشتنی هبئ: بؤ قه رزدانه وه که، یان له ترسی خرابیوونئ (وَيُقَدِّمُ الْمُرْتَهَنُ بِثَمَنِهِ) ئینجا که فروشرا، په هنوه رگره که وه پیش گشت خاوه ن قه رزه کان دیخړئو قه رزه که ی وی له پاره ی فروشراوه که ده رپته وه.

(وَيَبِيعُهُ الرَّاهِنُ أَوْ وَكِيلُهُ) په هنده رکه، یان وه کیله که ی وی په هنکراوه که ده فروشی (بِإِذْنِ الْمُرْتَهَنِ) به ئیزنی په هنوه رگره که (فَإِنْ لَمْ يَأْذَنْ) جا نه گهر په هنوه رگره که ئیزنی نه دا په هنکراوه که بفروشی، نه و کاته (قَالَ لَهُ الْحَاكِمُ) دادوهر پئ ی ده لئ: (تَأْذُنْ أَوْ تُبْرِئْ) یان ده بی ئیزن بده ی بفروشی، یان ده بی گه رده نئ قه رزداره که نازاد بکه ی له قه رزه که ت. جا نه گهر هر سوو پ بوو، نه و کاته دادوهر ئیزن ده دا په هنده رکه بیفروشی، یان هر به خړی ده یفروشی، هه روه که له (تحفة) دا فرمودیه تی.

(وَلَوْ طَلَبَ الْمُرْتَهَنُ بَيْعَهُ) نه م جاره: نه گهر په هنوه رگره که داوا ی فروشتنی په هنکراوه که ی کرد (فَأَبَى الرَّاهِنُ) به لām په هنده رکه نه یفروشت، نه و کاته (أَلْزَمَهُ الْقَاضِي) قازی زوری ای ده کا: که (قَضَاءَ الدَّيْنِ) قه رزه که ی بداته وه (أَوْ بَيْعَهُ) یان په هنکراوه که بفروشی (فَإِنْ أَصَرَ) جا نه گهر هر سوو پ بوو، نه و کاته (بَاعَهُ الْحَاكِمُ) دادوهر ده یفروشی و له پاره ی فروشراوه که قه رزه که ده داته وه.

(وَلَوْ بَاعَهُ الْمُرْتَهَنُ بِإِذْنِ الرَّاهِنِ) نه گهر په هنوه رگره که - به ئیزنی په هنده رکه - په هنکراوه که ی فروشت، نه وه (فَالْأَصَحُّ) فرموده ی پاستر: (أَنَّهُ إِنْ بَاعَ بِحَضْرَتِهِ صَحَّ) نه گهر به ناماده بوونی په هنده رکه فروشتبیتتی، دروسته (وَلَا فَلَا) به لām نه گهر ناماده

نه بوی، فروشتنه که دروست نابی.

(وَلَوْ شَرِطَ) نه گهر له مامله تی پوهندا به مه رج داندرابو: که (أَنْ يَبِيعَهُ الْعَدْلُ) دادپه روه ر په هنکراوه که بفروشی، نه وه (جَانِ) دروسته، هم (وَلَا يُشْتَرَطُ مُرَاجَعَةُ الرَّاهِنِ) به مه رج داناندری ئیزنی په هنده روه که وه ریگری بـ فروشتنی په هنکراوه که (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا (فَإِذَا بَاعَ) جا هر کاتیک دادپه روه روه که په هنکراوه که ی فروشتو پاره که ی وه رگرت (فَالْتَمَنُ عِنْدَهُ مِنْ ضَمَانِ الرَّاهِنِ) نه وه پاره ی لای دادپه روه روه که، هر حَتَّى يَقْبِضَهُ الْمُرْتَهِنُ، وَلَوْ تَلَفَ ثَمَنُهُ فِي يَدِ الْعَدْلِ ثُمَّ أُسْتُحِقَّ الْمَرْهُونُ فَإِنْ شَاءَ الْمُشْتَرِي رَجَعَ عَلَى الْعَدْلِ، وَإِنْ شَاءَ عَلَى الرَّاهِنِ وَالْقَرَارُ عَلَيْهِ، وَلَا يَبِيعُ الْعَدْلُ إِلَّا بِثَمَنِ مِثْلِهِ حَالًا مِنْ نَقْدٍ بَلَدِهِ، فَإِنْ زَادَ رَاغِبٌ قَبْلَ انْقِضَاءِ الْخِيَارِ فَلْيَفْسَخْ وَلْيَبِعْهُ، وَمُؤْنَةُ الْمَرْهُونِ عَلَى الرَّاهِنِ، وَيُجْبَرُ عَلَيْهَا لِحَقِّ الْمُرْتَهِنِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَا يُمْنَعُ رَاهِنٌ مِنْ مَصْلَحَةِ الْمَرْهُونِ كَقَصْدٍ وَحِجَامَةٍ،

له زامینی په هنده روه که ده بی (حَتَّى يَقْبِضَهُ الْمُرْتَهِنُ) تا په هنده روه که پاره که ی لای وده گری.

(وَلَوْ تَلَفَ ثَمَنُهُ فِي يَدِ الْعَدْلِ) نه گهر پاره ی فروشراوه که له دهستی دادپه روه روه که دا فه و تا (ثُمَّ أُسْتُحِقَّ الْمَرْهُونُ) ئینجا په هنکراوه فروشراوه که ش به مالی خه لک ده رچو، نه و کاته (فَإِنْ شَاءَ الْمُشْتَرِي) نه گهر کپاره که حه ز ده کا (رَجَعَ عَلَى الْعَدْلِ) با بگه پیته وه سر دادپه روه روه که و پاره که ی لای وده ریگریته وه (وَإِنْ شَاءَ عَلَى الرَّاهِنِ) نه گهر حه زیش ده کا بگه پیته وه سر په هنده روه که، چونکه (وَالْقَرَارُ عَلَيْهِ) نه نجای برپاره که ش هر له سر په هنده روه که جیگیر ده بی، واته: نه گهر فروشپاره که پاره که له دادپه روه روه که وه ریگریته وه، دادپه روه روه که ش نه ندازه ی پاره که له په هنده روه که وده ریگریته وه، به و مه رجه ی که مته رغه می نه کردبی، نه گینا: هر دادپه روه روه که زامینه و برپاره که له سر نه و جیگیر ده بی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمودیانه.

(وَلَا يَبِيعُ الْعَدْلُ) نابی دادپه روه روه که ماله په هنکراوه که بفروشی (إِلَّا بِثَمَنِ مِثْلِهِ) ته نها ده بی به نرخ وینه ی خوی بیفروشی و هم (حَالًا) به پاره یه کی حازرو (مِنْ نَقْدٍ بَلَدِهِ) به پاره ی ولاته که ی په هنکراوه که ش بی (فَإِنْ زَادَ رَاغِبٌ) جا نه گهر - جگه له کپاره که - په کیکی تر نرخ کی زیاتری به په هنکراوه که ده دا (قَبْلَ انْقِضَاءِ الْخِيَارِ) پیش نه وه ی په شیمانی دانیشکه، یان مه رج کوتای بی (فَلْيَفْسَخْ) واجبه دادپه روه روه که مامله ته که هه لپوه شینیته وه (وَلْيَبِعْهُ) هم به و نرخه زیاده بیفروشیته وه په کیکیان، واته: یان زیاده که روه که، یان کپاره که، نه گهر حه ز ده کا.

(وَمَوْئِدُ الْمَرْهُونِ) ئەرکی پاراستن و به خپوکردنی په هنکراوه که (عَلَى الرَّاهِنِ) له سر په هندهره که یه، به (إجماع) زانایانې ئیسلا م و ه دیسه که ی پابردو (وَيُجْبَرُ عَلَيْهَا) په هندهره که زړی لئده کړی: نو ئه رکه بدا (لِحَقِّ الْمُرْتَهِنِ) له بهر خاتری مافی په هنوه رگره که (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر ه رموده ی پاست (وَلَا يُمْنَعُ رَاهِنٌ مِنْ مَصْلَحَةِ الْمَرْهُونِ) نابې په هندهره که قه دهغه بکړی له و کاره ی به رزه وه ندی په هنکراوه که ی تی دایه (كَفَضْلٍ) وه ک خوین لئ به ردان و (وَحِجَامَةٍ) خوین لیگرتن و ده رمانکړدن.

وَهُوَ أَمَانَةٌ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ، وَلَا يَسْقُطُ بِتَلْفِهِ شَيْءٌ مِنْ دَيْنِهِ، وَحُكْمُ فَاسِدِ الْعُقُودِ حُكْمُ صَحِيحِهَا فِالضَّمَانِ، وَلَوْ شُرْطُ كَوْنِ الْمَرْهُونِ مَبِيعاً لَهُ عِنْدَ الْحُلُولِ فَسَدَ، وَهُوَ قَبْلَ الْمَحِلِّ أَمَانَةٌ، وَيُصَدَّقُ الْمُرْتَهِنُ فِي دَعْوَى التَّلَفِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يُصَدَّقُ فَالَرَّدُ عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ، وَلَوْ وَطِئَ الْمُرْتَهِنُ الْمَرْهُونَةَ بِأَشْهَةِ فَرَانٍ،

(وَهُوَ) شتی په هنکراو (أَمَانَةٌ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ) به ئه مانه ت له ده ستی په هنوه رگره که دایه، واته: ئه گه ر فه وتا، یان عه یبدار بوو، په هنوه رگره که نابیته زامین، به و مه رجه ی که مته رغه می نه کړد بې، ئه گینا: ده بیته زامین، هه روه ک له (تحفه) دا هه رموویه تی، پیغه مبه ر ﷺ ده هه رموی: ﴿لَا يَغْلُقُ الرَّهْنُ مِنْ رَاهِنِهِ، لَهُ غَنَمُهُ وَعَلَيْهِ غَرْمُهُ﴾ رواه الدارقطني والحاكم ورجاله ثقات، نابې په هنکراوه که له خاوه نه که ی قه دهغه بی، سودی په هنکراوه که هه ر بې خاوه نه که یه تی و فه وتان و ئه رکی به خپوکردنی هه ر له سر خاوه نه که یه تی. (وَلَا يَسْقُطُ بِتَلْفِهِ شَيْءٌ مِنْ دَيْنِهِ) به هوی فه وتانی په هنکراوه که هیچ به شیک ی قه رزه که - له سر په هندهره که - لاناچی.

(وَحُكْمُ فَاسِدِ الْعُقُودِ) بپیری شه رعی له و مامله تانه ی به تال و دانه مه زاون (حُكْمُ صَحِيحِهَا) وه ک بپیری مامله ته کانی دروست و دامه زواوه (فِي الضَّمَانِ) له باره ی زامین بوون و زامین نه بوون، که و ابو: مامله تی په هن دروست بوبی، یان نا، په هنوه رگره که نابیته زامین، به لام مامله تی کړین و فروشتن دروست بوبی، یان نا، کپیاره که هه ر زامین ده بی.

جا له سر ئه و بنچینه یه: (وَلَوْ شُرْطَ) ئه گه ر له مامله تی په هن دا به مه رج داندر ا: (كَوْنُ الْمَرْهُونِ مَبِيعاً لَهُ) په هنکراوه که فروشراوی په هنوه رگره که بی (عِنْدَ الْحُلُولِ) که کاتی دانه وه ی قه رزه که هات، ئه وه (فَسَدًا) هه ردو مامله ته که به تال ده بن، واته: په هنه که به تاله، چونکه کاتی بې داندر اوه، فروشتنه که ش به تاله، چونکه به هاتنی کاتی قه رزدانه وه که وه به ستراوه، که و ابو: (وَهُوَ قَبْلَ الْمَحِلِّ أَمَانَةٌ) ئه و په هنکراوه پیش هاتنی کاتی قه رزدانه وه به بپیری ئه مانه ت له لای په هنوه رگره که یه، چونکه په هنیک ی به تاله، به لام له دوا ی هاتنی کاتی قه رزدانه وه به بپیری زامینی له لایه تی، چونکه فروشتنیکی به تاله.

(وَيُصَدِّقُ الْمُرْتَهَنَ) باوه پ به په هڼوهرگره که ده کړئ (فِي دَعْوَى التَّلْفِ) نه گهر گوتی په هنکراوه که فه وتاوه (بِیَمِينِهِ) به سویند خواردن باوه پی پئ ده کړئ، به لام (وَلَا يُصَدِّقُ فِي الرَّدِّ) له باره ی که پانده وهی په هنکراوه که - بولای په هندهره که - به سویند باوه پی پئ ناکړئ (عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ) له لای نورترینی زانایان، که وایو: ده بی شاهیدی ه بئ.

(وَلَوْ وَطِئَ الْمُرْتَهَنُ الْمَرْهُونَ) نه گهر په هڼوهرگره که جیماعی له گهل (جاریه) په هنکراوه که کرد (بَلَا شُبْهَةً) به قه سدی و بئ هله (فَزَانٍ) نه وه به زیناکه ر داده ندرئ و سزای زینای (وَلَا يُقْبَلُ قَوْلُهُ: جِهْلْتُ تَحْرِيمَهُ، إِلَّا أَنْ يَقْرُبَ إِسْلَامُهُ أَوْ يَنْشَأَ بِبَادِيَةٍ بَعِيدَةٍ عَنِ الْعُلَمَاءِ، وَإِنْ وَطِئَ بِإِذْنِ الرَّاهِنِ قَبْلَ دَعْوَاهُ جَهْلُ التَّحْرِيمِ فَلَا صَحَّ فَلَا حَدَّ، وَيَجِبُ الْمَهْرُ إِنْ أَكْرَهَهَا، وَالْوَلَدُ حُرٌّ نَسِيبٌ، وَعَلَيْهِ قِيمَتُهُ لِلرَّاهِنِ، وَلَوْ أَتْلَفَ الْمَرْهُونُ وَقَبِضَ بَدَلُهُ صَارَ رَهْنًا، وَالْخَصْمُ فَاِلْبَدَلِ الرَّاهِنِ، فَإِنْ لَمْ يُخَاصِمْ لَمْ يُخَاصِمِ الْمُرْتَهَنُ فَلَا صَحَّ، فَلَوْ وَجَبَ قِصَاصٌ اقْتَصَصَ الرَّاهِنُ وَفَاتَ الرَّهْنُ، فَإِنْ وَجَبَ الْمَالُ بِعَفْوِهِ أَوْ بِجِنَايَةِ خَطَاٍ

له سهره (وَلَا يُقْبَلُ قَوْلُهُ جِهْلْتُ تَحْرِيمَهُ) لئى وه رنا گيرئ که بلئ: نه مزانيوه جيماع کردن چه امة (إِلَّا أَنْ يَقْرُبَ إِسْلَامُهُ) مه گهر تازه موسولمان بوبئ (أَوْ يَنْشَأَ بِبَادِيَةٍ بَعِيدَةٍ عَنِ الْعُلَمَاءِ) يان له شوينئکى دور له زانايانى ثايينى پئ که يشتبئ، له و حاله تانه دا سزای زینای له سهر لاده چئ.

(وَإِنْ وَطِئَ بِإِذْنِ الرَّاهِنِ) نه گهر به ئيزنى په هندهره که جیماعی له گهل (جاریه) په هنکراوه که کرد، نه وه (قَبْلَ دَعْوَاهُ جَهْلُ التَّحْرِيمِ) لئى وه رده گيرئ که بلئ: نه مزانيوه چه امة (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، که وایو: (فَلَا حَدَّ) سزای زینای له سهر نيه (وَيَجِبُ الْمَهْرُ) ماره یی (جاریه) که ی له سهر واجب ده بئ (إِنْ أَكْرَهَهَا) نه گهر زوری لئى کرد بئ: له سهر جیماع کردن (وَ) هر کاتیک به جیماع کردن سزای زینای نه که ویتته سهر (أَلَوْلَدُ حُرٌّ نَسِيبٌ) نه و منداله ش که له جیماعه که دا په یدا ده بئ، ئازاده و مندالی جیماعه که ره که یه، که وایو: (وَعَلَيْهِ قِيمَتُهُ لِلرَّاهِنِ) له سهری واجبه: نرخى نه و منداله له توله بداته په هندهره که، چونکه کویلايه تی نه و منداله ی له ده ست چواندوه.

(وَلَوْ أَتْلَفَ الْمَرْهُونَ) نه گهر په هنکراوه که فه وتیندرا (وَقَبِضَ بَدَلُهُ) توله ی فه وتیندراوه که ش له تاوانکاره که وه رگيرا، نه وه (صَارَ رَهْنًا) نه و وه رگيراوه له خویه وه ده بیتته په هنکراو له جیاتی فه وتیندراوه که (وَالْخَصْمُ فِي الْبَدَلِ الرَّاهِنِ) نه و کیشه چیه ی داوای توله ی فه وتیندراوه که ده کا: ته نها په هندهره که یه، که واته: (فَإِنْ لَمْ يُخَاصِمْ) نه گهر په هندهره که داوای توله ی نه کرد (لَمْ يُخَاصِمِ الْمُرْتَهَنُ) نابئ په هڼوهرگره که ش داوای بکا (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، چونکه نه و خاوه نی په هنکراوه که نيه.

(قَلَوْ وَجَبَ قِصَاصٌ) جا نه گهر به هوى كوشتنى كږيله په هنكراوه كه كوشتنه وهى له توله واجب بو، چونكه مړوفكوژه كه ش كږيله بوو، نه و كاته (اِقْتَصَّ الرَّاهِنُ) په هنده ره كه له توله - ده يكوژي (وَفَاتَ الرَّهْنُ) په هنه كه ش ده فو وتي، چونكه هيچى له جياتى وهر نه گيراوه.

به لام (فَإِنْ وَجَبَ الْمَالُ) نه گهر له و كوشتنه دا مال ك و واجب بو بدرئ (بِعَفْوِهِ) چونكه په هنده ره كه مړوفكوژه كهى له كوشتن عفو كرد (أَوْ بِجُنَايَةِ خَطِئٍ) يان كوشتنه كه لَمْ يَصِحَّ عَفْوُهُ عَنْهُ وَلَا إِبْرَاءُ الْمُرْتَهِنِ الْجَانِي، وَلَا يَسْرِى الرَّهْنُ إِلَى زِيَادَتِهِ الْمُتَفَصِّلَةِ كَثْمَرَةٍ وَوُلْدٍ، فَلَوْ رَهْنٌ حَامِلًا وَحَلَّ الْأَجَلَ وَهِيَ حَامِلٌ بِيَعْتٍ، وَإِنْ وَلَدَتْهُ يَبِيعُ مَعَهَا فِي الْأَظْهَرِ، فَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا عِنْدَ الْبَيْعِ دُونَ الرَّهْنِ فَالْوَلَدُ لَيْسَ بِرَهْنٍ فِي الْأَظْهَرِ. (فَصَلِّ) جَنَى الْمَرْهُونُ قُدِّمَ الْمَجْنِي عَلَيْهِ، فَإِنْ أَقْتَصَّ أَوْ يَبِيعَ لَهُ بَطَلَ الرَّهْنُ،

به هه له بوو، نه و كاته (لَمْ يَصِحَّ عَفْوُهُ عَنْهُ) دروست نيه په هنده ره كه له و مالهى عفوئى بكا، چونكه مانى په هنوه رگره كهى پي يوه به ستر اوه، هم (وَلَا إِبْرَاءُ الْمُرْتَهِنِ الْجَانِي) دروست نيه په هنوه رگره كه ش تا وانكاره كه نازاد بكا: نه له كوشتن و نه له ماله كه، چونكه نه و خاوه ن نيه.

(وَلَا يَسْرِى الرَّهْنُ إِلَى زِيَادَتِهِ الْمُتَفَصِّلَةِ) بريارى په من ناپواته لاي نه و زيده بيانى له په هنكراوه كه جيا دهنه وه (كَثْمَرَةٍ) وهك ميوه د درخته په هنكراوه كه و (وَوُلْدٍ) بيچوى نازه له په هنكراوه كه، به لام ده پواته لاي نه و زيده بيانى جيا نابنه وه: وهك قه له وى و گه وده بوون.

(قَلَوْ رَهْنٌ حَامِلٌ) جا نه گهر نازه ليكي ناوسى په من كردو (وَحَلَّ الْأَجَلَ) نينجا كاتى دانه وهى قهرزه كهى هاتو (وَهِيَ حَامِلٌ) نازه له كه ش هر ناوس بوو، نه وه (بِيَعْتٍ) به ناوسى ده فروشري تاكو قهرزه كهى لي بدريخته وه.

(و) هه روه ما (إِنْ وَلَدَتْهُ) نه گهر نازه له كه زابى (بِيَعٍ مَعَهَا) بيچووه كهى له گه ل خوى ده فروشري (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموودهى به ميژتردا، به لام (فَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا عِنْدَ الْبَيْعِ) نه گهر له كاتى فروشتنى دا نازه له كه ناوس بوو (دُونَ الرَّهْنِ) نهك له كاتى په هنكردنى دا، نه و كاته (فَالْوَلَدُ لَيْسَ بِرَهْنٍ) بيچووه كهى ناو زگى به په هنكراو داناندرئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموودهى به ميژتردا، چونكه له دواى په هنكردندا پهيدا بووه، كه و ابو: تا زگه كهى دانه نئ نابى بفروشري، مه گهر په هنده ره كه پازى بئ، نه و كاته به ناوسى ده فروشري، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموويانه.

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي فَهَوْتَانُ وَ بَهْرَه لَبُوونى په هنكراوه كه ﴾

(جَنَى الْمَرْهُونُ) هر کاتیک کزله په هنکراوه که تاوانیکى ده ستریزى کرده سر ناده میزادیک: به کوشتن، یان به له ناوېردنى نه ندامیک، نه وه (قُدِّمَ الْمَجْنِي عَلَيْهِ) ناده میزاده که ی ده ستریزى کراوه ته سر، وه پېش په هنوهرگره که دېخرى بى توله وهرگرتن، که وایو: (فَإِنْ أُقْتَصَّ) نه گهر کزله تاوانکاره که - له توله - کوژا (أَوْ بَيْعَ لَهُ) یان بى تولى تاوانه که فروشرا (بَطَلَ الرُّهْنُ) په هنه که به تال ده بیته وه، چونکه په هنکراوه که نه ماوه.

وَإِنْ جَنَى عَلَى سَيِّدِهِ فَأَقْتَصَّ بَطْلًا، وَإِنْ عَلَا الصَّحِیحَ فَيَبْقَى رَهْنًا، وَإِنْ قَتَلَ مَرْهُونًا بِسَيِّدِهِ عِنْدَ أَحَرٍ تَصَصَّ بَطْلَ الرُّهْنَانِ، وَإِنْ وَجَبَ مَالٌ تَعَلَّقَ بِهِ حَقُّ مُرْتَهِنِ الْقَتِيلِ فَيُبَاعُ وَتَمَنُّهُ رَهْنٌ، وَقِيلَ يَصِيرُ رَهْنًا، فَإِنْ كَانَ مَرْهُونَيْنِ عِنْدَ شَخْصٍ بَدَيْنِ وَاحِدٍ نَقَصَتِ الْوَثِيقَةُ، أَوْ بَدَيْنِ وَفَسَقَتِ الْوَثِيقَةُ غَرَضُ نَقَلَتْ، وَلَوْ تَلَفَ مَرْهُونٌ بَاقَةَ بَطْلًا،

(وَإِنْ جَنَى عَلَى سَيِّدِهِ) نه گهر کزله په هنکراوه که ده ستریزى کرده سر گهره که ی خوى و کوشتى، یان نه ندامیکى له ناوېرد (فَأَقْتَصَّ) نینجا - له توله - کوژا، یان نه ندامه که ی لى کراوه (بَطَلَ) په هنه که به تال ده بیته وه، به لام (وَإِنْ عُفِيَ عَلَى مَالٍ) نه گهر له تاوانکاره که بوردا به و مەرجه ی له خوینى تاوانه که هندیك مال بدا (لَمْ يَثْبُتْ) نه و ماله ی ناکه وېته سر (عَلَى الصَّحِیحِ) له سر فرموده ی پاست، که وایو: (فَيَبْقَى رَهْنًا) کزله تاوانکاره که هر به په هنکراوى ده میښته وه.

(وَإِنْ قَتَلَ مَرْهُونًا لِسَيِّدِهِ عِنْدَ آخَرٍ) نه گهر نه م کزله په هنکراوه کزله په کی تر ی په هنکراوى کوشت: که نه وېش گهره که ی خوى له لای په کیکی تر په هنى کردبو (فَأَقْتَصَّ) نینجا گهره که ش تاوانکاره که ی - له توله - کوشت، نه وه (بَطَلَ الرُّهْنَانِ) هر دوک په هنه کان به تال ده بڼه وه، چونکه هر دوک کزله کان فووتان، به لام (وَإِنْ وَجَبَ مَالٌ) نه گهر به موى تاوانه که مال واجب بو: وه که له کوشتن لى ببوردرى له به رامبه ر نه و ماله، نه و کاته (تَعَلَّقَ بِهِ حَقُّ مُرْتَهِنِ الْقَتِيلِ) مافى په هنوهرگره که ی کوژاوه که به و ماله وه ده به سترى، که وایو: (فَيُبَاعُ) کزله تاوانکاره که ده فروشرو (وَتَمَنُّهُ رَهْنٌ) پاره که شى ده بیته په هنکراو له جى کوژاوه که (وَقِيلَ يَصِيرُ رَهْنًا) له فرموده یه کی بى میژدا: خودى تاوانکاره که له جى کوژاوه که ده بیته په هنکراو، واته: نافروشرى.

(فَإِنْ كَانَ مَرْهُونَيْنِ عِنْدَ شَخْصٍ) جا نه گهر تاوانکاره که و کوژاوه که هر دوکیان له لای مرفیق په هن کرابون (بَدَيْنِ وَاحِدٍ) بى یه که رز، نه وه (نَقَصَتِ الْوَثِيقَةُ) ته نها بارمته بیه که که م ده بیته وه، واته: په هنه که به تال نابیته وه.

نه كړدوه. (أَوْ قَدَرِهِ) يان له نه اندازه ی پوهنه كه بووه كېشه يان، نه مه ده يگوت: په هنكراوه كه دوو خانووه. نه ویش ده يگوت ته نها يه ك خانووه. له و مه سه لانه دا- نه گهر شاهيد نه بو- (صُدَّقَ الرَّاهِنُ بِيَمِينِهِ) په هنده ره كه سویند ده خواو باوه پي پي ده كړي (إِنْ كَانَ رَهْنٌ تَبَرُّعٌ) نه گهر پوهنه كه به پياو ته كرابي، واته: له مامله تي كړين و فروشتندا به مارج دانه ندرايي، به لام (وَإِنْ شَرِطَ فِي بَيْعٍ) نه گهر پوهنه كه پياو ته نه بو، به لكو له مامله تي فروشتندا به مارج داندرايو، نه و كاته (تَحَالُفًا) هه ردووكيان سویند بؤ يه كتری وَلَوْ ادَّعَى أَنَّهُمَا رَهْنَاهُ عَبْدُهُمَا بِمِائَةٍ وَصَدَّقَهُ أَحَدُهُمَا فَتَنَصَّبَ الْمُصَدَّقُ رَهْنٌ بِخَمْسِينَ، وَالْقَوْلُ فِي نَصِيبِ الثَّانِي قَوْلُهُ بِيَمِينِهِ، وَتُقْبَلُ شَهَادَةُ الْمُصَدَّقِ عَلَيْهِ، وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قَبْضِهِ: فَإِنْ كَانَ فِي يَدِ الرَّاهِنِ أَوْ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ وَقَالَ الرَّاهِنُ غَصَبْتُهُ صُدَّقَ الرَّاهِنُ بِيَمِينِهِ، وَكَذَا إِنْ قَالَ أَقْبَضْتُهُ عَنْ جِهَةِ أُخْرَى فَلَا صَحَّ، وَلَوْ أَقَرَّ بِقَبْضِهِ ثُمَّ قَالَ لَمْ يَكُنْ إِفْرَارِي عَنْ حَقِيقَةِ فَلَهُ تَحْلِيفُهُ، وَقِيلَ لَا يُحْلَفُ إِلَّا أَنْ يَذْكُرَ لِإِفْرَارِهِ تَأْوِيلًا

ده خون: كه قسه كه ی خوی پاسته و قسه ی به رامبه ره كه ی پاست نيه. ټينجا په هننه كه هه لده وه شيندريته وه.

(وَلَوْ ادَّعَى أَنَّهُمَا رَهْنَاهُ عَبْدُهُمَا بِمِائَةٍ) نه گهر په هنوه رگره كه داواي كړد: كه نه م دوو كه سانه كويله يه كي خويان- له لای نه و- كړدو ته په هني سد ديناري قهرز (وَصَدَّقَهُ أَحَدُهُمَا) له و دووانه ش ته نها يه كيكيان گوتی: باوه پي پي ده كه م و پاست نه كا. نه و ي تريش گوتی: پاست ناك. نه وه (فَتَنَصَّبَ الْمُصَدَّقُ رَهْنٌ بِخَمْسِينَ) به شي باوه پكه ره كه ده بېته په هني په نجا دينار: كه نيوه ی قهرزه كه يه (وَالْقَوْلُ فِي نَصِيبِ الثَّانِي) نه و قسه يه ی كه ودرده گيری له باره ی به شه كه ی هاو به شي دووه م (قَوْلُهُ بِيَمِينِهِ) هه ر قسه كه ی خوي ته و به سویند باوه پي پي ده كړي كه بلئ: من په هنم نه كړدوه. به لام (وَتُقْبَلُ شَهَادَةُ الْمُصَدَّقِ عَلَيْهِ) شاهيدي باوه پكه ره كه ش ودرده گيری له سه ر نه و هاو به شي دووه م، جا نه گهر په هنوه رگره كه له گه ل نه و شاهيديه سویند بخوا، يان شاهيدي كي تريش هه بو، نه و كاته گشت ماله هاو به شه كه ده بېته په هن.

(وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قَبْضِهِ) نه گهر په هنده ره كه و په هنوه رگره كه له باره ی ودرگرتنی په هنكراوه كه بووه كېشه يان، نه وه (فَإِنْ كَانَ فِي يَدِ الرَّاهِنِ) نه گهر په هنكراوه كه له ده ستی په هنده ره كه دا بوو (أَوْ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ) يان له ده ستی په هنوه رگره كه دا بوو، به لام (وَقَالَ الرَّاهِنُ غَصَبْتُهُ) په هنده ره كه گوتی: دا گيرت كړدوه. له هه ردو مه سه له دا (صُدَّقَ الرَّاهِنُ بِيَمِينِهِ) په هنده ره كه سویند ده ري و باوه پي پي ده كړي (وَكَذَا) هه روه ها په هنده ره كه به سویند باوه پي پي ده كړي (إِنْ قَالَ) نه گهر گوتی: (أَقْبَضْتُهُ عَنْ جِهَةِ أُخْرَى) نه و شتم له

پوویکی تره وه داوه ته دهست تۆ: وهك نه مانهت، يان به كریدان، يان به خواستن (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ أَقْرَبَقْبُضِهِ) نه گهر په هندهره كه دانى نا: كه په همنوه رگه كه په همنكراوه كه ی وه رگرتوه (ثُمَّ قَالَ لَمْ يَكُنْ إِقْرَارِي عَنْ حَقِيقَةٍ) ئینجا گوتی نه و دانهینانه م به پاستی نه بو، نه و کاته (فَلَهُ) په هندهره كه مافى هیه (تَحْلِفُهُ) په همنوه رگه كه سویند بدا: كه په همنكراوه كه ی وه رگرتوه (وَقِيلَ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: (لَا يُحْلَفُ إِلَّا أَنْ يَذْكَرَ لِإِقْرَارِهِ تَأْوِيلًا) نابى كَقَوْلِهِ: أَشْهَدْتُ عَلَى رَسْمِ الْقَبَالَةِ، وَلَوْ قَالَ أَحَدُهُمَا جَنَى الْمَرْهُونُ وَأَنْكَرَ الْآخَرُ صُدِّقَ الْمُنْكَرُ بِبَيْمِينِهِ، وَلَوْ قَالَ الرَّاهِنُ جَنَى قَبْلِ الْقَبْضِ فَلَا ظَهْرَ تَصْدِيقِ الْمُرْتَهِنِ بِبَيْمِينِهِ فِي إِنْكَارِهِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ إِذَا حَلَفَ غَرِمَ الرَّاهِنُ لِلْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ، وَأَنَّهُ يَغْرَمُ الْأَقْلَّ مِنْ قِيَمَةِ الْعَبْدِ وَأَرْشِ الْجَنَائَةِ، وَأَنَّهُ لَوْ نَكَلَ الْمُرْتَهِنُ رُدَّتِ الْيَمِينُ عَلَى الْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ لَا عَلَى الرَّاهِنِ، فَإِذَا حَلَفَ بَيْعَ فَبِالْجَنَائَةِ، وَلَوْ أَدْنَى فِي بَيْعِ الْمَرْهُونِ فَبَيْعَ وَرَجَعَ عَنِ الْإِذْنِ وَقَالَ رَجَعْتُ قَبْلَ الْبَيْعِ وَقَالَ الرَّاهِنُ بَعْدَهُ، فَلَا أَصَحَّ

سویندی بدا، مه گهر په هندهره كه بى دانهینانه كه ی خزی واته یه کی گونجاو بلئ (كَقَوْلِهِ) وهك بلئ: (أَشْهَدْتُ عَلَى رَسْمِ الْقَبَالَةِ) نه و دانهینانه م شاهیدگرتن بوو له سهر نه و نووسراوه ی پیش به ستنی مامله ته كه ده نوسری و ئیما ده کری، واته: ئینجا له دواى نویسنی شاهیدی و ئیما کردن، مامله ته كه به ږنگایه کی شهرعی ده به سترئ.

(وَلَوْ قَالَ أَحَدُهُمَا جَنَى الْمَرْهُونُ) نه گهر یه کیکیان گوتی: کویله په همنكراوه كه تاوانیكى ده ستریزى كړدوه (وَأَنْكَرَ الْآخَرُ) نه وی تریش گوتی وا نیه (صُدِّقَ الْمُنْكَرُ بِبَيْمِينِهِ) نه وه ی ده لئ وا نیه، سویند ده دری و باوه پی پئ ده کری (وَلَوْ قَالَ الرَّاهِنُ) نه گهر په هندهره كه گوتی (جَنَى قَبْلَ الْقَبْضِ) پیش وه رگرتن ده ستریزى كړدوه. نه وه (فَلَا ظَهْرَ) به فهرموده ی به هیژتر (تَصْدِيقِ الْمُرْتَهِنِ بِبَيْمِينِهِ فِي إِنْكَارِهِ) په همنوه رگه كه سویند ده خواو باوه پی پئ ده کری كه بلئ: نه مزانیوه ده ستریزى كړدبئ.

(وَالْأَصَحُّ) فهرموده ی پاستر: (أَنَّهُ إِذَا حَلَفَ) هر کاتیک په همنوه رگه كه سویندی خوارد (غَرِمَ الرَّاهِنُ لِلْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ) ده بی په هندهره كه تۆله ی ده ستریزیه كه بداته نه و كه سه ی ده ستریزى كړاوه ته سهر (وَأَنَّهُ يَغْرَمُ الْأَقْلَّ مِنْ قِيَمَةِ الْعَبْدِ وَأَرْشِ الْجَنَائَةِ) كامه یان كه متره: له نرخى کویله كه و له تۆله ی تاوانه كه، نه و كه متره له تۆله ده دا (وَأَنَّهُ لَوْ نَكَلَ الْمُرْتَهِنُ) نه گهر په همنوه رگه كه سویندی نه خوارد (رُدَّتِ الْيَمِينُ عَلَى الْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ) سوینده كه ده گه ږیندریته وه سهر نه و كه سه ی ده ستریزى كړاوه ته سهر (لَا الرَّاهِنَ) ناگه ږیندریته وه سهر په هندهره كه (فَإِذَا حَلَفَ) جا هر کاتیک سویندی خوارد (بَيْعَ فِي الْجَنَائَةِ) کویله كه به

هؤی تاوانه که ده فرۆشتری و تۆلهی تاوانه که ی له پاره که ی ده درئ.

(وَلَوْ أَدْنَىٰ فِي بَيْعِ الْمَرْهُونِ) ئەگەر پەنوەرگەرە ئیزنی دا: پەنوەرە که پەنکراوە که
بفرۆشی (فَبِيعْ) ئینجا فرۆشرا (وَرَجَعَ عَنِ الْإِذْنِ) ئەویش له ئیزندانه که ی پەشیمان بوو و
(وَقَالَ رَجَعْتُ قَبْلَ الْبَيْعِ) گوتی: پێش فرۆشتنی له ئیزندانه که م پەشیمان بومه وە، که واته:
فرۆشتنه که ی به تاله و دروست نه بوو (وَقَالَ الرَّاهِنُ بَعْدَهُ) پەنوەرە که ش گوتی: دوا ی
فرۆشتن پەشیمان بویه وە، که واته: فرۆشتنه که ی دروست بوو، ئەو (فَالْأَصْحَبُ) به

تَصَدِيقُ الْمَرْتَهِنِ، وَمَنْ عَلَيْهِ الْفَنَانُ بِأَحَدِهِمَا رَهْ
أَلْفِ الرَّهْنِ صَدَقَ بِيَمِينِهِ، وَإِنْ لَمْ يَنْوِ شَيْئاً .
منهاج - بهرگی سێ یه م - 9

(فَصَلِّ) مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ تَعَلَّقَ بِتَرَكَّتِهِ تَعَلَّقَهُ بِالْمَرْهُونِ،
وَفِي قَوْلِ كَتَعْلَقَ الْأَرْضَ بِالْجَانِي، فَعَلَا الْأَظْهَرُ يَسْتَوِي الدَّيْنُ الْمُسْتَعْرِقُ وَغَيْرُهُ فَالْأَصَحُّ،

فهرمووده ی پاستر: (تَصَدِيقُ الْمَرْتَهِنِ) پەنوەرگەرە سویندده خواو باوه پی پئ ده کری.
(وَمَنْ عَلَيْهِ الْفَنَانُ) هەر که سێک دوو ههزار دینار قهرزی له سهر بوو (بِأَحَدِهِمَا رَهْنٌ) بۆ
ههزاریکیان پهنیکی دانابو (فَأَدَّى الْفَنَانُ) ئینجا قهرزی ههزاریکی دایه وە (وَقَالَ أَذْيَتُهُ عَنْ
أَلْفِ الرَّهْنِ) گوتی: ئەو ی داومه ته وە، له جیاتی ههزاره که ی پهن بۆکراو بوو، ئەو (صَدَّقَ
بِيَمِينِهِ) پەنوەرە که سویند ده خواو باوه پی پئ ده کری، که وابو: پەنکراوە که بهر مه ل
ده بی (وَإِنْ لَمْ يَنْوِ شَيْئاً) ئەگەر له حاله تی دانه و ی ئەو ههزاره، مه بهستی هیچانی نه بو،
ئەو کاته (جَعَلَهُ عَمَّا يَشَاءُ) به دای خۆی له جیاتی کامه یان هه ز ده کا، بریاری بۆ ده دا
(وَقِيلَ يُقْسَطُ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: ئەو ههزاره له نێوان ههردوو ههزاره که دا به ش
ده کری و له هه ر یه که و نیوه ی له سهر لاده چی.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَأْسِي پە یوه ندی قهرز به میراته وه﴾

(مَنْ مَاتَ) هەر که سێک مرد (وَعَلَيْهِ دَيْنٌ) له و حاله ته شدا قهرزی له سهر بوو (تَعَلَّقَ بِتَرَكَّتِهِ)
ئەو قهرزه به میراته که یه وه ده به ستری و میراته که ش ده بیته پەنکراویکی شرعی (تَعَلَّقَهُ
بِالْمَرْهُونِ) وه ک به سترانی قهرز به مایکی پەنکراوی ده ستر کرد: که به درێژی باس مان کرد
(وَفِي قَوْلِ) له فهرمووده یه کدا: ئەو قهرزه به میراته که وه ده به ستری (كَتَعْلَقَ الْأَرْضَ بِالْجَانِي)
وه ک به سترانی تۆله ی کوشتن به گه رده نی ئەو کۆ یله یی مرقه که ی کوشتوه .

(فَعَلَا الْأَظْهَرُ) جا له سهر فهرمووده ی به هیژتر: (يَسْتَوِي الدَّيْنُ الْمُسْتَعْرِقُ وَغَيْرُهُ) یه کسانه:
ئەو قهرزه ی هه موو میراته که وه بنه خۆی ده گری و ئەو ی له میراته که که متره (فِي الْأَصَحِّ)
له فهرمووده ی پاستردا، که واته: ئەگەر به شێک له قهرزه که له سهر مردووه که مابی،
حه پامه و دروست نابێ: میراتگر ده سترکی میراته که بکا، جیاوازی نیه: میراتگره کان زۆر

بن، یان ته‌ن‌ها یه‌ک که‌س بی، به‌لام هر کاتیک میراتگریک-به‌گویره‌ی به‌شه میراته‌که‌ی خوی- به‌شه قه‌رزه‌که‌ی خوی دایه‌وه، نه‌وه به‌شه میراته‌که‌ی وی له پهن به‌ره‌ل ده‌بی، ه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا ه‌رموویانه.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: له‌م باسه‌دا جیاوازی قه‌رزی ئاده‌میزادو قه‌رزی خوی گه‌وره نیه: وه‌ک زه‌کاتو که‌ففاپه‌تو نه‌زرو حه‌ج، جا-بۆ وینه- نه‌گه‌ر زه‌کاتو قه‌رزی ئاده‌میزاد ویکرا له سه‌ر مردووێک کۆبونه‌وه، واجبه: زه‌کاته‌که پێشدا بدری، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: **وَلَوْ تَصَرَّفَ الْوَارِثُ وَلَا دَيْنَ ظَاهِرٍ فَظَهَرَ دَيْنٌ بَرْدٌ مَّيِّعٌ بَعِيْبٌ فَلَا صَحُّ اَنْهُ لَا يَتَبَيَّنُ فَسَادُ تَصَرُّفِهِ لَكِنْ اِنْ لَمْ يُقْضَ الدَّيْنُ فُسِخَ، وَلَا خِلَافَ اَنَّ لِلْوَارِثِ اِمْسَاكَ عَيْنِ التَّرَكَةِ وَقَضَاءَ الدَّيْنِ مِنْ مَالِهِ، وَالصَّحِيحُ اَنَّ تَعْلُقَ الدَّيْنِ بِالتَّرَكَةِ لَا يَمْنَعُ الْاِرْثَ فَلَا يَتَعَلَّقُ بِزَوَائِدِ التَّرَكَةِ كَكَسْبٍ وَنَتَاجٍ.**

﴿فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ بِالْقَضَاءِ﴾ رواه الشيخان، قه‌رزی خوی گه‌وره له‌پێشتره‌ بدریته‌وه. ه‌روه‌ک له‌ باسی زه‌کاتی قه‌رزدا پوونمان کرده‌وه، ه‌روه‌ها نه‌گه‌ر یه‌کیک مردبی له‌ ژیا‌نیا حه‌جی له‌ سه‌ر واجب بو‌بی، نه‌وه میراتگریه‌که‌ی قه‌ده‌غه‌ ده‌کری: ده‌ستکاری میراته‌که‌ بکا، تا حه‌ج بۆ مردوو‌ه‌که‌ی ده‌کری-ه‌روه‌ک چه‌ند زانا‌یه‌ک وه‌هایان ه‌رموو‌ه- یان تا کری‌ی حه‌ج بۆکردنی ته‌سلیمی یه‌کیک ده‌کری تا‌کو حه‌جی بۆ بکا، ه‌روه‌ک چه‌ند زانا‌یه‌کی‌تر وه‌هایان ه‌رموو‌ه له (تحفه)دا پوونی کردۆته‌وه.

(وَلَوْ تَصَرَّفَ الْوَارِثُ) نه‌گه‌ر میراتگریه‌که‌ ده‌ستکاریه‌کی میراته‌که‌ی کرد: وه‌ک فروشتن (وَلَا دَيْنَ ظَاهِرٍ) له‌و حاله‌ته‌شدا هیچ قه‌رزیک دیار نه‌بو (فَظَهَرَ دَيْنٌ) ئینجا له‌ پاشان قه‌رزیک په‌یدا بوو (بَرْدٌ مَّيِّعٌ بَعِيْبٌ) به‌ هۆی گه‌پاندنه‌وه‌ی فروشراویکی‌هه‌بیدار: که له‌ ژیا‌نی مردوو‌ه‌که‌دا پاره‌که‌ی نه‌ما‌بو، نه‌وه (فَلَا صَحُّ) ه‌رموو‌ده‌ی پاستر: (اَنْهُ لَا يَتَبَيَّنُ فَسَادُ تَصَرُّفِهِ) به‌وه‌ ئاشکرا ناب‌ی: که ده‌ستکاریه‌که‌ی به‌تاله (لَكِنْ اِنْ لَمْ يُقْضَ الدَّيْنُ) به‌لام نه‌گه‌ر نه‌وه قه‌رزه‌ په‌یدا‌بووه نه‌دراوه (فُسِخَ) ده‌ستکاریه‌که‌ی میراتگریه‌که‌ هه‌لده‌وه‌ش‌یندریته‌وه، تا‌کو خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ بگاته‌ مافی خوی.

ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر میراتگریه‌که به‌ ئیزنی خاوه‌ن قه‌رزه‌کان-بۆ قه‌رزدا‌نه‌وه- میراته‌که‌ بفروشی، نه‌و کاته‌ فروشتنه‌که‌ی دروست ده‌بی، به‌و مه‌رجه‌ی فروشتنه‌که‌ به‌ نرخ‌ی هاو‌ینه‌ بی‌و به‌ ئیزنی گشت خاوه‌ن قه‌رزه‌کان بی، جا نه‌گه‌ر یه‌کیکیان ئاماده‌ نه‌بو، نه‌و کاته‌ به‌ ئیزنی قازی ده‌یفروشی، ه‌روه‌ک له (تحفه)دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَا خِلَافَ) زانا‌یان هیچ جیاوازییان له‌وه‌دا نیه: که (اَنَّ لِلْوَارِثِ) بۆ میراتگریه‌که‌ دروسته: (اِمْسَاكَ عَيْنِ التَّرَكَةِ) خودی میراته‌که‌ بۆ خوی وه‌ریگری‌و (وَقَضَاءَ الدَّيْنِ مِنْ مَالِهِ) له‌ مالی

خۆیشی قەرزەكەى سەر مردوووەكە بداتەو (وَالصَّحِيحُ) بە فەرموودەى پاستەر (أَنْ تَعْلَقَ الدِّينَ بِالتَّرِكَةِ) ئەو بەسترانەى قەرزەكە بە میراتەكەو (لَا يَمْنَعُ الْإِرْثَ) رێگای میراتگرتن ناگرێ، واتە: میراتەكە دەبێتە ملكى میراتگرەكان، كەوابو: (فَلَا يَتَعْلَقُ بِزَوَائِدِ التَّرِكَةِ) قەرزەكە بە زێدەبێبەكانى میراتەكەو نەبەستریتەو (كَكَسْبٍ وَتَنَاجٍ) وەك كریى كارکردنى بە میراتگراوەكەو بێچوووەكانى ئازەلى بەمیراتگراو، چونكە ئەوانە-لە دواى مردن- لە ملكى میراتگرەكەدا پەیدا بوینەو گشتى دەبنە ملكى میراتگرەكە.

(كِتَابُ التَّفْلِيسِ)

مَنْ عَلَيْهِ دُيُونٌ حَالَةٌ زَائِدَةٌ عَلَّمَآلِهِ يُحْجَرُ عَلَيْهِ بِسُؤَالِ الْغُرَمَاءِ،

﴿پاشكۆ﴾ یەكەم: هەر كاتێك شتیكى دۆزیه‌وه‌و كردیه‌ ملكى خۆى، ئینجا مرد، ئەو شتە دۆزراوێه بە میراتەكەیه‌و نەبەستریتەو، بەلام ئەگەر مردووێه مالىكى، یان قەرزى كەسێكى ونبووى لە سەر بوو: كە شوینی دیار نەبو، لە دۆزینەوێه‌شى بئۆمۆید بوین، ئەو قەرزە دەدریته‌ دەست قازى، جا ئەگەر قازى نەبو، یان خائن بوو بە شەریعەتى ئیسلام پەفتارى نەدەكرد-و‌ه‌ك ئەم سەردەمە- ئەو كاتە دەدریته‌ دەست باو‌ه‌پێكراوێكى لێزان، تاكو بۆ (بَيْتُ الْمَالِ) سەرفى بكە، یان هەر میراتگرەكە بەخۆى ئەو كارە ئەنجام دەدا، جا ئەگەر بەخۆیشی هەژار بوو، ئەو كاتە دروستە بەشى هەژاریكیش لەو مالە، یان لەو قەرزە بۆ خۆى دا بنی، هەم دووریش نیه: ئەو مەسەلەیه‌ش وەك مەسەلەى یەتیمی بئەسەرپەشتكار بئۆ-ئەگەر باو‌ه‌پێكراوێك نەبو- پیاوماقولاى شوینەكە، جێبەجێکردنى سەرفکردنەكەى بخەنە ئەستۆى خۆیان، هەروەك لە (تحفة) و (الشروانى)دا پوون كراوەتەو.

دووەم: هەر كاتێك میراتگرێكى قەرزدارەكە قەرزەكەى داو‌ه‌خواه‌ن قەرزەكە، واجبه: لێى وەریگریته‌و، هەروەك-بە درێژى- لە پاشكۆى قەرزدا پوون كراو، هەروەها سوننه‌ته: بە زووترین كات قەرزى مردووێه بەدریته‌و، چونكە پیغه‌مبەر ﷺ دەفرموى: ﴿نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ﴾ حدیث صحیح رواه الترمذی، گیانى مۆمى ئیماندار بە هۆى قەرزەكەى قەدەغە دەكری لە چوونە بەهەشت. ئەم باسە لە پەرتووكى مردووێه‌كاندا درێژتر پوون كراوەتەو.

﴿كِتَابُ التَّفْلِيسِ: پەرتووكى قەدەغە دانان لە سەر قەرزدار﴾

(مَنْ عَلَيْهِ دُيُونٌ) هەر كەسێك قەرزێك، یان چەند قەرزێكى ئادەمیزادى لە سەر بن، كە (حَالَةٌ) كاتى دانەو‌ه‌یان هاتبۆ (زَائِدَةٌ عَلَى مَالِهِ) ئەندازەى قەرزەكەش زۆتر بۆ لە هەموو ملك و مالەكەى، ئەو قەرزدارە (يُحْجَرُ عَلَيْهِ) واجبه: لە لایەن قازى قەدەغەى لە سەر

دابندری، تاكو دهستكاری ملكو ماله‌كهی نه‌كا، وه‌ك بلی: (فلانكه‌سم قه‌ده‌غه‌ كرد له دهستكاری‌كردنی ملكو مالی‌ خوی).

ئینجا كه ئه‌و قه‌ده‌غه‌یه‌ش داده‌نی (بِسْؤَالِ الْغُرَمَاءِ) به‌ داواكردنی‌خاوه‌ن قه‌رزه‌كان دایده‌نی ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ حَجَرَ عَلَمُاعٍ مَالَهُ وَبَاعَهُ فِي ذَيْنِ كَانَ عَلَيْهِ وَقَسَمَهُ بَيْنَ غُرَمَائِهِ، فَقَالَ: لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ﴾ رواه الدارقطني وصححه الحاكم، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌ی دانا له‌ سهر (معاد) به‌ هۆی ئه‌و قه‌رزهی له‌ سهری بوو، ماله‌كهی فروشتو وَلَا حَجَرَ بِالْمَوْجَلِ، وَإِذَا حُجِرَ بِحَالٍ لَمْ يَحِلَّ الْمَوْجَلُ فَيُأْظَهَرُ، وَلَوْ كَانَتْ الدُّيُونُ بِقَدْرِ الْمَالِ فَإِنْ كَانَ كَسُوبًا يُنْفِقُ مِنْ كَسْبِهِ فَلَا حَجَرَ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَسُوبًا وَكَانَتْ نَفَقَتُهُ مِنْ مَالِهِ فَكَذَا فَيُأْصَحُّ، وَلَا يَحْجَرُ بِغَيْرِ طَلَبٍ فَلَوْ طَلَبَ بَعْضُهُمْ وَدَيْنُهُ قَدَرٌ يُحْجَرُ بِهِ

پاره‌كهی له‌ نێوان خاوه‌ن قه‌رزه‌كاندا به‌ش كرد، ئینجا فه‌رمووی: ئیستا ته‌نها ئه‌وه‌نده‌تان بۆ هیه. واته: ئه‌و قه‌رزهی له‌ سهری ماوه، چاوه‌پوان بکه‌ن.

(وَلَا حَجَرَ بِالْمَوْجَلِ) هه‌چ قه‌ده‌غه‌یه‌ك داناندی به‌ هۆی قه‌رزیک: كه‌ کاتی دانه‌وه‌ی نه‌هاتبی، چونکه‌ ئیستا داوای قه‌رزه‌كهی لێ‌ناکړی (وَإِذَا حُجِرَ بِحَالٍ) هه‌ر کاتیک قه‌ده‌غه‌ی له‌ سهر اندرا به‌ هۆی قه‌رزیک كه‌ کاتی دانه‌وه‌ی هاتبی (لَمْ يَحِلَّ الْمَوْجَلُ) به‌و قه‌ده‌غه‌دانانه‌ کاتی دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌ دواخراوه‌كان نایو هه‌ر له‌ ئه‌ستۆی قه‌رزداره‌که‌دا ده‌مینه‌وه (فِي الْأَظْهَرِ) له‌ فه‌رمووده‌ی به‌هێزتردا.

به‌لام ئه‌گه‌ر قه‌رزداره‌که‌ بمړی، ئه‌و کاته به‌ هۆی مردن قه‌رزه‌ دواخراوه‌کانیش کاتی دانه‌وه‌یان دی، چونکه‌ ئه‌ستۆی قه‌رزداره‌که‌ به‌ مردن وێران ده‌بی، هه‌روه‌ك له‌ زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه.

(وَلَوْ كَانَتْ الدُّيُونُ بِقَدْرِ الْمَالِ) به‌لام ئه‌گه‌ر قه‌رزه‌كان به‌ ئه‌ندازه‌ی ملكو مالی قه‌رزداره‌که‌ بون، ته‌ماشای ده‌کړی: (فَإِنْ كَانَ كَسُوبًا) ئه‌گه‌ر قه‌رزداره‌که‌ کاروکاسبی ده‌کردو (يُنْفِقُ مِنْ كَسْبِهِ) له‌ کارو کاسبیه‌که‌شی خۆی و خه‌زانه‌كهی به‌خه‌و ده‌کرد، ئه‌وه (فَلَا حَجَرَ) پێویست نیه‌ قه‌ده‌غه‌ له‌ سهر قه‌رزداره‌که‌ دابندری، به‌لکو قازی فه‌رمانی پێ ده‌کا: قه‌رزه‌که‌ بداته‌وه. جا ئه‌گه‌ر نه‌یداوه، ئه‌و کاته قازی ماله‌كهی لێ‌ده‌فروشی، یان جارجاره‌ لێ‌ی ده‌داو ده‌یخاته به‌ندیخانه‌ تا قه‌رزه‌که‌ ده‌داته‌وه، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة)‌دا فه‌رموویه‌تی، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ﴿لِيَ الْوَاجِدِ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتَهُ﴾ رواه البخاری وأحمد وأبو داود، قه‌رز نه‌دانه‌وه‌ی مړۆڤی به‌بووی باسکردن و سزادانی‌هه‌لا‌ل ده‌کا.

(وَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَسُوبًا) به‌لام ئه‌گه‌ر کاروکاسبی نه‌ده‌کردو (وَكَانَتْ نَفَقَتُهُ مِنْ مَالِهِ) خۆی و خه‌زانه‌كهی له‌و ماله‌ به‌خه‌و ده‌کرد (فَكَذَا) له‌و حاله‌ته‌ش قه‌ده‌غه‌ی له‌ سهر داناندی (فِي

الأَصَحُّ) له فرموده‌ی پاستردا، چونکه خاوه‌ن قهرزده‌کان ده‌توانن ئیستا داوای قهرزه‌کانیانی لی‌بکهن.

(وَلَا يَحْجَرُ بَغَيْرِ طَلَبٍ) نابئی قازی قه‌ده‌غه له سهر قهرزداره‌که دابنئی به بی‌داواکردنی خاوه‌ن قهرزه‌کان (فَلَوْ طَلَبَ بَعْضُهُمْ) جا نه‌گهر ته‌نها یه‌کێکیان داوای قه‌ده‌غه‌دانانی کردو (وَدَيْتُهُ قَدَرٌ يُحْجَرُ بِهِ) قهرزه‌که‌شی نه‌دازه‌یه‌کی وه‌ها بوو: قه‌ده‌غه‌ی پی‌داده‌ندرا، چونکه له مَلِّک و ماله‌که‌ی نۆرت‌ر بوو حَجَر، وَإِلَّا فَلَا، وَيُحْجَرُ بِطَلَبِ الْمُفْلِسِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِذَا حُجِرَ تَعَلَّقَ حَقُّ الْغُرْمَاءِ بِمَالِهِ، وَأَشْهَدَ عَلَى حَجَرِهِ لِيُحْدَرَ، وَلَوْ بَاعَ أَوْ وَهَبَ أَوْ أَعْتَقَ فَفِي قَوْلٍ يُوقَفُ تَصَرُّفُهُ، فَإِنْ فَضَلَ ذَلِكَ عَلَى الدَّيْنِ نَفَذَ وَإِلَّا لَعَا، وَالْأَظْهَرُ بَطْلَانُهُ، فَلَوْ بَاعَ مَالَهُ لَغُرْمَائِهِ بِدَيْنِهِمْ بَطْلٌ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ بَاعَ سَلَمًا أَوْ اشْتَرَى فِالذِّمَّةِ فَالصَّحِيحُ صِحَّتُهُ وَيُثْبِتُ فِذِمَّتِهِ،

(حَجَر) نه‌و کاته‌ش قه‌ده‌غه‌ی له سهر داده‌نئی (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گهر قهرزه‌که‌ی له مَلِّک و ماله‌که‌ی که‌متر بوو (فَلَا) قه‌ده‌غه‌ی له سهر‌دانانئ.

(و) هه‌روه‌ها (يُحْجَرُ) قه‌ده‌غه له سهر قهرزداره‌که داده‌ندری (بِطَلَبِ الْمُفْلِسِ) به‌داواکردنی خودی قهرزداره‌که، واته: به‌خۆی داوا له قازی بکا: قه‌ده‌غه‌ی له سهر دابنئی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی پاستردا.

(فَإِذَا حُجِرَ) جا هه‌ر کاتێک قه‌ده‌غه له سهر قهرزداره‌که داندرا (تَعَلَّقَ حَقُّ الْغُرْمَاءِ بِمَالِهِ) مافی خاوه‌ن قهرزه‌کان به‌ مَلِّک و ماله‌که‌یه‌وه ده‌به‌ستری و هیه‌ ده‌ستکاریه‌کی قه‌ده‌غه‌کراوه‌که‌ش له مَلِّک و ماله‌که‌ی دا دروست نابئی، که‌واته: دروست نیه قه‌ده‌غه‌کراوه‌که گهردنی قهرزداره‌کانی خۆشی له قهرزه‌که‌ی نازاد بکا (وَأَشْهَدَ عَلَى حَجَرِهِ) سوننه‌ته قازی شاهید بگریئ له‌سهر قه‌ده‌غه‌ دانانه‌که‌ی (لِيُحْدَرَ) تا‌کو خه‌لک خۆی لی‌بپاریزن و هیه‌ مامله‌تیکی له‌گه‌ل نه‌که‌ن.

(وَلَوْ بَاعَ) نه‌گهر له داوای قه‌ده‌غه‌کردن شتیکی فروشت (أَوْ وَهَبَ) یان به‌خشی (أَوْ أَعْتَقَ) یان کۆیله‌یه‌کی نازاد کرد (فَفِي قَوْلٍ يُوقَفُ تَصَرُّفُهُ) له فرموده‌یه‌که‌دا نه‌و ده‌ستکاریه‌ی پاده‌گیری: (فَإِنْ فَضَلَ ذَلِكَ عَلَى الدَّيْنِ) جا نه‌گهر نه‌و ده‌ستکاریه له قهرزه‌که‌ی زیاد بوو، چونکه ماله‌که‌ی به‌ نرخیکی به‌رز فروشرا، یان له قهرزێک گهرده‌نی نازاد کرا (نَفَذَ) ده‌ستکاریه‌که‌ی به‌ دروست‌بووی داده‌ندری (وَإِلَّا) نه‌گهر زیاد نه‌بو (لَعَا) به‌به‌تال‌بوو داده‌ندری، به‌لام (وَالْأَظْهَرُ) به‌ فرموده‌ی به‌هیزتر: (بُطْلَانُهُ) نه‌و ده‌ستکاریه‌ی پرابردوی گشتی له ئیستاره‌ به‌تاله‌و هیه‌ جی‌به‌جی ناکری.

(فَلَوْ بَاعَ مَالَهُ لَغُرْمَائِهِ بِدَيْنِهِمْ) نه‌گهر له داوای قه‌ده‌غه‌کردن قهرزداره‌که مَلِّک و ماله‌که‌ی خۆی

فروخته خاوهن قهرزه‌کان به قهرزه‌کە ی خۆیان (بَطَلَ) ئەو فروشتنەش بەتالەو دانامەزێ (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودە ی پاستردا، بەلام لە فەرموودە یەکی بێ هیژدا: ئەو فروشتنە دروست دەبێ، هەرەک لە (نهایة) و (مغنی) دا فەرموویانە.

(وَلَوْ بَاعَ سَلَمًا) ئەگەر شتیکی بە سەلەم فروشت (أَوْ اشْتَرَى فِي الذِّمَّةِ) یان شتیکی بە قهرز کپی (فَالصَّحِيحُ صِحَّتُهُ) بە فەرموودە ی پاست: ئەو ماملە ته به قهرزانه ی دروست دەبن و (وَيُثْبِتُ فِي ذِمَّتِهِ) سەلەم تێداکراوەکە و پارە ی فروشتراوەکە لە ئەستۆ ی دا جێگیر دەبێ.

وَيَصِحُّ نِكَاحُهُ وَطَلَّاقُهُ وَخُلْعُهُ وَاقْتِصَاصُهُ وَإِسْقَاطُهُ، وَلَوْ أَقَرَّ بَعَيْنٍ أَوْ دَيْنٍ وَجَبَ قَبْلَ الْحَجْرِ فَلَا ظَهْرَ قَبُولِهِ فِي حَقِّ الْغُرْمَاءِ، وَإِنْ أَسْنَدَ وَجُوبَهُ إِلَى مَا بَعْدَ الْحَجْرِ بِمُعَامَلَةٍ أَوْ مُطْلَقًا لَمْ يُقْبَلْ فِي حَقِّهِمْ، وَإِنْ قَالَ عَنْ جَنَائَةٍ قَبْلَ فِالْأَصَحِّ، وَلَهُ أَنْ يَرُدَّ بِالْعَيْبِ مَا كَانَ إِشْتَرَاهُ إِنْ كَانَتْ الْغِبْطَةُ فِي الرَّدِّ، وَالْأَصَحُّ تَعَدَّى الْحَجْرَ إِلَى مَا حَدَثَ بَعْدَهُ بِالْإِصْطِيَادِ وَالْوَصِيَّةِ وَالشِّرَاءِ إِنْ صَحَّحْنَاهُ،

(وَيَصِحُّ نِكَاحُهُ وَطَلَّاقُهُ) ژن هێنان و ته‌لاق‌دانیشی دروست دەبن (و) هەرەها (خُلْعُهُ) ته‌لاق‌دانی به پارە و (وَاقْتِصَاصُهُ) کوشتنی له تۆلە و (وَإِسْقَاطُهُ) لێبوردنی له کوشتنەکە، ئەوانەش گشتی دروست دەبن.

(وَلَوْ أَقَرَّ) ئەگەر قهرزداره‌کە دانینا: (بَعَيْنٍ) به‌خودی مالێک و گوتی: ملکێ فلانکه‌سه (أَوْ دَيْنٍ) یان دانینا به‌قهرزێک: که (وَجَبَ قَبْلَ الْحَجْرِ) قهرزه‌کە پێش قه‌ده‌غه‌دانان له‌سه‌ری واجب بووه‌ بۆ فلانکه‌س (فَلَا ظَهْرَ) فەرموودە ی به‌هیژتر (قَبُولُهُ فِي حَقِّ الْغُرْمَاءِ) ئەو دانپێنانە ی لێ‌وه‌رده‌گیرێ دەرەق خاوهن قهرزه‌کان، واتە: خاوهن مال‌ه‌که‌ خودی مال‌ه‌که‌ بۆ خۆی ده‌باو خاوهن قهرزه‌که‌ش پال‌ه‌په‌سته‌ی خاوهن قهرزه‌کانی‌تر ده‌کا له‌و مال‌ه‌یدا: که قه‌ده‌غه‌ی له‌سه‌ردان‌دراوه‌.

بەلام (وَإِنْ أَسْنَدَ وَجُوبُهُ إِلَى مَا بَعْدَ الْحَجْرِ) ئەگەر دانینا به‌قهرزێکی وه‌ها: که له‌دوای قه‌ده‌غه‌دانان له‌سه‌ری واجب بووێ (بِمُعَامَلَةٍ) به‌هۆی مامله‌تێک (أَوْ مُطْلَقًا) یان به‌بێ مامله‌ت، ئەو کاته (لَمْ يُقْبَلْ فِي حَقِّهِمْ) دەرەق خاوهن قهرزه‌کان ئەو دانپێنانە ی لێ‌وه‌رناگیرێ، به‌لکو ته‌نها دەرەق خۆی لێ‌ی وه‌رده‌گیرێ و له‌دوای لاپوونی قه‌ده‌غه‌که ئەو قهرزه‌شی لێ‌وه‌رده‌گیریت‌ه‌وه‌، به‌لام (وَإِنْ قَالَ عَنْ جَنَائَةٍ) ئەگەر بێ: ئەم قهرزه‌م به‌هۆی تاوانێک له‌سه‌ر واجب بووه (قَبْلَ) ئەوه دەرەق خاوهن قهرزه‌کانیش لێ‌ی وه‌رده‌گیرێ (فِي الْأَصَحِّ) له‌فەرموودە ی پاستردا:، که‌واته: سته‌م لێ‌کراوه‌که‌ش پال‌ه‌په‌سته‌ی خاوهن قهرزه‌کان ده‌کا له‌مالی قهرزداره‌که‌دا.

(وَلَهُ) بۆ قهرزداره‌که‌ دروسته (أَنْ يَرُدَّ بِالْعَيْبِ مَا كَانَ إِشْتَرَاهُ) ئەو شته‌ی پێش قه‌ده‌غه‌کردن

کریبییه تی به هوی عه ییداری بیگه پینیتته وه سه ر فروشیاره که (إِنْ كَانَتْ الْغَبْطَةُ فِي الرَّدِّ) نه گه قازانج له و گه پاندنه وه یه دا هه بی (وَالْأَصْحُ) فه رموده ی پاستر: (تَعْدَى الْحَجَرِ إِلَى مَا حَدَّثَ بَعْدَهُ) نه و قه دهغه کردنه ده پواته سه ر نه و ملک و مال هه ش: که له دوی قه دهغه دانانه که په یدا بووه: (بِالْإِصْطِيَادِ) به هوی پاوکردن (وَالْوَصِيَّةِ) به هوی وه سیته و (وَالشُّرَاءِ) به هوی کرینی به قهرز (إِنْ صَحَّحْنَاهُ) نه گه ر- به فه رموده ی پاستر- نه و کرینه به دروستبوو دابنن.

وَأَنَّهُ لَيْسَ لِبَائِعِهِ أَنْ يَفْسَخَ وَيَتَعَلَّقَ بِعَيْنٍ مَتَاعِهِ إِنْ عَلِمَ الْحَالُ، وَإِنْ جَهِلَ فَلَهُ ذَلِكَ، وَأَنَّهُ إِذَا لَمْ يُمْكِنْ التَّعَلُّقُ بِهَا لَا يُزَاحِمُ الْغُرْمَاءَ بِالثَّمَنِ. (فَصَلِّ) يُبَادِرُ الْقَاضِيَ بَعْدَ الْحَجَرِ بَبَيْعِ مَالِهِ وَقَسْمِهِ بَيْنَ الْغُرْمَاءِ وَيُقَدِّمُ مَا يَخَافُ فَسَادَهُ، ثُمَّ الْحَيَوَانَ ثُمَّ الْمَنْقُولَ ثُمَّ الْعَقَارَ، وَلْيَبِيعَ بَحْضَرَةَ الْمُفْلِسِ وَغُرْمَائِهِ كُلَّ شَيْءٍ فِي سُوْقِهِ بِثَمَنِ مِثْلِهِ حَالًا مِنْ نَقْدِ الْبَلَدِ، ثُمَّ إِنْ كَانَ الدَّيْنُ غَيْرَ جَنْسِ النِّقْدِ وَلَمْ يَرْضَ الْغَرِيمُ إِلَّا بِجَنْسِ حَقِّهِ اشْتَرَى،

(وَأَنَّهُ) هه ر به فه رموده ی پاستر (لَيْسَ لِبَائِعِهِ أَنْ يَفْسَخَ) نه و که سه ی له دوی قه دهغه کردن به قهرز شتی فروشتته قهرزداره که، بوی دروست نیه: فروشتنه که هه لبوه شینیتته وه (وَيَتَعَلَّقُ بِعَيْنٍ مَتَاعِهِ) ده ست به خودی که لوپه له فروشراوه که یه وه بگری و بیباته وه (إِنْ عَلِمَ الْحَالُ) نه گه ر زانیبیتی نه و قهرزداره قه دهغه ی له سه ر داندراوه، به لام (وَإِنْ جَهِلَ) نه گه ر نه یزانیبی (فَلَهُ ذَلِكَ) نه و کاته بوی دروسته فروشتنه که هه لبوه شینیتته وه خودی ماله که ی خوی بیاته وه (وَأَنَّهُ) هه ر به فه رموده ی پاستر (إِذَا لَمْ يُمْكِنْ التَّعَلُّقُ بِهَا) هه ر کاتیک نه گونجا ده ست به خودی ماله که یه وه بگری و بیباته وه (لَا يُزَاحِمُ الْغُرْمَاءَ بِالثَّمَنِ) نابی پاله په سته ی خاوه ن قهرزه کانیش بکا به پاره ی فروشراوه که، چونکه له دوی قه دهغه دانان نه و قهرزه په یدا بووه.

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي فَرُوشْتَنِي مَالِي قَه رَزْدَارِي قَه دهغه کراو ﴾

(يُبَادِرُ الْقَاضِيَ بَعْدَ الْحَجَرِ) سوننه ته: قازی- له دوی قه دهغه دانان- په له بکا (بَبَيْعِ مَالِهِ) به فروشتنی ملک و مالی قه دهغه کراوه که (وَقَسْمِهِ بَيْنَ الْغُرْمَاءِ) پاره ی فروشراوه که ش به سه ر خاوه ن قهرزه کاندایه ش بکا به گویره ی قهرزه کانیان، هه م (وَيُقَدِّمُ مَا يَخَافُ فَسَادَهُ) نه و جوړه شته ش پيشدا بفروشی که له خراپوونی ده ترسی: وه ک میوه (ثُمَّ الْحَيَوَانَ) نینجا ناژه له کان بفروشی (ثُمَّ الْمَنْقُولَ) نینجا نه و جوړه شته ی ده گوزاریته وه (ثُمَّ الْعَقَارَ) نینجا خانوو و باغو زه وی.

(وَلْيَبِيعَ بَحْضَرَةَ الْمُفْلِسِ) سوننه ته نه و شتانه بفروشی به ناماده بوونی قهرزداره که و، هه م (وَعُرْمَائِهِ) به ناماده بوونی خاوه ن قهرزه کانیش (كُلُّ شَيْءٍ فِي سُوْقِهِ) هه ر

شته‌ی له بازای خۆی دا بفرۆشێ (بِئَمْنٍ مِّثْلِهِ) به پاره‌ی هاوینه‌ی خۆی، یان زیاتر (حالا) به پاره‌یه‌کی حازر: که (مِنْ نَقْدِ الْبَلَدِ) له پاره‌ی شوینه‌که بێ.

(ثُمَّ) ئینجا له دوا‌ی‌فروشتن (إِنْ كَانَ الدَّيْنُ غَيْرَ جِنْسِ النَّقْدِ) نه‌گه‌ر قه‌رزه‌که په‌گه‌زیکی‌تری جگه له په‌گه‌زی پاره‌ی فروشراوه‌که بوو (وَلَمْ يَرْضَ الْغَرِيمُ إِلَّا بِجِنْسِ حَقِّهِ) خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ش ته‌نها به په‌گه‌زی قه‌رزه‌که‌ی خۆی پازی ده‌بو، نه‌و کاته (اِشْتَرَى) واجبه: په‌گه‌زی قه‌رزه‌که‌ی خۆی بۆی بکڕی.

وَأِنْ رَضِيَ جَارَ صَرَفَ النَّقْدَ إِلَيْهِ إِلَّا فِي السَّلَمِ، وَلَا يُسَلِّمُ مَبِيعًا قَبْلَ قَبْضِ ثَمَنِهِ، وَمَا قَبْضُهُ قَسَمُهُ بَيْنَ الْغُرَمَاءِ إِلَّا أَنْ يَغْسُرَ لِقَلَّتِهِ فَيُؤَخِّرُهُ لِيَجْتَمَعَ، وَلَا يُكْلَفُونَ بَيِّنَةً بِأَنْ لَا غَرِيمَ غَيْرُهُمْ، فَلَوْ قَسَمَ فَظَهَرَ غَرِيمٌ شَارَكَ بِالْحِصَّةِ، وَقِيلَ تُنْقَضُ الْقِسْمَةُ، وَلَوْ خَرَجَ شَيْءٌ -بَاعَهُ قَبْلَ الْحَجْرِ- مُسْتَحَقًّا وَالثَّمَنُ تَالِفٌ فَكَذَيْنِ ظَهَرَ، وَإِنْ أُسْتُحَقَّ شَيْءٌ بَاعَهُ الْحَاكِمُ قُدِّمَ الْمُشْتَرَى بِالْثَمَنِ، وَفِي قَوْلٍ يُحَاصُّ الْغُرَمَاءُ،

به‌لام (وَإِنْ رَضِيَ) نه‌گه‌ر خاوه‌ن قه‌رزه‌که به په‌گه‌زی پاره‌ی فروشراوه‌که‌ش پازی ده‌بو (جَارَ صَرَفَ النَّقْدَ إِلَيْهِ) نه‌و کاته دروسته: پاره‌ی فروشراوه‌که‌ی له‌جیاتی قه‌رزه‌که‌ی بدریتێ (إِلَّا فِي السَّلَمِ) ته‌نها له مامله‌تی سه‌له‌مدا نه‌بێ، چونکه گۆپینه‌وه‌ی سه‌له‌م تێداکراو دروست نیه، هه‌روه‌ک پابرا، که‌واته: واجبه: سه‌له‌م تێداکراوه‌که‌ی بۆ په‌یدا بکا.

(وَلَا يُسَلِّمُ مَبِيعًا قَبْلَ قَبْضِ ثَمَنِهِ) نابێ قازی هه‌چ فروشراویک پێش وه‌رگرتنی پاره‌که‌ی ته‌سلیمی کپیاره‌که بکا (وَمَا قَبْضُهُ) هه‌ر پاره‌یه‌کی‌شی وه‌رگرت (قَسَمُهُ بَيْنَ الْغُرَمَاءِ) له نێوان خاوه‌ن قه‌رزه‌کاندا به‌شی ده‌کا: به‌گۆیره‌ی قه‌رزه‌کانیان (إِلَّا أَنْ يَغْسُرَ لِقَلَّتِهِ) مه‌گه‌ر به‌شکردنه‌که‌ی زه‌حمه‌ت بێ، به‌هۆی که‌می پاره‌که، نه‌و کاته (فَيُؤَخِّرُهُ لِيَجْتَمَعَ) به‌شکردنه‌که دوا ده‌خا تا پاره‌که گۆده‌بیته‌وه.

(وَلَا يُكْلَفُونَ بَيِّنَةً) خاوه‌ن قه‌رزه‌کان داوا‌ی شاهیدیان لێناکړی: (بِأَنْ لَا غَرِيمَ غَيْرُهُمْ) که جگه له‌خۆیان هه‌چ خاوه‌ن قه‌رزێتر نیه.

به‌لام (فَلَوْ قَسَمَ) نه‌گه‌ر قازی ماله‌که‌ی به‌ش کرد (فَظَهَرَ غَرِيمٌ) ئینجا خاوه‌ن قه‌رزێکی‌تریش ناشکرا بوو (شَارَكَ بِالْحِصَّةِ) نه‌م خاوه‌ن قه‌رزه‌ش ده‌بیته‌هاوبه‌شی نه‌وانی‌تر: به‌گۆیره‌ی به‌شه قه‌رزه‌که‌ی خۆی (وَقِيلَ) له‌فه‌رموده‌ی بێ‌هێزدا: (تُنْقَضُ الْقِسْمَةُ) به‌شکردنه‌که هه‌لده‌وه‌شینه‌دریته‌وه.

(وَلَوْ خَرَجَ شَيْءٌ -بَاعَهُ قَبْلَ الْحَجْرِ- مُسْتَحَقًّا) نه‌گه‌ر قه‌ده‌غه‌کراوه‌که -پێش قه‌ده‌غه‌کردن- شتیکی فروشتبو، شته‌که‌ش به‌مالی‌خه‌لکی ده‌رچوو (وَالْثَّمَنُ تَالِفٌ) پاره‌که‌ش -که‌ وه‌ری‌گرتبو- نه‌ما‌بو، نه‌وه‌ش (فَكَذَيْنِ ظَهَرَ) وه‌کو قه‌رزێکه: که له‌ دوا‌ی قه‌ده‌غه‌کردن ناشکرا بوبی، واته: کپیاره‌که‌ش ده‌بیته‌هاوبه‌شی خاوه‌ن قه‌رزه‌کان، به‌لام

نه‌گه‌ر پاره‌که مابو، نه‌و کاته پاره‌که ده‌گه‌پندريته‌وه.

(وَإِنْ اسْتَحِقَّ شَيْءٌ بَاعَهُ الْحَاكِمُ) نه‌گه‌ر شتيك كه دادوهر فروشتبيتي، به مالى خه‌لكى ده‌رچوو، نه‌و کاته (قُدِّمَ الْمُشْتَرَى بِالْأَمْنِ) كپياره‌که وه‌پيش خاو‌ن قه‌رزه‌كان ديخريو پاره‌كه‌ى ده‌دريته‌وه.

(وَفِي قَوْلٍ) له‌ فهرمووده‌يه‌كدا: (يُحَاصُّ الْغَرْمَاءُ) نه‌م كپياره‌ش هاوبه‌شى خاو‌ن قه‌رزه‌كانى‌تر ده‌كا.

وَيُنْفِقُ عَلَى مَنْ عَلَيْهِ نَفَقَتُهُ حَتَّى يُقَسِّمَ مَالَهُ إِلَّا أَنْ يَسْتَغْنِيَ بِكَسْبٍ، وَيُبَاعَ مَسْكَنُهُ وَخَادِمُهُ فَإِلَّا صَحَّ وَإِنْ احتاجَ إِلَى خَادِمٍ لِرِزْمَانَتِهِ وَمَنْصِبِهِ، وَيُتْرَكُ لَهُ دَسْتُ ثَوْبٍ يَلِيْقُ بِهِ: وَهُوَ قَمِيصٌ وَسَرَاوِيلٌ وَعِمَامَةٌ وَمَكْعَبٌ وَيَزَادُ فِي الشِّتَاءِ جُبَّةً وَيُتْرَكُ لَهُ قُوْتُ يَوْمِ الْقِسْمَةِ لِمَنْ عَلَيْهِ نَفَقَتُهُ، وَلَيْسَ عَلَيْهِ بَعْدَ الْقِسْمَةِ أَنْ يَكْتَسِبَ أَوْ يُؤَجَّرَ نَفْسَهُ لِبَقِيَّةِ الدِّينِ، وَالْأَصَحُّ جُوبُ إِجَارَةٍ أَمْ وَلَدِهِ وَالْأَرْضِ الْمُؤَقُّوفَةِ عَلَيْهِ،

(و) له‌ دواى قه‌ده‌غه‌دانان (يُنْفِقُ عَلَى مَنْ عَلَيْهِ نَفَقَتُهُ) واجبه‌ قازى-به‌ مالى قه‌ده‌غه‌كراوه‌كه‌- نه‌و كه‌سانه‌ به‌خيئو بكا: كه‌ به‌خيئو كردنيان له‌ سهر قه‌ده‌غه‌كراوه‌كه‌يه‌ (حَتَّى يُقَسِّمَ مَالَهُ) تا ماله‌كه‌ى به‌ش ده‌كا (إِلَّا أَنْ يَسْتَغْنِيَ بِكَسْبٍ) مه‌گه‌ر قه‌ده‌غه‌كراوه‌كه‌ پيويستى به‌و ماله‌ نه‌بي به‌ هؤى كه‌سابه‌تى خؤى، نه‌و کاته له‌ كه‌سابه‌ته‌كه‌ى به‌خيئو ده‌كريئ.

(و) هه‌ركاتيک-بو قه‌رزدانه‌وه‌- مالى قه‌رزداره‌كه‌ بفروشري، نه‌وه‌ (يُبَاعُ مَسْكَنُهُ) خانوى قه‌رزداره‌كه‌ ده‌فروشريو هه‌م رايه‌خو قه‌رويئه‌شى ده‌فروشريئ، هه‌روه‌ك له‌ (نهاية)و (مغنى)دا فهرموويانه‌.

(وَخَادِمُهُ) هه‌م كزيه‌ خزمه‌تكاره‌كه‌ى و شتى سواريشى ده‌فروشري: وه‌ك ولاغو ئوتومبيل (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فهرمووده‌ى پراستردا (وَإِنْ احتاجَ إِلَى خَادِمٍ) هه‌رچه‌ند پيويستى به‌خزمه‌تكار و شتى سواريش هه‌بي (لِرِزْمَانَتِهِ) له‌ به‌ر ده‌رده‌دارى و (وَمَنْصِبِهِ) پله‌ به‌رزى.

به‌لام (وَيُتْرَكُ لَهُ دَسْتُ ثَوْبٍ يَلِيْقُ بِهِ) ده‌سته‌ جليكى بو ده‌هيلدريته‌وه: كه‌ شياوى نه‌و بي (وَهُوَ) ده‌سته‌ جله‌كه‌ش له‌ شه‌رعدا نه‌مه‌يه‌: (قَمِيصٌ) كراسو چاكه‌ت (وَسَرَاوِيلٌ) ده‌رپي (وَعِمَامَةٌ) ميزهر (وَمَكْعَبٌ) پيلاو.

(وَيَزَادُ فِي الشِّتَاءِ جُبَّةً) له‌ زستانيشدا قاپوتيک، يان قه‌مه‌سه‌له‌يه‌ك زياد ده‌كري (و) هه‌روه‌ها (يُتْرَكُ لَهُ قُوْتُ يَوْمِ الْقِسْمَةِ) مه‌سره‌ف پوژى به‌شکردنى ماله‌كه‌شى بو ده‌هيلدريته‌وه (لِمَنْ عَلَيْهِ نَفَقَتُهُ) بو نه‌و كه‌سانه‌ى مه‌سره‌ف به‌خيئو كردنيانى له‌ سهريه‌تى، هه‌روه‌ها نه‌و كتيبانه‌ى زانا پيويستى پييان هه‌يه‌ بؤى ده‌هيلدريته‌وه، چه‌كو كه‌رسته‌ى جه‌نگيش بو جه‌نگاوهرى جيهاد ده‌هيلدريته‌وه، هه‌روه‌ك له‌ زوربه‌ى سه‌رچاوه‌كاندا فهرموويانه‌.

(وَلَيْسَ عَلَيْهِ بَعْدَ الْقِسْمَةِ) له‌ دواى به‌شکردنى ماله‌كه‌ له‌ سهر قه‌رزداره‌كه‌ واجب نيه‌

(أَنْ يَكْتَسِبَ) كه سابهت بكا (أَوْ يُوجِرَ نَفْسَهُ) يان خوى به كړى بدا (لِبَقِيَّةِ الدَّيْنِ) بڼه دانه وهى
 نهو به شه قهرزهى له سهرى ماوه، چونكه خواى گه وره ده فرموى: ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ
 فَنظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ نه گهر قهرزداره كه نه بووى بوو، ده بى چاوه پوانى هه بووى بى بى بى.
 هم به به لگى ﴿لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ﴾ پراېردوو له هه ديسى (معاذ) دا.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده پاستر: (وَجُوبُ إِجَارَةٍ أَمْ وَلَدِهِ) واجبه: (جارية) كهى خوى
 كه دايكى منداله به كړى بدا، هم (وَالْأَرْضُ الْمَوْقُوفَةُ عَلَيْهِ) نهو زه ويهى وه قفى كراوه ته
 وَإِذَا ادَّعَىٰ أَنَّهُ مُعْسِرٌ أَوْ قَسَمَ مَالَهُ بَيْنَ عَرْمَائِهِ وَزَعَمَ أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ غَيْرُهُ وَأَنْكُرُوا فَإِنْ لَرِمَهُ
 الدَّيْنُ فِي مُعَامَلَةٍ مَالٍ كَشْرَاءٍ أَوْ قَرْضٍ فَعَلَيْهِ الْبَيِّنَةُ، وَإِلَّا فَيُصَدَّقُ بِيَمِينِهِ فَإِلَّا صَحَّ،
 وَتُقْبَلُ بَيِّنَةُ الْإِعْسَارِ فِي الْحَالِ، وَشَرَطُ شَاهِدِهِ خَيْرُهُ بَاطِنُهُ، وَلَيَقُلُّ: هُوَ مُعْسِرٌ، وَلَا يُمَحِّضُ
 النَّفْيُ كَقَوْلِهِ: لَا يَمْلِكُ شَيْئًا، وَإِذَا ثَبَتَ إِعْسَارُهُ لَمْ يَجْزِ حَبْسُهُ وَلَا مُلَازَمَتُهُ، بَلْ يُمَهِّلُ حَتَّىٰ
 يُؤَسِّرَ، وَالْغَرِيبُ الْعَاجِزُ عَنْ بَيِّنَةِ الْإِعْسَارِ يُؤَكِّلُ الْقَاضِي بِهِ مَنْ يَبْحَثُ عَنْ حَالِهِ،

سهر، واجبه: به كړى بدا، واته: نهو دووانه فروشتنيان دروست نابى، به لام واجبه: به
 كړى بدرينو له كړى په كانيان قهرز بدرېته وه.

(وَإِذَا ادَّعَىٰ أَنَّهُ مُعْسِرٌ) هر كاتيك قهرزداره كه گوتى: من نه بوويم، واته: هيچم نيه
 قهرزه كه م پى بده مه وه (أَوْ قَسَمَ مَالَهُ بَيْنَ عَرْمَائِهِ) يان هر كاتيك قازى ماله كهى نهوى له
 نيوان خاوهن قهرزه كاندا به ش كړو به روه ستى هه مو قهرزه كانى نه ركړو (وَزَعَمَ أَنَّهُ لَا
 يَمْلِكُ غَيْرُهُ) قهرزداره كه ش گوتى: جكه له و ملك و ماله هيچى ترم نيه (وَأَنْكُرُوا) خاوهن
 قهرزه كانيش گوتيان: وا نيه. نهو (فَإِنْ لَرِمَهُ الدَّيْنُ فِي مُعَامَلَةٍ مَالٍ) نه گهر قهرزه كهى به
 هوى مامله تى مالليك كه وتبېته سهرى (كَشْرَاءٍ) وه كو كړين (أَوْ قَرْضٍ) يان قهرز كړدن، له و
 حاله ته دا (فَعَلَيْهِ الْبَيِّنَةُ) له هه ردو مه سه له كه دا قهرزداره كه له سهره تى شاهيد بڼى: كه
 نه بووى به، يان هيچى ترى نيه (وَلَا) به لام نه گهر به هوى مامله تى مالليك نه بو، به لكو به
 هوى زامينى و تاوان و ماره بى ژنو نهو جوړه شتانه بوو، نهو كاته (فَيُصَدَّقُ بِيَمِينِهِ)
 قهرزداره كه له سهر قسه كهى خوى سويند ده خواو باوه پى پى ده كړى (فِي الْأَصَحِّ) له
 فرموده پاستر دا.

(وَتُقْبَلُ بَيِّنَةُ الْإِعْسَارِ فِي الْحَالِ) قبول ده كړى دوو پياو شاهيدى بدهن: نهو قهرزداره ئيستا
 نه بووى به (وَشَرَطُ شَاهِدِهِ) مه رجى شاهيدى نهو نه بووى به نهو به (خَيْرُهُ بَاطِنُهُ) خه به ردار
 بى له وه زعى په نهانى نهو قهرزداره: به هوى دراوسى به تى، يان هاوپى به تى (وَلَيَقُلُّ) با له
 شاهيدى كهى دا بللى: (هُوَ مُعْسِرٌ) نهو قهرزداره نه بووى به (وَلَا يُمَحِّضُ النَّفْيُ) نابى به
 نه بوونيكى پووت شاهيدى بدا (كَقَوْلِهِ: لَا يَمْلِكُ شَيْئًا) وهك بللى: هيچى نيه. به لكو ده لى:
 جكه له هر كى به خپو كړنى نه مړى

(وَإِذَا ثَبَّتَ إِعْسَارُهُ) ئینجا هەر کاتیک ئیسبات بوو ئه و قهرزداره نه بووییه (لَمْ يَجْزُ حَبْسُهُ) دروست نیه به ند بکری و (وَلَا مُلَازِمَتُهُ) هم دروست نیه له ژیر چاودیږی دابندری (بَلْ يُمَهِّلُ حَتَّى يُوسِرَ) به لکو مۆلت ده درئ تا مالکی ده بی قهرزه که ی پی بداته وه، به به لگه ی نایه ته که ی پابردوو (وَالْغَرِيبُ الْعَاجِزُ عَنِ بَيِّنَةِ الْإِعْسَارِ) ئه و قهرزداره ی نامویه و ناتوانی شاهیدی نه بووی بیئنی به ند ده کری، ئینجا (يُوكَلُّ الْقَاضِي بِهِ مَنْ يَبْحَثُ عَنْ حَالِهِ) واجبه: **فَإِذَا غَلَبَ غَلَبٌ عَلَيْهِ إِعْسَارُهُ شَهَدَ بِهِ.** (فَصَلِّ مَنْ بَاعَ وَلَمْ يَقْبِضِ الثَّمَنَ حَتَّى حُجِرَ عَلَى الْمُشْتَرَى بِالْفَلَسِ فَلَهُ فَسْخُ الْبَيْعِ وَاسْتِرْدَادُ الْمَبِيعِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ خِيَارَهُ عَلَى الْفَوْرِ،

قازی دوو که س پابسیږی تا کو له حال و وه زعی ژیا نی بکۆلنه وه (فَإِذَا غَلَبَ عَلَى ظَنِّهِ إِعْسَارُهُ) جا هەر کامیان به زۆری دلای ده چوو ئه و قهرزداره نه بووییه، ئه و کاته (شَهَدَ بِهِ) شاهیدی به نه بووی قهرزداره که ده دا، نه وه که هەر له به ندیخانه دا بمینیتته وه.

﴿**ئاگاداری**﴾: هەر کاتیک قهرزداریکه یه بووی داوای قهرزداره وه ی لای کرا، واجبه: به گوڤره ی توانا به په له قهرزه که بداته وه، ئه گینا: گونا هبار ده بی، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ﴿مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ﴾ رواه الشيخان، درێژه پیدانی قهرزداره وه ی مروقی مه بووی زۆردارییه. جا ئه گه ره بووی بوو و قهرزه که ی نه داوه، ئه و کاته دروسته بخریته به ندیخانه، هه روه که له سه ره تای ئه م باسه دا به لگه مان هیئاوه، ئینجا کری ی به ندیخانه و خواردنی پوژانه یی و کری ی چاودیږ-گشتی- له مالی به ندکراوه که ده ژمیردري، به لام نه خۆش و پیوارو مندال و ئافره تی داپۆشراو، ئه وانه نابی به ند بکری، هه روه که له زۆربه ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

﴿**فصل: له باسی په شیمان بوونه وه له مامله تی مروقی قه ده غه کراوه که**﴾ (مَنْ بَاعَ) هەر که سیک شتیکی فروشت (وَلَمْ يَقْبِضِ الثَّمَنَ) پاره که شی وه رنه گرت (حَتَّى حُجِرَ عَلَى الْمُشْتَرَى بِالْفَلَسِ) تا قه ده غه له سه ر کریاره که داندرا به هوی نه بووی (فَلَهُ فَسْخُ الْبَيْعِ) ئه وه بوی دروسه فروشتنه که مه لبه وشینیتته وه و (وَاسْتِرْدَادُ الْمَبِيعِ) فروشراوه که ی خوی وه ربگریته وه، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ﴿مَنْ أَدْرَكَ مَالَهُ بَعِيْنُهُ عِنْدَ رَجُلٍ قَدْ أَفْلَسَ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ﴾ رواه الشيخان، هەر که سیک بگاته وه خودی مالی خوی له لای کریاریکی وه ها: که به هوی قهرزداره ی قه ده غه ی له سه ر داندرا بی، ئه و- بۆ بردنه وه ی مال که ی خوی- له خاوه ن قهرزه کان له پیشتره.

﴿**ئاگاداری**﴾: ئه گه ر کریاره که قه ده غه ی له سه ر دانه ندرا بو، به لام له حاله تی نه بووی دا مرد، ئه و کاته ش فروشیاره که مافی هه یه فروشتنه که مه لبه وشینیتته وه و فروشراوه که ی

خوی بباته وه، ههروهك له (تحفة) و(نهاية) دا فهرموویانه، به لام ئه گهر نه مرد و قه دهغه شی
له سه ر دانه ندرا بو، ئه و کاته دروست نیه فروشیاره که په شیمان بیته وه، ههروهك له
نژدیه ی سه رچاوه کاند ا فهرموویانه .

(وَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ی پاستتر: (أَنْ خِيَارُهُ عَلَى الْفَوْرِ) په شیمانبوونه وه ی فروشیاره که
دهمووده ستو ده بی ده ستبه جی بلئ: فروشتنه که م هه لوه شانده وه .

وَأَنَّهُ لَا يَحْصُلُ الْفَسْخُ بِالْوَطْءِ وَالْإِعْتَاقِ وَالْبَيْعِ، وَلَهُ الرُّجُوعُ فِي سَائِرِ الْمُعَاوَضَاتِ كَالْبَيْعِ،
وَلَهُ شُرُوطٌ: مِنْهَا كَوْنُ الثَّمَنِ حَالًا، وَأَنْ يَتَعَذَّرَ حُصُولُهُ بِالْإِفْلَاسِ، فَلَوْ امْتَنَعَ
مِنْ دَفْعِ الثَّمَنِ مَعَ يَسَارِهِ أَوْ هَرَبَ فَلَا فَسْخَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ الْغُرْمَاءُ لَا تَفْسَخْ
وَتَقْدِّمُكَ بِالثَّمَنِ فَلَهُ الْفَسْخُ، وَكَوْنُ الْمَبِيعِ بَاقِيًا فِيمِلْكَ الْمُشْتَرَى، فَلَوْ فَاتَ أَوْ كَاتَبَ
الْعَبْدَ فَلَا رُجُوعَ، وَلَا يَمْنَعُ التَّزْوِيجُ، وَلَوْ تَعَيَّبَ بِآفَةٍ أَخَذَهُ نَاقِصًا أَوْ ضَارَبَ بِالثَّمَنِ،

(وَأَنَّهُ لَا يَحْصُلُ الْفَسْخُ) به فهرمووده ی پاستتر: هه لوه شانده وه نایه ته جی (بِالْوَطْءِ) به
جیماع کردن و (وَالْإِعْتَاقِ) به ئازا کردن ی (جاریه) که و (وَالْبَيْعِ) به فروشتنی ماله که (وَلَهُ الرُّجُوعُ
فِي سَائِرِ الْمُعَاوَضَاتِ كَالْبَيْعِ) بوی دروسته په شیمان بیته وه له گشت ئه و مامله تانه ی-
وه کو فروشتن- شتیکیان له به رامبه ر وهرده گیرئ: وهك به کریدان و قه رزو سه له م.

(وَلَهُ شُرُوطٌ) په شیمانبوونه وه که ی پابردو، چند مه رجیکی هه نه: (مِنْهَا) یه کیکیان: (كَوْنُ
الثَّمَنِ حَالًا) نه وه یه فروشتنه که به پاره یه کی حازر بی و قه رز نه بی. (و) مه رجی دووه میان:
(أَنْ يَتَعَذَّرَ حُصُولُهُ بِالْإِفْلَاسِ) به هوی نه بووی کپیاره که نه گونجی پاره ی فروشراوه که ی
ده ست بکه وئ، که و ابو: (فَلَوْ امْتَنَعَ مِنْ دَفْعِ الثَّمَنِ مَعَ يَسَارِهِ) ئه گهر کپیاره که هه بووی بوو،
به لام به قه سدی پاره که ی نه ده دا (أَوْ هَرَبَ) یان پایکردو خوی شارده وه، یان له حاله تی
هه بووی دا مرد، به لام میراتگره که ی پاره که ی نه ده دا، له و مه سه لانه دا (فَلَا فَسْخَ) مافی
هه لوه شانده وه ی نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستتر دا، که و ابو: له پیگه ی
کار به ده ستیکه وه پاره که ی خوی داوا ده کاو وهری ده گیرئ.

(وَلَوْ قَالَ الْغُرْمَاءُ) ئه گهر خاوه ن قه رزه کان گوتیانه فروشیاره که: (لَا تَفْسَخْ) فروشتنه که
هه لمه وه شیته وه (وَتَقْدِّمُكَ بِالثَّمَنِ) ئیمه پيشدا- له مالی قه رزداره که، یان له مالی خومان-
پاره که ی تۆ ده ده ی، ئه و کاته ش (فَلَهُ الْفَسْخُ) مافی هه لوه شانده وه ی هه یه، چونکه ئه و
پیشخستنه منه تی تئ دایه .

(و) مه رجی سی یه میان: (كَوْنُ الْمَبِيعِ بَاقِيًا فِي مِلْكِ الْمُشْتَرَى) خودی فروشراوه که له
ملکایه تی کپیاره که دا مابی، به به لگه ی هه دیسه که، که و ابو: (فَلَوْ فَاتَ) ئه گهر
فروشراوه که ی له ملکدا نه مابی: وهك فروشتبیتتی، یان وه قفی کردبی، یان به خشیبیتتی، یان

مردبی (أَوْ كَاتَبَ الْعَبْدَ) یان نووسراوی له گه ل کۆیله که کردبو، یان ئازادی کردبو، ئه و کاته (فَلَا رُجُوعَ) مافی په شیمانی نیه، به لام (وَلَا يَمْنَعُ التَّزْوِيجُ) ماره برینی (جاریه) فروشراوه که پیکای په شیمانی ناگرئ.

(وَلَوْ تَعَيَّبَ بِأَفْرِ) نه گهر فروشراوه که به هوی پوداویک عه بیدار بوی، ئه و کاته (أَخَذَهُ نَاقِصًا) فروشیاره که به ناته وای وهی ده گریتته وه (أَوْ ضَارَبَ بِالثَّمَنِ) یان به گویره ی (أَوْ بِجَنَائَةِ أَجْنَبِيٍّ أَوْ الْبَائِعِ فَلَهُ أَخْذُهُ وَيُضَارَبُ مِنْ ثَمَنِهِ بِنِسْبَةِ نَقْصِ الْقِيَمَةِ، وَجَنَائَةِ الْمُشْتَرِي كَافَّةً فَإِلَّا صَحَّ، وَلَوْ تَلَفَ أَحَدُ الْعَبْدَيْنِ ثُمَّ أَفْلَسَ أَخَذَ الْبَاقِي وَضَارَبَ بِحِصَّةِ التَّالِفِ، فَلَوْ كَانَ قَبْضَ بَعْضِ الثَّمَنِ رَجَعَ فَإِلَّا جَدِيدَ فَإِنْ تَسَاوَتْ قِيَمَتُهُمَا وَقَبْضَ نِصْفَ الثَّمَنِ أَخَذَ الْبَاقِي بِبَاقِي الثَّمَنِ، وَفِي قَوْلٍ يَأْخُذُ نِصْفَهُ بِنِصْفِ بَاقِي الثَّمَنِ وَيُضَارَبُ بِنِصْفِهِ، وَلَوْ زَادَ الْمِيعُ زِيَادَةً مُتَّصِلَةً كَسَمَنِ وَصَنَعَةٍ

پاره که ی ده بیته هاو به شی خاوه ن قهرزه کان له ملک و مالی قهرزداره که دا (أَوْ بِجَنَائَةِ أَجْنَبِيٍّ أَوْ الْبَائِعِ) یان نه گهر فروشراوه که به ده ستریزئی بیگانه یه ک، یان به ده ستریزئی فروشیاره که عه بیدار بوی، ئه و کاته ش (فَلَهُ أَخْذُهُ) بوی دروسته فروشراوه که وهی گریتته وه هه م (وَيُضَارَبُ مِنْ ثَمَنِهِ بِنِسْبَةِ نَقْصِ الْقِيَمَةِ) به گویره ی که مېونه وهی نرخه که شی بیته هاو به شی خاوه ن قهرزه کان له مالی قهرزداره که دا، جیاوازی نیه قهرزداره که: تۆله ی ده ستریزیه که ی له تاوانکاره که وه رگرتبو، یان نا.

(وَجَنَائَةِ الْمُشْتَرِي) ده ستریزئی کپیاره که (كَافَّةً) وه ک پوداویکه: که باسما ن کرد (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا (وَلَوْ تَلَفَ أَحَدُ الْعَبْدَيْنِ) نه گهر له دوو کۆیله فروشراوه کان، یان له دوو ئاژه له فروشراوه کان یه کیکیان فه وتا (ثُمَّ أَفْلَسَ) ئینجا کپیاره که به هوی نه بووی قه ده غه ی له سه ر داندرا، ئه و کاته (أَخَذَ الْبَاقِي) فروشیاره که ئه و فروشراوه ی ماوه، وهی ده گریتته وه (وَضَارَبَ بِحِصَّةِ التَّالِفِ) به به شه پاره ی فه وتا وه که ش ده بیته هاو به شی خاوه ن قهرزه کان له مالی قهرزداره که دا.

(فَلَوْ كَانَ قَبْضَ بَعْضِ الثَّمَنِ) جا نه گهر فروشیاره که به شیکی پاره که ی وه رگرتبو و به شیکیشی وه رنه گرتبو، ئه و کاته ش (رَجَعَ) دروسته په شیمان بیته وه (فِي الْجَدِيدِ) له فهرمووده ی نوئ دا (فَإِنْ تَسَاوَتْ قِيَمَتُهُمَا) جا له و حاله ته دا نه گهر نرخه هه ردوو ئاژه له فروشراوه کان یه کسان بوو (وَقَبْضَ نِصْفَ الثَّمَنِ) نیوه ی پاره که شی وه رگرتبو، نیوه یشی وه رنه گرتبو، ئه و کاته (أَخَذَ الْبَاقِي بِبَاقِي الثَّمَنِ) ئه و ئاژه له ی ماوه، وهی ده گریتته وه له جیات ی ئه و نیوه پاره یه ی له سه ر کپیاره که ماوه، ئه و نیوه پاره یه ی وه ریشی گرتوه له جیات ی ئاژه له فه وتا وه که ده بی (وَفِي قَوْلٍ) له فهرمووده یه کدا (يَأْخُذُ نِصْفَهُ بِنِصْفِ بَاقِي

الْغَمَنَ) نيوه‌ی ئه‌و فروشراوه‌ی ماوه، وه‌ری‌ده‌گریته‌وه له جیاتی نيوه‌ی ئه‌و نيوه‌ی پاره‌یه‌ی ماوه (وَيُضَارِبُ بِنِصْفِهِ) به نيوه‌که‌ی تریش-که چواریکی هه‌موو پاره‌که‌یه- ده‌بیته هاوبه‌شی خاوه‌ن قه‌رزه‌کان.

(وَلَوْ زَادَ الْمُبِيعُ) ئه‌گه‌ر فروشراوه‌که زنده‌یه‌کی لای‌په‌یدا بوو (زِيَادَةً مُتَّصِلَةً) زنده‌یه‌که‌ش هه‌ر به فروشراوه‌که‌وه بوو (كَسَمَنَ) وه‌ك قه‌له‌وی و گه‌رده‌بوونو (وَصَنَعَتْ) فێربوونی فازَ الْبَائِعُ بها، وَالْمُنْفَصِلَةُ كَالثَّمَرَةِ وَالْوَلَدُ لِلْمُشْتَرِي، وَيَرْجِعُ الْبَائِعُ فَلِلْأَصْلِ، فَإِنْ كَانَ الْوَلَدُ صَغِيرًا وَبَدَلَ الْبَائِعُ قِيَمَتَهُ أَخَذَهُ مَعَ أُمِّهِ، وَإِلَّا فَيُبَاعَانِ وَتُصْرَفُ إِلَيْهِ حِصَّةُ الْأُمِّ، وَقِيلَ لَا رُجُوعَ، فَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا عِنْدَ الرُّجُوعِ دُونَ الْبَيْعِ أَوْ عَكْسَهُ فَلَا صَحَّ تَعْدُّ الرُّجُوعِ إِلَّا الْوَلَدُ، وَاسْتِثْنَاءُ الثَّمَرِ بِكِمَامِهِ وَظُهُورُهُ بِالتَّأْيِيرِ قَرِيبٌ مِنْ اسْتِثْنَاءِ الْجَنِينِ وَانْفِصَالِهِ وَأُولَى بِتَعْدُّ الرُّجُوعِ، وَلَوْ غَرَسَ الْأَرْضَ أَوْ بَنَى: فَإِنْ اتَّفَقَ الْغُرْمَاءُ وَالْمُفْلِسُ عَلَى تَفْرِيعِهَا فَعَلُوا

پیشه، ئه‌وه (فَازَ الْبَائِعُ بها) بۆ فروشیاره‌که‌یه و هه‌چیش له به‌رامبه‌ر نادا، به‌لام (وَالْمُنْفَصِلَةُ) ئه‌و زنده‌یه‌یه‌که‌ی له فروشراوه‌که جیا بو‌نه‌ته‌وه (كَالْثَّمَرَةِ وَالْوَلَدِ) وه‌ك میوه‌و بیچوو، ئه‌وانه (لِلْمُشْتَرِي) بۆ کڕیاره‌که‌نه، که‌وابو: (وَيَرْجِعُ الْبَائِعُ فِي الْأَصْلِ) فروشیاره‌که ته‌نها بنچینه‌ی فروشراوه‌که وه‌رده‌گریته‌وه.

(فَإِنْ كَانَ الْوَلَدُ صَغِيرًا) جا ئه‌گه‌ر بیچوو (جاریه) فروشراوه‌که بچوک بوو (وَبَدَلَ الْبَائِعُ قِيَمَتَهُ) فروشیاره‌که‌ش نرخ‌ی بیچوو‌ه‌که‌ی ده‌دا، ئه‌و کاته (أَخَذَهُ مَعَ أُمِّهِ) بیچوو‌ه‌که‌ش له‌گه‌ڵ دایکه‌که‌ی وه‌رده‌گریته‌وه (وَإِلَّا) به‌لام ئه‌گه‌ر نرخ‌ی بیچوو‌ه‌که‌ی نه‌دا (فَيُبَاعَانِ) ئه‌و کاته هه‌ردووکیان ده‌فروشن (وَتُصْرَفُ إِلَيْهِ حِصَّةُ الْأُمِّ) به‌شه‌ پاره‌ی دایکه‌که‌ی ده‌دریته‌و به‌شه‌ پاره‌ی بیچوو‌ه‌که‌ش بۆ قه‌رزداره‌که‌یه (وَقِيلَ) له‌ فهرمووده‌ی بێ‌هه‌یزدا: ئه‌گه‌ر نرخ‌ی بیچوو‌ه‌که‌ی نه‌دا (لَا رُجُوعَ) مافی په‌شیمان‌یی نیه‌.

(فَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا عِنْدَ الرُّجُوعِ) جا ئه‌گه‌ر ئاژه‌له‌که له کاتی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌دا ئاوس بوو (دُونَ الْبَيْعِ) به‌لام له کاتی فروشتنی‌دا ئاوس نه‌بو (أَوْ عَكْسَهُ) یان به‌ پێچه‌وانه‌وه: له کاتی فروشتنی‌دا ئاوس بوو، به‌لام له کاتی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌دا ئاوس نه‌بو، واته: زابو، ئه‌وه (فَلَا صَحَّ) فهرمووده‌ی پاستر له‌ هه‌ردوو مه‌سه‌له‌دا: (تَعْدُّ الرُّجُوعِ إِلَى الْوَلَدِ) په‌شیمان‌بوونه‌وه‌که‌ی ده‌گاته بیچوو‌ه‌که‌ی و له‌گه‌ڵ دایکه‌که‌ی وه‌ری‌ده‌گریته‌وه.

(وَاسْتِثْنَاءُ الثَّمَرِ بِكِمَامِهِ) داپۆشرانی میوه به‌ به‌رگه‌که‌ی خۆی (وَبِظُهُورِهِ بِالتَّأْيِيرِ) ده‌رگه‌وتنی به‌ هۆی له‌تبوونی به‌رگه‌که‌ی (قَرِيبٌ مِنْ اسْتِثْنَاءِ الْجَنِينِ وَانْفِصَالِهِ) نزیکه له داپۆشرانی بیچوو له‌ زگی‌دایکی‌داو جیا‌بوونه‌وه‌ی له‌ زگی‌دایکی‌و (وَأُولَى بِتَعْدُّ الرُّجُوعِ) له‌پێشتره که په‌شیمان‌یی بگات، واته: ئه‌گه‌ر له کاتی فروشتنی‌دا خودی میوه‌که هه‌بو، له

کاتی په شیمانیشدا به ته وای دهرکه وتبو، نه وه له گه ل درهخته که وهری ده گریته وه. (وَلَوْ غَرَسَ الْأَرْضَ) نه گهر قهرزداره که زهویه کی کړی و درهختی له زهویه که دا چاند (أَوْبَتِي) یان خانوی تدا کرد، ټینجا پيش نه وهی پاره که بداء، قه ده غی له سر دانرا، نه و کاته (فَإِنْ اتَّفَقَ الْغُرْمَاءُ وَالْمُفْلِسُ عَلَى تَفْرِيفِهَا) نه گهر خاوه ن قهرزه کان و قهرزداره که پیک که وتن: درهخت و خانووه که له زهویه که دا لابدرین (فَعَلُوا) نه وه لایانده به نو وَأَخَذَهَا، وَإِنْ امْتَنَعُوا لَمْ يُجْبَرُوا، بَلْ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ وَيَتَمَلَّكَ الْغِرَاسُ وَالْبِنَاءُ بِقِيمَتِهِ، وَلَهُ أَنْ يَقْلَعَ وَيَضْمَنَ أَرْضَ النَّقْصِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ فِيهَا وَيَبْقَى الْغِرَاسُ وَالْبِنَاءُ لِلْمُفْلِسِ، وَلَوْ كَانَ الْمَبِيعُ حِنْطَةً فَخَلَطَهَا بِمِثْلِهَا أَوْ دُونَهَا فَلَهُ أَخْذُ قَدْرِ الْمَبِيعِ مِنَ الْمَخْلُوطِ، أَوْ بِأَجُودَ فَلَا رُجُوعَ فِي الْمَخْلُوطِ فَإِلَّا أَظْهَرَ، وَلَوْ طَحَنَهَا أَوْ قَصَّرَ الثُّوبَ فَإِنْ لَمْ تَزِدِ الْقِيَمَةَ رَجَعَ وَلَا شَيْءَ لِلْمُفْلِسِ، وَإِنْ زَادَتْ فَلَا أَظْهَرَ أَنَّهُ يُبَاعُ وَلِلْمُفْلِسِ مِنْ ثَمَنِه بِنِسْبَةِ مَا زَادَ،

(وَأَخَذَهَا) فروشیاره که ش زهویه که ی وهرده گریته وه، به لام (وَإِنْ امْتَنَعُوا) نه گهر پازی نه بون: درهخت و خانووه که له زهویه که دا لابدرین، نه وه (لَمْ يُجْبَرُوا) ناچار ناکرین (بَلْ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ) به لکو فروشیاره که مافی هه یه زهویه که ی وهریگریته وه، هه م (وَيَتَمَلَّكَ الْغِرَاسُ وَالْبِنَاءُ بِقِيمَتِهِ) درهخت و خانووه که ش بؤ خوی وهریگری: هه ری که ی به نرخي خوی، هه م (وَلَهُ أَنْ يَقْلَعَ) بؤی هه یه درهخت و خانووه که لایاو (وَيَضْمَنَ أَرْضَ النَّقْصِ) توله ی که مېبونه وهی نرخي دارو به ردو خولی درهخت و خانووه که ش بداته قهرزداره که.

به لام (وَالْأَظْهَرُ) فرموده ی به هیتر: (أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ فِيهَا) فروشیاره که بؤی دروست نیه: ته نها زهویه که وهریگریته وه (وَيَبْقَى الْغِرَاسُ وَالْبِنَاءُ لِلْمُفْلِسِ) درهخت و خانووه که ش -هه ر له زهویه که دا- بؤ قهرزداره که بمینیتته وه، چونکه ده بی درهخت و خانووه که بؤ قهرزدانه وه بفروشرین، به بی زهویه که ش نرخيکی ته ووا ناکه ن و زیان ده گاته قهرزداره که. (وَلَوْ كَانَ الْمَبِيعُ حِنْطَةً) نه گهر فروشراوه که گه ن بوو (فَخَلَطَهَا بِمِثْلِهَا أَوْ دُونَهَا) کپپاره که ش ټیکه لی که نمیکي تری وه ک خوی، یان خرابتری کرد، نه وه (فَلَهُ أَخْذُ قَدْرِ الْمَبِيعِ مِنَ الْمَخْلُوطِ) فروشیاره که بؤی دروسته نه ندازه ی که نه فروشراوه که ی له و ټیکه لکراوه وهریگریته وه (أَوْ بِأَجُودَ) یان نه گهر ټیکه لی که نمیکي باشتی کردبو، نه و کاته (فَلَا رُجُوعَ فِي الْمَخْلُوطِ) مافی په شیمانئ ی له ټیکه لکراوه که دا نیه، به لکو به گویره ی پاره ی فروشراوه که، ده بیته هاوېه شی خاوه ن قهرزه کان له مالی قهرزداره که دا (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیتردا.

(وَلَوْ طَحَنَهَا) نه گهر کپپاره که گه نه فروشراوه که ی هاپی بو (أَوْ قَصَّرَ الثُّوبَ) یان جله

فروشیارو که ی شور دبو، نه و کاته: (فَإِنْ لَمْ تَزِدِ الْقِيَمَةَ) نه گهر به و هاپین و شور دنه نرخى زیاد نه بوبی (رَجَعَ) فروشیارو که وهری ده گریتته وهو (وَلَا شَيْءَ لِلْمُفْلِسِ) قهرزداره که ش هیچی نادریتتی، به لام (وَأِنْ زَادَتْ) نه گهر نرخى زیاد بوبی، نه وه (فَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به هیتر: (أَنَّهُ يُبَاعُ) نه و فروشیارو ده فروشیرو (وَالْمُفْلِسُ مِنْ ثَمَنِهِ بِنِسْبَةِ مَا زَادَ) قهرزداره که ش به گویره ی نرخه زیاده که، له پاره ی فروشیارو که ی ده دریتتی.

وَلَوْ صَبَّغَهُ بِصَبْغِهِ فَإِنْ زَادَتْ الْقِيَمَةُ قَدَرِ قِيَمَةِ الصَّبْغِ رَجَعَ وَالْمُفْلِسُ شَرِيكَ بِالصَّبْغِ، أَوْ أَقَلَّ فَالْنَقْصُ عَلَى الصَّبْغِ، أَوْ أَكْثَرَ فَلَا صَحَّحُ أَنَّ الزِّيَادَةَ لِلْمُفْلِسِ، وَلَوْ اشْتَرَى مِنْهُ الصَّبْغُ وَالشُّوبَ رَجَعَ فِيهِمَا إِلَّا أَنْ لَا تَزِيدَ قِيَمَتُهُمَا عَلَى قِيَمَةِ الشُّوبِ فَيَكُونُ فَاقِدًا لِلصَّبْغِ، وَلَوْ اشْتَرَاهُمَا مِنْ اثْنَيْنِ فَإِنْ لَمْ تَزِدْ قِيَمَتُهُ مَصْبُوعًا عَلَى قِيَمَةِ الشُّوبِ فَصَاحِبُ الصَّبْغِ فَاقِدٌ،

(وَلَوْ صَبَّغَهُ بِصَبْغِهِ) نه گهر قهرزداره که فروشیارو که ی پهنګ کردبو له سر نه رکی خوی، نه و کاته: (فَإِنْ زَادَتْ الْقِيَمَةُ) نه گهر نرخى فروشیارو که - به هو ی پهنګردن - زیادى کردبو، زیاد کردنه که ش (قَدَرِ قِيَمَةِ الصَّبْغِ) به نه اندازه ی نرخى پهنګه که بوو: وه ک فروشیارو که نرخى چوار دیره م بى و به هو ی پهنګردن نرخى بپیته شش دیره م، نرخى پهنګه که ش به تنها دو دیره م بوو، نه و کاته (رَجَعَ) فروشیارو که جله پهنګراوه که ی وهرده گریتته وهو (وَالْمُفْلِسُ شَرِيكَ بِالصَّبْغِ) قهرزداره که ش هاو به شیه تی به نه اندازه ی نرخى پهنګه که - که دوو دیره م - که واته: یان ده بى فروشیارو که پاره ی پهنګه که بدا، یان پهنګراوه که بفروشیرو دوو دیره م نرخى پهنګه که بدریتته قهرزداره که.

(أَوْ أَقَلَّ) یان نرخه زیاده که له نه اندازه ی نرخى پهنګه که که متر بوو، نه و کاته (فَالنَّقْصُ عَلَى الصَّبْغِ) که میه که له سر پهنګه که یه، که واته: نه گهر له م مه سه له یه دا نرخى بووه پیچ دیره م، نه وه تنها دیره میګ به شى قهرزداره که یه (أَوْ أَكْثَرَ) یان نرخه زیاده که له نه اندازه ی نرخى پهنګه که ش زیاتر بوو: وه ک بگاته هشت دیره م، نه وه (فَالْأَصَحُّ) فرموده ی پاستر: (أَنَّ الزِّيَادَةَ لِلْمُفْلِسِ) نرخى زیاده که گشتى بى قهرزداره که یه، که واته: لیړه دا چوار دیره می ده دریتتی.

(وَلَوْ اشْتَرَى مِنْهُ الصَّبْغُ وَالشُّوبَ) نه گهر قهرزداره که جله که و پهنګه که ی ویکړا لیکړی بون، نیجا قه ده غه ی له سر داندر، نه و کاته ش (رَجَعَ فِيهِمَا) فروشیارو که هر دوو کیان وهرده گریتته وه (إِلَّا أَنْ لَا تَزِيدَ قِيَمَتُهُمَا عَلَى قِيَمَةِ الشُّوبِ) مه گهر نرخى جله که و پهنګه که ویکړا له نرخى خودی جله که زیاتر نه بى، نه وه (فَيَكُونُ فَاقِدًا لِلصَّبْغِ) فروشیارو که پهنګه که ی له ده ست چوه، که وابو: جله که وهرده گریتته وهو به گویره ی نرخى پهنګه که ش ده پیته

هاوبه‌شی خاوه‌ن قه‌رزه‌کان.

(وَلَوْ اشْتَرَاهُمَا مِنْ اِثْنَيْنِ) نه‌گه‌ر جله‌که‌و په‌نگه‌که‌ی - به‌جیا - له‌ دوو‌که‌سان کړی‌بون، نه‌وکاته (فَإِنْ لَمْ تَزِدْ قِيَمَتُهُ مَصْبُوغًا عَلَى قِيَمَةِ التُّوبِ) نه‌گه‌ر نرخ‌ی جله‌که‌ به‌ره‌نگ‌کړای زیادی نه‌کردبو له‌ نرخ‌ی خودی‌جله‌که‌ به‌ره‌نگ‌نه‌کړای، نه‌وه (فَصَاحِبُ الصَّبْنِ فَقَدْ) خاوه‌ن په‌نگه‌که‌ په‌نگه‌که‌ی له‌ ده‌ست چووه‌و به‌ پاره‌ی په‌نگه‌که‌ی ده‌بیته‌ هاوبه‌شی

وَإِنْ زَادَتْ بِقَدْرِ قِيَمَةِ الصَّبْنِ إِشْتَرَاكَ، وَ
فَالْأَصَحُّ أَنَّ الْمُفْلِسَ شَرِيكٌ

منهاج - به‌رگی‌سی‌یه‌م -

(بَابُ الْحَجْرِ)

مِنْهُ حَجَرُ الْمُفْلِسِ لِحَقِّ الْغُرَمَاءِ، وَالرَّاهِنِ لِلْمُرْتَهِنِ، وَالْمَرِيضِ لِلْوَرَثَةِ، وَالْعَبْدِ لِسَيِّدِهِ،
وَالْمُرْتَدِّ لِلْمُسْلِمِينَ، وَلَهَا أَبْوَابٌ: وَمَقْصُودُ الْبَابِ حَجَرُ الْمَجْنُونِ وَالصَّبِيِّ وَالْمُبَدَّرِ،

خاوه‌ن قه‌رزه‌کان، خاوه‌ن جله‌که‌ش جله‌که‌ی خوی وهرده‌گریته‌وه. به‌لام (وَإِنْ زَادَتْ بِقَدْرِ قِيَمَةِ الصَّبْنِ) نه‌گه‌ر به‌ نه‌ندازه‌ی نرخ‌ی په‌نگه‌که‌، نرخ‌ی جله‌که‌ش زیادی کردبو، نه‌وکاته (اشْتَرَاكَ) ه‌ردوو فروش‌یاره‌که‌ ده‌بڼه‌ هاوبه‌شی یه‌کتری، واته: نرخ‌ی جله‌که‌ بڼ‌ خاوه‌نه‌که‌یه‌تی و نرخ‌ی په‌نگه‌که‌ش بڼ‌ خاوه‌نه‌که‌یه‌تی (وَإِنْ زَادَتْ عَلَى قِيَمَتَيْهِمَا) نه‌گه‌ر نرخ‌ه‌که‌ له‌ نه‌ندازه‌ی نرخ‌ی جله‌که‌و په‌نگه‌که‌ زیاتر بوو، نه‌وه (فَالْأَصَحُّ) فرموده‌ی پاستر: (أَنَّ الْمُفْلِسَ شَرِيكٌ لَهُمَا بِالزِّيَادَةِ) قه‌رزداره‌که‌ش هاوبه‌شی ه‌ردوو فروش‌یاره‌که‌یه: به‌ گویره‌ی زیده‌ییه‌که‌.

﴿ بَابُ الْحَجْرِ: بَاسِ قَه‌دغه‌کردن له‌ ده‌ست‌کړی‌کردنی ملک و مال ﴾

(مِنْهُ) به‌شیکی نه‌و قه‌دغه‌کردنه (حَجَرُ الْمُفْلِسِ) قه‌دغه‌کړنی قه‌رزداره (لِحَقِّ الْغُرَمَاءِ) له‌ به‌ر مافی خاوه‌ن قه‌رزه‌کان، ه‌روه‌ک پابرا، ه‌م (وَالرَّاهِنِ) قه‌دغه‌کړنی په‌هنده‌ره (لِلْمُرْتَهِنِ) له‌ به‌ر مافی په‌هنوه‌رگر، ه‌روه‌ک پابرا، ه‌م (وَالْمَرِيضِ) قه‌دغه‌کړنی مړوی نه‌خو‌شه‌ له‌ باره‌ی زیاتر له‌ سیپه‌کی مالی خوی (لِلْوَرَثَةِ) له‌ به‌ر مافی میرات‌گه‌کان، ه‌روه‌ک له‌ باسی وه‌سیټدا پوون کراوه‌ته‌وه، ه‌م (وَالْعَبْدِ) قه‌دغه‌کړنی کزیله‌یه (لِسَيِّدِهِ) له‌ به‌ر مافی گه‌وره‌که‌ی خوی ه‌روه‌ک پابرا، ه‌م (وَالْمُرْتَدِّ) قه‌دغه‌کړنی موسولمانی کافرپووه (لِلْمُسْلِمِينَ) له‌ به‌ر مافی موسولمانان، ه‌روه‌ک له‌ باسی کافر بووندا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَهَا أَبْوَابٌ) نه‌وانه‌ش چه‌ند باسیکی‌خویان ه‌نه‌نه: ه‌ندیکیان پابراو ه‌ندیکی‌شیان له‌مه‌ودوا دین، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

﴿ نَاکاداری ﴾: (فتوا) ده‌ری نه‌زان و فاسق، ه‌م نه‌وه‌ی فیله‌ ناشه‌ریه‌کان به‌ خه‌لکی ده‌لی، واجبه: قه‌دغه‌یان له‌ سهر دابندری، ه‌روه‌ک له‌ (الدرا‌ل‌منتقی) دا فرمودیه‌تی. جا

ئەو ھەش بېنەو ھە بېرت كە ئىمامى (النواوى) فەرەمۆى: نەرمى و ئاسانكارى لە (فتوا) دا ھە پامە .
ھە روھ ك لە (پېشەكى، بەرگىيە كەم) دا پوونمان كەردە ھە .

ئىنجا (وَمَقْصُودُ الْبَابِ) مەبەستى ئەم باسە (حَجَرُ الْمَجْنُونِ) قەدەغە كەردنى مەرقى شىتە،
ھەم (وَالصَّبِيُّ) قەدەغە كەردنى مندالە، ھەم (وَالْمُبَذَّرُ) قەدەغە كەردنى ئەو مەرقەيە: كە
مالى خۆى بە فېرۆ دەدا: كە پىئى دەگوترى (سَفِيه)، خۆى گەورە دەفەرەمۆى:
فَالْمَجْنُونُ تَنْسَلِبُ الْوَلَايَاتُ وَاعْتِبَارُ الْأَقْوَالِ، وَيَرْتَفِعُ بِالْإِفَاقَةِ،
وَحَجَرُ الصَّبِيِّ يَرْتَفِعُ بِبُلُوغِهِ رَشِيداً، وَالْبُلُوغُ بِاسْتِكْمَالِ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً،

﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ﴾
ئەو كەسەى مافى لە سەرە، ئەگەر (سەفە) -واتە: مال بە فېرۆدەر- بوو، يان بى ھىز بوو: ھەك
مندال، يان نەيئە توانى بلئ، بە ھۆى شىتە، يان لالئ، ھەر يەككە لەوانە با سەرپەرشتكارەكەى
بلئ و نووسەرەكەش بنوسئ. واتە: چونكە ئەوانە قەدەغەيان لە سەر داندرارە .

(قَبَالُ الْمَجْنُونِ) جا بە ھۆى شىتەبوونى مەرق (تَنْسَلِبُ الْوَلَايَاتُ) گشت سەرپەرشتكارىيەكى
شەرىعى لادەچئ، ھەم (وَاعْتِبَارُ الْأَقْوَالِ) ئىعتبارىش بە ھىچ گۆتەيەكى ناكەئ: ھەك
موسولمانبوون و كافىبوون و گشت ماملەتەكى تەرى دونىايى .

ئىنجا بزائە: مندالئ نە قام ھەكو شىتە وايە، واتە: ھىچ ماملەتەكى دونىايى دروست نابئ،
ئىسلامبوون و كافىبوونىشى دروست نابئ، بەلام مندالئ قامىدە خواپەرستىيەكانى دروست
دەبن، ھەروەھا بۆ ديارى پەيداناردن و بۆ بانگكەردنە سەر زىافەت قەسەكانى پەچاودەكەئ،
ھەروەك لە زۆرىيەى سەرچاوەكاندا فەرەمۆيەتە .

دەيسان بزائە: لە مەزھەبى ئىمامى (حنفى) دا: ئىسلامبوونى مندال -بە بى ئىزنى
سەرپەرشتكارەكەى- دروست دەبئ، ھەم كەپىن و فرۆشتن ئەو جۆرە ماملەتانەشى بە
ئىزنى سەرپەرشتكارەكەى دروست دەبن، بەو مەرجەى مەبەستى كەپىن و فرۆشتن بزائئ،
ھەروەك لە (مجمع الأنهر) دا فەرەمۆيەتە .

(وَيَرْتَفِعُ) قەدەغە لە سەر شىتە لادەچئ (بِالْإِفَاقَةِ) بە چاكبوونە ھەى لە شىتەيەكەى،
ھەروەھا (وَحَجَرُ الصَّبِيِّ يَرْتَفِعُ) قەدەغە كەردنى مندالئش لادەچئ (بِبُلُوغِهِ رَشِيداً) بە
بلوغبوونى لە ھالەتەكى ھەھا دا: كە بۆ دىن و دونىايى بگونجئ، خۆى گەورە دەفەرەمۆى:
﴿فَإِنْ آتَيْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئەگەر مندالەكان بلوغيان بوو و گونجانى
دىن و دونياتان لئ دىتن، مالەكەى خۆيانيان بەدەنە ھە .

ھەروەھا پەيغەمبەر ﷺ دەفەرەمۆى: ﴿رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ
الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يُفِيْقَ﴾ ھىث صحىح رواھ اصحاب السنن، نووسىنى

تاوان له سهر سى كه سان لادراوه: له سهر خوتوو تا هه شيار ده بېته وه، له سهر مندال تا بلوغى ده بى، له سهر شيت تا چاك ده بېته وه.

﴿باسى بلوغبونى مندال﴾

(وَالْبُلُوغُ) بلوغبونى نىرو مى به يه كيك له م دووانه ده بى، يه كه م: (بِاسْتِكْمَالٍ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً) به ته واو كړدى پانزه سالى مانگى: كه هر سالتك له دووانه مانگى نيسلامى پيك دىو **أَوْ خُرُوجِ الْمَنِيِّ، وَوَقْتُ إِمْكَانِهِ اسْتِكْمَالُ تِسْعِ سِنِينَ، وَبَثَاتُ الْعَانَةِ يَقْتَضِي الْحُكْمَ بِبُلُوغِ وَلَدِ الْكَافِرِ لَا الْمُسْلِمِ فِي الْأَصَحِّ، وَتَزْيِيدُ الْمَرْأَةِ حَيْضًا وَحَبَلًا، وَالرُّشْدُ صَالِحُ الدِّينِ وَالْمَالِ، فَلَا يَفْعَلُ مُحَرَّمًا يُبْطِلُ الْعَدَالَهَ،**

ده كاته (354) پوڅ ﴿عَنْ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: غُرِضْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ أُحُدٍ وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ فَلَمْ يُجِزْنِي، وَغُرِضْتُ عَلَيْهِ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسَ عَشْرَةَ فَأَجَازَنِي﴾ رواه الشيخان، (ابن عمر) فهرمووى: له جهنگى (نوحود) منيان هينا لاي پيغه مبه رﷺ، نه ويش پيگاي نه دام بچه جهنگ؟ چونكه ته مه نم چوارده سالان بوو، به لام له جهنگى (خندق) پيگاي دام بچه جهنگ؟ چونكه ته مه نم پانزه سالان بوو، واته: كه وړه بوبوم.

دووه م: (أَوْ خُرُوجِ الْمَنِيِّ) يان به هاتنه دهره وهى (مَنِى)، خواى كه وړه ده فهرمووى: ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا﴾ هر كاتيك مندال كان گه يشتنه حاله تى (مَنِى) هاتن، با نيزن وهر يگرن. هه روه ها له هه ديسى سى كه سه كه ي پابردو وشدا پيغه مبه رﷺ فهرمووى: ﴿وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ﴾. واته: (احتلام) به هاتنه دهره وهى (مَنِى) ده گوتري.

(وَوَقْتُ إِمْكَانِهِ) كاتى گونجاني هاتنه دهره وهى (مَنِى) له نىرو له مى (اسْتِكْمَالُ تِسْعِ سِنِينَ) ته واو كړدى نو سالى مانگى يه، كه واته: هر كاتيك له ته مه نى نو سالى و به و لاوه -كوپ، يان كچ- (مَنِى) هاته دهره وه، يان ته مه نى پانزه سالى مانگيان ته واو كړد، نه وه هه ردووكيان بريارى بلوغبونيان بو دهرى، واته: له قوناغى مندالى دهره چن و ده گه نه قوناغى گه وړه يى.

(وَبَثَاتُ الْعَانَةِ) په يدا بونى مووى زير له به رى نىرو مى، نيشانه يه كى وه هايه: كه (يَقْتَضِي الْحُكْمَ بِبُلُوغِ وَلَدِ الْكَافِرِ) و ده گه يه نى: بريارى بلوغبون بو مندالى كافران بدرى (لَا الْمُسْلِمِ) نه ك مندالى موسولمانان (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ي پراستردا.

(وَتَزْيِيدُ الْمَرْأَةِ) ئافره ت دوو شتى ترى زياد له پياو هه نه: كه بلوغى پى ده بى: يه كه م: (حَيْضًا) هر كاتيك له ته مه نى نو سالى و به و لاوه خو ينى هه يز ببينى. دووه م: (وَحَبَلًا) هر كاتيك ئاوس بوو، واته: به يه كيك له و دووانه ش ئافره ت بلوغى ده بى.

(وَالرُّشْدُ) پیناسه ی په شیدی، واته: گونجان نه مه یه: (صَلَّاحُ الدِّينِ وَالْمَالِ) بۆ به رژه وهندی
ثایین و مائی خوی بگوئیی.

که وایو: (فَلَا يَفْعَلُ مُحَرَّمًا) نابی نه به کردارو نه به گوشتار حه پامیکی وهما بکا: که
(يُبْطِلُ الْعَدَالَهَ) دادپه روه ریه تی هه لېوه شینیتته وه: وهک گونا هیکی گه وره بکا، یان به رده وام
بی له سه رگونا هه بچو که کان به حاله تیکی وهما: خواپه رسته که ی زال نه بی
به سه رگونا هه کانی دا.

وَلَا يُبَذِّرُ بِأَنْ يُضَيِّعَ الْمَالَ بِاحْتِمَالِ غَبْنٍ فَاحِشٍ فِالْمُعَامَلَةِ أَوْ رَمِيهِ فِي بَحْرِ
أَوْ إِتْفَاقِهِ فِي مُحَرَّمٍ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ صَرْفَهُ فِالصَّدَقَةِ وَوُجُوهِ الْخَيْرِ وَالْمَطَاعِمِ
وَالْمَلَابِسِ الَّتِي لَا تَلِيْقُ بِحَالِهِ لَيْسَ بِتَبْذِيرٍ، وَيُخْتَبَرُ رُشْدُ الصَّبِيِّ وَيَخْتَلِفُ
بِالْمَرَاتِبِ: فَيُخْتَبَرُ وَلَدُ التَّاجِرِ بِالْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ وَالْمُمَاكَسَةِ فِيهِمَا، وَوَلَدُ الزَّرَّاعِ
بِالزَّرَاعَةِ وَالنَّفَقَةِ عَلَى الْقَوَامِ بِهَا، وَالْمُحْتَرِفُ بِمَا يَتَعَلَّقُ بِحِرْفَتِهِ، وَالْمَرْأَةُ بِمَا يَتَعَلَّقُ بِالْغَزْلِ
وَالْقَطْنِ وَصَوْنِ الْأَطْعَمَةِ عَنِ الْهَرَّةِ وَنَحْوِهَا، وَيُشْتَرَطُ تَكَرُّرُ الْإِخْتِبَارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ،

(ر) له باره ی مالیش (لَا يُبَذِّرُ) مائی خوی به فیرو نه دا (بِأَنْ يُضَيِّعَ الْمَالَ) وهک مائی خوی له
دهست بدا (بِاحْتِمَالِ غَبْنٍ فَاحِشٍ) به هوی پازی بوون به زهره ریکی زور (فِالْمُعَامَلَةِ) له
کپین و فروشتندا (أَوْ رَمِيهِ فِي بَحْرِ) یان مائی خوی فپی بداته ناو دهریا (أَوْ إِتْفَاقِهِ فِي مُحَرَّمٍ)
یان مائی خوی له شتی حه پام خه رج بکا.

(وَالْأَصَحُّ) فه رموده ی پاستر (أَنَّ صَرْفَهُ فِالصَّدَقَةِ) خه رجکردنی مال به سه ره ژاراندو
(وَوُجُوهِ الْخَيْرِ) بۆ کاروباری چاکه و (وَالْمَطَاعِمِ) بۆ خواردن و (وَالْمَلَابِسِ الَّتِي) بۆ جلو
به رگیکی وهما: که (لَا تَلِيْقُ بِحَالِهِ) شیاوی وه زعی خوی نه بن (لَيْسَ بِتَبْذِيرٍ) هیچیکیان
به فیرو دان نیه.

(وَيُخْتَبَرُ رُشْدُ الصَّبِيِّ) واجبه: له لایه ن سه رپه رشتکاره که وه گونجانی مندال بۆ ثایین و
دونیای تاقی بکریته وه (وَيَخْتَلِفُ بِالْمَرَاتِبِ) تاقیکردنه وه که ش به گویره ی وه زعی منداله که
ده گزپی، که وایو: (فَيُخْتَبَرُ وَلَدُ التَّاجِرِ) مندالی بازگان تاقی ده کریته وه (بِالْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ) به
کپین و فروشتن و (وَالْمُمَاكَسَةِ فِيهِمَا) هم به سه وداو خوگی کردن له کپین و فروشتندا بۆ
قازانج کردن.

(وَوَلَدُ الزَّرَّاعِ) مندالی کشتو کالکه ریش تاقی ده کریته وه (بِالزَّرَاعَةِ) به داچاندنی کشتو کال و
(وَالنَّفَقَةِ عَلَى الْقَوَامِ بِهَا) هم به مه سرف کردن له کریکاره کانی به رژه وهندی کشتو کال:
وهک جووتیارو پاسه وان و ناو دهر (وَالْمُحْتَرِفُ) مندالی پیشه کاریش تاقی ده کریته وه (بِمَا
يَتَعَلَّقُ بِحِرْفَتِهِ) به و جوړه شتی په یوه وندی به پیشه که یه وه هیه.

(وَالْمَرْأَةُ) ههروهه ئافره تیش تاقي ده کړتیه وه (بِمَا يَتَّعَلِقُ بِالْفَرْزِ وَالْقَطَنِ) بهو شتانه ی په یوه ندی به پستن و لږکه وه هه یه: وهک پستن و ته شی و په پرده کړدن، هم (وَصَوْنِ الْأَطْعَمَةِ عَنِ الْهَرَّةِ) پاراستنی خوږاک له پشیلو (وَنَحْوِهَا) له شتی وهکو پشیلو ش: وهک مشک و مریشک.

(وَيُشْتَرَطُ تَكَرُّرُ الْإِحْتِبَارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ) به مارج داده ندری: دوو جار، یان زیاتر تاقي کړدنه وه که دووباره ببیته وه.

وَوَقْتُهِ قَبْلَ الْبُلُوغِ، وَقِيلَ بَعْدَهُ، فَعَلَّ الْأَوَّلُ الْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ عَقْدُهُ بَلْ يُمْتَحَنُ فِي الْمُمَاكَسَةِ فَإِذَا أَرَادَ الْعَقْدَ عَقْدَ الْوَلِيِّ، فَلَوْ بَلَغَ غَيْرَ رَشِيدٍ دَامَ الْحَجَرُ، وَإِنْ بَلَغَ رَشِيداً انْفَكَّ بِنَفْسِ الْبُلُوغِ وَأُعْطِيَ مَالَهُ، وَقِيلَ يُشْتَرَطُ فَكُّ الْقَاضِي، فَلَوْ بَدَّرَ بَعْدَ ذَلِكَ حُجْرَ عَلَيْهِ، وَقِيلَ يَعُودُ الْحَجَرُ بِإِعَادَةٍ، وَلَوْ فَسَّقَ لَمْ يُحْجَرْ عَلَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ لِسَفَهٍ طَرَأَ قَوْلُهُ الْقَاضِي، وَقِيلَ وَلِيُّهُ فِي الصَّغَرِ،

(وَوَقْتُهِ) کاتی نه و تاقي کړدنه وه یه (قَبْلَ الْبُلُوغِ) پېش بلوغبوونی منداله که یه، چونکه خوی گوره ده فرموده ی: ﴿وَأَنْتَلُوا الْيَتَامَى﴾ یه تیمه کان تاقي بکه نه وه. واته: چونکه نه گهر بلوغی بوو، یه تیمی نامینئ.

(وَقِيلَ بَعْدَهُ) له فرموده یه کی بی هیژدا: له دوی بلوغبوونه (فَعَلَّ الْأَوَّلُ) جا له سر فرموده یه که مه کی به هیژ (الْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ عَقْدُهُ) مامله ت به ستنی منداله که دروست نابئ (بَلْ يُمْتَحَنُ فِي الْمُمَاكَسَةِ) به لکو له سه ودا کړدنه که دا تاقي ده کړتیه وه (فَإِذَا أَرَادَ الْعَقْدَ) جا هر کاتیک ویستی مامله ته که به ستنی (عَقْدَ الْوَلِيِّ) سه پره رشتکاره کی مامله ته که ده به ستنی.

(فَلَوْ بَلَغَ غَيْرَ رَشِيدٍ) جا نه گهر منداله که بلوغی بوو له حاله ټیکی وه هادا: که بڼ دین و دنیای نه ده گونجا (دَامَ الْحَجَرُ) نه وه له دوی بلوغبوونیش قه دهغه کړدنه کی هر به رده وام ده بی، به لام (وَإِنْ بَلَغَ رَشِيداً) نه گهر بلوغی بوو و بڼ دین و دنیاشی ده گونجا، نه و کاته (انْفَكَّ الْحَجَرُ) قه دهغه کی له سر لاده چی (بِنَفْسِ الْبُلُوغِ) به خودی بلوغبوونه که، که و ابو: (وَأُعْطِيَ مَالَهُ) ماله که ی خوی ده دریتیه وه ده ستنی (وَقِيلَ يُشْتَرَطُ فَكُّ الْقَاضِي) له فرموده یه کی بی هیژدا مارج: قازی قه دهغه که لایا.

(فَلَوْ بَدَّرَ بَعْدَ ذَلِكَ) جا نه گهر له دوی بلوغبوون و گونجانه که مالی خوی به فیرو ددها، نه و کاته ش (حُجِرَ عَلَيْهِ) له لایه ن قازی یه وه قه دهغه ی له سر داده ندری (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی هیژدا (يَعُودُ الْحَجَرُ بِإِعَادَةٍ) قه دهغه کړدنه کی دیتیه وه سر بی نه وه ی له سری دابندریتیه وه (وَلَوْ فَسَّقَ) نه گهر له دوی بلوغبوون و گونجان فاسق بو، نه و کاته (لَمْ

يُحْجَرُ عَلَيْهِ) قهدهغهی له سهر داناندری (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده‌ی پاستردا، چونکه پیشینه‌کان قهدهغیان له سهر فاسقه‌کان دانه‌ناوه.

(وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ) هر که سیک قهدهغهی له سهر داندراپی (لِسَفْوٍ طَرًّا) به هوی (سَفِيهِ)ی، واته: مال به فیروندانیک که له دوی بلوغبون هاتبیتته سهری، نه‌وه (قَوْلُهُ الْقَاضِي) سهرپه‌رشتکاره‌کی وی قازی‌یه (وَقِيلَ) له فهرموده‌یه‌کی بی‌هیژدا (وَلَيْهِ فِي الصَّغْرِ) سهرپه‌رشتکاره‌کی هر نه‌وه سهرپه‌رشتکاره‌ی سهرده‌می مندالیه‌تی.

وَلَوْ طَرًّا جُنُونٌ فَوَلِيُّهُ وَلَيْتَهُ فَبِالصَّغْرِ، وَقِيلَ الْقَاضِي، وَلَا يَصِحُّ مِنَ الْمَحْجُورِ عَلَيْهِ لِسَفْوٍ بَيْعٌ وَلَا شِرَاءٌ وَلَا إِعْتَاقٌ وَهَبَةٌ وَنِكَاحٌ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلَيْتَهُ، فَلَوْ اشْتَرَى أَوْ اقْتَرَضَ وَقَبَضَ وَتَلَفَ الْمَأْخُودُ فِي يَدِهِ أَوْ أَتْلَفَهُ فَلَا ضَمَانَ فِي الْحَالِ وَلَا بَعْدَ فَكِّ الْحَجْرِ، سَوَاءٌ عَلِمَ حَالَهُ مِنْ عَامِلَةٍ أَوْ جَهْلٍ، وَيَصِحُّ بِإِذْنِ الْوَلِيِّ نِكَاحُهُ، لَا التَّصَرُّفُ الْمَالِيُّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ إِقْرَارُهُ بِدَيْنٍ قَبْلَ الْحَجْرِ أَوْ بَعْدَهُ، وَكَذَا بِاتِّلَافِ الْمَالِ فَلَا أَظْهَرَ، وَيَصِحُّ بِالْحَدِّ وَالْقَصَاصِ، وَطَلَّاقُهُ وَخُلْعُهُ وَظَهَارُهُ وَنَفْيُهُ النَّسَبِ بِلَعَانٍ،

(وَلَوْ طَرًّا جُنُونٌ) نه‌گه‌ر له دوی بلوغبون شیتتی به سهردا هات، واته: شیت بوو، نه‌وه (قَوْلُهُ) سهرپه‌رشتکاری وی (وَلَيْتَهُ فِي الصَّغْرِ) هر نه‌وه سهرپه‌رشتکاره‌ی سهرده‌می مندالیه‌تی (وَقِيلَ) له فهرموده‌یه‌کی بی‌هیژدا (الْقَاضِي) سهرپه‌رشتکاری وی قازی‌یه.

(وَلَا يَصِحُّ مِنَ الْمَحْجُورِ عَلَيْهِ لِسَفْوٍ) نه‌وه‌که‌سه‌ی به هوی مال به فیروندان قهدهغهی له سهر داندراوه، لئی دروست نابی (بَيْعٌ وَلَا شِرَاءٌ) هیچ کرین و هیچ فروشتنیک (وَلَا إِعْتَاقٌ) هیچ کزیه‌ی نازادکردنیک و (وَهَبَةٌ) هیچ به‌خشینیک (و) هر وه‌ها (نِكَاحٌ) ماره‌برینی بی‌خویشی دروست نیه (بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلَيْتَهُ) به بی‌ئیزی سهرپه‌رشتکاره‌کی.

(فَلَوْ اشْتَرَى) جا نه‌گه‌ر قهدهغه‌کراوه‌که شتیکی کرپی (أَوْ اقْتَرَضَ) یان شتیکی قهرز کرد (وَقَبَضَ) شته‌که‌شی وهرگرت و (وَتَلَفَ الْمَأْخُودُ فِي يَدِهِ) نه‌و شته وهرگیراوه‌ش له ده‌ستی خویدا فه‌وتا (أَوْ أَتْلَفَهُ) یان به‌خوی فه‌وتاندی (فَلَا ضَمَانَ فِي الْحَالِ) ئیستا نابیتته زامین (وَلَا بَعْدَ فَكِّ الْحَجْرِ) هر وه‌ها له دوی لاچوونی قهدهغه‌ش نابیتته زامین (سَوَاءٌ) جیاوازی نیه و به‌کسانه (عَلِمَ حَالَهُ مِنْ عَامِلَةٍ) نه‌وه‌که‌سه‌ی مامله‌تی له‌گه‌ل کردوه زانیبی قهدهغهی له‌سهر داندراوه (أَوْ جَهْلٍ) یان نه‌یزانیبی.

(وَيَصِحُّ بِإِذْنِ الْوَلِيِّ) دروست ده‌بی: به ئیزی وه‌لی‌یه‌که‌ی (نِكَاحُهُ) ژن ماره‌کردنی سه‌فیه‌که (لَا التَّصَرُّفُ الْمَالِيُّ) به‌لام ده‌ستکاریه‌کانی مالیی دروست نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده‌ی پاستردا (وَلَا يَصِحُّ) دروست نابی: (إِقْرَارُهُ بِدَيْنٍ قَبْلَ الْحَجْرِ) دانپیدا‌هیتانی سه‌فیه‌که: به قهرزیک که پیش قهدهغه‌کردن که‌وتبیتته سهری (أَوْ بَعْدَهُ) یان پاش

قه ده غه كردن (وَكَذَا) هه روه ها دانپیدا هیتانی دروست نابیی (بِإِثْلَافِ الْمَالِ) به فه وتاندنی مَالِک (فِي الْأَظْهَرِ) له فه رموده ی به هیتردا.

به لام (وَيَصِحُّ بِالْحَدِّ) دانپیدا هیتان به سزای تاوان دروست ده بی، هه م (وَالْقِصَاصِ) به کوشتنی له تۆلَش دروست ده بی (وَ) هه روه ها (طَلَّاقُهُ) ته لاقدانی دروست ده بی (وَحُلُّهُ) ته لاقی به رامبه روه رگرتنی مَالِک دروست ده بی (وَوَظَاهَرُهُ) زیهاری دروست ده بی (وَنَفْيُهُ النَّسَبَ يِلْعَانِ) هه م نه فی کردنی مندالیشی به له عنه تکردن دروست ده بی: وهك بلّی: ئەم منداڵە هە من نیه.

وَحُكْمُهُ فِي الْعِبَادَةِ كَالرَّشِيدِ لَكِنْ لَا يُفَرِّقُ الزَّكَاةَ بِنَفْسِهِ، وَإِذَا أَحْرَمَ بِحَجٍّ فَرَضٍ أَعْطَى الْوَلِيَّ كِفَايَتَهُ لِيُنفِقَ عَلَيْهِ فِي طَرِيقِهِ، وَإِنْ أَحْرَمَ بِطَلُوعٍ وَزَادَتْ مُؤْنَةُ سَفَرِهِ عَنْ نَفَقَتِهِ الْمَعْهُودَةِ فَلِلْوَلِيِّ مَنَعُهُ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ كَمُخَصَّرٍ فَيَتَحَلَّلُ، قُلْتُ: وَيَتَحَلَّلُ بِالصَّوْمِ إِنْ قُلْنَا لِدَمِ الْإِحْصَارِ بَدَلًا لِأَنَّهُ مَمْنُوعٌ مِنَ الْمَالِ، وَلَوْ كَانَ لَهُ فِي طَرِيقِهِ كَسْبٌ قَدَّرَ زِيَادَةَ الْمُؤْنَةِ لَمْ يَجْزُ مَنَعُهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصْلٌ) وَلِيُّ الصَّبِيِّ أَبُوهُ ثُمَّ جَدُّهُ ثُمَّ وَصِيَّهُمَا ثُمَّ الْقَاضِي،

(وَحُكْمُهُ فِي الْعِبَادَةِ) بپیری شەڕ له باره ی سه فیهه که: له خواپه رستندا (کالرشیید) وهك مرۆفی پرهشید وایه، واته: خواپه رسته یه کانی دروستن (لَكِنْ) به لام (لَا يُفَرِّقُ الزَّكَاةَ بِنَفْسِهِ) نابیی-بی ئیزنی وهلیه که ی- زه کاتی خۆی به ش بکا (وَإِذَا أَحْرَمَ بِحَجٍّ فَرَضٍ) هه ر کاتیک سه فیهه که ئیحپامی به ست به هه جیک ی واجب (أَعْطَى الْوَلِيَّ كِفَايَتَهُ لِيُنفِقَ) سه رپه رشتکاره که ئه رکی هه ج کردنه که ی ده داته ده ست باوه پ پیکراویک (يُنفِقُ عَلَيْهِ فِي طَرِيقِهِ) تا کو له پێگای هه جدا مه سه رفی به خێو کردنی بداتی تا ده گه پێته وه.

(وَإِنْ أَحْرَمَ بِطَلُوعٍ) هه ر کاتیک سه فیهه که ئیحپامی به ست به هه جی سوننه ت (وَزَادَتْ مُؤْنَةُ سَفَرِهِ) ئه رکی سه فه ری هه جه که ی زیاتر بوو (عَنْ نَفَقَتِهِ الْمَعْهُودَةِ) له ئه رکی به خێو کردنی ماله وه ی (فَلِلْوَلِيِّ مَنَعُهُ) بۆ سه رپه رشتکاره که ی دروسته: قه ده غه ی بکا له هه ج کردن (وَالْمَذْهَبُ) فه رموده ی پاستی مه زه هب (أَنَّهُ كَمُخَصَّرٍ) ئەم قه ده غه کراوه ش وهك قه ده غه کراوی هه ج وایه: که باسما ن کرد، که وابو: (فَيَتَحَلَّلُ) ئیحپامی خۆی ده شکینئ (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فه رموی: (وَيَتَحَلَّلُ بِالصَّوْمِ) ئیحپامی خۆی ده شکینئ و به پۆژوو ده بی (إِنْ قُلْنَا لِدَمِ الْإِحْصَارِ بَدَلًا) ئه گه ر به فه رموده ی به هیتر بلّین: خوینی قه ده غه کردنی هه ج جیگری هه یه (لَأَنَّهُ مَمْنُوعٌ مِنَ الْمَالِ) چونکه سه فیهه که قه ده غه کراوه مالی خۆی هه رج بکا، به لام (وَلَوْ كَانَ لَهُ فِي طَرِيقِهِ كَسْبٌ) ئه گه ر سه فیهه که له پێگای هه جدا که سابه تیکی وه های ده کرد: که (قَدَّرَ زِيَادَةَ الْمُؤْنَةِ) به ئه ندازه ی ئه رکه زیده که ده بو، ئەوه (لَمْ يَجْزُ مَنَعُهُ) دروست نیه قه ده غه ی بکا له هه ج کردن (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿ فَصَلَّ: لَهُ بِاسِي (وَلِيَّ): سَهْرِبَه رَشْتَكَارِي مَنْدَالْ وَ شَيْت ﴾

(وَلِيَّ الصَّبِيِّ) سَهْرِبَه رَشْتَكَارِي مَنْدَالْ- چ نیر، چ می- ههروه ها سَهْرِبَه رَشْتَكَارِي شَيْت- چ نیر، چ می- ههروهك پابرا (أَبُوهُ) باوكی خۆیه تی (تُم) ئینجا نه گه ر باوكی نه بو (جَدُّهُ) باپیره ی خۆیه تی، واته: باوكی باوك و به سَهْرَه وه تر (تُم) ئینجا له دواى باپیره (وَصِيْهُمَا) سَهْرَه سیّتی باوك و باپیره، واته: نه و پیاوه ی باوك، یان باپیره دایناوه تاكو سَهْرِبَه رَشْتِي مَنْدَالَه كه بكا (تُم) ئینجا نه گه ر سَهْرَه سیّت نه بو (الْقَاضِي) نه و كاته قازی، وَلَا تَلِي الْأُمُّ فِي الْأَصَحِّ،

یان نه مینداریکی قازی سَهْرِبَه رَشْتِي مَنْدَالَه كه ده كا، چونكه پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ﴿السُّلْطَانُ وَلِيٌّ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهُ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، کاربه ده ست سَهْرِبَه رَشْتَكَارِي نه و كه سه یه: كه سَهْرِبَه رَشْتَكَارِي نیه.

(وَلَا تَلِي الْأُمُّ) دایك نابیتته سَهْرِبَه رَشْتَكَارِي شَيْت و مَنْدَالْ (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا، به لام له فه رموده یه کی تر دا: نه گه ر باوك و باپیره نه بون، نه و كاته دایك ده بیّته سَهْرِبَه رَشْتَكَارِي مَنْدَالَه كه و شَيْتته كه، به لكو دایك له سَهْرَه سیّته كه ی باوك و باپیره ش له پێشتره بۆ سَهْرِبَه رَشْتِي مَنْدَالَه كه، ههروهك له (نهاية) و (مغنی) دا فه رموویانه.

﴿ مَا لَ چَاك كَرْدَنَه وَه ی شَيْت وَ یه تِیم ﴾

هه ر مَنْدَالِيك، یان هه ر شَيْتِيك باوك و باپیره ی نه مابن، نه وه بۆ خزمه نیرینه كانی- وه كو برا و مام- دروسته: شَيْتته كه و مَنْدَالَه كه به مالى نه وان به خێو بكن، به لكو نه گه ر قازی به شه رع ی ئیسلام په فتاری نه ده كرد، واجبه: خزمه نیرینه كان و پیاوما قولانی شوینه كه، یان خاوه ن ده سه لات یك ی شوینه كه ده ستكاری مالى شَيْت و مَنْدَالْ بخه نه نه ستۆی خۆیان، واته: یه كێك ی نه مین و موسولمان بكه نه سَهْرِبَه رَشْتَكَارِي نه وان، هه رچه ند به كرێش بێ.

جا نه گه ر به (تَقْلِيد) ی فه رموده بێ هیزه كه ی پابردوو: دایك ی مَنْدَالَه كه بكه نه سَهْرِبَه رَشْتَكَار - به كرێ، یان بێ كرێ- نه وه باشت ریشه، به و مه رجه ی دایكه كه نه مین و موسولمان بێ، كه واته: كرێ ی سَهْرِبَه رَشْتَكَار له مالى شَيْتته كه و مَنْدَالَه كه دیاری ده كه ن.

ئینجا بزانه: بۆ سَهْرِبَه رَشْتَكَار كه دروسته: خوارده مه نی ی خۆی تێكه لی خوارده مه نی ی شَيْتته كه و مَنْدَالَه كه بكا، به و مه رجه ی به رژه وه ندی نه وانی تی دا بێ، جا له و حاله ته دا بۆ سَهْرِبَه رَشْتَكَار كه دروسته: میوانداری به و ماله تێكه له بكاو به خێریش بیداته خه لك، به و مه رجه ی شَيْتته كه و مَنْدَالَه كه نه ندازه ی مافی خۆیان بۆ بمی نیتته وه، ههروهك له (تحفة) دا نه م باسه پوون كراوه ته وه، جا له كوردستاندا به م تێكه لكر دنه ده گوتری: (مَا لَ چَاك كَرْدَنَه وَه ی یه تِیم).

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: ئەگەر مندالێك، یان شیتێك باوکی، یان دایکی، یان برابری بکوژێ، یان مالی بگەوتێندێ، یان زیانیکی لاشەیی لێبدرێ: وەك بریندار بکری، یان ئەندامیکی بشکێندێ، ئەو بۆ سەرپەرشتکارەکی دروست نیە: تاوانکارەکه ببوری، یان لەو تۆلەی شەرع دیاری کردو، کە متری لێوەریگرت، بە بەلگەی ئایەتەکی داهاتوو، جیاوازی نیە سەرپەرشتکارەکه: باوک، یان باپیرە بێ، یان کەسیکی تر بێ، جا ئەگەر تاوانەکه کوشتنەوی لە تۆلەی بۆ داندرا، ئەو کاتە واجبە: چاوەپوانی بلۆغبوونی

وَيَتَصَرَّفُ الْوَلِيُّ بِالْمَصْلَحَةِ، وَيَنْبَغِي دُورُهُ بِالطَّيْنِ وَالْأَجْرُ
لَا اللَّيْنُ وَالْجِصُّ، وَلَا يَبِيعُ عَقَارَهُ إِلَّا لِحَاجَةٍ أَوْ غِبْطَةٍ ظَاهِرَةٍ،
وَلَهُ بَيْعُ مَالِهِ بِعَرَضٍ وَنَسِيئَةٍ لِلْمَصْلَحَةِ، وَإِذَا بَاعَ نَسِيئَةً أَشْهَدَ وَارْتَهَنَ بِهِ،
وَيَأْخُذُ لَهُ بِالشُّفْعَةِ أَوْ يَتْرُكُ بِحَسَبِ الْمَصْلَحَةِ، وَيُرْكَى مَالُهُ، وَيُنْفَقُ عَلَيْهِ بِالْمَعْرُوفِ،

مندالەکه و چاکبوونەوی شیتەکه بکری، هەر وەك لە پەرتوکی بریندارکردن و کوشتندا ئەو مەسەلەیه پوون دەکەینەو، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

کەوابو: (وَيَتَصَرَّفُ الْوَلِيُّ بِالْمَصْلَحَةِ) واجبە: سەرپەرشتکارەکه بە گوێرە ی بەرژەوێندی شیتەکه و مندالەکه دەستکاری ماله‌که یان بکا، خۆی گەورە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ نزیك مالی یتیم مەكەون تەنها بە پێگایەکی چاکتر نەبێ. کەوابو: واجبە ملك و ماله‌که ی پاریزی و بە ئەندازە ی زەكات و بە خێوکردن قازانجی لێوە دەست بێنێ.

هەم (وَيَنْبَغِي دُورُهُ) خانووەکانیشیان بۆ دروست بکا (بِالطَّيْنِ وَالْأَجْرُ) بە قووپو خشتی سورکراوە (لَا اللَّيْنُ وَالْجِصُّ) نەك بە خشتی قووپو گەچ، بەلام زۆر لە زانایان ئەو فەرموودەیان هەلبژاردو: کە بە گوێرە ی عادیاتی شوێنەکه خانووەکه دروست دەکا، هەر وەك لە زۆریە ی سەرچاوەکاندا فەرموویانە.

(وَلَا يَبِيعُ عَقَارَهُ) نابێ سەرپەرشتکارەکه زەمین و باغی هیچکیان بفروشی (إِلَّا لِحَاجَةٍ) تەنها لەبەر پێویستی ئەوان نەبێ: وەك ترسی سته‌مکارو ترسی خراپبوون (أَوْ غِبْطَةٍ ظَاهِرَةٍ) یان لەبەر قازانجیکی ئاشکرا: وەك بە زیاتر لە پارە ی هاوویێنە ی خۆی بفروشی، یان بەو پارە یە شتیکی باشتریان بۆ بکڕێتەو.

(وَلَهُ بَيْعُ مَالِهِ) هەر وەها بۆ سەرپەرشتکارەکه دروستە: مالی مندال و شیت بفروشی (بِعَرَضٍ) بە کەلوپەلیکی جگە لە پارە، هەم (وَنَسِيئَةٍ) دروستە بە قەرزیش بفروشی (لِلْمَصْلَحَةِ) لەبەر بەرژەوێندی.

بەلام (وَإِذَا بَاعَ نَسِيئَةً) هەر کاتیك بە قەرز ی فروشت (أَشْهَدَ) واجبە: دوو شایید بکری و هەم

(وَأَرْتَهَنَ بِهِ) واجبه بارمتهش بۆ قهرزه که وه ربگرئ. (و) ههروهه (يَأْخُذُ لَهُ بِالشُّفْعَةِ) سه ره رشتکاره که ملکه هاويه شه که ی ئه وان به (شوفعه) بۆيان وهرده گرئته وه (أَوْ يَتْرُكُ) يان وه ری ناگرئته وه (بِحَسَبِ الْمَصْلَحَةِ) واجبه: به گویره ی به رزه وه ندی له و دووانه یه کیکیان بکا.

(وَيُزَكِّي مَالَهُ) هه م واجبه: زکاته که شیان بۆ بدا، ههروهه له باسی زه کاتدا پابرا (وَيُنْفِقُ عَلَيْهِ بِالْمَعْرُوفِ) به گویره ی لئوه شانه وه عاده تی شوینه که به ماله که ی خۆیان به خۆیان ده کا. **فَإِذَا ادَّعَى بَعْدَ بُلُوغِهِ عَلَى الْآبِ وَالْجَدِّ بَيْعاً بِلَا مَصْلَحَةٍ صُدَّقَ بِالْيَمِينِ، وَإِنْ ادَّعَاهُ عَلَى الْوَصِيِّ وَالْأَمِينِ صُدَّقَ هُوَ بِيَمِينِهِ.**

(بَابُ الصُّلْحِ)

هُوَ قِسْمَانِ: أَحَدُهُمَا يَجْرِي بَيْنَ الْمُتَدَاعِيَيْنِ، وَهُوَ نَوْعَانِ، أَحَدُهُمَا: صُلْحٌ عَلَى إِقْرَارٍ، فَإِنْ جَرَى عَلَى عَيْنٍ غَيْرِ الْمُدَّعَاةِ فَهُوَ بَيْعٌ بِلَفْظِ الصُّلْحِ

(فَإِذَا ادَّعَى بَعْدَ بُلُوغِهِ عَلَى الْآبِ وَالْجَدِّ) جا هه ر کاتیک - مندا له که - له دوا ی بلوغبون، یان له دوا ی چاکبونه وه ی له شیتئ، داوا یه کی له سه ر باوکی، یان له سه ر باپیره ی هه بو: که ئه وان (بَيْعاً بِلَا مَصْلَحَةٍ) مالى ئه و یان فروشته به بئ په چاوکردنی به رزه وه ندی - له و حاله ته شدا هه چ شاهیدیک نه بو - ئه وه (صُدَّقَ بِالْيَمِينِ) باوه پ به باوک و باپیره ده کرئ ئه گه ر سویند بخۆن، به لام (وَإِنْ ادَّعَاهُ عَلَى الْوَصِيِّ وَالْأَمِينِ) ئه گه ر داوا یه که ی له سه ر سهروه سیئو ئه مینداره که بوو، ئه و کاته (صُدَّقَ هُوَ بِيَمِينِهِ) باوه پ به مندا له بالغه که و شیتته چاکبو وه که ده کرئ ئه گه ر سویند بخۆن.

﴿بَابُ الصُّلْحِ: بَاسَى سَوْلَحِ كَرْدَنِ﴾

واته: پیکهاتن بۆ نه هیشتنی کیشه ی دوو که س، یان زیاتر، خوا ی گه وره ده فه رموئ: ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ پیکهاتن باشته ره.

هه م پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموئ: ﴿الصُّلْحُ جَائِزٌ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا صُلْحًا حَرَمَ حَلَالًا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا﴾ رواه الترمذی وابن حبان وصحاه، پیکهاتن له نئوان موسولماناندا دروسته، ته نها پیکهاتنیک نه بئ: که هه پامی پئ هه لال بکرئ، یان هه لالی پئ هه پام بکرئ.

(هُوَ) سولح کردن (قِسْمَانِ) دوو به شه (أَحَدُهُمَا) به شی یه که میان: (يَجْرِي بَيْنَ الْمُتَدَاعِيَيْنِ) ئه و پیکهاتنه یه: که له نئوان داواکارو داوا لیکراودا دیتته جئ (وَهُوَ) پیکهاتنی نئوان داواکارو داوا لیکراو (نَوْعَانِ) دوو جۆرن: (أَحَدُهُمَا) جۆری یه که میان: (صُلْحٌ عَلَى إِقْرَارٍ) پیکهاتنیکه له سه ر دانپیدا هینانی داوا لیکراوه که دهستی پئ ده کرئ، یان له سه ر هه بوونی شاهیدی داواکاره که دهستی پئ ده کرئ، جا ئه م جۆره یان چوار حاله تی هه نه:

حاله تی یه کهم: (فَإِنْ جَرَى عَلَى عَيْنٍ) نه گهر پیکهاتنه که هاته جی له سهر وه رگرتنی شتیکی تری (غَيْرِ الْمُدَّعَاةِ) جگه له شته که ی داواکراو، وه ک داواکار بلئی: نه م خانووه هی منه. نه ویش بلئی: پاست ده که ی. یان شاهیدی هه بی، ئینجا داوالیکراو بلئی: خانووه که تم لی مه ستینه وه، له جیاتی خانووه که ت نه م ئوتومبیله مت ده ده می. (فَهُوَ بَيْعٌ) نه و جوره پیکهاتنه دروسته و کرین و فروشتنیکه (بِلَفْظِ الصُّلْحِ) به وشه ی سولج پووی داوه و پی ی ده گوتری: (صُلْحُ الْمُعَاوَضَةِ)، واته: پیکهاتنی گزپینه وه.

تَثْبُتُ فِيهِ أَحْكَامُهُ: كَالشُّفَعَةِ وَالرَّدِّ بِالْعَيْبِ وَمَنْعِ تَصَرُّفِهِ قَبْلَ قَبْضِهِ وَاشْتِرَاطِ التَّقَابُضِ إِنْ اتَّفَقَا فِعْلَةَ الرَّبَا، أَوْ عَلَى مَنْفَعَةٍ فَإِجَارَةٌ تَثْبُتُ أَحْكَامُهَا، أَوْ عَلَى بَعْضِ الْعَيْنِ الْمُدَّعَاةِ فَهَبَةٌ لِبَعْضِهَا لِصَاحِبِ الْيَدِ فَتَثْبُتُ أَحْكَامُهَا، وَلَا يَصِحُّ بِلَفْظِ الْبَيْعِ، وَالْأَصَحُّ صِحَّتُهُ بِلَفْظِ الصُّلْحِ، وَلَوْ قَالَ مِنْ غَيْرِ سَبَقِ خُصُومَةٍ صَالِحِنِي عَنْ دَارِكَ بِكَذَا فَلَا صَحَّ بَطْلَانُهُ،

که وایو: (تَثْبُتُ فِيهِ أَحْكَامُهُ) گشت برپاره کانی کرین و فروشتنی بۆ ده بی (كَالشُّفَعَةِ) وه که به شوفعه وه رگرتنه وه ی هاوبه شو (وَالرَّدِّ بِالْعَيْبِ) هه م که پاندنه وه ی وه رگیراوه که به هزی عه بیداری، هه م په شیمانبوونه وه کانی مهرج و دانیشکه و (وَمَنْعِ تَصَرُّفِهِ قَبْلَ قَبْضِهِ) هه م وه که ده ده غه ی ده ستکاری کردنی وه رگیراوه که پیش وه رگرتنی و (وَاشْتِرَاطِ التَّقَابُضِ) هه م وه که مهرجی لیکوه رگرتن پیش لیکجیا بوونه وه (إِنْ اتَّفَقَا فِي عِلَّةِ الرَّبَا) نه گهر هه ردو و گوردراوه کان هۆکاری پیبایان وه کو یه کتری بون: وه که له جیاتی جۆ، که نم وه ریگری.

حاله تی دووهم: (أَوْ عَلَى مَنْفَعَةٍ) یان نه گهر پیکهاتنه که هاته جی له سهر وه رگرتنی سودیک له جیاتی شته داواکراوه که، وه که بلئی: خانووه که تم لی مه ستینه وه، له جیاتی خانووه که ت بۆ ماوه ی سالتیک کار به م ئوتومبیله م بکه. (فَإِجَارَةٌ) نه و پیکهاتنه ش دروسته و به کریدانی داواکراوه که یه، که وایو: (تَثْبُتُ أَحْكَامُهَا) برپاره کانی به کریدانی بۆ ده بی که له باسی به کریداندا باس کراون، نه وه ش هه ر پی ی ده گوتری: (صُلْحُ الْمُعَاوَضَةِ) پیکهاتنی گزپینه وه.

حاله تی سی یه م: (أَوْ عَلَى بَعْضِ الْعَيْنِ الْمُدَّعَاةِ) یان نه گهر پیکهاتنه که هاته جی له سهر وه رگرتنه وه ی به شیکی شته داواکراوه که، وه که بلئی: نیوه ی خانووه که تم لی وه ریگروه له نیوه که ی تر بمبوره. (فَهَبَةٌ لِبَعْضِهَا لِصَاحِبِ الْيَدِ) نه و پیکهاتنه دروسته و به خشینی به شیکی داواکراوه که یه به خاوه ن ده سته که و پی ی ده گوتری: (صُلْحُ الْحَطِيطَةِ) پیکهاتنی داشکاندن، که وایو: (تَثْبُتُ أَحْكَامُهَا) برپاره کانی به خشینی بۆ ده بی: که له باسی به خشیندا باس کراون.

که وایو: (وَلَا يَصِحُّ بِلَفْظِ الْبَيْعِ) به وشه ی فروشتن نه م پیکهاتنه ی داشکاندن دروست نابی،

چونکه هیچی له جیاتی وهرنه گراوه، به لام (وَالْأَصْحُ) فهرمووده ی پاستر (صِحَّتُهُ بِلَفْظِ الصُّلْحِ) به ووشه ی سولح نه م پیکهاتنه ی داشکندن دروست ده بی. (وَلَوْ قَالَ مِنْ غَيْرِ سَبْقِ خُصُومَةٍ) نه گهر به بی پوودانی هیچ کیشیه ک گوتی (صَالِحِي عَنْ دَارِكَ بِكَذَا) سولح له گه ل بکه له جیاتی خانوه که ت به وهنده پاره یه (فَالْأَصْحُ بَطْلَانُهُ) به فهرمووده ی پاستر نه م پیکهاتنه پوچه له و دانه مزراوه، چونکه پیئشدا هیچ کیشیه ک پوی نه داوه.

وَلَوْ صَالِحٍ مِنْ دَيْنٍ عَلَّيْنِ صَحَّ، فَإِنْ تَوَافَقَا فِي عِلَّةِ الرَّبَا
أَشْطَرَطَ قَبْضُ الْعِوَضِ فِي الْمَجْلِسِ، وَإِلَّا فَإِنْ كَانَ الْعِوَضُ غِيَاً
لَمْ يُشْتَرَطْ قَبْضُهُ فِي الْمَجْلِسِ إِلَّا صَحَّ، أَوْ دَيْنًا أَشْطَرَطَ تَعْيِينُهُ فِي الْمَجْلِسِ،
وَفِي قَبْضِهِ الْوَجْهَانِ، وَإِنْ صَالِحٍ مِنْ دَيْنٍ عَلَى بَعْضِهِ فَهُوَ إِبْرَاءٌ عَنْ بَاقِيهِ

حاله تی چواره م: (وَلَوْ صَالِحٍ مِنْ دَيْنٍ) نه گهر سولحی کرد له قهرزیک (عَلَى عَيْنٍ) له سر وهرگرتنی شتی که له جیاتی قهرزه که (صَحَّ) نه و پیکهاتنه ش دروست ده بی و هر به (صُلْحُ الْمُعَاوَضَةِ) پیکهاتنی گزپینه وه ناو ده بری (فَإِنْ تَوَافَقَا فِي عِلَّةِ الرَّبَا) جا نه گهر قهرزه که و شته وهرگراوه که له هۆکاری پیدادا وه کو یه کتری بون (أَشْطَرَطَ قَبْضُ الْعِوَضِ فِي الْمَجْلِسِ) به مهرج داندراوه: نه و شته ی له جیاتی قهرزه که یه -پیش لیکیابونه وه- له دانیشگی پیکهاتنه که دا وهریگری نه وه ک پیا پوودا:

بُوَ وَيُنْه: نه گهر ژنیک به میړده که ی گوت: نه وه سولح له گه ل کردی له نۆزده میسقال زپری مارهییه که م به ده هزار دیناری عیراقی. نه وه مهرجه: ده هزار دیناره که -پیش لیکیابونه وه- له دانیشگی پیکهاتنه که دا وهریگری، نه گینا: ده بیته پیا.

(وَالَا) به لام نه گهر له هۆکاری پیدادا وه کو یه کتری نه بون، نه وه ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ كَانَ الْعِوَضُ غِيَاً) نه گهر نه و شته ی له جیاتی قهرزه که وهرده گری، شتیکی به رچا و بو، واته: قهرز نه بو: وه ژنه که له جیاتی نۆزده میسقاله که خانوویک، یان نۆزده مه پ، یان مانگایه ک وهریگری، نه وه (لَمْ يُشْتَرَطْ قَبْضُهُ فِي الْمَجْلِسِ) مهرج نیه له دانیشگی پیکهاتنه که دا شته که وهریگری (فِي الْأَصْحِ) له فهرمووده ی پاستردا.

(أَوْ دَيْنًا) یان نه گهر نه و شته ی له جیاتی قهرزه که وهرده گری، نه ویش هر قهرز بوو: وه ک له جیاتی نۆزده میسقاله که هزار کیلو گه م قهرز بی له سر میړده که ی، نه وه (أَشْطَرَطَ تَعْيِينُهُ فِي الْمَجْلِسِ) به مهرج داندراوه: له دانیشگی پیکهاتنه که دا شته قهرزه که دیاری بکری، به لام (وَفِي قَبْضِهِ) له باره ی وهرگرتنی قهرزه که له دانیشگی پیکهاتنه که دا (الْوَجْهَانِ) دوو فهرمووده که هه نه: پاستره که یان: مهرج نیه پیش لیکیابونه وه وهریگری.

(وَإِنْ صَالِحٌ مِنْ دَيْنٍ) نه‌گەر له قهرزێك سولحی كرد (عَلَى بَعْضِهِ) له سهر وه‌رگرتنی به‌شیکی قهرزه‌كه: وه‌ك بڵێ: نه‌وه سولحم له‌گه‌ڵ كرده‌ی له‌و ئۆزده‌ میسقال زیڤه‌ی ماره‌بیم ته‌نها ده‌ میسقالم بدی. نه‌م پێكهاتنه‌ش دروسته‌و-وه‌كو به‌خشین- به‌شیكه‌ له (صُلْحُ الْحَطِيطَةِ) پێكهاتنی‌داشكاندن، چونكه (فَهُوَ إِبْرَاءٌ عَنْ بَاقِيهِ) نه‌و داشكاندنه‌ گه‌رده‌ن ئازادكردنه‌ له‌ به‌شه‌قهرزه‌ی ماوه‌، بۆی ئه‌م پێی ده‌گوتری: (صُلْحُ الْإِبْرَاءِ) پێكهاتنی گه‌ردن ئازادكردن.

وَيَصِحُّ بِلَفْظِ الْإِبْرَاءِ وَالْحَطِّ وَنَحْوِهِمَا وَبِلَفْظِ الصُّلْحِ فَيَالْأَصَحِّ، وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ حَالٍّ عَلَى مُؤَجَّلٍ مِثْلِهِ أَوْ عَكْسَ لَعَا، فَإِنْ عَجَّلَ الْمُؤَجَّلُ صَحَّ الْأَدَاءُ، وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ عَشْرَةِ حَالَّةٍ عَلَى خَمْسَةِ مُؤَجَّلَةٍ بَرِيٍّ مِنْ خَمْسَةِ وَبَقِيَتْ خَمْسَةٌ حَالَّةٌ، وَلَوْ عَكْسَ لَعَا. التَّوَقُّفُ الثَّانِي: الصُّلْحُ عَلَى الْإِنْكَارِ، فَيُطْلَقُ إِنْ جَرَى عَلَى نَفْسِ الْمُدَّعَى،

كه‌وابو: (وَيَصِحُّ بِلَفْظِ الْإِبْرَاءِ) پكهاتنه‌كه‌ به‌ وشه‌ی گه‌ردن ئازادكردن دروست ده‌بێ و هه‌م (وَالْحَطِّ) به‌ وشه‌ی داشكاندن دروست ده‌بێ و هه‌م (وَنَحْوِهِمَا) به‌وه‌ی وه‌كو نه‌م دوو وشه‌یه‌ش بێ: وه‌ك لیتم بورد، یان چاوپۆشیم لیت كرد، یان فریئدا (وَبِلَفْظِ الصُّلْحِ) هه‌م به‌ وشه‌ی سولحیش دروست ده‌بێ (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فرموده‌ی پاستردا. جا نه‌گه‌ر به‌ وشه‌ی سولح بێ: نه‌وه قبولكردنیشی مه‌رجه‌، به‌لام له‌ وشه‌كانی‌تردا قبولكردن مه‌رجه‌ نیه‌، هه‌روه‌ك له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌كاندا فرمودویه‌نه‌.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: به‌ هیچ جۆرێك دروست نیه‌ منداڵ و شیت سولح بكه‌ن و نه‌و كه‌سانه‌ بپورن كه‌ ده‌ستدریژیان كردۆته‌ سه‌ر مالی ئه‌وان، یان ئه‌ندامیكی ئه‌وان، هه‌روه‌ك له‌ په‌رتووکی كوشتندا روونی ده‌كه‌ینه‌وه‌، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ حَالٍّ) نه‌گه‌ر سولحی كرد له‌ قهرزێکی وه‌ها: كه‌ كاتی دانه‌وه‌ی هاتبو (عَلَى مُؤَجَّلٍ مِثْلِهِ) له‌ سهر وه‌رگرتنی قهرزێکی‌داخوازی وه‌كو خۆی، وه‌ك بڵێ: سولحم له‌گه‌ڵ كرده‌ی نه‌م قهرزه‌م ئیستا مه‌ده‌وه‌ پاش دوو مانگی‌تر قهرزێکی وه‌كو ویم بده‌وه‌ (أَوْ عَكْسَ) یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ گوتی: نه‌و قهرزه‌ی پاش دوو مانگی‌تر كاتی دانه‌وه‌ی دی، ئیستا بده‌وه‌ (لَعَا) له‌ هه‌ر دووکیاندا پێكهاتنه‌كه‌ پووجه‌ڵ ده‌بیته‌وه‌و دروست نابێ، كه‌وابو: بپاری هه‌ردوو قهرزه‌كان وه‌ك خۆی ده‌مینیته‌وه‌، به‌لام (فَإِنْ عَجَّلَ الْمُؤَجَّلُ) نه‌گه‌ر قهرزداره‌كه‌ قهرزدانه‌وه‌كه‌ی وه‌پیش خست و ئیستا دایه‌وه‌ (صَحَّ الْأَدَاءُ) قهرزدانه‌وه‌كه‌ دروست ده‌بێ.

(وَلَوْ صَالِحٌ مِنْ عَشْرَةِ حَالَّةٍ) نه‌گه‌ر سولحی كرد له‌ ده‌ دیناری قهرز: كه‌ كاتی‌دانه‌وه‌ی هاتبو (عَلَى خَمْسَةِ مُؤَجَّلَةٍ) له‌ سهر وه‌رگرتنی پێنج دیناری‌داخواو (بَرِيٍّ مِنْ خَمْسَةٍ) قهرزداره‌كه‌ له‌ پێنج دینار گه‌رده‌نی ئازاد ده‌بێ و (وَبَقِيَتْ خَمْسَةٌ حَالَّةٌ) پێنج دیناری حازیشی له‌ نه‌ستۆدا ده‌میئێ، به‌لام (وَلَوْ عَكْسَ) نه‌گه‌ر به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ گوتی: نه‌و ده‌ دیناره‌

قهرزه‌ی پاش دوو مانگی‌تر کاتی دانه‌وه‌ی دئ سولحم له‌گه‌ل کردی له سهر پینچ دیناری نیستای حازر بده‌ی (لغا) نه‌و پیکهاتنه‌ش پووچه‌ل ده‌بیته‌وه، چونکه له به‌رام‌به‌ر وه‌پیش‌خستنی کاته‌که وازی له پینجه‌که‌ی‌تر هیئاوه‌و کاته‌که‌شی وه‌پیش نایه‌خری.

(النوع الثانی) جوری دووه‌می سولح: (الصُّلْحُ عَلَى الْإِنْكَارِ) سولح کردنی‌که له سهر داننه‌هیئانی داوالیکراوه‌که ده‌ستی پی‌ده‌کری، که له و‌حاله‌ته‌شدا داواکار هیچ به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی نه‌بی (فَيَبْطُلُ) نه‌و پیکهاتنه به‌تاله‌و دروست نابئ (إِنْ جَرَى عَلَى نَفْسِ الْمُدْعَى) وَكَذَا إِنْ جَرَى عَلَى بَعْضِهِ فَيَاَصَحُّ، وَقَوْلُهُ: صَالِحِي عَلَا الدَّارِ الَّتِي تَدْعِيهَا لَيْسَ إِقْرَارًا فَيَاَصَحُّ. الْقِسْمُ الثَّانِي: يَجْرِي بَيْنَ الْمُدْعَى وَالْأَجْنَبِيِّ: فَإِنْ قَالَ وَكَلَّنِي الْمُدَّعَى عَلَيْهِ فَيَاَصْلَحُ وَهُوَ مُقَرَّرٌ لَكَ صَحٌّ، وَلَوْ صَالِحٌ لِنَفْسِهِ وَالْحَالَةُ هَذِهِ صَحٌّ وَكَأَنَّهُ اشْتَرَاهُ، وَإِنْ كَانَ مُنْكَرًا وَقَالَ الْأَجْنَبِيُّ هُوَ مُبْطِلٌ فِي إِنْكَارِهِ

نه‌گه‌ر پیکهاتنه‌که بیته‌جئ له سهر وه‌رگرتنی خودی‌داواکاروه‌که: وه‌ک کی‌شه‌که‌یان له سهر خانوویک بی، داوالیکراویش دان نه‌هیئ، ئینجا خانووه‌که بدریته‌ داواکار، یان بدریته‌ داوالیکراو، یان شتیکی‌تر له جیاتی‌خانووه‌که بدریته‌ یه‌کیکیان، نه‌وه‌ دروست نیه‌.

(وَكَذَا) هه‌روه‌ها دروست نیه‌ (إِنْ جَرَى عَلَى بَعْضِهِ) نه‌گه‌ر پیکهاتنه‌که له سهر وه‌رگرتنی به‌شیکی‌داواکاروه‌که‌ش بیته‌جئ: وه‌ک نیوه‌ی خانووه‌که (فَيَاَصَحُّ) له‌ فهرموده‌ی پاستردا (وَقَوْلُهُ) قسه‌ی داوا لیکراو پاش داننه‌هیئانی که بلئ: (صَالِحِي عَلَى الدَّارِ الَّتِي تَدْعِيهَا) سولحم له‌گه‌ل بکه له سهر نه‌و خانووه‌ی داوای ده‌که‌ی (لَيْسَ إِقْرَارًا) نه‌و گۆته‌یه‌ نابیته‌ دانهیئان (فَيَاَصَحُّ) له‌ فهرموده‌ی پاستردا.

ئینجا بزانه: له هه‌ر سی‌ک مه‌زه‌به‌که‌ی‌تردا: سولح کردن له‌ حاله‌تی داننه‌هیئانی‌شدا دروسته‌، هه‌روه‌ک له (تحفة) و (مغنی)‌دا فهرموویانه‌.

(الْقِسْمُ الثَّانِي) به‌شی دووه‌می سولح کردن (يَجْرِي بَيْنَ الْمُدْعَى وَالْأَجْنَبِيِّ) پیکهاتنی‌که له‌ نیوان داواکارو بیگانه‌یه‌ک دیته‌جئ (فَإِنْ قَالَ) جا نه‌گه‌ر بیگانه‌که به‌ داواکاره‌که‌ی گوت: (وَكَلَّنِي الْمُدَّعَى عَلَيْهِ فَيَاَصْلَحُ) داوا لیکراوه‌که منی کردۆته‌ وه‌کیلی خۆی له‌م پیکهاتنه‌دا، هه‌م (وَهُوَ مُقَرَّرٌ لَكَ) داوا لیکراوه‌که‌ش دان به‌ مافی تۆدا ده‌هیئ. یان گوتی: من ده‌زانم مافی تۆیه‌، جا نه‌م شته‌ش هی داوالیکراوه‌که‌یه له جیاتی مافه‌که‌ی خۆت لیم وه‌ریگره‌. ئینجا داواکاره‌که‌ش سولحی کرد، واته‌: شته‌که‌ی داوالیکراوه‌که‌ی له وه‌کیله‌که وه‌رگرت (صَحٌّ) نه‌و پیکهاتنه‌ دروسته‌، چونکه له‌ گشت مامله‌تی‌کدا قسه‌ی مرۆف وه‌رده‌گیری: که بلئ: من وه‌کیلی فلانکه‌سم.

(وَلَوْ صَالِحٌ لِنَفْسِهِ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بیگانه‌که سولحه‌که‌ی بۆ خۆی کرد، واته‌: شتیکی‌خۆی

دایه داواکاره که له جیاتی مافه که ی (وَالْحَالَةُ هَذِهِ) حاله ته که ش هر حاله تی پراوردو بوو، واته: گوئی داوالیکراو دان به مافی تودا ده هیئی، یان هی تویه (صَحَّ) نه و پیکهاتنه ش دروسته و (وَكَاثُهُ اشْتَرَاهُ) وای لئ دئ بیگانه که شته داواکاره که ی - له داواکار - کپیوه بئ خوی.

(وَإِنْ كَانَ مُنْكَرًا) به لام نه گهر داوالیکراوه که دانی نه ده هیئا به مافی داواکاره که و (وَقَالَ الْأَجْنَبِيُّ هُوَ مُبْطِلٌ فِي إِنْكَارِهِ) بیگانه که ش به داواکاره که ی گوئ: داوالیکراوه که ناهه که له و دانته هیئانه دا، تق راست ده که ی، به لام سولح له گهل من بکه، نه م شته ی خومت له جیاتی **فَهُوَ شَرَاءٌ مَغْضُوبٌ فَيُفَرِّقُ بَيْنَ قُدْرَتِهِ عَلَيَّائِتِزَاعِهِ وَعَدَمِهَا، وَإِنْ لَمْ يَقُلْ هُوَ مُبْطِلٌ لَمْ يَلْغَا الصُّلْحُ.** (فَصُلِّ) الطَّرِيقُ النَّافِذُ لَا يُتَصَرَّفُ فِيهِ بِمَا يَضُرُّ الْمَارَّةَ، وَلَا يُشْرَعُ فِيهِ جَنَاحٌ وَلَا سَابَاطٌ يَضُرُّهُمْ، بَلْ يُشْتَرَطُ ارْتِفَاعُهُ بِحَيْثُ يَمُرُّ تَحْتَهُ مُنْتَصِبًا، وَإِنْ كَانَ مَمَرُ الْفُرْسَانِ وَالْقَوَافِلِ فَلْيَرْفَعْهُ بِحَيْثُ يَمُرُّ تَحْتَهُ الْمَحْمِلُ عَلَى الْبَعِيرِ مَعَ أَخْشَابِ الْمِظَلَّةِ، وَيَحْرُمُ الصُّلْحُ عَلَى إِشْرَاعِ الْجَنَاحِ،

ده ده مئ. نینجا داواکاره که سولحی له گهل بیگانه که کرد (فَهُوَ شَرَاءٌ مَغْضُوبٌ) نه و سولحه ش کپینی شتیکی زه و تکراره، که وابو: (فَيُفَرِّقُ بَيْنَ قُدْرَتِهِ عَلَيَّائِتِزَاعِهِ) برپاری دروستبون لیک جیا ده کریتته وه: نه گهر بیگانه که توانای سه ندنه وه ی داواکاره که ی هه بی، نه وه سولحه که دروست ده بی (وَعَدَمِهَا) نه گهر توانایشی نه بی، دروست نابئ. به لام (وَإِنْ لَمْ يَقُلْ هُوَ مُبْطِلٌ) نه گهر بیگانه که نه لئ داوالیکراوه که ناهه که (لَغَا الصُّلْحُ) پیکهاتنه که پوچهل ده بی و دانامه زری، چونکه شتیکی وه های کپیوه که نه یزانیوه ملکی نه وه، یان نا.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِ پَالَه پَه سته له سه ر مافه کانی هاو به ش﴾

(الطَّرِيقُ النَّافِذُ) هر پیکایه که و هر کولانیک که هه ردو سه ری ده رچی (لَا يُتَصَرَّفُ فِيهِ) نابئ ده ستکاری تی دا بکری (بِمَا يَضُرُّ الْمَارَّةَ) به ده ستکاریه کی وه ها: زیان له و که سانه بدا که هاتوچوی تی دا ده که ن، هه م (وَلَا يُشْرَعُ فِيهِ جَنَاحٌ) نابئ هیچ زیده بانیک به سه ر ناسمانی پیکاو کولانه که دا به پندریتته ده ره وه، هه م (وَلَا سَابَاطٌ) نابئ ساباتیسی له سه ر دروست بکری (واته: بانیکی وه ها: که له سه ر دو دیوار داندربائی) به شیوه یه کی وه ها: که (يَضُرُّهُمْ) زیده بانه که و ساباته که ی سه ر دیواره کان زیان له و که سانه بدا: که هاتوچوی به ژیردا ده که ن (بَلْ يُشْتَرَطُ ارْتِفَاعُهُ) به لکو - بئ دروستبون - به مه رج داده ندری: بانه که به رز بی (بِحَيْثُ يَمُرُّ تَحْتَهُ مُنْتَصِبًا) به شیوه یه کی وه ها: مروقی پیاده به پاستبویی له ژیری دا پرواو نه گهر شتیکیسی له سه ر سه ری دانابئ، نه گاته بانه که.

(وَإِنْ كَانَ مَمَرُ الْفُرْسَانِ وَالْقَوَافِلِ) نه گهر پیکاکه ش پیکای پابردنی سوارو کاروانه کان

بوو (قَلْبِرْفَعُهُ) واجبه زېده بانه که بهر ز بکا (بَحِثُ يَمُرُ تَحْتَهُ الْمَحْمِلُ عَلَى الْبَعِيرِ) به شیوه یه کی ودها: که ژاوه ی سهر ووشتر له ژیری دا بپوا (مَعَ أَخْشَابِ الْمِظْلَةِ) له گه ل داره کانی سیبه رگه ی سهر که ژاوه که، که واته: نه گه ر پښاکه جاده ی ئوتومبیل بوو، مه رجه: لوری گه وده ی بارکراو له ژیری دا بپوا، هه روه که له (تحفة) ده فامیته وه.

(وَيَحْرُمُ الصُّلْحُ) هه پامه پښکاتن به وهرگرتنی شتیک له خاوه ن خانووه که (عَلَى إِشْرَاعِ الْجَنَاحِ) له سهر هیئانه دهره وه ی زېده بانه که، واته: پښکاتنه که هه پامه: هه م بؤ وَأَنْ يَبْنِي فِي الطَّرِيقِ دَكَّةً، أَوْ يَغْرِسَ شَجَرَةً، وَقِيلَ إِنَّ لَمْ يَضُرَّ جَارَ، وَغَيْرُ النَّافِذِ يَحْرُمُ الْإِشْرَاعُ إِلَيْهِ لِغَيْرِ أَهْلِهِ، وَكَذَا لِبَعْضِ أَهْلِهِ فِي الْأَصَحِّ إِلَّا بِرِضَا الْبَاقِينَ، وَأَهْلُهُ مَنْ نَفَذَ بَابُ دَارِهِ إِلَيْهِ لَا مَنْ لَأَصَقَّهُ جِدَارُهُ،

دانیشتوانی شوینه که و هه م بؤ گه وده ی موسولمانانیش، چونکه نه گه ر زېده بانه که ی بؤ دروست بئ، نه وه مافیکي شهرعی خویه تی، نه گه ر بؤی دروست نه بئ، نه وه به پاره هه لال نابئ.

(و) هه روه ها هه پامه (أَنْ يَبْنِي فِي الطَّرِيقِ دَكَّةً) سه کو، یان دوکان له پښاکا دروست بکا، هه رچه ند پښاکه ش بهرین بئ (أَوْ يَغْرِسَ شَجَرَةً) یان دره ختیکي تی دا بجینئ، چونکه پښاکه بهرته سک ده بئ، که واته: نه گه ر لقی دره ختیک ده هاته وه سهر پښاکاو زیانی له هاتوچو ده دا، واجبه: لابردرئ، یان ببردرئ (وَقِيلَ) له هه رموده یه کی بئ هیژدا (إِنْ لَمْ يَضُرَّ) نه گه ر زیان له خه لکی نه دا (جان) دروسته.

ئینجا بزانه: دروسته که رسته ی خانوو دروستکردن له سهر پښاکا دابندرئ تا نه و ماوه یه ی ده گوازیته وه سهر زه مینی خانووه که، به و مه رجه ی نه ندازه ی تی دا پابردن بمینئ، به لام دروست نیه: وولاغی لئ ببه ستریته وه، یان شتی پیسی فرئ بدریته سهر، یان ئاوی سه رشورگه به رهه ل بداته پښاکه کی ته سک، هه روه که له (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

هه روه ها دروست نیه: زېده بان به سهر هه وای مزگه وت و قوتا بخانه و شوینه گشتیه کانی تر دا بهیندریته دهره وه، هه رچه ند زیانی شی نه بئ، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا هه رموویانه. (وَغَيْرُ النَّافِذِ) نه و کولانه ی سهره که یتری دهرناچئ، واته: گیراوه (يَحْرُمُ الْإِشْرَاعُ إِلَيْهِ لِغَيْرِ أَهْلِهِ) جگه له خه لکی کولانه که، بؤ گشت که سیکی تر هه پامه: زېده بانیک ده ریښیته سهر ئاسمانی کولانه که، هه رچه ند زیانی شی نه بئ.

(وَكَذَا لِبَعْضِ أَهْلِهِ) هه روه ها بؤ هه ندیکي خه لکی کولانه که ش هه پامه (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ی پاستردا (إِلَّا بِرِضَا الْبَاقِينَ) ته نها به پازی بوونی دانیشتووه کانی تر نه بئ، واته: نه گه ر نه وانی تر پازی بن، نه و کاته دروسته زېده بانه که بیاته دهره وه.

(وَأَمْلُهُ) مه به ست به خه لکی کولانه که (مَنْ نَفَذَ بَابُ دَارِهِ إِلَيْهِ) نه و که سه یه: که ده رگای خانووه که ی به لای کولانه که دا کرابیته وه (لَا مَنْ لَأَصَقَهُ جِدَارُهُ) نه و که سه ی دیواری خانووه که ی به لای کولانه که وه یه و هیچ ده رگایشی له دیواره که دا نه کراوه ته وه، واته: نه مه یان به خه لکی کولانه که داناندی.

ئینجا بزانه: دروسته مړوڅ به ملکی که سیکی تر دا پابری به و مرجه ی به و پابردنه ی وی نه بیته پښه و به گویره ی عاده تیش چا و پوښی لی بکړی، هه روه که له زوږیه ی سه رچاوه کاند ا فرموویانه.

وَهَلِ الْإِسْتِحْقَاقُ فِكْلُهَا لِكُلِّهِمْ أَمْ تَخْتَصُّ شِرْكَةً كَأَـ

منهاج- به رگی سنی یه م-

دَارِهِ؟ وَجْهَانِ: أَصَحُّهُمَا الثَّانِي، وَلَيْسَ لِغَيْرِهِ 11

وَلَهُ فَتَحُهُ إِذَا سَمَرُهُ فَيَالْأَصَحِّ، وَمَنْ لَهُ فِيهِ بَابُ فَتَحٍ آخَرَ أَبْعَدَ مِنْ رَأْسِ الدَّرْبِ فَلِشُرْكَائِهِ مَنَعُهُ، وَإِنْ كَانَ أَقْرَبَ إِلِرَأْسِهِ وَلَمْ يَسُدَّ الْبَابَ الْقَدِيمَ فَكَذَلِكَ، وَإِنْ سَدَّهُ فَلَا مَنَعَ، وَمَنْ لَهُ دَارَانِ تَفْتَحَانِ إِلَى ذَرَبَيْنِ مَسْدُودَيْنِ،

(وَهَلِ الْإِسْتِحْقَاقُ فِي كُلِّهَا لِكُلِّهِمْ) نایا مانی هه موو کولانه که بۆ هه موو دانیشستوانیه تی (أَمْ تَخْتَصُّ شِرْكَةً كُلِّ وَاحِدٍ) یان تاییه ته هاویه شیه تی هه ر یه کیکیان (بِمَا بَيْنَ رَأْسِ الدَّرْبِ وَبَابِ دَارِهِ؟) به نیوان سه ری کولانه که و ده رگای خانووه که ی؟ (وَجْهَانِ) دوو فرمووده هه نه: (أَصَحُّهُمَا الثَّانِي) پاستره که یان دووه مه که یه، که ده فرموی: هاویه شیه که ی تاییه ته به نیوان سه ری کولانه که و ده رگای خانووه که ی، چونکه هه ر نه و نه اندازه یه شوینی ها توچوی خویه تی و به ولوه تر مانی نیه.

(وَلَيْسَ لِغَيْرِهِمْ) دروست نیه: بۆ بیگانه یه کی جگه له خه لکی کولانه که به بی ئیزنی نه وان (فَتَحُ بَابِ إِلَيْهِ) ده رگایه که به لای کولانه که دا بکاته وه (لِلْإِسْتِحْقَاقِ) بۆ ها توچو کردن، به لام به ئیزنی خه لکی کولانه که دروسته، جا هه ر کاتیکیش حه ز بکه ن دروسته: له ئیزنه که یان په شیمان ببینه وه و ده رگاکه ی پی دابخن.

(و) هه روه ها (لَهُ فَتَحُهُ) بۆی دروسته ده رگاکه بکاته وه (إِذَا سَمَرُهُ) نه گه ر به بزمار بیبه ستی و ها توچوی تی دا نه کا (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده ی پاستر دا، هه روه ها بۆ بیگانه که دروسته ده لاقیه که بۆ پوښاکی له دیواره که ی دا به لای کولانه که دا بکاته وه، هه رچه ند په نجه ره شی تی نه گری، هه روه که له زوږیه ی سه رچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه.

(وَمَنْ لَهُ فِيهِ بَابٌ) هه ر که سی که له و کولانه دا ده رگایه که، یان سولکه یه کی هه بو (فَقَتَحَ آخَرَ) ئینجا ده رگایه کی تریشی کرده وه (أَبْعَدَ مِنْ رَأْسِ الدَّرْبِ) دوورتر له سه ری کولانه که، واته: به لای کوتایی کولانه که دا کردیه وه (فَلِشُرْكَائِهِ مَنَعُهُ) بۆ گشت هاویه شه کانی لای کوتایی

کۆلانه که دروسته: قه دهغه ی بکه ن، هه رچه ند ده رگا که ی تریشی داخستبێ. (و) هه روه ما (إِنْ كَانَ أَقْرَبَ إِلَى رَأْسِهِ) نه گه ر ده رگا که به ره و سه ری کۆلانه که ش نزیکتر بو و (وَلَمْ يَسُدَّ الْبَابَ الْقَدِيمَ) ده رگا کۆنه که شی دانه خستبو (فَكَذَلِكَ) بۆ گشت هاوبه شه کانی لای کوتایی کۆلانه که دروسته: قه دهغه ی بکه ن، به لام (وَإِنْ سُدَّهُ) نه گه ر ده رگا کۆنه که ی داخست و ده رگایه کی تری به لای سه ری کۆلانه که دا کرده وه (فَلَا مَنَعَ) دروست نیه قه دهغه ی بکه ن.

(وَمَنْ لَهُ دَارَانِ) هه ر که سیك دوو خانوی هه بن (تَفْتَحَانِ إِلَى دَرَيْنِ مَسْدُودَيْنِ) هه ردوو خانوه کان پشتیان پیکوه بێ، هه ری که شیان - به جیا - به لای کۆلانیکی گیراودا ده رگای (أَوْ مَسْدُودٍ وَشَارِعٍ فَفَتَحَ بَابًا بَيْنَهُمَا لَمْ يُمْنَعْ فَبِالْأَصَحِّ، وَحَيْثُ مُنِعَ فَتَحَ الْبَابُ فَصَالِحُهُ أَهْلُ الدَّرْبِ بِمَالٍ صَحٍّ، وَيَجُوزُ فَتَحُ الْكَوَاتِ، وَالْجِدَارُ بَيْنَ مَالِكَيْنِ قَدْ يَخْتَصُّ بِهِ أَحَدُهُمَا، وَقَدْ يَشْتَرِكَانِ فِيهِ، فَالْمُخْتَصُّ لَيْسَ لِلْآخَرِ وَضَعُ الْجُدُوعِ عَلَيْهِ بَغِيرُ إِذْنٍ فَبِالْجَدِيدِ، وَلَا يُجْبَرُ الْمَالِكُ، فَلَوْ رَضِيَ بِالْأَعْوَضِ فَهُوَ إِعَارَةٌ

ده رکاوه (أَوْ مَسْدُودٍ وَشَارِعٍ) یان یه کیکیان به لای کۆلانیکی گیراودا و نه وی تریشیان به ره و پێگه یه کی کراوه دا ده رگای کرابوو (فَفَتَحَ بَابًا بَيْنَهُمَا) ئینجا ده رگایه کی تریشی - جگه له و دوو ده رگایه - له نێوان هه ردوو خانوه کاندایا کرده وه، تاکو له م خانوه وه ها توچۆ بکا بۆ نه و خانوه (لَمْ يُمْنَعْ فِي الْأَصَحِّ) نابێ قه دهغه بکری له فه رمووده ی پاستردا، چونکه نه گه ر دیواری نێوان هه ردوو خانوه کانیشت لایبا و بیانکاته یه ک خانو، هه ر نابێ قه دهغه بکری، هه ره وه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایا فه رموو یانه.

(وَحَيْثُ مُنِعَ فَتَحَ الْبَابِ) هه ر کاتیك - به شه ر - قه دهغه کرا: له کردنه وه ی ده رگا (فَصَالِحُهُ أَهْلُ الدَّرْبِ) ئینجا خه لکی کۆلانه که له گه لێ پێک هاتن: پێگای ده رگا کردنه وه ی بده ن (بِمَالٍ) به رامبه ر وه رگرتنی هه ندیک مال (صَحٍّ) پێکها تنه که دروسته و ماله که ش به سه ر ژماره ی خانوه کاندایا به ش ده کری به گوێره ی پێوانه که یان (وَيَجُوزُ فَتَحُ الْكَوَاتِ) بۆ خاوه ن دیواره که دروسته: ده لاقه ی دوو ده ر له دیواره که ی دا بکاته وه، جیاوازی نیه: په نجه ره ی تی دابنێ، یان نا، به ره و کۆلان بێ، یان نا.

﴿دیواری نێوان دوو خانوو﴾

(وَالْجِدَارُ بَيْنَ مَالِكَيْنِ) دیواریك که له نێوان دوو خاوه ندا بێ (قَدْ يَخْتَصُّ بِهِ أَحَدُهُمَا) هه ندێ جار تایبه ته به یه کیکیان (وَقَدْ يَشْتَرِكَانِ فِيهِ) هه ندێ جار یشت هاوبه شن له دیواره که دا: (فَالْمُخْتَصُّ) جا دیواری تایبه ته به یه کیکیان (لَيْسَ لِلْآخَرِ وَضَعُ الْجُدُوعِ عَلَيْهِ) بۆ نه وی تریان دروست نیه داره کانی بانی خانوی خۆی له سه ر دیواره که ی وی دابنێ، یان دیواری له سه ر

بكا (بَغِيرَ إِذْنٍ) به بئِ ئِزْنِی خاوهن دیواره‌كه (فِی الْجَدِيدِ) له فه‌رمووده‌ی نوئی ئیمامی (الشافعی) دا (وَلَا يُجْبَرُ الْمَالِكُ) خاوهن دیواره‌كه‌ش زۆری لئِ ئاكری بۆ ئه‌وه‌ی پێگای بدا: داره‌كانی له‌ سه‌ر دیواره‌كه‌ی دابنئِ، یان دیوار له‌ سه‌ر دیواره‌كه‌ی بكا، چونكه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿لَا يَحِلُّ مَالُ امْرِئٍ مِّنْهُمْ إِلَّا بِطِيبِ نَفْسٍ مِنْهُ﴾ رواه الحاكم على شرط الشيخين، بۆ هه‌چ كه‌سێك مالى موسولمانێك هه‌لال نیه‌ ته‌نها به‌ دَلْخُوشِ خۆی نه‌بێ.

(فَلَوْ رَضِيَ بِالْعَوَضِ) جا ئه‌گه‌ر خاوهن دیواره‌كه‌ پازى بو: ئه‌وى‌تر دیوارێك، یان داره‌كانی له‌ سه‌ر دیواره‌كه‌ی وى دابنئِ به‌ خۆپایى (فَهُوَ إِعَارَةٌ) ئه‌وه‌ به‌ خواستن وَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ الْبِنَاءِ عَلَيْهِ، وَكَذَا بَعْدَهُ فِالْأَصَحِّ، وَفَائِدَةُ الرُّجُوعِ تَخْيِيرُهُ بَيْنَ أَنْ يُبْقِيَهِ بِأُجْرَةٍ أَوْ يَقْلَعَ وَيَغْرَمَ أَرْضَ نَقْصِهِ، وَقِيلَ فَاذْتَنَّهُ طَلَبُ الْأُجْرَةِ فَقَطْ، وَلَوْ رَضِيَ بَوَضْعِ الْجُدُوعِ وَالْبِنَاءِ عَلَيْهَا بِعَوَضٍ فَإِنْ آجَرَ رَأْسَ الْجِدَارِ لِلْبِنَاءِ فَهُوَ إِجَارَةٌ، وَإِنْ قَالَ بَعَثَهُ لِلْبِنَاءِ عَلَيْهِ أَوْ بَعَثَهُ حَقَّ الْبِنَاءِ عَلَيْهِ فَلَا أَصَحَّ أَنْ هَذَا الْعَقْدُ فِيهِ شَوْبٌ بَيْعٍ وَإِجَارَةٍ، فَإِذَا بَنَى فَلَيْسَ لِمَالِكٍ الْجِدَارُ نَقْضُهُ بِحَالٍ،

دیواره‌كه‌ی ویداوه، كه‌وابو: (وَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ الْبِنَاءِ عَلَيْهِ) بۆ خاوهن دیواره‌كه‌ دروسته: په‌شیمان بێته‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ی ئه‌وى‌تر دیواره‌كه‌ی له‌ سه‌ر دروست بكا، یان داره‌كانی دابنئِته‌ سه‌ر دیواره‌كه‌.

(وَكَذَا بَعْدَهُ) هه‌روه‌ها له‌ دواى دانانی داره‌كان و له‌ دواى دروستکردنی دیواره‌كه‌ش بۆی دروسته‌ په‌شیمان بێته‌وه‌ (فِی الْأَصَحِّ) له‌ فه‌رمووده‌ی پاستردا (وَفَائِدَةُ الرُّجُوعِ) سودی په‌شیمانبوونه‌وه‌شى ئه‌مه‌یه‌ (تَخْيِيرُهُ) خاوهن دیواره‌كه‌ ئه‌وى‌تر ده‌كاته‌ سه‌رپشك (بَيْنَ أَنْ يُبْقِيَهِ بِأُجْرَةٍ) له‌ نێوان ئه‌وه‌ی دیواره‌كه‌ی، یان داره‌كانی له‌ سه‌ر دیواره‌كه‌ی وى بپێلێته‌وه‌ به‌ کرئِ (أَوْ يَقْلَعَ) یان دیواره‌كه‌و داره‌كانی لاباو (وَيَغْرَمَ أَرْضَ نَقْصِهِ) خاوهن دیواره‌كه‌ش تۆله‌ی كه‌موكوپه‌كه‌ی بداتئِ (وَقِيلَ) له‌ فه‌رمووده‌یه‌كى بئِ هه‌یزدا (فاذتنه‌) سودی په‌شیمانبوونه‌وه‌ (طَلَبُ الْأُجْرَةِ فَقَطْ) ته‌نها داواکردنی کرئِیه‌، هه‌چى‌تر نیه‌.

(وَلَوْ رَضِيَ بَوَضْعِ الْجُدُوعِ وَالْبِنَاءِ عَلَيْهَا) ئه‌گه‌ر خاوهن دیواره‌كه‌ پازى بو: ئه‌وى‌تر داره‌كانی بانئِخۆی له‌ سه‌ر دیواره‌كه‌ی وى دابنئِ، یان دیوارێك له‌ سه‌ر دیواره‌كه‌ی وى بكا (بِعَوَضٍ) به‌رامبه‌ر وه‌رگرتنی شتێك، ئه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌كه‌ین:

(فَإِنْ آجَرَ رَأْسَ الْجِدَارِ لِلْبِنَاءِ) ئه‌گه‌ر خاوهنه‌كه‌ سه‌ره‌دیواره‌كه‌ی خۆی به‌ کرئِ دابیتئِ بۆ ئه‌وه‌ی دیواری له‌ سه‌ر بكا، یان داره‌كانی له‌ سه‌ر دابنئِ (فَهُوَ إِجَارَةٌ) ئه‌وه‌ مامله‌تى به‌کرێدانه‌، به‌لام (وَإِنْ قَالَ بَعَثَهُ لِلْبِنَاءِ عَلَيْهِ) ئه‌گه‌ر خاوهنه‌كه‌ گوتئِ: سه‌ره‌ دیواره‌كه‌م

فرۆشته تۆ بۆ ئەوێ دیواری لە سەر بکە، یان داری بانی خۆتی لە سەر دابنێ (أَوْ بَعَثْ حَقَّ الْبِنَاءِ عَلَيْهِ) یان گوێ: مافی خانوو دروستکردن لە سەر ئەم دیوارەم فرۆشته تۆ (قَالَ صَحَّ) فەرموودە پاستر (أَنْ هَذَا الْعَقْدُ) ئەو ماملەت بەستنه (فِيهِ شَوْبُ بَيْعٍ وَاجَارَةٍ) لە فرۆشتن و بەکرێدان تێکەڵە، چونکە وەک فرۆشتن ماوەکە بەردەوامە، وەک بەکرێدانیشتن تەنها سودی دیوارەکە مەبەستە.

(قَالَ بَنَى) جا هەر کاتێک بەکرێگرەکە، یان کێپارەکە دیوارەکە لە سەر دیواری خواوەنەکە دروست کرد، یان دارەکانی بانی خۆی لە سەر دیوارەکە دانان (فَلَيْسَ لِمَالِكِ الْجِدَارِ تَقْضُهُ بِحَالٍ) خاوەن دیوارەکە بۆی دروست نیە: دیوارەکە کێپارەکە، یان دیوارەکە (وَلَوْ أَنَّهُمْ الْجِدَارُ فَأَعَادَهُ مَالِكُهُ فَلِلْمُشْتَرِي إِعَادَةُ الْبِنَاءِ، وَسَوَاءٌ كَانَ الْإِذْنُ بِعَوَضٍ أَوْ بغيرِهِ يُشْتَرَطُ بَيَانُ قَدْرِ الْمَوْضِعِ الْمَبْنِيِّ عَلَيْهِ طُولاً وَعَرْضاً، وَسَمَكُ الْجُدْرَانِ وَكَيْفِيَّتُهَا، وَكَيْفِيَّةُ السَّقْفِ الْمَحْمُولِ عَلَيْهَا، وَلَوْ أَذِنَ فِالْبِنَاءِ عَلَاقَرَضِهِ كَفَى بَيَانُ قَدْرِ مَحَلِّ الْبِنَاءِ، وَأَمَّا الْجِدَارُ الْمُمَشْتَرَكُ فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا وَضْعُ جُدُوعِهِ عَلَيْهِ بغيرِ إِذْنٍ فِالْجَدِيدِ، وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَتَدَفَّقَ فِيهِ وَتَدَا أَوْ يَفْتَحَ كَوَّةً إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَلَهُ أَنْ يَسْتَبِدَّ إِلَيْهِ وَيُسْنِدَ مَتَاعاً لَا يَضُرُّ،

بەکرێگرەکە هەلبووە شێنێ، یان دارەکانی لایبە بە هیچ جۆرێک، واتە: نە بە خۆپایی و نە بە تۆڵە، کەوابو: (وَلَوْ أَنَّهُمْ الْجِدَارُ) ئەگەر دیوارەکە پوخا (فَأَعَادَهُ مَالِكُهُ) ئینجا خواوەنەکە دووبارە دروستی کردووە (فَلِلْمُشْتَرِي إِعَادَةُ الْبِنَاءِ) بۆ کێپارەکە و بۆ بەکرێگرەکەش دروستە: دیوارەکە خۆی لە سەر ئەو دیوارە نوێیە دروست بکاتەو، یان دارەکانی لە سەر دابنێتەو، چونکە ئەو مافە بۆ جێگیر بوو.

کەوابو: ئەگەر خواوەنەکە دیوارەکە دروست نەکردووە، بەلام کێپارەکە، یان بەکرێگرەکە ویستی لە سەر ئەرکی خۆی لە بناغەو دروستی بکاتەو، ئەو پێگای دەدرێت و دیوارە نوێیەکەش دەبێتە ملکی خۆی، هەرەک (الشبراملسی) فەرموویەتی.

(وَسَوَاءٌ كَانَ الْإِذْنُ بِعَوَضٍ أَوْ بغيرِهِ) یە کسانە ئیژدانەکە پابردو بە پارە بێ، یان بە خۆپایی بێ، لە هەردوو حالەتدا (يُشْتَرَطُ بَيَانُ قَدْرِ الْمَوْضِعِ الْمَبْنِيِّ عَلَيْهِ) بە مەرج دانراوە: دیاری بکری ئەندازە و شوێنە دیوارەکە لە سەر دەکری، یان دارەکانی لە سەر دادەندرێن، واتە: (طُولاً) درێژییەکە و (وَعَرْضاً) بەرینییەکە و (وَسَمَكُ الْجُدْرَانِ) بەرزى دیوارەکان و (وَكَيْفِيَّتُهَا) چۆنیەتیەکان و (وَكَيْفِيَّةُ السَّقْفِ الْمَحْمُولِ عَلَيْهَا) چۆنیەتی ئەو بانە لە سەر دیوارەکانیش دادەندرێ، گشتی دیاری بکری.

بەلام (وَلَوْ أَذِنَ فِي الْبِنَاءِ عَلَى أَرْضِهِ) ئەگەر ئیژنیدا: لە سەر زەویەکە وى خانوویک دروست بکا، جا بە خۆپایی، یان بە پارە ئیژنی بدا (كَفَى بَيَانُ قَدْرِ مَحَلِّ الْبِنَاءِ)

دیاری کردنی ئەندازەى شوێنى خانوو لە سەر دروستکردن بەسە، واتە: لە پووى بەرىنى و درێژىيەو.

(وَأَمَّا الْجِدَارُ الْمَشْتَرَكُ) بەلام دیواری هاوبەش لە نێوان دوو کەساندا (فَلَيْسَ لأحدهما) دروست نیه بۆ هیچکێیان (وَضَعُ جُدُوعَهُ عَلَيْهِ) دارەکانى بانىخۆى لە سەر دابنێ (بِغَيْرِ إِذْنٍ) بە بێئێزنى هاوبەشەکەى تر (فِي الْجَدِيدِ) لە فەرموودەى نوێدا (وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَتَدَفَّ فِيهِ وَتَدَا) هەم بۆى دروست نیه مێخ لە دیوارەکەدا بکوێ (أَوْ يَفْتَحَ كَوَّةً) یان دەلاقەى تێدا بکاتەو (إِلَّا بِإِذْنِهِ) تەنھا بە ئێزنى هاوبەشەکەى تر دروستە.

(وَلَهُ أَنْ يَسْتَنْدَ إِلَيْهِ) بۆ هاوبەشەکە دروستە پال وەدیوارەکە بداو (وَيُسْنَدُ مَتَاعاً لَا يَضُرُّ) هەم دروستە پالێ شتیکی وەهاشی وێبدا: کە زیان لە دیوارەکە نەدا.

وَلَهُ ذَلِكَ فِي جِدَارِ الْأَجَنَبِيِّ، وَلَيْسَ لَهُ إِجْبَارُ شَرِيكِهِ عَلَى الْعِمَارَةِ فَالْجَدِيدِ، فَإِنْ أَرَادَ إِعَادَةَ مُنْهَدِمٍ بِالْأَلِّ لِنَفْسِهِ لَمْ يُمْنَعْ، وَيَكُونُ الْمُعَادُ مِلْكُهُ يَضَعُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ وَيَنْقُضُهُ إِذَا شَاءَ، وَلَوْ قَالَ الْآخَرُ لَا تَنْقُضُهُ وَأَغْرَمَ لَكَ حِصَّتِي، لَمْ تَلْزَمُهُ إِجَابَتُهُ، وَإِنْ أَرَادَ إِعَادَتَهُ بِنَقْضِهِ الْمَشْتَرَكِ فَلِلْآخَرِ مُنْعُهُ، وَلَوْ تَعَاوَنَّا عَلَى إِعَادَتِهِ بِنَقْضِهِ عَادَ مُشْتَرَكاً كَمَا كَانَ، وَلَوْ انفَرَدَ أَحَدُهُمَا وَشَرَطَ لَهُ الْآخَرُ زِيَادَةً جَارَ وَكَانَتْ فِي مُقَابَلَةِ عَمَلِهِ فِي نَصِيبِ الْآخَرِ،

(وَلَهُ ذَلِكَ فِي جِدَارِ الْأَجَنَبِيِّ) ئەو پالویدانە لە دیواری بێگانه شدا دروستە. (وَلَيْسَ لَهُ) هاوبەش مافی نیه و بۆى دروست نیه (إِجْبَارُ شَرِيكِهِ عَلَى الْعِمَارَةِ) هاوبەشەکەى تر ناچار بکاو زۆری لێبکا: بۆ چاککردنەوێ دیوارو خانوو و بیرو جۆگەو ئەو جۆرە شتە هاوبەشانە (فِي الْجَدِيدِ) لە فەرموودەى نوێى ئیمامى (الشافعى) دا.

بەلام لە فەرموودەى کۆنى دا: هاوبەشەکە ناچار دەکرێ بۆ چاککردنەوێ ملکە هاوبەشەکە، تاکو ملکەکە لە کار نەکوێ، هەرۆک لە (نهایە) و (مغنی) دا فەرموویانە.

(فَإِنْ أَرَادَ إِعَادَةَ مُنْهَدِمٍ) جا ئەگەر هاوبەشێک ویستی دیواریکی پووخواوی هاوبەش دروست بکاتەو (بِالْأَلِّ لِنَفْسِهِ) بە کەرستەیهکی تایبەتىخۆى (لَمْ يُمْنَعْ) قەدەغە ناکرێ و پێگای دەدرێت (وَيَكُونُ الْمُعَادُ مِلْكُهُ) دروستکراوەکەش دەبێتە ملکى خۆى (يَضَعُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ) هەر شتیکی حەز بکا لە سەر دیوارەکەى دادەنێ (وَيَنْقُضُهُ إِذَا شَاءَ) هەر کاتیکیش حەز بکا هەڵیدەوێ.

ئینجا بزانه: ئەم پێگادانە تەنھا تایبەتە بە دیوار-نەک بە خانوو- هەم لەو حالەتە شدا پێگای دەدرێت کە هاوبەشەکەى تر لەگەڵی دروست نەکاتەو، هەرۆک لە (تحفه) و حاشیهکانیدا پوون کراوەتەو (وَلَوْ قَالَ الْآخَرُ) ئەگەر هاوبەشەکەى تر پێى گوت (لَا تَنْقُضُهُ) ئەم دیوارە نوێکراوێ هەڵمەوێ شێتە (وَأَغْرَمَ لَكَ حِصَّتِي) بەشە مەسرەفەکەى خۆمت دەدەمەو (لَمْ تَلْزَمُهُ إِجَابَتُهُ) لە سەرى واجب نیه بە گۆی بکا.

(وَإِنْ أَرَادَ إِعَادَتَهُ بِنُقْضِهِ الْمُشْتَرَكِ) ئەگەر ھاوبەشەکی ویستی بە کەرستە ھاوبەشەکی کۆن دیواره‌کە نوێ بکاتەو (فَلَاخَرُ مِنْهُ) بۆ ھاوبەشەکی تر دروستە: قەدەغەیی بکاو پێگای نەدا، بەلام (وَلَوْ تَعَاوَنَّا عَلَى إِعَادَتِهِ بِنُقْضِهِ) ئەگەر هەردووکیان یارمەتی یەکتریان داو بە کەرستە کۆنەکی دیواره‌کیان دروست کردەو، ئەو کاتە (عَادَ مُشْتَرَكًا كَمَا كَانَ) وەک جاران دەبیته‌و ھاوبەش لە نێوانیاندا.

(وَلَوْ انْفَرَدَ أَحَدُهُمَا) ئەگەر تەنھا یەکیکیان بە ئیزنی ئەوی تر بە کەرستە کۆنەکی دیواره‌کی دروست کردەو (وَشَرَطَ لَهُ الْآخَرُ زِيَادَةً) ھاوبەشەکی تریش -لە بەرامبەر کارەکی- بەشێکی زیادی بۆ دانا (جَان) ئەو دروستە (وَكَانَتْ فِي مُقَابَلَةِ عَمَلِهِ فِي نَصِيبِ الْآخَرِ) زێدەییەکی کەش دەبیته‌و کێژ لە بەرامبەر کارەکی لە بەشی ھاوبەشەکی تردا.

وَيَجُوزُ أَنْ يُصَالِحَ عَلَى إِجْرَاءِ الْمَاءِ وَالْقَاءِ الثَّلْجِ فِي مِلْكِهِ عَلَى مَالٍ، وَلَوْ تَنَازَعَا جِدَارًا بَيْنَ مِلْكَيْهِمَا فَإِنْ اتَّصَلَ بَيْنَهُمَا أَحَدُهُمَا بِحَيْثُ يُعْلَمُ أَنََّّهُمَا بُنِيَا مَعًا فَلَهُ الْيَدُ،

(وَيَجُوزُ أَنْ يُصَالِحَ) دروستە لەگەڵ دراوسێیەکی پێک بێ (عَلَى إِجْرَاءِ الْمَاءِ) لە سەر پەوانەکردنی ئاو بە ناو جۆگە و ملکێ دراوسێیەکی دا بۆ ناو ملکێ خۆی (و) هەم لەگەڵ پێک بێ لە سەر ئەو (إِلْقَاءِ الثَّلْجِ فِي مِلْكِهِ) بەفری سەریانێ خۆی فێر بباتە ناو ملکێ دراوسێیەکی، یان ئاوی باران بە سەر بانەکی دا بڕۆین، بەو مەرجە هێچ شوێنێکی تر نەبێ (عَلَى مَالٍ) پێکھاتنە کەش لە سەر وەرگرتنی مالتیک بێ، جیاوازی نیە: ماملەتە کە بەکرێدان بێ، یان فروشتنی مافە کە بێ، هەرە کە لە مەسەلەیی دیواره‌کە دا پوون کراو.

ئینجا بزانە: پێکھاتن دروستە لە سەر وەرگرتنی مالتیک بەرامبەر خەوتن لە ملکێ کە سێکی تر، یان پیسایێ کردن، یان فێردانی زێل و ئەو جۆرە شتانە، هەرە کە لە (نهایە) و (مغنی) دا پوون کراو تەو.

هەرە ها بزانە: بەکرێدان و فروشتنی مافی پراوردنیش بە ناو ملکێ خۆی دا دروستە، هەرە کە (تحفة) دا فەرموویەتی.

﴿لَا غَادَارِي﴾: ئەگەر لقی درەختەکانی، یان پەگەکانیان چوونە سەر هەوای ملکێ کە سێکی تر، ئەو ناچار دەکرێ لایانبیا، جا ئەگەر لاینە بردن، با خاوەن ملکە کە بەخۆی لایانبیا، جا ئەگەر نەگونجا لایانبیا، ئەو کاتە بۆ خاوەن ملکە کە دروستە -بە بێ ئیزنی قازی- بیانبرێتەو، هەرە کە لە زۆریەیی سەرچاوەکاندا فەرموویانە.

ئینجا بزانە: بە هێچ جۆرێک پێکھاتن دروست نیە لە سەر هێشتنەو لای لای پەگەکانی درەختەکان لە بەرامبەر وەرگرتنی مال، هەرە کە لە (نهایە) و (مغنی) دا فەرموویانە.

دیسان بزانە: ئەو نەمامانەیی لە پەگەکانی درەختە کە پەیدا دەبن، گشتی هی خاوەنی درەختە کە یەو نابنە هی خاوەنی زەویە کە، هەرە کە لە (نهایە) دا فەرموویەتی.

﴿ کیشهی دیواری نیوان دوو خانوو ﴾

(وَلَوْ تَنَزَّاعِيَا) ئەگەر دوو کەس بوو کیشەیان لە سەر دیواریک (بَيْنَ مَلِكَيْهِمَا) دیوارەکەش لە نیوان ملکی هەردووکیاندا بوو و هیچیان شاهیدیان نەبو، تەماشای دەکەین: (فَإِنْ اتَّصَلَ بَيْنَهُمَا أَحَدُهُمَا) ئەگەر دیوارەکە بە ملکی یەکیکیانەوه بوو (بِحَيْثُ يُعْلَمُ أَنَّهُمَا بِنِيَا مَعًا) بە شێوەیەکی وەها: دەزاندرای دیوارەکە و ملکهکە بە یەکەوه دروست کراون: وەك بەردو خشتهکانی قورپنەیی دیوارەکە لەگەڵ ملکهکە تێک و نابن، ئەوه (قَلَّ الْيَدُ) خاوهن دەستی دیوارەکە بۆ خاوهن ملکهکە، کەواتە: سویند ئەدری و بە سویندە بپیار دەدری: دیوارەکە می ئەوه، بەلام ئەگەر تەنها یەکیکیان شاهیدی هەبی، ئەو کاتە بەگوێرەیی شاهیدیەکە بپیار بۆ خاوهن شاهیدەکە دەدری.

وَالْأَمْرُ لَهُمَا، فَإِنْ أَقَامَ أَحَدُهُمَا بَيِّنَةً قُضِيَ لَهُ، وَإِلَّا حَلَفَا، فَإِنْ حَلَفَا أَوْ نَكَلَا جُعِلَ بَيْنَهُمَا، وَإِنْ حَلَفَ أَحَدُهُمَا قُضِيَ لَهُ، وَلَوْ كَانَ لِأَحَدِهِمَا عَلَيْهِ جُدُوعٌ لَمْ يُرَجَّحْ، وَالسَّقْفُ بَيْنَ غُلُوهِ وَسُقْلٍ غَيْرِهِ كَجِدَارٍ بَيْنَ مَلَكَيْنِ فَيَنْظُرُ: أَيْمَنُ إِحْدَاهُمَا بَعْدَ الْغُلُوعِ؟ فَيَكُونُ فِي يَدَيْهِمَا، أَوْ لَا؟ فَلِصَاحِبِ السُّقْلِ.

(وَالْأَمْرُ) بەلام ئەگەر دیوارەکە بە ملکی هیچیکیانەوه نەو نابو، یان بە یەکسانی بە ملکی هەردووکیانەوه و نابو (فَلَهُمَا) ئەو کاتە خاوهن دەستیەکە بۆ هەردووکیانە، کەوابو: تەماشای دەکەین: (فَإِنْ أَقَامَ أَحَدُهُمَا بَيِّنَةً) ئەگەر تەنها یەکیکیان شاهیدی هینا: کە دیوارەکە می خۆیتە (قُضِيَ لَهُ) بەو شاهیدیە بپیار دەدری دیوارەکە گشتی می ئەوه. (وَالْأَمْرُ) بەلام ئەگەر هیچیکیان شاهیدی نەبو، یان هەردووکیان شاهیدیان هەبو، ئەو کاتە (حَلَفَا) هەردووکیان سویند دەخۆن و هەریەکیان لە سویندەکەیدا دەلی: (وَاللَّهُ مَا فِي ثَوْبِهِ نِيَوِيَّةٌ نِيَه، ئەو نیووی بن دەستی تۆش می منە). واتە: لێرەدا شاهیدی هەردووکیان لەکار دەکەون.

(فَإِنْ حَلَفَا) جا ئەگەر هەردووکیان سویندیان خوارد (أَوْ نَكَلَا) یان هیچیکیان سویندیان نەخوارد (جُعِلَ بَيْنَهُمَا) دیوارەکە دەدریتە هەردووکیان بە نیووی (وَإِنْ حَلَفَ أَحَدُهُمَا) ئەگەر تەنها یەکیکیان سویندی خوارد (قُضِيَ لَهُ) بپیار دەدری: کە دیوارەکە گشتی می سویندخۆرەکە یە.

بەلام (وَلَوْ كَانَ لِأَحَدِهِمَا عَلَيْهِ جُدُوعٌ) ئەگەر لەو دوو کەسانە یەکیکیان دارەکانی خانووی لە سەر دیوارەکە هەبو، یان دەلاقە و پەفتەیی لە دیوارەکەدا هەبو (لَمْ يُرَجَّحْ) بەو جۆرە شتە بێهیزانە بەهێز ناکرێ و نابێتە نیشانەیی خاوهن دەستی، بەلام دارەکانی سەر دیوارەکەش لانابردرێن، هەرچەندە نەشزاندری بە چ مافیکی داندراون، چونکە وادیتە بەرچاو کە بە

ما فیکی شهرعی داندرا بن، که وابو: مافی هیشتنه وه یان بهرده وام ده بی، ههروه که له (تحفة) و (نهایه) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالسَّقْفُ) بانی خانووی دوو نهۆم: که (بَيْنَ عُلُوِّ) که وتبیته نئیوان سهروهی یه کیکیان و (وَسْفُلٍ غَيْرِهِ) بنه وهی نهوی تر (كَجِدَارٍ بَيْنَ مَلَكَيْنِ) وه که دیواری نئیوان دوو ملک وایه (فَيُنْظَرُ) ته ماشا ده کری: (أَيُمْكِنُ إِحْدَاثُهُ بَعْدَ الْعُلُوِّ؟) ئایا ده گونجی نه م بانه له دواى بانه که ی لای سهروهه دروست کرابی؟ وه که دیواره کان کون کرابن و داره کانى تیندرا بن و سه ریوش کرابی (فَيَكُونُ فِي يَدَيْهِمَا) له و حاله ته دا بانه که له ده ست هه ردوکیاندا ده بی، واته: بۆ لایه نی بنه وه ده بیته بان، بۆ لایه نی سهروهه ش ده بیته زه مین (أَوْ لَا) یان نه ده گونجا په یدا بو بی (فِلِصَاحِبِ السُّفْلِ) نه و کاته بۆ خاوه نی لای خواره وهیه.

(بَابُ الْحَوَالَةِ)

يُشْتَرَطُ لَهَا رِضَا الْمُحِيلِ وَالْمُحْتَالِ، لَا الْمُحَالِ عَلَيْهِ فِالْأَصَحِّ، وَلَا تَصِحُّ عَلَى مَنْ لَا دِينَ عَلَيْهِ، وَقِيلَ تَصِحُّ بِرِضَاهُ، وَتَصِحُّ بِالذِّينِ اللَّازِمِ، وَعَلَيْهِ، وَالْمِثْلِيُّ وَكَذَا الْمُتَقَوِّمُ

﴿بَابُ الْحَوَالَةِ: بَاسَى حَوَالَهُ﴾

واته: گواستنه وهی قه رزێک له نه ستۆی قه رزدارێکه وه بۆ نه ستۆی قه رزدارێکی تر. پێنه مبه رزێک ده فه رموی: ﴿مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتْبَعْ﴾ رواه الشیخان، دواخستنی قه رزدارنه وهی مرۆفیه به بووی سته م و زۆردارییه، وه هه ر کاتی که یه کیکتان حه واله کرا بۆ سه ر قه رزدارێکی هه بووی با بجی.

ئینجا بزانه: حه واله له شه ش پوکن پێک دی: (الْمُحِيلُ) حه واله که ر. (الْمُحْتَالُ) حه واله کراو. (الْمُحَالُ عَلَيْهِ) حه واله بۆ سه رکراو. (دَيْنُ الْمُحِيلِ) قه رزی حه واله که ره که. (دَيْنُ الْمُحْتَالِ) قه رزی حه واله کراوه که. (الصِّيغَةُ) گۆته ی حه واله کردن.

بۆ ویفه: پزگار په نجا دینار قه رزدارى نه وزاده، نه وزادیش په نجا دینار قه رزدارى ئازاده، ئینجا نه وزاد بلێته ئازاد: وا تۆم حه واله کرد بۆ سه ر پزگار به و قه رزه ی له سه ر منت هه یه، لای وه ریگروه. ئینجا نه ویش - به گۆتن - قبول بکا.

(يُشْتَرَطُ لَهَا) به مه رج داده ندری بۆ دروستبوونی حه واله: (رِضَا الْمُحِيلِ) حه واله که ر پازی بی، واته: نه و قه رزداره ی خاوه ن قه رزه که ده ندری (وَالْمُحْتَالِ) هه م حه واله کراو پازی بی، واته: خاوه ن قه رزی ندر دراو (لَا الْمُحَالِ عَلَيْهِ) به لام مه رج نیه: حه واله بۆ سه رکراو پازی بی، واته: نه و قه رزداره ی خاوه ن قه رزه که ی ندر دراوه ته سه ر (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی پاستردا، چونکه ناچاره قه رزه که بداته وه نه مه، یان نه وه.

که وابو: نه گه ر حه واله بۆ سه رکراوه که مردووش بی، حه واله که دروست ده بی، ههروه که له

نژدیهی سه رچاوه کانداهرموویانه، واته: له میراته کهی قهرزه که ده دریتته وه.
 (وَلَا تَصِحُّ عَلَى مَنْ لَدَيْنَ عَلَيْهِ) حه والّه دروست نابئ: بئ سهر ئه و که سهی قهرزی له سهر
 نه بئ (وَقِيلَ) له فهرمووده یه کی بئ میژدا (تَصِحُّ بِرِضَاهُ) حه والّه که به په زامه ندی وی
 دروست ده بئ (وَتَصِحُّ) حه والّه دروست ده بئ (بِالَّذِينَ اللَّزِمَ) به و جورده قهرزه ی واجب و
 په شیمانئ تئ دا نیه: وه ک کپیاره که بلئته فروشیاره که: تئم حه والّه کرد بئ سهر
 فلانکه س پاره ی فروشراوه که تی لئ وه ریگره.

(وَعَلَيْهِ) هم حه والّه بئ سهر قهرزی واجبش دروسته، وه ک فروشیاره که خاوه ن قهرزیک
 حه والّه بکا بئ سهر کپیاره که، که به هوی کپینه که قهرزه کهی که وتوته ئه ستق (وَالْمُثْلَى)
 هم حه والّه به قهرزیکى هاوینته ش دروست ده بئ: وه ک پاره و دانه ویله (وَكَذَا الْمُتَقَوِّمِ)
 فِي الْأَصَحِّ، وَبِالْثَمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ، وَعَلَيْهِ فِالْأَصَحِّ، وَالْأَصَحُّ صِحَّةُ حَوَالَةِ الْمُكَاتِبِ
 سَيِّدُهُ بِالنَّجُومِ دُونَ حَوَالَةِ السَّيِّدِ عَلَيْهِ، وَيُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِمَا يُحَالُ بِهِ وَعَلَيْهِ قَدْرًا وَصِفَةً، وَفِي
 قَوْلِ تَصِحُّ بِإِبْلِ الدِّيَةِ وَعَلَيْهَا، وَيُشْتَرَطُ تَسَاوِيهِمَا جِنْسًا وَقَدْرًا وَكَذَا خُلُوعًا وَأَجَلًا وَصِحَّةً
 وَكُسْرًا فِالْأَصَحِّ، وَيَبْرَأُ بِالْحَوَالَةِ الْمُحِيلُ عَنْ دَيْنِ الْمُخْتَالِ وَالْمُحَالُ عَلَيْهِ
 عَنْ دَيْنِ الْمُحِيلِ، وَيَتَحَوَّلُ حَقُّ الْمُخْتَالِ إِلَى دِمَّةِ الْمُحَالِ عَلَيْهِ، فَإِنْ تَعَذَّرَ بَقَلَسَ أَوْ جَحَدَ
 هه روه ها به قهرزیکى قرسیندراویش دروست ده بئ: وه ک نازده ل و جل و به رگ (فِي الْأَصَحِّ)

له فهرمووده ی پاستردا.

(وَبِالْثَمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ) هم حه والّه دروسته به پاره ی فروشراوئک له ماوه ی په شیمانئ دا:
 وه ک کپیاره که فروشیاره که حه والّه بکا بئ سهر یه کیکی تر (وَعَلَيْهِ) هم بئ سهر پاره ی
 فروشراوه که ش له ماوه ی په شیمانئ دا دروسته: وه ک فروشیاره که یه کیکی تر حه والّه بکا بئ
 سهر کپیاره که (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا (وَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ی پاستر:
 (صِحَّةُ حَوَالَةِ الْمُكَاتِبِ سَيِّدُهُ) دروسته: کزیله ی نووسراو پیدراو که وره کهی خوی حه والّه بکا
 (بِالنَّجُومِ) به به شه کانی پاره ی نووسراوه که (دُونَ حَوَالَةِ السَّيِّدِ عَلَيْهِ) به لام دروست نیه:
 که وره که یه کیکی تر حه والّه بکا بئ سهر کزیله که.

(وَيُشْتَرَطُ) به مەرچ داده ندري (أَلْعِلْمُ) حه والّه که ره که و حه والّه کراوه که زانستیان هه بئ (بِمَا
 يُحَالُ بِهِ) به و قهرزه ی حه والّه ی پی ده کړئ، هم (وَعَلَيْهِ) به و قهرزه ش که حه والّه ی بئ سهر
 ده کړئ (قَدْرًا) له پووی ئه ندازه وه (وَصِفَةً) له پووی په گه زو جورده وه (وَفِي قَوْلِ) له
 فهرمووده یه کدا: (تَصِحُّ بِإِبْلِ الدِّيَةِ) حه والّه دروست ده بئ: به و ووشرانه ی له خوینی مروئی
 کوژداو ده درین و (وَعَلَيْهَا) هم بئ سهر ووشره کانیش حه والّه دروست ده بئ.

(و) هه روه ها (يُشْتَرَطُ تَسَاوِيَهُمَا) به مەرچ داده ندري هه ردوو قهرزه کان-حه والّه پیکراوه که و
 حه والّه بئ سه رکراوه که-: یه کسان بن (جِنْسًا) له په گه زو (وَقَدْرًا) له ئه ندازه دا

(وَكَذَا حُلُولًا) ههروهه ها له حازری داو (وَأَجَلًا) له ماوه دا، واته: ههردووکیان وهکو یه کتر کاتی دانده بیان هاتیی (وَصِحَّةً وَكُسْرًا) له درشته یی و له ورده یی داو له چاکی و له خراپی دا (فِي الْأَمْرِ) _____ (ج)

له فهرموده ی پاستردا.

(وَيَبْرَأُ بِالْحَوَالَةِ) به هوی حهواله نازاد ده بی: (الْمُحِيلُ عَنْ دَيْنِ الْمُحْتَالِ) حهواله که ره که له قهرزی حهواله کراوه که، هم (وَالْمُحَالُ عَلَيْهِ) حهواله بۆسه رکراوه که ش نازاد ده بی (عَنْ دَيْنِ الْمُحِيلِ) له قهرزی حهواله که ره که (وَيَتَحَوَّلُ حَقُّ الْمُحْتَالِ) مافی حهواله کراوه که ده گوازیته وه (إِلَى ذِمَّةِ الْمُحَالِ عَلَيْهِ) بۆ نه ستوی حهواله بۆسه رکراوه که.

(فَإِنْ تَعَدَّرَ) جا نه گهر نه گونجا حهواله کراوه که قهرزه که ی له حهواله بۆسه رکراوه که وه ریگریته وه (بِفَلْسٍ) به هوی قه ده غه ی قهرزداری (أَوْ جَحْرٍ) یان به هوی داننه هیتان وَخَلَفَ وَنَحْوَهُمَا لَمْ يَرْجَعْ عَلَيَّ الْمُحِيلِ، فَلَوْ كَانَ مُفْلِسًا عِنْدَ الْحَوَالَةِ وَجَهْلُهُ الْمُحْتَالُ فَلَا رُجُوعَ لَهُ، وَقِيلَ لَهُ الرُّجُوعُ إِنْ شَرِطَ يَسَارُهُ، وَلَوْ أَحَالَ الْمُشْتَرِي بِالثَّمَنِ فَرَدَّ الْمَبِيعَ بِعَيْبٍ بَطَلَتْ فَيُظْهَرُ، أَوِ الْبَائِعُ بِالثَّمَنِ فَوُجِدَ الرُّدُّ لَمْ تَبْطُلْ عَلَيَّ الْمَذْهَبُ، وَلَوْ بَاعَ عَبْدًا وَأَحَالَ بِثَمَنِهِ ثُمَّ اتَّفَقَ الْمُتَبَاعَانِ وَالْمُحْتَالُ عَلَى خُرْبَتِهِ أَوْ ثَبَّتَتْ بَيِّنَةٌ بَطَلَتْ الْحَوَالَةُ،

به قهرزه که و (وَحَلَفَ) سویندیشی خوارد: که قهرزه که ی له سه ر نیه (وَنَحْوَهُمَا) یان به هویه کیتری وه که نه و دووانه: وه که به هوی مردن، یان به زۆرداری قهرزه که ی نه داتی، نه وه (لَمْ يَرْجَعْ عَلَى الْمُحِيلِ) له و حاله تانه دا نابی حهواله کراوه که بگه پیته وه سه ر حهواله که ره که، چونکه به هوی قبولکردنی حهواله، قهرزه که ی له نه ستوی حهواله که ره که لاجووه و کیشه ی له گه ل نه ودا برپاوه ته وه، واته: وه که شتیکی له جیاتیی قهرزه که ی لی وه ریگریتی و شته که ش له دهستی خوی دا بفه وتی، قبولکردنی حهواله ش نه وهایه.

(فَلَوْ كَانَ مُفْلِسًا عِنْدَ الْحَوَالَةِ) جا نه گهر حهواله بۆسه رکراوه که له کاتی حهواله کردندا قه ده غه ی قهرزداری له سه ر داندرا بی (وَجَهْلُهُ الْمُحْتَالُ) حهواله کراوه که ش نه یزانیو (فَلَا رُجُوعَ لَهُ) نه و کاته ش مافی گه پانه وه ی نیه بۆ سه ر حهواله که ره که، چونکه که مته رغه می له خویته ی (وَقِيلَ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: (لَهُ الرُّجُوعُ إِنْ شَرِطَ يَسَارُهُ) مافی گه پانه وه ی هیه نه گهر ده وله مهن دی حهواله بۆسه رکراوه که به مه رج داندرا بی.

(وَلَوْ أَحَالَ الْمُشْتَرِي بِالثَّمَنِ) نه گهر کپیاره که فروشیاره که ی حهواله کرده سه ر یه کیتری، تا کو پاره ی فروشیاره که ی لی وه ریگری (فَرَدَّ الْمَبِيعَ بِعَيْبٍ) ئینجا کپیاره که - به هوی عه بیییک - فروشیاره که ی گه پانده وه (بَطَلَتْ) حهواله که ش به تال ده بیته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیژتردا، چونکه پاره که نه ماوه، به لام (أَوِ الْبَائِعُ) نه گهر فروشیاره که خاوه ن قهرزیکی حهواله کرده سه ر کپیاره که (بِالْثَّمَنِ) تا کو پاره ی فروشیاره که ی

لئوهرېگرې (فَوُجِدَ الرَّدُّ) ئينجا گه پاندنه وهى فروشراوه كه به هوى عه ييبك هاته جي (لَمْ تَبْطُلْ) نه و كاته حه واله كه به تال نايته وه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده دى پاستى مه زه ب، كه و ابو: هر كاتيك كپياره كه پاره كى ته تسليمى حه واله كراوه كه كرد، ده گه پيته وه سر فروشپياره كه و وينه ي پاره كى لئوده ستينته وه.

(وَلَوْ بَاعَ عَبْدًا) نه گه ر كويله يه كى فروشت (وَأَحَالَ بِعَمَنِهِ) فروشپياره كه ش خاوه ن قه رزيكى حه واله كرده سر كپياره كه، تاكو پاره كى لئوهرېگرې (ثُمَّ اتَّفَقَ الْمُتَبَايعَانِ وَالْمُحْتَالُ عَلَى حُرِّيَّتِهِ) ئينجا كپياره كه و فروشپياره كه و حه واله كراوه كه يه كده نك بون: كه نه و كويله يه له كاتى فروشتنى دا نازاد بووه (أَوْ ثَبَّتَ بَيِّنَةً) يان به هوى شاهيد نازاديه كى ناشكرا بوو (بَطَلَتِ الْحَوَالَةُ) حه واله كه به تال ده پيته وه.

وَأِنْ كَذَّبَهُمَا الْمُحْتَالُ وَلَا بَيِّنَةً حَلَفَا عَلَى نَفْسِي الْعِلْمِ ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَالَ مِنَ الْمُشْتَرَى، وَلَوْ قَالَ الْمُسْتَحَقُّ عَلَيْهِ وَكُلُّكَ لَتَقْبِضَ لِي، وَقَالَ الْمُسْتَحَقُّ: أَحْلَسَنِي، أَوْ قَالَ: أَرَدْتُ بِقَوْلِي أَحْلَسَكَ: أَلْوَكَالَ، وَقَالَ الْمُسْتَحَقُّ: بَلْ أَرَدْتُ الْحَوَالَ، صَدَّقَ الْمُسْتَحَقُّ عَلَيْهِ بِبَيْمِنِهِ، وَفِي الصُّورَةِ الثَّانِيَةِ وَجْهٌ، وَإِنْ قَالَ أَحْلَسَكَ فَقَالَ وَكُلَّتَنِي صَدَّقَ الثَّانِي بِبَيْمِنِهِ.

(بَابُ الضَّمَانِ)

به لام (وَإِنْ كَذَّبَهُمَا الْمُحْتَالُ) نه گه ر حه واله كراوه كه كپياره كه و فروشپياره كه ي به درون دانان و گوتى: نازاد نيه (وَلَا بَيِّنَةً) هيچ شاهيدش نه بو، نه و كاته (حَلَفَا عَلَى نَفْسِي الْعِلْمِ) حه واله كراوه كه سوئند ده دن: كه نازانئ كويله كه نازاده (ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَالَ مِنَ الْمُشْتَرَى) ئينجا حه واله كراوه كه پاره كى له كپياره كه وهرده گرې.

(وَلَوْ قَالَ الْمُسْتَحَقُّ عَلَيْهِ) نه گه ر قه رزداره كه به خاوه ن قه رزه كى گوت: من توم حه واله نه كرده، به لكو (وَكُلُّكَ لَتَقْبِضَ لِي) من توم كردوته وه كيلى خوم تاكو قه رزه كه م بؤ من وهرېگرې وه. (وَقَالَ الْمُسْتَحَقُّ أَحْلَسَنِي) خاوه ن قه رزه كه ش گوتى: نا، به لكو حه والته كردوم تاكو بؤ خوم وهرې بگرې وه. (أَوْ قَالَ) يان قه رزداره كه گوتى: (أَرَدْتُ بِقَوْلِي: أَحْلَسَكَ أَلْوَكَالَ) مه به ستم به ووشه ي حه واله كردن وه كيلايه تى بوو (وَقَالَ الْمُسْتَحَقُّ بَلْ أَرَدْتُ الْحَوَالَ) خاوه ن قه رزه كه ش گوتى: نا، به لكو مه به ستم حه واله بوو. له و مه سه لانه دا (صَدَّقَ الْمُسْتَحَقُّ عَلَيْهِ بِبَيْمِنِهِ) باوه پ به قه رزداره كه ده كرى به هوى سوئند خواردى (وَفِي الصُّورَةِ الثَّانِيَةِ وَجْهٌ) له مه سه له ي دوه مدا فرموده يه كه هيه: كه باوه پ به خاوه ن قه رزه كه ده كرى.

(وَإِنْ قَالَ أَحْلَسَكَ) نه گه ر قه رزداره كه گوتى: من توم حه واله كرده وه هيچ مافت له سر من نه ماوه. (فَقَالَ وَكُلَّتَنِي) خاوه ن قه رزه كه ش گوتى: نا، به لكو منت كردوته وه كيلى خوت تاكو قه رزه كه ت بؤ ت وهرې بگرې وه و قه رزه كه ي من له نه ستوى تودا ماوه. (صَدَّقَ الثَّانِي

بیمینه) لیږه دا باوه پ به خاوهن قه رزه که ده کړی به هوی سویند خوار دنی، ټینجا که سویندی خوارده واله که لاده چی و قه رزه که ی خوی له قه رزداره که ودرده گړته وه.

﴿باب الضمان: باسی زامینی﴾

واته: ماف سهر که سیکی تر بخاته نه ستوی خوی: نه گهر نه و نه یداوه، خوی بیداته وه، یان ناماده کړدنی که سیک، یان مالیک له کاتیکی تاییه تی دا بخاته سهر شانی خوی.

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: لَزِمَ رَجُلٌ غَرِيماً لَهُ بِعَشْرَةِ دَنَانِيرَ فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا أَفَارِقُكَ حَتَّى تَقْضِيَنِي أَوْ تَأْتِيَنِي بِحِمِيلٍ، فَتَحْمَلَ بِهَا النَّبِيُّ ﷺ فَقَضَاهَا عَنْهُ﴾
رواه أبو داود وابن ماجه بسند صالح، پیاوړیک قه رزداریکی خوی گرتبو چونکه ده دیناری قه رزدار بوو، گوتی: (والله) لیت جیا نابمه وه تا دهمده یه وه، یان تا زامینی کم شرط الضامن: الرشد، وضمان محجور علیه بفلس كسرايه، وضمان عبد بغير إذن سيده باطل فالأصح، ويصح بإذنه: فإن عين للأداء كسبه أو غيره قضى منه، وإلا فالأصح أنه إن كان مأذوناً له فالتجارة تعلق بما في يده وما يكسبه بعد الإذن، وإلا فيما يكسبه، والأصح اشتراط معرفة المضمون له، وأنه لا يشترط قبوله ورضاه،

بق دینی. ټینجا پیغه مبه رﷺ بووه زامینی، جا پیاوه که بوی نه گونجا قه رزه که بداته وه، پیغه مبه رﷺ قه رزه که ی بق داوه.

ټینجا بزانه: زامینی لهم پینج پوکنانه پیک دی:
(ضامن) زامین: که ماف که ده خاته نه ستوی خوی.
(مضمون له) زامینی بـ وکړاو: که خاوهن ماف که یه.
(مضمون عنه) زامینی له جیات کړاو: که ماف له سهره که یه.
(مضمون) زامین کړاو: که خودی ماف که یه. (الصيغة): گوتی زامینی.
(شرط الضامن) مه رجی زامینه که (الرشد) په شیدی یه، واته: بق دین و دنیای خوی بگونجی، که واته: زامینی مندالو شیت و ژورلیکړاو و قه دهغه کړاو دروست نابی، به لام (وضمان محجور علیه بفلس) زامینی نه و که س ی که به هوی قه رزداری قه دهغه ی له سهر داندر اوه (كسرايه) وه کو کړینه به قه رزه که ی وایه، واته: دروست ده بی.

(وضمان عبد بغير إذن سيده باطل) زامینی کویله به بی ټی زنی گهره که ی به تاله (فیالأصح) له فهرمووده ی راستردا، به لام (ويصح بإذنه) به ټی زنی گهره که ی دروست ده بی (فإن عين للأداء كسبه) جا نه گهر گهره که ی - بق دانه وه ی ماله که - که سابه تی کویله که ی دیاری کرد (أو غيره) یان شتیکی تری دیاری کرد: وه ک بازگانی (قضى منه) له و دیار کړاو ماف که ی ده داته وه (وإلا) نه گهر هیچی بق دیاری نه کرد (فالأصح) به فهرمووده ی

پاستر (أَنَّهُ إِنْ كَانَ مَأْذُونًا لَهُ فِي التَّجَارَةِ) نه گهر کز یله که ئیزن درایی بۆ بازرگانی کردن، نه وه (تَعَلَّقَ بِمَا فِي يَدِهِ) تۆله ی زامینی که ده به ستریتته وه به و ماله ی له ده ستریتته و (وَمَا يَكْسِبُهُ بَعْدَ الْإِذْنِ) هم به و که سابه ته ی له دوی ئیزندان که ده یکا (وَلَا) به لام نه گهر بۆ بازرگانی ئیزن نه درابو (فِيمَا يَكْسِبُهُ) نه وه به که سابه ته که یه وه ده به ستریتته وه.

(وَالْأَصَحُّ) فهرموده ی پاستر (اِشْتَرَا طُ مَعْرِفَةِ الْمَضْمُونِ لَهُ) مه رجه: زامینه که خودی زامینی بۆکراوه که بناسی، چونکه نه و خاوه نی مافه که یه، خاوه ن مافه کانیش لیک جیاوازن - له دواکردنی مافی خویان - له توندی و نه رمی دا.

به لام (وَأَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ قَبُولُهُ وَرِضَاهُ) به مه رج داناندی: زامینی بۆکراوه که زامینه که قبول بکا و پی ی پازی بی.

وَلَا يُشْتَرَطُ رِضَا الْمَضْمُونِ عَنْهُ قَطْعًا وَلَا مَعْرِفَتُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ فِي الْمَضْمُونِ كَوْنُهُ ثَابِتًا، وَصَحِّ الْقَدِيمِ ضَمَانَ مَا سَيَجِبُ، وَالْمَذْهَبُ صِحَّةُ ضَمَانِ الدَّرَكِ بَعْدَ قَبْضِ الثَّمَنِ، وَهُوَ أَنْ يَضْمَنَ لِلْمُشْتَرِي الثَّمَنَ إِنْ خَرَجَ الْمَبِيعُ مُسْتَحَقًّا أَوْ مَعِيًّا أَوْ نَاقِصًا لِنَقْصِ الصَّنْجَةِ،

(وَلَا يُشْتَرَطُ رِضَا الْمَضْمُونِ عَنْهُ قَطْعًا) مهروه اش به مه رج داناندی زامینی له جیاتیکراوه که پازی بی، چونکه نه و قهرزداره و دوستیشه: که سیک - به بی ئیزن - قهرزی که سیک تر بداته وه، که وابو: (وَلَا مَعْرِفَتُهُ) ناسینیشی مه رج نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، جیاوازی نیه: زامینی له جیاتیکراوه که زیندوو بی، یان مردوو بی ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِجَنَازَةٍ لِيُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَعَلَيْهِ دَيْنٌ؟ قُلْنَا: دِينَارَانِ. فَأَنْصَرَفَ، فَقَالَ أَبُو قَتَادَةَ: الدَّيْنَارَانِ عَلَيَّ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: حَقَّ الْعَرِيمِ وَرَأَى مِنْهُمَا الْمَيِّتُ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَصَلَّى عَلَيْهِ﴾ حدیث صحیح رواه أحمد وأبو داود، مردوو یکمان هینا لای پیغه مبه ر ﷺ تا کو نوژی جه نازه ی له سهر بکا، نه ویش فهرموی: ئایا هیچ قهرزی له سهره؟ گوتمان: دوو دینار قهرزداره. پیغه مبه ر ﷺ نوژی له سهر نه کرد، جا (أَبُو قَتَادَةَ) بووه زامینی و کوتی: دوو دیناره که له سهر من بن بیانده مه وه. پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: مانی خاوه ن قهرزه که که وته سهر تق و مردوو که ش له دوو دیناره که نازاد بوو؟ کوتی: به لی. جا پیغه مبه ر ﷺ نوژی له سهر کرد. واته: له حه دیسه که دا باسی ناسینی مردوو که و پازی بوونی نه کراوه.

(وَيُشْتَرَطُ فِي الْمَضْمُونِ) به مه رج داده ندی: له مافه زامینکراوه که دا: یه که م: (كَوْنُهُ ثَابِتًا) مافیکی جیکیر بی، به لام (وَصَحِّ الْقَدِيمِ) فهرموده ی کۆن به دوستبووی داناوه: (ضَمَانَ مَا سَيَجِبُ) زامینی نه و مافی له مه ودوا واجب ده بی، وه که

بَلَى: (ئەم شتە بفروشه فلانكەس من زامینی پارهكەم). یان بَلَى: (سەد دینار بە قەرز بەدە فلانكەس من زامینی قەرزهكەم). ئەو لە سەر فرمودەى كۆن دەبیته زامین، هەروەك لە (تحفة) و (الشروانی) دا پوون كراوەتەو.

(وَالْمَذْهَبُ) فرمودەى پاستى مەزەهەب (صِحَّةُ ضَمَانِ الدَّرَكِ) دروستە: زامینیى داواکردنى ماملەت پێکراو (بَعْدَ قَبْضِ الثَّمَنِ) لە دواى وەرگرتنى پارهكە (وَهُوَ) زامینیى داوا کردن ئەمەیه: (أَنْ يَضْمَنَ لِلْمُشْتَرِي الثَّمَنَ) بۆ کڕیارەكە ببیته زامینی پارهكەى (إِنْ خَرَجَ الْمَبِيعُ مُسْتَحَقًّا) ئەگەر فروشاوێكە بە مالى كەسیكى تر دەرچوو (أَوْ مَعِيًّا) یان عەبیدار دەرچوو (أَوْ نَاقِصًا) یان ناتەواو دەرچوو (لِنَقْصِ الصَّنْجَةِ) لەبەر ناتەواوى بارسەنگەكەى: وەك كیلۆ، یان گەز، یان پیهكەى ناتەواو بێ.

وَكُونُهُ لَازِمًا لَا كُنْجُومَ كِتَابَةٍ، وَيَصِحُّ ضَمَانُ الثَّمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ فَيَالْأَصَحَّ، وَضَمَانُ الْجُعْلِ كَالرَّهْنِ بِهِ، وَكَوْنُهُ مَعْلُومًا فِي الْجَدِيدِ، وَالْإِبْرَاءُ مِنَ الْمَجْهُولِ بَاطِلٌ فِي الْجَدِيدِ،

دووەم: (وَكُونُهُ لَازِمًا) هەروەها مەرجە: مافە زامینكراوەكە واجب بوو، هەرچەندە جێگیریش نەبوو: وەكو پارهى فروشاویكى وەرئەگیراو، یان مارهیی ژن پێش جیماع کردن (لَا كُنْجُومَ كِتَابَةٍ) نەك وەكو بەشەكانى پارهى نووسراو پێدان، چونكە واجب نیە كۆیله كە بیدا (وَيَصِحُّ ضَمَانُ الثَّمَنِ فِي مُدَّةِ الْخِيَارِ) دروستە ببیته زامینی پارهى فروشاوێكە بۆ فروشیارەكە لە ماوهى پەشیمانی دا (فِي الْأَصَحِّ) لە فرمودەى پاستتردا (وَضَمَانُ الْجُعْلِ) هەروەها دروستە ببیته زامینی كڕیى جەعەل، لە پاش تەواوبوونی كارەكە (كَالرَّهْنِ بِهِ) هەروەك پەهن دانانیش بۆ ئەو كڕییه دروست بوو.

سەییەم: (وَكُونُهُ مَعْلُومًا) هەروەها مەرجە مافە زامینكراوەكە زانندراو بێ لە لایەن زامینەكەو: لە پووێ پەگەزو جۆر ئەندازەو (فِي الْجَدِيدِ) لە فرمودەى نوێدا، كەواتە: زامینی مافى نەزانندراو دروست نابێ، بەلام لە فرمودەى كۆندا: زانینی زامینكراو مەرج نیە، هەروەك لە (نهاية) و (مغنی) دا فرموویانە.

﴿بەسە گەردەن ئازادکردن﴾

(وَالْإِبْرَاءُ) گەردەن ئازادکردن (مِنَ الْمَجْهُولِ) لە شتى نەزانندراو (بَاطِلٌ) بەتالە و ئازاد نابێ، واتە: لە دونیادا، بەلام بۆ قیامەت ئازاد دەبێ، هەروەك لە (الشبرا ملسی) دا فرموویەتى (فِي الْجَدِيدِ) لە فرمودەى نوێدا، بەلام لە فرمودەى كۆندا: گەردەن ئازادکردن لە شتى نەزانندراویش دروست دەبێ، هەروەك لە (نهاية) و (مغنی) دا فرموویانە.

ئینجا بزانە: دروستە لە بەرامبەر گەردەن ئازادکردن شتێك بداتە خاوەن مافەكە، كەوابو: هەر كاتێك خاوەن ماف گەردەنى ئازاد كرد، شتەكە دەبیته ملكى خۆى، هەروەك لە (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانە.

﴿ نَاكاداری ﴾: ئەو مافەى گەردەنى لى ئازاد دەكرى، مەرجه: قەرز بى، واتە: گەردەن ئازادكردن لە شتى بەرچاۋ دروست نابى، ھەروەك لە (نەھايە) و (مغنى) دا ھەرموويانە، وەك بلى: (گەردەنت ئازاد بى لەو پەرتووكەى لىمت داگير كردوھ). ئەو دروست نى، بەلكو دەبى بلى: (بە تۆم بەخشى).

ھەروەھا مەرجه: ئازادكەرو ئازادكراوھە ھەردووكيان ئەندازەو پەگەزو جۆرى مافەكە بزانن، لەو حالەتەى ئازادكردنەكە ئالوگپى تىدايە، وەك بلى: (ئەگەر لە مارەيىيەكەت گەردەنم ئازاد بەكەى تەلاقت بەكەوى).

بەلام ئەگەر ئالوگپى تىدا نەبى، ئەو كاتە مەرچ نى: ئازادكراوھە زانستى بە مافەكە ھەبى، ھەروەك لە زۆرىيەى سەرچاۋەكاندا ھەرموويانە.

إِلَّا مِنْ إِبِلِ الدِّيَةِ، وَيَصِحُّ ضَمَانُهَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ ضَمِنْتُ مَا لَكَ عَلَى زَيْدٍ مِنْ دِرْهَمٍ الْعَشْرَةِ فَلَا أَصَحَّ صِحَّتُهُ وَأَنَّهُ يَكُونُ ضَامِنًا لِعَشْرَةِ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ لِتَسْعَةِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصْلٌ):

ئىنجا بزانە: ئەگەر دەيوست لە قەرزىكى نەزاندراو گەردەنى ئازاد بكا، با ژمارەيەكى وەھا بلى: كە بىگومان لە ئەندازەى قەرزەكە زياتر بى، ھەروەك لە زۆرىيەى سەرچاۋەكاندا ھەرموويانە، وەك بلى: (لە دىنارىك تا دە ھەزار دىنار گەردەنت ئازاد بى).

ھەروەھا واجبە: مۆڤ گەردەنى خۆى بەو كەسانەش ئازاد بكا، كە غەيبەتى كردون، يان ئابپووى بردون، يان ستمى لىكردون، جا ئەگەر خاوەن مافەكە بە بىوەرگرتنى مال گەردەنى ئازاد نەدەكرد، با شتىكى بداتى تا گەردەنى ئازاد بكا، جا ئەگەر غەيبەتەكە نەگەشتبەو غەيبەتكراوھەكە، ئەوئەندە بەسە: پەشيمان بپتەوھەو دوعاى لىخۆشبوونى گوناھيش بۆ غەيبەتكراوھەكە بكا.

دىسان بزانە: گەردەن ئازادكردنى منداڵ پيش بلۆغبوون بە ھىچ جۆرىك دروست نابى، ھەروەك لە (تحفة) و (نەھايە) و حاشىيەكانياندا ئەو مەسلانە پوون كرانەوھ.

(إِلَّا مِنْ إِبِلِ الدِّيَةِ) تەنھا لە ووشترەكانى خويى مۆڤى كوژراو گەردەن ئازادكردن دروست دەبى، ھەرچەند نەشزاندرى چۆن (وَيَصِحُّ ضَمَانُهَا) ھەم دروستە: يەككە بپتە زامىنى ووشترەكانىش (فِي الْأَصَحِّ) لە ھەرموودەى پاستردا.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر بلى: (ضَمِنْتُ مَا لَكَ عَلَى زَيْدٍ) بوومە زامىنى ئەو قەرزەىتۆ كە لە سەر زەيدە (مِنْ دِرْهَمٍ إِلَى عَشْرَةٍ) لە دىرھەمىك تا دە دىرھەم (فَالْأَصَحُّ صِحَّتُهُ) بە ھەرموودەى پاستر: ئەو زامىنىيە دروستە، ھەروەك ئەو جۆرە گەردەن ئازادكردنەش دروست بوو (وَأَنَّهُ) ئەو مۆڤە (يَكُونُ ضَامِنًا لِعَشْرَةٍ) دەبپتە زامىنى دە دىرھەم (قُلْتُ) ئىمامى (النواوى)

ده فەرمووی: (الْأَصْحُ لَتَسْعَوْ) به فەرموودە ی پاستەر: دەبیته زامینی تو دیرهم (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).
 که وابو: ئەگەر بێ: (گەردەنت ئازاد بێ) لە دیرهمەمێک تا دە دیرهم. یان بێ: (لە
 دیرهمەمێک تا دە دیرهم ئەزری تۆم کرد). ئەو گەردەنی لە تو دیرهم ئازاد کردووە،
 هەم تو دیرهمی نەزر کردووە، هەروەک لە (تحفة) و (نهاية) دا فەرموویانە.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِأَسَى كَهْفَالِهِ ت﴾

واتە: ئامادە کردنی کەسێک لە لای کەسێک لە کات و شوێنێکی دیارکراودا، بخاتە سەر شانی
 خۆی. جا ئەمەیان پێی دەگوترێ: (کَفِيل). وە ئەوەی ئامادە دەکری، پێی دەگوترێ:
 (مَكْفُول) کەفاله تکرار. ئەوەی لە لایشی ئامادە دەکری، پێی دەگوترێ:
 (مَكْفُولُ لَهُ) کەفاله ت بۆکراو.

الْمَذْهَبُ صِحَّةُ كَفَالَةِ الْبَدَنِ، فَإِنْ كَفَلَ بَدَنَ مَنْ عَلَيْهِ مَالٌ لَمْ يُشْتَرَطِ الْعِلْمُ
 بِقَدْرِهِ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُهُ مِمَّا يَصِحُّ ضَمَانُهُ، وَالْمَذْهَبُ صِحَّتُهَا بِبَدَنِ مَنْ عَلَيْهِ
 عُقُوبَةٌ لَادِمِيَّةٌ: كَقِصَاصٍ وَحَدِّ قَذْفٍ، وَمَنْعُهَا فِي حُدُودِ اللَّهِ تَعَالَى، وَتَصَحُّ
 بِبَدَنِ صَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ وَمَخْبُوسٍ وَغَائِبٍ وَمَيِّتٍ لِيُخْضِرَهُ فَيُشْهَدَ عِلْصُورَتِهِ، ثُمَّ
 إِنَّ عَيْنَ مَكَانِ التَّسْلِيمِ تَعَيَّنَ، وَإِلَّا فَمَكَانُهَا، وَيَبْرَأُ الْكَفِيلُ بِتَسْلِيمِهِ فِي مَكَانِ التَّسْلِيمِ

(الْمَذْهَبُ) به فەرموودە ی پاستی مەزەب: (صِحَّةُ كَفَالَةِ الْبَدَنِ) کە فیلیاتی لاشە دروستە و
 بە شیکە لە زامینی و خەڵک پێویستی پێیەتی: (فَإِنْ كَفَلَ بَدَنَ مَنْ عَلَيْهِ مَالٌ) جا ئەگەر بوو
 کە فیلی لاشە ی کەسێکی وەها: کە مالتیکی لە سەر بوو، یان لە لای بوو (لَمْ يُشْتَرَطِ الْعِلْمُ
 بِقَدْرِهِ) بە مەرج داناندن ئەندازە ی ماله کە بزاندن، بە لام (وَيُشْتَرَطُ كَوْنُهُ مِمَّا يَصِحُّ ضَمَانُهُ)
 بە مەرج دادەندن: ماله کە ی سەر کەفاله تکراره کە لەو جۆرە بێ: زامینی دروست بێ،
 که وابو: دروستە: بپیته کە فیلی لاشە ی مروتیکی قەرزدار تاكو لە کات و شوێنێکی دیارکراودا
 لە لای کەسێک ئامادە ی بکا، هەرچەندە ئەشزان ئەندازە ی قەرزە کە چەندە.

(وَالْمَذْهَبُ) فەرموودە ی پاستی مەزەب (صِحَّتُهَا بِبَدَنِ مَنْ عَلَيْهِ عُقُوبَةٌ لَادِمِيَّةٌ) کە فیلیاتی
 دروستە: بە لاشە ی ئەو کەسە ی سزایەکی ئادە میزادێکی لە سەرە (كَقِصَاصٍ) وە ک کوشتنی
 لە تۆلە ی کوشتنێک و (وَحَدِّ قَذْفٍ) سزای بوختان پێکردن.

(وَمَنْعُهَا فِي حُدُودِ اللَّهِ تَعَالَى) هەر بەو فەرموودە ی کە فیلیاتی قەدەغە یە و دروست نیە:
 لە سزایەکی مافی خوای گەرە: وەکو زینا و شەپاب خواردنەو، بە لام لە
 فەرموودە یە کێ تر دا: لە سزایەکانی مافی خوای گەرە شدا کە فیلیاتی دروستە، هەروەک لە
 (نهاية) و (مغنی) دا فەرموویانە.

(وَتَصَحُّ) کە فیلیاتی دروستە (بِبَدَنِ صَبِيٍّ) بە لاشە ی مندال و (وَمَجْنُونٍ) شیت و (وَمَخْبُوسٍ)
 بە ندکراو و (وَعَائِبٍ) نادیارو (وَمَيِّتٍ) مردو و (لِيُخْضِرَهُ) تاكو مردووە کە ئامادە

بکا (فَيُشْهِدَ عَلَى صُورَتِهِ) بۆ ئه وهی شاهیدی له سه ر په نگو لاشه که ی بدری، نه گه ر ناو و نه ژادی نه ژاندری و ژیر خاکیش نه کرابی و لاشه که شی نه گزپابی، نه گینا: که فاله ته که دروست نابی، هه روه که له (مغنی) دا فه رموویه تی.

(ثُمَّ إِنَّ عَيْنَ مَكَانِ التَّسْلِيمِ) ئینجا نه گه ر که فیه که شوینی ته سلیم کردنی که فاله تکراره که ی دیاری کردبو (تَعَيْنَ) نه وه ده بی هه ر له و شوینه دیارکراوه دا ئاماده ی بکا (وَالْأَمْرُ لَمْ يَكُنْ) هه یچ شوینیکی دیاری نه کردبو (فَمَكَانُهَا) نه وه هه ر شوینی که فاله ت لیکردنه که ده بیته دیارکراو، واته: له وی دا ئاماده ی ده کا.

ئینجا (وَيَبْرَأُ الْكَفِيلَ) که فیه که - له که فیلایه تی - ئازاد ده بی: (يَتَسَلَّمُ) به وهی که فاله تکراره که ته سلیمی که فاله ت بۆکراوه که بکا (فِي مَكَانِ التَّسْلِيمِ) له و شوینه دا که بۆ **بِأَمْرٍ حَائِلٍ كَمُتَغَلِّبٍ، وَبِأَنْ يَحْضُرَ الْمَكْفُولُ**

منهاج - به رگی سی یه م -

عَنْ جِهَةِ الْكَفِيلِ، وَلَا يَكْفِي مُجَرَّدُ حُضُورِهِ، إِحْضَارُهُ إِنْ جَهَلَ مَكَانَهُ، وَالْأَمْرُ يَلْزَمُهُ، وَيُمْهَلُ مُدَّةَ ذَهَابٍ وَإِيَابٍ، فَإِنْ مَضَتْ وَلَمْ يَحْضُرْ حُبْسٌ، وَقِيلَ إِنَّ غَابَ إِلَى مَسَافَةِ الْقَصْرِ لَمْ يَلْزَمُهُ إِحْضَارُهُ،

ته سلیم کردن دیاریکراوه (بِأَمْرٍ حَائِلٍ) به بی هه یچ په رده و پێگرتنیک، واته: نه گه ر قه ده غه یه که هه بو: (كَمُتَغَلِّبٍ) وه که خاوه ن ده سه لاتیک پێگا نه دا که فاله تکراره که بکه ویته ژیر ده سه لاتی که فاله ت بۆکراوه که، نه و کاته که فیه که ئازاد نابی، هه رچه ند ئاماده شی بکا.

(و) هه روه ها که فیه که - له که فیلایه تی - ئازاد ده بی: (بِأَنْ يَحْضُرَ الْمَكْفُولُ) به وهی که فاله تکراره که - به خۆی - له شوینی دیارکراودا ئاماده بی و (وَيَقُولُ) به که فاله ت بۆکراوه که بلای: (سَلَّمْتُ نَفْسِي عَنْ جِهَةِ الْكَفِيلِ) نه وه خۆم ته سلیمی تو کرد له لایه ن که فیه که مه وه. که وابو: (وَلَا يَكْفِي مُجَرَّدُ حُضُورِهِ) ته نها ئاماده بوونی له شوینه که دا به س نیه، نه گه ر نه لای: له لایه ن که فیه که مه وه خۆم ته سلیم کردوی.

(فَإِنْ غَابَ) جا نه گه ر که فاله تکراره که دیار نه بو و پۆشتبوه شوینیکی تر (لَمْ يَلْزَمْ الْكَفِيلَ إِحْضَارُهُ) له سه ر که فیه که واجب نیه: بیهینیتته وه ئاماده ی بکا (إِنْ جَهَلَ مَكَانَهُ) نه گه ر نه یده زانی له کوئی یه، چونکه عوزی به ده سه ته، که وابو: به سویند باوه پی پی ده کری (وَالْأَمْرُ لَمْ يَكُنْ) نه گه ر ده یزانی له کوئی یه (فَيَلْزَمُهُ) واجبه: بیهینیتته وه ئاماده ی بکا (وَيُمْهَلُ مُدَّةَ ذَهَابٍ وَإِيَابٍ) که فیه که مۆله تی ده دریتی بۆ ماوه ی چوون و گه رانه وه ی به گویره ی عاده تی شوینه که.

(فَإِنْ مَضَتْ) جا نه گه ر ماوه که ی ته واو بوو (وَلَمْ يَحْضُرْ) که فاله تکراره که شی نه هیئاو ئاماده ی نه کرد (حُبْسٌ) که فیه که به ند ده کری و له به ندیخانه ئازاد نا کری تا ده زانی: که فاله تکراره که مردوه، یان له لای خاوه ن ده سه لاتیک خۆی په نا داوه، یان بۆ

شوینیکی نه زاندر او پای کرده، واته: له و حاله تانه دا که فیله که - له به ندیخانه - نازاد ده کری.

هه روه ها نه گه که فیله که - له خویه وه - قه رزه که ی بداته وه، نه و کاته ش له به ندیخانه نازاد ده کری، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاند ا فره موویانه .

(وَقِيلَ) له فره مووده یه کی بی هیژدا (إِنْ غَابَ إِلَى مَسَافَةِ الْقَصْرِ) نه گه ر پژیشتنبوه شوینیکی دووری به نه ندازه ی کور تکر دنه وه ی نویژ (لَمْ يَلْزَمُهُ إِحْضَارُهُ) واجب نیه: ناماده ی بکا.

﴿ناگاداری﴾ یه که م: نه رکی به سه فره رچوونی که فیله که و گه پانی به دوی که فاله تکر اوه که دا گشتی له سه ر که فیله که یه، هه روه هاش نه رکی سه فره ی که فاله تکر اوه که ش له سه ر خویه تی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

وَالْأَصْحُ أَنَّهُ إِذَا مَاتَ وَدُفِنَ لَا يُطَالَبُ الْكَفِيلُ بِالْمَالِ، وَأَنَّهُ لَوْ شُرِطَ فِالْكَفَالَةِ: أَنَّهُ يَغْرُمُ الْمَالَ إِنْ فَاتَ التَّسْلِيمُ بَطَلَتْ، وَأَنَّهَا لَا تَصِحُّ بِغَيْرِ رِضَا الْمَكْفُولِ. (فَصْلٌ) يُشْتَرَطُ فِالضَّمَانِ وَالْكَفَالَةِ لَفْظٌ يُشْعِرُ بِالْإِتْرَامِ:

دووه م: که فیله که - پاسته وخو - داوی ماله که ی لی ناکری، به لکو به ند ده کری، جا نه گه ر - له خویه وه - له ترسی به ند کردن ماله که ی داوه خاوه ن مافه که، نه و کاته دروست نیه به ند بکری، ماله که ش وه که رزیک ده بیته ملکی خاوه ن مافه که، واته: هه ر کاتیک که فاله تکر اوه که ناماده بوو، یان مرد، نه و کاته که فیله که ماله که ی خوی له خاوه ن مافه که وهرده گریتته وه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه.

(وَالْأَصْحُ) به فره مووده ی پاستر: (أَنَّهُ إِذَا مَاتَ) هه ر کاتیک که فاله تکر اوه که مرد و (وَدُفِنَ) ناشترا، یان بق شوینیکی نه زاندر او پای کرد، له و حاله تانه دا (لَا يُطَالَبُ الْكَفِيلُ بِالْمَالِ) داوی ماله که له که فیله که ناکری، به لکو - له و حاله تانه دا - نه گه ر به ندیش کرابی، واجبه: نازاد بکری، هه روه که پابرا.

ئینجا بزانه: نه گه ر که فیله که بمری، که فاله ته که به تال ده بیته وه، واته: که فاله ت بۆکراوه که هیچ مافیکی له میراتی نه ودا نیه، به لام نه گه ر که فاله ت بۆکراوه که بمری، نه و کاته که فاله ته که به تال نابیتته وه، به لکو مافه که ی ده بیته هی میراتگره کانی، هه روه که له (نهاية) و (مغنی) دا فره موویانه .

(وَأَنَّهُ) هه ر به فره مووده ی پاستر (لَوْ شُرِطَ فِالْكَفَالَةِ) نه گه ر له که فاله ته که دا به مه رج داندر ا: (أَنَّهُ يَغْرُمُ الْمَالَ) که فیله که نه و ماله بداته وه: که له سه ر که فاله تکر اوه که یه (إِنْ فَاتَ التَّسْلِيمُ) نه گه ر ته سلیم کردنی که فاله تکر اوه که له ده ست چوو (بَطَلَتْ) به هوی نه و مه رجه که فاله ته که به تال ده بیته وه.

(وَأَنْهَا لَا تَصِحُّ) هەر به فهرمووده‌ی پراستتر: که فالت دروست نابئ (بِقِيَرِ رِضَا الْمَكْفُولِ) به بئ په زامه ندی که فالت تکراره که، یان سه رپه رشتکاره که یی، چونکه نه گه ر ئیزن نه دا، له سه ری واجب نابئ له گه ل که فیله که له شوئنی دیارکراودا ناماده بیئ.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِأَسَى كَوْتِهِ دَامَهُ زَرَانْدَنِي زَامِينِي وَكَهْ فَالَتِ﴾

(يُشْتَرَطُ) به مه رج داده ندري: (فِي الضَّمَانِ) له زامینیی مالو (وَالْكَفَالَةِ) له که فیلايه تی لاشه دا (لَفْظٌ) وشه یه کی وه ما بگوتري: که (يُشْعِرُ بِالِتِزَامِ) بگه یه نی مافه که ی خستوته ملی خوی.

ئینجا بزانه: نووسینیش وه کو گوتنه نه گه ر نیه تی له گه لدا بیئ، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

كَضَمَنْتُ دَيْنَكَ عَلَيْهِ أَوْ تَحَمَّلْتُهُ أَوْ تَقَلَّدْتُهُ أَوْ تَكَفَّلْتُ بِدَيْنِهِ، أَوْ أَنَا بِالْمَالِ أَوْ بِإِحْضَارِ الشَّخْصِ ضَامِنٌ أَوْ كَفِيلٌ أَوْ زَعِيمٌ أَوْ حَمِيلٌ، وَلَوْ قَالَ أُودِي الْمَالُ أَوْ أُحْضِرَ الشَّخْصَ فَهُوَ وَعْدٌ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَجُوزُ تَعْلِيْقُهُمَا بِشَرْطٍ، وَلَا تَوْقِيتُ الْكَفَالَةِ، وَلَوْ نَجَّزَهَا وَشَرَطَ تَأْخِيرَ الْإِحْضَارِ شَهْرًا جاز، وَأَنَّهُ يَصِحُّ ضَمَانُ الْحَالِ مُوجَّلاً أَجَلاً مَعْلُوماً، وَأَنَّهُ يَصِحُّ ضَمَانُ الْمُوجَّلِ حَالاً، وَأَنَّهُ لَا يَلْزَمُهُ التَّعْجِيلُ،

(ك) وه که بلئ: (ضَمَنْتُ دَيْنَكَ عَلَيْهِ) بوومه زامینی قه رزی تو که له سه ر فلانکه سه (أَوْ تَحَمَّلْتُهُ) یان بلئ: من باری قه رزه که تم هه لگرت (أَوْ تَقَلَّدْتُهُ) یان بلئ: قه رزه که تم خسته گه رده نی خوم (أَوْ) یان له که فالت دا بلئ: (تَكَفَّلْتُ بِدَيْنِهِ) بوومه که فیلی لاشه ی فلانکه سه (أَوْ) یان بلئ: (أَنَا بِالْمَالِ) من به و ماله ی له سه ر فلانه زامینم (أَوْ بِإِحْضَارِ الشَّخْصِ ضَامِنٌ) یان بلئ: من به ناماده کردنی مروه که زامینم (أَوْ كَفِيلٌ) یان که فیلم (أَوْ زَعِيمٌ) یان مالد هریکی که ورده م (أَوْ حَمِيلٌ) یان بار هه لگرم.

(وَلَوْ قَالَ) نه گه ر گوتی: (أُودِي الْمَالِ) من ماله که ده ده م (أَوْ) یان گوتی (أُحْضِرَ الشَّخْصَ) مروه که ناماده ده که م (فَهُوَ وَعْدٌ) نه و گوتیه گفتمانیکه واجب نیه جئ به جئ بکری، واته: به و جوړه وشه یه زامینی و که فیلايه تی دانا مه زئی، چونکه ماف خستنه ملی تی دا نیه.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ی پراستتر (أَنَّهُ لَا يَجُوزُ تَعْلِيْقُهُمَا بِشَرْطٍ) دروست نیه زامینی و که فالت به مه رجیکه وه ببه سترین، وه که بلئ: هه ر کاتیک سه ری مانگ هات من زامینم، یان که فیلم (وَلَا تَوْقِيتُ الْكَفَالَةِ) هه روه ها ماوه دانانیش بئ که فیلايه تی و بئ زامینی دروست نیه، وه که بلئ: من که فیلم تا مانگیک، یان زامینم تا سالتیک.

به لام (وَلَوْ نَجَّزَهَا) نه گه ر — به بی به ستنه وه — بپیری که فیلايه تی داو (وَشَرَطَ تَأْخِيرَ الْإِحْضَارِ شَهْرًا) له بپیره که دا به مه رجی دانا: ماوه ی مانگیک ناماده کردنی مروه که دوا

بخ
(جان) نه وه دروسته، وهك بلئ: من كه فيلم به ناماده كړدنى لاشه ى فلانكس له دواى مانگيك ناماده ى ده كم.

(وَأَنَّهُ) هر به فهرموده ى پاستر (يَصِحُّ ضَمَانُ الْحَالِ مُؤَجَّلًا) دروسته زامينى ى قهرزى كى حازر به زامينه كى كات بډاندراو: كه (أَجَلًا مَعْلُومًا) كاته كهش زاندراو بئ، وهك بلئ: من كه فيلى نه م قهرزه تم كه ئيستا كاتى دانه وه ى هاتوه له دواى مانگيك ده تده مه وه.

(و) هروها (أَنَّهُ يَصِحُّ ضَمَانُ الْمُؤَجَّلِ حَالًا) به فهرموده ى پاستر دروسته زامينى ى نه وه قهرزه ى كاتى دانه وه ى نه هاتوه به زامينه كى حازر، وهك بلئ: من زامينى نه وه قهرزه تم كه پاش مانگيك كاتى دانه وه ى دئ ئيستا ده تده مه وه، به لام (وَأَنَّهُ لَا يَلْزَمُهُ التَّعْجِيلُ) به فهرموده ى پاستر: له م مه سه له ى دووه مه دا له سه رى واجب نيه: به په له قهرزه كه بداته وه. وَلِلْمُسْتَحَقِّ مُطَالَبَةُ الضَّامِنِ وَالْأَصِيلِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بِشَرْطِ بَرَاءَةِ الْأَصِيلِ، وَلَوْ أَبْرَأَ الْأَصِيلُ بَرَأَ الضَّامِنُ، وَلَا عَكْسٌ، وَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا حَلٌّ عَلَيْهِ دُونَ الْآخَرِ، وَإِذَا طَالَبَ الْمُسْتَحَقُّ الضَّامِنَ فَلَهُ مُطَالَبَةُ الْأَصِيلِ بِتَخْلِيصِهِ بِالْأَدَاءِ إِنْ ضَمِنَ بِإِذْنِهِ،

(وَلِلْمُسْتَحَقِّ) بډ خاوهن مافه كه و بډ ميراتگړه كى دروسته (مُطَالَبَةُ الضَّامِنِ) داواى مافه كى له زامينه كه بكا، هم (وَالْأَصِيلِ) داواش له خودى ماف له سه ره كه بكا: به په كه وه و به جيا جيا، چونكه پيغه مبه رڼه ده فهرموى: ﴿الزَّعِيمُ غَرِمٌ﴾ رواه الترمذي وحسنه، كه فيل توله ژميږه. واته: نه گهر قهرزداره كه نه يداوه، واجب: نه وه بيداته وه.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ى پاستر (أَنَّهُ لَا يَصِحُّ) زامينى و كه فالت هيچيكيان دروست نابن (بِشَرْطِ بَرَاءَةِ الْأَصِيلِ) به مهرجى نازادى ى ماف له سه ره كه.

(وَلَوْ أَبْرَأَ الْأَصِيلِ) نه گهر خاوهن مافه كه ماف له سه ره كى - له مافه كه - نازاد كړد، نه وه كاته (بَرِئَ الضَّامِنُ) زامينه كهش نازاد ده بئ، چونكه مافه كه لاچوه، به لام (وَلَا عَكْسٌ) به پيچه وانه وه نابئ، واته: نه گهر خاوهن مافه كه زامينه كى - له زامينى، يان له مافه كه - نازاد كړد، نه وه كاته ماف له سه ره كه نازاد نابئ و مافه كى هر له سه ر ده ميئن.

(وَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا) نه گهر - له زامينه كه و له ماف له سه ره كه - په كيكيان مرد (حَلٌّ عَلَيْهِ) قهرزى دواخوا - ته نها - له سه ر مردوه كه ده بيته حازر، چونكه به هوى مردن نه ستويه كى ويران بووه و قهرزه كه ده كه ويته سه ر ميراته كى (دُونَ الْآخَرِ) له سه ر نه وى تر - كه زيندووه كه په - نابيته حازر.

جا نه گهر ماف له سه ره كه بمري، نه وه دروسته زامينه كه داوا له خاوهن مافه كه بكا:

مافه‌که‌ی‌خۆ‌ی له میراتی ماف له‌سه‌ره‌که وه‌ریگریته‌وه، یان گه‌رده‌نی ئازاد بکا؟ نه‌وه‌ک میراته‌که‌ی ب‌غه‌وتی و تۆ‌له‌ی مافه‌که‌ی پێ‌وه‌رنه‌گریته‌وه.

به‌لام ئه‌گه‌ر زامینه‌که ب‌م‌ری و خاوه‌ن مافه‌که‌ش له میراته‌که‌ی وی مافی خۆ‌ی وه‌رگرت، نابێ میرات‌گه‌رێ‌کانی زامینه‌که ئێ‌ستا ب‌گه‌رێ‌ته‌وه سه‌ر ماف له‌سه‌ره‌که، به‌ل‌کو که کاتی قه‌رزدا‌نه‌وه دا‌هات، ئه‌و کاته ده‌گه‌رێ‌ته‌وه و تۆ‌له‌ی مافه‌که له ماف له‌سه‌ره‌که وه‌رده‌گرته‌وه، هه‌روه‌ک له تۆ‌ربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَإِذَا طَالَِبُ الْمُسْتَحِقِّ الضَّامِنَ) هه‌ر کاتێ‌ک خاوه‌ن مافه‌که داوای مافه‌که‌ی له زامینه‌که کرد (قُلْهُ مُطَالِبَةُ الْأَصِيلِ) بۆ زامینه‌که‌ش دروسته: داوا له ماف له‌سه‌ره‌که بکا (بِخُلَيْصِهِ بِالْأَدَاءِ) مافه‌که‌ی بدا‌ته‌وه خاوه‌ن مافه‌که و له زامینه‌که پزگاری بکا (إِنْ ضَمِنَ يَأْذَنِهِ) ئه‌گه‌ر به ئیزنی ماف له‌سه‌ره‌که ب‌ب‌یته‌ته زامین.

وَالْأَصَحُّ أَنَّه لَا يُطَالِبُهُ قَبْلَ أَنْ يُطَالِبَ، وَلِلضَّامِنِ الرُّجُوعُ عَلَى الْأَصِيلِ إِنْ وَجِدَ إِذْنَهُ فِالضَّامِنِ وَالْأَدَاءِ، وَإِنْ انْتَفَى فِيهِمَا فَلَا، وَإِنْ أَذِنَ فِالضَّامِنِ فَقَطْ رَجَعَ فِالْأَصَحِّ، وَلَا عَكْسَ فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ أَدَّى مُكْسَرًا عَنْ صِحَّاحٍ أَوْ صَالِحٍ عَنْ مِائَةٍ بِشَوْبٍ قِيمَتُهُ خَمْسُونَ فَلَا صَحِّحٌ أَنَّهُ لَا يَرْجِعُ إِلَّا بِمَا غَرِمَ، وَمَنْ أَدَّى دَيْنَ غَيْرِهِ بِأَضْمَانٍ وَلَا إِذْنَ

به‌لام (وَالْأَصَحُّ) فه‌رمووده‌ی پاستر (أَنَّهُ لَا يُطَالِبُهُ قَبْلَ أَنْ يُطَالِبَ) نابێ زامینه‌که داوای مافدا‌نه‌وه‌ی لێ‌بکا، پێ‌ش ئه‌وه‌ی داوای مافه‌که له‌وی ب‌ک‌ری.

ئینجا (وَالضَّامِنِ) هه‌ر کاتێ‌ک زامینه‌که له مالێ‌خۆ‌ی مافه‌که‌ی داوه خاوه‌ن مافه‌که، بۆ‌ی هه‌یه (الرُّجُوعُ عَلَى الْأَصِيلِ) ب‌گه‌رێ‌ته‌وه سه‌ر ماف له‌سه‌ره‌که و چه‌ندی له‌جیاتی داوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی لێ‌وه‌ریگریته‌وه (إِنْ وَجِدَ إِذْنَهُ فِي الضَّامِنِ وَالْأَدَاءِ) ئه‌گه‌ر ماف له‌سه‌ره‌که ئیزنی هه‌ب‌وی: له زامینی و له مافدا‌نه‌وه‌که‌دا.

به‌لام (وَإِنْ انْتَفَى فِيهِمَا) ئه‌گه‌ر له زامینی و له مافدا‌نه‌وه‌که‌دا ئیزنی نه‌ب‌وی (فَلَا) زامینه‌که هه‌یچ مافی‌کی نه‌یه ب‌گه‌رێ‌ته‌وه سه‌ر ماف له‌سه‌ره‌که بۆ ئه‌وه‌ی چه‌ندی داوه لێ‌ی وه‌ریگریته‌وه، چون‌که له خۆ‌یه‌وه -به‌خۆ‌پایی- مافه‌که‌ی داوه‌ته‌وه.

(وَإِنْ أَذِنَ فِي الضَّامِنِ فَقَطْ) ئه‌گه‌ر ماف له‌سه‌ره‌که -ته‌نها- ئیزنی دا‌بو: ب‌ب‌یته زامین و ئیزنی نه‌دا‌بو مافه‌که‌ی له‌جیاتی بدا‌ته‌وه، ئه‌و کاته (رَجَعَ) ده‌گه‌رێ‌ته‌وه سه‌ر ماف له‌سه‌ره‌که و چه‌ندی له‌جیاتی داوه لێ‌ی وه‌رده‌گریته‌وه (فِي الْأَصَحِّ) له فه‌رمووده‌ی پاستردا، چون‌که ئیزنی زامینی هه‌یه و زامینیش هۆ‌ی دا‌نه‌وه‌یه.

به‌لام (وَلَا عَكْسَ) به‌پێ‌چه‌وانه‌وه نابێ، واته: ئه‌گه‌ر ب‌ی‌ئیزن بوه زامین، به‌لام ئیزنی‌دا: مافه‌که‌ی له‌جیاتی بدا‌ته‌وه، ئه‌و کاته نابێ زامینه‌که مافه‌که‌ی لێ‌وه‌ریگریته‌وه

(فِي الْأَصْح) له فرموده‌ی راستردا، چونکه به هوی زامینه‌کی ئیزنده‌راو قهرزه‌کی داوه‌ته‌وه، به‌لام له فرموده‌کی‌تردا: بوی هیه‌لی وهریگریته‌وه، چونکه به ئیزنی وی مافه‌کی داوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک له (نهاية) و (مغنی) دا فرموویانه.

(وَلَوْ أَدَّى مُكْسَرًا عَنْ صِحاح) نه‌گه‌ر زامینه‌که پاره‌ی ورده‌ی له‌جیاتی درشته‌دایه‌وه (أَوْ صَالِح عَنْ مَأَوْ) یان سول‌کی کرد له‌جیاتی سه‌د دینار (بِتَوْبٍ قِيمَتُهُ خَمْسُونَ) پارچه‌جلیکی دایه‌وه که نرخ‌ی په‌نجا دینار بوو (فَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَا يَرْجِعُ إِلَّا بِمَا غَرِمَ) به فرموده‌ی راستر: نه‌وه‌ی داویه، ته‌نها ئه‌وی له ماف له‌سه‌ره‌که وهرده‌گریته‌وه، واته: ورده‌که‌و په‌نجا دیناره‌که، چونکه هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی له ده‌ست چوو.

(وَمَنْ أَدَّى دَيْنَ غَيْرِهِ) هه‌ر که‌سیک قه‌رز بۆ قه‌رزداریک بداته‌وه (بِالْضَّمانِ وَلَا إِذِنْ) بئ‌زامینی و بئ‌ئیزندانی قه‌رزداره‌که، نه‌وه قه‌رزکه له سه‌ر قه‌رزداره‌که لاده‌چی، به‌لام

فَلَا رُجُوعَ، وَإِنْ أَذِنَ بِشَرْطِ الرُّجُوعِ رَجَعَ، وَكَذَا إِنْ أَذِنَ مُطْلَقًا فِي الْأَصْح،
وَالْأَصْحُ أَنَّ مُصَالَحَتَهُ عَلَى غَيْرِ جِنْسِ الدَّيْنِ لَا تَمْنَعُ الرُّجُوعَ، ثُمَّ إِنَّمَا يَرْجِعُ الضَّامِنُ
وَالْمُؤَدَّى إِذَا أَشْهَدَا بِالْأَدَاءِ

(فَلَا رُجُوعَ) که‌سه‌که بوی نیه‌بگه‌په‌ته‌وه سه‌ر قه‌رزداره‌که‌و نه‌وه‌نده‌ی بوی داوه‌ته‌وه لئ‌ی وهریگریته‌وه، به‌لکو له کیس‌خوی ده‌چی، چونکه له هه‌دیسه‌کی (جابر)ی‌پا‌بردودا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به (أبوقتاده)ی فرموو: ﴿حَقَّ الْغَرِيمِ وَبَرَّيْتُ مِنْهُمَا الْمَيْتُ﴾ مافی‌خاوه‌ن قه‌رزکه که‌وته سه‌ر تو، مردوو‌ه‌که‌ش له دوو دیناره‌که‌ نازاد بو.

واته: چونکه (أبوقتاده) پیشدا زامین نه‌بو و ئیزنی مردوو‌ه‌که‌شی وهرنه‌گرتبو، بۆی دوو دیناره‌که له کیس‌خوی پۆشت و قه‌رزکه‌ش له سه‌ر مردوو‌ه‌که‌ لاچوو.

(وَإِنْ أَذِنَ بِشَرْطِ الرُّجُوعِ) نه‌گه‌ر قه‌رزداره‌که که‌سیکی ئیزن دا: قه‌رزکه‌ی بۆ بداته‌وه به‌و مه‌رجه‌ی بگه‌په‌ته‌وه‌و لئ‌ی وهریگریته‌وه، نه‌و کاته (رَجَعَ) مافی هیه‌بگه‌په‌ته‌وه سه‌ری و نه‌وه‌نده‌ی بوی داوه‌ته‌وه، لئ‌ی وهریگریته‌وه.

(وَكَذَا) هه‌روه‌ها مافی وهرگرته‌وه‌ی هیه‌ (إِنْ أَذِنَ مُطْلَقًا) نه‌گه‌ر قه‌رزداره‌که ئیزنی دابی و باسی گه‌پانه‌وه سه‌ریشی نه‌کردی و بئ‌ئیزن نه‌بویته‌ زامین (فِي الْأَصْح) له فرموده‌ی راستردا، چونکه به بئ‌زامینی به مه‌به‌ستی لئ‌وه‌رگرته‌وه‌و به ئیزنی قه‌رزداره‌که قه‌رزکه‌ی داوه‌ته‌وه.

ئینجا (وَالْأَصْحُ) به فرموده‌ی راستر (أَنَّ مُصَالَحَتَهُ عَلَى غَيْرِ جِنْسِ الدَّيْنِ) سول‌کردنی ئیزندراوه‌که له سه‌ر شتیکی‌تر: که په‌گه‌زی قه‌رزکه‌ نه‌بی، واته: نه‌گه‌ر له‌جیاتی قه‌رزکه‌ شتیکی‌تری داوه‌خاوه‌ن قه‌رزکه‌، نه‌وه (لَا تَمْنَعُ الرُّجُوعَ) پێگای گه‌پانه‌وه‌و وهرگرته‌وه‌ ناگرێ، که‌واته: له قه‌رزکه‌و له‌و شته‌ی له جیاتی داوه‌، کامه‌یان که‌متره‌، ئه‌ویان له

قهرزداره که وهرده گریته وه.

﴿ناگاداری﴾: نه گهر بلّیته یه کیکی تر: (تالیک بده نازده له که م). یان بلّی: (به پاره له دیلی بزگارم بکه). یان بلّی: (قهرزه که م بۆ بده وه). یان بلّی: (ژنه که م به خیو بکه). له وه مه سه لانه دا - به بی مه رج - مافی هیه بکه پیتته وه سه ری و مه سه ره فه که ی لی وهریگریته وه، به لام نه گهر بلّی: (خانوه که م بۆ نوی بکه وه). یان بلّی: (قهرزی فلانکه سه بده وه). نه وه نه گهر به مه رجی دانابی لی وهریگریته وه، مافی هیه لی وهریگریته وه، نه گهر نا: نا، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوته وه.

(ثُمَّ) نینجا له داوی مافدانه وه که (إِنَّمَا يَرْجِعُ الضَّامِنُ وَالْمُؤَدِّي) زامینه که وه نه وه که سه ی قهرزه که ی - به نیزن - داوته وه، ته نها له حاله تیکی وه هادا ده که پیتته وه سه ره ماف له سه ره که (إِذَا أَشْهَدَا بِالْأَدَاءِ) نه گهر بۆ مافدانه وه که شاهیدیان گرتبی: جا شاهیده که رَجُلَيْنِ أَوْ رَجُلًا وَامْرَأَتَيْنِ، وَكَذَا رَجُلٌ لِيُخْلِفَ مَعَهُ فَإِلَّا أَصَحَّ، فَإِنْ لَمْ يُشْهَدْ فَلَا رُجُوعَ إِنْ أَدَّى فِي غَيْبَةِ الْأَصِيلِ وَكَذَّبَهُ، وَكَذَا إِنْ صَدَّقَهُ فَإِلَّا أَصَحَّ، فَإِنْ صَدَّقَهُ الْمَضْمُونُ لَهُ أَوْ أَدَّى بِحَضْرَةِ الْأَصِيلِ رَجَعَ عَلَيْنَا لَمْذَهَبٍ.

(کتاب الشَّرْكَه)

هِيَ أَنْوَاعُ: شَرْكَه الْأَبْدَانِ كَشَرْكَه الْحَمَّالِينَ وَسَائِرِ الْمُحْتَرِفَةِ

(رَجُلَيْنِ) دوو پیاو بن (أَوْ رَجُلًا وَامْرَأَتَيْنِ) یان پیاویک و دوو ئافرهت بن (وَكَذَا رَجُلٌ) ههروه ها پیاویکیش به سه (لِيُخْلِفَ مَعَهُ) تاکو له گهل شاهیدی پیاوه که سویند بخوا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا.

(فَإِنْ لَمْ يُشْهَدْ) جا نه گهر زامینه که هیچ شاهیدی نه گرتبو (فَلَا رُجُوعَ) مافی گه پانه وه سه ری نیه (إِنْ أَدَّى فِي غَيْبَةِ الْأَصِيلِ) نه گهر له حاله تی ئاماده نه بوونی ماف له سه ره که مافه که ی دابیته وه (وَكَذَّبَهُ) ماف له سه ره که ش باوه پی پی نه کا (وَكَذَا إِنْ صَدَّقَهُ) ههروه ها نه گهر باوه پیشی پی بکا مافی نیه بکه پیتته وه سه ری (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، چونکه نه گهر داوی مافه که ی لی بکری، شاهیدی مافدانه وه ی نیه.

به لام (فَإِنْ صَدَّقَهُ الْمَضْمُونُ لَهُ) نه گهر زامین بۆ کراوه که - که خاوهن مافه که یه - نه، یان میراتگره که ی باوه پی پی کردو گوتی: پاسته مافه که ی داومه ته وه (أَوْ أَدَّى بِحَضْرَةِ الْأَصِيلِ) یان به ئاماده بوونی ماف له سه ره که مافه که ی داوه، له وه دوو حاله ته دا (رَجَعَ) ده که پیتته وه سه ره ماف له سه ره که و لی وهرده گریته وه، هه ره چنده شاهیدیش نه بی (عَلَى الْمَذَهَبِ) له سه ره فهرمووده ی پاستی مه زهه ب، چونکه له مه سه له ی یه که مدا خاوهن ماف دانی به ماف وهرگتنه وه دا هیئاوه و ناتوانی داوی مافه که ی لی بکا، له دووه مه که شدا که مته ره غه می له ماف له سه ره که وه یه: که شاهیدی نه گرتوه.

﴿ كِتَابُ الشَّرِكَةِ: پەرتوکی ھاوبەشیەتی ﴾

واتە: ھەبوونی مافێك لە شتێكدا بۆ دوو كەس، یان زیاتر، پێغەمبەر ﷺ لە ھەدیسێکی (قۇسسی)دا دەفەرموی: ﴿يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا ثَالِثُ الشَّرِيكَيْنِ مَا لَمْ يَخُنْ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ، فَإِذَا خَانَ خَرَجْتُ مِنْ بَيْنَهُمَا﴾ رواه أبو داود وصححه الحاكم، خۆی گەر ھەر دەفەرموی: من ھاوێی سێ یەمینی دوو ھاوبەشیەکانم تا خیانت لە گەڵ یەکتری ناکەن، جا ھەر کاتێک یەکیکیان خیانتی لە گەڵ ئەوی تر کرد، من لە نێوانیان دەردەچم. واتە: بەرەكەت لە مالهە یاندا ناھێڵم.

(ھێ) ھاوبەشی (أنواع) چوار جۆرن:

یەكەم: (شَرِكَةُ الْأُبْدَانِ) ھاوبەشی لەشەكان (كَشْرِكَةِ الْحَمَالَيْنِ) ھەكو ھاوبەشی بارەلگرەكان و (وَسَائِرِ الْمُحْتَرَفَةِ) گشت پیشەكارانی تریش: ھەكو بەرگدروو و دارتاش و لِيَكُونَ بَيْنَهُمَا كَسْبُهُمَا مُتَسَاوِيًا أَوْ مُتَفَاوِتًا مَعَ اتِّفَاقِ الصَّنْعَةِ أَوْ اخْتِلَافِهَا، وَشَرِكَةُ الْمُفَاوِضَةِ لِيَكُونَ بَيْنَهُمَا كَسْبُهُمَا وَعَلَيْهِمَا مَا يَعْرِضُ مِنْ غُرْمٍ، وَشَرِكَةُ الْوُجُوهِ بِأَنْ يَشْتَرِكَ الْوَجِيهَانِ لِيَبْتَاعَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِمُوجَلٍّ لَهُمَا فَإِذَا بَاعَا كَانَ الْفَاضِلُ عَنِ الْأَثْمَانِ بَيْنَهُمَا، وَهَذِهِ الْأَنْوَاعُ بَاطِلَةٌ، وَشَرِكَةُ الْعِنَانِ صَحِيحَةٌ، وَيُشْتَرَطُ فِيهَا

دەلالەتەكان و... ھتد (لِيَكُونَ بَيْنَهُمَا كَسْبُهُمَا مُتَسَاوِيًا) تاكو ئەو مالەى بە پیشەكەیان ھەدەستی دێنن لە نێوانیاندا بە یەكسانی بێ (أَوْ مُتَفَاوِتًا) یان لێك جیاواز بێ، واتە: بەشی ھەندێکیان لە ھەندێکیان زیاتر بێ، جا جیاوازی نیە: (مَعَ اتِّفَاقِ الصَّنْعَةِ) پیشەكەیان ھەكو یەكتری بێ (أَوْ اخْتِلَافِهَا) یان لێك جیا بێ، ئەم جۆرە ھاوبەشیە دروست نیە، چونكە فریودانی تێدایە.

بەلام لە مەزھەبی ئیمامی (حنفی)دا دروستە، ھەرھەك لە (مجمع الأنهر)دا پوون كراو ھەتھە، بەلگەشی ئەم ھەدیسە یە: ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِشْتَرَكْتُ أَنَا وَعَمَّارٌ وَسَعْدٌ فِيمَا نُصِيبُ يَوْمَ بَدْرٍ، فَجَاءَ سَعْدٌ بِأَسِيرَيْنِ وَلَمْ أَجِءْ أَنَا وَعَمَّارٌ بِشَيْءٍ﴾ رواه أبو داود بسند منقطع، (عبدالله) فەرموی: من و (عمار) و (سعد) بۆینە ھاوبەشیەكتری لەو شتەى لە غەزای (بدر) دەستمان دەكەوێ، جا (سعد) دوو دیلی گرتن و ھینانی، ئێمەش ھیچمان نەھینا.

دووەم: (وَشَرِكَةُ الْمُفَاوِضَةِ) ھاوبەشی یەكسانی: ھەك ببنە ھاوبەش (لِيَكُونَ بَيْنَهُمَا كَسْبُهُمَا) تاكو ئەو ھە مالى خۆیان، یان بەلاشەى خۆیان ھەدەستی دێنن لە نێوانیاندا بە یەكسانی بێ، ھەم (وَعَلَيْهِمَا مَا يَعْرِضُ مِنْ غُرْمٍ) لە سەر ھەردووکیان بێ: ژماردنی ئەو زەرەرەى دێتە سەریان، بە ھۆی زەوتکردن و فەوتان و زەرەرەكانى تر.

سێیەم: (وَشَرِكَةُ الْوُجُوهِ) ھاوبەشی پیاوماقولا (بِأَنْ يَشْتَرِكَ الْوَجِيهَانِ) ھەك دوو كەسى متمانە پێكراو ببنە ھاوبەش (لِيَبْتَاعَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِمُوجَلٍّ) تاكو ھەر یەكەیان

شتیک به قهرز بکپی (لَهُمَا) شته کپاوه که ی هر یه که شیان بۆ ههردووکیان بۆ (فَإِذَا بَاعَا) جا هه کاتیک شته کانیان فروشت و پاره ی فروشیاره کانیان داوه (كَانَ الْفَاضِلُ عَنِ الْأَثْمَانِ بَيْنَهُمَا) نه وه ی له پاره ی فروشیاره کانیان زیاد بۆ، له نیتوانیادا به هاوبه شی بۆ. ئینجا بزانه: له مه زه بی ئیمامی (حنفی) دا نه و دوو جوړه هاوبه شیان هه وه کو جوړی به که م دروستن، به لام (وَهَذِهِ الْأَنْوَاعُ) نه و هه رسیک جوړانه له مه زه بی ئیمامی (الشافعی) دا (باطِلَةٌ) به تالزو دروست نابن، که وایو: هه که سه یان نه وه ی به لاشه و به مالی خۆی وه ده سستی هیناوه ته نها بۆ خۆیه تی.

چواره م: (وَشِرْكَةُ الْعِنَانِ) هاوبه شی مالییه، واته: له مالیکیاندا بینه هاوبه ش تاكو بازگانی بۆ بکه ن (صَحِيحَةٌ) نه وه دروسته، به (إجماع) زانیانی ئیسلام (وَيُشْتَرَطُ فِيهَا لَفْظٌ يَدُلُّ عَلَى الْإِذْنِ فَالْتَّصَرُّفُ، فَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى اشْتَرَكْنَا لَمْ يَكْفِ فِي الْأَصَحِّ، وَفِيهِمَا أَهْلِيَةُ التَّوَكُّلِ وَالتَّوَكُّلُ، وَتَصَحُّحُ فِي كُلِّ مِثْلِيٍّ دُونَ الْمُتَقَوِّمِ، وَقِيلَ تَخْتَصُّ بِالنَّقْدِ الْمَضْرُوبِ، وَيُشْتَرَطُ خَلْطُ الْمَالَيْنِ بِحَيْثُ لَا يَتَمَيَّزَانِ، وَلَا يَكْفِي الْخَلْطُ مَعَ اخْتِلَافِ جِنْسٍ، أَوْ صِفَةٍ كَصِحَاحٍ وَمُكْسَرَةٍ، هَذَا إِذَا أَخْرَجَا مَالَيْنِ وَعَقَدَا، فَإِنْ مَلَكََا مُشْتَرَكًا يَارِثُ وَشَرَاءٍ وَغَيْرِهِمَا

به مه رج داده ندی له هاوبه شی مالییدا (لَفْظٌ) وشه یه کی وها بگوتری: که (يَدُلُّ عَلَى الْإِذْنِ) به لگه و نیشانه بۆ له سه ر ئیزندانی هه ر یه که یان بۆ نه و ی تر (فِي التَّصَرُّفِ) له ده ستکاری کردنی ماله که: به کپین و فروشتن، که وایو: (فَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى اشْتَرَكْنَا) نه که ر ته نها نه وه نده یان به یه کتری گوت: بۆینه هاوبه ش (لَمْ يَكْفِ) نه وه نده به س نیه (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ی به هیژتردا، به لگو مه رجه: هه ردووکیان بلینه یه کتری: ئیزنم دای مامله ت له و ماله دا بکه ی.

(و) هه روه ها به مه رج داده ندی (فِيهِمَا) له هه ردوو هاوبه شه کاند (أَهْلِيَةُ التَّوَكُّلِ وَالتَّوَكُّلِ) به شه ر بتوانی: وه کیل وه ریگری و هه م بیته وه کیلی که سیکی تر له ده ستکاری مالییدا، چونکه هه ر یه که یان وه کیلی هاوبه شه که ی تره و هه م هاوبه شه که شی کردۆته وه کیلی خۆی. (وَتَصَحُّحُ) هاوبه شی دروست ده بی (فِي كُلِّ مِثْلِيٍّ) له گشت شتیکی هاوینه یی دا: که له حاله تی تیکه لیدی لیک جیا نه کرینه وه: وه کو پاره و دانه ویله (دُونَ الْمُتَقَوِّمِ) به لام له و شتانه دا دروست نابن: که نرخیان بۆ داده ندی: وه که لویه لو ئاژه لو جلویه رگ، چونکه ناگونجی نه و جوړه شتانه به شیوه یه کی وها تیکه ل بکرین: که لیک جیا نه کرینه وه (وَقِيلَ) له فه رموده یه کی بی هیژدا: (تَخْتَصُّ بِالنَّقْدِ الْمَضْرُوبِ) هاوبه شی تاییه ته به پاره ی سکه لیدراو.

(وَيُشْتَرَطُ خَلْطُ الْمَالَيْنِ) به مهرج داده ندری پیش ماملت به ستنه که: ماله که یان تیکه ل بکن (بِحَيْثُ لَا يَتَمَيَّزَانِ) به جوریکی وه ها: که لیک جیا نه کرینه وه، که وایو: (وَلَا يَكْفِي الْخَلْطُ مَعَ اخْتِلَافِ جِنْسٍ) تیکه ل کردنی نه و دوو مالانه به س نیه که په گه زیان لیک جیا بی: وه کو زیو (أَوْ صِفَةٍ) یان سیفه تیان لیک جیا بی (كَصِحَاحٍ وَمُكْسَرَةٍ) وه ک پاره ی درشته و ورده، یان پاره ی دوو وولات.

(هَذَا) به مهرج دانانی تیکه ل کردن (إِذَا أَخْرَجَا مَالَيْنِ) له و کاته دایه: که هه ردوویان مالی خویان بینو (وَعَقْدًا) مامله تی هاویه شیعی بیه ستن، به لام (فَإِنْ مَلَكَ مُشْتَرَكًا) نه گهر هه ردوویان مالیکی هاویه شیان ویکپا بووه ملک: وه ک (بِبَارِثٍ) به هوی میراتگرتن ببینه خاوه نی ماله که (وَشِرَاءٍ) هم وه کو به کپینو (وَتَغْيِرِهِمَا) جگه له و دوانه ش وه کو شتیکیان **وَأَذِنَ كُلٌّ لِلْآخَرِ فَاَلتِّجَارَةُ فِيهِ تَمَّتِ الشَّرِكَةُ، وَالْحِيلَةُ فَاَلشَّرِكَةُ فِي الْعُرُوضِ أَنْ يَبِيعَ كُلُّ وَاحِدٍ بَعْضَ عَرْضِهِ بِبَعْضِ عَرْضِ الْآخَرِ وَيَأْذَنَ لَهُ فِي التَّصْرِيفِ، وَلَا يُشْتَرَطُ تَسَاوِي قَدْرِ الْمَالَيْنِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِقَدَرِهِمَا عِنْدَ الْعَقْدِ، وَيَتَسَلَّطُ كُلُّ مِنْهُمَا عَلَى التَّصْرِيفِ بِلَا ضَرَرٍ: فَلَا يَبِيعُ نَسِيئَةً وَلَا بَغْيٍ نَقْدِ الْبَلَدِ وَلَا بَغْيٍ فَاحِشٍ وَلَا يُسَافِرُ بِهِ وَلَا يُبْذَعُهُ بَغْيٍ إِذْنٍ، وَلِكُلِّ فَسْخُهُ مَتَى شَاءَ،**

به هاویه شی پی بیه خشری، ئینجا (وَأَذِنَ كُلٌّ لِلْآخَرِ فِي التِّجَارَةِ فِيهِ) هه ریه که شیان نه ویتری ئیزندا: بازرگانی له و ماله دا بکا، نه وه (تَمَّتِ الشَّرِكَةُ) هاویه شیعه ته واوده بیو دامه زراوه، چونکه مه به ستنی تیکه لیه که هاتوته جی.

(وَالْحِيلَةُ) پیکایه کی شهرعی (فِي الشَّرِكَةِ فِي الْعُرُوضِ) ده رباره ی هاویه شی له که لوپه لدا نه مه یه: (أَنْ يَبِيعَ كُلُّ وَاحِدٍ بَعْضَ عَرْضِهِ) هه ر هاویه شی که به شیکی که لوپه له که ی خوی بفروشیتنه نه ویتر (بِبَعْضِ عَرْضِ الْآخَرِ) به به شیکی که لوپه له که ی نه ویتر، ئینجا (وَيَأْذَنَ لَهُ فِي التَّصْرِيفِ) هه ریه که یان-له دوا ی لیکوه رگرتن- نه ویتر ئیزن بدا: له ده ستکاری کردنی ماله که یان. پیکایه کی تریش نه مه یه: هه ریه که یان به شیکی ماله که ی خوی بفروشیتنه نه ویتر به قهرز، ئینجا قهرزه که یان وه به ریه کتری بیخن.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی هاویه شی به مهرج داناندری (تَسَاوِي قَدْرِ الْمَالَيْنِ) نه ندازه ی ماله کانی هه ردوویان یه کسان بی (وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ی پاستتر: (أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ الْعِلْمُ بِقَدَرِهِمَا عِنْدَ الْعَقْدِ) به مهرج داناندری-له کاتی ماملت به ستندا- بزاندیری نه ندازه ی ماله که یان چه نده، نه گهر بگونجی له مه وودا بزاندیری.

(وَيَتَسَلَّطُ كُلُّ مِنْهُمَا عَلَى التَّصْرِيفِ) له دوا ی ئیزندان هه ریه که یان ده بیته خاوه ن ده سه لات له سه ر ده ستکاری کردن له ماله هاویه شه که دا، به و مهرجه ی (بِلَا ضَرَرٍ) ده ستکاریه که بی زیان بی، که وایو: (فَلَا يَبِيعُ نَسِيئَةً) نابی هیچیکیان ماله که به قهرز بفروشی

(وَلَا يَغْيِرُ نَقْدَ الْبَلَدِ) هه م نابئ به پاره يه کي تري - جگه له پاره ي شوينه که - بيفروشي (وَلَا يَغْيِرُ فَا حِش) نابئ کرپن و فروشتن به زهره ريکي ناشپن بکا.
 (وَلَا يُسَافِرُ بِهِ) نابئ ماله هاويه شه که له گه ل خويا بباته سه فهر، به لام نه گه ر ترسي فه وتاني ماله که ي هه بي، نه و کاته دروسته له گه ل خويا ببياته شويني کي تري (وَلَا يُبْضِعُهُ) نابئ بيداته ده ست که سيکي تري تا کو - بئ نه وان - کاري تي دا بکا، جا نه و قه ده غه کراوانه ي پرا بردو، گشتي (يَغْيِرُ إِذْنُ) به بي ئيزني هاويه شه که ي تري دروست نينه، واته: نه گه ر هاويه شه که - هه ر کامه يان - ئيزن بدا، نه وه دروسته.

(وَأَكْلَ فَسْخُهُ) بئ گشت هاويه شيك - به ته نها - دروسته: مامله تي هاويه شيه تي هه لئوه شينته وه (مَتَى شَاءَ) هه ر کاتيک حه ز بکا.

وَيَنْعَزِلَانِ عَنِ التَّصَرُّفِ بِفَسْخِهِمَا، فَإِنْ قَالَ أَحَدُهُمَا عَزَلْتُكَ أَوْ لَا تَتَصَرَّفْ فِي نَصِيْبِي لَمْ يَنْعَزِلِ الْعَازِلُ، وَتَنْفَسِخُ بِمَوْتِ أَحَدِهِمَا وَيَجُئُونَهُ وَيَاغْمَائِهِ، وَالرَّبِيْعُ وَالْخُسْرَانُ عِلْقَدُ الْمَالَيْنِ تَسَاوِيًا فَيَالْعَمَلِ أَوْ تَفَاوَتًا، فَإِنْ شَرَطَا خِلَافَهُ فَسَدَّ الْعَقْدُ فَيَرْجِعُ كُلُّ عَلَى الْآخِرِ بِأَجْرَةِ عَمَلِهِ فِي مَالِهِ، وَتَنْفُذُ التَّصَرُّفَاتِ،

(وَيَنْعَزِلَانِ عَنِ التَّصَرُّفِ) هه ردووک هاويه شه که ان له کار ده که ون و ده سه لاتي ده ستکاري ماله که يان ناميئي (بِفَسْخِهِمَا) به هوي هه لئوه شانده وه ي هه ردووکيان، يان ته نها يه کيکيان، واته: هه ر کاتيک هه ردووکيان، يان ته نها يه کيکيان مامله تي هاويه شيه که ي هه لئوه شانده وه، بئ هيچيکيان دروست نابئ ده ستکاري ماله هاويه شه که بکا.

(فَإِنْ قَالَ أَحَدُهُمَا) جا نه گه ر هيچيکيان هه لئوه شانده وه، به لام ته نها يه کيکيان به هاويه شه که ي تري گوت (عَزَلْتُكَ) تو م له هاويه شي لادا (أَوْ) يان گوتي (لَا تَتَصَرَّفْ فِي نَصِيْبِي) ده ستکاري له به شه که ي مندا نه که ي، نه وه (لَمْ يَنْعَزِلِ الْعَازِلُ) لاده ره که - که نه و قسانه ي کرده - له ده سه لات لاناچئ و ماني ده ستکاري ده ميئي.

(وَر) هه روه ها (تَنْفَسِخُ) شه ريکايه تي هه لئوه شينته وه (بِمَوْتِ أَحَدِهِمَا) به هوي مردني يه کيک له هاويه شه که ان، هه م (وَيَجُئُونَهُ) به هوي شيتبووني، هه م (وَيَاغْمَائِهِ) به هوي بي هوشبووني، واته: نه گه ر هاويه شيك مرد، يان شيت بوو، يان بي هوش بوو، نه و کاته هاويه شيه که هه لئوه شينته وه و نابئ هاويه شه که ي تري ده ستکاري ماله هاويه شه که بکا.

(وَالرَّبِيْعُ وَالْخُسْرَانُ) قازانچ و زهره ري ماله هاويه شه که (عَلَى قَدْرِ الْمَالَيْنِ) له سه ر نه ندازه ي ماله کانيانه، نه ک به گوږه ي کاره که يان، واته: نه گه ر مالي يه کيک سه د دينار بي، هي نه وي تريش دوو سه د دينار بي، نه وه به شيکي قازانچه که بئ خاوه ن سه ده که يه و دوو به شيش بئ خاوه ن دوو سه ده که يه، هه روه هاش به شيکي زهره ره که له سه ر خاوه ني سه ده که يه و، دوو به شيش له سه ر خاوه ني دوو سه ده که يه، جياوازي نيه:

(تَسَاوِيًا فِي الْعَمَلِ) هاوېه شه كان به يه كسانى كار له ماله كه دا بكن (أَوْ تَفَاوَتًا) يان جياواز بن: وهك يه كيكيان زياتر كار بكا، يان ليزانتر بئ.

(فَإِنْ شَرَطًا خِلَافَهُ) جا نه گهر به مهرجيان دانا به دښى بپريارى پراېدو بئ: وهك ماله كه يان يه كسان بئ و قازانجى يه كيكيان زياتر بئ، يان به پيچه وانه وه بئ، نه وه (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله تى هاوېه شيه تى به تال ده بېته وه و دروست نابئ، كه و ابو: (فَيَرْجِعُ كُلُّ عَلَى الْآخِرِ) هر يه كيكيان له هاوېه شه كان ده گه پيته وه سهر هاوېه شه كه يتر (بِأَجْرَةٍ عَمَلِهِ فِي مَالِهِ) كړى كار كړدى له ماله كه يدا لى وه رده كړئ، واته: نه مه يان له و و رده كړئ و نه وېشيان له م و رده كړئ (و) هروها: له هاوېه شى نادرسته (تَتَنَفَّذُ التَّصَرُّفَاتُ) ده ستكار يه كانى وَالرَّبْحُ عَلَى قَدْرِ الْمَالَيْنِ، وَيَبْدُ الشَّرِيكَ يَدُ أَمَانَةٍ: فَيُقْبَلُ قَوْلُهُ فَإِلَّا الرَّدُّ وَالْخُسْرَانِ وَالتَّلَفُ، فَإِنْ ادَّعَاهُ بِسَبَبٍ ظَاهِرٍ طُولِبَ بَيِّنَةٌ بِالسَّبَبِ ثُمَّ يُصَدَّقُ فَيُتَلَفُ بِهِ، وَلَوْ قَالَ مَنْ فِي يَدِهِ الْمَالُ هُوَ لِي، وَقَالَ الْآخَرُ مُشْتَرَكٌ، أَوْ بِالْعَكْسِ صُدِّقَ صَاحِبُ الْيَدِ،

گشت هاوېه شه كان ياش له ماله كه دا جى به جى ده بئ، چونكه يه كتر يان ئيزن داوه (و) هروها (الرَّبْحُ) قازانج و زهره رى نه و هاوېه شيه نادرسته (عَلَى قَدْرِ الْمَالَيْنِ) له سهر نه ندازه ي ماله كان يانه، وهكو هاوېه شى دروست بو.

﴿**ناگادارى**﴾: له مه زه به ي ئيمامى (حنفى) دا دروسته: ماله كان يان يه كسان بئ و به شه قازانجى يه كيكيان زياتر بئ، هروها به پيچه وانه وهش دروسته، چونكه وا ده بئ: هاوېه شيك ليزانتره، يان زياتر كار ده كاو به يه كسانى پازى نابئ، هروها له كتيبه كانى خوياندا پوون كراوه ته وه.

﴿**باسى كيشه ي هاوېه شه كان**﴾

(وَيَدُ الشَّرِيكَ) ده ستى هاوېه ش له سهر به شى هاوېه شه كه يتر (يَدُ أَمَانَةٍ) ده ستى نه مينداری به، جياوازي هاوېه شى دروست و نادرست نيه، كه و ابو: (فَيُقْبَلُ قَوْلُهُ) قسه ي هاوېه شه كه و رده كړئ و به سويند باوه پى پئ ده كړئ: (فِي الرَّدِّ) له باره ي گه پانده وه ي به شى هاوېه شه كه يتر بى خودى هاوېه شه كه (وَالْخُسْرَانِ) هم له باره ي زهره ر كړنىش به سويند باوه پى پئ ده كړئ.

ئينجا بزانه: نه وه ي لى ده دزى و نه وه ي له گومرگ لى ده ستيندرئ، نه وهش به زهره ر داده ندرئ، هروها له (الشُّبْرَامَلْسَى) دا پوون كراوه ته وه.

(وَالَّتْلَفُ) هروها له باره ي له ناوچوونى ماله هاوېه شه كهش به سويند باوه پى پئ ده كړئ (فَإِنْ ادَّعَاهُ بِسَبَبٍ ظَاهِرٍ) جا نه گهر گوتى ماله كه به هڅه كى ناشكرا له ناو چووه: وهك سوتان و لافاو، نه وه (طُولِبَ بَيِّنَةٌ بِالسَّبَبِ) داواى شاهيدى لى ده كړئ: كه نه و

هؤیه پووی داوه (ثُمَّ يُصَدِّقُ فِي التَّلْفِ بِهِ) ئینجا به سویند باوه پئی ده کړی: که به هؤیه که ماله که فه وتاوه.

(وَلَوْ قَالَ مَنْ فِي يَدِهِ الْمَالُ) نه گهر نه و هاویه شه ی ماله که ی له دهسته، گوتی: (هُوَ لِي) نه و ماله گشتی هی خۆمه (وَقَالَ الْآخَرُ مُشْتَرِكٌ) هاویه شه که ی تریش گوتی: هه ردوو کمان له و ماله دا هاویه شین (أَوْ بِالْعَكْسِ) یان به پیچه وانه وه، خاوه ن دهسته که گوتی: هه ردوو کمان له و ماله دا هاویه شین، نه و ی تریش گوتی: گشتی هی منه. نه وه له هه ردوو مه سه له دا (صُدِّقَ صَاحِبُ الْيَدِ) خاوه ن دهسته که به سویند باوه پئی ده کړی، چونکه له دهست دابوون نیشانه یه کی ملکایه تی یه.

وَلَوْ قَالَ اقْتَسَمْنَا وَصَارَ لِي صُدُقُ الْمُنْكَرِ، وَلَوْ اشْتَرَى وَقَالَ: اشْتَرَيْتُهُ لِلشَّرِكَةِ أَوْ لِنَفْسِي وَكَذَّبَهُ الْآخَرُ صُدُقَ الْمُشْتَرَى.

به لām (وَلَوْ قَالَ) نه گهر خاوه ن دهسته که گوتی: (اقْتَسَمْنَا وَصَارَ لِي) ماله که مان به ش کردوه و نه مه ی له ژیر دهسته به و ته مالی من. هاویه شه که ی تریش گوتی: به شمان نه کردوه و هه ردوو کمان تییدا هاویه شین. نه وه (صُدُقَ الْمُنْكَرِ) به سویند باوه پ به و یان ده کړی که ده لئ به ش نه کراوه.

(وَلَوْ اشْتَرَى) نه گهر هاویه شیک شتی کی کړی (وَقَالَ اشْتَرَيْتُهُ لِلشَّرِكَةِ) شته که م بۆ هاویه شیه تی کړیوه (أَوْ) یان گوتی: (لِنَفْسِي) بۆ خۆم کړیومه (وَكَذَّبَهُ الْآخَرُ) هاویه شه که ی تریش گوتی: پاست ناکه ی. نه وه له هه ردوو حاله تدا (صُدُقَ الْمُشْتَرَى) باوه پ به کپاره که ده کړی نه گهر سویند بخوا، چونکه نه و مه به سستی خوی زیاتر ده زانی.

﴿پاشکو: له باره ی هاویه شیه تی خیزانی وچه ند مه سه له یه کی تر﴾

یه که م: وا پوو ده دا یه کی که ده مرئ و میراته که ی و کۆمه لیک مندالی له پاش به جی ده مینئ، جا نه گهر هاتو: یه کیکیان به و میراته - پئش به شکردن - ژنی هینا، یان حه جی کرد، یان هه ر مه سره فیکیتری کرد، نه وه یه تیمه کان مافیان هه یه نه ندازه ی به شی خویانی لئ وه ربگرته وه، هه روه ها نه وانه ی گه وره نه و ئیزنیان نه داوه، یان به مه رجی لئ وه ربگرته وه ئیزنیان دابو، نه وانیش مافیان هه یه نه ندازه ی به شی خویانی لئ وه ربگرته وه، به لām نه گهر یه کیکی بالغ و عاقل - به بئ مه رج - ئیزنی بدا، نه وه مانی وه ربگرته وه ی نیه، هه روه که له (الشبراملسی) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

جا نه گهر میراتگری که گوتی: نه م شته تایبه تی خۆمه، شته که ش له ده سستی خوی دا بوو، یان گوتی: بۆ خۆم - به قهرز، یان به مالی خۆم - کړیومه. یان گوتی: بۆ هاویه شیه تی - به قهرز، یان به مالی میراته که - کړیومه. له و مه سه لانه دا - نه گهر شاهید نه بئ - به سویند باوه پئی

پئ دهكرئ، ههروهك له كيشهئى هاوبه شهكاندا تازه پابرا.
 دووهم: نهگه ر ژن و ميژد، يان ميراتگره كانيان-له بارهئى كه لوپه لى ناو مال- بووه كيشه يان،
 نهوه ههركامه يان شاهميدى هه پئ كه لوپه له كهئى ده دريژئ، نهگه ر نا: نهوه كه لوپه له كه له
 دهست ههردووكاندايه، كه وابو: ههردووكان سويند دهخون و كه لوپه له كه له نيوانياندا
 دهكريته هاوبه ش به نيوه يئ، جا نهگه ر ته نها يه كيكيان سويندى خوارد، نهو كاته گشتى
 ده دريژه سويند خوره كه، ئينجا ليژه دا جياوازي نيه: شته كه بۆ ههردووكان بگونجئ: وهكو
 پاره، يان ته نها بۆ ميژده كه بگونجئ: وهكو چهك، يان ته نها بۆ ژنه كه: وهكو خشل، ههروهك
 له (تحفة) و (نهاية) و حاشيه كانياندا-له باسى (اقرار) دا پوون كراوه ته وه.

(كِتَابُ الْوَكَالَةِ)

شَرُطُ الْمُوَكَّلِ صَحَّةُ مُبَاشَرَتِهِ مَّا وَكَّلَ فِيهِ بِمِلْكٍ أَوْ وَلَايَةٍ،
 فَلَا يَصِحُّ تَوَكُّلُ صَبِيٍّ وَلَا مَجْنُونٍ

سى يه: بۆ ههچ هاوبه شيك-پيش به شكردن- دروست نيه: ههچ به شيكى خوى له ماله
 هاوبه شه كه ببا، مهگه ر هاوبه شه كه يتر ئيزنى بدا، يان په كاري بكاو له گه لئى به ش نه كا،
 نهو كاته دروسته: به شى خوى له مالى هاويينه يئ ببا: وهكو گه نم و پاره، به لام له ههچ
 حاله تيكا-پيش به شكردن- بۆى دروست نيه به شى خوى له مالى قرسيندراودا ببا: وهكو
 جل و بهرگ و ناژه ل.

جا ههريه كيك له هاوبه شه كان به شيكى شتيكى هاوبه ش له كه سيك و ههريگريته وه، نهوه
 گشتيان تييدا ده بنه وه هاوبه ش، ته نها له پارهئى فروشراودا نه پئ، واته: نهگه ر دوو كه س
 شتيكى هاوبه شيان فروشته يه كيكيتر، نهوه بۆ ههريه كه يان دروسته به ته نها به شه
 پاره كهئى خوى له كپاره كه و ههريگري و نهويتر له گه لئى نابيسته وه هاوبه ش، ههروهك له
 (تحفة) و حاشيه كانيدا ليژه وه له (باسى به شكردن) دا پوون كراوه ته وه.

چوارهم: نهگه ر پياويك به شوانتيكى گوت: ئه م مه پهم بۆ قه له و بكه، نيوهئى بۆ تۆ. يان ئه م
 دوو مه پهم به خيو بكه، يه كيكيان بۆ تۆ. ئه م مامله ته دروست نابئ-واته: شوانه كه نابيسته
 هاوبه شى پياوه كه- به لكو ماني كرئى هاويينهئى هه يه به هوى به خيو كردنى نيوه كهئى
 پياوه كه، ههروهك له (مغنى) دا فه رمويه تي و، له باسى (اجارة) شدا به دريژئى پوونى
 ده كه ينه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

﴿كِتَابُ الْوَكَالَةِ: پهرتوكى وهكيلايه تي﴾

واته: كاري خوى بداته دهست يه كيكيتر: تاكو له حاله تي ژيانيدا له جياتيى بكا
 ﴿عَنْ غُرُورَ الْبَارِقِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ مَعَهُ بِدِينَارٍ يَشْتَرِي لَهُ أَضْحِيَّةً...﴾ رواه البخاري،

پیتغه مبه ر ﷺ دیناریکی به (عروۃ) دا نارد، تاکو قوربانیه کی بۆ بکړئ به وه کیلایه تی.
 ئینجا بزانه: وه کیلایه تی له م چوار پوکنانه پیک دئ: (مُکِل): وه کیلگر. (وکیل): بریکار.
 (مُکِلُ فیه): کاری وه کیل تی داگراو. (صِیغَة): گوتی وه کیلگرتن.
 (شَرَطُ الْمُکِلِ) مهرجی وه کیلگره که، نه مه یه (صِحَّةٌ مُبَاشَرَتِهِ مَا وَکَلَ فِیهِ) دروست بئ:
 به خوی-پاسته وخو- نه و کاره بکا: که بریکاری تی دا گرتوه، جا (بِمِلْکِ) به هوی ملکایه تی
 بئ: وه ک بیکاته وه کیل تاکو مال ه که ی بفروشی (أَوْ وِلَایَةٍ) یان به هوی ده سه لاتداریه تی
 شهرعی بئ: وه ک بیکاته وه کیل تاکو کیژه که ی ماره بپرئ، که و ابو: (فَلَا یَصِحُّ تَوْکِیلُ
 صَبِیٍّ) دروست نابئ وه کیلگرتن مندال، هم (وَلَا مَجْنُونٍ) هی شیت، چونکه به خویان
 ناتوانن کاری خویان نه نجام بدهن.

وَلَا الْمَرْأَةُ وَالْمُحْرِمُ فِي النِّكَاحِ، وَيَصِحُّ تَوْکِیلُ الْوَلِيِّ فِي حَقِّ الطِّفْلِ،
 وَيُسْتَتْنٰی تَوْکِیلُ الْأَعْمٰی فِي الْبَیْعِ وَالشِّرَاءِ فَيَصِحُّ، وَشَرَطُ الْوَكِيلِ
 صِحَّةٌ مُبَاشَرَتِهِ التَّصَرُّفَ لِنَفْسِهِ، لَا صَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ، وَكَذَا الْمَرْأَةُ
 وَالْمُحْرِمُ فِالنِّكَاحِ، لَكِنْ الصَّحِيحُ اعْتِمَادُ قَوْلِ صَبِيٍّ فِالْإِذْنِ فِي دُخُولِ دَارٍ
 وَإِصَالِ هَدِيَّةٍ، وَالْأَصَحُّ صِحَّةٌ تَوْکِیلِ عَبْدٍ فِي قَبُولِ نِكَاحٍ وَمَنْعُهُ فِي الْإِجَابِ،

(وَلَا الْمَرْأَةُ) هم دروست نیه: ئافره تو (وَالْمُحْرِمُ) نه وه ی له ژیر ئیحرامدایه: به کیکی تر
 بکه نه وه کیلی خویان (فِي النِّكَاحِ) له ماره برپندا، چونکه دروست نیه: نه ئافره تو نه
 ئیحرامدار به خویان ماره برن.

هه روه هاش دروست نیه: پیاوی (فاسق) به کیکی تر بکاته وه کیلی خوی بۆ ماره برپنی
 کیژه که ی، هه روه که له (مغنی) دا هه رموویه تی، واته: به لام نه گهر (تقلید) ی نه و زانایانه بکا:
 که پیگه یان داوه پیاوی (فاسق) بییته (وه لی). نه و کاته دروست ده بئ: پیاویکی تر بکاته
 وه کیلی خوی، هه روه که له ماره برپندا پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالٰی.

(وَيَصِحُّ تَوْکِیلُ الْوَلِيِّ) دروسته سه ره رشتکار وه کیل بگری (فِي حَقِّ الطِّفْلِ) له باره ی مندال
 تاکو ده ستکاری مال ه که ی بکا، یان ماره ی بپرئ (وَيُسْتَتْنٰی) جیا ده کریت ه وه له و
 (قاعدة) ی پابردو (تَوْکِیلُ الْأَعْمٰی فِي الْبَیْعِ وَالشِّرَاءِ) وه کیلگرتن مروفی کویر له کرپن و
 فروشتندا (فَيَصِحُّ) وه کیلگرتنه که ی دروست ده بئ، هه رچه نده دروستیش نیه به خوی
 کرپن و فروشتن بکا.

(وَشَرَطُ الْوَكِيلِ) مهرجی وه کیله که ش نه مه یه: (صِحَّةٌ مُبَاشَرَتِهِ التَّصَرُّفَ لِنَفْسِهِ) دروست
 بئ-پاسته وخو- بۆ خوی نه و کاره بکا: که تییدا کراوته وه کیل، که و ابو: (لَا صَبِيٍّ
 وَمَجْنُونٍ) دروست نیه مندال و شیت ببنه وه کیلی که سیکی تر (وَكَذَا الْمَرْأَةُ وَالْمُحْرِمُ فِي عَقْدِ

النَّكَاحِ) ههروه‌ها دروست نیه: ئافرهت و پیاوی ژێر ئیحرām ببنه وهکیل بۆ ماره‌بهرینی ئافرهت، چونکه -به شرع- ناتوانن کاره‌که بکه‌ن.

که‌وابو: دروست نیه: پیاوی (فاسق) -پیش (تقلید) کردن- ببیتته وهکیلی ماره‌بهرین، هه‌روه‌که له باسی ماره‌بهریندا پوونی ده‌که‌ینه‌وه، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى (لَكِنَّ الصَّحِيحُ) به‌لام فه‌رمووده‌ی پاست ئه‌مه‌یه (إِعْتِمَادُ قَوْلِ صَبِيٍّ) دروسته: پشت به قسه‌ی مندالّ ببه‌ستری (فِي الْإِذْنِ فِي دُخُولِ دَارٍ) له ئیزندانی چوونه ناو خانوو، هم (وَإِصْلَالُ هَدْيَةٍ) له گه‌یاندنی دیاری‌دا.

(وَالْأَصَحُّ) فه‌رمووده‌ی پاستر: (صِحَّةُ تَوَكُّلٍ عَبْدٍ فِي قَبُولِ نِكَاحٍ) دروسته: کۆله بکریته وهکیل بۆ قبول‌کردنی ماره‌بهرین، به‌لام (وَمَنْعُهُ فِي الْإِيجَابِ) دروست نیه: بکریته وهکیل بۆ ماره‌بهرین، هه‌روه‌ها دروسته ئافرهت بکریته وهکیل بۆ ته‌لاق‌دانی ئافره‌تیک‌تر.

وَشَرَطُ الْمُؤَكَّلِ فِيهِ أَنْ يَمْلِكَهُ الْمُؤَكَّلُ: فَلَوْ وَكَّلَ بَيْعَ عَبْدٍ سَيَمْلِكُهُ وَطَلَّاقٍ مَنْ سَيَنْكِحُهَا بَطْلٌ فَإِلَّا صَحَّ، وَأَنْ يَكُونَ قَابِلًا لِلنِّيَابَةِ، فَلَا يَصِحُّ فِي عِبَادَةِ إِلَّا الْحَجَّ وَتَفْرِقَةَ زَكَاةٍ وَذَبْحَ أَضْحِيَّةٍ، وَلَا فِي شَهَادَةِ وَإِبْلَاءٍ وَلِعَانٍ وَسَائِرِ الْأَيْمَانِ، وَلَا فِي الظَّهَارِ فِي الْأَصَحِّ،

هه‌روه‌ها دروسته ده‌وله‌مه‌ندیك، یان هه‌ژاریك ببیتته وهکیلی هه‌ژاریك بۆ وه‌رگرتنی زه‌کات، هه‌روه‌ها دروسته مندالّ بکریته وهکیل: بۆ به‌شکردنی زه‌کات و بۆ سه‌ره‌پرینی قوربانی و بۆ حه‌جی سوننه‌ت، هه‌روه‌که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا ئه‌وه‌سه‌لانه پوون کراونه‌وه.

ئینجا بزانه: له مه‌زه‌بی ئیمامی (حنفی) دا دروسته: مندالی فامیده بکریته وهکیل، هه‌روه‌که له کتێبه‌کانی خۆیاندا فه‌رموویانه.

(وَشَرَطُ الْمُؤَكَّلِ فِيهِ) مه‌رجی وهکیل تێداگراو، یه‌که‌م: (أَنْ يَمْلِكَهُ الْمُؤَكَّلُ) وه‌کیلگره‌که خاوه‌نی وهکیل تێداگراوه‌که بێ، له کاتی وه‌کیلگرتندا، جا خاوه‌نیه‌که‌ی به‌هۆی ملکایه‌تی بێ، یان به‌هۆی ده‌سه‌لاتداریه‌تی شه‌رعی، که‌وابو: (فَلَوْ وَكَّلَ بَيْعَ عَبْدٍ سَيَمْلِكُهُ) ئه‌گه‌ر کردیه وهکیلی خۆی بۆ فروشتنی کۆله‌یه‌که که له مه‌ودوا ده‌بیتته ملک‌ی (وَطَلَّاقٍ مَنْ سَيَنْكِحُهَا) یان کردیه وهکیلی خۆی بۆ ته‌لاق‌دانی ژنیک که له مه‌ودوا ماره‌ی ده‌کا (بَطْلٌ) ئه‌وه وه‌کیلگرتنه به‌تاله‌و دانامه‌زێ (فِي الْأَصَحِّ) له فه‌رمووده‌ی پاستردا، چونکه ده‌سه‌لاتی شه‌رعی به‌سه‌ردا نیه.

دووه‌م: (وَأَنْ يَكُونَ قَابِلًا لِلنِّيَابَةِ) ده‌بی وهکیل تێداگراوه‌که قبولی جێگه‌ی بکا، که‌وابو: (فَلَا يَصِحُّ فِي عِبَادَةٍ) وه‌کیلگرتن له خواپه‌رستی لاشه‌یه‌ی دا دروست نابێ، چونکه مه‌به‌ست له خواپه‌رستی لاشه‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی خودی مرۆفه‌که‌یه.

(إِلَّا الْحَجَّ) ته‌نها حه‌ج و عومپه‌ نه‌بێ، له‌واندا وه‌کیلیه‌تی دروسته، هه‌روه‌که له حه‌جی په‌که‌که‌وتوودا پوون کراوه (وَتَفْرِقَةَ زَكَاةٍ) هم له به‌شکردنی زه‌کات و نه‌زرو که‌ففاپه‌تیشدا وه‌کیلگرتن دروسته (وَذَبْحَ أَضْحِيَّةٍ) هم له سه‌ره‌پرینی قوربانیشدا دروسته،

چونکه نه وانه خواپه رستی مالین ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَحَرَ ثَلَاثًا وَسِتِّينَ وَأَمَرَ عَلِيًّا أَنْ يَذْبَحَ الْبَاقِيَ ﴿رواه مسلم﴾، پیغه مبه رﷺ شهست و سئ ووشتری سه رپرین و فره منی به نیامی (علی) کرد: سی و حه فته که یتر سه ر بپرئ. واته: سه د ووشتری کردنه قوربانی.

(و) هروه ها (لَا فِي شَهَادَةٍ) وه کیلگرتن له شاهیدی داندا دروست نیه، هم (وَأَيْلَاءٍ) له سویندی جیماع نه کردندا دروست نیه، هم (وَلِعَانٍ) له له عنه ت لیکن کردنی ژن و میردا دروست نیه، هم (وَسَائِرِ الْإِيمَانِ) له هیچ سویند خوار دنه کانی تریشدا وه کیلگرتن دروست نیه، هروه ها له نه زکردن و له هه لواسینی ته لاقیشدا دروست نیه، هم (وَلَا فِي الظَّهَارِ) له زیهاریشدا دروست نیه (فِي الْأَصْحِ) له فره مووده ی پاستردا، که واته: له هیچ گونا مه کردنی کدا وه کیلگرتن دروست نابئ، هروه که له زوری به ی سه رچا وه کاند ا فره موویانه.

وَيَصِحُّ فِي طَرَفَيْ بَيْعٍ، وَهَبَةٍ، وَسَلَمٍ، وَرَهْنٍ،
وَالْفُسُوحِ، وَقَبْضِ الدُّيُونِ وَإِقْبَاضِهَا وَالِدَّعْوَى وَالْجَوَابِ، وَحَدَا فِي تَمَلُّكِ الْمُبَاحَاتِ
كَالْأَحْيَاءِ وَالْأَصْطِيَادِ وَالْإِحْتِطَابِ فَلَا أَظْهَرَ، لَا فِي الْإِقْرَارِ فَلَا أَصَحَّ، وَيَصِحُّ
فِي اسْتِيفَاءِ عُقُوبَةِ آدَمِيِّ كَقِصَاصٍ وَحَدِّ قَذْفٍ، وَقِيلَ لَا يَجُوزُ إِلَّا بِحَضَرَةِ الْمُؤَكَّلِ،

(وَيَصِحُّ) وه کیلگرتن دروست ده بیئ (فِي طَرَفَيْ بَيْعٍ) له هه ردو و لایه که ی کرپن و فروشتندا، هم (وَهَبَةٍ) له به خشین و (وَسَلَمٍ) له سه له م و (وَرَهْنٍ) له په من و (وَنِكَاحٍ) له ماره برپن، واته: تاکو وه کیله که یه کیکی له و مامله تانه بؤ بکا، یان بؤی قبول بکا.

(و) هروه ها (طَلَقٍ) وه کیلگرتن دروسته بؤ ته لاقدانی ژنه که ی، هه رچه ند وه کیله که ش نافره ت بیئ (وَسَائِرِ الْعُقُودِ) هم بؤ گشت مامله ت به ستنه کانی تریش وه کیلگرتن دروسته، وه که زامینی و سولح و هاویه شی و حه واله و وه کیلایه تی و به کریدان و باغه وانی و شوفعه و... هتد، هم (وَالْفُسُوحِ) بؤ گشت هه لوه شان دنه وه کانی ش دروسته: وه که هه لوه شان دنه وه ی سپاردن و خواستن و جه عاله و کرپن و فروشتن... هتد.

هم (وَقَبْضِ الدُّيُونِ) بؤ وه رگرتنه وه ی قه رزه کانی ش وه کیلگرتن دروسته و (وَأِقْبَاضِهَا) بؤ قه رز ویدانی ش دروسته، هم بؤ گه رده ن نازا دکردنی ش - له قه رز- وه کیلگرتن دروسته و (وَالدَّعْوَى) هم وه کیلگرتن دروست ده بیئ، بؤ داوا کردنی مال، یان سزای ئاده میزادان (وَالْجَوَابِ) هم بؤ وه لامدانه وه ی داوا یه کانی ش دروسته، هه رچه ند لایه نه که ی تریش پیئ ناخوش بیئ.

(وَكَذَا فِي تَمَلُّكِ الْمُبَاحَاتِ) هه روه ها وه کیلگرتن دروسته بؤ به ملک کردنی شته حه لاله کان: (كَالْأَحْيَاءِ) وه که زیند و و کردنه وه ی زه مینی مردو و (وَالْأَصْطِيَادِ) پاوکردن و (وَالْإِحْتِطَابِ) دار هینان (فِي الْأَظْهَرِ) له فره مووده ی به هیتردا (لَا فِي الْإِقْرَارِ) به لام له دان پیداهیتاندا وه کیلگرتن دروست نیه، وه که بلئ: توم کرده وه کیلی خوم تاکو له جیاتی من دان بیئی: من نه وه نده ی فلانکه س قه رزدارم (فِي الْأَصْحِ) له فره مووده ی پاستردا.

(وَيَصِحُّ) وهكيلگرتن دروست دهبي (فِي اسْتِيفَاءِ عُقُوبَةِ آدَمِيٍّ) بۆ وهرگرتنى سزاي مافي ئادهمیزاد: (كَقِصَاصِ) وهك كوشتنى له تۆلهي كوشتنيك (وَحَدِّ قَذْفِ) سزاي بوختان پيكردن (وَقِيلَ) له فهرموودهيهكي بئهيژدا: (لَا يَجُوزُ إِلَّا بِحَضْرَةِ الْمُوَكَّلِ) دروست نيه سزايهكه وهريگري تهنها به ئامادهبووني وهكيلگرهكه نهبي.

ههروهها بۆ كاريهدهستيش دروسته: وهكيل بگري بۆ وهرگرتنى سزاي مافي خوي گهوره، ههروهك له زۆريه ي سهراوهكاندا فهرموويانه، پيغه مبه ر ﷺ فهرمووي: ﴿أَعْدُ يَا أُنَيْسُ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمُهَا﴾ رواه الشيخان، نه ي (أُنَيْس) بپۆ لاي ژني ئه م پياوه، نهگه ر داني به زينادا هيئا، بهردباراني بكه.

وَلْيَكُنِ الْمُوَكَّلُ فِيهِ مَعْلُومًا مِنْ بَعْضِ الْأُجُوهِ، وَلَا يُشْتَرَطُ عَلَيْهِ مِنْ كُلِّ وَجْهِ، فَلَوْ قَالَ وَكُلْتُكَ فِي كُلِّ قَلِيلٍ وَكَثِيرٍ أَوْ فِي كُلِّ أُمُورٍ أَوْ فَوَضْتُ إِلَيْكَ كُلَّ شَيْءٍ لَمْ يَصِحَّ، وَإِنْ قَالَ فِي بَيْعِ أَمْوَالِي وَعَتَّقِ أَرْقَائِي صَحَّ، وَإِنْ وَكَّلَهُ فِي شِرَاءِ عَبْدٍ وَجَبَ بَيَانُ نَوْعِهِ، أَوْ دَارٍ وَجَبَ بَيَانُ الْمَحَلَّةِ وَالسُّكَّةِ، لَا قَدْرَ الثَّمَنِ فَيَالْأَصَحَّ، وَيُشْتَرَطُ مِنَ الْمُوَكَّلِ لَفْظٌ يَقْتَضِي

سوييه م: (وَلْيَكُنِ الْمُوَكَّلُ فِيهِ مَعْلُومًا) دهبي وهكيل تي داگراوهكه زاندارو بئ (مِنْ بَعْضِ الْأُجُوهِ) له چه ند پووئكه وه (وَلَا يُشْتَرَطُ عَلَيْهِ مِنْ كُلِّ وَجْهِ) به لام زانيني له هه موو پووئكه وه به مه رج داناندري.

(فَلَوْ قَالَ وَكُلْتُكَ فِي كُلِّ قَلِيلٍ وَكَثِيرٍ) جا نهگه ر گوتي: تۆم كرده وهكيلي خۆم له گشت زۆرو كه ميكي خۆمدا (أَوْ) يان گوتي: (فِي كُلِّ أُمُورٍ) تۆم كرده وهكيلي خۆم له گشت كاريكي خۆمدا (أَوْ) يان گوتي (فَوَضْتُ إِلَيْكَ كُلَّ شَيْءٍ) گشت شتيكي خۆم دايه دهستي تۆ، يان تۆ وهكيلي مني چي هه ز دهكي بيكه. له و مه سه لانه دا (لَمْ يَصِحَّ) وهكيلگرتنهكه دروست نابئ، نه وهك وهكيلهكه كاريكي وا بكا: كه وهكيلگرهكه پازي نهبي.

به لام (وَإِنْ قَالَ) نهگه ر گوتي: (فِي بَيْعِ أَمْوَالِي وَعَتَّقِ أَرْقَائِي) تۆم كرده وهكيلي خۆم له فروشتني ملك و ماله كانمداو له ئازادكردني كۆيله كانمدا، يان له وهرگرتنه وهي قه رزه كانمدا، نه وه (صَحَّ) وهكيلگرتنهكه دروسته.

ئينجا بزانه: نهگه ر گوتي تۆم كرده وهكيلي خۆم گه رده ني فلانكه س ئازاد بكه له گشت قه رزه كانم. نه وهش دروسته، به لام مه رجه: وهكيلگرهكه نه ندازه ي قه رزه كان بزاني، ههروهك له (مغني) دا فهرموويه تي.

(وَإِنْ وَكَّلَهُ فِي شِرَاءِ عَبْدٍ) نهگه ر كرديه وهكيل بۆ كرپيني كۆيله يهك (وَجَبَ بَيَانُ نَوْعِهِ) واجبه: جۆري كۆيله كه ي بۆ ديارى بكا: له چ گه ليك بئ (أَوْ دَارٍ) يان نهگه ر كرديه وهكيلي خۆي بۆ كرپيني خانوو (وَجَبَ بَيَانُ الْمَحَلَّةِ) واجبه: گه په كه كه ي بۆ ديارى بكا، هه م (وَالسُّكَّةِ)

کۆلانه که شی بۆ دیاری بکا (لَا قَدْرَ الْثَمَنِ) به لām دیاری کردنی ئەندازهی پاره له کپینی هیچ شتیکدا مەرج نیه (فِي الْأَصْح) له فهرموودهی پاستتردا، که وابو: ئەگەر گوتی: به هەر نرخیک بئ: که م، یان زۆر بۆم بکپه، ئەو کاته دروسته: به زیاتر له نرخى هاروینەى خۆى بیکرئ.

ههروهها ئەگەر گوتی: تۆ وهکیلى منى هەر ژنیک حەز دەکەى لیم ماره بپره. ئەوهش دروسته و به بۆچوونی خۆى ژنیکى بۆ ماره دهکا، ههروهك له (تحفة) و حاشیهکانیدا ئەو دوو مهسه له یه پوون کراونه وه.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی وهکیلايه تی به مەرج دادەندری (مِنَ الْمُوَكَّلِ لَفْظُ) له لای وهکیلگره که وه قسه یه کی وهها بگوترئ، یان بنووسری: که (يَقْتَضِي رِضَاهُ: كَوَكَّلْتُكَ فِي كَذَا أَوْ فَوَّضْتُهُ إِلَيْكَ أَوْ أَنْتَ وَكَيْلِي فِيهِ، فَلَوْ قَالَ بَعْ أَوْ أَعْتَقَ حَصَلَ الْإِذْنُ، وَلَا يُشْتَرَطُ الْقَبُولُ لَفْظًا، وَقِيلَ يُشْتَرَطُ، وَقِيلَ يُشْتَرَطُ فِي صِيغِ الْعُقُودِ كَوَكَّلْتُكَ، دُونَ صِيغِ الْأَمْرِ كَبِعْ وَأَعْتَقَ، وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُهَا بِشَرْطٍ فِالْأَصَحِّ، فَإِنْ نَجَزَهَا وَشَرَطَ لِلتَّصَرُّفِ شَرْطًا

رِضَاهُ) بگه یه نئ و نیشانه بئ: له سه رپازی بوونی وهکیلگره که: به و کاره ی که وهکیله که له جیاتیی دهیکا (ک) وهك بلئ: (وَكَّلْتُكَ فِي كَذَا) تۆم کرده وهکیلى خۆم له و کاره دا (أَوْ فَوَّضْتُهُ إِلَيْكَ) یان ئەو کاره م دا دهستی تۆ (أَوْ أَنْتَ وَكَيْلِي فِيهِ) یان تۆ وهکیلى منى له و کاره، یان تۆم له جئى خۆم دانا له و کاره دا (فَلَوْ قَالَ) جا ئەگەر-تهنها- گوتی: (بِعْ) ئەو شته م بۆ بفروشه، یان بۆم بکپه (أَوْ أَعْتَقَ) یان کۆيله که م ئازاد بکه، ئەوه (حَصَلَ الْإِذْنُ) ئیزندانە که دیتە جئ، کپین و فروشتنه که و ئازادکردنه که دروست دهبن.

ئینجا بزانه: نووسین وهه وال ناردن به سه بۆ دروستبوونی وهکیلايه تی، ههروهك له زۆربه ی سه رچاوه کانداهرموویانه، واته: مەرج نیه: وهکیل و وهکیلگره که له یه ک دانیشگه دا بن، که وابو: ئەگەر نامه ی نووسی، یان هه والی ناردو گوتی: فلانکه سم کرده وهکیلى خۆم له م کاره دا، ئەوه وهکیلايه تی دروست دهبی (وَلَا يُشْتَرَطُ الْقَبُولُ لَفْظًا) به مەرج داناندري وهکیله که به گۆتن وهکیلايه تی قبول بکا، به لکو ئەوه مەرجه: به گۆتن وهکیلايه تی په د نه کاته وهه نه لئ: قبول ناکه م، یان کاره که ناکه م. واته: ئەگەر قسه یه کی وهه ی گوت، ئەو کاته وهکیلايه تی به تال دهبیته وه، جا ئەگەر په شیمان بۆوه، واجبه: گۆته ی وهکیلگرتن نوئ بکریته وه، ههروهك له (مغنی) دا فهرموویه تی.

ئینجا بزانه: ئەوه ی پابردو له و حاله ته دا بوو: که وهکیله که به خۆپایی- وهکیلايه تی- بکا، به لām ئەگەر به کرئ بیکا، ئەو کاته واجبه- به گۆتن- وهکیلايه تی قبول بکا، ههروهك له

(تحفة) و (نهاية) دا فەرموویانە (وَقِيلَ) لە فەرموودەییەکی بێ هیژدا (يُشْتَرَطُ) قبول کردن به مەرج دادەندری (وَقِيلَ) لە فەرموودەییەکی بێ هیژدا (يُشْتَرَطُ فِي صَيِّغِ الْعُقُودِ) قبول کردن له وشەکانی ماملەت بەستندا به مەرج دادەندری (كَمْ) وهك بلی: (وَكَلْتُكَ) تۆم کردە وهکیلی خۆم (دُونَ صَيِّغِ الْأَمْرِ) به لام له وشەکانی فەرماندا به مەرج داناندری (كَمْ) وهك بلی: (بِعْ) بفروشه (وَأَعْتَقُ) ئازاد بکا.

(وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُهَا بِشَرْطٍ) دروست نیه وهکیلیاتی به مەرجیکه وه هەلبواسری، وهك بلی: هەر کاتیك باوکم هاته وه، یان سهری مانگ هات، تۆم کردە وهکیلی خۆم. واتە: وهکیلیاتی به تالە (فِي الْأَصَحِّ) له فەرموودەیی پاستردا، به لام (فَإِنْ نَجَزَهَا) ئەگەر به وشەییکی بپایه وه کردیه وهکیل و (وَشَرَطَ لِلتَّصَرُّفِ شَرْطًا) بۆ دەستکاری کردنی شی جاز، وَلَوْ قَالَ وَكَلْتُكَ وَمَتَى عَزَلْتُكَ فَأَنْتَ وَكَيْلِي صَحَّتْ فِي الْحَالِ فِي الْأَصَحِّ، وَفِي عَوْدِهِ وَكَيْلًا بَعْدَ الْعَزْلِ الْوَجْهَانِ فِي تَغْلِيْقِهَا، وَيَجْرِيَانِ فِي تَغْلِيْقِ الْعَزْلِ. (فَصَلِّ) الْوَكِيلُ بِالْبَيْعِ مُطْلَقًا لَيْسَ لَهُ الْبَيْعُ بِغَيْرِ نَفْدِ الْبَلَدِ، وَلَا بِسَيِّئَةٍ وَلَا بِغَبْنٍ فَاحِشٍ، وَهُوَ مَا لَا يُحْتَمَلُ غَالِبًا، فَلَوْ بَاعَ عَلَاءُ أَحَدَ هَذِهِ الْأَنْوَاعِ

مەرجیکی دانا، وهك بلی: تۆم کردە وهکیلی خۆم خانووه کهم بۆ بفروشه، به لام تا دوی مانگیکی تر مه یفروشه. ئەوه (جَانِ) دروسته، ههروهه دروسته: ماوه شی بۆ دابنێ، وهك بلی: تا ماوهی مانگیك تۆ وهکیلی منی له و کاره دا. که وابو: هەر کاتیك مانگیك تهواو بو، وهکیله که له وهکیلیاتی ده که وئێ مافی دهستکاری نامیئن.

ئینجا بزانه: له وه حاله تانهی وهکیلیاتی - به شهرع - به تال و نادروسته، دهستکاریه کانی وهکیله که - به هۆی ئیزندانه که - دروست دهبن، ئەگەر له کاتی دهستکاریه که دا ئیزندانه که مابێ، ههروهک له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه وه مه سه لانه پوون کراونه وه.

(وَلَوْ قَالَ وَكَلْتُكَ) ئەگەر گوئی: تۆم کردە وهکیلی خۆم و (وَمَتَى عَزَلْتُكَ فَأَنْتَ وَكَيْلِي) هەر کاتیکی له وهکیلیاتی لامدای تۆ هەر وهکیلی منی (صَحَّتْ فِي الْحَالِ) ئیستا وهکیلیاتی که دروست ده بێ (فِي الْأَصَحِّ) له فەرموودەیی پاستردا.

به لام (وَفِي عَوْدِهِ وَكَيْلًا بَعْدَ الْعَزْلِ) له باره ی بوونه وهی به وهکیل له دوی لادانه که (الْوَجْهَانِ فِي تَغْلِيْقِهَا) ئەوو دوو فەرموودەیی له هه لواسینی وهکیلیاتی تیدا هه بون لی ره شدا هه نه، پاستره که یان: نابیته وه وهکیل (وَيَجْرِيَانِ) ئەو دوو فەرموودانه دینه جێ (فِي تَغْلِيْقِ الْعَزْلِ) له هه لواسینی لادانه که دا، وهك بلی: تۆ وهکیلی منی له و کاره دا، جا هەر کاتیك باوکم هاته وه تۆم له وهکیلیاتی لادا. به فەرموودەیی پاستر: به هاتنه وهی باوکی له وهکیلیاتی نا که وئێ.

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي چُونِيه تِي دِه سَتَكَارِيه كَانِي وَه كِيل ﴾

(الْكَيْلُ بِالْبَيْعِ مُطْلَقًا) ئەو دەى كراوئە وەكىل بۇ فرۆشتنىكى بى مەرج و ناتۆرە (لَيْسَ لَهُ الْبَيْعُ بِغَيْرِ تَقْدِيرِ الْبَلَدِ) بۇى دروست نىە: بە پارەيەكىتى-جگە لە پارەى شوئەنەكە- شتەكە بفرۆشى، ھەم (وَلَا يَنْسِيئُ) نابى بە قەرز بىفرۆشى، ھەرچەند لە نرخى خۆشى زىاتر بكا، ھەم (وَلَا يَغْنُ فَاحِشٍ) نابى بە زەرەرىكى ناشىر بىفرۆشى:

(وَهُوَ) زەرەرى ناشىر نەمەيە: (مَا لَا يُحْتَمَلُ غَالِبًا) كە بە ئەغلەبى خەلك پى پازى نەبى:

وەك دوو دىرھەم لە دە دىرھەمدا، بەلام ئەگەر كەم بوو: وەك دىرھەمىك لە دە دىرھەم، يان بەگوئەرى عادەتى شوئەنەكە، ئەو كاتە دروستە بىفرۆشى.

(قُلُوْا بَاعَ عَلَىٰ أَحَدٍ هَذِهِ الْأَنْوَاعِ) جا ئەگەر وەكىلەكە شتىكى بە يەككە لەو جۆرانەى پابردو فرۆشت، واتە: بە پارەيەكى بىگەنە، يان بە قەرز، يان بە زەرەرىكى ناشىر، ئەو

وَسَلَّمَ الْمَبِيعَ ضَمِنَ، فَإِنْ وَكَّلَهُ لِيَبِيعَ مُوَجَّلًا وَقَدَّرَ الْأَجَلَ فَذَاكَ،

وَأِنْ أَطْلَقَ صَحَّ فِي الْأَصَحِّ وَحُمِلَ عَلَى الْمُنْتَعَارِ فِي مِثْلِهِ،

وَلَا يَبِيعُ لِنَفْسِهِ وَوَلَدِهِ الصَّغِيرِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَبِيعُ لِأَبِيهِ وَإِبْنِهِ الْبَالِغِ،

فرۆشتنەكە دروست نابى و (و) ھەر كاتىك (سَلَّمَ الْمَبِيعَ) فرۆشراوئەكەشى تەسلىمى كپارەكە كرد (ضَمِنَ) خودى وەكىلەكە دەبىتە زامىنى فرۆشراوئەكە، چونكە بە فرۆشتنىكى نادروست فرۆشراوئەكەى تەسلىمى كپارەكە كردو، كەوابو: واجبه: نرخەكەى پۆزى تەسلىمكردنىى بداتە وەكىلگرەكە، بەلام ئەگەر فرۆشراوئەكە مابى، ئەو كاتە واجبه: وەرى بگریتەو، ھەروەك لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا پوون كراوئەو.

(فَإِنْ وَكَّلَهُ لِيَبِيعَ مُوَجَّلًا) جا ئەگەر كوردیە وەكىل تاكو بە قەرز بۇى بفرۆشى، ھەم (وَقَدَّرَ الْأَجَلَ) ئەندازەى ماوئەكەشى بۇ ديارى كرد (فَذَاكَ) ئەو ديارە، بەلام (وَأِنْ أَطْلَقَ) ئەگەر ئەندازەكەى ديارى نەكرد، ئەوئەش (صَحَّ) وەكىلايەتەكە دروستە (فِي الْأَصَحِّ) لە فرمودەى راسترداو (وَحُمِلَ عَلَى الْمُنْتَعَارِ فِي مِثْلِهِ) ماوئەى بە قەرزدانەكەش دەمىندىتە سەر عادەتى خەلكى لە وئەنى فرۆشراوئەكەدا، واتە: خەلك ئەو جۆرە شتەى بۇ ماوئەى چەند پۆز، يان چەند مانگ-بە قەرز- دەفرۆشت، نابى وەكىلەكە بۇ ماوئەيەكى زىاتر بىفرۆشى، جا ئەگەر بە قەرزى فرۆشت، واجبه: شاھىدیش بگرئ لە سەر بە قەرز فرۆشتنەكە، ھەروەك لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا فرمودىانە.

(وَلَا يَبِيعُ لِنَفْسِهِ) دروست نىە: وەكىلەكە شتەكە بفرۆشیتە خۆى، ھەم (وَوَلَدِهِ الصَّغِيرِ) دروست نىە: بىفرۆشیتە منداڵە نەبالغەكەى خۆى، ھەم دروست نىە: وەكىلەكە شتىكە لە خۆى، يان لە منداڵە نەبالغەكەى بگرئ بۇ وەكىلگرەكە.

ئىنجا بزائە: منداڵە شىتەكەشى وەكو نەبالغەكەيە، ھەم لە دروستنەبوونى ئەو كپىنو

فروشنده‌ها جیاوازی نیه: وه‌کیلگره‌که ئیزنی بداو نه‌دازه‌ی پاره‌که‌شی بۆ دیاری بکا، یان نا، هه‌روه‌که له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا هه‌رموویانه، هه‌روه‌ها دروست نیه وه‌کیله‌که وه‌کیلێک بۆ خۆی، یان بۆ منداله‌که‌ی بگه‌ڕێو به‌ خۆیشی له‌ جیاتی وه‌کیلگره‌که‌ که‌پنه‌که، یان فروشنده‌که‌ بکا، هه‌روه‌که له‌ (ابن قاسم) و (القلیوبی)دا هه‌رموویانه.

(وَالْأَصَحُّ) به‌ هه‌رمووده‌ی پاستر (أَنَّهُ يَبِيعُ لِأَبِيهِ وَلِابْنِهِ الْبَالِغِ) دروسته وه‌کیله‌که‌ شته‌که‌ بفروشیته‌ باوک و باپیره‌ و دایک و داپیره‌ و کوپو که‌ بالفه‌کانی و نه‌ۆیه‌ بالفه‌کانی، هه‌م دروسته‌ شتیشیان لێ‌بکپێ بۆ وه‌کیلگره‌که‌ی، ئینجا بزانه: مامله‌ته‌کانی‌تریش - که‌ به‌ وێدان و قبولکردن ده‌به‌سترێن - وه‌کو که‌پین و فروشتن بپارییان بۆ ده‌درێ، هه‌روه‌که له‌ (القلیوبی)دا هه‌رموویه‌تی.

وَأَنَّ الْوَكِيلَ بِالْبَيْعِ لَهُ قَبْضُ الثَّمَنِ وَتَسْلِيمُ الْمَبِيعِ، وَلَا يُسَلَّمُهُ حَتَّى يَقْبِضَ الثَّمَنَ، فَإِنْ خَالَفَ ضَمِنَ، وَإِذَا وَكَّلَهُ فِي شِرَاءٍ لَا يَشْتَرِي مَعِيًّا، فَإِنْ اشْتَرَاهُ فَبِالذَّمَّةِ وَهُوَ يُسَاوِي مَعَ الْعَيْبِ مَا اشْتَرَاهُ بِهِ وَقَعَ عَنِ الْمُوَكَّلِ إِنْ جَهِلَ الْعَيْبُ، وَإِنْ عَلِمَهُ فَلَا فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ لَمْ يُسَاوِهِ لَمْ يَقَعْ عَنْهُ إِنْ عَلِمَهُ، وَإِنْ جَهِلَهُ وَقَعَ فِي الْأَصَحِّ،

(و) هه‌ر به‌ هه‌رمووده‌ی پاستر: (أَنَّ الْوَكِيلَ بِالْبَيْعِ) نه‌وه‌ی کراوته وه‌کیل بۆ فروشنده‌ی شتێک (لَهُ قَبْضُ الثَّمَنِ) بۆی دروسته‌ پاره‌ی فروشراره‌که وه‌ریگه‌ڕێو هه‌م (وَتَسْلِيمُ الْمَبِيعِ) فروشراره‌که‌ش ته‌سلیمی که‌پاره‌که‌ بکا، به‌لام (وَلَا يُسَلَّمُهُ) نابێ فروشراره‌که‌ی ته‌سلیم بکا (حَتَّى يَقْبِضَ الثَّمَنَ) تا پاره‌که‌ی وه‌رده‌گه‌ڕێ.

که‌وابو: (فَإِنْ خَالَفَ) نه‌گه‌ر وه‌کیله‌که - پێش وه‌رگرتنی پاره‌که - فروشراره‌که‌ی ته‌سلیم کرد (ضَمِنَ) وه‌کیله‌که‌ ده‌بێته‌ زامینی فروشراره‌که‌ و ده‌بی نرخه‌که‌ی بداته وه‌کیلگره‌که، جا هه‌ر کاتێک پاره‌ی فروشراره‌که‌ی بۆ وه‌کیلگره‌که وه‌رگرت، پاره‌که‌ی خۆی لێ‌وه‌رده‌گه‌ڕێته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ زۆریکردن فروشراره‌که‌ی ته‌سلیمی که‌پاره‌که‌ کرد، نه‌و کاته‌ نابێته‌ زامین، هه‌روه‌که له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا هه‌رموویانه.

(وَإِذَا وَكَّلَهُ فِي شِرَاءٍ) هه‌ر کاتێک کردیه وه‌کیل له‌ که‌پینی شتێکدا (لَا يَشْتَرِي مَعِيًّا) نابێ شتی عه‌یبدار بۆ وه‌کیلگره‌که‌ بکپێ (فَإِنْ اشْتَرَاهُ فِي الذَّمَّةِ) جا نه‌گه‌ر هاتو شته‌ عه‌یبداره‌که‌ی به‌ قه‌رز کپی (وَهُوَ يُسَاوِي مَعَ الْعَيْبِ مَا اشْتَرَاهُ بِهِ) له‌ پاستیشدا شته‌که - به‌ عه‌یبه‌وه - نه‌و نرخه‌ی ده‌کرد، نه‌وه (وَقَعَ عَنِ الْمُوَكَّلِ) که‌پنه‌که‌ بۆ وه‌کیلگره‌که‌ داده‌مه‌زێو مانی په‌شیمانیشی هه‌یه (إِنْ جَهِلَ الْعَيْبُ) نه‌گه‌ر وه‌کیله‌که به‌ عه‌یبه‌که‌ی نه‌زانیبی، به‌لام (وَإِنْ عَلِمَهُ) نه‌گه‌ر به‌ عه‌یبه‌که‌ی زانیبی، نه‌وه (فَلَا) که‌پنه‌که‌ بۆ وه‌کیلگره‌که‌ دانامه‌زێ، به‌لکو بۆ خودی وه‌کیله‌که‌ داده‌مه‌زێ (فِي الْأَصَحِّ) له‌

فهرموده‌ی پاستردا.

(وَ) هروه‌ها (إِنْ لَمْ يُسَاوِهِ) نه‌گه‌رشته‌که - به عیبه‌وه - نه‌ورخه‌ی نه‌ده‌کرد، نه‌وکاته‌ش (لَمْ يَقَعْ عَنْهُ) بۆ وه‌کیلگره‌که دانامه‌زری، به‌لکو بۆ خودی وه‌کیله‌که داده‌مه‌زری (إِنْ عَلِمَهُ) نه‌گه‌ر وه‌کیله‌که به عیبه‌که‌ی زانیبی، به‌لام (وَإِنْ جَهِلَهُ) نه‌گه‌ر وه‌کیله‌که به عیبه‌که‌ی نه‌زانیبی، نه‌وکاته (وَقَعَ) بۆ وه‌کیلگره‌که داده‌مه‌زری و مافی په‌شیمانیشی هه‌یه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده‌ی پاستردا.

﴿ ناکاداری ﴾: نه‌وه‌ی پابردو له حاله‌تی کرپینکی به قه‌رز بوو، به‌لام نه‌گه‌ر کرپینه‌که به خودی مالی وه‌کیلگره‌که بۆ وه‌کیله‌که‌ش به عیبه‌که‌ی زانیبی، نه‌وکاته کرپینه‌که به‌تاله‌و بۆ هیچکیان دانامه‌زری، هروه‌که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه.

وَإِذَا وَقَعَ لِلْمُؤَكَّلِ فَلِكُلِّ مِنَ الْوَكِيلِ وَالْمُؤَكَّلِ الرَّدُّ، وَلَيْسَ لِلْوَكِيلِ أَنْ يُؤَكَّلَ بِلَا إِذْنٍ إِنْ تَأْتَى مِنْهُ مَا وَكَّلَ فِيهِ، وَإِنْ لَمْ يَتَأْتِ لِكُونِهِ لَا يُحْسِنُهُ أَوْ لَا يَلِيْقُ بِهِ فَلَهُ التَّوَكُّلُ، وَلَوْ كَثُرَ وَعَجَزَ عَنِ الْإِثْبَانِ بِكُلِّهِ فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يُؤَكَّلُ فِيمَا زَادَ عَلَى الْمُمْكِنِ، وَلَوْ أَذِنَ فِائْتَوَكَّلِ وَقَالَ: وَكَّلْتُ عَنْ نَفْسِكَ، فَفَعَلَ فَالْثَّانِي وَكَّلِ الْوَكِيلُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَنْعَزِلُ بَعْزُهُ وَانْعِزَالِهِ، وَإِنْ قَالَ: وَكَّلْتُ عَنِّي، فَالْثَّانِي وَكَّلِ الْمُوَكَّلُ،

ئینجا (وَإِذَا وَقَعَ لِلْمُؤَكَّلِ) هه‌ر کاتیک کرپنه به قه‌رزیه‌که - له هه‌ردوو مه‌سه‌له‌ی نه‌زانیندا - بۆ وه‌کیلگره‌که دامه‌زرابی، نه‌وه (فَلِكُلِّ مِنَ الْوَكِيلِ وَالْمُؤَكَّلِ الرَّدُّ) بۆ وه‌کیله‌که‌و بۆ وه‌کیلگره‌که دروسته: - به هۆی عیبه‌که - شته‌که بگه‌رپینه‌وه بۆ فرۆشیاره‌که، به‌لام نه‌گه‌ر کرپینه‌که بۆ وه‌کیله‌که دامه‌زرابی نه‌وکاته مافی گه‌پاندنه‌وه‌ی نیه، چونکه زانیویه عیبداره‌و که‌مه‌ترغهمی له خۆیه‌تی، هروه‌که له باسی په‌شیمانیدا پابرا.

﴿ وه‌کیلگرته‌ی وه‌کیل ﴾

(وَلَيْسَ لِلْوَكِيلِ أَنْ يُؤَكَّلَ بِلَا إِذْنٍ) بۆ وه‌کیله‌که دروست نیه: وه‌کیلێک بگرێ به‌بۆئیزی وه‌کیلگره‌که (إِنْ تَأْتَى مِنْهُ مَا وَكَّلَ فِيهِ) نه‌گه‌ر لێ‌ی ده‌هات نه‌و کاره‌ بکا: که‌تی‌یدا کراوه‌ته‌وه وه‌کیل، به‌لام (وَإِنْ لَمْ يَتَأْتِ) نه‌گه‌ر کاره‌که‌ی لێ‌نه‌ده‌هات: (لِكُونِهِ لَا يُحْسِنُهُ) چونکه باش نه‌یده‌زانی بی‌کا (أَوْ لَا يَلِيْقُ بِهِ) یان لێ‌ی نه‌ده‌وه‌شاوه‌ بی‌کا، یان ماندوو‌بوونیکی زیاد له عاده‌تی تووش ده‌بو، له‌و حاله‌تانه‌دا (فَلَهُ التَّوَكُّلُ) بۆی هه‌یه وه‌کیلێکی‌تر له بری وه‌کیلگره‌که‌ی بگرێ، تا‌کو کاره‌که بکا.

(وَ) هروه‌ها (لَوْ كَثُرَ) نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌ی تی‌یدا کراوه‌ته وه‌کیل زۆر بوو و (وَعَجَزَ عَنِ الْإِثْبَانِ بِكُلِّهِ) توانای نه‌بو گه‌شتی به‌خۆی بکا، نه‌وه (فَالْمَذْهَبُ) فهرموده‌ی پاستی مه‌زه‌ب: (أَنَّهُ يُؤَكَّلُ) وه‌کیله‌که - له بری وه‌کیلگره‌که - وه‌کیلێکی‌تر ده‌گرێ (فِيمَا زَادَ عَلَى الْمُمْكِنِ) له‌و کارانه‌دا: که له توانایی زیاترن و ناگونجی بیانکا.

(وَلَوْ أَدْنَىٰ فِي التَّوَكُّلِ) نه گهر وه کیلگره که ئیزنیډا: وه کیل بگریو (وَقَالَ وَكُلَّ عَنْ نَفْسِكَ) به وه کیله که ی گوت: له بری خۆت وه کیل بگره (فَفَعَلَ) وه کیله که ش وه کیلیکیتری گرت، نه وه (فَالثَّانِي) وه کیله که ی دووه م (وَكَيْلُ الْوَكِيلِ) ده بیته وه کیلی وه کیله که (وَالْأَصَحُّ) فهرموده ی پاستر: (أَنَّهُ يَنْعَزِلُ) دووه مه که له کار لاده چی (بِعَزْلِهِ) به وه ی وه کیله که له کار لاییداو، هم (وَأَنْعَزَالِهِ) به له کار که وتنی وه کیله که ش وه کیلی دووه م له کار ده که وی: وه که وه کیله که بمری، یان شیت بیی، هه روه ها وه کیلگره که ش ده توانی دووه مه که له کار لاییدا، هه روه که ده توانی وه کیله که ش لاییدا.

(وَأِنْ قَالَ وَكُلَّ عَنِّي) نه گهر وه کیلگره که به وه کیله که ی گوت: له بری من وه کیل بگره، نه وه کاته (فَالثَّانِي وَكَيْلُ الْمُوكِلِ) وه کیله که ی دووه م وه کیلی وه کیلگره که یه.

وَكَذَا لَوْ أَطْلَقَ فِی الْأَصَحِّ، قُلْتُ: وَفِي هَاتَيْنِ الصُّورَتَيْنِ لَا يَنْعَزِلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَلَا يَنْعَزِلُ بَانْعَزَالِهِ، وَحَيْثُ جَوَّزْنَا لِلْوَكِيلِ التَّوَكُّلَ يُشْتَرَطُ أَنْ يُوكَّلَ أَمِينًا إِلَّا أَنْ يُعَيِّنَ الْمُوكِّلُ غَيْرَهُ، وَلَوْ وَكَّلَ أَمِينًا فَفُسِّقَ لَمْ يَمْلِكِ الْوَكِيلُ عَزْلَهُ فِی الْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصَلِّ) قَالَ: بَعِ لَشَخْصٍ مُعَيَّنٍ أَوْ فِي زَمَنٍ أَوْ مَكَانٍ مُعَيَّنٍ تَعَيَّنَ، وَفِي الْمَكَانِ وَجْهٌ إِذَا لَمْ يَتَعَلَّقْ بِهِ غَرَضٌ، وَإِنْ قَالَ بَعِ بِمَا قَدْ لَمْ يَبِغِ بِأَقْلٍ،

(وَكَذَا لَوْ أَطْلَقَ) هه روه ها نه گهر وه کیلگره که ته نها بلای: وه کیل بگره، واته: نه لای: له بری من، یان له بری خۆت، نه وه کاته ش دووه مه که وه کیلی وه کیلگره که یه (فِی الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموی: (وَفِي هَاتَيْنِ الصُّورَتَيْنِ) له هه ردوو وینه که ی پابردودا، که بلای: له بری من، یان هیچ نه لای (لَا يَنْعَزِلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ) له وه کیله که ش هیچیکیان نه وی تر له کار لاناډا (وَلَا يَنْعَزِلُ بَانْعَزَالِهِ) هه م هیچیکیان به له کار که وتنی نه وی تر له کار نا که وی. (وَحَيْثُ جَوَّزْنَا لِلْوَكِيلِ التَّوَكُّلَ) هه ر کاتیکی - به شه ر - پێگه بدهینه وه کیله که بۆ وه کیلگرتن (يُشْتَرَطُ أَنْ يُوكَّلَ أَمِينًا) به مه رج داده ندری: مروقیکی نه مین بکاته وه کیل (إِلَّا أَنْ يُعَيِّنَ الْمُوكِّلُ غَيْرَهُ) مه گهر وه کیلگره که یه کیکی نا نه مین دیاری بکا، نه وه کاته به گویره ی دیاری کردنی وی وه کیل ده گری، به لام نه گهر ته نها وه کیله که ده یزانی نه وه دیارکراوه (فاسقه)، وه کیلگره که نه یده زانی، نه وه کاته نابی بیکاته وه کیل، هه روه که نه زۆربه ی سه رچاوه کاندایه فهرموویانه.

(وَلَوْ وَكَّلَ أَمِينًا) نه گهر وه کیله که وه کیلیکی نه مینی گرت (فَفُسِّقَ) ئینجا بووه (فاسق)، نه وه (لَمْ يَمْلِكِ الْوَكِيلُ عَزْلَهُ) وه کیله که ناتوانی له کار لاییدا (فِی الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، چونکه وه کیله که بۆ وه کیلگرتن ئیزن دراوه بۆ لادان ئیزن نه دراوه، به لام نه گهر له بری خۆی

وهكيلي گرتبو، ئينجا وهكيله كه بيوه (فاسق)، ئو كاته دهتوانن لاييدا (والله اعلم).

﴿فَصَلِّ لَهُ بِأَسَى دِيَارِي كِرْدَنِي دَه سَتَكَارِيه كَانِي وَهَكِيل﴾

(قال) هر كاتيك وهكيلگره كه به وهكيله كه ي گوت: (بِعْ لِشَخْصٍ مُعَيَّنٍ) ماله كه م بفرۆشه فلانكه س (أَوْ فِي زَمَنٍ أَوْ مَكَانٍ مُعَيَّنٍ) يان له فلانه پۆژه، يان له فلانه شوينه دا بيفرۆشه، ئه وه (تَعَيَّنَ) كه سه كه و كاته كه و شوينه كه له سر وهكيله كه ده بيته مهرج و دروست نيه: بيفرۆشيتته كه ستيكي تر، يان له كات و شوينيكي تر دا بيفرۆشي، به لام (وَفِي الْمَكَانِ وَجْهٌ) له باره ي ديارى كِرْدَنِي شوين فهرموده يه كه هيه: كه نابيته مهرج (إِذَا لَمْ يَتَّعَلَقْ بِهِ غَرَضٌ) نه گر مه به ستيكي پاستي وهكيلگره كه په يوه ندى به ديارى كِرْدَنِي شوينه كه وه نه بي. (وَإِنْ قَالَ بَيْعٌ بِمَاؤ) نه گر وهكيلگره كه گوتى: به سد دينار بيفرۆشه. ئه وه (لَمْ يَبِعْ بِأَقْلٍ) وَلَهُ أَنْ يَرِيدَ إِلَّا أَنْ يُصَرِّحَ بِالنَّهْيِ، وَلَوْ قَالَ اشْتَرِ بِهَذَا الدِّينَارِ شَاةً وَوَصَفَهَا فَاشْتَرَى بِه شَاتَيْنِ بِالصَّفَةِ، فَإِنْ لَمْ تُسَاوِ وَاحِدَةً دِينَاراً لَمْ يَصِحَّ الشَّرَاءُ لِلْمُوَكَّلِ، وَإِنْ سَاوَتْهُ كُلُّ وَاحِدَةٍ فَلَا ظَهَرَ الصَّحَّةِ وَخُصُولُ الْمَلِكِ فِيهِمَا لِلْمُوَكَّلِ، وَلَوْ أَمَرَهُ بِالشَّرَاءِ بِمُعَيَّنٍ فَاشْتَرَى فَبِالذَّمِّ لَمْ يَقَعْ لِلْمُوَكَّلِ وَكَذَا عَكْسُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَمَتَى خَالَفَ الْمُوَكَّلُ فِي بَيْعِ مَالِهِ أَوِ الشَّرَاءِ بَعِيْنِهِ فَتَصَرَّفُهُ بَاطِلٌ،

نابي به كه متر بيفرۆشي، به لام (وَلَهُ أَنْ يَزِيدَ) بۆي هيه به زياتر بيفرۆشي (إِلَّا أَنْ يُصَرِّحَ بِالنَّهْيِ) مه گر به ناشكرا قه دهغه ي بكاو بلن: به زياتر مه يفرۆشه. ئو كاته نابي به زياتر بيفرۆشي، ئينجا بزانه: كپين وهكو فروشتن وايه: له گشت ئو بپيارانه ي پابردودا، هه روه كه له (تحفة) دا فهرمووييه تى.

(وَلَوْ قَالَ: اشْتَرِ بِهَذَا الدِّينَارِ شَاةً) نه گر گوتى: به م ديناره مه پيكم بۆ بكپه (وَوَصَفَهَا) جوړى مه په كه شي ديارى كرد (فَاشْتَرَى بِه شَاتَيْنِ بِالصَّفَةِ) ئينجا وهكيله كه ش دوو مه پى له و جوړه ي به ديناره كه كپين، ئه وه (فَإِنْ لَمْ تُسَاوِ وَاحِدَةً دِينَاراً) نه گر مه پيكيان به ته نها ديناريكي نه ده كرد (لَمْ يَصِحَّ الشَّرَاءُ لِلْمُوَكَّلِ) كپينه كه بۆ وهكيلگره كه دروست نابي، به لكو نه گر به خودى ديناره كه مه په كاني كپين كپينه كه ش به تاله، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموويانه.

به لام (وَإِنْ سَاوَتْهُ كُلُّ وَاحِدَةٍ) نه گر هر يه كه يان به ته نها ديناريكي ده كرد، ئه وه (فَلَا ظَهَرَ الصَّحَّةُ) به فهرموده ي به هيتر: كپينه كه دروسته و (وَخُصُولُ الْمَلِكِ فِيهِمَا لِلْمُوَكَّلِ) ملكايه تى له هه ردوو مه په كانيشدا بۆ وهكيلگره كه ده بي، به به لگه ي حه ديسه كه ي (عروة البارقي) ي پابردو، له مهرجى چواره مى مامله ت پيكرودا.

(وَلَوْ أَمَرَهُ بِالشَّرَاءِ بِمُعَيَّنٍ) نه گهر فرمانی پی کرد به خودی مالیک شته که بکپی، وه ک بلئی: به خودی نه م پاره یه بوم بکپه (فَاشْتَرَى فِي الدَّمَةِ) وه کیله که ش به قهرز بوی کپی، نه وه (لَمْ يَقَعْ لِلْمُوَكَّلِ) کپینه که بؤ وه کیلگره که دانامه زری، به لکو بؤ خودی وه کیله که داده مه زری (وَكَذَا عَكْسُهُ) هه روه ها پیچه وانه که شی دروست نابی، وه ک بلئی: به قهرز بوم بکپه و نه مه ش له قهرزه که ی بده. نه ویش به خودی شته که کپی، نه و فروشتنه به تاله و بؤ هیچیکیان دانامه زری (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

(وَمَتَى خَالَفَ الْمُوَكَّلُ) هه ر کاتیک وه کیله که دژی نيزندانی وه کیلگره که ی کرد (فِي بَيْعِ مَالِهِ) له باره ی فروشتنی ماله که ی (أَوِ الشَّرَاءِ بِعَيْنِهِ) یان له باره ی کپین به خودی ماله که ی، نه وه (فَتَصَرَّفَهُ بَاطِلٌ) ده ستکاریه که ی وه کیله که -له کپین و فروشتنه که دا- به تال و دانه مه زراوه. وَلَوْ اشْتَرَى فِي الدَّمَةِ وَلَمْ يُسَمِّ الْمُوَكَّلَ وَقَعَ لِلْوَكِيلِ، وَإِنْ سَمَّاهُ فَقَالَ الْبَائِعُ: بِعُتْكَ، فَقَالَ: اشْتَرَيْتُ لِفُلَانٍ، فَكَذَا فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ قَالَ بَعْتُ مُوَكَّلَكَ زَيْدًا، فَقَالَ اشْتَرَيْتُ لَهُ، فَالْمَذْهَبُ بَطْلَانُهُ، وَيَدُ الْوَكِيلِ يَدُ أَمَانَةٍ وَإِنْ كَانَ يَجْعَلُ، فَإِنْ تَعَدَّى ضَمِنَ وَلَا يَنْعَزِلُ فِي الْأَصَحِّ،

ئینجا هه ر له حاله تی دژ به نيزندانه که دا (وَلَوْ اشْتَرَى فِي الدَّمَةِ) نه گهر شتیکی به قهرز کپی و به بی نيزن له نرخی خوی زیاتری پی دا، یان دژایه تی ه کیتری کرد (وَلَمْ يُسَمِّ الْمُوَكَّلَ) له کپینه که شدا ناوی وه کیلگره که ی نه هیئا، نه وه (وَقَعَ لِلْوَكِيلِ) کپینه که بؤ وه کیله که داده مه زری (وَ) هه روه ها (إِنْ سَمَّاهُ) نه گهر ناوی وه کیلگره که ش بیئنی: (فَقَالَ الْبَائِعُ: بِعُتْكَ) وه ک فروشیاره که بلئی: فروشته ت (فَقَالَ اشْتَرَيْتُ لِفُلَانٍ) وه کیله که ش بلئی: بؤ فلانکه س کپیم (فَكَذَا) نه وه ش هه ر بؤ وه کیله که داده مزری (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، چونکه به دژی نيزندانی وه کیلگره که ی ده ستکاری ی کردوه.

ئینجا بزانه: له گشت مامله ت به ستنی کدا-جگه له ماره برپین-مه رجه: گفتوگوی مامله ته که له گه ل وه کیله که دا بکری، هه م مه رجه: وه کیله که ش ناوی وه کیلگره که ی بیئنی، یان به دل نیه تی وه کیلگره که بی، که و ابو: (وَإِنْ قَالَ) نه گهر فروشیاره که گوتی (بَعْتُ مُوَكَّلَكَ زَيْدًا) نه مه م فروشته وه کیلگره که ت که ناوی (زهید) ه (فَقَالَ: اشْتَرَيْتُ لَهُ) وه کیله که ش گوتی: لیتم کپی بؤ (زهید). نه وه (فَالْمَذْهَبُ بَطْلَانُهُ) به فرموده ی پاستی مه زه ب: مامله ته که به تاله، چونکه گفتوگویه که له گه ل وه کیله که دا نه بوه، که و ابو: نه گهر بلئی: فروشته ت بؤ فلانکه س، وه کیله که ش بلئی: قبولم کرد بؤ فلانکه س، نه وه دروست ده بی، هه روه ک له زژی به ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

﴿ نَاگاداری ﴾: له قبولکردنی به خشین و وه قفو وه سیئت و خواستن و نه مانه تدا، واجبه: وه کیله که ناوی وه کیلگره که بیئنی و بلئی: بؤ فلانکه س قبولم کرد، هه روه ها له ماره برپیندا دروست نیه: گفتوگویه که له گه ل وه کیله که دا بکری، به لکو واجبه: بؤ

وهكيلگره كه بكرى و ناویشی بگوتري، ههروه كه له (باسى ماره بپين) دا پوونى ده كه ينه وه، ^{إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى}.

(وَيَدُّ الْوَكِيلُ) دهستى وهكيله كه له سه ره شو و شتهى تىيدا كراوه ته وه وهكيل (يَدُّ أَمَانَةً) دهستى نه مانه ته (وَإِنْ كَانَ جُعِلَ) هه رچه ند وهكيلايه تيه كه شى به كرى بى و به خو پايى نه بى، كه واته: نه گهر - بى كه مته رغه مى - ماله كه به وتى، وهكيله كه نابيته زامين و تو لى له سه ر نيه، به لام (فَإِنْ تَعَدَّى) نه گهر دوژمنكارى، يان كه مته رغه مى كرد: وهك بى نيزن جله كه ده بهر بكا، يان سواری وولاغه كه ببى، يان نه پياريزى، يان له شوينيك دايينى و له بىرى بچى، يان نه زانى چۆن لى وى بو، نه وه (ضَمِنَ) ده بيه زامين و ده بى تو لى بزميرى، به لام (وَلَا يَنْعَزِلُ) وهكيله كه - به هوى دوژمنكارى و كه مته رغه مى - له وهكيلايه تى لاناچى نه گهر وهكيلگره كه لاينه دا (فِي الْأَصْح) له فهرموده ي پاستردا.

وَأَحْكَامُ الْعَقْدِ تَتَعَلَّقُ بِالْوَكِيلِ دُونَ الْمُوَكَّلِ فَيُعْتَبَرُ فِي الرُّؤْيَا وَلُزُومِ الْعَقْدِ بِمُفَارَقَةِ الْمَجْلِسِ وَالتَّقَابُضِ فِي الْمَجْلِسِ - حَيْثُ يُشْتَرَطُ - الْوَكِيلُ دُونَ الْمُوَكَّلِ، وَإِذَا اشْتَرَى الْوَكِيلُ طَالِبَهُ الْبَائِعُ بِالثَّمَنِ إِنْ كَانَ دَفَعَهُ إِلَيْهِ الْمُوَكَّلُ، وَإِلَّا فَلَا إِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُعَيَّنًا، وَإِنْ كَانَ فِي الدِّمَّةِ طَالِبُهُ إِنْ أَنْكَرَ وَكَالَتْهُ أَوْ قَالَ لَا أَعْلَمُهَا، وَإِنْ اعْتَرَفَ بِهَا طَالِبُهُ أَيْضًا فِي الْأَصَحِّ كَمَا يُطَالِبُ الْمُوَكَّلَ، وَيَكُونُ الْوَكِيلُ كَضَامِنٍ وَالْمُوَكَّلُ كَأَصِيلٍ، وَإِذَا قَبِضَ الْوَكِيلُ بِالْبَيْعِ الثَّمَنَ وَتَلَفَ فِي يَدِهِ وَخَرَجَ الْمَيْعُ

(وَأَحْكَامُ الْعَقْدِ) بپياره كانى مامله ت به ستن (تَتَعَلَّقُ بِالْوَكِيلِ) به يوه نديان به وهكيله كه وه هه يه (دُونَ الْمُوَكَّلِ) نه كه به وهكيلگره كه، كه وابو: (فَيُعْتَبَرُ) په چاو ده كرى: (فِي الرُّؤْيَا) له ديتنى فروشراوه كه و (وَلُزُومِ الْعَقْدِ بِمُفَارَقَةِ الْمَجْلِسِ) هه م له چه سپاندنى مامله ته كه به لىك جيا بو نه وهى دانيشكه و (وَالْتَّقَابُضِ فِي الْمَجْلِسِ) هه م له لىكوه رگرتن له دانيشكه دا (حَيْثُ يُشْتَرَطُ) له و مامله تهى له يه كترى وه رگرتنى تى دا مه رجه: وهكو پيادار، له گشت نه وانه دا (الْوَكِيلُ) وهكيله كه په چاو ده كرى (دُونَ الْمُوَكَّلِ) نه كه وهكيلگره كه، كه وابو: ته نها وهكيله كه مافى په شيمانى دانيشكه و مه رجه هه يه، هه رچه ند وهكيلگره كه ش مامله ته كه بپوينى و پى پازى بى، ههروه كه له زۆريه ي سه رچاوه كاندا فهرموويانه.

(وَإِذَا اشْتَرَى الْوَكِيلُ) هه ر كاتيك وهكيله كه شتيكى - بى وهكيلگره كه - كرى (طَالِبُهُ الْبَائِعُ بِالثَّمَنِ) فروشياره كه داواى پاره كهى له وهكيله كه ده كا (إِنْ كَانَ دَفَعَهُ إِلَيْهِ الْمُوَكَّلُ) نه گهر وهكيلگره كه پاره كهى دايته وهكيله كه (وَإِلَّا) به لام نه گهر پاره كهى نه دايتهى (فَلَا) نابى داوا له وهكيله كه بكا (إِنْ كَانَ الثَّمَنُ مُعَيَّنًا) نه گهر پاره كه دياركراو بى، به لكو داوا له وهكيلگره كه ده كا. به لام (وَإِنْ كَانَ فِي الدِّمَّةِ) نه گهر پاره كه دياركراو نه بو، به لكو قه رز بوو (طَالِبُهُ) نه و كاته ش

داوای پاره‌که له وه‌کیل‌که ده‌کا (إِنْ أَنْكَرَ وَكَالَتْهُ) نه‌گه‌ر فروشیاره‌که بلئ: تق وه‌کیل نی (أَوْ قَالَ: لَا أَعْلَمُهَا) یان فروشیاره‌که گوتی: من نازانم تق وه‌کیلی، به‌لام (وَإِنْ اعْتَرَفَ بِهَا) نه‌گه‌ر فروشیاره‌که دانی هینا به وه‌کیلایه‌تی وه‌کیل‌که، نه‌و کاته‌ش (طَالِبُهُ أَيْضًا) وه‌ک مه‌سه‌له‌که‌ی‌تر داوای پاره‌که له وه‌کیل‌که ده‌کا (فِي الْأَصَحِّ) له فه‌رموده‌ی پاستردا (كَمَا يُطَالِبُ الْمُوَكَّلَ) هه‌روه‌ک بؤی دروسته داوای پاره‌که‌ی له وه‌کیل‌گه‌ره‌که‌ش بکاو (وَيَكُونُ الْوَكِيلُ كَضَامِنٍ) وه‌کیل‌که-لی‌ره‌دا- وه‌کو زامین‌که‌و (وَالْمُوَكَّلُ كَأَصِيلٍ) وه‌کیل‌گه‌ره‌که‌ش وه‌کو ماف له‌سه‌ری‌که، واته: نه‌گه‌ر وه‌کیل‌که پاره‌که‌ی دایه فروشیاره‌که، نه‌و کاته پاره‌که‌ی خوی له وه‌کیل‌گه‌ره‌که وه‌رده‌گریته‌وه.

(وَإِذَا قَبَضَ الْوَكِيلُ بِالْبَيْعِ الثَّمَنَ) هه‌ر کاتیک وه‌کیلیکی شت فروشتن پاره‌ی فروشراوه‌که‌ی وه‌رگرتو (وَتَلَفَ فِي يَدِهِ) پاره‌که‌ش له ده‌ستی نه‌ودا فه‌وتاو (وَخَرَجَ الْمَبِيعُ مُسْتَحَقًّا رَجَعَ عَلَيْهِ الْمُشْتَرِي وَإِنْ اعْتَرَفَ بِوُكَالَتِهِ فِي الْأَصَحِّ، ثُمَّ يَرْجِعُ الْوَكِيلُ عَلَيَّ الْمُوَكَّلَ، قُلْتُ: وَلِلْمُشْتَرِي الرُّجُوعُ عَلَى الْمُوَكَّلِ ابْتِدَاءً فِي الْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصُلِّ) الْوُكَالَةُ جَائِزَةٌ مِنَ الْجَانِبَيْنِ فَإِذَا عَزَلَهُ الْمُوَكَّلُ فِي حُضُورِهِ أَوْ قَالَ رَفَعَتْ الْوُكَالَةُ أَوْ أَبْطَلْتُهَا أَوْ أَخْرَجْتُكَ مِنْهَا إِنْ عَزَلَ، فَإِنْ عَزَلَهُ وَهُوَ غَائِبٌ إِنْ عَزَلَ فِي الْحَالِ، وَفِي قَوْلٍ: لَا، حَتَّى يَبْلُغَهُ الْخَبَرُ،

مُسْتَحَقًّا) فروشراوه‌که‌ش به مائی که‌سیکی‌تر ده‌رچو، له‌و حاله‌ته‌دا (رَجَعَ عَلَيْهِ الْمُشْتَرِي) کپیاره‌که ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر وه‌کیل‌که، تا‌کو تۆله‌ی پاره فه‌وتاو‌ه‌که‌ی لی وه‌رگریته‌وه (وَإِنْ اعْتَرَفَ بِوُكَالَتِهِ) هه‌رچه‌ند کپیاره‌که دان به وه‌کیلایه‌تیش‌ی‌دا به‌ینئ (فِي الْأَصَحِّ) له فه‌رموده‌ی پاستردا (ثُمَّ يَرْجِعُ الْوَكِيلُ عَلَى الْمُوَكَّلِ) ئینجا وه‌کیل‌که‌ش ده‌گه‌رپته‌وه پاره‌که‌ی له وه‌کیل‌گه‌ره‌که وه‌رده‌گریته‌وه.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده‌فه‌رموی: (وَلِلْمُشْتَرِي الرُّجُوعُ عَلَى الْمُوَكَّلِ ابْتِدَاءً) کپیاره‌که بؤی دروسته-هه‌ر له سه‌ره‌تاوه- بگه‌رپته‌وه سه‌ر وه‌کیل‌گه‌ره‌که پاره‌که‌ی له نه‌و وه‌ریگریته‌وه (فِي الْأَصَحِّ) له فه‌رموده‌ی پاستردا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فصل: له باسی له‌کارکه‌وتن و‌کیشه‌ی وه‌کیل﴾

(الْوُكَالَةُ) وه‌کیلایه‌تی (جَائِزَةٌ مِنَ الْجَانِبَيْنِ) مامله‌تیکی نه‌چه‌سپاوه: له لایه‌ن وه‌کیل و وه‌کیل‌گه‌ره‌که‌وه، که‌واته: هه‌ر کامه‌یان هه‌ز بکا: ده‌توانئ-به‌ته‌نها- هه‌لیبوشینئته‌وه، هه‌رچه‌ند وه‌کیلایه‌تیه‌که‌ش به‌ کرئ بی، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی به‌ ووشه‌ی به‌ کریگرتن مامله‌ته‌که نه‌به‌سترایئ، نه‌گینا: هه‌چیکیان ناتوانئ-به‌ته‌نها- هه‌لیبوه‌شینئته‌وه.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر-له‌ حاله‌تی دیارنه‌بوونی وه‌کیل‌گه‌ره‌که- وه‌کیل‌که بزانی: نه‌گه‌ر خوی له وه‌کیلایه‌تی لا‌بدا، زۆرداری‌ک ده‌ست به سه‌ر ماله‌که‌دا ده‌گری، یان بی‌شه‌ریه‌کی‌تر

پووده دا، نه و کاتهش چه پامه و دروست نابئ: خوی له وه کیلایه تی لایدا، ههروه که له زۆربه ی سه رچاوه کاند ا فه رموویانه .

(فَإِذَا عَزَلَهُ الْمُوَكَّلُ فَيَحْضُرُهُ) جا هه ر کاتی که وه کیلگره که وه کیله که ی له کار لادا، له و حاله تهش وه کیله که له وئ حازر بوو، وه ک بلئ: تو م له کار لادا (أَوْ قَالَ: رَفَعْتُ الْوَكَالَهَ) یان گوئی: وه کیلایه تیه که م هه لگرت (أَوْ أَبْطَلْتُهَا) یان به تالم کرده وه (أَوْ أَخْرَجْتُكَ مِنْهَا) یان تو م له وه کیلایه تی ده رکرد، به و وشانه (إِنْعَزَلَ) وه کیله که له کار ده که وئ.

(فَإِنْ عَزَلَهُ وَهُوَ غَائِبٌ) جا نه گه ر وه کیلگره که وه کیله که ی له کار لادا، له و حاله تهش وه کیله که نادیار بوو، نه و کاتهش (إِنْعَزَلَ فَيُحَالِ) هه ر نه و ده م له کار ده که وئ و پیویست نا کا بزانی لادراوه، به لام (وَفِي قَوْلٍ: لَا، حَتَّى يَبْلُغَهُ الْخَبَرُ) له فه رمووده یه کدا: له کار نا که وئ تا هه والی له کار خستنی ده گاتی.

وَلَوْ قَالَ عَزَلْتُ نَفْسِي أَوْ رَدَدْتُ الْوَكَالَهَ إِنْعَزَلَ، وَيَنْعَزِلُ بِخُرُوجِ أَحَدِهِمَا عَنْ أَهْلِيهٖ التَّصَرُّفِ بِمَوْتٍ أَوْ جُنُونٍ وَكَذَا إِغْمَاءٌ فِي الْأَصَحِّ، وَيَخْرُجُ مَحَلُّ التَّصَرُّفِ عَنْ مِلْكِ الْمُوَكَّلِ، وَإِنْكَارُ الْوَكِيلِ الْوَكَالَهَ لِنِسْيَانٍ أَوْ لِعَرَضٍ فِي الْإِخْفَاءِ لَيْسَ بِعَزَلٍ، فَإِنْ تَعَمَّدَ وَلَا غَرَضَ إِنْعَزَلَ،

(وَلَوْ قَالَ) نه گه ر وه کیله که -به خوی- گوئی (عَزَلْتُ نَفْسِي) خۆم له کار لادا (أَوْ رَدَدْتُ الْوَكَالَهَ) یان گوئی: وه کیلایه تیه که م په د کرده وه، یان هه لموه شانده وه (انْعَزَلَ) هه ر نه و ده مه له کار ده که وئ، هه رچه ند وه کیلگره که ش له وئ نه بی.

(و) هه روه ها (يَنْعَزِلُ) وه کیله که له کار ده که وئ (يَخْرُجُ أَحَدُهُمَا عَنْ أَهْلِيهٖ التَّصَرُّفِ) به وه ی یه کیکیان له ده سه لاتداریه تی ده ستکاری بجیته ده ر (بِمَوْتٍ) به هوی مردن (أَوْ جُنُونٍ) یان شیئی (وَكَذَا إِغْمَاءٌ) هه روه ها بی هۆشی (فِي الْأَصَحِّ) له فه رمووده ی پاستردا، واته: هه ر کاتی که -له وه کیله که و له وه کیلگره که- یه کیکیان مرد، یان شیئ بوو، یان بی هۆش بوو، وه کیلایه تیه که هه لده وه شیئه وه وه کیله که له کار ده که وئ، به لام له فه رمووده یه کی بی هیژدا: به هوی بی هۆشی له کار نا که وئ.

ئینجا بزانه: وه کیلی به ردبارانی شه یتانه کان -به هوی بی هۆشبوونی وه کیلگره که- له کار نا که وئ، هه روه که له زۆربه ی سه رچاوه کاند ا فه رموویانه .

(و) هه روه ها وه کیله که له کار ده که وئ (يَخْرُجُ مَحَلُّ التَّصَرُّفِ عَنْ مِلْكِ الْمُوَكَّلِ) به وه ی شوینی ده ستکاریه که له ملکیه تی وه کیلگره که دا نه مینئ: وه که وه کیلگره که شته که بفروشی، یان بیبه خشی، یان وه قفی بکا، جا نه گه ر دووباره ش ببیته وه ملکی وه کیلگره که، وه کیلایه تیه که ی وه کیله که نا که پیته وه.

(وَإِنْكَارُ الْوَكِيلِ الْوَكَالَهَ) داننه هینانی وه کیله که: به وه کیلایه تیه که (لِنِسْيَانٍ) له

به ره بیرچوون (أَوْ لَفَرَضَ فِي الْإِخْفَاءِ) یان مه به سستیکی له شاردنه وهی وه کیلایه تی دا هه بی و بلئی: من وه کیلی فلان نیم (لَيْسَ بِعَزَلٍ) نابیتته له کارلادانی خوی، به لام (فَإِنْ تَعَمَّدَ) نه گهر به قه سدی وا بلئی و له بیرى نه چوبی و (وَلَا غَرَضَ) هیچ مه به سستیکیشی نه بی، نه و کاته (انْعَزَلَ) به و داننه هیئانه له کار ده که وی، ئینجا بزانه: داننه هیئانی وه کیلگره که ش وه کو داننه هیئانی وه کیله که یه: له گشت نه و باسانه ی پابردودا، هه روه که له زۆریه ی سه رچا وه کانداهه رموویانه.

﴿**ناگاداری**﴾: له دواى له کارلادان، یان له دواى له کارکه وتن-به هه ر هویه که-هیچ ده ستکاریه کی وه کیله که وه هیچ مامله تیکی دروست نابی، هه رچه ند نه شیزانیبی لادراوه، یان له کار که وتوه، هه روه که له زۆریه ی سه رچا وه کانداهه رموویانه.

وَإِذَا اخْتَلَفَا فِي أَصْلِهَا أَوْ صِفَتِهَا بِأَنْ قَالَ: وَكَلَّنِي فِى الْبَيْعِ نَسِيئَةً أَوْ الشَّرَاءِ بَعْشَرِينَ، فَقَالَ: بَلْ نَقْدًا أَوْ بَعْشَرَةً، صُدِّقَ الْمُوَكَّلُ بِيَمِينِهِ، وَلَوْ اشْتَرَى جَارِيَةً بَعْشَرِينَ وَزَعَمَ أَنَّ الْمُوَكَّلَ أَمَرَهُ فَقَالَ: بَلْ بَعْشَرَةً، وَخَلَفَ فَإِنْ اشْتَرَى بَعَيْنٍ مَالِ الْمُوَكَّلِ وَسَمَّاهُ فِى الْعَقْدِ أَوْ قَالَ بَعْدَهُ اشْتَرَيْتُهُ لِفُلَانٍ وَالْمَالُ لَهُ وَصَدَّقَهُ الْبَائِعُ فَالْبَيْعُ بَاطِلٌ، وَإِنْ كَذَّبَهُ خَلَفَ عَلَى نَفْيِ الْعِلْمِ بِالْوَكَاةِ

جا نه گهر له دواى ده ستکاری کردن وه کیلگره که گوتی: پیش ده ستکاری کردن وه کیله که م له کار لادابو. نه وه نه گهر شاهید نه هیئى باوه پی پی ناکرئ، که وابو: پیویسته بو له کارلادانی وه کیله که: وه کیلگره که شاهید بگرئ، هه روه که له (مغنی) دا فه رموویه تی.

(وَإِذَا اخْتَلَفَا فِي أَصْلِهَا) هه ر کاتی که وه کیله که وه کیلگره که بووه کیشه یان: له بنچینه ی وه کیلایه تی دا، وه که وه کیلگره که بلئی: تۆم نه کردۆته وه کیلی خۆم (أَوْ صِفَتِهَا) یان له شیوه ی وه کیلایه تی دا (بِأَنْ قَالَ: وَكَلَّنِي فِى الْبَيْعِ نَسِيئَةً) وه که وه کیله که بلئی: منت کردۆته وه کیل له فروشتنی به قهرزدا (أَوْ) یان منت کردۆته وه کیل (فِى الشَّرَاءِ بَعْشَرِينَ) له کرپینی دا به بیست دینار (فَقَالَ بَلْ) وه کیلگره که ش گوتی به لکو تۆم کردۆته وه کیل (نَقْدًا) به حازر بیفرۆشی (أَوْ بَعْشَرَةً) یان گوتی: تۆم کردۆته وه کیل به ده دینار بیکرئ. له و مه سه لانه دا (صُدِّقَ الْمُوَكَّلُ بِيَمِينِهِ) باوه پ به وه کیلگره که ده کرئ نه گهر سویند بخوا.

﴿**ناگاداری**﴾: وه کیلایه تی به شاهیدی دوو پیاو ئاشکرا ده بی، هه روه که له باسی شاهیدی دا پوونی ده که یه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَوْ اشْتَرَى جَارِيَةً بَعْشَرِينَ) نه گهر وه کیله که کۆیله یه که، یان شتیکی ترى کپی به بیست دینار و (وَزَعَمَ أَنَّ الْمُوَكَّلَ أَمَرَهُ) گوتی: وه کیلگره که فه رمانی داومئ به بیست دینار بیکرم (فَقَالَ بَلْ بَعْشَرَةً) وه کیلگره که ش گوتی: به لکو ئیزنم دابوی به ده

دینار بیکری. له و حاله تہ شدا هیچیکیان شاهیدی نه بو (وَحَلَفَ) وه کیلگره که ش سویندی خوارد، نه وه ته ماشا ده که یڼ:

(فَإِنْ اشْتَرَيْتَ بَعِيْنَ مَالِ الْمُؤَكَّلِ) نه گهر به خودی مالی وه کیلگره که شته که ی کړی بو، هم (وَسَمَّاهُ فِي الْعَقْدِ) له ماملت به ستنه که شدا ناوی وه کیلگره که ی هیڼابو (أَوْ قَالَ بَعْدَهُ) یان له دواۍ کړینه که گوتی: (اشْتَرَيْتُهُ لِفُلَانٍ وَالْمَالُ لَهُ) نه و شتم بؤ فلانکه س کړپوه و ماله که ش - که پاره که یه - هی نه وه (وَصَدَّقَهُ الْبَائِعُ) فروشیاره که ش باوه پی پئ کرد، نه وه (فَالْبَائِعُ بَاطِلٌ) له هر دوو مه سه له دا فروشتنه که به تاله و دروست نابی.

به لام (وَإِنْ كَذَبَهُ) نه گهر فروشیاره که باوه پی پئ نه کردو گوتی: بؤ خوت کړپوته. یان گوتی: تو وه کیل نی. نه و کاته (حَلَفَ عَلَى نَفْسِ الْعِلْمِ بِالْوَكَالَةِ) فروشیاره که سویند ده خوا وَوَقَعَ الشَّرَاءَ لِلْوَكِيلِ، وَكَذَا إِنْ اشْتَرَى فِي الذَّمِّ وَلَمْ يُسَمِّ الْمُؤَكَّلَ وَكَذَا إِنْ سَمَّاهُ وَكَذَّبَهُ الْبَائِعُ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ صَدَّقَهُ بَطَلَ الشَّرَاءُ، وَحَيْثُ حُكِمَ بِالشَّرَاءِ لِلْوَكِيلِ يُسْتَحَبُّ لِلْقَاضِي أَنْ يَرْفُقَ بِالْمُؤَكَّلِ لِيَقُولَ لِلْوَكِيلِ: إِنْ كُنْتُ أَمَرْتُكَ بِعَشْرِينَ فَقَدْ بَعْتُكَهَا بِهَا، وَيَقُولُ هُوَ: اشْتَرَيْتُ، لِتَحِلَّ لَهُ، وَلَوْ قَالَ أَتَيْتُ بِالتَّصْرِيفِ الْمَأْذُونِ فِيهِ وَأَنْكَرَ الْمُؤَكَّلُ صَدَقَ الْمُؤَكَّلُ، وَفَقُولُ الْوَكِيلِ، وَقَوْلُ الْوَكِيلِ فَتَلَفَ الْمَالِ مَقْبُولٌ بَيِّنَةٌ وَكَذَا فِي الرَّدِّ، وَقِيلَ إِنْ كَانَ بِجُعْلٍ فَلَا،

له سهر نه زانینی وه کیلایه تیه که، ښنجا (وَوَقَعَ الشَّرَاءُ لِلْوَكِيلِ) کړپنه که بؤ وه کیله که داده مه زری (وَكذَا) هه روه ها کړپنه که بؤ وه کیله که داده مه زری (إِنْ اشْتَرَى فِي الذَّمِّ) نه گهر شته که ی به قهرز کړپیی و (وَلَمْ يُسَمِّ الْمُؤَكَّلَ) له ماملت به ستنه که دا ناوی وه کیلگره که ی نه هیڼابی (وَكذَا إِنْ سَمَّاهُ) هه روه ها نه گهر - له کړپنه به قهرزه که دا - ناویشی هیڼابی، به لام (وَكَذَّبَهُ الْبَائِعُ) فروشیاره که باوه پی پئ نه کردی، نه و کاته ش فروشتنه که هه ر بؤ وه کیله که داده مه زری (فِي الْأَصَحِّ) له قهرموده ی راستردا.

به لام (وَإِنْ صَدَّقَهُ) نه گهر فروشیاره که باوه پی پئ کردی نه و کاته (بَطَلَ الشَّرَاءُ) فروشتنه که به تال ده بیته وه و بؤ هیچیکیان دانامه زری.

(وَحَيْثُ حُكِمَ بِالشَّرَاءِ لِلْوَكِيلِ) هه ر کاتیک بپیار بدری: که کړپنه که بؤ وه کیله که دامه زراوه (يُسْتَحَبُّ لِلْقَاضِي) بؤ قازی وها سوننه ته (أَنْ يَرْفُقَ بِالْمُؤَكَّلِ) به نه رمی له گه ل وه کیلگره که بدوی (لِيَقُولَ لِلْوَكِيلِ) تاکو وه کیلگره که بلایته وه کیله که: (إِنْ كُنْتُ أَمَرْتُكَ بِعَشْرِينَ) نه گهر من فرمانم پئ کردبوی به بیست دینار نه م شته - یان نه م کړپله یه - بکړی (فَقَدْ بَعْتُكَهَا بِهَا) نه وه فروشتمه وه تو به بیست دینار (وَيَقُولُ هُوَ) وه کیله که ش بلای: (اشْتَرَيْتُ) لیتم کړی. (لِتَحِلَّ لَهُ) تاکو شته که بؤ وه کیله که حه لال ببی، چونکه نه و واتیده گا: شته که ی بؤ وه کیلگره که ی کړپوه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر وه کیله که گوتی: (أَتَيْتُ بِالتَّصْرُفِ الْمَأْذُونِ فِيهِ) نه و ده ستکاریه ی من کردومه تییدا ئیزندراوم (وَأَنْكَرَ الْمُوَكَّلُ) وه کیلگره که ش گوتی: وانیه، ئیزن نه دراوی. لیره شدا (صَدَّقَ الْمُوَكَّلُ) باوه پ به وه کیلگره که ده کری نه گەر سویند بخوا (وَفِي قَوْلٍ) له فرموده یه کدا (الْوَكِيلُ) باوه پ به وه کیله که ده کری.

(وَقَوْلُ الْوَكِيلِ فِي تَلْفِ الْمَالِ) قسه ی وه کیله که له باره ی فهوتانی ماله که، وه ک بلی: ماله که فهوتاه (مَقْبُولٌ بِيَمِينِهِ) به سویند خوارده که ی لئی وهرده گیرئ و باوه پی پی ده کری (وَكَذَا فِي الرَّدِّ) ههروه ها له باره ی که پانده وه ی ماله که ش - بلی وه کیلگره که - به سویند باوه پی پی ده کری، (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی میزدا: (إِنْ كَانَ يَجْعَلُ فَلَا) نه گەر وه کیلایه تیه که به کری بی، له باره ی که پانده وه باوه پی پی ناکری.

وَلَوْ ادَّعَى الرَّدَّ عَلَى رَسُولِ الْمُوَكَّلِ وَأَنْكَرَ الرَّسُولُ صَدَّقَ الرَّسُولُ، وَلَا يَلْزَمُ الْمُوَكَّلَ تَصَدِيقُ الْوَكِيلِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ قَبَضْتُ الثَّمَنَ وَتَلَفَ وَأَنْكَرَ الْمُوَكَّلُ صَدَّقَ الْمُوَكَّلُ إِنْ كَانَ قَبْلَ تَسْلِيمِ الْمَبِيعِ، وَإِلَّا فَالْوَكِيلُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ وَكَّلَهُ بِقَضَاءِ دَيْنٍ فَقَالَ قَضَيْتُهُ وَأَنْكَرَ الْمُسْتَحِقُّ صَدَّقَ الْمُسْتَحِقُّ بِيَمِينِهِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَا يُصَدَّقُ الْوَكِيلُ عَلَى الْمُوَكَّلِ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ،

جا بزانه: نه و باوه پی کردنه ی پابردوو له و حاله ته دا بوو که بلی: داومه ته ده ست وه کیلگره که، به لام (وَلَوْ ادَّعَى الرَّدَّ عَلَى رَسُولِ الْمُوَكَّلِ) نه گەر وه کیله که گوتی: ماله که م داوه ته ده ست نه و که سه ی وه کیلگره که ناریدوی (وَأَنْكَرَ الرَّسُولُ) نیردراوه که ش گوتی: وانیه و نه تداوه ته وه من. له و حاله ته شدا هیچ شاهید نه بو، نه وه (صَدَّقَ الرَّسُولُ) باوه پ به نیردراوه که ده کری، به هوی سویند خواردنی، هه م (وَلَا يَلْزَمُ الْمُوَكَّلَ تَصَدِيقُ الْوَكِيلِ) له سه ر وه کیلگره که ش واجب نیه: باوه پ به وه کیله که بکا (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فرموده ی پاست، چونکه وه کیله که ده لئ: ماله که م داوه ته که سیکی تر - جگه له وه کیلگره که - که وابو: له و جوره مه سه لانه دا له سه ر وه کیله که واجب: شاهید بگری، تاکو له کیشه که ی دا سه رکه وتوو بی، ههروه ک له زۆریه ی سه رچاوه کاندا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر وه کیله که گوتی: (قَبَضْتُ الثَّمَنَ وَتَلَفَ) پاره ی فروشراوه که م وه رگرت و پاره که ش فهوتا (وَأَنْكَرَ الْمُوَكَّلُ) وه کیلگره که ش گوتی: پاره که ت وهرنه گرتوه. نه وه (صَدَّقَ الْمُوَكَّلُ إِنْ كَانَ قَبْلَ تَسْلِيمِ الْمَبِيعِ) به سویند خواردن باوه پ به وه کیلگره که ده کری نه گەر کیشه که ی پیش ته سلیم کردنی فروشراوه که بی (وَلَا) به لام نه گەر کیشه که ی دوا ی ته سلیم کردنی فروشراوه که بی (فَالْوَكِيلُ) نه و کاته به سویند باوه پ به وه کیله که ده کری (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فرموده ی پاستی مه زه ب.

(وَلَوْ وَكَّلُهُ بِقَضَاءِ دَيْنٍ) ئەگەر کردیە وەکیل بۆ ئەوێ قەرزێکی بۆ بداتەو و بە ئەندازەى قەرزەكەش مالتێكى دایە دەستى وەكیلەكە (فَقَالَ قَضَيْتُهُ) ئینجا وەكیلەكەش گوتى: قەرزەكەم داوێتەو وە خاوەن قەرزەكە (وَأَنْكَرَ الْمُسْتَحِقُّ) خاوەن قەرزەكەش گوتى: نەیداوێتەو. لێرەشدا هیچ شاهیە نەبو، ئەو (صَدَّقَ الْمُسْتَحِقُّ بِبَيْعِهِ) بە سوێندخواردن باوەپ بە خاوەن قەرزەكە دەكرێ، ئینجا هەر كاتێك سوێندى خوارد، قەرزەكەى خۆى لە وەكیلگرەكە داوا دەكاتەو، ئەك لە وەكیلەكە.

(و) هەر كاتێك -لەم مەسەلە پەدا- وەكیلگرەكەش ئەندازەى قەرزەكە لە وەكیلەكە داوا بكاتەو، ئەو (الْأَظْهَرُ) فەرموودەى بەهێزتر ئەمەیه: (أَنْتَ لَا يُصَدِّقُ الْوَكِيلَ عَلَى الْمُوَكَّلِ) وەكیلەكە لە سەر حیسابى وەكیلگرەكە باوەپى قەرزدانەوێ پێ ناكړی (إِلَّا بِبَيِّنَةٍ) تەنھا

وَقِيمُ الْيَتِيمِ إِذَا ادَّعَى دَفْعَ الْمَالِ إِلَيْهِ بَعْدَ الْبُلُوغِ
وَلَيْسَ لَوَكِيلٍ وَلَا مُودِعٍ أَنْ يَقُولَ بَعْدَ طَلَبِ الْمَالِكِ: لَا رُبَّ عَدُوٍّ لِي
وَلِلْغَاصِبِ وَمَنْ لَا يَقْبَلُ قَوْلُهُ فَإِلَرْدٌ ذَلِكَ، وَلَوْ قَالَ رَجُلٌ: وَكَلَّنِي
الْمُسْتَحِقُّ بِقَبْضِ مَالِهِ عِنْدَكَ مِنْ دَيْنٍ أَوْ عَيْنٍ، وَصَدَّقَهُ فَلَهُ دَفْعُهُ إِلَيْهِ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ
لَا يَلْزَمُهُ إِلَّا بَيِّنَةٌ عَلَى وَكَالَتِهِ، وَلَوْ قَالَ: أَحَالَنِي عَلَيْكَ، وَصَدَّقَهُ وَجَبَ الدَّفْعُ فِي الْأَصَحِّ،

بە دوو شاهیە، یان بە شاهیەتێك سوێندخواردن باوەپى پێ دەكرێ، كەوابو: لەو جورە مەسەلانەدا پێویستە: وەكیلەكە شاهیە بگرێ، تاكو سەرکەوتوو بێ.

(وَقِيمُ الْيَتِيمِ) سەرپەرشتكارى یەتیم (إِذَا ادَّعَى دَفْعَ الْمَالِ إِلَيْهِ بَعْدَ الْبُلُوغِ) هەر كاتێك بلى: مالى یەتیمەكەم لە دواى بلوغبوونى داوێتەو وە خۆى، ئەو (يَحْتَاجُ إِلَى بَيِّنَةٍ) پێویستى بە شاهیە هەیه و بە سوێند باوەپى پێ ناكړی (عَلَى الصَّحِيحِ) لە سەر فەرموودەى پاست.

(وَلَيْسَ لَوَكِيلٍ) هیچ وەكیلێك بۆى نیە (وَلَا مُودِعٍ) هەم ئەو كەسەى شتێكى بە ئەمانەت لە لای داندراو، ئەویش بۆى نیە (أَنْ يَقُولَ بَعْدَ طَلَبِ الْمَالِكِ) لە دواى ئەو كە خاوەنەكە مالهەكەى خۆى داوا دەكاتەو، بلى: (لَا أَرُدُّ الْمَالَ إِلَّا بِإِثْنَانِ) مالهەكەت نادهمەو تەنھا بە شاهیەگرتن نەبێ (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودەى پاستردا، چونكە وەكیل و هەم گشت ئەمیندارێكى تریش لە بارەى گەپاندنەوێ مالى بۆ خاوەنەكەى بە سوێند باوەپى پێ دەكرێ، هەرەك پابرا.

بەلام (وَلِلْغَاصِبِ) بۆ زەوتكەر و هەم (وَمَنْ لَا يَقْبَلُ قَوْلُهُ فِي الرَّدِّ) بۆ ئەو كەسەش كە لە بارەى گەپاندنەو بە سوێند باوەپى پێ ناكړی: وەك پەننەرگرو بەكریگرو قەرزدار و مالتخاوان، گشتیان (ذَلِكَ) بۆیان هەیه مالهەكە نەدەنەو وە خاوەنەكەى تا شاهیە دەگرن، چونكە ئەوانە بە سوێندخواردن باوەپیان پێ ناكړی.

(وَلَوْ قَالَ رَجُلٌ) ئەگەر پیاویك بە یەكێكى تری گوت: (وَكَلَّنِي الْمُسْتَحِقُّ بِقَبْضِ مَالِهِ عِنْدَكَ)

فلانه خاوهن مالّ منى كردوته وهكيلىخوى تاكو نه و مالهىوى-كه له لایقويه- ليتى وهريگرمه وه (مَنْ دَيْنٍ أَوْ عَيْنٍ) جياوازی نيه ماله كه: قهرز بى، يان كه لويه بى (وَصَدَّقَهُ) نه ويش باوه پى پى كرد (فَلَهُ دَفْعُهُ إِلَيْهِ) بوى دروسته ماله كهى بداته دهست، به لام (فَالْمَذْهَبُ) فرموده پاستى مه زهه ب: (أَنَّهُ لَا يَلْزَمُهُ إِلَّا بَيِّنَةٌ) له سه رى واجب نابى: بيداته دهست، ته نها به شاهيدىى دو پياو نه بى، كه شاهيدى بدنه: (عَلَى وَكَالَتِهِ) له سه ر وهكيلايه تى پياوه كه.

(وَلَوْ قَالَ: أَحَالَنِي عَلَيْكَ) نه گهر پياويك به قهرزداريكي گوت: خاوهن قهرزه كه منى حه والهى سه ر تق كروه (وَصَدَّقَهُ) قهرزداره كهش باوه پى پى كرد (وَجَبَ الدَّفْعُ فِي الْأَصَحِّ) واجبه: قهرزه كهى بداته دهست، له فرموده پاستردا.

قُلْتُ: وَإِنْ قَالَ: أَنَا وَارِثُهُ، وَصَدَّقَهُ وَجَبَ الدَّفْعُ عَالِمَ الْمَذْهَبِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(كِتَابُ الْإِقْرَارِ)

يَصِحُّ مِنْ مُطْلَقِ التَّصَرُّفِ، وَإِقْرَارِ الصَّيِّ وَالْمَجْنُونِ لَاغٍ، فَإِنْ ادَّعَى الْبُلُوغَ بِالْإِحْتِلَامِ مَعَ الْإِمْكَانِ

(قُلْتُ) نيمامى (النواوى) ده فرموى: (وَإِنْ قَالَ) نه گهر پياويك گوتيه قهرزداريک، يان گوتيه نه مينداريک: (أَنَا وَارِثُهُ) ته نها من ميراتگري خاوهن قهرزه كه مه. يان گوتى: ته نها من ميراتگري خاوهنى نه مانه ته كه مه. واته: هيچ ميراتگري تری نيه (وَصَدَّقَهُ) قهرزداره كهش، يان نه مينداره كهش باوه پى پى كرد (وَجَبَ الدَّفْعُ) واجبه: قهرزه كه و نه مانه ته كهى بداته دهست (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فرموده پاستى مه زهه ب (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿كِتَابُ الْإِقْرَارِ: پهرتوكى ئيقرار﴾

واته: دانهيئنان به مافى كه سيكي تر له سه ر خوى. ئينجا بزانه: جياوازی نيه دان پيدا هينراوه كه مافى خواى گه وه بى: وه كو زيناو شه پابخواردنه وه، يان مافى ئاده ميزاد بى: وه كو قهرزو كوشتن. واته: مروؤ به هه ر كاميكيان دان بهيئى، بپيارى شه رعىى نه و مافى له سه ر جى به جى ده كرى، به به لگه ي هه ديسه كه ي ﴿أَغْدُ يَا أُنَيْسُ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمَهَا﴾ رواه الشيخان، نه ي (ئوننه يس) بپو لای ژنى نه م پياوه، نه گهر دانى به زيناوا هيئنا، به ردبارانى بكه.

ئينجا بزانه: دانهيئنان له م چوار پوكنانه پيك دى: (الْمُقَرُّ) دانهيئنه ر: كه دان به مافه كه دا ديئى. (الْمُقَرُّ) دان بؤهيئناو: كه دانى بؤ به مافه كه دا هيئناوه. (الْمُقَرِّبِ) دان پيدا هينراو: كه مافه كه يه. (الصِّيغَةُ): گوتيه دانهيئنانه كه.

ئينجا (يَصِحُّ) دانهيئنان دروست ده بى (مَنْ مُطْلَقِ التَّصَرُّفِ) له و كه سه ي پيگاي دهستكارى

ملک و مالی درایی، واته: بالغ و عاقل بی وقه دهغه ی له سر نه بی و زوی لیته کرابی، که و ابو: (وَإِقْرَارُ الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ) دانهینانی مندال و شیت (لَاغ) پوچه له و که لکی نیه، چونکه پیغه مبهرو ﷺ ده فرموی: ﴿رَفَعَ الْقَلَمَ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَبْلُغَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ﴾ حدیث صحیح رواه اصحاب السنن، نو سینی داواکاری له سر سی که سان لادراوه: له سر خه و توو تا هه شیار ده بیته وه، له سر مندال تا بلوغی ده بی، له سر شیت تا چاک ده بیته وه.

(فَإِنْ ادَّعَى الْبُلُوغَ بِالِإِحْتِلَامِ) جا نه گهر مندال - چ کوپ، چ کچ - گوتی: به هوی (مَنِ) هاتن بلوغم بووه: له خه و دا، یان له به ناگایدا، یان کچ گوتی: خوینی حه یزم هاتوه (مَعَ الْإِمْكَانِ) ده شگونجا قسه ی منداله که پاست بی؟ چونکه ته مه نی تو سالی ته و او کردبو، **صَدَقَ وَلَا يُحْلَفُ، وَإِنْ ادَّعَاهُ بِالسِّنِّ طُولِبَ بَيِّنَةٍ، وَالسَّفِيهُ وَالْمُفْلِسُ سَبَقَ حُكْمُ إِقْرَارِهِمَا، وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الرَّقِيقِ بِمُوجِبِ عُقُوبَةٍ، وَلَوْ أَقَرَّ بِدَيْنٍ جَنَائَةٍ لَا تُوجِبُ عُقُوبَةً فَكَذَّبَهُ السَّيِّدُ تَعَلَّقَ بِذِمَّتِهِ دُونَ رَقَبَتِهِ، وَإِنْ أَقَرَّ بِدَيْنٍ مُعَامَلَةً لَمْ يُقْبَلْ عِلَالِ السَّيِّدِ إِنْ لَمْ يَكُنْ مَأْذُونًا لَهُ فَبِالتَّجَارَةِ، وَيُقْبَلُ إِنْ كَانَ، وَيُؤَدَّى مِنْ كَسْبِهِ وَمَا فِي يَدِهِ، وَيَصِحُّ إِقْرَارُ الْمَرِيضِ مَرَضَ الْمَوْتِ لِأَجَنَّتِي وَكَذَا لِوَارِثٍ**

نه وه (صَدَقَ) باوه پ به منداله که ده کړی و (وَلَا يُحْلَفُ) سویندیش نادرئ: له سر هاتنی (مَنِ) و خوینی حه یز.

به لام (وَإِنْ ادَّعَاهُ بِالسِّنِّ) نه گهر منداله که - کوپ، یان کچ - گوتی: به سال، واته: به ته و او یوونی ته مه نی پانزه سالی بلوغم بووه، نه و کاته (طُولِبَ بَيِّنَةٌ) منداله که داوی شاهیدی لی ده کړی، واته: ده بی دوو پیاو شاهیدی بده ن: (نَهْمَ) منداله به سال بلوغی بووه. به لام نه گهر چوار نافرته تیش شاهیدی بده ن: که له فلانه پوژدا نه م منداله له دایک بووه. نه و کاته ش به پابه ندی له دایک بوونه که ساله کانیش ناشکرا ده بن، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالسَّفِيهُ) مال به فی پو ده ر، هم (وَالْمُفْلِسُ) قه رزداري قه دهغه کراو (سَبَقَ حُكْمُ إِقْرَارِهِمَا) برپاری دانهینانیان له باسی خویاندا پابرا (وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الرَّقِيقِ بِمُوجِبِ عُقُوبَةٍ) دانهینانی کویله وهرده گبرئ به و جوړه تاوانه ی سزای هه یه: وه ک زیناو کوشتن و... هتد (وَلَوْ أَقَرَّ بِدَيْنٍ جَنَائَةٍ لَا تُوجِبُ عُقُوبَةً) نه گهر کویله دانی هیئا به قه رزی تاوانیکی وه ها: که سزای نیه، به لکو تو له ی هه یه: وه کو زه و تکریدن و بریندار کردن (فَكَذَّبَهُ السَّيِّدُ) که وره که ش گوتی: درو ده کا (تَعَلَّقَ بِذِمَّتِهِ) قه رزه که ده که ویتته نه ستوی کویله که (دُونَ رَقَبَتِهِ) به گهرده نیه وه نابه سترئ.

(وَإِنْ أَقْرَبَيْنِ مُعَامَلَةً) نه‌گه‌ر کږيله‌که دانی‌هیتنا به قهرزی مامله‌تیک: وه‌ک کږین و فروشتن (لَمْ يُقْبَلْ عَلَى السَّيِّدِ) نه‌و دانهیتانه له سهر حیسابی گه‌وره‌که‌ی وهرناگیرئ (إِنْ لَمْ يَكُنْ مَأْذُونًا لَهُ فِي التَّجَارَةِ) نه‌گه‌ر کږيله‌که ئیزن نه‌درابئ: بازرگانی بکا، که‌وابو: قهرزه‌که ده‌که‌وټه نه‌ستوی کږيله‌که، به‌لام (وَيُقْبَلُ إِنْ كَانَ) دانهیتانه‌که‌ی له سهر حیسابی گه‌وره‌که‌ی وهرده‌گیرئ نه‌گه‌ر ئیزن درابئ بؤ بازرگانی‌کردن، که‌وابو: (وَيُؤَدَّى مِنْ كَسْبِهِ وَمَا فِي يَدِهِ) قهرزه‌که له که‌سابه‌تی کږيله‌که‌و له‌و ماله‌ی له ده‌ستی دایه ده‌درټه‌وه.

(وَيَصِحُّ إِقْرَارُ الْمَرِيضِ مَرَضَ الْمَوْتِ) دانهیتانی نه‌خوښ-که ده‌ردی پئ‌مردنی بئ- دروست ده‌بئ و وهرده‌گیرئ: (لَا جُنْبِي) بؤ بیگانه‌یه‌ک که میراتگر نه‌بئ (وَكَذَا لِوَارِثٍ) هه‌روه‌ها دانهیتانه‌که‌ی بؤ میراتگره‌که‌شی وهرده‌گیرئ و دروست ده‌بئ، هه‌رچه‌ند میراتگره‌کانی‌تیش **عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ أَقْرَأَ فِي صِحَّتِهِ بَدِينٍ وَفِي مَرَضِهِ لآخرَ لَمْ يَقْدَمْ الْأَوَّلُ، وَلَوْ أَقْرَأَ فِي صِحَّتِهِ أَوْ مَرَضِهِ وَأَقْرَأَ وَارِثُهُ بَعْدَ مَوْتِهِ لآخرَ لَمْ يَقْدَمْ الْأَوَّلُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ إِقْرَارُ مُكْرِهِ، وَيُشْتَرَطُ فِالْمُقَرَّرِ أَهْلِيَّةُ اسْتِحْقَاقِ الْمُقَرَّبِ، فَلَوْ قَالَ لِهَذِهِ الدَّابَّةِ عَلَيَّ كَذَا فَلَعَوُ، فَإِنْ قَالَ بِسَبَبِهَا لِمَالِكِهَا وَجَبَ،**

باوه‌پ نه‌که‌ن (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فهرمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب، جا له هه‌ردوو مه‌سه‌له‌ی بیگانه‌و میراتگر‌دا جیاوازی نیه دان پیداهیتراوه‌که: قهرز بئ، یان که‌لوپه‌ل بئ.

به‌لام چه‌ند زانایه‌ک نه‌و فهرمووده‌یان هه‌ل‌بژاردوه: که دانهیتانی نه‌خوښی‌ده‌ردی پئ‌مردن بؤ میراتگره‌که‌ی قبول ناکړئ نه‌گه‌ر تۆمه‌تی لی‌بکړئ، هه‌روه‌ک له (تحفه)‌دا فهرموویه‌تی. (وَلَوْ أَقْرَأَ فِي صِحَّتِهِ بَدِينٍ) نه‌گه‌ر که‌سیک له حاله‌تی‌ساغی‌دا دانی‌هیتنا به قهرزی‌که‌سیک، هه‌م (وَفِي مَرَضِهِ لآخرَ) له حاله‌تی نه‌خوښیشی‌دا دانی هیتنا به قهرزی یه‌کیکی‌تر، نه‌وه (لَمْ يَقْدَمْ الْأَوَّلُ) قهرزی یه‌که‌مه‌کیان وه‌پیش دووه‌مه‌که ناخستړئ، به‌لکو هه‌ردوکیان یه‌کسانن (و) هه‌روه‌ها (لَوْ أَقْرَأَ فِي صِحَّتِهِ أَوْ مَرَضِهِ) نه‌گه‌ر که‌سیک له حاله‌تی‌ساغی، یان نه‌خوښی‌دا دانی‌هیتنا به قهرزی‌که‌سیک، هه‌م (وَأَقْرَأَ وَارِثُهُ بَعْدَ مَوْتِهِ لآخرَ) میراتگره‌که‌شی له دوا‌ی مردنی دانی‌هیتنا به قهرزی که‌سیکی‌تر له سهر مردووه‌که، لی‌ره‌شدا (لَمْ يَقْدَمْ الْأَوَّلُ) یه‌که‌مه‌کیان وه‌پیش دووه‌مه‌که ناخستړئ (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده‌ی پاستردا، چونکه میراتگره‌که‌ش جینیشی مردووه‌که‌یه.

(وَلَا يَصِحُّ إِقْرَارُ مُكْرِهِ) دانهیتانی زۆرلیکراو- به‌ناه‌ق- تا‌کو دان بهینئ دروست نابئ، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموئ: ﴿رَفَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنِّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرِهُوا عَلَيْهِ﴾ حدیث حسن رواه ابن ماجه و غیره، لادراوه له سهر تۆمه‌تی من: تاوانی هه‌له‌و له بیر‌چوون و زۆرلیک‌کردن. ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر زۆرلیک‌دنه‌که به‌ناه‌ق نه‌بئ: وه‌ک دانی به‌شتیکی نه‌زاندراودا هیتنا‌بئ و زۆری لی‌بکړئ تا‌کو پوونی بکاته‌وه، نه‌و کاته دروست ده‌بئ، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر له

سەر پاست گوتن زۆرى لىڭىركى: وهك تۆمه تىكى پىڭىراپى لىڭى بدرى تاكو پاستى بلى،
 ئووش دروست ده بى، به لام له هه موو حاله تىكدا لىدانه كه حه پامه، هه روهك له (تحفة) و
 (نهاية) و حاشيه كانياندا پوون كراوه ته وه.

(وَيُشْتَرَطُ فِي الْمَقْرُلِ) به مهرج داده ندرى ئه و كه سهى بوى دان به مافه كه دا ئه مېندرى:
 (أَهْلِيَّةُ اسْتِحْقَاقِ الْمَقْرُ بِهِ) له وانه بى: دان پىدا مېنراوه كهى بدرى و دانپىدا مېنانه كه به درو
 ده رنه چى، كه وابو: (فَلَوْ قَالَ لِهَذِهِ الدَّابَّةِ عَلَيَّ كَذَا) ئه م وولاغه ئه م شتهى له سهر من هه يه
 (فَلَقَوْ) ئه و دانپىدا مېنانه پوچه له، چونكه وولاغ نابىته خاوهن ملك، به لام (فَإِنْ قَالَ: بِسَبَبِهَا
 لِمَالِكِهَا) ئه گهر گوتى: به هوى ئه م وولاغه، خاوهنه كهى ئه و شتهى له سهر منه (وَجَبَ) ئه وه
 واجبه: شته كه بداته خاوهنه كهى.

وَلَوْ قَالَ لِحَمَلٍ هُنْدٍ كَذَا بِإِثْرٍ أَوْ وَصِيَّةٍ لَزِمَهُ، وَإِنْ أَسْنَدَهُ إِلْجَهَةَ لَا تُمَكِّنُ
 فِي حَقِّهِ فَلَقَوْ، وَإِنْ أَطْلَقَ صَحَّ فَلَا ظَهَرَ، وَإِذَا كَذَّبَ الْمُقْرُلُ الْمُقَرَّرَ تَرَكَ الْمَالَ
 فِي يَدِهِ فَلَا صَحَّ، فَإِنْ رَجَعَ الْمُقَرَّرُ فِي حَالٍ تَكْذِيبِهِ وَقَالَ غَلَطْتُ قَبْلَ قَوْلِهِ فِي الْأَصَحِّ.
 (فَصَلِّ) قَوْلُهُ: لَزِيذٍ كَذَا، صِيغَةُ إِقْرَارٍ، وَقَوْلُهُ: عَلَيَّ وَفِي ذِمَّتِي، لِلدَّيْنِ،
 وَمَعْنَى وَعِنْدِي، لِلْعَيْنِ،

(وَلَوْ قَالَ: لِحَمَلٍ هُنْدٍ كَذَا بِإِثْرٍ أَوْ وَصِيَّةٍ) ئه گهر گوتى: كۆرپهى ناو زگى ئه و ئافره ته ئه و
 شتهى له سهر من هه يه، به هوى ميراتى باوكى، يان به هوى وه سيّت. ئه وه (لَزِمَهُ)
 شته كهى ده كه وىته سهر، چونكه ده گونجى كۆرپهى ناو زگ ميراتى هه بى، به لام (وَإِنْ
 أَسْنَدَهُ إِلَى جِهَةٍ لَا تُمَكِّنُ فِي حَقِّهِ) ئه گهر مافه كهى دايه پال هويه كى وه ها: كه ده رهق
 كۆرپه كه نه ده گونجا، وهك بلى: كۆرپه كه سهد دىنارى به قهرز داومى (فَلَقَوْ) ئه و وه پالدا نه
 پوچه له، به لام (وَإِنْ أَطْلَقَ) ئه گهر بى وه پالدا ن گوتى: سهد دىنارى ئه و كۆرپه يه م له سهره.
 ئه وه (صَحَّ) دانپىدا مېنانه كه دروسته، واته: پاره كهى ده كه وىته سهر (فِي الْأَظْهَرِ) له
 فهرموودهى به مېزتردا.

(وَإِذَا كَذَّبَ الْمُقْرُلُ الْمُقَرَّرَ) هه ر كاتىك دان بۆ مېنراوه كه، واته: ئه و كه سهى بوى دان به
 مافه كه دا مېنراوه، گوتى: دانپىنه ره كه درو ده كا، هېچ مافىكى منى له سهر نيه. ئه وه (تَرَكَ
 الْمَالَ فِي يَدِهِ) ماله كه له ده ست دانپىنه ره كه دا ده هيلدريته وه لىڭى وه رنا گيرى وه هه ر به
 ملكى خوى داده ندرى، هه م داواى قهرزه كه شى لىڭا كرى ئه گهر دانى به قهرزىكدا مېنابى
 (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموودهى پاستردا، كه وابو: (فَإِنْ رَجَعَ الْمُقَرَّرُ فِي حَالٍ تَكْذِيبِهِ) ئه گهر - له و
 حاله تهى وه درو خستنه وه دا - دانپىنه ره كه له دانپىدا مېنانه كهى په شيمان بۆ وه (وَقَالَ:
 غَلَطْتُ) گوتى: هه له م كردبو، يان به قه سدى درۆم كردبو (قَبْلَ قَوْلِهِ) قه سه كهى وه رده گيرى

(فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی پاستردا، چونکه دانپیداھیتانه‌کی به تال بۆته‌وه و ماله‌که‌ش هر له ملکایه‌تی خۆی دا ماوه‌ته‌وه.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِ گۆته‌ی دانپیداھیتان﴾

بزانه: مه‌رجه دانپیداھیتانه‌که به گۆته‌یه‌کی وه‌ها، یان به نووسینکی وه‌ها بی: که بگه‌یه‌نی مافینکی له سه‌ره، که‌وابو: (قَوْلُهُ لَزِيْر كَذَا) نه‌گه‌ر بلێ: نه‌و شته بۆ زه‌یده. نه‌وه (صِيغَةُ إِقْرَارٍ) وشه‌ی دانپیداھیتانه (وَقَوْلُهُ) نه‌گه‌ر بلێ: (عَلَيَّ) نه‌و شته‌ی فلانکه‌س له سه‌ر منه (وَفِي ذِمَّتِي) یان له نه‌ستۆمدایه. نه‌وه‌ش (لِلدَّيْنِ) دانپیداھیتانه‌و بۆ قه‌رز به کار دئی (وَمَعِيَ) نه‌گه‌ر بلێ: نه‌و شته‌ی فلانکه‌س له‌گه‌لمه (وَعِنْدِي) یان له لاه. نه‌وه‌ش (لِلْعَيْنِ) دانپیداھیتانه‌و بۆ که‌لوپهل به کار دئی.

وَلَوْ قَالَ: لِي عَلَيْكَ أَلْفٌ، فَقَالَ زَنْ أَوْ خُذْ أَوْ زِنْهُ أَوْ خُذْهُ أَوْ اخْتِمْ عَلَيْهِ أَوْ اجْعَلْهُ فِي كَيْسِكَ، فَلَيْسَ بِإِقْرَارٍ، وَلَوْ قَالَ: بَلَى أَوْ نَعَمْ أَوْ صَدَقْتَ أَوْ أَتَرَأَتْنِي مِنْهُ أَوْ قَضَيْتُهُ أَوْ أَنَا مُقَرَّرٌ بِهِ، فَهُوَ إِقْرَارٌ، وَلَوْ قَالَ: أَنَا مُقَرَّرٌ أَوْ أَنَا أَقَرُّ بِهِ، فَلَيْسَ بِإِقْرَارٍ، وَلَوْ قَالَ: أَلَيْسَ لِي عَلَيْكَ كَذَا؟ فَقَالَ: بَلَى، أَوْ نَعَمْ، فَإِقْرَارٌ، وَفِي نَعَمْ وَجْهٌ، وَلَوْ قَالَ: إِقْضِ الْأَلْفَ الَّذِي لِي عَلَيْكَ، فَقَالَ: نَعَمْ أَوْ أَقْضِي غَدًا أَوْ أَهْلُنِي يَوْمًا أَوْ حَتَّى أَقْعُدَ أَوْ أَفْتَحَ الْكَيْسَ أَوْ أَجِدَ، فَإِقْرَارٌ فَلِأَصَحِّ، (فَصْلٌ) يُشْتَرَطُ فِالْمُقَرَّرِ أَنْ لَا يَكُونَ مَلَكًا لِلْمُقَرَّرِ، فَلَوْ قَالَ: دَارِي أَوْ ثَوْبِي أَوْ دِينِي

(وَلَوْ قَالَ: لِي عَلَيْكَ أَلْفٌ) نه‌گه‌ر یه‌کیگه‌ گوتی: کاک ئازاد هه‌زار دینارم له سه‌ر تۆیه (فَقَالَ) ئازادیش له وه‌لامدا گوتی: (زَنْ) بکێشه، یان بژمێره (أَوْ خُذْ) یان بگره (أَوْ زِنْهُ) یان بیکێشه (أَوْ خُذْهُ) یان بیکره (أَوْ اخْتِمْ عَلَيْهِ) یان مۆری له سه‌ر بده (أَوْ اجْعَلْهُ فِي كَيْسِكَ) یان بیخه‌ ناو کیسه‌ی خۆت (فَلَيْسَ بِإِقْرَارٍ) نه‌و وه‌لامدانه‌وه‌یه نابێته دانپیداھیتان. به‌لام (وَلَوْ قَالَ) نه‌گه‌ر له وه‌لامدا گوتی: (بَلَى أَوْ نَعَمْ) به‌لێ وایه (أَوْ صَدَقْتَ) یان پاست نه‌که‌ی (أَوْ أَتَرَأَتْنِي مِنْهُ) یان له هه‌زاره‌که گه‌رده‌نت ئازاد کردۆم، یان گه‌رده‌نم ئازاد بکه (أَوْ قَضَيْتُهُ) یان داومه‌ته‌وه (أَوْ أَنَا مُقَرَّرٌ بِهِ) یان من دان به هه‌زاره‌که‌دا نه‌هینم (فَهُوَ إِقْرَارٌ) نه‌و وه‌لامدانه‌وه‌یه ده‌بیته دانپیداھیتان، به‌لام (وَلَوْ قَالَ:) نه‌گه‌ر له وه‌لامدا گوتی: (أَنَا مُقَرَّرٌ) من دانه‌ینه‌رم (أَوْ أَنَا أَقَرُّ بِهِ) یان له‌مه‌ودوا من دان به هه‌زاره‌که‌دا نه‌هینم (فَلَيْسَ بِإِقْرَارٍ) نه‌و نابێته دانپیداھیتان.

(وَلَوْ قَالَ) نه‌گه‌ر به ئازادی گوت: (أَلَيْسَ لِي عَلَيْكَ كَذَا؟) ئایا من سه‌د دینارم له سه‌ر تو نیه؟ (فَقَالَ: بَلَى أَوْ نَعَمْ) ئازادیش له وه‌لامدا گوتی: به‌لێ (فَإِقْرَارٌ) نه‌و وه‌لامه دانپیداھیتانه (وَفِي نَعَمْ وَجْهٌ) له‌باره‌ی به‌لێ فرموده‌یه‌کی بی‌هێز هه‌یه: که نابێته دانپیداھیتان.

(وَلَوْ قَالَ: اقْضِ الْأَلْفَ الَّذِي لِي عَلَيْكَ) نه گهر گوتی: نه وه زار دیناره ی من له سهر توم هه یه، بمده وه (فَقَالَ: نَعَمْ) نازادیش گوتی: به لئ (أَوْ اقْضِ غَدًا) یان گوتی: سبه یئ ده تده مه وه (أَوْ اْمُهْلِنِي يَوْمًا) یان پوژیک موله تم بده (أَوْ حَتَّى أَقْعُدَ) یان تا داده نیشم (أَوْ أَفْتَحَ الْكَيْسَ) یان تا کیسه که م ده که مه وه (أَوْ أَجِدَ) یان تا ده ستم ده که وئ، یان تا کلله که م دینم (فَإِقْرَارٌ) نه وانه گشتی دانپیدا هیئانه (فِي الْأَصْح) له فهرموده ی راستردا.

﴿فَصَلِّ: نه باسی دان پیداهینراو: که مافه که یه﴾

(يُشْتَرَطُ فِي الْمُقَرَّبِ) به مهرج داده ندري له دان پیداهینراو که دا: (أَنْ لَا يَكُونَ مَلِكًا لِلْمُقَرَّبِ) نابئ ملکی دانپینه ره که بی، له کاتی دانپیناندا، که وابو: (فَلَوْ قَالَ: دَارِي أَوْ ثَوْبِي أَوْ دِينِي الَّذِي عَلَزَيْدٌ لِعَمْرٍو، فَهُوَ لَعَوٌّ، وَلَوْ قَالَ: هَذَا لِلْفُلَانِ وَكَانَ مَلِكِي إِلَى أَنْ أَقْرَزْتُ بِهِ، فَأَوَّلُ كَلَامِهِ إِقْرَارٌ وَآخِرُهُ لَعَوٌّ، وَلْيَكُنِ الْمُقَرَّبُ فِي يَدِ الْمُقَرَّبِ لِيَسْلَمَ بِالْإِقْرَارِ لِلْمُقَرَّبِ، فَلَوْ أَقْرَزْتُ وَلَمْ يَكُنْ فِي يَدِهِ ثُمَّ صَارَ عَمَلٌ بِمُقْتَضَى الْإِقْرَارِ، فَلَوْ أَقْرَزْتُ بِحَرِّيَّةِ عَبْدٍ فِي يَدِ غَيْرِهِ ثُمَّ اشْتَرَاهُ حُكْمَ بَحْرِيَّتِهِ، ثُمَّ إِنْ كَانَ قَالَ هُوَ حُرًّا أَصْلَ فِشْرَاؤُهُ إِفْتِدَاءً، وَإِنْ قَالَ أَعْتَقَهُ فَأِفْتِدَاءً مِنْ جِهَتِهِ وَبَيْعٌ مِنْ جِهَةِ الْبَائِعِ عَلَا الْمَذْهَبُ فَيُثَبَّتُ فِيهِ الْخِيَارَانِ لِلْبَائِعِ فَقَطْ، وَيَصِحُّ الْإِقْرَارُ بِالْمَجْهُولِ فَإِذَا قَالَ: لَهُ عَلَيَّ شَيْءٌ، قَبْلَ تَفْسِيرِهِ بِكُلِّ مَا يُتَمَوَّلُ وَإِنْ قَالَ،

الَّذِي عَلَى زَيْدٍ لِعَمْرٍو) نه گهر گوتی: خانوی خوم، یان جلی خوم، یان قهرزی خوم که له سهر زه یده، بئ عه مره (فَهُوَ لَعَوٌّ) نه وه پوچه له و به که لک نابئ.

(وَلَوْ قَالَ هَذَا لِلْفُلَانِ وَكَانَ مَلِكِي إِلَى أَنْ أَقْرَزْتُ بِهِ) نه گهر گوتی: نه مه هی فلانکه سه، پیددا ملکی من بوو، تا دانم پیددا هیئا، نه وه (فَأَوَّلُ كَلَامِهِ إِقْرَارٌ وَآخِرُهُ لَعَوٌّ) سهره تای قسه که ی دانپیدا هیئانه و کورتاییه که شی پوچه له.

(وَلْيَكُنِ الْمُقَرَّبُ فِي يَدِ الْمُقَرَّبِ) هم ده بی دان پیداهینراو که له دهستی دانپینه ره که دا بی (لِيَسْلَمَ بِالْإِقْرَارِ لِلْمُقَرَّبِ) تا کو به هوی دانپینانه که ته سلیمی دان بؤهینراو که بکری (فَلَوْ أَقْرَزْتُ وَلَمْ يَكُنْ فِي يَدِهِ) جا نه گهر دانی به شتیکدا هیئاو شته که ش له دهستی خوی دا نه بو (ثُمَّ صَارَ) ئینجا هاته دهستی خوی (عَمَلٌ بِمُقْتَضَى الْإِقْرَارِ) به گویره ی دانپیدا هیئانه که په فتار ده کریو شته که ده دریته دان بؤهینراو که.

(فَلَوْ أَقْرَزْتُ بِحَرِّيَّةِ عَبْدٍ فِي يَدِ غَيْرِهِ) نه گهر دانی هیئا به نازادی کویله یه که له دهستی که سیکی تر دا بوو (ثُمَّ اشْتَرَاهُ) ئینجا به خوی کویله که ی کپی، نه وه (حُكْمَ بَحْرِيَّتِهِ) بریار ده دری: که کویله که نازاده (ثُمَّ) ئینجا ته ماشاده که ی: (إِنْ كَانَ قَالَ: هُوَ حُرًّا أَصْلَ) نه گهر له دانپینانه که دا گوتبیتی: نه و کویله یه له بنچینه دا نازاده. نه وه (فِشْرَاءُهُ إِفْتِدَاءً)

کړپنه که یې پزگار کړدنه له ژېړ دهستی گه ورده کړی، به لām (وَإِنْ قَالَ: أَعْتَقَهُ) نه گډر له دانه پنه که دا گوت بیټی: نازادی کړدو. نه وه (فَأَفْتَدَاءٌ مِنْ جِهَتِهِ) له لای کړپاره که وه کړپنه که یې پزگار کړدنه و (وَيَبِيعُ مِنْ جِهَةِ الْبَائِعِ) له لای فروشیاره که ش فروشته (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده ی پاستی مه زه ب، که وایو: (فَيُتَّبَتُ فِيهِ الْخِيَارَانِ لِلْبَائِعِ فَقَطُّ) هر دوو په شیمانۍ دانیشگو مه رج ته نها بقی فروشیاره که ده بن، بقی کړپاره که نابن. (وَيَصِحُّ الْإِقْرَارُ بِالْمَجْهُولِ) دانه پنه به شتیکی نه زاندر اودا دروست ده بی و داوی پوونکړدنه وه ی لیده کړی، که وایو: (فَإِذَا قَالَ: لَهُ عَلَى شَيْءٍ) هر کاتیک گوتی: نازاد شتیکی له سره من مه یه. نه وه (قَبْلَ تَفْسِيرِهِ بِكُلِّ مَا يُتَمَوَّلُ وَإِنْ قُلَّ) لای قبول ده کړی: شته که به هر مالیک پوون بکاته وه، هر چه ند مال که ش که م بی، وه ک بلای: مه به ستم یه ک فلس بو.

وَلَوْ فَسَّرَهُ بِمَا لَا يُتَمَوَّلُ لَكِنَّهُ مِنْ جَنْسِهِ كَحَبَّةِ حِنْطَةٍ، أَوْ بِمَا يَحِلُّ إِفْتِنَاؤُهُ كَكَلْبٍ مُعْلَمٍ وَسَرَجِينَ قَبْلَ فَيُتَمَوَّلُ بِمَا لَا يُفْتَنَى كَخَنْزِيرٍ وَكَلْبٍ لَا نَفْعَ فِيهِ، وَلَا بَعِيَادَةَ وَرَدَّ سَلَامًا، وَلَوْ أَقَرَّ بِمَالٍ أَوْ مَالٍ عَظِيمٍ أَوْ كَبِيرٍ أَوْ كَثِيرٍ قَبْلَ تَفْسِيرِهِ بِمَا قَلَّ مِنْهُ، وَكَذَا بِالْمُسْتَوْلَدَةِ فَيُتَمَوَّلُ بِمَا لَا يَحِلُّ وَجَلْدَ مَيْتَةٍ، وَقَوْلُهُ: لَهُ كَذَا، كَقَوْلِهِ: شَيْءٌ، وَقَوْلُهُ: شَيْءٌ شَيْءٌ أَوْ كَذَا كَذَا، كَمَا لَوْ لَمْ يُكْرَرْ، وَلَوْ قَالَ: شَيْءٌ شَيْءٌ أَوْ كَذَا وَكَذَا، وَجَبَ شَيْئَانِ، وَلَوْ قَالَ: كَذَا دِرْهَمًا أَوْ رَفَعَ الدَّرْهَمَ أَوْ جَرَّهُ، لَزِمَهُ دِرْهَمٌ،

(و) هر وه مال (لَوْ فَسَّرَهُ بِمَا لَا يُتَمَوَّلُ) نه گډر شته که یې پوون کړدنه به شتیکی وه مال: که به مال دانه ندرا (لَكِنَّهُ مِنْ جَنْسِهِ كَحَبَّةِ حِنْطَةٍ) به لām له په گډی مال بوو، وه ک بلای: مه به ستم یه ک ده نکه گډم بوو (أَوْ) یان پوونی کړدنه وه (بِمَا يَحِلُّ إِفْتِنَاؤُهُ) به شتیکی وه مال: که له په گډی مال نه بوو، به لām پاکرتنی دروست بوو (كَكَلْبٍ مُعْلَمٍ) وه ک بلای: سه گیکۍ فیږه پاوکراوم مه به ست بوو، هم (وَسَرَجِينَ) وه ک بلای: مه به ستم زیل بوو، نه و کاته ش (قَبْلَ) نه و پوونکړدنه وه یې لی قبول ده کړی (فَيُتَمَوَّلُ بِمَا لَا يَحِلُّ) له فرموده ی پاستردا، به لām (وَلَا يُقْبَلُ بِمَا لَا يُفْتَنَى) لای قبول ناکړی: پوونی بکاته وه به شتیکی وه مال: که پاکرتنی دروست نه بی: (كَخَنْزِيرٍ وَكَلْبٍ لَا نَفْعَ فِيهِ) وه ک بلای: مه به ستم به راز، یان سه گیکۍ بی سود بوو (وَلَا بَعِيَادَةَ وَرَدَّ سَلَامًا) هم لای قبول ناکړی: بلای: مه به ستم سر دانی نه خوش، یان وه لāmی سه لām بوو.

(وَلَوْ أَقَرَّ بِمَالٍ) نه گډر دانی هیڼا به مالیک (أَوْ مَالٍ عَظِيمٍ أَوْ كَبِيرٍ) یان به مالیکۍ گه وره (أَوْ كَثِيرٍ) یان به مالیکۍ ژور، وه ک بلای: مالیکۍ گه وره ی فلانکه سم له لایه، یان مالیکۍ ژوری نوم له سره، نه وه (قَبْلَ تَفْسِيرِهِ بِمَا قَلَّ مِنْهُ) لای قبول ده کړی پوونی بکاته وه به

مالټيکي که م (وگذا) هه روه ها ايټي قبول ده کړئ پووني بکاته وه (بالمُسْتَوْلَدَةِ) به و (جارية) ي مندالي له گه وره که ي بووه (فِي الْأَصْح) له فه رمووده ي راستردا (لَا يَكْلِبُ وَجِلْدَ مَيْتَةٍ) به لام ايټي قبول ناکړئ بلئ: مه به ستم سهگ، يان پيسته ي مردار بووه .

(وَقَوْلُهُ) نه گهر بلئ: (لَهُ كَذَا) نه وه نده ي له سر منه (كَقَوْلِهِ شَيْءٌ) وهك بلئ: شتيکي له سر من هه يه، له هه ردوکیان قبول ده کړئ به شتيکي که م پووني بکاته وه (وَقَوْلُهُ) نه گهر بلئ: (شَيْءٌ شَيْءٌ) شتيک، شتيک (أَوْ) يان بلئ: (كَذَا كَذَا) نه وه نده، نه وه نده. نه وه (کَمَا لَوْ لَمْ يُكْرَرْ) وهك دوو ياره نه کرابنه وه، وه هايه، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (شَيْءٌ وَشَيْءٌ) شتيک و شتيک (أَوْ) يان بلئ: (كَذَا وَكَذَا) نه وه نده و نه وه نده. نه و کاته (وَجَبَ شَيْئَانِ) دوو شتي له سر واجب ده بن، هه چنده که ميش بن.

(وَلَوْ قَالَ: كَذَا دِرْهَمًا أَوْ رَفَعَ الدِّرْهَمَ أَوْ جَرَّهُ) نه گهر گوتی: نه وه نده ديره مه ي نازادم له لايه، نه وه (لَزِمَهُ دِرْهَمٌ) ديره ميکي له سر واجب ده بن، جا بډر بداته (درهم)، يان ژيري **وَالْمَذْهَبُ: أَنَّهُ لَوْ قَالَ: كَذَا وَكَذَا دِرْهَمًا بِالنَّصْبِ، وَجَبَ دِرْهَمَانِ، وَأَنَّهُ لَوْ رَفَعَ أَوْ جَرَّ قَدِرْهَمٌ، وَلَوْ حَذَفَ الْوَاوَ قَدِرْهَمٌ فِی الْأَحْوَالِ، وَلَوْ قَالَ: أَلْفٌ وَدِرْهَمٌ، قُبِلَ تَفْسِيرُ الْأَلْفِ بِغَيْرِ الدَّرَاهِمِ، وَلَوْ قَالَ: خَمْسَةٌ وَعِشْرُونَ دِرْهَمًا، فَالْجَمِيعُ دِرَاهِمٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ: أَلَدِرَاهِمُ الَّتِي أَقَرَرْتُ بِهَا نَاقِصَةُ الْوَزْنِ، فَإِنْ كَانَتْ دِرَاهِمُ الْبَلَدِ تَامَةً الْوَزْنِ فَالصَّحِيحُ قَبُولُهُ إِنْ ذَكَرَهُ مُتَّصِلًا، وَمَنْعُهُ إِنْ فَصَلَهُ عَنِ الْإِقْرَارِ، وَإِنْ كَانَتْ نَاقِصَةً قُبِلَ إِنْ وَصَلَهُ وَكَذَا إِنْ فَصَلَهُ فِی النَّصِّ، وَالتَّفْسِيرُ بِالْمَغْشُوشَةِ كَهُوَ بِالنَّاقِصَةِ، وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَيَّ مِنْ دِرْهَمٍ الْعَشْرَةَ، لَزِمَهُ تِسْعَةٌ فِی الْأَصْح، وَإِنْ قَالَ: دِرْهَمٌ فِی عَشْرَةٍ، فَإِنْ أَرَادَ الْمَعْيَةَ لَزِمَهُ**

بداتي (وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَوْ قَالَ: كَذَا وَكَذَا دِرْهَمًا بِالنَّصْبِ) نه گهر بلئ: نه وه نده و نه وه نده ديره مه. نه وه (وَجَبَ دِرْهَمَانِ) دوو ديره مه ي له سر واجب ده بن (وَأَنَّهُ لَوْ رَفَعَ أَوْ جَرَّ قَدِرْهَمٌ) نه گهر بډر بداته (درهم)، يان ژيري بداتي، نه وه ديره ميکي له سر واجب، به لام (وَلَوْ حَذَفَ الْوَاوَ) نه گهر پيټي (واو) نه لئ، نه وه (قَدِرْهَمٌ فِی الْأَحْوَالِ) له هه موو حاله ته کاندا يهک ديره مه ي له سره .

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر بلئ: (أَلْفٌ وَدِرْهَمٌ) هه زاريک و ديره ميکي له لامه، نه وه (قُبِلَ تَفْسِيرُ الْأَلْفِ بِغَيْرِ الدَّرَاهِمِ) ايټي قبول ده کړئ: هه زاره که به شتيکي -جگه له ديره م- پوون بکاته وه (وَلَوْ قَالَ خَمْسَةٌ وَعِشْرُونَ دِرْهَمًا) نه گهر گوتی بيست و پينج ديره م، نه وه (فَالْجَمِيعُ دِرَاهِمٌ عَلَى الصَّحِيحِ) هه موو بيست و پينج که به ديره م پوون ده کړي ته وه .

(وَلَوْ قَالَ: أَلَدِرَاهِمُ الَّتِي أَقَرَرْتُ بِهَا نَاقِصَةُ الْوَزْنِ) نه گهر گوتی: نه و ديره مانه ي دانم پيدا هيټاون کيشيان ناته واوه، نه وه ته ماشا ده کړئ: (فَإِنْ كَانَتْ دِرَاهِمُ الْبَلَدِ تَامَةً الْوَزْنِ) نه گهر

دیره مه کانی نه و شوینه کیشیان ته واو بوو (فَالصَّحِيحُ قَبُولُهُ إِنْ ذَكَرَهُ مُتَّصِلًا) نه و قسه یه ی
 لی قبول ده کړی نه گهر له گه ل دانپیدا هیئانه که دا گوت بیټی: کیشان ناته واو (وَمَنْعُهُ إِنْ فَصَّلَهُ
 عَنْ الْإِقْرَارِ) به لام لی قبول ناکړی نه گهر گوته که ی له دانپیدا هیئانه که جیا کر دبیته وه.
 (وَإِنْ كَانَتْ نَاقِصَةً) نه گهر دیره مه کانی شوینه که ناته واو بون، نه و کاته (قَبْلَ إِنْ وَصَّلَهُ
 وَكَذَا إِنْ فَصَّلَهُ فِي النَّصِّ) لی قبول ده کړی: جا له گه ل دانپیدا هیئانه که دا گوت بیټی، یان به
 جیا (وَالْتَفْسِيرُ بِالْمَغْشُوشَةِ) پوونکړنه وه ی دیره مه کان به دیره مه فیل تې داکړا (كَهُوَ
 بِالنَّاقِصَةِ) وه پوونکړنه وه یانه به دیره مه ناته واو، له گشت باسه کانی پراېر دوو دا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (لَهُ عَلَيَّ مِنْ دَرَاهِمٍ إِلَى عَشْرَةٍ) له دیره مه می
 تا ده دیره مه له سهر منه. نه وه (لَزِمَهُ تِسْعَةٌ فِي الْأَصَحِّ) نو دیره مه
 له سهر واجب ده بن (وَإِنْ قَالَ: دَرَاهِمٌ فِي عَشْرَةٍ) نه گهر گوتی: دیره مه می
 له ده دیره مه دا له سهر منی هیه. نه وه (فَإِنْ أَرَادَ الْمَعِيَّةَ لَزِمَهُ
 أَحَدُ عَشَرَ، أَوْ الْحِسَابُ فَعَشْرَةٌ، وَإِلَّا فَدَرَاهِمٌ.
 (فَصْلٌ) قَالَ: لَهُ عِنْدِي سَيْفٌ فِغَمْدٍ أَوْ ثَوْبٌ فِي صُنْدُوقٍ، لَا يَلْزِمُهُ
 الظَّرْفُ، أَوْ غِمْدٌ فِيهِ سَيْفٌ أَوْ صُنْدُوقٌ فِيهِ ثَوْبٌ، لَزِمَهُ الظَّرْفُ وَحْدَهُ،
 أَوْ عَبْدٌ عَلَى رَأْسِهِ عِمَامَةٌ، لَمْ تَلْزِمَهُ الْعِمَامَةُ عَلَا الصَّحِيحِ، أَوْ دَابَّةٌ بِسَرْجِهَا
 أَوْ ثَوْبٌ مَطْرَزٌ، لَزِمَهُ الْجَمِيعُ، وَلَوْ قَالَ: فِي مِيرَاثٍ أَبِي أَلْفٌ،
 فَهُوَ إِقْرَارٌ عَلَى أَبِيهِ بَدَيْنٍ، وَلَوْ قَالَ فِي مِيرَاثِي مِنْ أَبِي أَلْفٌ، فَهُوَ وَعْدٌ هَبَةٍ،
 وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَيَّ دَرَاهِمٌ دَرَاهِمٌ، لَزِمَهُ دَرَاهِمٌ، فَإِنْ قَالَ: وَدَرَاهِمٌ، لَزِمَهُ دَرَاهِمَانِ،

أَحَدُ عَشَرَ) نه گهر مه به سستی له گه ل بې، یانزه دیره مه له سهر واجب ده بن (أَوْ الْحِسَابُ
 فَعَشْرَةٌ) یان نه گهر مه به سستی لیکنانی ژماره بې: ده دیره مه له سهر واجب ده بن (وَإِلَّا)
 نه گهر هیچ یانی مه به ست نه بې (فَدَرَاهِمٌ) دیره مه میکی له سهر واجب ده بې.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي چهند جوریکي دانپیدا هیئان﴾

(قَالَ) نه گهر یه کیکی گوتی: (لَهُ عِنْدِي سَيْفٌ فِي غِمْدٍ) نازاد شمشیریکي له کالانیکدا له لای
 منه (أَوْ ثَوْبٌ فِي صُنْدُوقٍ) یان جلیکی له سندوقیکدا له لای منه. نه وه (لَا يَلْزِمُهُ الظَّرْفُ)
 کالانه که و سندوقه که ی ناکه ونه سهر، به لکو ته نها شمشیرو جله که ی ده که ونه سهر (أَوْ) یان
 نه گهر گوتی: (غِمْدٌ فِيهِ سَيْفٌ) کالانیکي له لای منه شمشیریکي تې دایه (أَوْ صُنْدُوقٌ فِيهِ
 ثَوْبٌ) یان سندوقیکي له لای منه جلیکی تې دایه، نه وه - به پیچه وانه ی پراېر دوو - (لَزِمَهُ
 الظَّرْفُ وَحْدَهُ) ته نها کالانه که و سندوقه که ی ده که ونه سهر (أَوْ) یان گوتی: (عَبْدٌ عَلَى رَأْسِهِ
 عِمَامَةٌ) کزله یه کی له لاه میزه ریکی له سهره (لَمْ تَلْزِمَهُ الْعِمَامَةُ) میزه ره که ی ناکه ویته

سەر (عَلَى الصَّحِيح) له سەر فەرمووده‌ی پاست.

(أَوْ) یان گوتی: (دَابَّةٌ بِسَرَجِهَا) وولایگی به زینه‌که یه‌وه، یان به کورتانه‌که یه‌وه له لاهه (أَوْ ثَوْبٌ مَطْرَرٌ) یان جلیکی قهیتان لیدراوی له لای منه. ئەوه (لَزِمَهُ الْجَمِيعُ) گشتی ده‌که‌ونه سەر. واته: وولایه‌که و زینه‌که و جله‌که و قهیتانه‌که (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتی: (فِي مِيرَاثِ أَبِي أَلْفٍ) ئازاد له میراتی‌باو‌ک‌مدا هه‌زار دیناری هه‌یه (فَهُوَ إِقْرَارٌ عَلَى أَبِيهِ بِدَيْنٍ) ئەوه دانیه‌تانیکه -به قهرزیک- له سەر باو‌کی‌خۆی، به‌لام (وَلَوْ قَالَ فِي مِيرَاثِي مِنْ أَبِي أَلْفٍ) ئەگەر گوتی: له میراتی‌من که له باو‌کم وهرم گرتوه هه‌زار دیناری هه‌یه (فَهُوَ وَعْدٌ هَبْتُهُ) ئەوه گفتی به‌خشینیکه: که هه‌زار دیناری به به‌خشین بداتی، واته: له سهری واجب نیه.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتی: (لَهُ عَلَى دِرْهَمٍ دِرْهَمٌ) ئازاد دیره‌میک دیره‌میکی له سەر منه. ئەوه (لَزِمَهُ دِرْهَمٌ) یه‌که دیره‌می ده‌که‌ویته سەر، به‌لام (فَإِنْ قَالَ: وَدِرْهَمٌ) ئەگەر گوتی: دیره‌میک و دیره‌میکی له سەر منه. ئەوه (لَزِمَهُ دِرْهَمَانِ) دوو دیره‌می ده‌که‌ونه سەر. وَلَوْ قَالَ: لَهُ دِرْهَمٌ وَدِرْهَمٌ وَدِرْهَمٌ، لَزِمَهُ بِالْأَوَّلَيْنِ دِرْهَمَانِ وَأَمَّا الثَّالِثُ فَإِنْ أَرَادَ بِهِ تَأْكِيدَ الثَّانِي لَمْ يَجِبْ بِهِ شَيْءٌ، وَإِنْ نَوَى الْإِسْتِنَافَ لَزِمَهُ ثَالِثٌ، وَكَذَا إِنْ نَوَى تَأْكِيدَ الْأَوَّلِ أَوْ أَطْلَقَ فِي الْأَصَحِّ، وَمَتَى أَقَرَّ بِمُبْهَمٍ كَشَيْءٍ وَثَوْبٍ وَطُولِبَ بِالْبَيَانِ فَاِمْتَنَعَ فَالْصَّحِيحُ أَنَّهُ يُحْبَسُ، وَلَوْ بَيَّنَّ وَكَذَّبَهُ الْمُقْرُلُ فَلْيُسَيَّنْ وَلْيَدْعُ وَالْقَوْلُ قَوْلُ الْمُقَرَّرِ فِي نَفْسِهِ، وَلَوْ أَقَرَّ لَهُ بِأَلْفٍ ثُمَّ أَقَرَّ لَهُ بِأَلْفٍ فِي يَوْمٍ آخَرَ لَزِمَهُ أَلْفٌ فَقَطْ، وَإِنْ اخْتَلَفَ الْقَدْرُ دَخَلَ الْأَقْلُ فَيَالَا كَثْرَ،

(وَلَوْ قَالَ: لَهُ دِرْهَمٌ وَدِرْهَمٌ وَدِرْهَمٌ) ئەگەر گوتی: دیره‌میک و دیره‌میک و دیره‌میکی له سەر منه. ئەوه (لَزِمَهُ بِالْأَوَّلَيْنِ دِرْهَمَانِ) به یه‌که‌مه‌که و دووه‌مه‌که دوو دیره‌می ده‌که‌ونه سەر (وَأَمَّا الثَّالِثُ) به‌لام دیره‌مه‌که‌ی سێ‌یه‌م (فَإِنْ أَرَادَ بِهِ تَأْكِيدَ الثَّانِي) ئەگەر مه‌به‌ستی دووپات‌کردنه‌وه‌ی دووه‌مه‌که بوبی (لَمْ يَجِبْ بِهِ شَيْءٌ) هیچی به سێ‌یه‌مه‌که ناکه‌ویته سەر. به‌لام (وَإِنْ نَوَى الْإِسْتِنَافَ) ئەگەر مه‌به‌ستی بنیاتنان بی (لَزِمَهُ ثَالِثٌ) ئەوه دیره‌مه‌که‌ی سێ‌یه‌میشی ده‌که‌ویته سەر (وَكَذَا) هه‌روه‌ها سێ‌یه‌مه‌که‌ی ده‌که‌ویته سەر (إِنْ نَوَى تَأْكِيدَ الْأَوَّلِ أَوْ أَطْلَقَ) ئەگەر مه‌به‌ستی دووپات‌کردنه‌وه‌ی یه‌که‌مه‌که بوبی، یان هیچ دووپات‌کردنه‌وه‌یه‌کی مه‌به‌ست نه‌بوی (فِي الْأَصَحِّ) له فەرمووده‌ی پاستردا.

(وَمَتَى أَقَرَّ بِمُبْهَمٍ) هه‌ر کاتیک دانیه‌تانا به شتیکی نه‌ناسراودا (كَشَيْءٍ) وه‌ک بلی: شتیکی له لای منه (وَتَوْبٍ) هه‌م وه‌ک بلی: جلیکی له لای منه (و) له‌و حاله‌ته‌شدا (طُولِبَ بِالْبَيَانِ) دانیه‌نه‌ره‌که داوای پوونکردنه‌وه‌ی لێ‌کرا (فَاِمْتَنَعَ) جا ئه‌ویش پوونی نه‌کرده‌وه، ئەوه (قَالَصَّحِيح) فەرمووده‌ی پاست: (أَنَّهُ يُحْبَسُ) ئەو دانیه‌نه‌ره ده‌خړیته به‌ندیخانه، واته: تا پوونی ده‌کاته‌وه.

به‌لام (وَلَوْ بَيَّنَّ) ئەگەر دانیه‌نه‌ره‌که پوونی کرده‌وه (وَكَذَّبَهُ الْمُقْرُلُ) دان

بۆهینراوه کهش باوه پی پئنه کردو گوتی: وانیه (قَلْبُیْنِ) بادان بۆهینراوه که به خۆی پوونی بکاته وه، ئینجا (وَلِیْدِعْ) باداوی شته کهش له دانهینه ره که بکا، جالو کیشه یه دا (وَالْقَوْلُ) نه و قسه یه ی که وهرده گیرئ (قَوْلُ الْمُقَرِّ فِیْ نَفِیْهِ) قسه ی دانهینه ره که یه که سویند بخاواو بلئ: نه و شته ی لئى داوا کردوم له سهرم نیه.

(وَلَوْ أَقْرَلَهُ بِالْفِ) نه گهر دانی هینا به ههزار دینار بۆ ئازاد (ثُمَّ أَقْرَلَهُ بِالْفِ فِیْ یَوْمِ آخَرِ) ئینجا له پۆژیکى تریشدا دانی هینا به ههزار دینار هه ربۆ ئازاد، نه وه (لَزِمَهُ أَلْفٌ فَقَطْ) ته نه هه زاریکی ده که ویتته سهر، چونکه دانهینانه که هه والیکه دووباره گۆتراوه ته وه.

(و) ههروهها (إِنْ اخْتَلَفَ الْقَدْرُ) نه گهر نه ندازه کهش لئیک جیاواو بئ، وهک پۆژیک بلئ: ههزار دیناری له سهر منه. پۆژیکى تریش بلئ: پینجسه دیناری له سهر منه. نه وهش (دَخَلَ الْأَقْلُ فِی الْأَكْثَرِ) که مه که ده چیتته ناو زۆره که و ته نه ههزار دیناری ده که ویتته سهر.

فَلَوْ وَصَفَهُمَا بِصِفَتَيْنِ مُخْتَلِفَتَيْنِ أَوْ أَسْنَدَهُمَا إِلَیْهِتَيْنِ أَوْ قَالَ: قَبَضْتُ یَوْمَ السَّبْتِ عَشْرَةَ، ثُمَّ قَالَ: قَبَضْتُ یَوْمَ الْأَحَدِ عَشْرَةَ، لَزِمَا، وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَیَّ أَلْفٌ مِنْ ثَمَنِ خَمْرِ أَوْ كَلْبٍ، أَوْ أَلْفٌ قَضِیَّتُهُ، لَزِمَهُ الْأَلْفُ فِی الْأَظْهَرِ، وَلَوْ قَالَ: مِنْ ثَمَنِ عَبْدٍ لَمْ أَقْبِضْهُ إِذَا سَلَّمَهُ سَلَّمْتُ، قَبِلَ عَلَی الْمَذْهَبِ وَجَعَلَ ثَمَنًا، وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَیَّ أَلْفٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، لَمْ یَلْزِمْهُ شَیْءٌ عَلَی الْمَذْهَبِ، وَلَوْ قَالَ: أَلْفٌ لَا یَلْزَمُ، لَزِمَهُ، وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَیَّ أَلْفٌ، ثُمَّ جَاءَ بِالْفِ وَقَالَ: أَرَدْتُ بِهِ هَذَا وَهُوَ وَدِیْعَةٌ،

به لام (فَلَوْ وَصَفَهُمَا بِصِفَتَيْنِ مُخْتَلِفَتَيْنِ) نه گهر دوو هه زارهکانی هه ریه که به جۆریک باس کرد، وهک بلئ: ههزار دیناری درشته ی له لای منه، پۆژیکى تریش بلئ: ههزار دیناری وورده ی له لای منه (أَوْ أَسْنَدَهُمَا إِلَیْهِتَيْنِ) یان دوو هه زارهکانی دانه پال دوو لای لئیک جیاواو، وهک بلئ: ههزار دینار پارهی فروشراویکی له سهر منه. جاریکی تریش بلئ: ههزار دینار قهرزی له سهر منه. (أَوْ قَالَ: قَبَضْتُ یَوْمَ السَّبْتِ عَشْرَةَ) یان گوتی: پۆژی شه ممه ده دینارم لئى وهرگرتوه (ثُمَّ قَالَ قَبَضْتُ یَوْمَ الْأَحَدِ عَشْرَةَ) ئینجا گوتی: پۆژی یه که شه ممه ده دینارم لئى وهرگرتوه. له و سئ مه سه لانه دا (لَزِمَا) هه ردوو نه ندازهکانی ده که ونه سهر، واته: دوو هه زارهکان و دوو ده یه کان.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (لَهُ عَلَیَّ أَلْفٌ مِنْ ثَمَنِ خَمْرِ أَوْ كَلْبٍ) ئازاد ههزار دیناری پارهی شه پاب، یان پارهی سه گئیکى له سهر منه (أَوْ أَلْفٌ قَضِیَّتُهُ) یان گوتی: ههزار دیناری له سهر منه به لام داومه ته وه، نه وه له هه ردوو مه سه له دا (لَزِمَهُ الْأَلْفُ) هه زاره که ی ده که ویتته سهر (فِی الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به هینتردا، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (مِنْ ثَمَنِ عَبْدٍ لَمْ أَقْبِضْهُ إِذَا سَلَّمَهُ سَلَّمْتُ) ههزار دیناری پارهی کۆیله یه کی له سهر منه، کۆیله که م

وهرنه گرتوه، هر کاتیک کږيله کم ته سلیم بکا، پاره کي ته سلیم ده کم (قُبِلَ) نه و قسه يه ي لى قبول ده کړئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده ي پاستى مه زه ب (وَجُعِلَ ثَمَنًا) هزار دیناره که ده کړته پاره ي کږيله فروش راوه که.

(وَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَى أَلْفٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) نه گهر گوتى: هزار دینارى له سره مننه نه گهر خوا حه ز بکا. نه وه (لَمْ يَلْزِمَهُ شَيْءٌ) هيچى له سره واجب نابى (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده ي پاستى مه زه ب، چونکه حه زکردن و حه زنه کردنى خوا له نيمه ديار نيه (وَلَوْ قَالَ: أَلْفٌ لَا يَلْزِمُ) نه گهر گوتى: هزار دینارى له سره مننه و هزاره که واجب نابى، نه وه (لَزِمَهُ) هزاره کي له سره واجب ده بى بيداتى.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتى: (لَهُ عَلَى أَلْفٍ) نازاد هزار دینارى له سره مننه (ثُمَّ جَاءَ بِالْفِ وَقَالَ) نینجا دانهینه ره که هزار دینارى میناو گوتى: (أَرَدْتُ بِهِ هَذَا، وَهُوَ وَدِيعَةٌ) مه به ستم فَقَالَ الْمُقَرَّلُ: لِي عَلَيْهِ أَلْفٌ آخَرُ، صَدَّقَ الْمُقَرَّلُ - فَيَا أَظْهَرَ - بَيِّنِيهِ، فَإِنْ كَانَ قَالَ: فِدْمَتِي أَوْ دَيْنًا صَدَّقَ الْمُقَرَّلُ عَلَى الْمَذْهَبِ، قُلْتُ: فَإِذَا قَبِلْنَا التَّفْسِيرَ بِالْوَدِيعَةِ فَلَا صَحَّ أَنَّهَا أَمَانَةٌ فَيُقْبَلُ دَعْوَاهُ التَّلَفِ بَعْدَ الْإِقْرَارِ وَدَعْوَا الرَّدِّ، وَإِنْ قَالَ: لَهُ عِنْدِي أَوْ مَعِيَ أَلْفٌ، صَدَّقَ فِدْعَوَا الْوَدِيعَةِ وَالرَّدِّ وَالتَّلَفِ قَطْعًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ أَقْرَبَ بَيْعٍ أَوْ هَبَةٍ وَإِقْبَاضٍ ثُمَّ قَالَ كَانَ فَاسِدًا وَأَقْرَرْتُ لِظَنِّي الصَّحَّةَ، لَمْ يُقْبَلْ وَلَهُ تَحْلِيفُ الْمُقَرَّلُ، فَإِنْ نَكَلَ

نهم هزار دیناره بوو، نهم هزاره ش- نازاد- به سپاردن له لای من داینا بو (فَقَالَ الْمُقَرَّلُ: لِي عَلَيْهِ أَلْفٌ آخَرُ) دان بوهینراوه که ش- واته: نازاد- گوتى: جگه له م هزاره، هزارى تریشم له سره تویه. نه وه (صَدَّقَ الْمُقَرَّلُ - فَيَا أَظْهَرَ - بَيِّنِيهِ) له سره فرموده ي به هیژ تر دا: باوه پ به دانهینه ره که ده کړئ، نه گهر سویند بخوا: (که له سرى واجب نيه هزارى تری بداتى). به لام هر له م مه سه له یه دا (فَإِنْ كَانَ قَالَ) نه گهر گوتېږتى (فِي ذِمَّتِي) هزار دینارى له نه ستوی مندا هیه (أَوْ دَيْنًا) یان هزار دینارى به قهرز له لای منه، نینجا هزار دینارى میناو گوتى: مه به ستم نهم هزاره بوو، که به سپاردن له لای من داینا بو، نه و کاته (صَدَّقَ الْمُقَرَّلُ لَهُ) به سویند باوه پ به دان بوهینراوه که ده کړئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده ي پاستى مه زه ب.

(قُلْتُ) نيمامى (النواوى) ده فرموى: (فَإِذَا قَبِلْنَا التَّفْسِيرَ بِالْوَدِيعَةِ) هر کاتیک لى قبول بکهين: هزار دیناره که به سپاردن پوون بکاته وه (فَلَا صَحَّ أَنَّهَا أَمَانَةٌ) به فرموده ي پاستر: نه و هزاره نه مانه تیکه له لای دانهینه ره که، که و ابو: (فَيُقْبَلُ دَعْوَاهُ التَّلَفِ بَعْدَ الْإِقْرَارِ) به سویند خواردن لى قبول ده کړئ بلئ: له دواى دانهینانه کم هزاره که فه و تا (و) هه روه ها به سویند لى قبول ده کړئ (دَعْوَى الرَّدِّ) که بلئ: له دواى دانهینانه کم بو

خاوه نه که یم گه پانده وه (وَإِنْ قَالَ) نه گه ر بلئی: (لَهُ عِنْدِي أَوْ مَعِيَ أَلْفٌ) هزار دیناری له لای منه، یان له گه ل منه. نه وه (صَدَّقَ فِي دَعْوَى الْوَدِيعَةِ وَالرَّدِّ وَالتَّلَفِ قَطْعاً) به سویند باوه پی پی ده کرئی نه گه ر بلئی: به سپاردن له لای منه. یان بلئی: بۆ خاوه نه که یم گه پانده وه. یان بلئی: فه وتا. (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَلَوْ أَقْرَبْتَنِي) نه گه ر دانی هیئا به فروشتنتیک (أَوْ هَبْتَنِي وَإِقْبَاضِي) یان دانی هیئا به به خشینیشتیک و دانه ده ست پیبه خشر او وه که (ثُمَّ قَالَ كَانَ فَاسِداً) ئینجا دانهینه ره که گوتی: فروشتنه که، یان به خشینه که به تال و دانه مه زراو بوو، به لام (وَأَقْرَزْتُ لِبْنِي الصَّحَّةَ) بزیی دانم هیئا چونکه وا تیگه یشتبوم دروست بووه. نه وه (لَمْ يُقْبَلْ) قسه ی دانه مه زرا نه که ی لی قبول ناکرئی، به لام (وَكُهُ تَحْلِيفُ الْمُقْرَلِ) بۆ هییه دان بۆ هیئرا وه که سویند بدا: له سهر دانه مه زرا نی فروشتن، یان به خشینه که (فَإِنْ نَكَلَ) جا نه گه ر دان بۆ هیئرا وه که سویندی حَلَفَ الْمُقْرُ وَبَرِيءٌ، وَلَوْ قَالَ: هَذِهِ الدَّارُ لَزَيْدٍ بَلْ لِعَمْرٍو أَوْ غَضَبْتُهَا مِنْ زَيْدٍ بَلْ مِنْ عَمْرٍو سَلَّمْتُ لَزَيْدٍ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ الْمُقْرَ يَغْرُمُ قِيمَتَهَا لِعَمْرٍو بِالْإِقْرَارِ، وَيَصِحُّ الْإِسْتِثْنَاءُ إِنْ اتَّصَلَ وَلَمْ يَسْتَعْرِقْ، فَلَوْ قَالَ: لَهُ عَلَيَّ عَشْرَةٌ إِلَّا تِسْعَةً إِلَّا ثَمَانِيَةً لَزِمَتْ تِسْعَةٌ، وَيَصِحُّ مِنْ غَيْرِ الْجِنْسِ: كَأَلْفٍ إِلَّا تَوْباً، وَيَبَيِّنُ بِشَوْبٍ قِيمَتُهُ دُونَ أَلْفٍ، وَمِنْ الْمَعْيَنِ: كَهَذِهِ الدَّارُ لَهُ إِلَّا هَذَا الْبَيْتَ، أَوْ هَذِهِ الدَّارَاهِمُ لَهُ إِلَّا ذَا الدَّرْهَمِ، وَفِي الْمَعْيَنِ وَجْهٌ شَادٌّ، قُلْتُ: لَوْ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْعَبِيدُ لَهُ إِلَّا وَاحِداً قَبِلَ وَرَجَعَ فِي الْبَيَانِ إِلَيْهِ،

نه خوارد، نه و کاته (حَلَفَ الْمُقْرُ) دانهینه ره که سویندی گه پاندرایه وه ده خوا: (که فروشتنه که، یان به خشینه که دانه مه زرا وه). ئینجا (وَبَرِيءٌ) له مافه که ئازاد ده بی و بریاری دانه مه زرا ندنیان بۆ ده درئی، چونکه گه پانده وه ی سویند وه کو دانپیدا هیئانه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گه ر گوتی: (هَذِهِ الدَّارُ لَزَيْدٍ بَلْ لِعَمْرٍو) نه م خانوه هی (زهید) ه، به لکو هی (عه م) ه (أَوْ) یان گوتی: (غَضَبْتُهَا مِنْ زَيْدٍ بَلْ مِنْ عَمْرٍو) داگیرم کردوه له (زهید)، به لکو له (عه م). نه وه له هه ردوو مه سه له دا ماله که ی لئوه رده گیرئی، هم (سَلَّمْتُ لَزَيْدٍ) ته سلیمی زهید ده کرئی، ئینجا (وَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به هیئتر (أَنَّ الْمُقْرَ يَغْرُمُ قِيمَتَهَا لِعَمْرٍو بِالْإِقْرَارِ) دانهینه ره که نرخی دان پیدا هیئرا وه که ش—له تۆله— ده داته عه مر به هوی دانپیدا هیئانه که ی بۆ نه ویش.

(وَيَصِحُّ الْإِسْتِثْنَاءُ) له دانپیدا جیا کردنه وه دروسته (إِنْ اتَّصَلَ) به و مه رجه ی جیا کرا وه که —به بی نیوان— له گه ل دان پیدا هیئرا وه که دا بگوترئی، هم (وَلَمْ يَسْتَعْرِقْ) گشت دان پیدا هیئرا وه که ش نه گریتته وه، که واته: نه گه ر بلئی: ده دیناری له سهر منه ده دینار نه بی، نه و جیا کردنه وه یه دانا مه زری (فَلَوْ قَالَ) جا نه گه ر گوتی: (لَهُ عَلَيَّ عَشْرَةٌ إِلَّا تِسْعَةً إِلَّا ثَمَانِيَةً) ده دیناری له سهر منه تۆ دینار نه بی، هه شت دینار نه بی، نه وه (لَزِمَتْ تِسْعَةً) تۆ دیناری له

سەر واجب ده بن.

(وَيَصِحُّ مِنْ غَيْرِ الْجَنَسِ) جیاکردنه وه دروسته له په گه زیکی تری جگه له په گه زی دان پیداهیتراوه که (كَأَلْفٍ إِلَّا تَوْبًا) وهك: هه زار دیناری له سهر منه جلیك نه بی (وَيَبَيِّنُ بِتَوْبٍ قِيمَتُهُ دُونَ أَلْفٍ) نهو جله پوون ده کړیته وه به جلیکی وه ها: که نرخى له هه زار دینار که متر بی (و) هه روه ها (مِنَ الْمُعَيَّنِ) جیاکردنه وه له شتی دیارکراویشدا دروسته (كَهَذِهِ الدَّارُ لَهُ إِلَّا هَذَا الْبَيْتَ) وهك: نه م خانووه هی نازاده نهو ژووره نه بی (أَوْ هَذِهِ الدَّارَاهِمُ لَهُ إِلَّا ذَا الدَّرْهِمِ) یان نه م دیره مانه هی نازاده نه م دیره مه نه بی (وَفِي الْمُعَيَّنِ وَجَهٌ شَاذٌ) له باره ی دیارکراو، فهرموده ی بی هیز هیه: که جیاکردنه وه ی لی دروست نه بی.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموئ: (لَوْ قَالَ هُوَ لَأَمَّ الْعَبِيدُ لَهُ إِلَّا وَاحِدًا) نه گه ر گوتی: نهو کویلاننه هی نهون یه ک کویله نه بی. نه وه (قَبِلَ) لعی قبول ده کړئ و (وَرَجَعَ فِي الْبَيَانِ إِلَيْهِ) فَإِنْ مَاتُوا إِلَّا وَاحِدًا وَزَعَمَ أَنَّهُ الْمُسْتَشْنَى صُدَّقَ بِبَيِّنِهِ عَلَى الصَّحِيحِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصَلِّ):

بؤ دیارکردنی کویله که ش ده گه پښته وه لای دانه پنه ره که (فَإِنْ مَاتُوا إِلَّا وَاحِدًا) جا نه گه ر کویله کان گشتیان مردن ته نه پایه کیکیان نه بی (وَزَعَمَ أَنَّهُ الْمُسْتَشْنَى) دانه پنه ره که ش گوتی: نه مه یان جیاکراوه که بوو، نه وه (صُدَّقَ بِبَيِّنِهِ عَلَى الصَّحِيحِ) به سویند باوه پری پی ده کړئ له سهر فهرموده ی پاست، چونکه نهو مه بهستی خوی ده زانی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَأْسَى دَانَه پِنَان به نه ژادی ناده میزادیك﴾

واته: نه ژادی ناده میزادیك به خوی وه ببه ستی و به به چهی خوی دابنی، یان نه ژادی خوی به ناده میزادیك وه ببه ستی و خوی به به چهی نهو دابنی.

جا بزانه: له سهرده می نه فامی و له سهره تای ئیسلامیش په فتار نه وها بو: پیاویك مندالی که سیکی تری ده کړده کوپی خوی، جا کوپه که به کوپی نهو پیاوه ناوی ده هیندرا، ئینجا خوی گه وره نه م په فتاره ی چه پام کردو فهرموئ: ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِالدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ﴾ به باوکی خویان ناویان به پینن، نه وه دادپه روه رانه تره له لای خوا، جا نه گه ر نه تانزانی کی باوکیانه - وهك منداله که دوزراییته وه - نهوان برای ئیوهن له ئایین و براده ری ئیوهن، واته: به برا ناویان به پینن.

ئینجا نه گه ر نهو دانه پنه تانه پاست بی، نهو کاته دانه پنه تانه که واجبه، به لام نه گه ر درق بی، نهو کاته چه پامه و له گوناوه گه وره کانه، جیاوازی نیه درقیه که: له هه بوونی نه ژاده که دا بی، یان له نه بوونی دا بی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و، حاشیه کانیا ندا پوون کراوه ته وه، ده رباره ی درو کردن له هه بوونی نه ژاددا، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ﴾ وفی حدیث آخر: ﴿فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ

وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ ﴿﴾ رواهما الشيخان، هر که سِيَّك خۆی به نه ژادی که سِيَّک تری جگه له باوکی خۆیه وه بیهستی و بشزانی ئه و که سه باوکی خۆی نیه، ئه وه به ههشتی ئی حه پامه و له عهنتی خواو مه لائیکه و خه لکی له سه ر بئ.

هم ده رباره ی درۆکردن له نه بوونی نه ژاددا، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿أَيُّمَارْجُلٍ جَحَدَ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ إِنْ خَتَجَبَ اللَّهُ عَنْهُ وَفَضَحَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ﴾ رواه ابو داود وصححه ابن حبان والحاكم، هر پیاویك به مندالی خۆی بلئ: مندالی من نیه. بشزانی مندالی خۆیه تی، ئه وه خوای گه وه له پۆژی قیامت خۆی ئی دانه پۆشی و پوو په شی ئه کا له بهر چاوی هه موو خه لك.

﴿ناگاداری﴾: له عهنت و هه ره شه ی ئه و حه دیسانه، ئه و که سانه ش ده گرێته وه: که —له سه رده می ئیستادا— مندالیک له که سیک و هه رده گرن، یان مندالیک ده دۆزنه وه، ئینجا **أَقْرَبُ نَسَبٍ إِنْ أَلْحَقَهُ بِنَفْسِهِ أَشْطَرُ لِصِحَّتِهِ أَنْ لَا يُكَذِّبَهُ الْحِسُّ وَلَا الشَّرْعُ بِأَنْ يَكُونَ مَعْرُوفَ النَّسَبِ مِنْ غَيْرِهِ، وَأَنْ يُصَدِّقَهُ الْمُسْتَلْحَقُ إِنْ كَانَ أَهْلًا لِلتَّصَدِيقِ، فَإِنْ كَانَ بِالْغَا فَكَذَّبَهُ لَمْ يَثْبُتْ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ، وَإِنْ اسْتَلْحَقَ صَغِيرًا ثَبَتَ، فَلَوْ بَلَغَ**

له به پۆیه به رایه تی په گه زنامه و ناسنامه دا نه ژادی منداله که به خۆیا نه وه ده به ستن و ده یکه نه کوپی خۆیان، یان کیژی خۆیان، جا به هۆی ئه و تاوانه گه وه یه، پاشه روژیکی پر ترسو ناشه رع ی چاوه پوانی خیزانه که و منداله که ده کا؟ چونکه منداله که به حه پامی تیکه لی ئه و خیزانه ده بی و به ناشه رع ی میرات له و خیزانه ده گرئ و گشتیان ده بنه مالو پیرانی پۆژی قیامت، که وابو: هه ر ئیستا له سه ر ئه ندامانی خیزانه که واجبه و هه م هه ر کاتیک منداله که ش بلو غی بو، له سه ری واجبه: به په له خۆیان له و گونا هه گه وه یه پزگار بکه و ئه و نه ژاده درۆزنه هه لپوه شیننه وه، نه وه ک به رده وام له له عهنتی خوا دا بمیننه وه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ إِدْعَى بِغَيْرِ أَبِيهِ - وَهُوَ يَعْلَمُ - إِلَّا كَفَرَ﴾ رواه الشيخان، هه ر پیاویك نه ژادی خۆی به که سِيَّک تری جگه له باوکی خۆی - بیهستی و بشزانی باوکی خۆی نیه، به پاستی کافر بووه. واته: ئه گه ر به حه لالی دابنئ، هه روه که له (تحفة و نهایه) دا فهرمو یانه.

(أَقْرَبُ نَسَبٍ) هه ر کاتیک دانی مینا: به نه ژادی که سِيَّک، ئه وه ته ماشا ده که ی: (إِنْ أَلْحَقَهُ بِنَفْسِهِ) ئه گه ر نه ژادی که سه که ی به خۆیه وه به ست (أَشْطَرُ لِصِحَّتِهِ) به مه رج داندراره بۆ دروست بوونی به ستانه که، سی مه رج:

یه که م: (أَنْ لَا يُكَذِّبَهُ الْحِسُّ) نابئ هه سترکردن به درۆزی دابنئ، که وابو: ئه گه ر یه کیکی ته مه ن بیست سالی، یه کیکی پانزه سالی به مندالی خۆی دابنئ، ئه وه درۆیه و دروست نابئ.

دووه: (وَلَا شَرُّهُ) نابې شهرع به دروژنی دابنې: (بَأْنْ يَكُونُ مَعْرُوفَ النَّسَبِ مِنْ غَيْرِهِ) وهك منداله كه ناسراو بې: كه له نه ژادی كه سېكي تره، هه روهك تازه پوونمان كرده وه، يان منداله كه له زينا بوبې؟ چونكه مندالی له زينا بيژييه و دروست نيه به نه ژادی خوږيه وه بيبه ستنې، هه روهك له (تحفة) دا فهرموويه تې.

سې يېه: (وَأَنْ يُصَدِّقَهُ الْمُسْتَلْحَقُ) ده بې نه ژاد به ستراوه كه باوه پ به دانهيڼه ره كه بكا (إِنْ كَانَ أَهْلًا لِلتَّصْدِيقِ) نه گهر له وانه بې: كه لكې باوه پ پې كړدنې هه بې: وهك بالغو عاقل بې، كه وابو: (فَإِنْ كَانَ بِالْغَا فَكَذَّبَهُ) نه گهر نه ژاد به ستراوه كه بالغو عاقل بوو و دانهيڼه ره كه بې به درو خسته وه، نه و كاته: (لَمْ يَثْبُتْ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ) نه ژاده كه بې ناشكرا نابې، ته نها به شاهيد نه بې، به لام (وَإِنْ اسْتَلْحَقَ صَغِيرًا) نه گهر نه ژادی مندالېكي نه بالغ، يان شيتيكي به خوږيه وه به ست، نه و كاته: (ثَبَّتَ) نه ژاده كه بې ناشكرا ده بې، كه وابو: (فَلَوْ بَلَغَ) نه گهر منداله كه وَكَذَّبَهُ لَمْ يَبْطُلْ فِالْأَصَحَّ، وَيَصِحُّ أَنْ يَبْطُلَ فِالْأَصَحَّ وَيَرْتُهُ، وَلَوْ اسْتَلْحَقَ إِنْسَانٌ بِالْغَا

منهاج - بهرگي سې يېه م -

15

يَأْتِي فِي اللَّقِيطِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، وَلَوْ قَالَ يُولَدُ امْتِهَ هَذَا وَلَدِي ثَبَّتَ نَسَبَهُ، وَلَا يَثْبُتُ الْإِسْتِيلَادُ فِالْأَظْهَرُ، وَكَذَا لَوْ قَالَ: وَلَدِي وَلَدَتُهُ فِيمَلِكِي، فَإِنْ قَالَ عَلَّقْتُ بِهِ فِيمَلِكِي ثَبَّتَ الْإِسْتِيلَادُ، فَإِنْ كَانَتْ فِرَاشًا لَهُ لِحَقَّهُ بِالْفِرَاشِ مِنْ غَيْرِ اسْتِلْحَاقٍ، وَإِنْ كَانَتْ مُزَوَّجَةً فَالْوَلَدُ لِلزَّوْجِ وَاسْتِلْحَاقُ السَّيِّدِ بَاطِلٌ،

بلوغې بوو، يان شيتته كه چاك بووه و (وَكَذَّبَهُ) دانهيڼه ره كه بې به درو خسته وه (لَمْ يَبْطُلْ) نه ژاد به ستراوه كه به تال نابيته وه (فِي الْأَصَحَّ) له فهرمووده پاستردا. (وَيَصِحُّ أَنْ يَسْتَلْحَقَ مَيِّتًا صَغِيرًا) دروسته نه ژادی مندالېكي نه بالغې مردو به خوږيه وه بيه ستنې (وَكَذَّا كَبِيرٌ) هه روه ها دروسته نه ژادی مردو يكي كه وره ي بالغيش به خوږيه وه بيه ستنې (فِي الْأَصَحَّ) له فهرمووده پاستردا، كه وابو: (وَيَرْتُهُ) دانهيڼه ره كه ميراث ده گري له نه ژاد به ستراوه مردو وه كه.

(وَلَوْ اسْتَلْحَقَ إِنْسَانٌ بِالْغَا) نه گهر دوو كه س، يان زياتر نه ژادی يه كيكي بالغو عاقل يان به خوږيانه وه به ست و هردووك گوتيان نه مه كوپې منه. نه وه (ثَبَّتَ لِمَنْ صَدَّقَهُ) نه ژاده كه بې بې نه و كه سه يان ناشكرا ده بې: كه نه و باوه پې پې ده كا.

(وَحُكْمُ الصَّغِيرِ يَأْتِي فِي اللَّقِيطِ) بپياري مندالې نه بالغ كه دوو كه س به نه ژادی خوږيانه وه بيبه ستن له باسې مندالی دوزراوه دا دي، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَوْ قَالَ لَوْلَدِ امْتِهَ: هَذَا وَلَدِي) نه گهر گوتيه مندالی (جارية) كه بې خوږي: نه مه مندالی منه (ثَبَّتَ نَسَبُهُ) نه ژاده كه بې ناشكرا ده بې، به لام (وَلَا يَثْبُتُ الْإِسْتِيلَادُ) دا يكه منداليه كه بې

(جاریه) که ناشکرا نابی (فِي الْأَظْهَرِ) له فہرموودہی بہہیتردا (وَكَذًا) ہرودہا دایکہ مندالیہ کہی ناشکرا نابی (لَوْ قَالَ: وَلَدِي وَلَدَتْهُ فِي مِلْكِي) ئەمە مندالی منہ لە ملکایہتی مندا لئی بوہ، بہ لام (فَإِنْ قَالَ: عَلِقْتُ بِهِ فِي مِلْكِي) ئەگەر گوتی: لە ملکایہتی مندا زگی پی گرتوہ، ئەو کاتہ (تَبَّتِ الْإِسْتِيلَادُ) (جاریه) کہ دەبیته دایکہ مندال.

(فَإِنْ كَانَتْ فِرَاشاً لَهُ) جا ئەگەر (جاریه) کہ سەرچی گەر وەرہ کہی بی، واتە: جیماعی لەگەڵ کردبو، ئەو کاتہ (لَحَقَهُ بِالْفِرَاشِ مِنْ غَيْرِ اسْتِلَاقٍ) نہژادی مندالی (جاریه) کہ بہہی سەرچی بیہ کہ بہ گەر وەرہ کہی وہ دەبەستری، بی ئەوہی گەر وەرہ کہ بیہستی، بہ لام (وَإِنْ كَانَتْ مُزَوَّجَةً) ئەگەر (جاریه) کہ لە یەکیتری مەرہ کرابو، ئەو کاتہ (قَالُوا لَكَ لِلزَّوْجِ) مندالی (جاریه) کہ دەبیته می میردە کہی، کہ وابو: (وَأَسْتَلِاقُ السَّيِّدِ بَاطِلٌ) نہژادبەستانی گەر وەرہ کہی بہخوہی وہ بہتالە و دروست نابی.

وَأَمَّا إِذَا أَلْحَقَ النَّسَبَ بِغَيْرِهِ كَهَذَا أَخِي أَوْ عَمِّي فَيُثَبِّتُ نَسَبُهُ مِنَ الْمُلْحَقِ بِهِ بِالشُّرُوطِ السَّابِقَةِ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمُلْحَقِ بِهِ مَيِّتاً، وَلَا يُشْتَرَطُ أَنْ لَا يَكُونَ نَفَاهُ فَبِالْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمُقَرَّرِ وَارِثاً حَاضِراً، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْمُسْتَلْحَقَ لَا يَرِثُ وَلَا يُشَارِكُ الْمُقَرَّرَ فِي حَصَّتِهِ، وَأَنَّ الْبَالِغَ مِنَ الْوَرَثَةِ لَا يَنْفَرِدُ بِالْإِقْرَارِ،

ئینجا بزانی: تا ئیرە باس لەوہ بوو: نہژادە کہ بہ خوہی وہ بیہستی (وَأَمَّا إِذَا أَلْحَقَ النَّسَبَ بِغَيْرِهِ) بہ لام ئەگەر نہژادە کہ -جگہ لە خوہی - بہ خزمیکی تریہ وہ بیہستی (ک) وە ک بلی: (هَذَا أَخِي) ئەمە برامہ کوپی باوکمہ (أَوْ يَان بَلَى: عَمِّي) ئەمە ماممہ کوپی باپیرمہ، ئەو کاتہ (فَيُثَبِّتُ نَسَبُهُ مِنَ الْمُلْحَقِ بِهِ) نہژادە کہی لە پیوہ بەستراوہ کہ ناشکرا دەبی: کہ باوک و باپیرہی تی (بِالشُّرُوطِ السَّابِقَةِ) بہ و سئ مەرجانہی پرابردو، ہم چوارہمیش: (وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمُلْحَقِ بِهِ مَيِّتاً) لیژەدا بہ مەر ج دادەندری: پیوہ بەستراوہ کہ مردو بی، واتە: نہژاد بەستن بہ زیندووکی جگہ لە خوہی دروست نابی، بہ لام (وَلَا يُشْتَرَطُ) لیژەدا بہ مەر ج داناندری: (أَنْ لَا يَكُونَ نَفَاهُ) پیوہ بەستراوہ کہ لە ژیانیدا نہیگوتبی: ئەمە مندالی من نیہ (فِي الْأَصَحِّ) لە فہرموودہی پاستتردا.

ہرودہا (وَيُشْتَرَطُ) لیژەدا بۆ دروستبوونی نہژادە کہ بہ مەر ج دادەندری (كَوْنُ الْمُقَرَّرِ وَارِثاً حَاضِراً) دانہینەرہ کہ میراتگریکی وەہا بی: گشت میراتی مردوہ کہی -بہ شەر - بدریتی، جیاوازی نیہ: میراتگرہ دانہینەرہ کہ: یە کە س بی، یان زیاتر بی، بۆ وینہ: ئەگەر یەکی بەرئو تەنہا کوپیکی لە دوا بەجی بمینی، ئینجا ئەم کوپہ دان بہینی: کہ نازاد برایہ تی. ئەو کاتہ نہژادی نازاد ناشکرا دەبی و لەگەڵ دانہینەرہ کہ دەبنہ برای یەکتری و میراتہ کہ لە نیوانیاندا بہ نیوہی دەبی، کہ وابو: ئەگەر میراتگرہ کان کۆمەلێک کوپو کیژ بون، ئەو کاتہ:

پېښو ته گشتيان له سهر دانهيڼانه که پښک بکه ون، هه روه که له زږبه ی سرچاوه کاندې
فه رموویانه .

به لام نه گهر میراتگره کان- به گشتی- له سهر دانهيڼانه که پښک نه که وتن، به لکو هه ندیکيان
دانيان پېدا هېناو هه ندیکيش دانيان پېدا نه هېنا، نه و کاته (وَالْأَصْحٰى) فه رمووده ی پاستر:
(أَنَّ الْمُسْتَلْحَقَّ لَا يَرِثُ) نه ژاده به ستر اوه که میرات ناگرې، چونکه ناشکرا بونی نه ژاده که ی
دروست نه بوه، هم (وَلَا يُشَارِكُ الْمُقَرُّ فِي حِصَّتِهِ) ناشبېته هاو به شی دانهيڼه ره که له به شه
میراته که ی دا.

(و) هه ر به فه رمووده ی پاستر (أَنَّ الْبَالِغَ مِنَ الْوَرَثَةِ لَا يَنْفَرِدُ بِالْإِقْرَانِ) نه و میراتگره ی بلوغی
بووه، نابې به تنه نا دان بهيڼې به نه ژاده که، به لکو چاوه پوانی نه وانی تریش ده کړې تا
بلوغيان ده بی، هم چاوه پوان ده کړې شېته که یان چاک بېته وه.

وَأَنَّهُ لَوْ أَقَرَّ أَحَدُ الْوَارِثَيْنِ وَأَنْكَرَ الْآخَرُ وَمَاتَ وَلَمْ يَرِثْهُ إِلَّا الْمُقَرُّ
ثَبَّتَ النَّسَبُ، وَأَنَّهُ لَوْ أَقَرَّ ابْنٌ حَائِزٌ بِأُخُوَّةٍ مَجْهُولٍ فَأَنْكَرَ الْمَجْهُولُ
نَسَبَ الْمُقَرِّ لَمْ يُؤْثَرْ فِيهِ وَيَثْبُتْ أَيْضًا نَسَبُ الْمَجْهُولِ، وَأَنَّهُ إِذَا كَانَ
الْوَارِثُ الظَّاهِرُ يَحْجُبُهُ الْمُسْتَلْحَقُّ كَأَخٍ أَقَرَّ بِابْنٍ لِلْمَيِّتِ ثَبَّتَ النَّسَبُ وَلَا إِرْثَ.
(کتاب العاریة)

(و) هه ر به فه رمووده ی پاستر: (أَنَّهُ لَوْ أَقَرَّ أَحَدُ الْوَارِثَيْنِ) نه گهر له دوو برا- که
هه ردوویان میراتگر بون- یه کیکیان دانی هېنا به نه ژادی برایه کی سی یم (وَأَنْكَرَ الْآخَرُ)
نه و تریش دانی پېدا نه هېنا، نه وه سی یمه که میرات ناگرې، چونکه نه ژادی به دروستی
ناشکرا نه بوه، به لام (و) هه ر کاتیک (مات) داننه هېنه ره که مرد (وَلَمْ يَرِثْهُ إِلَّا الْمُقَرُّ) جگه له
دانهيڼه ره که ش که ستر میراتی له داننه هېنه ره که نه ده گرت، نه و کاته (ثَبَّتَ النَّسَبُ)
به هوی دانهيڼانه که ی پراېردو، نه ژاده که ناشکرا ده بی و سی یمه که ش میرات ده گړې،
چونکه دانهيڼه ره که- نیستا- گشت میراتی ده درېتی.

(و) هه ر به فه رمووده ی پاستر (أَنَّهُ لَوْ أَقَرَّ ابْنٌ حَائِزٌ) نه گهر کوړېکی ناسراو- که هه موو
میراته که ی ده برد- دانی هېنا (بِأُخُوَّةٍ مَجْهُولٍ) به برایه تی نه ناسراو ېک (فَأَنْكَرَ الْمَجْهُولُ
نَسَبَ الْمُقَرِّ) نیجا نه ناسراوه که ش دانی نه هېنا به نه ژادی دانهيڼه ره که، اته:
نه ناسراوه که به کوړه که ی گوت: من کوړی مردوه که م، تو کوړی نه و نی، نه وه (لَمْ يُؤْثَرْ
فِيهِ) داننه هېنا نه که ی وی کار له نه ژادی کوړه که ناکا، چونکه نه ژاده که ی به ستر اوه،
که و ابو: (وَيَثْبُتُ أَيْضًا نَسَبُ الْمَجْهُولِ) به هوی دانهيڼانی ناسراوه که، نه ژادی
نه ناسراوه که ش ناشکرا ده بی.

(و) هر به فهرموده‌ی پاستر: (أَنَّهُ إِذَا كَانَ الْوَارِثُ الظَّاهِرُ يَحْبُبُهُ الْمُسْتَلْحَقُ) هر کاتیک میراتگریکی ناشکرا به هوی نه‌ژاد به ستراره‌که، بی‌به‌ش ده‌بو له میراتی مردووه‌که‌ی: (كَأَخٍ أَقْرَبَ يَابْنَ لِلْمَيِّتِ) وهك برای مردووئیک دان بهیئتی به نه‌ژادی کوپیک بۆ مردووه‌که، نه‌و کاته (ثَبَّتَ النَّسَبُ) نه‌ژادی کوپکه که ناشکرا ده‌بی و ده‌بیته کوپی مردووه‌که، به‌لام (وَلَا إِرْثَ) هیچ میراته‌که‌ی نادریتی، چونکه نه‌گه‌ر میراتی بدریتی، برایه‌که له میراتگریه‌تی ده‌که‌وی، وه نه‌گه‌ر له میراتگریه‌تی بکه‌وی، دانیه‌نانه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شیته‌وه.

﴿ كِتَابُ الْعَارِيَةِ: پهرتوکی خواستن ﴾

واته: شتیك-به خواستن- له كه‌سیك وه‌ریگری تاكو سودی لی‌وه‌ریگری، ئینجا بۆ خاوه‌نه‌که‌ی بیگه‌پینتیته‌وه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: كَانَ فَرَعَ بِالْمَدِينَةِ فَاسْتَعَارَ النَّبِيُّ ﷺ فَرَسًا مِنْ أَبِي طَلْحَةَ فَرَكَبَهُ، فَلَمَّا رَجَعَ قَالَ: مَا رَأَيْنَا مِنْ شَيْءٍ ﴿رواه البخاري، ترسیك له (مدینه) شَرَطُ الْمُعِيرِ: صِحَّةُ تَبَرُّعِهِ، وَمِلْكُهُ الْمَنْفَعَةُ، فَيُعِيرُ مُسْتَأْجِرٌ لَا مُسْتَعِيرَ عِلَالِ الصَّحِيحِ، وَلَهُ أَنْ يَسْتَتِيبَ مَنْ يَسْتَوْفِي الْمَنْفَعَةَ لَهُ،

پوی‌دا، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌سپیک له (أبي طلحة) خواست و به‌ره و پوداوه‌که پوشت، جا که گه‌پاوه فهرمووی: هیچمان نه‌دیت.

ئینجا بزانه: شت به خوازدان- له خودی‌خوی‌دا - سوننه‌ته، به‌لام نه‌گه‌ر بیته‌هوی دروستبوونی خواپه‌رسته‌کی واجب، یان پزگارکردنی گیانیکی‌پزدار نه‌و کاته به‌خوازدا‌نه‌که واجب ده‌بی، هه‌روه‌که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه، خوی‌گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ نَفْسٍ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ یارمه‌تی یه‌کتری بده‌ن له سه‌ر چاکه‌و خواپه‌رستی، به‌لام یارمه‌تی یه‌کتری مه‌ده‌ن له سه‌رگونا‌هو دوژمنکاری.

دیسان بزانه: مامله‌تی‌خواستن له‌م چوار پوکنا‌نه پیک دی: (مُعِيرٌ) خوازده‌ر: که خاوه‌ن ماله‌که‌یه. (مُسْتَعِيرٌ) مال‌خواز: که ماله‌که به‌خواستن وه‌رده‌گری. (مُسْتَعَارٌ) خواستراوه‌که: که ماله‌که‌یه، هه‌م پئی ده‌گوتری: (مُعَارٌ) به‌خوازدارو. (الصِّيْفَةُ): گۆته‌ی مامله‌ته‌که.

(شَرَطُ الْمُعِيرِ) مه‌رجی خوازده‌ره‌که، نه‌مه‌یه: (صِحَّةُ تَبَرُّعِهِ) دروست بی: مالی‌خوی به‌خو‌پایی بداته یه‌کی‌تری، واته: بالغ و عاقل بی و قه‌ده‌غه‌ی له سه‌ر نه‌بی و زۆری‌کراو نه‌بی، که‌واته: نه‌گه‌ر مندال‌و‌شی‌ت و زۆری‌کراو و قه‌ده‌غه‌کراو شتیك به‌خواستن بده‌ن، خواستنه‌که دروست نابی و مال‌خوازه‌که‌ش ده‌بیته زامینی و هه‌م کری‌یه‌که‌شی ده‌که‌ویته سه‌ر، هه‌روه‌که (تحفة) له (الأنوار) گپ‌پاویه‌تیته‌وه.

ئینجا بزانه: پی‌ویسته مال‌خوازه‌که‌ش نه‌و مه‌رجانه‌ی‌پا‌بردووی تی‌دا بی‌نه‌جی، که‌واته: خواستنی مندال‌و‌شی‌ت و قه‌ده‌غه‌کراو و زۆری‌کراو دروست نابی، به‌لام نابنه زامینی ماله‌خواستراوه‌که، به‌و مه‌رجه‌ی له مندال‌و‌شی‌ت و قه‌ده‌غه‌کراو وه‌ریاننه‌گرتبی،

ئەگىنا: ئەوانىش دەبنە زامىنى مالاكە، ھەرۈك لە (حاشىيە العوض) دا پوون كراۋەتە ۋە .
(و) ھەم مەرجى خوازىدەرەكە ئەمەيە: (مَلِكُهُ الْمَنْفَعَةُ) سودى مالاكە بەخوازىدەرەكەش
مەلئى خۇي بى، ھەرچەند خۇدى مالاكەش مەلئى خۇي نەبى، كەوابو: (فَيُعِيرُ مُسْتَأْجِرٌ)
دروستە: بەكرىگىك مالاكە بەكرىگىراۋەكە - بە خواستىن - بداتە كەسىكىتر، چونكە خاۋەنى
سودەكەيە، كەوابو: ۋەسەيت بۆكرار و ۋەقف بۆسەركراۋىش بۆيان دروستە: ۋەسەيت
پىكرارەكە ۋەقفكارەكە بە خواستىن بدەن.

بەلام (لَا مُسْتَعِيرٌ) دروست نىيە: مالاخوازىك مالاكە خواستراۋەكە - بە خواستىن - بداتە يەككىكىتر
(عَلَى الصَّحِيحِ) لە سەرفەرمودەي پاست، چونكە خاۋەنى سودەكە نىيە، بەلكو بۆي ھەلال
كراۋە: سود لە مالاكە ۋەرىگىر، كەوابو: (وَلَهُ) بۆ مالاخوازەكە دروستە (أَنْ يَسْتَنْبِىَ مَنْ
يَسْتَوْفِي الْمَنْفَعَةَ لَهُ) يەككىك لە جىي خۇي دابنى تاكو سودەكەي بۆ ۋەرىگىر:
وَالْمُسْتَعَارُ: كَوْنُهُ مُنْتَفَعًا بِهِ مَعَ بَقَاءِ عَيْنِهِ، وَتَجُوزُ إِعَارَةُ جَارِيَةٍ
لِخِدْمَةِ امْرَأَةٍ أَوْ مَحْرَمٍ، وَيُكْرَهُ إِعَارَةُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ لِكَافِرٍ، وَالْأَصَحُّ اشْتِرَاطُ لَفْظٍ:
كَأَعْرَضْتُكَ أَوْ أَعْرَضَنِي، وَيَكْفِي لَفْظُ أَحَدِهِمَا مَعَ فِعْلِ الْآخَرِ،

ۋەك ۋەكىلەكەي، يان ژنەكەي سۋارى ئۆتمبىلەكە بكا، يان گاجوۋتەكە بداتە دەست
يەككىكىتر تاكو جوۋتى بۆ بكا.

(وَالْمُسْتَعَارُ) مەرجى مالاكە خواستراۋەكەش ئەمەيە: (كَوْنُهُ مُنْتَفَعًا بِهِ) لەۋانە بى: سودى
لىۋەرىگىر (مَعَ بَقَاءِ عَيْنِهِ) لەگەل ئەۋەشدا خۇدى مالاكەش بىمىنىتەۋە، كەۋاتە: بە
خوازىدانى بەفر بۆ ساردىردنى ئاۋ، يان مۆم بۆ داگىرساندن، دروست نابى، كەوابو: پىگى
شەرى ئەمەيە: بە فروشتىن، يان بە بەخشىن بىداتى.

ھەرۈەھا ئەگەر بۆ ميوە لىخواردن درەختىكى بداتى، يان بۆ شىر لىخواردن، يان بىچو
لىبىون ئاۋەلىكى بداتى، دەبى ميوەكە ۋە شىرەكە ۋە بىچوۋەكەي بۆ ھەلال بكاۋ
درەختەكەي ۋە ئاۋەلەكەشى بە خواستىن بداتى، تاكو بتوانى ئەۋ بەرھەمانە يان لىۋە دەست
بىنى، چونكە مەرجى خواستراۋەكە ئەمەيە: بە ھۆى سود لىۋەرگرتن لەناۋ نەچى، ئىتر
دىارى كردنى خواستراۋەكە مەرج نىيە، كەۋاتە: دروستە بلى: ھەر ئاۋەلىكى منت دەۋى بە
خواستىن بىيە. ھەرۈك لە زۆربەي سەرچاۋەكاندا پوون كراۋەتە ۋە.

(وَتَجُوزُ إِعَارَةُ جَارِيَةٍ) دروستە (جَارِيَةٍ) بە خواستىن بدا (لِخِدْمَةِ امْرَأَةٍ أَوْ مَحْرَمٍ) بۆ خزمەت كىردنى
ئافرەت، يان پىاۋىكى مەحرەم، چونكە مەترسى بى شەرىي لىئاكرى، بەلام (وَيُكْرَهُ
إِعَارَةُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ لِكَافِرٍ) ناپەسندە كۆيلەيەكى موسولمان بە خواستىن بدرىتە كافرىك، چونكە
سوكايەتى تىدايە.

كەۋاتە: ھەرپامە چەك بە خواستىن بدرىتە پىگر، يان ھەر شىكىكىتر كە بىيە

پالپشتی پیاوخراپان بۆ خراپه‌که‌یان، هه‌روه‌ک له‌ نۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا ئاماژه‌یان بۆ کردوه‌و، له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م باسه‌دا به‌لگه‌مان هه‌یناوه‌.

(وَالْأَصْحُ) فه‌رموده‌ی پاستر: (اَشْتَرَا طُ لَفْظُ) بۆ دروستبوونی خواستن مه‌رجه: به‌ زوبان، یان به‌ نووسین گۆته‌یه‌کی وه‌ها هه‌بی: که ئیزندانی سود لێ‌وه‌رگرتن بگه‌یه‌نێ (ک) وه‌ک بلی: (أَعَرْتُكَ) به‌ خواستن ئه‌م شته‌م دایه‌ تۆ. یان بلی: بۆم هه‌لال کردی سودی لێ‌وه‌ریگری. ئینجا مال‌خوازه‌که‌ش شته‌که‌ ببا (أُو) یان مال‌خوازه‌که‌ بلی: (أَعَرْنِي) ئه‌م شته‌م به‌ خواستن بدی. ئینجا خوازه‌ده‌ره‌که‌ش بیدات، چونکه‌ (وَيَكْفِي لَفْظُ أَحَدِهِمَا مَعَ فِعْلٍ الْآخَرِ) بۆ دروستبوونی سود لێ‌وه‌رگرتن ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌: یه‌کیکیان گۆته‌که‌ بلی و ئه‌وی‌تریش کرداره‌که‌ بکا، واته‌: مه‌رج نیه‌: هه‌ردووکیان گۆته‌که‌ بلێن.

وَلَوْ قَالَ أَعَرْتُكَ لَتَغْلَفَهُ أَوْ لَتُعِيرَنِي فَرَسَكَ فَهُوَ إِجَارَةٌ فَاسِدَةٌ تُوجِبُ أَجْرَةَ الْمِثْلِ، وَمُؤْنَةُ الرَّدِّ عَلَى الْمُسْتَعِيرِ، فَإِنْ تَلَقَّتْ لَا بِاسْتِعْمَالِ ضَمْنِهَا وَإِنْ لَمْ يَفْرِطْ،

(وَلَوْ قَالَ) ئه‌گه‌ر خوازه‌ده‌ره‌که‌ گوتی: (أَعَرْتُكَ لَتَغْلَفَهُ) ئه‌سپه‌که‌م به‌ خواستن دایه‌ تۆ، تاكو ئالیه‌کی بده‌یت (أَوْ لَتُعِيرَنِي فَرَسَكَ) یان تاكو تۆش ئه‌سپه‌که‌ت به‌ خواستن بده‌یت (فَهُوَ) ئه‌و مامله‌ته‌ (إِجَارَةٌ فَاسِدَةٌ) به‌کرێدانیکی دانه‌مه‌زراوی نادروسته‌، که‌وابو: (تُوجِبُ أَجْرَةَ الْمِثْلِ) کرێی هاوینه‌ له‌ سه‌ر مال‌خوازه‌که‌ واجب ده‌کا بۆ خاوه‌نی ئه‌سپه‌که‌، ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی وه‌های پێ بچێ: کرێی هه‌بی.

﴿ نَاكِلَادَارِي ﴾: ئه‌ركی به‌خیوکردنی مال‌ه‌ خواستراوه‌که‌ له‌ سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یه‌تی، واته‌: له‌ سه‌ر مال‌خوازه‌که‌ نیه‌، جا ئه‌گه‌ر مال‌خوازه‌که‌ ئه‌ركی به‌خیوکردنی دا، به‌لام ئیزنی قازایی وه‌رنه‌گرت و شاهیدیشی نه‌گرتن تاكو ئه‌ركه‌که‌ له‌ خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ریگریته‌وه‌، ئه‌و کاته‌ مافی وه‌رگرتنه‌وه‌ی نیه‌، هه‌روه‌ک له‌ (تحفة) و (نهاية) دا فه‌رموویانه‌.

(وَمُؤْنَةُ الرَّدِّ) ئه‌ركی گه‌پاندنه‌وه‌ی مال‌ه‌ خواستراوه‌که‌: بۆ خاوه‌نه‌که‌ی (عَلَى الْمُسْتَعِيرِ) له‌ سه‌ر مال‌خوازه‌که‌یه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿عَلَايِدٍ مَا أَخَذْتُ حَتَّى تُؤَدِّيَهُ﴾ رواه اصحاب السنن بسند حسن، ئه‌و ده‌سته‌ی شتیك وه‌رده‌گری، واجبه‌: بیپاریزی تا ده‌یداته‌وه‌ خاوه‌نه‌که‌ی.

ئینجا بزانه‌: هه‌ر کاتیك خاوه‌نه‌که‌: داوای مال‌ه‌ خواستراوه‌که‌ی کرد، یان مرد، له‌ سه‌ر مال‌خوازه‌که‌ واجبه‌: به‌ په‌له‌ مال‌ه‌ خواستراوه‌که‌ بگه‌پنێته‌وه‌، ئه‌گینا: ده‌بیته‌ زامین و کرێیه‌که‌شی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر، هه‌روه‌ک له‌ (تحفة) و (نهاية) دا فه‌رموویانه‌.

جا ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ و مال‌خوازه‌که‌ له‌ سه‌ر گه‌پاندنه‌وه‌ی مال‌ه‌که‌ بووه‌ کێشه‌یان: خاوه‌نه‌که‌ ده‌یگوت: نه‌تگه‌پاندۆته‌وه‌، مال‌خوازه‌که‌ش ده‌یگوت: گه‌پاندومه‌ته‌وه‌—هیچ شاهیدیشی نه‌بو—

ئەو باوەپ بە خاوەنەك دەكرێ ئه‌گەر سوێند بخوا، هه‌روه‌ك له (مغنی) و (اقتناع)دا
 فهرموویه‌تی.

(فَإِنْ تَلَفَتْ) جا ئه‌گەر ماله‌ خواستراوه‌كه‌ فه‌وتا، یان عه‌یبێکی لێپه‌یدا بو (لَا بِاسْتِعْمَالٍ)
 فه‌وتانه‌كه‌ش به‌ هۆی به‌کارهێنانێکی ئیزندراو نه‌بو: وه‌ك گورگ نازه‌ له‌ خواستراوه‌كه‌ بخوا،
 یان ماله‌ خواستراوه‌كه‌ بدزێ، یان بسوتێ، ئه‌وه (خَسَمَهَا) ماله‌خاوه‌كه‌ ده‌بیته‌ زامینی و
 ده‌بی تۆله‌ی بدا (وَإِنْ لَمْ يُقَرِّطْ) هه‌رچه‌ند كه‌ مته‌رغه‌میشی نه‌کردبێ ﴿عَنْ صَفْوَانَ بْنِ
 أُمِيَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَعَارَ مِنْهُ أَذْرَعًا يَوْمَ حُنَيْنٍ، فَقَالَ: أَغْصَبُ يَا مُحَمَّدُ؟ قَالَ: بَلْ عَارِيَةٌ
 مَضْمُونَةٌ﴾ رواه ابوداود والنسائي باسناد جيد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند زنی‌یه‌کی
 له (صفوان) خواست بۆ جه‌نگی (حنین)، جا (صفوان) گوتی: ئایا به‌ زه‌وتکردن
 وَالْأَصْحُ أَنَّهُ لَا يَضْمَنُ مَا يَنْمَحِقُ أَوْ يَنْسَحِقُ بِاسْتِعْمَالٍ، وَالثَّالِثُ يَضْمَنُ الْمُنْمَحِقَ،
 وَالْمُسْتَعِيرُ مِنَ الْمُسْتَأْجِرِ لَا يَضْمَنُ إِلَّا الْأَصْحَ، وَلَوْ تَلَفَتْ دَابَّتُهُ فِي يَدِ وَكِيلٍ بَعَثَهُ
 فِي شُغْلِهِ أَوْ فِي يَدِ مَنْ سَلَّمَهَا إِلَيْهِ لِيُرْضَاهَا فَلَا ضَمَانَ، وَلَهُ الْإِنْتِفَاعُ بِحَسَبِ الْإِذْنِ،

زنی‌یه‌كان ده‌به‌ی؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: به‌لكو به‌ خواستنی‌یه‌کی زامینكراو وه‌ریان ده‌گرم
 ئه‌گەر له‌ ناو چون تۆله‌یان ده‌ده‌م.

﴿ ئاگاداری ﴾: ئه‌گەر به‌ هۆی به‌کارهێنانێکی ئیزندراو ماله‌ خواستراوه‌كه‌ بفه‌وتی، ئه‌و كاته
 نابێته‌ زامین، هه‌روه‌ك له (شرح المنهج)دا فهرموویه‌تی، كه‌واته‌: ئه‌گەر داس به‌ دروینه
 بشكێ، یان گاجووت به‌ كێلان بمڕێ، یان قاچی بشكێ، ماله‌خاوه‌كه‌ نابێته‌ زامین، واته‌: به‌و
 مه‌رجه‌ی له‌ پاده‌ به‌ده‌ر به‌ كاری نه‌هێنابی، ئه‌گینا: له‌و حاڵه‌ته‌شدا ده‌بیته‌ زامین، هه‌روه‌ك
 له (تحفة) و (نهاية)دا فهرموویانه‌.

جا ئه‌گەر هه‌ردوولا بووه‌ كێشه‌یان: ئایا خواستراوه‌كه‌ به‌ هۆی به‌کارهێنانێکی ئیزندراو
 فه‌وتاو، یان نا؟ ئه‌وه‌ باوەپ به‌ ماله‌خاوه‌كه‌ ده‌كرێ ئه‌گەر سوێند بخوا، هه‌روه‌ك-به‌
 پیچه‌وانه‌ی (تحفة)- له (نهاية)دا فهرموویه‌تی.

(وَالْأَصْحُ) فهرمووده‌ی پاستر: (أَنَّهُ لَا يَضْمَنُ مَا يَنْمَحِقُ) ماله‌خاوه‌كه‌ نابێته‌ زامینی ئه‌و
 خواستراوه‌ی به‌ هۆی به‌کارهێنانێکی ئیزندراو گشتی له‌ ناو بجێ: وه‌ك جل و په‌رگ و ئه‌و جوړه
 شتانه‌، هه‌م وه‌كو وولاغه‌كه‌ به‌ هۆی بارێکی عاده‌تی، یان سوارییێکی عاده‌تی له‌ ناو بجێ (أَوْ
 يَنْسَحِقُ بِاسْتِعْمَالٍ) یان به‌ هۆی به‌کارهێنانێکی ئیزندراو عه‌یبدار ببێ و كه‌م ببێته‌وه‌: وه‌ك
 وولاغه‌كه‌ پشتی بریندار ببێ، یان شه‌له‌ ببێ، یان كێرده‌كه‌ بشكێ (وَالثَّالِثُ) به‌ فهرمووده‌ی
 سێ‌یه‌م (يَضْمَنُ الْمُنْمَحِقُ) ده‌بیته‌ زامینی ئه‌و خواستراوه‌ی گشتی له‌ ناو ده‌چێ.
 (وَالْمُسْتَعِيرُ مِنَ الْمُسْتَأْجِرِ) ئه‌و كه‌سه‌ی مالێکی خواستوه‌: له‌ به‌كرێگرتك، یان له‌ وه‌سپیت

بۆكرارويك، يان له وهقف بۆسهركراويك (لَا يَخْضَمُنْ) ئهويش نابيسته زامين (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده پاستردا، چونكه دهستی ئهوانهش جيگري خاوهن ماله كه يه .
(وَلَوْ تَلَفَتْ دَابَّتُهُ) ئه گهر وولاغه كه ي خوي فهوتا: (فِي يَدٍ وَكَيْلٍ بَعَثَهُ فِي شُغْلِهِ) له دهستی وهكيليكى دا: كه بۆ كارىكى خوي ناردويه تى (أَوْ فِي يَدٍ مَنْ سَلَّمَهَا إِلَيْهِ لِيُرُوضَهَا) يان له دهستی كه سيكدا: كه وولاغه كه ي ته سليم كردبو تاكو مه شقى سوارى پى بكا (فَلَا ضَمَانٍ) وهكيله كه وه كه سه كه نابنه زامينى وولاغه كه، به و مهرجه ي كه مته رغه ميبان نه كردبى.

(وَلَا الْإِنْتِفَاعُ) بۆ مالخوازه كه دروسته: سود له خواستراوه كه وهريگرى (بِحَسَبِ الْإِذْنِ) به گويزه ئيزندانه كه، كه واته: ئه گهر كتيبيكى به خواستن وهريگرت و ديتى هه له يه كى تى دايه، دروست نيه: هه له كه - به بئى ئيزنى خاوه نه كه ي - چاك بكاته وه، مه گهر
فَإِنْ أَعَارَهُ لِزَّرَاعَةِ حِنْطَةٍ زَرَعَهَا وَمِثْلَهَا إِنْ لَمْ يَنْهَهُ، أَوْ لِشَعِيرٍ لَمْ يَزْرَعْ
مَا فَوْقَهُ كَحِنْطَةٍ، وَلَوْ أَطْلَقَ الزَّرَاعَةَ صَحَّ - فِي الْأَصَحِّ - وَيَزْرَعُ مَا شَاءَ،
وَإِذَا اسْتَعَارَ لِبْنَاءٍ أَوْ غِرَاسٍ فَلَهُ الزَّرْعُ وَلَا عَكْسُ، وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يَغْرِسُ مُسْتَعِيرٌ
لِبْنَاءٍ وَكَذَا الْعَكْسُ، وَأَنَّهُ لَا تَصِحُّ إِعَارَةُ الْأَرْضِ مُطْلَقَةً، بَلْ يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ نَوْعِ الْمَنْفَعَةِ.

خواستراوه كه قوپئان بى، يان كتيبيكى وهفكرابو بى، ئه و كاته واجبه: هه له كه چاك بكاته وه، هه روه كه له (تحفة) دا پوونى كردوته وه.

(فَإِنْ أَعَارَهُ لِزَّرَاعَةِ حِنْطَةٍ) جا ئه گهر زهويه كه ي به خواستن دايى تاكو كه نى تى دا بچيى، ئه وه (زَرَعَهَا وَمِثْلَهَا) كه نم وئنه ي كه نيشى تى دا ده چيى (إِنْ لَمْ يَنْهَهُ) ئه گهر له وئنه كه قه دهغه ي نه كردبى، كه وابو: دروسته جۆى تى دا بچيى، به لام دروست نيه برنجى تى دا بچيى؟ چونكه زيانى زياتره (أَوْ لِشَعِيرٍ) يان بۆ داچاندنى جۆ دابويى، ئه وه (لَمْ يَزْرَعْ مَا فَوْقَهُ كَحِنْطَةٍ) دروست نيه: ئه و شته ي تى دا بچيى كه زيانى زياتره: وه كو كه نم، به لام (وَلَوْ أَطْلَقَ الزَّرَاعَةَ) ئه گهر ته نها گوتى: بۆ كشتوكال دامه تو، ئه وه ش (صَحَّ) دروست ده بى (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده پاستردا، كه وابو: (وَيَزْرَعُ مَا شَاءَ) هه ركشتوكاليكى هه ز ده كا تى دا ده چيى.

ئينجا بزانه: هه ر كاتيى مالخوازه كه - به پيچه وانه وه - شتيكى ئيزنه دراوى تى دا چاند، ئه وه بۆ خاوه نه كه دروسته: هه لييكه نئو هيچ تو له شى نه داتى، به لكو ئه گهر ماويه كيشى به سه ردا چوبى، له سه ر مالخوازه كه واجبه: كرى هاووي نه يشى بداتى، هه روه كه له (تحفة) دا فهرموده تى.

(وَإِذَا اسْتَعَارَ لِبْنَاءٍ أَوْ غِرَاسٍ) هه ر كاتيى زهويه كه ي به خواستن وهريگرت بۆ خانوو تى دا كردن، يان بۆ درهخت تى دا چاندن، ئه وه (فَلَهُ الزَّرْعُ) بۆى دروسته: كشتوكالى تى دا بچيى،

چونکه زیانی که متره، به لام (وَلَا عَكْسَ) پیچه وانه که ی دروست نیه، واته: نه گهر بۆ کشتوکال خواستی، دروست نیه بۆ درهخت و خانوو به کاری بیئی، چونکه زیانیان زۆرتره (وَالصَّحِيحُ) به فرموده ی پاست (أَنْتُمْ لَا يَغْرِسُ مُسْتَعِيرٌ لِبِنَاءٍ) نه و مالخوازه ی بۆ خانوو زهویه که ی خواستوه، بۆی دروست نیه: درهختی تئ دا بچین (وَكَذَا الْعَكْسُ) ههروه ها پیچه وانه که شی دروست نیه، واته: نه گهر بۆ درهخت خواستی دروست نیه خانوی تئ دا دروست بکا.

(وَأَنْتُمْ لَا تَصِحُّ إِعَارَةُ الْأَرْضِ مُطْلَقَةً) هه به فرموده ی پاست: دروست نیه: زهوی به خواستن بدری بئ باسکردنی سوده که ی (بَلْ يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ نَوْعِ الْمَنْفَعَةِ) به لکو به مه رج داندراوه: جۆری سود لئوه رگرتنه که ی دیاری بکری، به لام نه گهر بلئ: به خواستن (فَصَلِّ) لِكُلِّ مِنْهُمَا رَدُّ الْعَارِيَةِ مَتَى شَاءَ إِلَّا إِذَا أَعَارَ لِدَفْنٍ فَلَا يَرْجِعُ حَتَّى يَنْدَرِسَ أَثَرُ الْمَدْفُونِ وَإِذَا أَعَارَ لِلْبِنَاءِ أَوْ الْغِرَاسِ وَلَمْ يَذْكُرْ مُدَّةً ثُمَّ رَجَعَ: إِنْ كَانَ شَرَطَ الْقُلْعَ مَجَانًا لَزِمَهُ،

دامه تق، تا کو سودی لئوه ریگری به بۆچوونی خۆت، یان چۆن به خۆت هه ز ده که ی. نه وه دروست ده بی و چۆن هه ز ده کا سودی لئوه رده گری.

ئینجا بزانه: هه ر شتیك-وه کو زهوی- له چه ند پووئکه وه سووی لئوه ریگری، وه ک: وولاغ، نه ویش وه کو زهوی برپاری بۆ ده دری: له گشت نه و پووئکردنه وانه ی پابردودا، ههروه له زۆریه ی سه رچاوه کاند ا فرموویانه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي هَهُ لَوَه شَانْدَنَه وَه ی خواستن﴾

(لِكُلِّ مِنْهُمَا) بۆ خوازده ره که و بۆ مالخوازه که دروسته: هه ره که یان (رَدُّ الْعَارِيَةِ مَتَى شَاءَ) په شیمان ببیته وه و ماله خواستراوه که بگه پینئته وه، هه ر کاتیك هه ز ده کا (إِلَّا إِذَا أَعَارَ لِدَفْنٍ) ته نها نه گهر زهویه که ی به خواستن دایئ بۆ ناشتنی مردووئک، مردوه که شی تئ دا نیشترابو، نه و کاته (فَلَا يَرْجِعُ) بۆ هیچ لایه کیان دروست نیه: په شیمان ببیته وه (حَتَّى يَنْدَرِسَ أَثَرُ الْمَدْفُونِ) تا ئاسه واری مردوه که ده بیئ و ده بیته خۆل، نه و کاته دروسته په شیمان ببیته وه.

﴿لَا كَادَارِي﴾: نه گهر له خوازده ره که و له مالخوازه که-ته نها- په کیکیان بمرئ، یان شیئ ببئ، یان ببئ هۆش ببئ، یان قه ده غه ی له سه ر دابندرئ، نه وه په کسه ر خواستنه که هه لده وه شیته وه، که وابو: واجبه: مالخوازه که، یان میراتگره که ی-به په له- ماله خواستراوه که بگه پیننه وه، نه گینا: ده بنه زامین.

جا بزانه: نه گهر له دوا ی په شیمان بوونه وه ی خوازده ره که، مالخوازه که خواستراوه که ی

به کار هیتا، نه وه نه گهر نه یزانیبی په شیمان بۆته وه کرئى ناکه ویتته سهر، وه نه گهر زانیبیته دهیکه ویتته سهر، به لام نه گهر له دواى مردن و شیته بون و بى هوش بونی خوازدهره که به کارى بیته، نه و کاته کرئى ده که ویتته سهر، جا زانیبیته، یان نه یزانیبی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

(وَإِذَا أَعَارَ لِلبَّيْنَاءِ أَوِ الْغِرَاسِ) هه ر کاتیک زه ویه کی به خواستن دایى بۆ خانوو تى دا کردن، یان بۆ درهخت تى داچاندن (وَلَمْ يَذْكُرْ مُدَّةً) باسى هیچ ماوه یه کیشى نه کرد (ثُمَّ) ئینجا له دواى خانوو کردن و درهخت چاندن (رَجَعَ) خوازدهره که په شیمان بۆوه، نه وه ته ماشا ده که یان: (إِنْ كَانَ شَرَطَ الْقَلْعَ مَجَّانًا) نه گهر خوازدهره که به مهرجى دانابى: مالخوازه که به خۆپایى - به بى تۆله درهخته که و خانووه که هه لکه نه و لایان بیا، نه وه (لَزِمَهُ) له سهر (وَلَا فَإِنْ اخْتَارَ الْمُسْتَعِيرُ الْقَلْعَ قَلْعَ، وَلَا يَلْزِمُهُ تَسْوِيَةُ الْأَرْضِ فَيَالْأَصَحَّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ تَلْزِمُهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ لَمْ يُقْلَعْ مَجَّانًا، بَلْ لِلْمُعِيرِ الْخِيَارُ بَيْنَ أَنْ يُبْقِيَهِ بِأَجْرَةٍ أَوْ يَقْلَعَ وَيَضْمَنَ أَرْضَ النَّقْصِ، قِيلَ أَوْ يَتَمَلَّكَهُ بِقِيَمَتِهِ، فَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ لَمْ يُقْلَعْ مَجَّانًا إِنْ بَدَلَ الْمُسْتَعِيرُ الْأَجْرَةَ وَكَذَا إِنْ لَمْ يَبْدُلْهَا فَيَالْأَصَحَّ،

مالخوازه که واجبه: هه لایان بکه نه و لایان بیا، جا نه گهر لاینه بردن، نه و کاته خوازدهره که به خۆى لایان ده با، جا نه گهر پتویستی به کرێکار هه بو، نه و کاته له سهر حیسابى مالخوازه که کرئى یه که ده دا، شاهیدیش ده گری تا کو بتوانى لى وه ریکریتته وه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا فرمویانه.

(وَلَا) به لام نه گهر هه لکه نندن و لایردنى به مهرج دانه نابى، نه و کاته: (فَإِنْ اخْتَارَ الْمُسْتَعِيرُ الْقَلْعَ) نه گهر مالخوازه که - به خۆى - هه لکه نندن و لایردنى هه لبارد، نه وه (قَلْعَ) هه لیده که نه و لایده با و مافى تۆله وه رگرتنیشى نیه، هه م (وَلَا يَلْزِمُهُ تَسْوِيَةُ الْأَرْضِ فَيَالْأَصَحُّ) له سهرى واجب نیه زه ویه که ش پێک بخاته وه، به لام (قُلْتُ) ئیمامى (النواوى) ده فرموى: (الْأَصَحُّ تَلْزِمُهُ) به فرموده ی راستر: له سهرى واجبه: زه ویه که پێک بخاته وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به لام له سهرى واجب نیه: گلێکى تری بۆ بیته نه گهر گله که ی خۆى به شى نه کرده وه.

(وَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ) جا نه گهر مالخوازه که هه لکه نندن هه لته بژارد (لَمْ يُقْلَعْ مَجَّانًا) نابى به بى تۆله هه لکه ندرى، چونکه به پێگایه کی شهرعى درهخت و خانووه که له زه ویه که دا داندراون (بَلْ لِلْمُعِيرِ الْخِيَارُ) به لکو - نه و کاته - خوازدهره که مافى هه لباردن یه کیک له و سى پێگایانه ی هه یه:

یه که م: (بَيْنَ أَنْ يُبْقِيَهِ بِأَجْرَةٍ) یان خانووه که و درهخته که به کرئى له زه ویه که ی دا به یلێته وه. دووهم: (أَوْ يَقْلَعَ وَيَضْمَنَ أَرْضَ النَّقْصِ) یان درهخت و خانووه که هه لکه نه و

تۆلەي ناته واپيه كەشى بدا. سئيه م: (قيل) له فرموده يه كدا- كه به پاستر دانراوه- (أَوْ يَمْلِكُهُ بِقِيَمَتِهِ) يان درهخت و خانوه كه له مالخوزه كه ده كړي به نرخي پوڅي كړين، جا هر كاتيك خوازدهره كه يه كيكې له و ستيانه هه لېژارد، له سهر مالخوزه كه ش واجبه: له گه لي پك بكه وي، نه گينا: زوري لئ ده كړي- به بئ توله وه رگرتن- درهخت و خانوه كه ي لابي، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فرموديانه.

(فَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ) به لام نه گه ر خوازدهره كه هيجيكې له و ستيانه هه لته بژارد، نه و كاته ش (لَمْ يُقْلَعْ مَجَانًا) درهخت و خانوه كه به بئ توله هه لئاكه ندرين (إِنْ بَذَلَ الْمُسْتَعِيرُ الْأُجْرَةَ) نه گه ر مالخوزه كه كړي يه كه بدا (وَكَذَا إِنْ لَمْ يَبْذُلْهَا) هه روه ها نه گه ر كړي يه كه ش نه دا، هه لئاكه ندرين (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ي پاستردا.

ثُمَّ قِيلَ يَبِيعُ الْحَاكِمُ الْأَرْضَ وَمَا فِيهَا وَتُقَسَّمُ بَيْنَهُمَا، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُعْرَضُ عَنْهُمَا حَتَّى يَخْتَارَا شَيْئًا، وَلِلْمُعِيرِ دُخُولُهَا وَالْإِنْتِفَاعُ بِهَا، وَلَا يَدْخُلُهَا الْمُسْتَعِيرُ بغير إِذْنٍ لِلتَّفَرُّجِ، وَيَجُوزُ لِلسَّقِيِّ وَالْإِصْلَاحِ فِي الْأَصَحِّ، وَلِكُلِّ بَيْعٍ مَلِكِهِ، وَقِيلَ لَيْسَ لِلْمُسْتَعِيرِ بَيْعُهُ لِثَالِثٍ، وَالْعَارِيَةُ الْمُؤَقَّتَةُ كَالْمُطْلَقَةِ، وَفَقَوْلُ لَهُ الْقُلْعُ فِيهَا مَجَانًا إِذَا رَجَعَ،

(ثُمَّ قِيلَ يَبِيعُ الْحَاكِمُ الْأَرْضَ وَمَا فِيهَا) ئينجا له فرموده يه كي بئ هيژدا: دادوهر زهويه كه و درهخت و خانوه كه ويكړا ده فروشي و (وَتُقَسَّمُ بَيْنَهُمَا) پاره كه ش له نيوان خوازدهره كه و مالخوزه كه دا به ش ده كا.

به لام (وَالْأَصَحُّ) به فرموده ي پاستر: (أَنَّهُ يُعْرَضُ عَنْهُمَا حَتَّى يَخْتَارَا شَيْئًا) دادوهر وازيان لئ دئني تا- به خويان- شتيك هه لده بژيرن و كيشه كه ده بړي ته وه.

(و) له و حاله ته ي وازيان لئ دئني (لِلْمُعِيرِ دُخُولُهَا وَالْإِنْتِفَاعُ بِهَا) بئ خوازدهره كه دروسته بچي ته ناو زهويه كه ي خوي و سودي لئ وه ربگري.

به لام (وَلَا يَدْخُلُهَا الْمُسْتَعِيرُ بغير إِذْنٍ) نابئ مالخوزه كه به بئ ئيزني خوازدهره كه بپوا ته ناو زهويه كه (لِلتَّفَرُّجِ) بئ غه م په واندن، به لام (وَيَجُوزُ لِلسَّقِيِّ وَالْإِصْلَاحِ) دروسته بئ ئاودان و چا كرده وه و ميوه پنين بچي (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ي پاستردا.

(و) هه روه ها (لِكُلِّ بَيْعٍ مَلِكِهِ) بئ خوازدهره كه و بئ مالخوزه كه دروسته: هه ريه كه يان ملكي خوي بفروشي ته نه وي تر، يان بيگانه يه ك (وقيل) له فرموده يه كي بئ هيژدا (لَيْسَ لِلْمُسْتَعِيرِ بَيْعُهُ لِثَالِثٍ) بئ مالخوزه كه دروست نيه: درهخت و خانوه كه ي بفروشي ته سئيه ميكي بيگانه. ئينجا بزانه: دروستبوني فروشتن له و حاله ته دايه: كه زهويه كه، يان درهخت و خانوه كه وه قف نه كرابن، چونكه فروشتني وه قفكراو دروست نابئ.

كه واپو: نه گه ر خانوه كه كرابوه مزگه وت، نه و كاته: يان ده بي به كړي بهي لدري ته وه، يان

بروخیندری و تۆله ی ناته واوی بدری، جا- نه گهر بگونجی- که لوپه له که یشی بکریته وه مزگهوت، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیا ندا ههرموویانه .
 (وَالْعَارِيَةُ الْمُؤَقَّتَةُ) نهو خواستنه ی ماوه یه کی بۆ داندراوه (كَالْمُطْلَقَةِ) وه که نهو خواستنه یه که ماوه ی بۆ دانه ندرا بی: له گشت بریاره کانی پابردودا، واته: جیاوازی نهو یه کسانه: پیش ته واوبوونی ماوه که، یان دوا ی ته واوبوونی ماوه که په شیمان بیته وه، له ههردوو حاله تدا گشت نهو بریارانه ی پابردوی تیدا دینه جی، چونکه ماوه دانان گفتیکه واجب نیه جی به جی بکری، به لام (وَفِي قَوْلٍ) له ههرمووده یه کدا (لَهُ الْقَلْعُ فِيهَا مَجَانًا) له خواستنی به ماوه دا بۆ خاوزه ره که دروسته: درخت و خانووه که به بی تۆله هه له به که نی (إِذَا رَجَعَ) هه کاتی که له دوا ی ته واوبوونی ماوه که په شیمان بیته وه.

وَإِذَا أَعَارَهُ لِزِرَاعَةٍ وَرَجَعَ قَبْلَ إِدْرَاكِ الزَّرْعِ فَالصَّحِيحُ أَنْ عَلَيْهِ الْإِبْقَاءُ إِلَّا الْحَصَادَ، وَأَنَّ لَهُ الْأُجْرَةَ، فَلَوْ عَيْنَ مُدَّةٍ وَلَمْ يُدْرِكْ فِيهَا لِتَقْصِيرِهِ بِتَأْخِيرِ الزَّرَاعَةِ قَلَعَ مَجَانًا، وَلَوْ حَمَلَ السَّيْلُ بَذْرًا إِلَى أَرْضِهِ فَنَبَتَ فَهُوَ لِصَاحِبِ الْبَذْرِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُجْبَرُ عِلْقُوعِهِ، وَلَوْ رَكِبَ دَابَّةً وَقَالَ لِمَالِكِهَا أَعَرْتَنِيهَا فَقَالَ بَلْ آجَرْتُكَهَا، أَوْ اخْتَلَفَ مَالِكُ الْأَرْضِ وَزَارِعُهَا كَذَلِكَ

(وَإِذَا أَعَارَهُ لِزِرَاعَةٍ) هه کاتی که زهویه که ی به خواستن دای بی بۆ کشتوکاله ی (وَرَجَعَ قَبْلَ إِدْرَاكِ الزَّرْعِ) ئینجا پیش پیگه بیینی کشتوکاله که په شیمان بۆوه، نهوه (فَالصَّحِيحُ) ههرمووده ی پاست: (أَنَّ عَلَيْهِ الْإِبْقَاءَ إِلَّا الْحَصَادَ) له سه ری واجبه: تا کاتی دروینه بیه یلته وه، به لام (وَأَنَّ لَهُ الْأُجْرَةَ) به ههرمووده ی پاست- له کاتی په شیمان بوونه وه تا کاتی دروینه- مافی کری ی هه یه.

(فَلَوْ عَيْنَ مُدَّةٍ) جا نه گهر ماوه یه کی بۆ کشتوکاله که دیاری کرد (وَلَمْ يُدْرِكْ فِيهَا) لهو ماوه یه شدا کشتوکاله که پینه گیشته (لِتَقْصِيرِهِ بِتَأْخِيرِ الزَّرَاعَةِ) چونکه مالخاوزه که که مته رغه می کردبو به هوی دواختنی چاندن، نهو کاته (قَلَعَ مَجَانًا) به بی تۆله کشتوکاله که هه لده که نی.

(وَلَوْ حَمَلَ السَّيْلُ بَذْرًا إِلَى أَرْضِهِ) نه گهر لافا و تۆوی دانه ویله یه که، یان لقه درهختیک، یان دهنکی میوه یه کی هینا ناو زهویه که ی (فَنَبَتَ) ئینجا له ناو زهویه که ی دا دانه ویله که، یان لقه که، یان دهنکه که پواو سه وز بو (فَهُوَ لِصَاحِبِ الْبَذْرِ) نهوه هه ری خاوه نی تۆیه که یه، له سه ر خاوه ن زهویه که ش واجبه: ناگاداری بکاته وه و بیداته وه (وَالْأَصَحُّ) ههرمووده ی پاستر (أَنَّهُ يُجْبَرُ عَلَى قَلْعِهِ) خاوه نه که ناچار ده کری سه وز بووه که ی هه له به که نی و لایبیا.

ههروه ها نه گهر په که کانی درهختیک بیته ناو زهویه که ی و لقیان لی سه وز بی، نه م

سه وزبووهش هه رهی خاوهنی درهخته که یه و خاوه نه که ش ناچار ده کرئ لایانبا، جا نه گهر خاوه نه که سه وزبووه که ی لانه برد، نه و کاته خاوهن زهویه که به خوی لایده با، ههروه که نه گهر به هوی لافاو-واته: یان به هوی که تر- به ردو گلی زهویه که ی سهروه هاته ناو زهویه که ی خواره وه، نه و کاته ش خاوهنی خواره وه بوی دروسته: خاوهنی سهروه ناچار بکا: تا کو به ردو گله که ی لایبا، به لام نه گهر خاوه نه که وازی له دانه ویله که، یان له شته کانتری هینا، یان به گویره ی عادهت به زوری وازی له و جوهره شتانه ده هیندرا، نه و کاته ده بیته هی خاوهن زهویه که، ههروه که له (تحفة) دا نه م باسه پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ رَكِبَ دَابَّةً) نه گهر سواری وولاغیک بوو (وَقَالَ لِمَالِكِهَا) گزتیبه خاوه نه که ی: وولاغ که ت به خواستن داومی (فَقَالَ: بَلْ أَجَرْتُكَهَا) خاوه نه که ش گوتی: به لکو به کرئ داومه ته تو (أَوْ اخْتَلَفَ مَالِكُ الْأَرْضِ وَزَارِعُهَا كَذَلِكَ) یان خاوهن زهویه که و داچینه ری **فَالْمُصَدِّقُ الْمَالِكُ عَلَيَّ الْمَذْهَبُ، وَكَذَا لَوْ قَالَ: أَعَرَّتْنِي وَقَالَ بَلْ غَصَبْتَ مِنِّي، فَإِنْ تَلَقَّتِ الْعَيْنُ فَقَدْ اتَّفَقَا عَلَيَّ الضَّمَانُ، لَكِنْ الْأَصَحُّ أَنَّ الْعَارِيَةَ تُضْمَنُ بِقِيَمَةِ يَوْمِ التَّلَفِ، لَا بِأَقْصَى الْقِيَمِ وَلَا بِيَوْمِ الْقَبْضِ، فَإِنْ كَانَ مَا يَدْعِيهِ الْمَالِكُ أَكْثَرَ حَلْفٍ لِلزِّيَادَةِ.**

(كِتَابُ الْغَصَبِ)

هُوَ الْإِسْتِیْلَاءُ عَلَى حَقِّ الْغَيْرِ عُذْوَانًا،

کشتو کاله که نه وها بووه کیشه یان، نه وه (فَالْمُصَدِّقُ الْمَالِكُ) له هه ردو کیشه که دا-نه گهر شاهید نه بی- به سویند خواردن باوه پ به خاوهن وولاغ و خاوهن زهویه که ده کرئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ره رموده ی پاستی مه زه ب. واته: خاوه نه که سویند ده خوا: (به خواستن نه مداوه تی به لکو به کرئ داومه تی). ئینجا که سویندی خوارد مافی کرئ ی هاویننه ی هه یه. (وَكَذَا) ههروه ها- به سویند خواردن- باوه پ به خاوه نه که ده کرئ (لَوْ قَالَ: أَعَرَّتْنِي) نه گهر سویره که، یان داچینه ره که بلئ: به خواستن داومی (وَقَالَ بَلْ غَصَبْتَ مِنِّي) خاوه نه که ش بلئ: به لکو له منت زهوت کردوه. ئینجا که سویندی خوارد مافی کرئ ی هاویننه ی هه یه (فَإِنْ تَلَقَّتِ الْعَيْنُ) جا نه گهر- له م مه سه له یه دا- پیش که پاندنه وه ماله که فهوتا، نه وه (فَقَدْ اتَّفَقَا عَلَى الضَّمَانِ) هه ردو لا یه کده نگن له سه زامینی، چونکه مالی خواستراو مالی زهوتکراو هه ردو کیان توله یان بۆ داندراوه.

(لَكِنْ الْأَصَحُّ) به لام به فه رموده ی پاستر (أَنَّ الْعَارِيَةَ تُضْمَنُ بِقِيَمَةِ يَوْمِ التَّلَفِ) مالی خواستراو به گویره ی نرخ ی پۆزی له ناو چوونی توله ی بۆ داده ندری (لَا بِأَقْصَى الْقِيَمِ) نه که به گویره ی نرخ هه ره زوره که بی، هه م (وَلَا بِيَوْمِ الْقَبْضِ) نه که به گویره ی نرخ ی پۆزی وه رگرتنی (فَإِنْ كَانَ مَا يَدْعِيهِ الْمَالِكُ أَكْثَرَ) جا نه گهر نه وه ی خاوه نه که- به هوی زهوتکردن- داوی

ده کرد زږدتر بوو له نرخي پږځي له ناوچوون، نه وکاته (حَلَفَ لِلزِّيَادَةِ) خاوه نه که سوږند ده خوا: که مافي نه و زېده يي هه يه.

﴿كِتَابُ الْغَصَبِ: په پټوکي زه وتکردن= داگيرکردن﴾

(هو) پېناسه ي زه وتکردن= داگيرکردن له شه رعدا: (الِإِسْتِيْلَاءُ عَلَى حَقِّ الْغَيْرِ عُدْوَانًا) ده ست به سر داگرتنی مافي که سيکي تره به ناهه ق.

که واپو: نه گهر داوای شتیک له که سيک بکا، نه ویش له شه رمان، يان له ترسان شته که ي بداتی، نه وه ش پي ده گوتري (غَصَبُ الْحَيَاءِ): زه وتکردنی شه رمی، وه کو زه وتکردنی زږداری چه پامه و نابيته ملکی زه وتکه ره که.

هه روه ها: هه شتيکيش به مامله تيکي نادرست و دانه مه زراو وه ريگري، نه ویش پېناسه ي (غصب)= زه وتکردن ده يگريته وه و برياري زه وتکراوی له سر ده دري، هه روه **فَلَوْ رَكِبَ دَابَّةً أَوْ جَلَسَ عَلَى فِرَاشٍ فَغَاصِبٌ وَإِنْ لَمْ يَنْقُلْ، وَلَوْ دَخَلَ دَارَهُ وَأَزْعَجَهُ عَنْهَا أَوْ أَرْعَجَهُ وَقَهَرَهُ عَلَى الدَّارِ وَلَمْ يَدْخُلْ فَغَاصِبٌ، وَفَالثَّانِيَّةِ وَجْهٌ وَاهٍ، وَلَوْ سَكَنَ بَيْتًا وَمَنَعَ الْمَالِكُ مِنْهُ دُونَ بَاقِي الدَّارِ فَغَاصِبٌ لِلْبَيْتِ فَقَطْ، وَلَوْ دَخَلَ بِقَصْدِ الْإِسْتِيْلَاءِ وَلَيْسَ الْمَالِكُ فِيهَا فَغَاصِبٌ، وَإِنْ كَانَ وَلَمْ يُزْعَجْهُ**

له (بجبرمی) دا هه رمويه تی و له ناگاداريه که ي داهاتو و له (باسی ماوه ي به کړيدان) دا ويته ي بږدينين، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

ئينجا بزانه: زه وتکردن له گونا مه گه وره کانه، هه روه که له زږبه ي سر چاوه کاندا هه رمويانه، خوی گه وره ده هه رموي: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ له نيوان خوتاندا مالي يه کتری به ناهه ق مه خون.

هه م پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده هه رموي: ﴿إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ﴾ رواه الشیخان، خوښتان و مالتان و نابړووتان= ناموستان له سر يه کتری چه پامه.

(فَلَوْ رَكِبَ دَابَّةً) جا نه گهر- بي ئيزن- سواری وولاغيکی، يان نو تومبيلیکی که سيکي تر بوو (أَوْ جَلَسَ عَلَى فِرَاشٍ) يان- بي ئيزن- له سر پایه خی که سيکي تر دانیش (فَغَاصِبٌ) نه وه به زه وتکه ر داده ندري (وَإِنْ لَمْ يَنْقُلْ) هه رچه نده شته که شی نه گواستبيته وه بږ شوښيکی تر، به لام نه گهر مانگايه که وه گهل گاهه لي گاوانيک بکه وي، نه وه نه گهر گاوانه که له گهل مانگايه کانی خوی نه و مانگايه ش لي بخوپي، ده بيته زامين، نه گهر لي ي نه خوپي- واته: به خوی بپوا- نابيته زامين، هه روه که له (تحفة) دا هه رمويه تی.

(وَلَوْ دَخَلَ دَارَهُ) نه گهر چوه ناو خانوي که سيک (وَأَزْعَجَهُ عَنْهَا) خاوه نه که ي له خانوه که ده رکرده ده روه (أَوْ أَرْعَجَهُ وَقَهَرَهُ عَلَى الدَّارِ) يان ده ري کرده ده روه وه قه ده غه شی کرد:

دهستکاری خانووه که ی بکا، به لام (وَلَمْ يَدْخُلْ) به خوی نه چوووه ناو خانووه که، نه وه (فَقَاصِبٌ) له هه ردوو مه سه له دا به زه وتکه ر داده ندری (وَفِي الثَّانِيَةِ وَجْهٌ وَآو) له مه سه له ی دووه مدا فهرمووده یه کی زۆر بی هیژ مه یه: که نابیتته زه وتکه ر.

(وَلَوْ سَكَنَ بَيْتًا) نه گه ر له ژووریکی خانووه که دا نیشته جی بو، هم (وَمَنْعَ الْمَالِكِ مِنْهُ دُونَ بَاقِي الدَّارِ) خاوه نه که شی -ته نها- له ژووره قه دهغه کرد، نه ک له به شه کانیتری خانووه که، نه و کاته (فَقَاصِبٌ لِلْبَيْتِ فَقَطُّ) ته نها به زه وتکه ری ژووره که داده ندری، نه ک به شه کانیتری خانووه که (وَلَوْ دَخَلَ بِقَصْدِ الْإِسْتِيْلَاءِ) نه گه ر به مه به سستی دهست به سه رداگرتن چوووه ناو خانووه که (وَلَيْسَ الْمَالِكُ فِيهَا) له و حاله ته شدا: نه خاوه نه که و نه جینیشیکی خاوه نه که له ناو خانووه که دا نه بو، نه وه ش (فَقَاصِبٌ) به زه وتکه ر داده ندری (و) هه روه ها (إِنْ كَانَ وَلَمْ يُزْعِجْ) نه گه ر خاوه نه که، یان جیگریکی خاوه نه که له ناو خانووه که _____ دا _____ وو، به _____ لام

فَقَاصِبٌ لِنَصْفِ الدَّارِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ ضَعِيفًا لَا يُعَدُّ مُسْتَوْلِيًا عَلَى صَاحِبِ الدَّارِ، وَعَلَى الْغَاصِبِ الرَّدُّ، فَإِنْ تَلَفَ عِنْدَهُ ضَمِينُهُ،

دهری نه کرده دهر وه، نه و کاته ش (فَقَاصِبٌ لِنَصْفِ الدَّارِ) زه وتکه ری نیوه ی خانووه که یه، چونکه هه ردوو لا- به هه ق و به ناهه ق- دهستیان به سه ردا گرتوه (إِلَّا أَنْ يَكُونَ ضَعِيفًا لَا يُعَدُّ مُسْتَوْلِيًا عَلَى صَاحِبِ الدَّارِ) مه گه ر نه وه ی- به ناهه ق- چۆته ناو خانووه که بی هیژ بی و ده سه لاتی به سه ر خاوه ن خانووه که دا نه بی، نه و کاته به زه وتکه ر داناندری.

ئینجا بزانه: نه گه ر پێگه ی نه دا خاوه نه که که لوپه لی خوی له خانووه که ی بباته دهر وه، نه و کاته به زه وتکه ری که لوپه له که ش داده ندری، هه رچه نده مه به سستی زه وتکردنی که لوپه له که نه بی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

﴿ ئاگاداری ﴾: له پێناسه ی زه وتکردن و له و مه سه لانه ی پابردوو ئاشکرا ده بی: هه ر که سیك به کری له دوکانی، یان له خانووی که سیکا نیشته جی بی و ماوه ی به کری دانه که ش ته و او بی، یان مامله تی به کری دانه که دانه مه زراو بی: وه ک خاوه نه که به نه دازه ی کری یه که پازی نه بی، نه وه له سه ری واجبه: یه که سه ر له دوکان و له خانووه که بپواته دهر وه، یان خاوه نه که ی پازی بکا، نه گینا: به زه وتکه ر داده ندری و تا له دوکان و خانووه که شدا بی، له گشت کاتیکی دا له سه ر گوناوه ی زه وتکردن به رده وام ده بی، جگه له وه ش له (المجموع) دا فهرموویه تی: نوێژکردن له شوینی زه وتکراودا چه پامه. هه روه که له باسی نوێژپه کاندای پوونمان کرده وه.

(وَعَلَى الْغَاصِبِ الرَّدُّ) له سه ر زه وتکه ره که واجبه: خودی زه وتکراوه که- به په له-

بگه پېښته وه بڼو خاوه نه کي، هرچه نده نه رکي گه پانده وه شي ټور بڼو، واته: نه رکي گه پانده وه ښه ووتکراوه که له سر زه ووتکراوه که په، هره که له (فصل) ښه ووتکراوه پوښي ده که پنه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، پېغه مېر وَلِلَّهِ ده فرموي: ﴿عَلَّائِدِ مَا أَخَذْتُ حَتَّى تُؤَدِّيَهُ﴾ رواه أحمد وصححه الحاكم، نه و ده سته ښتي کي وهرگرتوه، واجبه: بېپاريزي تا ده ديداته وه. ښنجا بزانه: نه گهر زه ووتکراوه که شته زه ووتکراوه که ښه ده سته خاوه نه کي دانا، يان له خانوي خاوه نه کي داناو خاوه نه کي ش- له هره دوو حاله تدا- زاني نه وه مالي خوي ته و هېچ ښتي کيښ پړگي وهرگرتني ماله کي ليږنه ده کرد، نه وه زه ووتکراوه که نازاد ده بڼو، هره ها نه گهر شته زه ووتکراوه که بداته وه ده ست به کړيگري شته که، يان ده ست نه مينداری شته که، نه و کاته ش نازاد ده بڼو، هره که له ټوربه ي سرچاوه کانداه فرموويانه.

(فَإِنْ تَلَفَ عِنْدَهُ) جا نه گهر زه ووتکراوه که- هره مو، يان به ښيکي- له لای زه ووتکراوه که به خوي فو تا، يان فو ټيندرا، نه وه (ضَمَنَهُ) زه ووتکراوه که ده بېته زاميني فو تا وه که و **وَلَوْ أَتْلَفَ مَالًا فِي يَدِ مَالِكِهِ ضَمَنَهُ، وَلَوْ فَتَحَ رَأْسَ زِقِّ مَطْرُوحٍ عَلَی الْأَرْضِ فَخَرَجَ مَا فِيهِ بِالْفَتْحِ، أَوْ مَنْصُوبٍ فَسَقَطَ بِالْفَتْحِ وَخَرَجَ مَا فِيهِ ضَمِنَ، وَإِنْ سَقَطَ بِعَارِضٍ رِيحٍ لَمْ يَضْمَنْ، وَلَوْ فَتَحَ قَفْصًا عَنْ طَائِرٍ وَهَيَّجَهُ فَطَارَ ضَمِنَهُ، وَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَی الْفَتْحِ فَلَا ظَهْرَ أَنَّهُ إِذَا طَارَ فَيُحَالِلُ ضَمِنَ، وَإِنْ وَقَفَ ثُمَّ طَارَ فَلَا،**

ټوله ي ده که ويته سر- به (اجماع) ي زاناياني نيسلام- به و جوړه ي له (فصل) ښه ووتکراوه پوښي ده که پنه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَوْ أَتْلَفَ مَالًا فِي يَدِ مَالِكِهِ) نه گهر ماليکي له ده سته خاوه نه کي دا فو تاند (ضَمَنَهُ) ده بېته زاميني، واته: ټوله ي ماله کي ده که ويته سر (و) هره ها (لَوْ فَتَحَ رَأْسَ زِقِّ مَطْرُوحٍ عَلَی الْأَرْضِ) نه گهر سر قه پاغ، يان زار بېني مه شيکي دريژکراو له سر زه وي- کرده وه (فَخَرَجَ مَا فِيهِ بِالْفَتْحِ) به هوي کردنه وه که نه وه له ناو مه شکه که دا بو، هاته دهر وه (أَوْ مَنْصُوبٍ) يان مه شکه که به پيوه داندرا بو (فَسَقَطَ بِالْفَتْحِ) به هوي کردنه وه ي زار بېنه که که و ته سر زه وي و (وَخَرَجَ مَا فِيهِ) نه وه ي تي دابو، هاته دهر وه (ضَمِنَ) له هره دوو حاله تدا ده بېته زامين، به لام (وَإِنْ سَقَطَ بِعَارِضٍ رِيحٍ) نه گهر به هوي هاتني با، يان به هوي کي تر مه شکه که که و ت (لَمْ يَضْمَنْ) نابېته زامين.

(وَلَوْ فَتَحَ قَفْصًا عَنْ طَائِرٍ) نه گهر قه فو سيکي له بالنده يه که کرده وه و (وَهَيَّجَهُ فَطَارَ) بالنده که شي وه جوله خست وه لږي، يان کتک خواردي (ضَمَنَهُ) ده بېته زامين، به لام (وَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَی الْفَتْحِ) نه گهر ته نها قه فو سه که ي کرده وه، نه وه (فَلَا ظَهْرَ) فرموده ي به هيژتر (أَنَّهُ إِذَا طَارَ فَيُحَالِلُ) نه گهر هره نه و دم بالنده که هه لږي (ضَمِنَ) ده بېته زامين (وَإِنْ

وَقَفَ ثُمَّ طَارَ) نه‌گەر ماوه‌یه‌ك وه‌ستا، ئینجا فېرى (فَلَا) نابېتته زامینی. ﴿ناگاداری﴾ یه‌كه‌م: نه‌گەر كه‌سیك پاگرى كه‌شتی‌یه‌ك-واته: یان ئوتومبیلێك- بكا‌ته‌وه‌و به‌ هۆى كردنه‌وه‌كه‌ى زیانیكى بگاتى، ده‌بېتته زامینی، هه‌روه‌ها نه‌گەر په‌تى وولاغێك بكا‌ته‌وه‌، یان ده‌رگه‌ى ته‌ویله‌كه‌ى بكا‌ته‌وه‌و به‌ هۆى كردنه‌وه‌كه‌ى شتیكى به‌ سه‌ر بى، ده‌بېتته زامینیو نه‌گەر شتیكیشی له‌ ته‌نیشته‌ بىو یه‌كسه‌ر بیخوا، نه‌وه‌ ده‌بېتته زامینی شته‌كه‌ش، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) دا پوون كراوه‌ته‌وه‌.

دووهم: نه‌گەر یه‌كێك دوو زمانى بكاو ناوی كه‌سیك بداته‌ سته‌مكارێك، سته‌مكاره‌كه‌ش -به‌ هۆى دوو زمانیه‌كه‌ى وى- شتیك به‌ ناهاق له‌ كه‌سه‌كه‌ بستیئى، نه‌وه‌ نه‌گەر سته‌مكاره‌كه‌ به‌ مال سه‌ندن ناسراو بو، دوو زمانیه‌كه‌ش به‌ ناهاق بوو، نه‌و كا‌ته‌ كه‌سه‌كه‌ بۆى دروسته‌ تۆله‌ى ماله‌ سستیندراوه‌كه‌ى له‌ دوو زمانه‌كه‌ وه‌رگیرته‌وه‌، هه‌روه‌ك له‌ (بغية‌المسترشدین) دا-به‌ پېچه‌وانه‌ى (تحفة) و (نهاية‌)- پوون كراوه‌ته‌وه‌.

وَالْأَيْدِى الْمُتَرْتَبَةُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ أَيْدِى ضَ
ثُمَّ إِنَّ عِلْمَ فَكَغَاصِبٍ مِنْ غَاصِبٍ فَيَسْتَقِرُّ
وَكَذَا إِنْ جَهَلَ وَكَانَتْ يَدُهُ فِإَصْلِهَا يَدَ ضَمَانٍ كَالْعَارِيَةِ، وَإِنْ كَانَتْ يَدَ أَمَانَةٍ كَوَدِيعَةٍ

منهاج- به‌رگى سى‌یه‌م-16

ئینجا بزانه: له‌ مه‌زه‌بى ئیمامى (حنفى) دا نه‌گەر كرێكارێك-به‌ فه‌رمانى كاربه‌ده‌ستێك ناوی كۆمه‌له‌ خه‌لكێك بنووسى و ناوه‌كانیش بداته‌ یارمه‌تیده‌ره‌كانى كاربه‌ده‌سته‌كه‌، نه‌وانیش به‌ ناهاق پاره‌ له‌ ناو نووسراوه‌كان بستیئى، نه‌وه‌ كاربه‌ده‌سته‌كه‌و یارمه‌تیده‌ره‌كانى و ناو نووسه‌كه‌-هه‌ر سێکیان- سته‌مه‌كه‌یان له‌ سه‌ر ده‌نووسى له‌ دونیاو قیامه‌ت، هه‌روه‌ك له‌ (الدَّرَالْمُنْتَقَى) دا فه‌رموویه‌تى.

(وَالْأَيْدِى الْمُتَرْتَبَةُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ) نه‌و ده‌ستانه‌ى زه‌وتكراوه‌كه‌ له‌ ده‌ستى زه‌وتكه‌ره‌كه‌ وه‌رده‌گرن، گشتیان (أَيْدِى ضَمَانٍ) ده‌ستى زامینین و نه‌وانیش-وه‌كو زه‌وتكه‌ره‌كه‌- به‌ زه‌وتكه‌ر داده‌ندریڤ (وَإِنْ جَهَلَ صَاحِبُهَا الْغُصْبِ) هه‌رچه‌نده‌ خاوه‌ن ده‌سته‌كانیش نه‌یانزانیبى شته‌كه‌ زه‌وتكراوه‌.

(ثُمَّ إِنَّ عِلْمَ) ئینجا نه‌گەر خاوه‌ن ده‌ستى دووهم زانیبى شته‌كه‌ زه‌وتكراوه‌، نه‌وه‌ (فَكَغَاصِبٍ مِنْ غَاصِبٍ) دووهمه‌كه‌ وه‌ك زه‌وتكه‌رێك له‌ زه‌وتكه‌رێك وایه‌، واته‌: هه‌رچى له‌ زه‌وتكه‌ره‌كه‌ داوا بكرى له‌ ویش داوا ده‌كرى، كه‌وابو: (فَيَسْتَقِرُّ عَلَيْهِ ضَمَانٌ مَا تَلَفَ عِنْدَهُ) له‌ سه‌ر خاوه‌ن ده‌ستى دووهم جیگیر ده‌بى زامینى- نه‌و زه‌وتكراوه‌ى له‌ لای وى فه‌وتاوه‌، واته‌: نه‌گەر زه‌وتكه‌ره‌كه‌ تۆله‌ى زه‌وتكراوه‌كه‌ى لى‌وه‌رگیرا، مافى هه‌یه‌ نه‌ویش نه‌ندازه‌ى تۆله‌ وه‌رگیراوه‌كه‌ له‌ خاوه‌ن ده‌ستى دووهم وه‌رگیرته‌وه‌، به‌لام خاوه‌ن ده‌ستى دووهم مافى نیه‌ هیچ له‌ زه‌وتكه‌ره‌كه‌ وه‌رگیرى.

جا نه گهر ههردوو لا بووه کيښه يان: زهوتکه ره که گوتی: پيښم گوتی شته که زهوتکراوه. دووه مه که ش گوتی: پيټ نه گوتم. نه وه به سویند خواردن باوه پ به زهوتکه ره که ده کړی، به لام نه گهر بلای: که سيکی تر پيی گوتی: شته که زهوتکراوه. نه و کاته باوه پ به دووه مه که ده کړی نه گهر سویند بخوا، ههروه که له (بجیرمی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَكَذَا إِنْ جَهَلْ) ههروه ها نه گهر خاوه ن دهستی دووه مه نه شیزانیبی شته که زهوتکراوه، زامینی هر له سر جيگیر ده بی (و) له و حاله ته ی نه زانیندا (كَانَتْ يَدُهُ فِي أَصْلِهَا يَدَ ضَمَانٍ) دهستی دووه مه که دهستی زامینی بوو: (كَالْعَارِيَةِ) وه که خواستن، واته: شته زهوتکراوه که - له زهوتکه - بخوانی، یان لای بکړی، یان به قهرز، یان به به خشین لای وه ریگری، له و مه سه لانه شدا توله ی هر له سر دووه مه که یه.

به لام (وَإِنْ كَانَتْ يَدًا مَانَّةً) نه گهر خاوه ن دهستی دووه مه نه یزانیبو زهوتکراوه به دهستی نه مینداری زهوتکراوه که ی لای وه ریگری: (كَوَدِيْعَةٍ) وه که به سپاردن لای وه ریگری، نه و کاته **فَالْقَرَارُ عَلَى الْغَاصِبِ، وَمَتَى أَتْلَفَ الْآخِذُ مِنَ الْغَاصِبِ مُسْتَقْلًا بِهِ فَاَلْقَرَارُ عَلَيْهِ مُطْلَقًا، وَإِنْ حَمَلَهُ الْغَاصِبُ عَلَيْهِ بِأَنْ قَدَّمَ لَهُ طَعَامًا مَغْضُوبًا ضِيَاْفَةً فَأَكَلَهُ فَكَذَا فَيَالَاظْهَرُ، وَعَلَى هَذَا لَوْ قَدَّمَهُ لِمَالِكِهِ فَأَكَلَهُ بَرِيءُ الْغَاصِبِ.**

(فَالْقَرَارُ عَلَى الْغَاصِبِ) توله ی زهوتکراوه که له سر زهوتکه ره که جيگیر ده بی، که واته: نه گهر خاوه ن دهستی دووه مه توله ی زهوتکراوه که بدا، مافی هیه بگه پيټه وه سر زهوتکه ره که و نه ندازه ی توله که ی لای وه ریگری ته وه، به لام زهوتکه ره که مافی نیه هیچ له دووه مه که وه ریگری.

ئينجا بزانه: نه گهر یه کيک زوری له یه کيکی تر کرد: تا کو شتيک زهوت بکا، یان له ناوی ببا، له و دوو حاله ته شدا زامینی که له سر زورداره که جيگیر ده بی و واجبه: نه و توله ی شته که بدا، ههروه که له (الشبراملسی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهر یه کيک مالکی ناسراویکی خوی له دپنده یه که، یان له زهوتکه ریک، یان له دزيک وه ریگری ته وه، تا کو بیداته وه خاوه نه که ی، به لام پيش نه وه ی بیداته وه، شته که فهوتا، یان گوم بو، نه وه نابيټه زامین، ههروه که (القاضي) فهرموویه تی. به لام نه گهر خاوه نه که ی نه ده ناسی، یان که مته رغهمی کرد، یان مه بهستی دانه وه نه بو، نه و کاته ده بیټه زامین، ئینجا ئیمامی (السُّبُكِي) نه و فهرمووده یه ی به میز کردوه: که به و مرجه نابيټه زامین نه گهر مال که مه ترسی فهوتانی لای بکړی و نه شتواند ری داوای توله ی له زهوتکه ره که ی بکړی، ههروه که له (تحفة) و (الشروانی) دا له سره تایی نه م باسه دا پوون کراوه ته وه.

ئينجا بزانه: تا ئیستا باسی نه وه بوو: زهوتکراوه که به خوی بفهوتی، به لام (وَمَتَى أَتْلَفَ الْآخِذُ مِنَ الْغَاصِبِ مُسْتَقْلًا بِهِ) هر کاتيک نه و دهسته دووه مه ی زهوتکراوه که ی له

زه وتکړه رڼک وهرگرتوه، سهر به خڅ زه وتکړاوه که ی نه وتاند، نه و کاته (فَالْقَرَارُ عَلَيْهِ) ټولې زه وتکړاوه که له سر دهسته وهرگره که چېرې ده بڼ و واجبه: نه و ټولې بڼمیري (مُطْلَقاً) جا دهسته وهرگره که دهستی زامینی بڼ، یان دهستی نه مینداری بڼ.

(وَإِنْ حَمَلَهُ الْغَاصِبُ عَلَيْهِ) به لام نه گهر سهر به خڅ زه وتکړاوه که ی نه وتاند، به لکو زه وتکړه که هاندې له سر نه وتاندنی (بِأَنْ قَدَّمَ لَهُ طَعَاماً مَغْضُوباً ضَيَاقَةً فَأَكَلَهُ) وه ک خوارده مه نیه کی زه وتکړای به میوانداری دابیتي، نینجا خواردی (فَكَذًا) ټولې خوارده مه نیه که هر له سر میوانه بخڅره که چېرې ده بڼ و واجبه: ټولې بدا (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیژتردا. (وَعَلَى هَذَا) له سر فهرموده ی به هیژتر (لَوْ قَدَّمَهُ لِمَالِكِهِ) نه گهر زه وتکړه که خوارده مه نیه زه وتکړاوه که ی دایه خاوه نه که ی (فَأَكَلَهُ) خاوه نه که ش خواردی و نه شیده زانی خوارده مه نیه که ی خویه تی، نه و کاته (بَرِيءُ الْغَاصِبِ) زه وتکړه که نازاد ده بڼ، چونکه خاوه نه که به خڅی مالئ خڅی نه وتاندوه.

(فَصَلِّ) تُضْمَنُ نَفْسُ الرَّقِيقِ بِقِيَمَتِهِ تَلِفَ أَوْ أُتْلِفَ تَحْتَ يَدٍ عَادِيَةٍ، وَأَبْعَاضُهُ الَّتِي لَا يَتَقَدَّرُ أَرْضُهَا مِنَ الْحُرِّ بِمَا نَقَصَ مِنْ قِيَمَتِهِ، وَكَذَا الْمُقَدَّرَةُ إِنْ تَلِفَتْ، وَإِنْ أُتْلِفَتْ فَكَذَا فِي الْقَدِيمِ، وَعَلَى الْجَدِيدِ تَتَقَدَّرُ مِنَ الرَّقِيقِ، وَالْقِيَمَةُ فِيهِ كَالدِّيَّةِ فِي الْحُرِّ، فَفِي يَدِهِ نِصْفُ قِيَمَتِهِ، وَسَائِرُ الْحَيَوَانِ بِالْقِيَمَةِ، وَغَيْرُهُ مِثْلِيٍّ وَمُتَقَوِّمٌ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْمِثْلِيَّ مَا حَصَرَهُ كَيْلٌ أَوْ وَزَنٌ وَجَازَ السَّلَمُ فِيهِ: كَمَاءٍ وَتُرَابٍ وَنُحَاسٍ

﴿فصل: له باسی ټولې زه وتکړاوه و نه وتاوه کانی تر﴾

(تُضْمَنُ نَفْسُ الرَّقِيقِ) زامینی دده ندری بڼ گیانی کویله (بِقِيَمَتِهِ) به نرخه که ی خڅی، واته: ټولې بڼ دده ندری به نه ندازه ی نرخه که ی خڅی: که م بڼ، یان ژور بڼ، جا (تَلِفَ) به خڅی بغه وتی (أَوْ أُتْلِفَ) یان بغه وتیندری (تَحْتَ يَدٍ عَادِيَةٍ) نه وتانه که شی له ژیر دهستی کی زامیندا بڼ: وه ک دهستی زه وتکړه مالخوازو مامله تکر (وَأَبْعَاضُهُ الَّتِي لَا يَتَقَدَّرُ أَرْضُهَا مِنَ الْحُرِّ) نه و به شانیه کی کویله: که له مړو فی نازاد نه ندازه ی ټولې بڼ دانه ندراوه، نه وانیش ټولې یان بڼ دده ندری (بِمَا نَقَصَ مِنْ قِيَمَتِهِ) به گویره ی که مکړدنه وه ی له نرخی کویله که (وَكَمَا الْمُقَدَّرَةُ إِنْ تَلِفَتْ) هه روه ها نه وانه ی نه ندازه ی ټولې شیان بڼ داندراوه، هر به گویره ی که مکړدنه وه ټولې یان بڼ دده ندری، نه گهر به خڅیان بغه وتین.

(و) هه روه ها (إِنْ أُتْلِفَتْ) نه گهر بشفه وتیندرین (فَكَذَا فِي الْقَدِيمِ) هه روه ک نه وتاوه کان ټولې یان بڼ دده ندری له فهرموده ی کوندا، به لام (وَعَلَى الْجَدِيدِ) له سر فهرموده ی نوی (تَتَقَدَّرُ مِنَ الرَّقِيقِ) له کویله ش نه ندازه بڼ ټولې که ی دده ندری، که واپو: (وَالْقِيَمَةُ فِيهِ) نرخی به شه نه وتیندراوه که له کویله که دا (كَالدِّيَّةِ فِي الْحُرِّ) وه کو خوینی به شه نه وتاوه که ی مړو فی نازاده، که واته: (فَفِي يَدِهِ) له دهستی کویله که دا نه گهر لئی کراوه (نِصْفُ قِيَمَتِهِ)

نیوهی نرخى کۆيله که واجب دهبی، ههروه که له مۆفی ئازاددا نیوهی خوینی واجب دهبی. (وَسَائِرُ الْحَيَوَانِ) گشت گیانله بهرێکی تیش-جگه له ئاده میزاد- تۆلهی بۆ داده ندری (بِالْقِيَمَةِ) به ئه اندازهی نرخى خۆی، جا به خۆی-له ژیر دهسته زامینه که دا- به فوتی، یان به فوتی ندری، ههروه هاش به شهکانی گیانله به ره که ش تۆله یان بۆ داده ندری: به گویرهی که مکردنه وه یان له نرخى گیانله به ره که.

(وَعَيْرُهُ) ملک و مالی تیش-جگه له گیانله بهر- دوو به شه: (مِثْلِي) هاوینه یی به و (وَمُتَقَوِّمٌ) نرخ بۆ داندراوه:

ئینجا (وَالْأَصَحُّ) ههرمودهی پاستر (أَنَّ الْمِثْلِيَّ) مه به ست به مالی هاوینه یی (ما حَصَرَهُ كَيْلٌ أَوْ وَزْنٌ وَجَازَ السَّلْمُ فِيهِ) ئه وه یه: به پیوان، یان به کیشان ئه اندازه که ی بزاندری و سه له میشی تی دا دروست بی: (كَمَاءٍ) وه که ناوی ساردو (وَتَرَابٍ) گلو (وَتَحَاسٍ) مسو وَتَبَرٍ وَمِسْكَ وَكَافُورٍ وَقُطْنٍ وَعَنْبٍ وَدَقِيقٍ، لَا غَالِيَةَ وَمَعْجُونٍ، فَيُضْمَنُ الْمِثْلِيُّ بِمِثْلِهِ تَلْفَ أَوْ أُتْلِفَ، فَإِنْ تَعَذَّرَ فَالْقِيَمَةُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْمُعْتَبَرَ أَقْصَى قِيَمِهِ مَنْ وَقَتِ الْغَضَبِ إِلَى تَعَذُّرِ الْمِثْلِ، وَلَوْ نَقَلَ الْمَغْضُوبُ الْمِثْلِيَّ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ فَلِلْمَالِكِ أَنْ يَكْلَفَهُ رَدَّهُ وَأَنْ يُطَالِبَهُ بِالْقِيَمَةِ فِي الْحَالِ

(وَتَبَرٍ) زێری پاکراوه (و) ههروه ها (مِسْكَ وَكَافُورٍ) که بۆنیان خوشه و (وَقُطْنٍ) لۆکه و (وَعَنْبٍ) تری و گشت میوهی تیش (وَدَقِيقٍ) ئارد (لَا غَالِيَةَ وَمَعْجُونٍ) نه که ئه و بۆنانه ی له زۆر شت تی که لکراو، یان گه نم و جۆی تی که لکراو.

ههروه ها ئه و شتانه ی به ژماردن، یان به پیوانی گه ز ئه اندازه یان بزاندری: وه که ئاژه لو جل و بهرگ، ئه وانیش هاوینه یی نین، به لکو نرخ بۆ داندراو، واته: ده قرسیندیرین، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه.

ئینجا بزانه: (فَيُضْمَنُ الْمِثْلِيُّ بِمِثْلِهِ) شتی هاوینه یی تۆله ی بۆ داده ندری: به وینه که ی خۆی، جیاوازی نیه: (تَلْفَ) شته که به خۆی به فوتی له لای زه و تکه ره که (أَوْ أُتْلِفَ) یان به فوتی ندری (فَإِنْ تَعَذَّرَ) جا ئه گه ر وینه که ی ده ست نه که وت، ئه و کاته (فَالْقِيَمَةُ) نرخى شته که واجب دهبی له تۆله ی دا.

(وَالْأَصَحُّ) ههرمودهی پاستر (أَنَّ الْمُعْتَبَرَ) ئه و نرخى بۆ تۆله ی زه و تکه راوه که په چاو ده کړی (أَقْصَى قِيَمِهِ) نرخه هه ره به رزه که یه تی (مِنْ وَقَتِ الْغَضَبِ إِلَى تَعَذُّرِ الْمِثْلِ) له کاتی زه و تکه رده یه و تا کاتی ده ستنه که وتنی وینه که ی، واته: ئه گه ر له پۆژی زه و تکه رده ی دا نرخى سه دو په نجا دینار بوو، له پۆژی هه وتانی شی دا سه دو بیست دینار بوو، له پۆژی ده ستنه که وتنی وینه که شی دا سه د دینار بوو، ئه وه سه دو په نجا دیناره که واجب دهبی له

تۆلەى بىدا، ئىنجا بزانە: ئەگەر ھەر لە سەرەتاو ھەردوو لا پازى بىن نرخی شتەكە
 ۋەرىگىرى، ئەو ە دروستە، ھەرچەند ۋىنەكەشى دەست بکەوئى، ھەروەك لە زۆرىەى
 سەرچاۋەكاندا ھەرموویانە.

(وَلَوْ نَقَلَ الْمُغْصُوبَ الْمُثْلِيَّ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ) ئەگەر-زەوتكەرەكە- زەوتكراۋەكەى گواستېۋو ە بۆ
 شارىكىتر، ئەو كاتە (فَلِلْمَالِكِ أَنْ يُكَلِّفَهُ رَدَّهُ) بۆ خاۋەنەكەى دروستە: داوا لە زەوتكەرەكە
 بكا: زەوتكراۋەكە لە سەر ئەركى خۆى بگەپىنئىتەۋە شوپىنى خۆى، ھەم (وَأَنْ يُطَالِبَهُ بِالْقِيَمَةِ
 فِي الْحَالِ) بۆى دروستە: ھەر ئەو دەم-پىش گەپاندەنەۋەى- داۋاى نرخی زەوتكراۋەكەى
 لىبكا، واتە: بەرزترىنى نرخەكەى لە پۆزى زەوتكردنىەۋە تا كاتى داۋالىكردى.

ئىنجا بزانە: ئەم تۆلە ۋەرىگرتنە بۆ (الْحَيْلُولَةِ) يە، واتە: ئەگەر نرخەكەى لىۋەرىگرت،
 ئەو نرخە-ۋەكو مالىكى قەرزكراۋ- دەپىتە ملكى خاۋەنەى زەوتكراۋەكە ە بۆ خۆى
 فَإِذَا رَدَّهُ رَدَّهَا، فَإِنْ تَلَفَ فِي الْبَلَدِ الْمُنْقُولِ إِلَيْهِ طَالِبُهُ بِالْمِثْلِ فِي أَيِّ الْبَلَدَيْنِ شَاءَ،
 فَإِنْ فُقِدَ الْمِثْلُ غَرَمَهُ قِيَمَةُ أَكْثَرِ الْبَلَدَيْنِ قِيَمَةً، وَلَوْ ظَفَرَ بِالْغَاصِبِ فِي غَيْرِ بَلَدٍ
 التَّلَفِ فَالصَّحِيحُ أَنَّهُ إِنْ كَانَ لَا مُؤَنَّةَ لِنَقْلِهِ كَالْتَقْدِ فَلَهُ مُطَابَقَتُهُ بِالْمِثْلِ وَإِلَّا فَلَا مُطَابَقَةَ
 بِالْمِثْلِ بَلْ يُغْرَمُهُ قِيَمَةُ بَلَدِ التَّلَفِ، وَأَمَّا الْمُتَقَوُّمُ فَيُضْمَنُ بِأَقْصَى قِيَمِهِ مِنَ الْغَصْبِ إِلَى التَّلَفِ،

دەستكارى دەكاو گشت سودىكى لىدەپىنئى، بەلام (فَإِذَا رَدَّهُ) ھەر كاتىك زەوتكەرەكە
 زەوتكراۋەكەى بۆ گەپاندەۋە (رَدَّهَا) ئەۋىش ئەو نرخی-كە لە تۆلە- لىۋى ۋەرىگرتبو، بۆى
 دەگەپىنئىتەۋە، جا ئەگەر نرخەكە نەمابو، ئەو كاتە شتىكىترى-بە ئەندازەى ئەو نرخی-
 بۆ دەگەپىنئىتەۋە.

(فَإِنْ تَلَفَ فِي الْبَلَدِ الْمُنْقُولِ إِلَيْهِ) جا ئەگەر زەوتكراۋەكە لەو شارەدا ھەوتابو: كە بۆ ئەۋى
 گواستراپۋو ە خاۋەنەكەش لەۋى زەوتكەرەكەى گرت، ئەو كاتە (طَالِبُهُ بِالْمِثْلِ) خاۋەنەكە
 داۋاى ۋىنەى زەوتكراۋەكەى لە زەوتكەرەكە دەكا (فِي أَيِّ الْبَلَدَيْنِ شَاءَ) لە ھەر شارىكدا
 ھەز دەكا لەو دوو شارانە (فَإِنْ فُقِدَ الْمِثْلُ) جا ئەگەر ۋىنەكەيشى نەبو، ئەو كاتە (غَرَمَهُ قِيَمَةُ
 أَكْثَرِ الْبَلَدَيْنِ قِيَمَةً) خاۋەنەكە نرخە زۆترەكەى زەوتكراۋەكە-تۆلە- لە زەوتكەرەكە
 ۋەردەگرت، جا زۆترەكە: ھى شارى خۆى بى، يان ھى شارەكەى بۆگواستراۋە بى: كە
 زەوتكراۋەكەى تىدافەوتاۋە.

بەلام (وَلَوْ ظَفَرَ بِالْغَاصِبِ فِي غَيْرِ بَلَدٍ التَّلَفِ) ئەگەر خاۋەنەكە زەوتكەرەكەى گرت لە
 شارىكىتردا-جگە لە شارى لىۋەوتانەكە- ئەو ە (فَالصَّحِيحُ) ھەرموۋەى پاست: (أَنَّهُ إِنْ
 كَانَ لَا مُؤَنَّةَ لِنَقْلِهِ) ئەگەر ۋىنەى ھەوتاۋەكە ئەركى گواستەنەۋەى نەدەۋىا (كَالتَقْدِ) ۋەكو
 پارە ۋول، يان خاۋەنەكە ئەركى گواستەنەۋەى دەدا، ئەو كاتە (فَلَهُ مُطَابَقَتُهُ بِالْمِثْلِ) بۆ

خاوه نه که ی دروسته: داوای وینه ی فه وتاوه که ی له زه وتکه ره که بکا.

(وَلَا) به لام نه گهر ئه رکی گواستنه وه ی ده ویاو خاوه نه که ش ئه رکه که ی نه ده دا، یان پښکایه که به ترس بوو، ئه و کاته (فَلَا مُطَالَابَةَ بِالْمِثْلِ) نابښ داوای وینه ی فه وتاوه که له زه وتکه ره که بکا (بَلْ يُغَرِّمُهُ قِيمَةُ بَلَدِ التَّلْفِ) به لکو خاوه نه که نرخ ی ئه و شاره ی تییدا فه وتاوه - تۆله - له زه وتکه ره که وهرده گرئ، به لام لیږده دا تۆله وهرگرته که بښ (الْفَيْصُولَةُ) یه، واته: به یه کجاری تۆله وهرگپراوه که ده بیته ملکی خاوه نه که وکښه که ده پرته وه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا هه رموویانه.

(وَأَمَّا الْمُتَقَوُّمُ) ئینجا زه وتکرای نرخ بډاندر او: وه کو ناژه ل و جل و به رگ (فَيُضْمَنُ بِأَقْصَى قِيمَةِ) تۆله ی بښ داده ندرئ به به رزترین نرخه کانی (مِنَ الْغَضَبِ إِلَى التَّلْفِ) له پښی زه وتکردنیه وه تا پښی فه وتانی، واته: نه گهر له پښی زه وتکردن ی نرخ ی سه د دینار بوو، وَفِي الْإِثْلَافِ بِالْأَغْصَبِ بِقِيمَةِ يَوْمِ التَّلْفِ، فَإِنْ جَنَى وَتَلَفَ بِسِرَايَةٍ فَالْوَجِبُ الْأَقْصَى أَيْضًا، وَلَا تُضْمَنُ الْخَمْرُ وَلَا تَرَأَقُ عَلَى ذِمِّيٍّ إِلَّا أَنْ يُظْهَرَ شُرْبُهَا أَوْ بَيْعُهَا، وَتُرَدُّ عَلَيْهِ إِنْ بَقِيَتْ الْعَيْنُ

ئینجا بووه سه دو بیست دینار، ئینجا له پښی فه وتانی بووه هه شتا دینار، ئه وه سه دو بیست دینار که له تۆله ی ده درئ.

به لام (وَفِي الْإِثْلَافِ بِالْأَغْصَبِ) له و فه وتاندنیه ی به بښ زه وتکردن، ده بیته زامین (بِقِيمَةِ يَوْمِ التَّلْفِ) به نرخ ی پښی فه وتانی و به گوږه ی نرخ ی شوینی لیږه وتاندن، که واته: فه وتاندن ی ناوی سارد له هاوین و له شوینی کی گه رمیاند، تۆله ی زوړتره له فه وتاندن ی ناو له کوښستان، یان له زستاندا (فَإِنْ جَنَى) جا نه گهر ده سترښی کرده سه ر شتیکی نرخ بډاندر او: وه که ناژه لیک بریندار بکا، ئینجا (وَتَلَفَ بِسِرَايَةٍ) به پیداپوښتنی ده سترښیه که ناژه له که مرد، ئه وه (فَالْوَجِبُ الْأَقْصَى) له م مه سه له یه شدا به رزترین نرخ له تۆله واجب ده بښ (أَيْضًا) وه که مه سه له ی زه وتکردن.

﴿ تیکدانی شته ناشه رعیه کان ﴾

(وَلَا تُضْمَنُ الْخَمْرُ) شه پاب و هه ر شتیکی تری مروؤ سه رخو ش بکا زامینی ی بښ دانه ندر او، واته: نه گهر بغه وتیندرئ تۆله ی نیه، جیاوازی نیه شه پابه که: هی موسولمان بښ، یان هی کافر بښ، جا نه گهر نه گونجا شه پابه که برښندرئ؟ چونکه ماوه یه کی زوړی ده ویا، یان فاسقه کان پښکایان نه ده دا، ئه و کاته دروسته: شوشه که ی شه پابیش بشکینئ، به لکو کاربه ده ست بوی دروسته: شوشه و گشت کیسه یه کی تریش که ئه و سه رخو شکه رانه ی تی دایه، بیان شکیئن و له ناویان ببا، تا کو خه لک ته مبی بښ، هه روه که له زوړیه ی سه رچاوه کاند هه رموویانه، واته: به به لگه ی هه دیسه که ی ﴿عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِهْتَرِقِ الْخَمْرَ

لئډه گرت-وهك سهرده مى ئيست- نه و کاته (أَبْطَلَهُ كَيْفَ تَيْسَرَ) چؤن بؤى بکړى وه ها ټيکى ددها، هه چنه د له و سنوړه ي پراېردووش زياتر بى: وهكو سوتاندن. ئينجا بزانه: له و ټيکدانه ي پراېردوودا جياوازي پياو و ئافره ت نيه، هم بؤ کار به ده سته کان دروسته: بت و سه نه م و گشت بى شه رعيه کانى تر يش له په گو و پيشه وه ټيک بدن، هه روهك له (مغنى) و (الشېراملسى) دا هه رموويانه، واته: به به لگه ي سوتاندنى (مَسْجِدُ الضُّرَارِ) و سوتاندنى گو ټيک په رستراوه كه ي (بَنَى إِسْرَائِيلَ)، ئينجا له (كتاب الجهاد) دا هم باسه دريژتر پوون ده كه ي نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَتُضْمَنُ مَنَفَعَةُ الدَّارِ وَالْعَبْدِ وَتَحْوِمُهُمَا) سودى خانوو و كڙيله و شتى وهك نه و انيش: وهكو ئاژه ل و ئوتومبيل، زامينى بؤ داندراوه، واته: ټوله ي سودى نه و جوړه شتانه ش واجبه: بدرى، ئينجا (بِالتَّقْوِيَةِ) سوده كه به هوى به كارمېنان هه وتيندرا بى: وهك له خانووه كه دا دانېشتبى، يان سوارى ئوتومبيله كه بوبى (وَالْفَوَاتِ فِي يَرِّ عَادِيَّةٍ) يان له ده سټيكي وَلَا تُضْمَنُ مَنَفَعَةُ الْبُضْعِ إِلَّا بِتَقْوِيَةٍ، وَكَذَا مَنَفَعَةُ بَدَنِ الْحُرِّ فَلِالْأَصْحِّ، وَإِذَا نَقَصَ الْمَغْضُوبُ بِغَيْرِ إِسْتِعْمَالٍ وَجَبَ الْأَرْضُ مَعَ الْأُجْرَةِ، وَكَذَا لَوْ نَقَصَ بِهِ بِأَنْ بَلِيَ الثَّوْبُ فِي الْأَصْحِّ. (فَصْلٌ) ادْعَى تَلَفَهُ وَأَنْكَرَ الْمَالِكُ صَدَّقَ الْغَاصِبُ بِمِثْلِهِ

دوژمنكارى دا سوده كه -به خوى- هه وتا بى: وهك زه و تكه ره كه خانووه كه ي كليلى دابى و هيچ سوديكي لئو هه رنه گرتبى، واته: له هه ردو و حاله تدا واجبه: كړى هاووينه -له ټوله ي سودى شته زه و تكه راوه كه - بداته خاوه نه كه ي.

(وَلَا تُضْمَنُ مَنَفَعَةُ الْبُضْعِ إِلَّا بِتَقْوِيَةٍ) سودى نه دما مى يينه يى (جارية) زامينى بؤ داناندرى، ته نها به هه وتاندنى نه بى، واته: نه گه ر جيماعى له گه ل (جارية) زه و تكه راوه كه كرد، واجبه: ماره يى هاووينه ي له ټوله بدا.

(وَكَذَا مَنَفَعَةُ بَدَنِ الْحُرِّ) هه روه هاش سودى لاشه ي مروفى ئازاد، ته نها به هوى هه وتاندن ټوله ي بؤ داندراوه: وهك به زور ليكردن كاريكى پى بكا، واجبه: كړى يه كه ي بداتى (فى الْأَصْحِّ) له هه رمووده ي راستردا، كه واته: نه گه ر سوده كانى -به خو- بهه وتين: وهك له شوينيكدا به ندى بكاو پيگه ي نه دا هيچ كاريك بكا، نه و كاته زورداره كه نابيتته زامينو ټوله ي سوده كانى له سه ر نيه.

هه روه ها سوده كانى مزگه وت و خويندنگاو شوينه گشتيه كانى تر يش وهكو مروفى ئازادن، واته: نه گه ر كه لوپه ليكى خوى له يه كيك له و شوينانه دابنى و كليلى بدا، واجبه: كړى ي گشت شوينه كه بداو نه گه ر كليلى نه دا، واجبه: كړى شوينى كه لوپه له كه ي بدا، به و مه رجه ي به و كه لوپه له به رته نگ بى و عاده تيش نه بى نه و كه لوپه له ي تى دا دابندرى، ئينجا كړى يه كه ش بؤ

به‌رزه‌وه‌ندی شوینه‌که سهرف ده‌کری، هه‌روه‌ک له ژۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه. (وَإِذَا نَقَصَ الْمَغْصُوبُ بِغَيْرِ اسْتِعْمَالٍ) هه‌ر کاتی‌ک زه‌وتکراوه‌که -بێ به‌کاره‌ینان- له خۆیه‌وه ناته‌واویه‌کی له‌په‌یدا بو: وه‌ک ئاژه‌له‌که کوێر بێ، یان لاواز بێ، یان قاچی بشکی، نه‌وه (وَجَبَ الْأَرْضُ مَعَ الْأُجْرَةِ) واجبه: تۆله‌ی ناته‌واویه‌که بداته‌ خاوه‌نه‌که‌ی، هه‌م واجبه: کرێی سوده‌فه‌وتاره‌که‌شی بداتی.

(وَكَذَا لَوْ نَقَصَ بِهِ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر به‌ هۆی به‌کاره‌ینانیش ناته‌واوی له‌په‌یدا بێ (بِأَنْ بَلَى الثُّوبُ) وه‌ک به‌ هۆی ده‌به‌رکردن جله‌که‌ بدپێو کۆن بێ، واجبه: تۆله‌ی ناته‌واویه‌که‌و کرێی سوده‌ فه‌وتێندراوه‌که‌ بداته‌ خاوه‌نه‌که‌ی (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فه‌رمووده‌ی پاستردا.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِأَسَى كَيْشِهِ خَاوَه‌نَه‌که‌و زه‌وتکه‌ره‌که﴾

(إِدْعَى تَلْفَهُ) نه‌گه‌ر زه‌وتکه‌ره‌که‌ گوتی: زه‌وتکراوه‌که‌ فه‌وتاره (وَأَنْكَرَ الْمَالِكُ) خاوه‌نه‌که‌ش گوتی: وا نیه‌و نه‌فه‌وتاره. هه‌چ شاهیدیش نه‌بو، نه‌و کاته (صَدَّقَ الْغَاصِبُ بِيَمِينِهِ) باوه‌پ **عَلَى الصَّحِيحِ، فَإِذَا حَلَفَ غَرَمَهُ الْمَالِكُ فَإِلَّا صَحَّ، وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قِيَمَتِهِ أَوْ فِي الثِّيَابِ الَّتِي عَلَى الْعَبْدِ الْمَغْصُوبِ أَوْ فِي عَيْبِ خَلْقِي صَدَّقَ الْغَاصِبُ بِيَمِينِهِ، وَفِي عَيْبِ حَادِثٍ يُصَدَّقُ الْمَالِكُ بِيَمِينِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ رَدَّهُ نَاقِصَ الْقِيَمَةِ لَمْ يَلْزَمَهُ شَيْءٌ، وَلَوْ غَصَبَ ثَوْبًا قِيَمَتُهُ عَشْرَةُ فَصَارَتْ بِالرُّخْصِ دِرْهَمًا ثُمَّ لَبَسَهُ فَصَارَتْ نِصْفَ دِرْهَمٍ فَرَدَّهُ لَزِمَهُ خُمُسُهُ وَهِيَ قِسْطُ التَّالِفِ مِنْ أَقْصَى الْقِيَمِ،**

به‌ زه‌وتکه‌ره‌که‌ ده‌کری به‌ هۆی سوێندخواردنی (عَلَى الصَّحِيحِ) له‌ سه‌ر فه‌رمووده‌ی پاست، ئینجا (فَإِذَا حَلَفَ) هه‌ر کاتی‌ک زه‌وتکه‌ره‌که‌ سوێندی خوارد (غَرَمَهُ الْمَالِكُ) خاوه‌نه‌که‌ تۆله‌ی زه‌وتکراوه‌که‌ی لی داوا ده‌کا (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فه‌رمووده‌ی پاستردا.

ئینجا (وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي قِيَمَتِهِ) نه‌گه‌ر له‌ دوا‌ی کێشه‌ی فه‌وتانی‌زه‌وتکراوه‌که‌ -دوو‌باره‌ - بووه‌ کێشه‌یان: له‌ باره‌ی نرخ‌یه‌ی زه‌وتکراوه‌که‌ (أَوْ فِي الثِّيَابِ الَّتِي عَلَى الْعَبْدِ الْمَغْصُوبِ) یان بووه‌ کێشه‌یان: له‌ باره‌ی نه‌و جل‌وبه‌رگه‌ی به‌سه‌ر کۆیله‌ زه‌وتکراوه‌که‌وه‌ بووه‌ (أَوْ فِي عَيْبِ خَلْقِي) یان بووه‌ کێشه‌یان له‌ باره‌ی عه‌یبی‌کی زگماکی، وه‌ک زه‌وتکه‌ره‌که‌ بلێ: له‌ زگماکا کوێر بوو. خاوه‌نه‌که‌ش بلێ: له‌ لای تۆ کوێر بوو. شاهیدیش نه‌بو، نه‌وه‌ له‌ هه‌ر سی‌ک مه‌سه‌له‌کاندا (صَدَّقَ الْغَاصِبُ بِيَمِينِهِ) باوه‌پ به‌ زه‌وتکه‌ره‌که‌ ده‌کری نه‌گه‌ر سوێند بخوا. به‌لام (وَفِي عَيْبِ حَادِثٍ) نه‌گه‌ر له‌ عه‌یبی‌کی په‌یدا‌بو‌دا بووه‌ کێشه‌یان، وه‌ک زه‌وتکه‌ره‌که‌ بلێ: له‌ لای تۆ ده‌ستی لێ‌کراوه‌ته‌وه‌، شاهیدیش نه‌بو، نه‌و کاته (يُصَدَّقُ الْمَالِكُ بِيَمِينِهِ) باوه‌پ به‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کری نه‌گه‌ر سوێند بخوا (فِي الْأَصَحِّ) له‌ فه‌رمووده‌ی پاستردا. (وَلَوْ رَدَّهُ) نه‌گه‌ر زه‌وتکه‌ره‌که‌ زه‌وتکراوه‌که‌ی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی گه‌پانده‌وه‌، به‌لام (نَاقِصَ

الْقِيَمَةِ) به هؤی هه رزانی نرخی دابه زیو- نه که له بهر هؤیه کی تر- وه که پاره زه وتکراوه که، یان شتیکی تر ی زه وتکراو نرخی دابه زئ، نه و کاته (لَمْ يَلْزَمْهُ شَيْءٌ) زه وتکه ره که هیچ تۆله ی له سه ر نیه، چونکه خودی زه وتکراوه که که م نه بۆته وه، به لکو خه لک به نرخی جاران نایه وئ. (وَلَوْ غَضِبَ ثَوْبًا قِيَمَتُهُ عَشْرَةٌ) نه گهر جلیکی زه وت کرد که نرخی که ی ده دیره م بوو (فَصَارَتْ بِالرُّخْصِ دِرْهَمًا) ئینجا به هؤی هه رزانی نرخی بووه دیره می که (ثُمَّ لَبِسَهُ فَصَارَتْ نِصْفَ دِرْهَمٍ) ئینجا جله که ی ده بهر کردو جله که ی کۆن کردو نرخی که ی بووه نیو دیره م (فَرَدَهُ) ئینجا بو خاوه نه که ی که پانده وه (لَزِمَهُ خُمُسَةٌ) پینج دیره می تۆله له سه ر واجب ده بی (وَهِيَ قِسْطُ الثَّالِفِ) نه و پینج دیره مه به شی فه وتاوه که یه (مِنْ أَقْصَى الْقِيَمِ) له بهرترین نرخی که ی، چونکه که به هؤی هه رزانی نرخی که ی بووه ته دیره می که، جا نه و کات به هؤی ده رکردنیش نیوه ی نرخی دابه زیو، که واته: نیوه ی ده یه که- که بهرترین نرخی که یه- ده کاته پینج.

قُلْتُ: وَلَوْ غَضِبَ خُفَّيْنِ قِيَمَتُهُمَا عَشْرَةٌ فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا وَرَدَّ الْآخَرَ وَقِيَمَتُهُ دِرْهَمَانِ أَوْ أَتَلَفَ أَحَدَهُمَا غَضِبًا أَوْ فِي يَدِ مَالِكِهِ لَزِمَهُ ثَمَانِيَةٌ فَلِأَصَحِّ وَاللَّهِ أَعْلَمُ. وَلَوْ حَدَثَ نَقْصٌ يَسْرِي إِلَى الثَّلَاثِ بِأَنْ جَعَلَ الْحِنْطَةُ هَرِيَسَةً فَكَالِثَالِفِ، وَفِي قَوْلٍ يَرُدُّهُ مَعَ أَرْضِ النَّقْصِ، وَلَوْ جَنَى الْمَغْصُوبُ فَتَعَلَّقَ بِرَقَبَتِهِ مَالٌ لَزِمَ الْغَاصِبُ تَخْلِيصُهُ بِالْأَقَلِّ مِنْ قِيَمَتِهِ وَالْمَالِ، فَإِنْ تَلَفَ فِي يَدِهِ غَرَمَهُ الْمَالِكُ، وَلِلْمَجْنِبِ عَلَيْهِ تَغْرِيمُهُ وَأَنْ يَتَعَلَّقَ بِمَا أَخَذَهُ الْمَالِكُ

(قُلْتُ) ئیما می (النواوی) ده فه رموئ: (وَلَوْ غَضِبَ خُفَّيْنِ) نه گهر جووته خوفیک، یان جووته گۆره ویه کی زه وت کرد: که (قِيَمَتُهُمَا عَشْرَةٌ) نرخی که یان ده دیره م بوو (فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا) ئینجا یه کیکیان به خۆی فه وتا (وَرَدَّ الْآخَرَ وَقِيَمَتُهُ دِرْهَمَانِ) جا نه وه که ی تریشی که پانده وه و نرخی که ی دوو دیره م بوو (أَوْ أَتَلَفَ أَحَدَهُمَا غَضِبًا) یان ته نها یه کیکیانی به زه وتکردن فه وتاند (أَوْ فِي يَدِ مَالِكِهِ) یان له دهستی خاوه نه که ی دا فه وتاندی، نه وه (لَزِمَهُ ثَمَانِيَةٌ) ههشت دیره می له سه ر واجب ده بن (فِي الْأَصَحِّ) له فه رمووده ی پاستردا، واته: پینج دیره م نرخی فه وتاوه که یه، سئ دیره می ش تۆله ی که مکردنه وه ی نرخی که یه تی به هؤی لیک جیا کردنه وه (وَاللَّهِ أَعْلَمُ).

(وَلَوْ حَدَثَ نَقْصٌ يَسْرِي إِلَى الثَّلَاثِ) نه گهر ناتا وه ویه کی وه ها له زه وتکراوه که دا پهیدا بو: که سه ری ده کیشا لای فه وتان (بِأَنْ جَعَلَ الْحِنْطَةُ هَرِيَسَةً) وه که گهنه زه وتکراوه که بکاته هه ریه، یان بیکاته چیشتیکی تر: که نه گهر ماوه یه که دابندرئ تیک بچئ، نه وه (فَكَالِثَالِفِ) وه که زه وتکراوی فه وتاوه، واته: له و حاله ته دا واجبه: زه وتکه ره که تۆله ی گشت زه وتکراوه که بداته خاوه نه که ی، جا زه وتکراوه که ش گشتی ده بیته ملکی زه وتکه ره که،

به لام نابی دهستکاری بکا تا تۆلهی ده داته خاوه نه که ی، ههروه که له زۆریه ی
سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه (وَفِي قَوْلٍ) له فه رمووده یه کدا: (يَرُدُّهُ مَعَ اَرْضِ النِّقْصِ)
زه وتکه ره که بۆ خاوه نه که ی ده که پێنیتته وه له گه ل تۆله ی ناته وایه که .

(وَلَوْ جَنَى الْمُغْصُوبُ) نه گه ر کۆیله زه وتکه ره که تاوانیکی کرد (فَتَعْلَقَ بِرَقَبَتِهِ مَالًا) جا له
تۆله ی تاوانه که هه ندیک مالی به گه رده نیه وه به ستر (لَزِمَ الْغَاصِبَ تَخْلِيصُهُ بِالْأَقْلُ مِنْ
قِيَمَتِهِ وَالْمَالِ) له سه ر زه وتکه ره که واجبه : کۆیله که پرگار بکا به نه ندازه که مته ره که : له
نرخه که ی و له تۆله ی تاوانه که (فَإِنْ تَلَفَ فِي يَدِهِ) جا نه گه ر کۆیله تاوانکاره که له دهستی
زه وتکه ره که دا فه وتا (غَرَمَهُ الْمَالِكُ) خاوه نه که نرخه هه ره به رزه که ی - له تۆله - لی
دهستین، هه م (وَلِلْمَجْنِيِّ عَلَيْهِ تَغْرِيمُهُ) نه وه ی تاوانه که شی کراوه ته سه ر بۆی دروسته :
تۆله ی تاوانه که له زه وتکه ره که بستین، هه م (وَأَنْ يَتَعْلَقَ بِمَا أَخَذَهُ الْمَالِكُ) بۆی دروسته :
دهست به و نرخه وه بگری که خاوه نه که له زه وتکه ره که ی وه رگرتوه، به نه ندازه ی تۆله ی
ثُمَّ يَرْجِعُ الْمَالِكُ عَلَى الْغَاصِبِ، وَلَوْ رَدَّ الْعَبْدُ إِلَى الْمَالِكِ فَبِيعَ فِالْجَنَابَةِ رَجَعَ الْمَالِكُ
بِمَا أَخَذَهُ الْمَجْنِيُّ عَلَيْهِ عَلَى الْغَاصِبِ، وَلَوْ غَصَبَ أَرْضًا فَنَقَلَ ثَرَابَهَا أَجْبَرَهُ الْمَالِكُ عَلَى رَدِّهِ
أَوْ رَدِّ مِثْلِهِ وَإِعَادَةِ الْأَرْضِ كَمَا كَانَتْ، وَلِلنَّاقِلِ الرُّدُّ وَإِنْ لَمْ يُطَالِبْهُ الْمَالِكُ إِنْ كَانَ لَهُ فِيهِ
غَرَضٌ، وَإِلَّا فَلَا يَرُدُّهُ إِلَّا إِذْنًا فَلَا أَصَحَّ، وَيُقَاسُ بِمَا ذَكَرْنَا حَفَرُ الْبُخْرِ وَطَمُّهَا،
وَإِذَا أَعَادَ الْأَرْضُ كَمَا كَانَتْ وَلَمْ يَبْقَ نَقْصٌ فَلَا أَرْضَ لَكِنْ عَلَيْهِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ لِمُدَّةِ الْإِعَادَةِ،

تاوانه که ی لی ببا (ثُمَّ يَرْجِعُ الْمَالِكُ عَلَى الْغَاصِبِ) ئینجا دیسان خاوه نه که ده که پێتته وه سه ر
زه وتکه ره که و نه ندازه ی تۆله ی تاوانه که - که داویه تی - له زه وتکه ره که ی وه رده گریته وه
(و) ههروه ها (لَوْ رَدَّ الْعَبْدُ إِلَى الْمَالِكِ) نه گه ر زه وتکه ره که کۆیله تاوانکاره که ی بۆ
خاوه نه که ی گه پانده وه (فَبِيعَ فِي الْجَنَابَةِ) ئینجا له بهر تۆله ی تاوانه که کۆیله که فرۆشرا،
نه و کاته ش (رَجَعَ الْمَالِكُ بِمَا أَخَذَهُ الْمَجْنِيُّ عَلَيْهِ عَلَى الْغَاصِبِ) خاوه نه که ده که پێتته وه سه ر
زه وتکه ره که تاوان تاوان کراوه سه ر چه ند تۆله ی تاوانه که ی لی وه رگرتوه، نه ویش نه وه نده
له زه وتکه ره که وه ریگریته وه .

(وَلَوْ غَصَبَ أَرْضًا) نه گه ر زهویه کی زه وت کرد (فَنَقَلَ ثَرَابَهَا) ئینجا گلی زهویه که ی
گواسته وه (أَجْبَرَهُ الْمَالِكُ عَلَى رَدِّهِ) خاوه ن زهویه که ناچاری ده کا : یان خودی گله که
بکه پێنیتته وه شوینی خۆی (أَوْ رَدِّ مِثْلِهِ) یان وینه ی گله که بینیتته وه، هه م (وَإِعَادَةِ الْأَرْضِ
كَمَا كَانَتْ) ناچاری ده کا زهویه که ش وه کو جارێک بخاته وه .

(وَلِلنَّاقِلِ الرُّدُّ) هه م نه و که سه ی گله که شی گواستۆته وه، مافی هه یه گله که بکه پێنیتته وه
(وَإِنْ لَمْ يُطَالِبْهُ الْمَالِكُ) هه رچه ند خاوه نه که شی داوای لی نه کا (إِنْ كَانَ لَهُ فِيهِ غَرَضٌ) نه گه ر

له وگه پاندنه وه یه دا مه به سستیکی شه رعیی مه بی: وه ک گله که ی له ملکی خوی دانابی و بیه وی لایبیا، یان تا کو له زامینی نازاد بیی (وَلَا) به لام نه گه ر هیچ مه به سستیکی نه بو، نه و کاته (فَلَا يَرُدُّهُ بِلَاذِنْ) نابی بیگه پینیتته وه، ته نها به ئیزنی خاوه نه که ی نه بی (فِي الْأَصْح) له فه رموده ی پاستردا.

(وَيُقَاسُ بِمَا ذُكِّرْنَا) به و پوونکردنه وه ی پابردوو (قیاس) ده کری (حَفَرُ الْبَيْتِ وَطَمُّهَا) مه لکه ندی بیر له ناو ملکیکی زه و تکراداو پرکردنه وه ی بیره که، واته: نه گه ر خاوه ن ملکه که فه رمانی پی کرد، واجبه: بیره که پر بکاته وه، هم نه گه ر به خویشی مه به سستیکی شه رعیی مه بی، دروسته پی بکاته وه، نه گینا: به بی ئیزنی خاوه نه که دروست نیه پی بکاته وه.

(وَإِذَا أَعَادَ الْأَرْضَ كَمَا كَانَتْ) هر کاتیک زه ویه که ی وه ک جاران پیک خسته وه (وَلَمْ يَبْقَ نَقْصٌ) هیچ ناته واویه کی نه ما، نه وه (فَلَا أَرْضَ) هیچ تۆله ی له سه ر نیه (لَكِنْ عَلَيْهِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ لِمُدَّةِ الْإِعَادَةِ) به لام کریی هاویننه ی بی ماوه ی پیک خسته وه ی زه ویه که ی له سه ره، (وَأَنْ بَقِيَ نَقْصٌ وَجَبَ أَرْضُهُ مَعَهَا، وَلَوْ غَصَبَ زَيْتًا وَنَحْوَهُ وَأَغْلَاهُ فَتَقَصَّتْ عَنْهُ دُونَ قِيَمَتِهِ رَدَّهُ وَلَزِمَهُ مِثْلُ الذَّاهِبِ فَلَا أَصْحَ، وَإِنْ نَقَصَتِ الْقِيَمَةُ فَقَطُّ لَزِمَهُ الْأَرْضُ، وَإِنْ نَقَصْنَا غَرِمَ الذَّاهِبُ وَرَدَّ الْبَاقِي مَعَ أَرْضِهِ إِنْ كَانَ نَقْصُ الْقِيَمَةِ أَكْثَرَ، وَالْأَصْحُ أَنْ السَّمَنَ لَا يَجْبُرُ نَقْصَ هُزَالٍ قَبْلَهُ، وَأَنْ تَذْكُرَ صَنْعَةَ نَسِيهَا يَجْبُرُ النَّسِيَانَ، وَتَعْلَمُ صَنْعَةَ لَا يَجْبُرُ نَسِيَانَ أُخْرَى قَطْعًا، وَلَوْ غَصَبَ عَصِيرًا فَتَحَمَّرَ ثُمَّ تَخَلَّلَ فَلَا أَصْحَ:

مه روه ک کریی پیش نه و ماوه یه شی - له کاتی زه و تکر دنیه وه - له سه ره (و) مه روه ها (إِنْ) بقی نقص نه گه ر ناته واویه کی مابو، نه و کاته (وَجَبَ أَرْضُهُ) واجبه: تۆله ی ناته واویه که ش بدا (مَعَهَا) له گه ل کریی زه و تکرادوه که.

(وَلَوْ غَصَبَ زَيْتًا وَنَحْوَهُ) نه گه ر پون و نه و جوړه شته ی وه ک پونه، زه وتی کرد (وَأَغْلَاهُ) پونه که شی کولاند (فَتَقَصَّتْ عَنْهُ دُونَ قِيَمَتِهِ) خودی پونه که که م بۆوه، به لام نرخه که ی که م نه بۆوه، نه و کاته (رَدَّهُ) واجبه: نه و نه ده ی ماوه بی خاوه نه که ی بیگه پینیتته وه، هم (وَلَزِمَهُ مِثْلُ الذَّاهِبِ) واجبه: وینه ی پویشته وه که ش - له تۆله - بداته خاوه نه که ی (فِي الْأَصْح) له فه رموده ی پاستردا، به لام (وَإِنْ نَقَصَتِ الْقِيَمَةُ فَقَطُّ) نه گه ر ته نها نرخه که ی که م بۆوه، نه و کاته (لَزِمَهُ الْأَرْضُ) واجبه: تۆله ی که مبوونه وه ی نرخه که ی بدا.

(وَإِنْ نَقَصْنَا) نه گه ر پونه که و نرخه که ی هر دووکیان به کولاندن که م بونه وه، نه و کاته (غَرِمَ الذَّاهِبِ) وینه ی پویشته وه که له تۆله ی ده دا (وَرَدَّ الْبَاقِي مَعَ أَرْضِهِ) نه و نه ده ش که ماوه ته وه بی خاوه نه که ی ده گه پینیتته وه، له گه ل تۆله ی که مبوونه وه ی (إِنْ كَانَ نَقْصُ الْقِيَمَةِ أَكْثَرَ) نه گه ر که مبوونه وه ی نرخه که ی زۆرتر بی له که مبوونه وه ی خودی پونه که، وه ک دوو کیلو

پون نرخه که یان دوو دینار بی و به هوی کولاندن بییته یه کیلو، نرخه که شی بییته نیو دینار، نه وه واجبه: کیلویه که ی بداته وه و نیو دینارو کیلو پونیکیش له تۆله ی بدا، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالْأَصْحُ) فهرمووده ی پاستتر (أَنَّ السُّمْنَ لَا يَجْبُرُ نَقْصَ هُزَالٍ قَبْلَهُ) قه له وپوونی زه و تکراره که ناته وای لاوازپوونی پیشه خوی پر ناکاته وه و واجبه: تۆله ی لاوازپوونه که بدا (و) هه ر به فهرمووده ی پاستتر (أَنَّ تَذَكُّرَ صَنْعَةٍ) وه بیرهاتنه وه ی پیشه یه که: که (نَسِيَهَا) کۆیله زه و تکراره که له بیرى کردبى (يَجْبُرُ النَّسْيَانَ) وه بیرهاتنه وه که له بیرکردنه که پر ده کاته وه، به لام (وَتَعْلُمُ صَنْعَةَ لَا يَجْبُرُ نَسْيَانَ أُخْرَى قَطْعاً) فیربوونی پیشه یه کی تر له بیرکردنی پیشه کی تر پر ناکاته وه.

(وَلَوْ غَضَبَ عَصِيْرًا) نه گه ر ناویکی گوشراوی تر ی زه و ت کرد (فَتَخَمَّرَ) ئینجا ئاوه که ش بووه شه پاب (ثُمَّ تَخَلَّلَ) ئینجا شه پابه که ش بووه سرکه (فَالْأَصْحُ) به فهرمووده ی پاستتر: **أَنَّ الْخَلَّ لِلْمَالِكِ، وَعَلَى الْغَاصِبِ الْأَرْضُ إِنْ كَانَ الْخَلُّ أَنْقَصَ قِيَمَةً، وَلَوْ غَضَبَ خَمْرًا فَتَخَلَّلَتْ، أَوْ جَلَدَ مَيْتَةً فَدَبَّغَهُ فَالْأَصْحُ أَنَّ الْخَلَّ وَالْجِلْدَ لِلْمَغْضُوبِ مِنْهُ. (فَصَلِّ) زِيَادَةُ الْمَغْضُوبِ إِنْ كَانَتْ أَثَرًا مَحْضًا كَقَصَارَةٍ فَلَا شَيْءَ لِلْغَاصِبِ بِسَبَبِهَا وَلِلْمَالِكِ تَكْلِيفُهُ رَدُّهُ كَمَا كَانَ إِنْ أُمِكنَ، وَأَرْضُ النِّقْصِ، وَإِنْ كَانَتْ عَيْنًا: كَبْنَاءٍ وَغَرَّاسٍ كُلُّفَ الْقَلْعِ،**

(أَنَّ الْخَلَّ لِلْمَالِكِ) سرکه که ده بییته هی خاوه نی ناوی تر یه که (وَعَلَى الْغَاصِبِ الْأَرْضُ) واجبه: زه و تکراره که ش تۆله ی ناته وای بدا (إِنْ كَانَ الْخَلُّ أَنْقَصَ قِيَمَةً) نه گه ر نرخى سرکه که له ناوی تر یه که که متر بی.

(وَلَوْ غَضَبَ خَمْرًا) نه گه ر شه پایکی زه و ت کرد (فَتَخَلَّلَتْ) شه پابه که ش بووه سرکه (أَوْ جَلَدَ مَيْتَةً) یا پیسته ی مردارپووی زه و ت کرد (فَدَبَّغَهُ) پیسته که شی ده باغ کرد، نه وه (فَالْأَصْحُ) فهرمووده ی پاستتر (أَنَّ الْخَلَّ وَالْجِلْدَ لِلْمَغْضُوبِ مِنْهُ) سرکه که و پیسته ده باغکراوه که هی نه و که سه یه: که لئى زه و تکراره.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِيٌ كُؤْرَانِكَارِيه كَانِي زه و تکراره﴾

(زِيَادَةُ الْمَغْضُوبِ) زیده بوونی زه و تکراره که (إِنْ كَانَتْ أَثَرًا مَحْضًا) نه گه ر ئاسه واریکی پووت بوو (كَقَصَارَةٍ) وه که شۆردنی جله زه و تکراره که و هارپینی گه نم و سه رپیرینی ئاژه ل و برژاندنی و نه و جۆره کردارانه، نه وه (فَلَا شَيْءَ لِلْغَاصِبِ بِسَبَبِهَا) به هوی نه و کردارانه زه و تکراره که مافی هیچ کرئیه کی نیه، به لکو (وَلِلْمَالِكِ تَكْلِيفُهُ رَدُّهُ كَمَا كَانَ) خاوه نه که مافی هیه داوا له زه و تکراره که بکا: زه و تکراره که بگه پینیتته وه سه ر شیوه ی جارانی (إِنْ أُمِكنَ) نه گه ر

بگونجی، هم (وَأَرِشُ النُّقْصِ) ماف هیه تۆلهی ناته وایه که شی لی بستینی، هم ماف هیه کرئی هاویننه یشی لی وهریگری.

به لام (وَإِنْ كَانَتْ عَيْنًا) نه گهر زیده بوونی زه و تکراره که لاشه یه کی به رچاو بوو (کَبْنَاءِ وَغَرَسِ) وه که زه ویه کی زه و تکرادا خانوی کردبی، یان دره ختی چاندبی، نه وه (کَلَفَ الْقَلْعَ) داوا له زه و تکراره که ده کرئی - له سهر نه رکی خوی - هه لیانبکه نه و لایانبیا، تۆلهی ناته وای زه ویه که ش بداو کرئی ماوهی زه و تکرده که ش بدا، واته: خاوهن زه ویه که ش هیچ تۆلهی زهره ری دره خت و خانوه که ی له سهر نیه، پیغه مبه ر علیه السلام ده فره رموی: ﴿لَيْسَ لِعِرْقٍ ظَالِمٍ حَقٌّ﴾ رواه أبو داود یاسناد حسن، په گی زۆرداری هیچ مافیکی نیه.

ئینجا بزانه: نه گهر زه و تکراره که هه لینه که ندن و لاینه بردن، نه و کاته خاوهن زه ویه که له سهر حیسابی زه و تکراره که لایانده با، واته: شاهید ده گری: تاکو نه رکی لابردنیان له زه و تکراره که وه ریگریته وه، هه روه که له (الشبراملسی) دا فره موویته، به لکو نه گهر **وَإِنْ صَبَغَ الثُّوبَ بِصَبْغِهِ وَأَمَّكَنَ فَصَلُّهُ أُجِبَ عَلَيْهِ فَإِلَّا صَحَّ، وَإِنْ لَمْ يُمْكِنْ: فَإِنْ لَمْ تَزِدْ قِيَمَتَهُ فَلَا شَيْءَ لِلْغَاصِبِ فِيهِ، وَإِنْ نَقَصْتَ لَزِمَهُ الْأَرْضُ، وَإِنْ زَادَتْ اشْتَرَكَا فِيهِ، وَلَوْ خَلَطَ الْمَغْصُوبُ بِغَيْرِهِ وَأَمَّكَنَ التَّمْيِيزُ لَزِمَهُ، وَإِنْ شَقَّ فَإِنْ تَعَدَّرَ فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ كَالْتَّالِفِ فَلَهُ تَغْرِيمُهُ، وَلِلْغَاصِبِ أَنْ يُعْطِيَهُ مِنْ غَيْرِ الْمَخْلُوطِ،**

زه و تکراره که به خۆپاایش شته زیده کانی بداته خاوهن زه ویه که، نه وه له سهری واجب نیه لی قبول بکا، چونکه منه تی دایه، هه روه ها نه گهر خاوهن زه ویه که پازی بوو: دره خت و خانوه که به کرئی بهی لدریته وه، یان به پاره له زه و تکراره که بیانگریته وه، نه و کاته ش له سهر زه و تکراره که واجب نیه پازی بی، چونکه خاوهن زه ویه که هیچ تۆلهی لابردنی له سهر نیه، هه روه که له زۆریه ی سهر چاوه کاند فره موویانه.

(وَإِنْ صَبَغَ الثُّوبَ بِصَبْغِهِ) نه گهر زه و تکراره که به سبوغی خوی جله زه و تکراره که ی په نگ کرد (وَأَمَّكَنَ فَصَلُّهُ) ده شگونجا سبوغه که له جله که بگریته وه (أُجِبَ عَلَيْهِ) ناچار ده کرئی لی بکاته وه، هه رچه نده زهره ریکی زۆریش بکا (فِي الْأَصَحِّ) له فره مووده ی پاستردا، به لام (وَإِنْ لَمْ يُمْكِنْ) نه گهر نه گونجا سبوغه که ی لی بکاته وه، نه و کاته تیبینی ده کرئی:

(فَإِنْ لَمْ تَزِدْ قِيَمَتَهُ) نه گهر نرخ جله که - به هوی سبوغکردن - زیادو که می نه کردبو، نه وه (فَلَا شَيْءَ لِلْغَاصِبِ فِيهِ) زه و تکراره که هیچ به شیکی له جله که دا نیه (وَإِنْ نَقَصْتَ) نه گهر نرخه که ی که می کردبو (لَزِمَهُ الْأَرْضُ) تۆلهی که مکردنه که ی له سهر واجب ده بی، به لام (وَإِنْ زَادَتْ) نه گهر نرخه که ی زیادی کردبو (اشْتَرَكَا فِيهِ) هه ردوکیان له جله که دا ده بنه هاو به ش: به شی خاوهنه که به گویره ی نرخ جله که یه و به شی زه و تکراره که ش به گویره ی

زیده‌بیه‌که‌یه، بۆ وینه: نه‌گەر نرخى جله‌که ده دینار بۆ به سبوغه‌وه پانزه دینار بۆ، نه‌وه دوو به‌ش بۆ خاوه‌نه‌که‌یه و به‌شیکى بۆ زه‌وتکه‌ره‌که‌یه.

(وَلَوْ خَلَطَ الْمُغْصُوبَ بِغَيْرِهِ) نه‌گەر زه‌وتکه‌راوه‌که‌ی تیکه‌لی شتیکی‌تر کردو (وَأَمْكَنَ التَّمْيِيزُ) ده‌شگونجا لیکی جیا بکاته‌وه، نه‌وه (لَزِمَهُ وَإِنْ شَقَّ) له‌سه‌ری واجبه: لیکی جیا بکاته‌وه، هه‌رچه‌ند زۆریش ماندوو ببۆ، به‌لام (فَلِنْ تَعَذَّرَ) نه‌گەر نه‌گونجا (فَالْمَذْهَبُ) نه‌وه فه‌رمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب (أَنَّهُ كَالْتَّالِفِ) زه‌وتکه‌راوه‌که‌ وه‌کو زه‌وتکه‌راوی فه‌وتاهه، که‌وابو: (فَلَهُ تَغْرِيمُهُ) بۆ خاوه‌نه‌که‌ی دروسته‌ تۆله‌ی زه‌وتکه‌راوه‌ تیکه‌لکه‌راوه‌که‌ی لای‌بستینی، ئینجا تیکه‌لکه‌راوه‌که‌ش ده‌بیته‌ ملکى زه‌وتکه‌ره‌که، به‌لام (وَلِلْغَاصِبِ) بۆ زه‌وتکه‌ره‌که‌ دروسته (أَنْ يُعْطِيَهُ مِنْ غَيْرِ الْمَخْلُوطِ) تۆله‌ی زه‌وتکه‌راوه‌که‌ی له‌ شتیکی‌تری تیکه‌لکه‌راوه‌ بداته‌ خاوه‌نه‌که‌ وه‌م بۆی دروسته: له‌ تیکه‌لکه‌راوه‌که‌شی بداتی به‌و مه‌رجه‌ی تیکه‌لی وینه‌ی خۆی، یان تیکه‌لی باشتی کردبۆ.

وَلَوْ غَصَبَ خَشَبَةً وَبَنَى عَلَيْهَا أُخْرَجَتْ، وَلَوْ أَدْرَجَهَا فِي سَفِينَةٍ فَكَذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَخَافَ تَلَفَ نَفْسٍ أَوْ مَالٍ مَعْصُومَيْنِ، وَلَوْ وَطِئَ الْمُغْصُوبَةُ عَالِمًا بِالتَّخْرِيمِ حُدًّا، وَإِنْ جَهَلَ فَلَا حُدًّا، وَفِي الْحَالَيْنِ يَجِبُ الْمَهْرُ إِلَّا أَنْ تُطَاوَعَهُ فَلَا يَجِبُ عَلَى الصَّحِيحِ، وَعَلَيْهَا الْحُدُّ إِنْ عَلِمَتْ، وَوُطِئَ الْمُشْتَرَى مِنَ الْغَاصِبِ كَوُطِئِهِ فِي الْحُدِّ وَالْمَهْرِ، فَإِنْ غَرِمَهُ لَمْ يَرْجَعْ بِهِ عَلَى الْغَاصِبِ فِي الْأَظْهَرِ،

﴿ئاگاداری﴾: هه‌رچه‌ند تیکه‌لکه‌راوه‌که - له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا - ده‌بیته‌ ملکى زه‌وتکه‌ره‌که، به‌لام بۆی دروست نه‌یه: هیچ ده‌ستکاریه‌کی بکا، تا تۆله‌ی ده‌داته‌ خاوه‌نه‌که‌ی، هه‌روه‌ک له‌ (فصل) ی‌پای‌دوودا پوون که‌راوه، جا نه‌گەر نه‌ندازه‌ی مافی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ تیکه‌لکه‌راوه‌که - بۆ خاوه‌نه‌که - جیا کرده‌وه، نه‌وه به‌سه، واته: نه‌و کاته‌ دروسته‌ ده‌ستکاری نه‌وی‌تر بکا، هه‌روه‌ک له‌ (تحفه) و (نهایه) دا فه‌رموویانه.

(وَلَوْ غَصَبَ خَشَبَةً) نه‌گەر پارچه‌ دارێک، یان به‌ردیکی زه‌وت کردو (وَبَنَى عَلَيْهَا) دیواریکی له‌ سه‌ر دروست کرد، نه‌وه‌ش (أُخْرَجَتْ) واجبه: به‌ی‌ندریته‌ ده‌ره‌وه، هه‌رچه‌ند زه‌وتکه‌ره‌که‌ش زه‌ره‌ی‌کی زۆر بکا، هه‌م واجبه: تۆله‌ی نات‌ه‌واویه‌که‌و کرێیه‌که‌شی بدا (وَلَوْ أَدْرَجَهَا فِي سَفِينَةٍ) نه‌گەر ته‌خته‌دارێکی زه‌وتکه‌راوی خست‌بوه‌ که‌شتیه‌که‌ (فَكَذَلِكَ) نه‌وه‌ش واجبه: به‌ی‌ندریته‌ ده‌ره‌وه (إِلَّا أَنْ يَخَافَ تَلَفَ نَفْسٍ أَوْ مَالٍ مَعْصُومَيْنِ) ته‌نها نه‌گەر به‌ترسی گیان و مالیکی پارێزراو له‌ ناو بچن، وه‌ک که‌شتیه‌که‌ له‌ ناو ده‌ریا‌دابۆ ته‌خته‌داره‌که‌ش له‌ لای ب‌نه‌وه‌ی بۆ به‌هۆی ده‌ره‌ی‌نانی نه‌و ترسه‌ پویدا، نه‌و کاته‌ چاوه‌پوان ده‌کرێ تا که‌شتیه‌که‌ ده‌گاته‌ که‌ناری ده‌ریا. (وَلَوْ وَطِئَ الْمُغْصُوبَةُ) نه‌گەر زه‌وتکه‌ره‌که‌ جیماعی له‌گه‌ل (جاریه) زه‌وتکه‌راوه‌که‌ کرد (عَالِمًا بِالتَّخْرِيمِ) ده‌شیزانی جیماعه‌که‌ چه‌پامه، نه‌وه (حُدًّا) زه‌وتکه‌ره‌که‌ سزای

زینای لی ده درئ، به لام (وَإِنْ جَهِلَ) نه گهر نه یزانی چه پامه؟ چونکه تازه موسولمان بوو، یان له زانایانی نیینی دوور بوو، نه و کاته (فَلَا حَدَّ) سزی لی نادرئ، به لام (وَفِي الْحَالَيْنِ يَجِبُ الْمَهْرُ) له هردوو حاله تی زانین و نه زانیندا واجبه: ماره یی (جاریه) که بداته خاوه نه که ی (إِلَّا أَنْ تُطَاوَعَهُ) مه گهر (جاریه) که به خوشی خوی پیگه ی جیماع کردنی بداتی، نه و کاته (فَلَا يَجِبُ عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فهرمووده ی پاست ماره ییه که ی واجب نابئ، به لکو (وَعَلَيْهَا الْحَدُّ إِنْ عَلِمَتْ) (جاریه) که ش سزای زینای له سره، نه گهر زانیییتی چه پامه.

(وَوَطْءُ الْمُشْتَرَى مِنَ الْغَاصِبِ) جیماعی نه و که سه ی (جاریه) که ی له زه وتکه ره که کپوه (كَوْطُنُهُ فِي الْحَدِّ وَالْمَهْرِ) وه کو جیماعی زه وتکه ره که یه: له باره ی سزای زینا و ماره یی (جاریه) که (فَإِنْ غَرِمَهُ) جا نه گهر خاوه نه که ماره ییه که ی له کپاره که وهرگرت، نه وه (لَمْ يَرْجَعْ بِهِ عَلَى الْغَاصِبِ) کپاره که مافی نیه بگه پیتته و سر زه وتکه ره که و نه ندازه ی ماره ییه که ی لی وهریگریته وه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به میزتردا.

وَإِنْ أَحْبَلَ عَالِمًا بِالتَّحْرِيمِ فَالْوَلَدُ رَقِيقٌ غَيْرُ نَسِيبٍ، وَإِنْ جَهِلَ فَحُرٌّ نَسِيبٌ، وَعَلَيْهِ قِيمَتُهُ يَوْمَ الْإِنْفِصَالِ، وَيَرْجِعُ بِهَا الْمُشْتَرَى عَلَى الْغَاصِبِ، وَلَوْ تَلَفَ الْمَغْضُوبُ عِنْدَ الْمُشْتَرَى وَغَرِمَهُ لَمْ يَرْجَعْ بِهِ، وَكَذَا لَوْ تَعَيَّبَ عِنْدَهُ فَيُظْهَرُ، وَلَا يَرْجِعُ بِغُرْمٍ مَنْفَعَةٍ اسْتَوْفَاهَا فَيُظْهَرُ، وَيَرْجِعُ بِغُرْمٍ مَا تَلَفَ عِنْدَهُ وَبِأَرْشٍ نَقَصَ بِنَائِهِ وَغَرَّاسِهِ

(وَإِنْ أَحْبَلَ) نه گهر زه وتکه ره که، یان کپاره که (جاریه) که ی ناوس کرد (عَالِمًا بِالتَّحْرِيمِ) ده شیزانی جیماعه که چه پامه (فَالْوَلَدُ رَقِيقٌ غَيْرُ نَسِيبٍ) نه و منداله ی له و جیماعه بووه: کویله یه که ی بن نه ژاده، واته: بیژی یه، چونکه له زینایه، به لام (وَإِنْ جَهِلَ) نه گهر جیماعه ره که نه یزانیی چه پامه، نه و کاته (فَحُرٌّ نَسِيبٌ) منداله که ژاده و له نه ژادی جیماعه ره که یه، که و ابو: (وَعَلَيْهِ قِيمَتُهُ يَوْمَ الْإِنْفِصَالِ) له سر جیماعه ره که واجبه نرخ ی نه و منداله بداته گهره ی (جاریه) که، واته: نرخ ی پوژی له دایکبوونی (وَيَرْجِعُ بِهَا الْمُشْتَرَى عَلَى الْغَاصِبِ) جا نه گهر کپاره که توله ی منداله ژاده که ی دایه گهره ی (جاریه) که، مافی هیه نه ویش بگه پیتته وه سر زه وتکه ره که و نرخه که ی لی وهریگریته وه.

(وَلَوْ تَلَفَ الْمَغْضُوبُ عِنْدَ الْمُشْتَرَى) نه گهر شتیکی زه وتکرا و فروشرا، ئینجا له لای کپاره که فهوتا (وَعَرِمَهُ) کپاره که ش توله ی زه وتکرا وه که ی دایه خاوه نه که ی، نه وه (لَمْ يَرْجَعْ بِهِ) نابئ کپاره که بگه پیتته وه سر زه وتکه ره که تا کو نه ندازه ی توله ی زه وتکرا وه که ی لی وهریگریته وه، به لکو ته نها مافی هیه پاره که ی خوی وهریگریته وه: که له به رامبه ر کپینی زه وتکرا وه که دابویه زه وتکه ره که.

(وَكَذَا لَوْ تَعَيَّبَ عِنْدَهُ) ههروه ها نه گهر زه وتکرا وه که له لای کپاره که عه ییپی لی وپیدا بیئ و توله ی عه ییه که ی لی بستیندرئ، نابئ له زه وتکه ره که ی وهریگریته وه

(فِي الْأُظْهَرِ) له فەرموودەى بەهێزتردا، چونکە فرۆشراو پاش وەرگرتنى له زامىنى كپيارەكە داىە .

(و) ھەروەھا (لَا يَرْجِعُ بِغُرْمٍ مَنْفَعَةٍ اسْتَوْفَاهَا) كپيارەكە ناگەپێتەو ھەروەتەكەرەكە، تاكو تۆلەى ئەو سودەى لىبستىنپێتەو: كە بە خۆى سودەكەى وەرگرتووە تۆلەشى داو: وەك كپيارەكە سوارى وولاغەزەوتكراوەكە بوبى، يان لە خانووەزەوتكراوەكەدا نىشتەجى بوبى و خاوەنەكەش كرى لىوەرگرتبى (فِي الْأُظْهَرِ) له فەرموودەى پاستردا، بەلام (وَيَرْجِعُ بِغُرْمٍ مَا تَلَفَ عِنْدَهُ) كپيارەكە دەگەپێتەو ھەروەتەكە تاكو تۆلەى ئەو سودەى لىبستىن: كە لە لای وى ھەوتاوەو تۆلەشى لىوەرگىراو .

(و) ھەروەھا ئەگەر زەویەكى كپى و خانووى تىدا كردو درەختى تىدا چاند، ئىنجا ئاشكرا بوو: زەویەكە زەوتكراو، ئەو كاتەش كپيارەكە دەگەپێتەو ھەروەتەكەرەكە: (بِأَرْشٍ تَقْصِرُ بِنَائِهِ وَغَرَسَ) بۆ وەرگرتنەو تۆلەى كەمبوونەو خانووەكەى و

**إِذَا نَقِضَ فِي الْأَصَحِّ، وَكُلُّ مَا لَوْ
لَوْ غَرِمَهُ الْغَاصِبُ لَمْ يَرْجِعْ بِهِ عَلَى الْ
وَكُلُّ مَنْ انْبَنَتْ يَدُهُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ فَكَالْمُشْتَرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ.**

درەختەكەى (إِذَا نَقِضَ) ھەر كاتىك لە لایەن خاوەن زەویەكەو ھەلكەندران و لادران (فِي الْأَصَحِّ) له فەرموودەى پاستردا، چونكە زەوتكەرەكە ھەلخەلەتاندووەو ملكى كەسىكىترى فرۆشتووەتى.

(وَكُلُّ مَا لَوْ غَرِمَهُ الْمُشْتَرَى رَجَعَ بِهِ) ھەر شتىك ئەگەر كپيارەكە تۆلەى دابا، بۆى دروست بوو لە زەوتكەرەكەى وەرگرتەو: وەك تۆلەى ئەو سودەى لە بن دەستى كپيارەكەدا ھەوتاوە (لَوْ غَرِمَهُ الْغَاصِبُ) ئەگەر ھاتو: لە ھەرەتاو زەوتكەرەكە ئەو تۆلەى دابا، ئەو (لَمْ يَرْجِعْ بِهِ عَلَى الْمُشْتَرَى) نابى بگەپێتەو ھەروەتەكە بۆ ئەو لىوەرگرتەو (وَمَا لَا) وە ھەر شتىكىش ئەگەر كپيارەكە تۆلەى دابا، بۆى دروست نەبو لە زەوتكەرەكەى وەرگرتەو: وەكو ئەو سودەى بە خۆى ھەوتاوندووەتى، ئەو (فَيَرْجِعُ) ئەگەر لە ھەرەتاو زەوتكەرەكە ئەو تۆلەى دابا، بۆى دروستە لە كپيارەكەى وەرگرتەو.

(قُلْتُ) ئىمامى (النواوى) دەفەرموى: (وَكُلُّ مَنْ انْبَنَتْ يَدُهُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ) ھەر كەسىك دەستى لە ھەر دەستى زەوتكەرەكە دامەزراى و لە لایەن زەوتكەرەكەو زەوتكراوەكەى ھاتبێتە ژێردەست، ئەو ھەش (فَكَالْمُشْتَرَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ) وەكو كپيارەكەى پابردووە: لە گشت كپيارەكانىدا، ھەروەك لە باسى (وَالْأَيْدِ الْمُتَرَبِّتَةُ عَلَى يَدِ الْغَاصِبِ) دا بە درێژى پوون كراو .

﴿پاشکۆ: له باره‌ی تۆبه‌کردن له مالى چه‌پام﴾

پێشه‌كى بزانه: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ مِنْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ...﴾ الحديث رواه البخاري، هه‌ر كه‌سێك سته‌مێكى بى‌خۆى له لایه: له ناموس، یان له شتێكێتر، با هه‌ر ئه‌م‌رێك له‌م دونیایه‌دا خۆى له‌و سته‌مه‌ ئازاد بكا. جا بزانه: هه‌ر كه‌سێك مالىكى چه‌پامى كه‌وته‌ ده‌ست: وه‌ك زه‌وتكراو و دزراو و پى‌پاو شیربایی و ئه‌و جۆره‌ شتانه، ئینجا ویستی تۆبه‌ بكا، یان به‌ پێگایه‌كێتر مالى كه‌سێكى كه‌وته‌ ده‌ست: وه‌ك ئه‌مانه‌تێك، یان قه‌رزێك، یان مالىكى دۆزرایه‌وه‌ له‌ ناو ئاودا، یان مالىكى له‌ دپنده‌و دزو زه‌وتكه‌ر ستانده‌وه‌، یان مردووێكى بێ‌كه‌س مالىكى له‌ پاش به‌جیما، ئه‌وه‌ پێگای ئازادبوون له‌ گشت ئه‌و جۆره‌ مالانه‌ی پابردوو به‌م جۆره‌یه:

یه‌كه‌م: ئه‌گه‌ر خاوه‌نى ماله‌كه‌ی ده‌ناسی و زیندوو بوو، واجبه: بیداته‌وه‌ خۆدی خاوه‌نه‌كه‌، وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌یده‌ناسی، یان بێ‌هه‌وال گوم بوو، له‌ ناسین و هاتنه‌وه‌ی بێ‌ئومید بوو، یان مردبێ، ئه‌و کاته‌ ده‌یداته‌وه‌ میراتگه‌رێكێ، ئینجا ئه‌گه‌ر میراتگه‌ریشی نه‌بێ، یان له‌ ناسینی

(کِتَابُ الشُّفْعَةِ)

میراتگه‌رێكێشی بێ‌ئومید بێ، ئه‌و کاته‌ ماله‌كه‌ ده‌بێته‌ ملکی (بَيْتُ الْمَالِ)، جا ئه‌گه‌ر قازی، یان سه‌ره‌رشتکاره‌كه‌ فاسق و خائین بون، یان هه‌ر (بَيْتُ الْمَالِ) نه‌بو، ئه‌و کاته‌ ده‌یداته‌ ده‌ست پیاوچاكانی شوینته‌كه‌، یان هه‌ر به‌ خۆی-به‌ زامینی خۆی- له‌ به‌رژه‌وه‌ندی موسوڵمانان سه‌رفی ده‌کا: وه‌كو مزگه‌وت و پێگه‌و شوینته‌ گشتیه‌کان، هه‌م دروسته‌ به‌ سه‌ر هه‌ژارانیشتا به‌شی بكا، جا ئه‌گه‌ر به‌ خۆیشی هه‌ژار بوو، بۆی دروسته‌ به‌شی خۆی و منداڵه‌کانیشی دابنێ، مه‌به‌ستیش (به‌ زامینی خۆی) ئه‌مه‌یه: واجبه‌ نیه‌ت بێنێ: هه‌ر کاتێك خاوه‌نه‌كه‌ی ده‌ست كه‌وت، تۆله‌ی ماله‌ سه‌رفکاره‌كه‌ی بدات، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) له‌ باسی (الشهادات) دا فه‌رمووویه‌تی.

دووه‌م: ئه‌گه‌ر ئه‌و ماله‌ چه‌پامانه‌ی پابردوو تێكه‌لی مالى خۆی بوو و ویستی تۆبه‌ بكا، ئه‌و کاته‌ش بۆی دروسته: ئه‌ندازه‌ی چه‌پامه‌كه‌-به‌ مه‌به‌ستی به‌شکردن- له‌ مالى خۆی جیا بکاته‌وه‌، ته‌سلیمی خاوه‌نه‌كه‌ی بکاته‌وه‌، جا ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌كه‌ی ده‌ست نه‌كه‌وت، ئه‌وه‌-به‌و شیوه‌ی پابردوو- بۆ (بَيْتُ الْمَالِ)، یان بۆ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کان، یان بۆ هه‌ژاران سه‌رفی ده‌کا، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) له‌ باسی نێچیردا فه‌رمووویه‌تی.

ئینجا بزانه: ناوه‌پۆکی ئه‌و (پاشکۆیه‌)م له‌ (إحياء العلوم) له‌ باسی حه‌لال و چه‌پام، له‌ (بغية المسترشدين) له‌ باسی (غصب) و، له‌ چه‌ند شوینێکی تری (تحفة) وه‌رم گرتوه‌، به‌لگه‌ی پاشکۆیه‌كه‌ش ئه‌م حه‌دیسانه‌یه‌، یه‌كه‌م: كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ گۆشتی مه‌پێکی برژاوی چه‌پامی

درايی، مه‌په برژئندراوه‌ک‌ش گوتی: من‌ه‌پام. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿أَطْعُمُوهَا الْأَسَارَى﴾ رواه الإمام أحمد بإسناد جيد، گوشتی مه‌په‌که ده‌رخواردی دیله‌کان بده‌ن. دووه‌م: که نیمامی (أبوبکی) ﷺ گزویه‌که‌ی سوپه‌تی (الرُّوم) ی له کافره‌کان برده‌وه‌و وه‌ری‌گرت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿هَذَا سُحْتُ فَتَصَدَّقْ بِهِ﴾ رواه البيهقي والترمذي بإسناد حسن، نه‌م گزویه‌ه‌پامه، که‌وابو: بیکه‌خیر به‌سه‌رخه‌لکی‌دا. ئینجا تکایه‌بگه‌پتوه‌ بۆ مه‌رجی‌چواره‌می مامله‌ت پیکراو له‌م به‌رگه‌دا.

﴿كِتَابُ الشُّفْعَةِ: په‌رتوکی شوفعه﴾

شوفعه: مافیکی زالبوونی‌هاوبه‌شه‌که‌ی‌کونه به‌سه‌ر‌هاوبه‌شه‌که‌ی‌نوی‌یدا له به‌ملک‌کردنی نه‌و به‌شه‌ی‌نوی‌یه‌که کردویه‌تیه ملک‌ی‌خوی له به‌رامبه‌ر شتیک. بۆ وینه‌یه‌کێک له‌هاوبه‌شه‌کان به‌شه‌ملکه‌که‌ی‌خوی بفروشیته که‌سی‌کی‌تر، ئینجا‌هاوبه‌شه‌که‌ی‌تریش به‌زۆر نه‌و به‌شه‌فروشراره له‌کپیاره‌که‌بستینیته‌وه به‌و پاره‌یه‌ی‌پئی‌کپیوه، واته: هه‌رچه‌ند کپیاره‌که‌ش پازی نه‌بی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: لَا تَثْبُتُ فِي مَنْقُولٍ، بَلْ فِي أَرْضٍ وَمَا فِيهَا مِنْ بِنَاءٍ وَشَجَرٍ تَبَعًا وَكَذَا تَمَرٌّ لَمْ يُؤْتَرَ فِی الْأَصْحِ، وَلَا شُفْعَةٌ فِی حُجْرَةٍ بُنِيتْ عَلَى سَقْفٍ غَيْرِ مُشْتَرَكٍ، وَكَذَا مُشْتَرَكٌ فِی الْأَصْحِ، وَكُلُّ مَا لَوْ قُسِمَ بَطَلَتْ مَنَفَعَتُهُ الْمَقْصُودَةُ كَحِمَامٍ وَرَحَى لَا شُفْعَةَ فِيهِ فِی الْأَصْحِ، وَلَا شُفْعَةَ إِلَّا لِشَرِيكِ،

﴿الشُّفْعَةُ فِكُلِّ شَرِكٍ لَمْ يُقْسَمْ: فِی أَرْضٍ أَوْ رُبْعٍ أَوْ حَائِطٍ، لَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَبِيعَ حَتَّى يُؤْذِنَ شَرِيكَهُ، فَإِنْ شَاءَ أَخَذَ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ، فَإِذَا بَاعَ وَلَمْ يُؤْذِنْهُ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ﴾ رواه مسلم، شوفعه له‌گشت شتیکی‌هاوبه‌شدا هه‌یه-که به‌ش نه‌کرای-: زه‌وی بی، یان خانوو بی، یان باغ بی، دروست نیه‌هاوبه‌شه‌که به‌شه‌که‌ی‌خوی بفروشی تا ئاگاداری‌هاوبه‌شه‌که‌ی‌تری ده‌کاته‌وه، جا بیه‌وی، یان نه‌یه‌وی، جا نه‌گه‌ر ئاگاداری نه‌کرده‌وه‌و به‌شه‌که‌ی‌خوی فروشت، نه‌و کاته‌هاوبه‌شه‌که زیاتر مافی‌هه‌یه به‌شوفعه وه‌ری‌بگریته‌وه.

ئینجا به‌به‌لگه‌ی نه‌و هه‌دیه‌سه (لَا تَثْبُتُ فِي مَنْقُولٍ) شوفعه له‌و‌جۆره‌شته‌دا نیه، که‌بگوازینیته‌وه (بَلْ فِي أَرْضٍ) به‌لکو له‌زه‌وی‌و شتی‌تری نه‌گوازاره‌دا هه‌یه، هه‌م (وَمَا فِيهَا) شوفعه له‌و‌شتانه‌شدا هه‌یه: که له‌زه‌ویه‌فروشراره‌که‌دانه (مِنْ بِنَاءٍ وَشَجَرٍ تَبَعًا) له‌خانوو، له‌دره‌خت، به‌هۆی‌پابه‌ندبوونیان به‌زه‌ویه‌که‌وه (وَكَذَا تَمَرٌّ لَمْ يُؤْتَرَ) هه‌روه‌ها شوفعه له‌میوه‌ی‌دره‌خته‌کانی‌زه‌ویه‌فروشراره‌که‌دا هه‌یه که‌میوه‌که به‌ده‌ر نه‌که‌وتبی (فِی الْأَصْحِ) له‌فه‌رمووده‌ی‌پاستردا.

(وَلَا شُفْعَةَ فِي حُجْرَةٍ) شوفعه له‌ژووریکی‌وه‌ها‌دا نیه: که (بُنِيتْ عَلَى سَقْفٍ غَيْرِ مُشْتَرَكٍ) له‌سه‌ر بانێکی‌بی‌هاوبه‌شی‌دروست کرای (وَكَذَا مُشْتَرَكٌ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر له‌سه‌ر بانێکی

هاوبه شیش دروست کرابئ، شوفعهی تئ دا نیه (فِی الْأَصْح) له فهرموودهی پاستردا، چونکه له سهر شوینیکی جیگیر دروست نه کراوه و وه کو گواستراوهیه.

(وَكُلُّ مَا لَوْ قُسِمَ بَطَلَتْ مَنَفَعَتُهُ الْمَقْصُودَةُ) هه شتیک نه گه بهش بکریئ نه و سودهی - که مه بهسته - تیک بچی: (كَحَمَامٍ) وه گه رماویکی بچوک (وَرَحَى) وه ک ناشیکی بچوک، نه و جوره شتهش (لَا شُفْعَةَ فِيهِ) شوفعهی تئ دا نیه (فِی الْأَصْح) له فهرموودهی پاستردا.

(وَلَا شُفْعَةَ إِلَّا لِشَرِيكَ) مافی به شوفعه وه رگرتنه وه ته نها بۆ نه و هاوبه شهیه: که بهشی له شته فروشراوه که دا هه بی: جا مندا لا بی، یان گه وره بی، موسولمان بی، یان کافر بی، هه رچه نده ئاده میزادیش نه بی: وه ک مزگه وتیک به شه ملکیکی وه قف نه کراوی له گه لا که سیکدا هه بی، نه وه - نه گه به رزه وه ندی مزگه وتی تئ دابی - واجبه: سه ره پهرشتکاره که به شه فروشراوه که به شوفعه بۆ مزگه وته که وه ربگریته وه.

ئینجا بزانه: له مه زه بی ئیمامی (حنفی) دا دراوسی پئوه نویسیش مافی شوفعهی ههیه، واته: نه گه دراوسی یه ک ملکیکی خوی فروشت، نه وه - له هه ر لایه ک - هه ر دراوسی یه ک

وَلَوْ بَاعَ دَارًا وَلَهُ شَرِيكٌ فَمَمَرَّهَا فَلَا شُفْعَةَ لَهُ فِيهَا، وَالصَّحِيحُ ثُبُوتُهَا فِي الْمَمَرِّ إِنْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي طَرِيقٌ آخَرُ إِلَى الدَّارِ، أَوْ أَمَكَّنَ فَتُحْ بَابُ إِلَى شَارِعٍ وَإِلَّا فَلَا، وَإِنَّمَا تَثْبُتُ فِيهَا مُلْكُ بِمُعَاوَضَةٍ مُلْكًا لَا زِمًا مُتَأَخِّرًا عَنْ مِلْكِ الشَّفِيعِ: كَمَبِيعٍ وَمَهْرٍ وَعَوَاضٍ خُلِعَ وَصُلِحَ دَمٌ وَنَجُومٌ وَأُجْرَةٌ وَرَأْسُ مَالٍ سَلِمَ،

ملکه کی له گه لا نه و ملکه فروشراوه پئوه نویسابئ، مافی ههیه ملکه فروشراوه که به شوفعه وه ربگریته وه، جا نه گه ر دوو دراوسی، یان زیاتر بون، نه و کاته شوفعه که - به گویرهی ژماره ی خویان - به یه کسان به سه ریاندا بهش ده کریئ، هه روه که له کتیبه کانی مه زه بی (حنفی) دا پوون کراوه ته وه، به به لگه ی فهرموودهی پیغه مبه ر ﷺ: ﴿الْجَارُ أَحَقُّ بِصَفِيٍّ﴾ رواه البخاري، دراوسی له پیشتره به هوی نزیکیی ملک ی دراوسی یه که ی بکریته وه.

(وَلَوْ بَاعَ دَارًا) نه گه ر خانوویکی فروشت (وَلَهُ شَرِيكٌ فِي مَمَرِّهَا) هاوبه شیکی - ته نها - له پئگی خانووه که دا هه بو، واته: له خودی خانووه که دا هاوبه شی نه بو (فَلَا شُفْعَةَ لَهُ فِيهَا) نه و هاوبه شه مافی شوفعهی له خانووه که دا نیه، چونکه بهشی تئ دا نیه.

به لام (وَالصَّحِيحُ) به فهرموودهی پاست (ثُبُوتُهَا فِي الْمَمَرِّ) مافی شوفعهی له پئگی که دا ههیه (إِنْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي طَرِيقٌ آخَرُ إِلَى الدَّارِ) به و مه رجه ی کپیاره که پئگی یه کیتری بۆ خانووه که هه بی (أَوْ أَمَكَّنَ فَتُحْ بَابُ إِلَى شَارِعٍ) یان بۆی بگوچی - به بی نه رکیکی زۆر - ده رگایه ک به ره و کولانتیک بکاته وه (وَلَا) به لام نه گه ر کپیاره که پئگی یه کیتری نه بو، نه شه ده گونجا ده رگایه کیتر بکاته وه، نه و کاته (فَلَا) هاوبه شه که مافی شوفعهی نیه، چونکه زه ره ری

کپیاره‌که‌ی تی‌دایه، بنچینه‌ی شهرعیش ده‌فرموی: (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) زیان به زیانیکی وه‌کو خوی لانا‌بردی.

(وَإِنَّمَا تَتَّبْتُ فِيمَا مُلْكٌ بِمُعَاوَضَةٍ) شوفعه ته‌ن‌ها له‌و شته‌دا هه‌یه: که له به‌رام‌به‌ر وه‌رگرتنی شتیک کرابیته ملکی هاوبه‌شه نوئی‌یه‌که (مِلْكَاً لَّازِماً) ملکایه‌تی‌ه‌که‌ش واجب بویی و (مُتَأَخِّراً عَنْ مَلِكِ الشَّفِيعِ) هوی ملکایه‌تی‌ه‌که‌ش له دوی ملکایه‌تی شوفعه‌گره‌که بی: که هاوبه‌شه کونه‌که‌یه (کَمْبِيعٍ) وه‌که به‌شه‌که فروشرایی، هه‌م (وَمَهْرٍ) وه‌که به‌شه‌که کرابیته ماره‌یی ژن، هه‌م (وَعَوَضٍ خُلِعٍ) وه‌که به‌شه‌که له به‌رام‌به‌ر (خُلِعٍ) درابیته می‌رده‌که، هه‌م (وَصَلَحٍ دَمٍ) وه‌که به‌شه‌که له جیاتی خوینی کوژدوویک به سولح درایی، هه‌م (وَتُجُومٍ كِتَابَةٍ) وه‌که له جیاتی به‌شه‌کانی نووسراوپی‌دانی کزیله درایی، هه‌م (وَأُجْرَةٍ) وه‌که به‌شه‌که له جیاتی کرئی خانوویک درایی، هه‌م (وَرَأْسِ مَالٍ سَلَمٍ) وه‌که به‌شه‌که بی سه‌رمایه‌ی سه‌له‌م درایی، واته: له گشت نه‌و به‌شانه‌ی پرا‌بردودا شوفعه‌گر=هاوبه‌شه‌کونه‌که مافی هه‌یه: به‌شه‌کان به شوفعه وه‌ریگریته‌وه، چونکه له به‌رام‌به‌ر شتیک وه‌رگراون.

وَلَوْ شَرِطَ فِي الْبَيْعِ الْخِيَارُ لَهُمَا أَوْ لِلْبَائِعِ لَمْ يُمْخَذْ بِالشُّفْعَةِ حَتَّى يَنْقَطِعَ الْخِيَارُ، وَإِنْ شَرِطَ لِلْمُشْتَرِي وَخَدَهُ فَلَا ظَهْرَ أَنَّهُ يُؤْخَذُ إِنْ قُلْنَا أَلَمَلِكُ لِلْمُشْتَرِي وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ وَجَدَ الْمُشْتَرِي بِالشَّقْصِ عَيْباً وَأَرَادَ رَدَّهُ بِالْعَيْبِ وَأَرَادَ الشَّفِيعُ أَخْذَهُ وَيَرْضَى بِالْعَيْبِ فَلَا ظَهْرَ إِجَابَةِ الشَّفِيعِ، وَلَوْ اشْتَرَى إِنْسَانٌ دَاراً أَوْ بَعْضَهَا فَلَا شُفْعَةَ لِأَحَدِهِمَا عَلَى الْآخَرِ، وَلَوْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي شِرْكٌ فِي الْأَرْضِ

که‌وابو: نه‌گه‌ر به‌شه‌که به میرات، یان به به‌خشین، یان به وه‌سیت بووه ملکی که‌سیکی‌تر، نه‌و کاته هاوبه‌شه کونه‌که مافی شوفعه‌ی نیه، چونکه بی‌به‌رام‌به‌ر بووه‌ته ملک، هه‌روه‌که له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه.

(وَلَوْ شَرِطَ فِي الْبَيْعِ الْخِيَارُ لَهُمَا) نه‌گه‌ر له مامله‌تی فروشتنه‌که‌دا مافی په‌شیمانی بۆ کپیاره‌که‌و بۆ فروشیاره‌که به مه‌رج داندرا (أَوْ لِلْبَائِعِ) یان ته‌ن‌ها بۆ فروشیاره‌که داندرا، نه‌و کاته (لَمْ يُمْخَذْ بِالشُّفْعَةِ) نابیی به‌شه فروشراوه‌که به شوفعه وه‌ریگریته‌وه (حَتَّى يَنْقَطِعَ الْخِيَارُ) تا ماوه‌ی په‌شیمانی‌ه‌که ده‌بپی.

به‌لام (وَإِنْ شَرِطَ لِلْمُشْتَرِي وَخَدَهُ) نه‌گه‌ر مافی په‌شیمانی ته‌ن‌ها بۆ کپیاره‌که به مه‌رج داندرا، نه‌وه (فَلَا ظَهْرَ) فرموده‌ی به‌هیزتر (أَنَّهُ يُؤْخَذُ) نه‌و به‌شه فروشراوه ئیستا به شوفعه وه‌رده‌گیریته‌وه (إِنْ قُلْنَا أَلَمَلِكُ لِلْمُشْتَرِي) نه‌گه‌ر به فرموده‌ی پاستر بلایی: ملکایه‌تی فروشراوه‌که له ماوه‌ی په‌شیمانی‌دا بۆ کپیاره‌که‌یه (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گه‌ر به فرموده‌ی بی‌هیز بلایی: بۆ فروشیاره‌که‌یه، یان ده‌وه‌ستی‌ندری (فَلَا) نه‌و کاته به شوفعه

وهرناگریته وه، تا ماوهی په شیمانی کوتایی دی.

(وَلَوْ وَجَدَ الْمُشْتَرِي بِالْشَّقْصِ عَيْبًا) نه گهر کپپاره که دیستی: نهو به شه ملکه ی کپیویه تی عه بیپکی هیه، ټینجا (وَأَرَادَ رَدُّهُ بِالْعَيْبِ) ویستی به هژی عه بیه که بیگه پښتته وه بڼ فروشیاره که، به لام (وَأَرَادَ الشَّفِيعُ اخْذَهُ) شوفعه گره که ش ویستی به شه فروشراوه که - به شوفعه - وهریگریته وهو (وَيَرْضَى بِالْعَيْبِ) به عه بیه که شی پازی بی، نهو (فَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی راستر: (إِجَابَةُ الشَّفِيعِ) وه لامی شوفعه گره که ده دریته وهو به شه فروشراوه که ی ده دریته.

(وَلَوْ اشْتَرَى اِثْنَانِ دَارًا أَوْ بَعْضَهَا) نه گهر دوو که س ویکړا خانوویکیان کپی، یان به شیکی خانوویکیان کپی، نهو (فَلَا شَفْعَةً لِأَحَدِهِمَا عَلَى الْآخَرِ) هیچیکیان - ټیستا - مافی شوفعه ی له سر نه ویتر نیه، چونکه له یه کاتدا هردوویکیان بوونه ته خاوه نی ملکه که.

(وَلَوْ كَانَ لِلْمُشْتَرِي شَرِكٌ فِي الْأَرْضِ) نه گهر کپپاره که به شیکی له زهویه فروشراوه که دا هبو: وه زهویه که له ټیوان سی که ساند اهاویه ش بی، ټینجا یه کیکیان به شه که یخوی **فَالْأَصَحُّ أَنَّ الشَّرِيكَ لَا يَأْخُذُ كُلَّ الْمَبِيعِ بَلْ حِصَّتُهُ، وَلَا يُشْتَرَطُ فِإِلْتِمَالِكِ بِالشَّفْعَةِ حُكْمُ حَاكِمٍ وَلَا إِخْضَارُ الثَّمَنِ وَلَا حُضُورُ الْمُشْتَرِي، وَيُشْتَرَطُ لَفْظٌ مِنَ الشَّفِيعِ: كَتَمَلَكْتُ أَوْ أَخَذْتُ بِالشَّفْعَةِ، وَيُشْتَرَطُ مَعَ ذَلِكَ: إِمَّا تَسْلِيمُ الْعَوَضِ إِلَى الْمُشْتَرِي فَإِذَا تَسَلَّمَهُ أَوْ أَلْزَمَهُ الْقَاضِيَ التَّسَلُّمَ مَلَكَ الشَّفِيعُ الشَّقْصَ، وَإِمَّا رِضَا الْمُشْتَرِي بِكَوْنِ الْعَوَضِ فِي ذِمَّتِهِ،**

بفروشیته یه کی که له اهاویه شه کانی تر، نهو (فَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستر (أَنَّ الشَّرِيكَ) اهاویه شه که ی تر (لَا يَأْخُذُ كُلَّ الْمَبِيعِ) نابی - به ته نهایی - گشت به شه فروشراوه که به شوفعه وهریگریته وه (بَلْ حِصَّتُهُ) به لکو به شیخوی وهرده گری، اته: له م مهسه له یه دا - ته نه - شه شیکی به شه فروشراوه که به شوفعه وهرده گریته وه، شه شیکه که ی تریش بڼ کپپاره که ده میښتته وه؟ چونکه نهویش وه کو نه ویتر اهاویه شهو مافی شوفعه ی هیه، هرچه نده کپپاریش بی.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) به مهرج داناندری (فِإِلْتِمَالِكِ بِالشَّفْعَةِ) له مافی کردنه ملکایه تی به شوفعه (حُكْمُ حَاكِمٍ) دادوه ری که بریار بدا، هم (وَلَا إِخْضَارُ الثَّمَنِ) مهرج نیه پاره که ټیستا حازر بکا، هم (وَلَا حُضُورُ الْمُشْتَرِي) مهرج نیه کپپاره که ناماده بیڼو پازی بی، چونکه به برپاری پیغه مبر ﷺ مافی شوفعه ی هیه.

به لام (وَيُشْتَرَطُ) بڼ کردنه ملکایه تی به مهرج داده ندری (لَفْظٌ مِنَ الشَّفِيعِ) له لایه ن شوفعه گره که وه: گوته یه که، یان نووسینیک هه بی (ک) وه که بلای: (تَمَلَكْتُ) نه م به شه م به شوفعه کرده ملکی خرم (أَوْ) یان بلای: (أَخَذْتُ بِالشَّفْعَةِ) نه م به شه م به شوفعه وهرگرتته وه.

واته: نه گهر-ته نها- بلای: من داواى شوفعه ده کم. به و گزته یه نابیته ملک. نینجا (وَيُشْتَرَطُ مَعَ ذَلِكَ) به مهرج داده ندري-له گال گوته ی پرا بردوش- یه کیک له م سیپانه ی داهاتوش بیی:

یه که م: (إِمَّا تَسْلِيمُ الْعَوْضِ إِلَى الْمُشْتَرِي) یان ده بی شوفعه گره که پاره ی به شه فروشراوه که ته سلیمی کپیاره که بکا (فَإِذَا تَسَلَّمَهُ) جا هر کاتیک کپیاره که به خوی پاره که ی لئوهرگرت (أَوْ) یان به پقه کاری لئوهرنه گرت، به لام (الزَّمَهُ الْقَاضِي التَّسَلَّمَ) قازی به زورلیکردن ناچاری کرد لئوهریگری، نه و کاته (مَلَكَ الشَّفِيعُ الشَّقْصَ) شوفعه گره که ده بیته خاوه نی به شه وهرگیراوه که، جا نه گهر شوفعه گره که پاره که ی له بهر دهستی کپیاره که دانا به شیوه یه کی وها: بزی ده گونجا وهریگری، نه و هس به سه و به وهرگرتن داده ندري، هره که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه.

دوهم: (وَأَمَّا رِضَى الْمُشْتَرِي) یان ده بی کپیاره که پازی بی (بِكَوْنِ الْعَوْضِ فِي ذِمَّتِهِ) پاره ی به شه فروشراوه که قهرز بی له نه ستوی شوفعه گره که دا.

وَأَمَّا قَضَاءُ الْقَاضِي لَهُ بِالشُّفْعَةِ إِذَا حَضَرَ مَجْلِسَهُ وَأُثْبِتَ حَقَّهُ فِيمِلْكَ بِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَتَمَلَّكَ شَقْصًا لَمْ يَرَهُ الشَّفِيعُ عَلَى الْمَذْهَبِ. (فَصَلِّ) إِنَّ اشْتَرَى بِمِثْلِي أَخَذَهُ الشَّفِيعُ بِمِثْلِهِ، أَوْ بِمُتَقَوِّمٍ فِقِيمَتِهِ يَوْمَ الْبَيْعِ، وَقِيلَ يَوْمَ اسْتِقْرَارِهِ بِانْقِطَاعِ الْخِيَارِ، أَوْ بِمُؤَجَّلٍ فَلَا ظَهْرَ أَنَّهُ مُخَيَّرٌ بَيْنَ أَنْ يُعَجَّلَ وَيَأْخُذَ فِي الْحَالِ أَوْ يَصْبِرَ إِلَى الْمَجْلَلِ وَيَأْخُذَ،

سئیه م: (وَأَمَّا قَضَاءُ الْقَاضِي لَهُ بِالشُّفْعَةِ) یان ده بی قازی برپاری مافی شوفعه ی بؤ بدا (إِذَا حَضَرَ مَجْلِسَهُ) هر کاتیک شوفعه گره که له دانیشگی قازی دا ناماده بوو، هم (وَأُثْبِتَ حَقَّهُ) مافی هه بوونی شوفعه ی بؤ خوی جیگیر کرد، نه و کاته (فِيمِلْكَ بِهِ) به و برپاره ده بیته خاوه نی به شه که (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده ی پاستردا.

(وَلَا يَتَمَلَّكَ شَقْصًا لَمْ يَرَهُ الشَّفِيعُ) شوفعه گره که نابیته خاوه نی به شیک وها: که نه یدیتبی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه فرمووده ی پاستی مه زه ب، چونکه فروشتنی شتی نادیار دروست نیه، به لام له فرمووده ی بی هیژدا دبیته خاوه نی وهر کاتیک دیتی مافی په شیمانوبونه وشی هیه، هره که له (مغنی) دا فرموویه تی.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي رُوونکردنه وه ی نرخی به شه فروشراوه که﴾

(إِنْ اشْتَرَى بِمِثْلِي) نه گهر کپیاره که-به شه که ی- به شتیکی هاویننه یی کپیی: وه کو که نمو پاره، نه وه (أَخَذَهُ الشَّفِيعُ بِمِثْلِهِ) شوفعه گره که ش هر به ویننه ی شته که به شه فروشراوه که وهرده گریته وه، واته: کپیاره که چند که نم، یان چند پاره ی پی داوه، شوفعه گره که ش

ئەوئەندە دەداتە كېپارەكە .

(أَوْ بِمُتَقَوِّمٍ) يان ئەگەر بە شتىكى نرخ بۇ داندراو بەشەكەى كېيىو: وەك جلوبەرگەو ئاژەل، ئەوئە(فَبِقِيَمَتِهِ) شوفەگرەكە بە نرخى شتەكە بەشە فروشراوئەكە وەردەگرىتەو، واتە: شوفەگرەكە نرخى بەشە فروشراوئەكە ناداتە كېپارەكە، بەلكو چى پىداو، نرخى ئەوئەندەى دەداتى، نرخەكەش كە پەچاودەكرى (يَوْمَ الْبَيْعِ) ھى ئەو پۆژەيە: كە بەشەكەى تىدا فروشراو (وَقِيلَ) لە فەرموودەيەكى بىئەيزدا (يَوْمَ اسْتِقْرَارِهِ) نرخى پۆژى جىگىر بوونى ماملەتەكەيە (بِانْقِطَاعِ الْخِيَارِ) بە ھۆى برانەوھى مانى پەشىمانبوونەو.

(أَوْ بِمُؤَجَّلٍ) يان ئەگەر بەشەكەى بە قەرز كېىبو، ئەوئە (فَالْأَظْهَرُ) فەرموودەى بەھىزتر (أَنَّهُ مُخَيَّرٌ) شوفەگرەكە سەرپشكە (بَيْنَ أَنْ يُعْجَلَ وَيَأْخُذَ فِي الْحَالِ) لە نىوان ئەوھى ھەر ئىستە پارەى كېپارەكە بىداو بەشە فروشراوئەكەش-ھەر ئىستە- بە شوفە وەرىگىتەو (أَوْ يَصْنِبَ إِلَى الْمَحَلِّ) يان خۆى پابگرى تا كاتى دانەوھى قەرزەكە دى، ئىنجا ئەو كات پارەى فروشراوئەكە بىداو (وَيَأْخُذُ) ھەر ئەو كاتىش بەشەكە بە شوفە وەرىگىتەو، بەلام وَلَوْ بَيْعَ شِقْصٍ وَغَيْرُهُ أَخَذَهُ بِحِصَّتِهِ مِنَ الْقِيَمَةِ، وَيُؤْخَذُ الْمَمْهُورُ بِمَهْرِ مِثْلِهَا وَكَذَا عَوَضُ الْخُلْعِ، وَلَوْ اشْتَرَى بِجُزْأٍ وَتَلَفَ إِمْتِنَاعَ الْأَخْذِ، فَإِنْ عَيَّنَ الشَّفِيعُ قَدْرًا وَقَالَ الْمُشْتَرَى لَمْ يَكُنْ مَعْلُومَ الْقَدْرِ حَلَفَ عَلَى نَفْيِ الْعِلْمِ، وَإِنْ ادَّعَى عِلْمَهُ وَلَمْ يُعَيِّنْ قَدْرًا لَمْ تُسْمَعْ دَعْوَاهُ فِي الْأَصَحِّ،

ئەگەر كېپارەكە پازى بو: پارەكەى بە قەرز لە سەر شوفەگرەكە بى، ئەو كاتە واجبە: شوفەگرەكەش پازى بىئو ھەر ئىستە بەشەكە بە شوفە وەرىگىتەو، ئەگىنا: مانى شوفەى نامىنى، ھەر وەك لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا فەرموويانە.

(وَلَوْ بَيْعَ شِقْصٍ وَغَيْرُهُ) ئەگەر بەشەكەو شتىكىتر وىكپا فروشان، بەلام شتەكە شوفەى تىدا نەبو: وەك بەشە زەويەكى ھاويەشو زەويەكىترى تاييەت بەخۆى وىكپا بفروشى، ئەو كاتە (أَخَذَهُ بِحِصَّتِهِ مِنَ الْقِيَمَةِ) شوفەگرەكە-تەنھا- بەشەكە بە شوفە وەردەگرىتەو بە بەشە نرخەكەى خۆى لە كۆى نرخى ھەردوو فروشراوئەكە.

(و) ھەر وەھا (يُؤْخَذُ الْمَمْهُورُ) ئەو بەشەى-لە لايەن مېردەو- كراوئە ماردەىژن، ئەويش بە شوفە وەردەگرىتەو (بِمَهْرٍ مِثْلِهَا) بە ماردەى ھاويئەى ژنەكە، واتە: شوفەگرەكە ماردەى ھاويئە دەداتە ژنەكەو بەشەكەش بە شوفە لە ژنەكە وەردەگرىتەو (وَكذَا عَوَضُ الْخُلْعِ) ھەر وەھا ئەو بەشەى كراوئە عىوئەى خولع-واتە: لە بەرامبەر خولع دراوئە مېردى ژنەكە- ئەويش وەردەگرىتەو بە ماردەى ھاويئەى ژنەكە، واتە: بە شوفە لە مېردەكەى وەردەگرىتەو، جا-لە ھەردوو مەسەلەدا-جياوازى نى: ماردەيەكە لە نرخى

به‌شه‌که: که‌متر بی، یان زیاتر بی، هه‌روه‌ک له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا هه‌رموویانه.
(وَلَوْ اشْتَرَى بِجُزْأٍ) نه‌گه‌ر-کریاره‌که- به‌شه‌که‌ی به‌شتیکی له‌گۆتره‌کریو (وَتَلَفَ) پێش
نه‌وه‌ی نه‌ندازه‌شی بزاندری شته‌که‌هه‌وتا، نه‌و کاته (امْتَنَعَ الْاِخْذُ) قه‌ده‌غه‌یه‌و نابێ به
شوفعه وه‌ریگریته‌وه؟ چونکه‌ نازاندري نه‌ندازه‌ی پاره‌که‌ی چه‌ند بووه‌ تا به‌و نه‌ندازه‌یه
شوفعه‌ که‌ وه‌ریگریته‌وه.

(فَإِنْ عَيْنَ الشَّفِيعِ قَدْرًا) جا نه‌گه‌ر شوفعه‌گره‌که نه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کردو گوتی: به‌سه‌د
دینار به‌شه‌که‌ت کریوه (وَقَالَ الْمُشْتَرَى لَمْ يَكُنْ مَعْلُومَ الْقَدْرِ) کریاره‌که‌ش گوتی: نه‌ندازه‌ی
پاره‌که‌ زانراو نه‌بو، نه‌وه (حَلَفَ عَلَى نَفْسِ الْعِلْمِ) کریاره‌که‌ سویند ده‌خوا: که‌ نازانی به
چه‌ندی کریوه، ئینجا که‌ سویندی خوارد، شوفعه‌گره‌که‌ش مافی شوفعه‌ی نامینێ، به‌لام
(وَأِنْ ادَّعَى عِلْمَهُ) نه‌گه‌ر شوفعه‌گره‌که‌ گوتی: کریاره‌که‌ ده‌زانی به‌چه‌ندی کریوه (وَلَمْ
يُعَيِّنْ قَدْرًا) هیچ نه‌ندازه‌شی دیاری نه‌کرد، نه‌و کاته (لَمْ تُسْمَعْ دَعْوَاهُ) گوی نادریته
داواکاریه‌که‌ی (فِي الْأَصَحِّ) له‌هه‌رمووده‌ی راستردا.

وَإِذَا ظَهَرَ الثَّمَنُ مُسْتَحَقًّا: فَإِنْ كَانَ مُعَيَّنًا بَطُلَ الْبَيْعِ وَالشُّفْعَةُ، وَإِلَّا أُبْدِلَ وَبَقِيَ، وَإِنْ دَفَعَ
الشَّفِيعُ مُسْتَحَقًّا لَمْ تَبْطُلْ شَفْعَتُهُ إِنْ جَهَلَ وَكَذَا إِنْ عَلِمَ فَلِأَصَحِّ، وَتَصَرَّفَ الْمُشْتَرَى
فِي الشَّقْصِ كَبَيْعٍ وَوَقْفٍ وَإِجَارَةٍ صَحِيحٍ، وَلِلشَّفِيعِ نَقْضُ مَا لَا شَفْعَةَ فِيهِ كَالْوَقْفِ، وَأَخْذُهُ،
وَيَتَخَيَّرُ فِيمَا فِيهِ شَفْعَةٌ كَبَيْعٍ: بَيْنَ أَنْ يَأْخُذَ بِالْبَيْعِ الثَّانِي أَوْ يَنْقُضَهُ وَيَأْخُذَ بِالْأَوَّلِ،

(وَإِذَا ظَهَرَ الثَّمَنُ مُسْتَحَقًّا) هه‌ر کاتی که‌ نه‌و پاره‌یه‌ی به‌شه‌که‌ی پێکپاوه، به‌مالی که‌سیکی‌تر
ده‌رچو، ته‌ماشای ده‌که‌ین: (فَإِنْ كَانَ مُعَيَّنًا) نه‌گه‌ر پاره‌که‌ دیارکراو بوو: وه‌ک به‌خودی
پاره‌یه‌کی دزراو، یان به‌مالی که‌سیکی‌تر به‌بێئین به‌شه‌که‌ بکری، نه‌وه (بَطُلَ الْبَيْعِ
وَالشُّفْعَةُ) فروشتنه‌که‌و شوفعه‌که‌ هه‌ردووکیان به‌تال ده‌بنه‌وه‌و هیچیان دروست نابن، چونکه
پاره‌که‌ ملکی کریاره‌که‌ نیه (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گه‌ر پاره‌که‌ دیارکراو نه‌بو، به‌لکو به‌قه‌رز
به‌شه‌که‌ی کریبو، ئینجا پاره‌یه‌کی دزراوی له‌و قه‌رزه‌ داوه، نه‌و کاته (أُبْدِلَ) نه‌و پاره‌ی
داویه‌تی به‌پاره‌یه‌کی ملکی خۆی ده‌گۆردریته‌وه‌و (وَبَقِيَ) فروشتنه‌که‌و شوفعه‌که‌ش به
دروستبووی ده‌میننه‌وه.

(وَ) هه‌روه‌ها (إِنْ دَفَعَ الشَّفِيعُ مُسْتَحَقًّا) نه‌گه‌ر شوفعه‌گره‌که‌ش مافی که‌سیکی‌تری دا
کریاره‌که‌ (لَمْ تَبْطُلْ شَفْعَتُهُ إِنْ جَهَلَ) مافی شوفعه‌که‌ی به‌تال نابیتته‌وه، نه‌گه‌ر نه‌یزانیی
(وَكَذَا إِنْ عَلِمَ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر زانیییشی، هه‌ر به‌تال نابیتته‌وه (فِي الْأَصَحِّ) له‌هه‌رمووده‌ی
پاستردا، که‌واته: نه‌م جاره‌خودی مافی‌خۆی ده‌داته‌ کریاره‌که‌و به‌شه‌که‌شی به‌شوفعه
لی‌وه‌رده‌گیریته‌وه.

(وَتَصَرَّفُ الْمُشْتَرِي فِي الشُّفْعِ) دهستکاری ی کپیاره که له به شه فروشراوه که دا (کَبِيعَ) وه که به شه که ی بفروشی (وَوَقْفَ) یان وه قفی بکا (وَأَجَارَ) یان به کرئی بدا، یان بیبه خشی، گشتی (صَحِيحٌ) دروسته، چونکه نه وه دهستکاریه ی له ملکی خوی دا کردوه، به لام (وَالشَّفِيعِ) بۆ شوفعه گره که ش دروسته: (نَقَضُ مَا لَاشْفَعَهُ فِيهِ) هه دهستکاریه کی کپیاره که: که مافی شوفعه ی تی دا نیه، هه لَبُوهِ شِئْنَيْتَه وه (كَالْوَقْفِ) وه که وه قفو به خشین و به کریدان، واته: مافی هه یه هه یه کیک له وه دهستکاریانه هه لَبُوهِ شِئْنَيْتَه وه (وَأَخْذَهُ) به شه که بۆ خوی به شوفعه وه ریگریته وه.

(و) هه روه ها (يَتَخَيَّرُ فِيمَا فِيهِ شَفْعَةٌ) شوفعه گره که سه رپشه که له وه دهستکاریه ی مافی شوفعه ی تی دایه (کَبِيعَ) وه کو فروشتن: (بَيْنَ أَنْ يَأْخُذَ بِالْبَيْعِ الثَّانِي) له نیتوان نه وه ی به فروشتنه که ی دووهم شوفعه که وه ریگریته وه (أَوْ يَنْقُضَهُ) یان فروشتنه که ی دووهم هه لَبُوهِ شِئْنَيْتَه وه (وَيَأْخُذُ بِالْأَوَّلِ) به فروشتنه که ی یه که م شوفعه که وه ریگریته وه، چونکه مافی شوفعه گره که له پیش هه ردو کپیاره که دایه.

وَلَوْ اخْتَلَفَ الْمُشْتَرِي وَالشَّفِيعُ فِي قَدْرِ الثَّمَنِ صُدَّقَ الْمُشْتَرِي وَكَذَا لَوْ أَنْكَرَ الشَّرَاءَ أَوْ كَوَّنَ الطَّالِبُ شَرِيكًا، فَإِنْ اعْتَرَفَ الشَّرِيكُ بِالْبَيْعِ فَلَا صَحَّ ثُبُوتُ الشُّفْعَةِ، وَيُسَلَّمُ الثَّمَنُ إِلَى الْبَائِعِ إِنْ لَمْ يَعْتَرَفْ بِقَبْضِهِ، وَإِنْ اعْتَرَفَ فَهَلْ يُتْرَكُ فِي يَدِ الشَّفِيعِ أَمْ يَأْخُذُهُ الْقَاضِي وَيَحْفَظُهُ؟ فِيهِ خِلَافٌ سَبَقَ فِي الْأَقْرَارِ نَظِيرُهُ، وَلَوْ اسْتَحَقَّ الشُّفْعَةَ جَمْعٌ أَخَذُوا عَلَى قَدْرِ الْحِصَصِ،

(وَلَوْ اخْتَلَفَ الْمُشْتَرِي وَالشَّفِيعُ) نه گه کپیاره که وه شوفعه گره که بووه کی شه یان: (فِي قَدْرِ الثَّمَنِ) له نه ندازه ی پاره که دا، وه کپیاره که بلای: به دوو سه د دینار کپیومه. شوفعه گره که ش بلای: به سه د دینار. هه ی شاهیدیش نه بو، نه وه کاته (صُدَّقَ الْمُشْتَرِي) به سویند خواردن باوه پ به کپیاره که ده کرئی، جا به وه پاره یه ی سویندی له سه ر خواردوه، به شه که به شوفعه وه رده گریته وه (وَكَذَا) هه روه ها (لَوْ أَنْكَرَ الشَّرَاءَ) نه گه کپیاره که دان به کپینه که دا نه هینئ و بلای: به شه که م نه کپیوه (أَوْ كَوَّنَ الطَّالِبُ شَرِيكًا) یان داننه هینئ که داواکاری شوفعه که هاوبه شه -له هه ردو مه سه له دا- به سویند خواردن باوه پ به کپیاره که ده کرئی.

ئینجا له وه مه سه له یه دا: که کپیاره که ده لای به شه که م نه کپیوه (فَإِنْ اعْتَرَفَ الشَّرِيكُ بِالْبَيْعِ) نه گه هاوبه شه کۆنه که دانی به فروشتنه که دا هینا و گوتی: به شه که ی خۆم فروشتته نه وه کپیاره. نه وه (فَالْأَصَحُّ ثُبُوتُ الشُّفْعَةِ) به هه رمووده ی پاستتر: به و داننه یاننه مافی شوفعه بۆ هاوبه شه که ی تر جیگیر ده بی، هه رچه ند کپیاره که ش بلای: درۆ ده کاو به شه که م

نه کړيږه. که وایو: (وَيُسَلِّمُ الْكُفْرَ إِلَى الْبَائِسِ) پاره ی به شه فروښراوه که ته سلیمی فروښیاره که ده کړی- که هاو به شه کونه که یه- (إِنْ لَمْ يَعْتَرِفْ بِقُبْحِهِ) نه گهر داننه هیڅ نه لئ: پاره که شم وهرگرتوه.

به لام (وَإِنْ اعْتَرَفَ) نه گهر بلئ: پاره که شم له کړپاره که وهرگرتوه. نه و کاته (فَهَلْ يُتْرَكُ فِي يَدِ الشَّفِيعِ) نایا پاره ی به شه فروښراوه که هر له ده سستی شوفعه گره که دا ده هیلدریته وه و لئ ی وهرنا گړی (أَمْ يَأْخُذُهُ الْقَاضِي وَيَحْفَظُهُ؟) یان قازی لئ ی وهرده گړی و ده پیاریزی؟ چونکه مالکی له ده سچووی بئ خاوه نه (فِيهِ خِلَافٌ سَبَقَ فِي الْإِقْرَارِ نَظِيرُهُ) دوو فرموده ی جیاوازی تئ دانه، وینه که شی له باسی داننه یاندا پابرا، فرموده ی راستر نه مه یه: هر له ده ست شوفعه گره که دا ده هیلدریته وه.

(وَلَوْ اسْتَحَقَّ الشُّفْعَةُ جَمْعٌ) نه گهر کومه له هاو به شیک مافی شوفعه یان ه ب و، نه وه به فرموده ی به هیتر: (أَخَذُوا عَلَى قَدْرِ الْحِصَصِ) گشتیان به شه فروښراوه که به شوفعه وهرده گرنه وه: له سر نه ندازه ی به شه کانی خویان له و ملکه دا، ب و وینه: نه گهر سئ که س **وَفِي قَوْلِ عَلَاءِ الرَّؤُوسِ، وَلَوْ بَاعَ أَحَدُ الشَّرِيكَيْنِ نِصْفَ حِصَّتِهِ لِرَجُلٍ ثُمَّ بَاقِيَهَا لِآخَرَ فَالشُّفْعَةُ فِالنِّصْفِ الْأَوَّلِ لِلشَّرِيكِ الْقَدِيمِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ إِنْ عَفَا عَنِ النِّصْفِ الْأَوَّلِ شَارَكَهُ الْمُشْتَرِ بِالْأَوَّلِ فِالنِّصْفِ الثَّانِي، وَالْأَفْلَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَوْ عَفَا أَحَدُ الشَّفِيعَيْنِ سَقَطَ حَقُّهُ، وَتَخَيَّرَ الْآخَرُ بَيْنَ أَخْذِ الْجَمِيعِ وَتَرْكِهِ، وَلَيْسَ لَهُ الْإِقْتِصَارُ عَلَى حِصَّتِهِ،**

له زه ویه کدا هاو به ش بن: یه کیکیان نیوه ی ه ب و یه کیکیان سییه کی ه ب و یه کیکیان شه شیک ی ه ب و، ټینجا خاوه نی نیوه که به شه که ی خوی فروشت، نه وه خاوه نی سییه که که دوو به ش به شوفعه وهرده گړیته وه و خاوه نی شه شیکه که ش به شیک وهرده گړیته وه، به لام (وَفِي قَوْلِ) له فرموده یه کدا (عَلَى الرَّؤُوسِ) له سر ژماره ی خاوه ن به شه کان شوفعه که وهرده گړی، واته: به یه کسان- به شه که- به سر گشتیاندا به ش ده کړی، هره که مه زه بی نیامی (حنفی) ش نه وایه و له سره تای نه م باسه پابرا.

(وَلَوْ بَاعَ أَحَدُ الشَّرِيكَيْنِ نِصْفَ حِصَّتِهِ لِرَجُلٍ) نه گهر هاو به شیک نیوه ی به شه که ی خوی فروشته پیاوړیک (ثُمَّ بَاقِيَهَا لِآخَرَ) ټینجا- پیس به شوفعه وهرگرتی نه م به شه- نیوه که ی تریشی فروشته پیاوړیک تر، نه وه (فَالشُّفْعَةُ فِي النِّصْفِ الْأَوَّلِ) مافی شوفعه له نیوه فروښراوه که ی یه که مدا (لِلشَّرِيكِ الْقَدِيمِ) ته نها ب و هاو به شه کونه که یه، چونکه له کاتی فروشتنی دا- جگه له فروښیاره که- هیچ هاو به شیک یتری له گه لدا نه بو.

ټینجا (وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستر (أَنَّهُ إِنْ عَفَا عَنِ النِّصْفِ الْأَوَّلِ) نه گهر هاو به شه کونه که- ب و کړپاره که یه که م- وازی هیئا له شوفعه ی نیوه فروښراوه که یه که م و لئ ی

وهرنه گرتنه وه، نه و کاته (شَارَكُهُ الْمُشْتَرِي الْأَوَّلُ) کړپاره یه که مه که ش مافی هه یه: هاوبه شی یی
 هاوبه شه کونه که بکا (فِي النُّصْفِ الثَّانِي) له شوفعه ی نیوه فروښراوه که ی دوه مدا، چونکه
 به هوی وازلېهینانه که نیوه ی یه که م بۆته ملک ی نه وی و نه ویش بۆته هاوبه شی هاوبه شه
 کونه که (وَالْأَوَّلُ) به لام نه گه ر هاوبه شه کونه که وازی نه هینا و نیوه که ی یه که می به شوفعه
 وهر گرتنه وه، نه و کاته (فَلَا) کړپاره یه که مه که نابیته هاوبه شی کونه که و مافی نیه هیچ له
 نیوه فروښراوه که ی دوه م وهریگریته وه، چونکه نیوه که ی خوی به شوفعه لی وهریگراوه و
 هر له و کاتیشدا هاوبه شیه که شی نه ماوه.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی پاستر (أَنَّهُ لَوْ عَا أَحَدُ الشَّفِيعَيْنِ) نه گه ر یه کی که له شوفعه گره کان
 وازی هینا له مافی خوی (سَقَطَ حَقُّهُ) به و وازمینانه مافی شوفعه ی له ده ست ده چی و
 (وَتَأْخِيرَ الْآخَرِ) هاوبه شه که ی تریش ده بیته سهریشک: (بَيْنَ أَخْذِ الْجَمِيعِ وَتَرْكِهِ)
 له نیوان نه وه ی هه موو به شه فروښراوه که به شوفعه وهریگریته وه، یان واز
 له هه مووی بیتن، که واته: (وَلَيْسَ لَهُ الْاِقْتِصَارُ عَلَى حَصَّتِهِ) مافی نیه ته نها به شی خوی له
 وَأَنَّ الْوَاحِدَ إِذَا اسْقَطَ بَعْضَ حَقِّهِ سَقَطَ كُلُّهُ، وَلَوْ حَضَرَ أَحَدُ الشَّفِيعَيْنِ
 فَلَهُ أَخْذُ الْجَمِيعِ فَبِالْحَالِ فَإِذَا حَضَرَ الْغَائِبُ شَارَكُهُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ لَهُ تَأْخِيرَ الْأَخْذِ
 إِلَى قُدُومِ الْغَائِبِ، وَلَوْ اشْتَرِيَ شِقْصًا فَلِلشَّفِيعِ أَخْذُ نَصِيبِهِمَا وَنَصِيبِ أَحَدِهِمَا،
 وَلَوْ اشْتَرَى وَاحِدٌ مِنْ اثْنَيْنِ فَلَهُ أَخْذُ حِصَّةِ أَحَدِ الْبَائِعَيْنِ فَبِالْأَصَحِّ،
 وَالْأَظْهَرُ أَنَّ الشُّفْعَةَ عَلَى الْفَوْرِ، فَإِذَا عَلِمَ الشَّفِيعُ بِالْبَيْعِ فَلْيُبَادِرْ عَلَى الْعَادَةِ،

به شه فروښراوه که - به شوفعه - وهریگریته وه (و) هر به فرموده ی پاستر: (أَنَّ الْوَاحِدَ
 إِذَا اسْقَطَ بَعْضَ حَقِّهِ) نه گه ر یه که شوفعه گر به شیکی مافی خوی له ده ست دا، نه وه (سَقَطَ
 كُلُّهُ) گشت مافه که ی خوی له ده ست ده چی.

(وَلَوْ حَضَرَ أَحَدُ الشَّفِيعَيْنِ) نه گه ر له دوو شوفعه گره کان ته نها یه کیکیان حازر بو (فَلَهُ أَخْذُ
 الْجَمِيعِ فِي الْحَالِ) بوی دروسته - هر نیستا - هه موو به شه فروښراوه که به شوفعه
 وهریگریته وه، که واته: هه موو به شه که ده بیته ملک ی خوی و گشت به ره می به شه که ش بوی
 خویه تی تا شوفعه گره که ی نادیار ده گه پښته وه، ټینجا (فَإِذَا حَضَرَ الْغَائِبُ) هر کاتیک
 شوفعه گره که ی نادیار هاته وه، نه و کاته (شَارَكُهُ) نه ویش - نه گه ر - بکا - ده بیته
 هاوبه شی حازره که له شوفعه ی به شه که دا.

(وَالْأَصَحُّ) فرموده ی پاستر: (أَنَّ لَهُ تَأْخِيرَ الْأَخْذِ) شوفعه گره که ی حازریش مافی هه یه
 وهر گرتنه وه که دوا بخا (إِلَى قُدُومِ الْغَائِبِ) تا شوفعه گره که ی نادیار دپته وه، واته: به م
 دواستننه مافه که ی له ده ست ناچی، چونکه عوزی هه یه.

(وَلَوْ اشْتَرِيَ شِقْصًا) نه گه ر دوو کړپار به شیکیان له هاوبه شیک کړی، نه وه

(قَلِّلْ شَفِيعَ) بۆ شوفعه گره که دروسته (أَخَذُ نَصِيبَهُمَا وَنَصِيبَ أَحَدِهِمَا) به شی ههردو کپاره کان به شوفعه وه بگریته وه، هم دروسته تهنه به شی یه کیکیانیش وه بگریته وه. (و) ههروه ها (لَوِ اشْتَرَى وَاحِدٌ مِنْ إِثْنَيْنِ) نه گه ر یه ک کپار له دو هاوبه شانی کپی، نه و کاته ش (فَلَهُ) بۆ شوفعه گره که دروسته (أَخَذُ حِصَّةَ أَحَدِ الْبَائِعِينَ) تهنه به شی فروشیاریک به شوفعه وه بگریته وه هی نه وی تریش واز لی بیئنی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا. (وَالْأَظْهَرُ) به فهرموده ی به هیتر: (أَنَّ الشُّفْعَةَ عَلَى الْفَوْرِ) داواکردنی شوفعه له سه ر په له یه، که وایو: (فَإِذَا عَلِمَ الشُّفِيعُ بِالْبَيْعِ) هه ر کاتیک شوفعه گره که زانی: به شه که فروشراوه (قَلْبَابِدْرُ عَلَى الْعَادَةِ) واجبه: بی دواکه وتن - به گویره ی عاده ت - به په له داوای شوفعه که بکا، به لام نه گه ر نه یزانی بی به شه که فروشراوه، نه وه مانی شوفعه که ی هه ر به رده وامه، هه رچه ند سالتیکشی به سه ردا بپروا.

ههروه ها نه گه ر زانی: به شه که فروشراوه، به لام به درۆ پاره یه کی زوریان پی گوت، بۆیی وازی لی هینا، یان نه یده زانی مانی شوفعه ی هه یه، یان نه یده زانی په له کردن واجبه، یان

فَإِنْ كَانَ مَرِيضاً أَوْ غَائِباً عَنْ بَلَدِ الْمُشْتَرَى أَوْ خَائِفاً مِنْ عَدُوِّ فَلْيُوكِّلْ إِنْ قَدَرَ، وَإِلَّا فَلْيُشْهَدْ عَلَى الطَّلَبِ، فَإِنْ تَرَكَ الْمَقْدُورَ عَلَيْهِ مِنْهُمَا بَطْلَ حَقِّهِ فَلَا أَظْهَرَ، فَلَوْ كَانَ فِصْلًا أَوْ حَمَامٍ أَوْ طَعَامٍ فَلَهُ الْإِثْمَامُ، وَلَوْ آخَرَ وَقَالَ لَمْ أَصْدَقِ الْمُخْبِرَ لَمْ يُعْذَرْ إِنْ أَخْبَرَهُ عَدْلَانِ، وَكَذَا ثَقَّةٌ فَلَا أَصَحَّ، وَيُعْذَرُ إِنْ أَخْبَرَهُ مَنْ لَا يُقْبَلُ خَبَرُهُ، وَلَوْ أَخْبَرَ بِالْبَيْعِ بِأَلْفٍ فَتَرَكَ فَبَانَ بِخَمْسِمِائَةٍ

شوفعه گره که یه تیم بوو و سه ر په رشتکاره که ی شوفعه ی بۆ وه رنه گرتبو، یان وازی لی هینا بو، له و حاله تانه شدا په له کردن واجبه نیه، واته: تا عوزده که یان لاده چی، مانی شوفعه یان هه ر ده میننی، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه. ههروه ها نه گه ر سه ر په رشتکاری مزگه وتیش به شه که ی به شوفعه بۆ مزگه وت وه رنه گرتوه، یان وازی لی هینا، مزگه وته که مافه که ی له ده ست ناچی و مانی به شوفعه وه رگرتنه وه ی هه ر ده میننی، ههروه که له (الشبراملسی) دا فهرموده یه تی.

(فَإِنْ كَانَ مَرِيضاً) جا نه گه ر شوفعه گره که: نه خو ش بوو، یان له به ندیخانه دا بوو (أَوْ غَائِباً عَنْ بَلَدِ الْمُشْتَرَى) یان له شوینی کپاره که حازر نه بو (أَوْ خَائِفاً مِنْ عَدُوِّ) یان له دوژمنیک ده ترسا، له و حاله تانه دا (فَلْيُوكِّلْ) با وه کیلیک بگری تا کو داوای شوفعه ی بۆ بکا (إِنْ قَدَرَ) نه گه ر توانای هه بی (وَإِلَّا) به لام نه گه ر توانای وه کیلگرتنی نه بو (فَلْيُشْهَدْ عَلَى الطَّلَبِ) با شاهید بگری له سه ر داواکردنی شوفعه که، جا لی رده دا شاهیدیکیش به سه، بۆ نه وه ی به خویشی سویند بخوا. (فَإِنْ تَرَكَ الْمَقْدُورَ عَلَيْهِ مِنْهُمَا) جا نه گه ر توانای یه کیکی له و دووانه هه بو، به لام هیچیان

نه کرد، واته: نه وه کیلو نه شاهیدی نه گرت، نه کاته (بَطَلَ حَقُّهُ) مافی شوفعهی نامینئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمودهی به هیئتردا (قَلَوْ كَانَ فِي صَلَافٍ) جا نه گهر زانی به شه که فروشراوه، به لام خه ریکی نویژکردن بوو (أَوْ حَمَامٍ) یان له گهر ماودا بوو (أَوْ طَعَامٍ) یان خه ریکی خواردن بوو (قَلَّهْ الْإِثْمَامُ) بژی دروسته نه وانه ته و او بکا، ئینجا داوای شوفعه بکا. (وَلَوْ أُخِرَ) نه گهر شوفعه گره که داواکردنی شوفعهی دواخستو (وَقَالَ لَمْ أَصْدُقِ الْمُخْبِرِ) گوتی: باوه پم به هه والده ره که نه کرد، بژی دوام خست. نه وه (لَمْ يُعْذَرْ) عوزی وه رناگیری (إِنْ أَخْبَرَهُ عَدْلَانِ) نه گهر دوو دادپه روه هه واله که یان بژی هیئابی (وَكَذَا ثَقَّةٌ) هه روه ها نه گهر باوه پ پیگراو یکیش هه واله که ی بداتی، عوزی نادریئتی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمودهی راستردا، به لام (وَيُعْذَرُ) عوزی دواخستنی لئ وه رده گیری (إِنْ أَخْبَرَهُ مَنْ لَا يُقْبَلُ خَبَرُهُ) نه گهر یه کیکی قسه وه رنه گیراوه واله که ی بداتی: وه ک فاسقو مندا.

(وَلَوْ أَخْبَرَ بِالْبَيْعِ بِالْفِ) نه گهر پئیان گوت: به شه که به هه زار دینار فروشراوه (فَتَرَكَ) نه ویش وانی له شوفعه که هیئا (فَبَانَ بِخَمْسِمِائَةٍ) ئینجا ئاشکرا بوو: به پینجسه دینار بَقِيَ حَقُّهُ، وَإِنْ بَانَ بِأَكْثَرَ بَطَلَ، وَلَوْ لَقِيَ الْمُشْتَرِيَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، أَوْ قَالَ بَارَكَ اللَّهُ فِي صَفْقَتِكَ لَمْ يَبْطُلْ، وَفِي الدُّعَاءِ وَجْهٌ، وَلَوْ بَاعَ الشَّفِيعُ حِصَّتَهُ جَاهِلًا بِالشُّفْعَةِ فَلَا صَحُّ بَطْلَانِهَا.

(کتاب القراض)

الْقَرَضُ وَالْمُضَارَبَةُ أَنْ يَدْفَعَ إِلَيْهِ مَالًا لِيَتَجَرَ فِيهِ وَالرَّيْحُ مُشْتَرَكٌ،

فروشراوه، نه وه (بَقِيَ حَقُّهُ) مافی شوفعهی هه رده مینئ (وَإِنْ بَانَ بِأَكْثَرَ) به لام نه گهر ئاشکرا بوو به زیاتر فروشراوه، نه کاته (بَطَلَ) مافی شوفعهی نامینئ.

(وَلَوْ لَقِيَ الْمُشْتَرِيَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ) نه گهر شوفعه گره که گه یشته کپیاره که و سه لامی لئ کرد (أَوْ قَالَ بَارَكَ اللَّهُ فِي صَفْقَتِكَ) یان پیئ گوت: خوا به ره که ت بخته مامله ته که ت (لَمْ يَبْطُلْ) به وانه مافی شوفعهی له دهست ناچی (وَفِي الدُّعَاءِ وَجْهٌ) به لام له دوعا کردنه که دا فهرموده یه کی بژی هیئ هه یه: شوفعهی پی له دهست ده چی.

(وَلَوْ بَاعَ الشَّفِيعُ حِصَّتَهُ) نه گهر شوفعه گره که ش-وه ک هاوبه شه که ی تر-هه موو به شه که ی خوی فروشت (جَاهِلًا بِالشُّفْعَةِ) له حاله تی فروشتنیشدا نه یزانیبو مافی شوفعهی هه یه، یان نه یزانیبو هاوبه شه که شی به شه که ی خوی فروشته، نه وه (فَالْأَصَحُّ بَطْلَانِهَا) به فهرموده ی راستر: مافی شوفعهی نامینئ، چونکه به هوی فروشتن هاوبه شه که ی لاچوو، به لام نه گهر هه موو به شه که ی خوی نه فروشتبو، به لکو هه ندیکی مابو، نه کاته نه گهر نه یزانیبی، مافی شوفعهی ده مینئ، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاند فهرموویانه.

﴿کتاب القراض: په پتوکی مامله تی قازانجی هاوبه ش﴾

(الْقَرَضُ وَالْمُضَارَبَةُ) نه و دوو وشه یه بژی مامله تی قازانجی هاوبه ش ده گوتترین،

مه به ستيش به و مامله ته نه مه يه: (أَنْ يَدْفَعَ إِلَيْهِ مَالًا) خاوهن ماله كه هه نديك پاره و پول بداته كريكاريك (لِيَتَجَرَّ فِيهِ) تاكو بازرگاني پي بكاو (وَالرَّيْحُ مُشْتَرَكٌ) قازانجه كه ش هاويهش بي له نيوان هه ردووكياندا.

جا نه و مامله ته به (إجماع) ي زانا ياني ئيسلام دروسته، هه ﴿عَنْ نَفِيسَةَ بِنْتِ مُثَيَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ضَارَبَ لِحَدِيحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَبْلَ الْبُعْثَةِ - بِمَالِهَا إِلَّا شَامَ﴾ رواه ابو نعيم وغيره، وهذا مشهور، پيغه مبه رﷺ پيش بووني به پيغه مبه ر بازرگاني به مالى (خديجة) كرد بى وولاتى شام. واته: له دواى بوونيشى به پيغه مبه ر، نه و مامله ته ي پهد نه كردو ته وه، سه حابه كانيش كردويانه.

ئينجا بزانه: مامله ته قازانجى هاويهش له م پوكنانه پيك دى: (أَلَمَال) مالى بازرگانيه كه. (أَلَمَالِك) خاوه نه كه: كه پاره كه ده دا. (أَلْعَامِل) كريكاره كه: كه پاره كه وهرده گري و بازرگاني پي ده كا. (أَلرَّيْح) قازانجه كه. (أَلصِّيغَةُ): گزته ي مامله ته كه. (أَلْعَمَل): كار كردن كه بازرگانيه كه يه.

وَيُشْتَرَطُ لِصِحَّتِهِ كَوْنُ الْمَالِ ذَرَاهِمَ أَوْ دَنَانِيرَ خَالِصَةً، فَلَا يَجُوزُ عَلَى تَبَرٍ وَحُلِيِّ وَمَغْشُوشٍ وَعَرُوضٍ، وَمَعْلُومًا مُعَيَّنًا، وَقِيلَ يَجُوزُ عَلَى إِحْدَى الصَّرْتَيْنِ،

(وَيُشْتَرَطُ لِصِحَّتِهِ) به مه رج داده ندرى: بى دروست بووني مامله ته قازانجى هاويهش (كَوْنُ الْمَالِ ذَرَاهِمَ أَوْ دَنَانِيرَ خَالِصَةً) سه رمايه ي مالى بازرگانيه كه، يان ديرهمى زيو، يان دينارى زى پى بى گه رد بى، كه وابو: (فَلَا يَجُوزُ عَلَى تَبَرٍ) نه و مامله ته دروست نيه: له سه ر زى پو زيوى ليكنه دراو بى، هه م (وَ حُلِيِّ) دروست نيه له سه ر خشلى زى پو زيو بى، هه م (وَمَغْشُوشٍ) دروست نيه: له سه ر ديرهم و دينارى فيل تى داكراو بى، هه م (وَعَرُوضٍ) دروست نيه له سه ر كه لوپه ل بى، واته: نه وانه ي پابردو دروست نيه بكرينه سه رمايه ي مامله ته قازانجى هاويهش، وه بلئ: نه م زى پره، يان نه م گه نه بيه بازرگاني پي بكه، قازانجمان به نيويه ي، يان بلئ: نه و خشله م، يان نه م جله م بى بفرقه قازانجمان به نيويه ي، واته: مامله ته كه دروست نابى، چونكه نه وانه پاره نين.

﴿ نَاكَاذَارِي ﴾ يه كه م: چه ند زانايه كى ناييني پيگه يان داوه: به پاره ي (مَغْشُوشِ) ي فيل تى داكراو يش نه و مامله ته قازانجى هاويهش بكرى، به و مه رجه ي له بازپدا په واجى هه بى، ئيمامى (السُّبْكِي) ش نه و فه رموده يه ي هه لى ژاردوه، هه روه كه له زۆريه ي سه رچاوه كاندا فه رموويانه، كه وابو: چاره مان نيه و ده بى به فه رموده ي نه وانه په فتار بكه ين: نه گه ر بمانه وى مامله ته قازانجى هاويهش به پاره ي نه م سه رده مه بكه ين، چونكه نه ويش ئيستا جيگري پاره ي زى پ و زيوه و له بازپدا په واجى هه يه، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

دووه م: به مه زه بى ئيمام (أحمد): نه گه ر كه سيك وولاغه كه ي بداته كه سيكى تر تاكو

کریکاری پی بکاو کری په کهش له نیتوانیادا به نیوهی، یان به سټیهک بی، نه وه دروسته، هرهوک له (مغنی ابن قدامه) دا فهرموویه تی، که وایو: نو تومبیله کانی هم سرده مهش - به مه زه بی نیمام (أحمد) - هه مان بپیری وولاغی بق ده دری، وَاللّهُ أَعْلَمُ. (وَمَعْلُومًا) هه م هرجه: سه رمایه ی مامله ته که زاندر او بی، هه م (مُعَيَّنًا) دیارکراویش بی، که واته: دروست نیه بلئ: نه و قهرزه ی له سر توم هیه، یان نه و قهرزه ی له سر فلانکه سم هیه بازرگانی پی بکه. به لکو هرجه: قهرزه که وهریگریته وه، نینجا مامله ته که بیه ستی و بیداته کریاره که.

به لام له مه زه بی نیمامی (حنفی) دا دروسته بلئ: (قهرزه که م له فلانکه س وهریگره وه و بازرگانی قازانجی هاویه شی پی بکه). یان بلئ: (هم که لویه لم بق بفروشه و به پاره که ی بازرگانی قازانجی هاویه ش بکه). هرهوک له کتیبه کانی خویاندا پوون کراوته وه. (وَقِيلَ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا (يَجُوزُ عَلَىٰ إِحْدَى الصُّرَتَيْنِ) دروسته بلئ: به یه کیک له م دوو کیسه پاره یه بازرگانی بکه.

وَمُسْلِمًا إِلَى الْعَامِلِ فَلَا يَجُوزُ شَرْطُ كَوْنِ الْمَالِ فِي يَدِ الْمَالِكِ، وَلَا عَمَلِهِ مَعَهُ، وَيَجُوزُ شَرْطُ عَمَلِ غُلَامِ الْمَالِكِ مَعَهُ عَلَى الصَّحِيحِ، وَوُظِيفَةُ الْعَامِلِ التَّجَارَةُ وَتَوَابِعُهَا كَنَشْرِ الثِّيَابِ وَطَيِّهَا، فَلَوْ قَارَضَهُ لِيَشْتَرِيَ حَنْطَةً فَيَطْحَنَ وَيَخْبِزَ، أَوْ غَزَلَ يَنْسُجُهُ وَيَبِيعُهُ فَسَدَ الْقَرَضُ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَشْرطَ عَلَيْهِ شَرَاءَ مَتَاعٍ مُعَيَّنٍ أَوْ نَوْعٍ يَنْدُرُ وُجُودُهُ، أَوْ مُعَامَلَةً شَخْصٍ، وَلَا يَشْتَرطُ بَيَانُ مُدَّةِ الْقَرَضِ،

(وَمُسْلِمًا إِلَى الْعَامِلِ) هه م ده بی ماله که ته سلیمی کریکاره که بکړی، که وایو: (فَلَا يَجُوزُ شَرْطُ كَوْنِ الْمَالِ فِي يَدِ الْمَالِكِ) دروست نیه به هرچی ماله که له دهستی خاوه ن پاره که دابی (وَلَا عَمَلِهِ مَعَهُ) هه م دروست نیه به هرچی خاوه ن پاره کهش له گه ل کریکاره که کاری بازرگانیه که بکا، به لام (وَيَجُوزُ شَرْطُ عَمَلِ غُلَامِ الْمَالِكِ مَعَهُ) دروسته به هرچی کویله ی خاوه نه که له گه ل کریکاره که کاری بازرگانی بکا (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فهرمووده ی پاست، هرهو ها دروسته به هرچی به وولاغی، یان به نو تومبیلی خاوه ن ماله که: ماله که بار بکړی. (وَوُظِيفَةُ الْعَامِلِ) له و مامله ته دا نه رکی سه رشانی کریکاره که: (التَّجَارَةُ) بازرگانی یه، واته: کرپین و فروشتنه، هه م (وَتَوَابِعُهَا كَنَشْرِ الثِّيَابِ وَطَيِّهَا) نه و کارانه ی پابه ندی بازرگانیه که نه: وهک بللوکردن و پیچانه وهی جل و به رگو که لویه لی تر، هه م پیوان و کیشان به گویره ی عاده ت (فَلَوْ قَارَضَهُ) جا نه گه ر پاره ی دایه کریکاریک بق قازانجی هاویه ش (لِيَشْتَرِيَ حَنْطَةً فَيَطْحَنَ وَيَخْبِزَ) تا کو گه نمی پی بکړی، جا گه نمه کهش به اپی و بیکاته نان (أَوْ غَزَلَ يَنْسُجُهُ وَيَبِيعُهُ) یان پیسیکی پی بکړی و بیچنی و بیفروشی، له هه ردو و مه سه له دا (فَسَدَ الْقَرَضِ)

مامله تی قازانجی هاویه ش به تال ده بیته وه دروست نابئ، چونکه ئه و جوره کارانه ئه رکی سهرشانی کریکاره که نین، به لکو به کری ئه نجام ده درین.

﴿ ئاگاداری ﴾: به مه زه بی ئیمام (أحمد) دروسته: پارچه قوماشیک بداته به رگدروویک تاکو بیکاته کراس و بیفرۆشی، نیوه ی قازانجیشی - له به رامبه ر کاره که ی - بداتی، ههروه که له (مغنی ابن قدامه) دا فه رموویه تی.

(وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَشْرَطَ عَلَيْهِ شِرَاءَ مَتَاعٍ مُعَيَّنٍ) دروست نیه له سهر کریکاره که به مه رج دابئی: که لوپه لیکی دیارکراو بکپی، وه که بلئ: ته نها ئه م گهنه، یان ئه م جله بکپه (أَوْ نَوْعٍ يَنْدُرُ وَجُودُهُ) یان به مه رج دابئی: جۆریکی وه ها بکپی: که که م ده ست بکه وی، وه که بلئ: ته نها ئه سپو مایینی بازوو بکپه (أَوْ مُعَامَلَةً شَخْصٍ مُعَيَّنٍ) یان به مه رج دابئی، کپین، یان فرۆشتن ته نها له گه ل مرقۆتیکی دیارکراو بکا.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) به مه رج داناندی (بَيَانُ مُدَّةِ الْقِرَاضِ) ماوه ی مامله تی قازانجی هاویه ش دیاری بکری، چونکه کاتی قازانج کردن دیار نیه، که وابو: ئه گه ر گوتی: تا ماوه ی سالیك

فَلَوْ ذَكَرَ مُدَّةً وَمَنْعَهُ التَّصَرُّفَ بَعْدَهَا فَ
فَلَا فِالْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ اخْتِصَاصُهُمَا بِالرَّ

قَارِضَتِكَ عَلَى أَنَّ كُلَّ الرِّبْحِ لَكَ فَقِرَاضٌ فَاسِدٌ، وَقِيلَ قِرَاضٌ صَحِيحٌ،
وَإِنْ قَالَ كُلُّهُ لِي فَقِرَاضٌ فَاسِدٌ وَقِيلَ ابْضَاعٌ، وَكَوْنُهُ مَعْلُومًا بِالْجُزْئِيَّةِ،

مامله تی قازانجی هاویه شم له گه ل کردی. ئه وه دروست نابئ، ههروه ها (فَلَوْ ذَكَرَ مُدَّةً) ئه گه ر ماوه یه کی دیاری کردو (وَمَنْعَهُ التَّصَرُّفَ بَعْدَهَا) له دوا ی ماوه که ش قه ده غه ی کرد له ده ستکاری کردن، وه که بلئ: له دوا ی سالیك هیچی تر ده ستکاری ماله که مه که. ئه وه (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله ته که به تال ده بیته وه، به لام (وَإِنْ مَنْعَهُ الشِّرَاءَ بَعْدَهَا) ئه گه ر ته نها له کپین قه ده غه ی کردو، گوتی: له دوا ی سالیك هیچ شتیک مه کپه، ته نها بفروشه. ئه و کاته (فَلَا) مامله ته که به تال نابیته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فه رمووده ی پاستردا، چونکه به هۆی فرۆشتنه که قازانج ده ست ده که وی.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی ئه و مامله ته به مه رج داده ندی (إِخْتِصَاصُهُمَا بِالرِّبْحِ) قازانجه که تاییه ت بئ به خاوه نه که و به کریکاره که، واته: دروست نیه به شیکی قازانجه که بۆ که سیکی تر دابندی (و) ههروه ها مه رجه: (اشْتِرَاكُهُمَا فِيهِ) هه ردوکیان له قازانجه که دا هاویه ش بن: خاوه نه که به هۆی ملکایه تی و کریکاره که ش به هۆی کارکردن.

که وابو: (وَلَوْ قَالَ) ئه گه ر خاوه نه که گوتی (قَارِضَتِكَ عَلَى أَنَّ كُلَّ الرِّبْحِ لَكَ) ئه م پاره یه م به قازانجی هاویه شی دایه تۆ به و مه رجه ی گشت قازانجه که بۆ تۆ بئ. ئه وه (فَقِرَاضٌ فَاسِدٌ)

مامله تیکی به تاله، که و ابو: کریکاره که له قازانجی بازرگانیه که هیچی نادریتی، به لام مانی هیه کریی هاوویته له خاوه نه که وه ریگری، چونکه به خوپایی نه و کارهی نه کردوه (وقیل) له فرموده یه کی بی میژدا: (قراض صحیح) مامله تیکی دروسته.

(و) هروه ها (إن قال: کله لی) نه گهر خاوه نه که گوتی: به و مهرجه ی گشت قازانجه که بۆ من بی (قراض فاسد) نه وهش مامله تیکی به تاله، به لام لییره دا کریکاره که مانی هیچ کرییه کی نه؟ چونکه به خوپایی کاره کی کردوه (وقیل) له فرموده یه کی بی میژدا: نه و مامله ته (إبضاع) مال پیدا ناردنیکی به خوپایی به بۆ بازرگانی، واته: وه کیلایه تیه کی به خوپایی به له کرین و فروشتندا.

ئینجا بزانه: له و مهسه لانه ی پابردودا- به هوی ئیزنه که- گشت کرین و فروشتنیکی کریکاره که دروست ده بن، هروه که له (تحفة) و (مغنی) دا فرموویانه.

(و) هروه ها مهرجه: (کونه معلوماً بالجزئیة) ده بی نه ندازه ی هاو به شیه که- به گویره ی به شه کانی قازانجه که- زاندر او بی، وه که بلای: نیوه ی قازانجه که، یان سپیه کی قازانجه که **فَلَوْ قَالَ: عَلَى أَنَّ لَكَ فِيهِ شَرَكَةٌ أَوْ نَصِيبًا فَسَدَ، أَوْ بَيْنَنَا فَالْأَصَحُّ الصَّحَّةُ وَيَكُونُ نَصْفَيْنِ، وَلَوْ قَالَ لِيَ النِّصْفُ فَسَدَ فَبِالْأَصَحِّ، وَإِنْ قَالَ: لَكَ النِّصْفُ صَحَّ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ شَرَطَ لِأَحَدِهِمَا عَشْرَةً أَوْ رُبْعَ صِنْفٍ فَسَدَ. (فصل) يُشْتَرَطُ إِجَابٌ وَقَبُولٌ، وَقِيلَ يَكْفِي الْقَبُولُ بِالْفِعْلِ، وَشَرَطُهُمَا كَوَكِيلٍ وَمُؤَكَّلٍ،**

بۆ تو. که و ابو: (فَلَوْ قَالَ) نه گهر خاوه نه که گوتی: نه م پاره یه م به قازانجی هاو بهش دایه تو (عَلَى أَنَّ لَكَ فِيهِ شَرَكَةٌ أَوْ نَصِيبًا) به و مهرجه ی: تو ش به شیکت له قازانجه که دا هه بی، یان تو ش هاو بهش بی له قازانجه که دا. نه وه (فَسَدَ) مامله ته که به تال ده بیته وه.

(أَوْ بَيْنَنَا) به لام نه گهر گوتی: قازانجه که هاو بهش بی: له نیوان هردوو کماندا. نه وه (فَالْأَصَحُّ الصَّحَّةُ) به فرموده ی راستر مامله ته که دروسته و (وَيَكُونُ نَصْفَيْنِ) قازانجه که ده بیته نیوه له نیوانیاندا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر خاوه نه که گوتی: (لِيَ النِّصْفُ) نیوه ی قازانجه که بۆ من بی. به لام باسی کریکاره کی نه کرد، نه و کاتهش (فَسَدَ فِي الْأَصَحِّ) مامله ته که به تال ده بیته وه، له فرموده ی راستردا.

به لام (وَإِنْ قَالَ لَكَ النِّصْفُ) نه گهر گوتی: نیوه ی قازانجه که بۆ تو بی. باسی خۆیشی نه کرد، نه و کاته (صَحَّ عَلَى الصَّحِيحِ) مامله ته که دروست ده بی له سه ر فرموده ی راست. (وَلَوْ شَرَطَ لِأَحَدِهِمَا) نه گهر خاوه نه که- بۆ خۆی، یان بۆ کریکاره که ی- به مهرجی دانا: (عَشْرَةً) له قازانجه که ده دیناری هه بی (أَوْ رُبْعَ صِنْفٍ) یان به مهرجی دانا: یه کیکیان

قازانجی جوړه مالټکی نه و بازرګانیه ی هېږ، نه وه له هردوو مهسه له دا (فسد) مامله ته که به تال ده بیته وه، چونکه واده یې ته نه ا ده دیناره که قازانج ده یې، یان ته نه ا جوړه که قازانج ده ا، نه و کاته ش تاییه ت ده یې به یه کیکیان نه ک به هردو وکیان.

﴿فَصَلِّ لَهٗ بِاسَى ګوټه و مهرجه کانی خاوه نه که و کریکاره که﴾

(يُشْتَرَطُ) بؤ دروستبوونی مامله تی قازانجی هاو به ش به مهرج داده ندړئ: (إِجَابُ) ګوته ی مال ویدان هېږ، وه ک بلئ: نه م پاره یه م به قازانجی هاو به شی دایه تؤ. یان بلئ: نه م پاره یه م لئ وهریګره و بازرګانیه ی پئ بکه قازانج به نیوه بییمان.

(وَقَبُولُ) هم ګوته ی قبول کردنیش هېږ (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی هیژدا: (يَكْفِي الْقَبُولُ بِالْفِعْلِ) قبول کردنی به کردار به سه و پیویست به ګوټن ناکا.

(وَشَرَطُهُمَا) مهرجی خاوه نه که و کریکاره که (كَوَكِيلٍ وَمُوكِّلٍ) وه کو مهرجه کانی وه کیلو وه کیلګره، که و ابو: نه ګر یه کیکیان مندا، یان شیت، یان قه ده غه کراو، یان ټوړلټکراو بوو، نه وه مامله ته که دروست نابې، به لام بؤ سه رپه رشتکاری شیت و مندا، دروسته: وَلَوْ قَارَضَ الْعَامِلُ آخَرَ بِإِذْنِ الْمَالِكِ لِيُشَارِكُهُ فِي الْعَمَلِ وَالرَّيْحَ لَمْ يَجْزُ فِي الْأَصَحِّ، وَبِغَيْرِ إِذْنِهِ فَاسِدٌ، فَإِنْ تَصَرَّفَ الثَّانِي فَتَصَرَّفُ غَاصِبٍ: فَإِنْ اشْتَرَى فِي الذَّمَّةِ وَقُلْنَا بِالْجَدِيدِ فَالرَّيْحُ لِلْعَامِلِ الْأَوَّلِ فِي الْأَصَحِّ وَعَلَيْهِ لِلثَّانِي أُجْرَتُهُ، وَقِيلَ هُوَ لِلثَّانِي،

پاره ی نه وان به قازانجی هاو به ش بداته نه و جوړه که سه ی: که دروسته مالی نه وانی له لای دابنئ، هره وه له زوړیه ی سه رچاوه کاند ا فرمودو یانه.

(وَلَوْ قَارَضَ الْعَامِلُ آخَرَ بِإِذْنِ الْمَالِكِ) نه ګر کریکاره که - به ئیزنی خاوه نه که - پاره که ی وی به قازانجی هاو به ش دایه که سیکی تر (لِيُشَارِكُهُ فِي الْعَمَلِ وَالرَّيْحَ) تا کو نه و که سه ش هاو به شی کریکاره که بکا: له کار کردن و له قازانجدا (لَمْ يَجْزُ) نه وه مامله ته که ی دوو هم حه لال نه و دروست نابې (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، به لام مامله ته که ی یه که م هر به دروستی ده مینیته وه.

که و ابو: نه ګر کریکاره دوو مه که - له و مامله ته دروست نه بوو ده ا - کړین و فروشتنی کردو قازانجی کرد، نه وه گشت قازانجه که بؤ خاوه ن پاره که یه، خاوه نه که ش کړی هاو وینه ده داته نه و کریکاره دوو مه، کریکاره یه که مه که ش - نه ګر هیچ کاری نه کرد بئ - هیچی نادریتی، هره وه له (نهاية) دا فرمودو یه تی.

(و) هر نه و جوړه مامله ته ی پراېردو (بِغَيْرِ إِذْنِهِ) بی ئیزنی خاوه نه که (فاسد) به تال و دانامه زړئ، که و ابو: (فَإِنْ تَصَرَّفَ الثَّانِي) نه ګر کریکاره دوو مه که - بی ئیزنی خاوه نه که - کړین و فروشتنی کرد، نه وه (فَتَصَرَّفُ غَاصِبٍ) ده ستکاری زه و ته که ره و ده بیته زامین.

ئىنجا (فَإِنْ اشْتَرَى فِي الدَّمَةِ) ئەگەر كرىكارە دوو مەكە شتىكى بۇ كرىكارەكە يەكەم بە قەرز كېرى، ئىنجا قەرزەكەشى لە مالى ماملەتەكە داپەو قازانجىشى كرد (وَقُلْنَا بِالْجَدِيدِ) ئەگەر- لە باسىزە وتكردندا- بە فەرمودەى نوئى ئىمامى (الشافعى) بلىين: قازانج گشتى بۇ زەوتكەرەكە يە ئەگەر بە قەرز كېرى، ئەو كاتە لەم مەسەلە يەشدا (فَالرَّيْحُ لِلْعَامِلِ الْأَوَّلِ) گشت قازانجەكە بۇ كرىكارەكە يەكەمە (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرمودەى پاستردا، چونكە كرىنەكە بۇ وى دامەز اوو دروست بوو، دوو مەكەش وەكو وەكلىك بە ئىزنى وى بۇ وى كرىو يەتى، كەوابو: (وَعَلَيْهِ لِلثَّانِي أُجْرَتُهُ) لە سەر كرىكارەكە يەكەم واجبە: كرىى كرىكارەكەى دوو مەكەش، چونكە بەشى لە قازانجەكە نىو بە خۇپايش ئەو كارەى نەكردو، بەلام دوو مەكەش دەبىتە زامىنى ئەو پارەيەى لە قەرزى داو تەو، چونكە قەرز دانەو كەى ناشەرىيەو دروست نەبوو، كەوابو: تۆلەى پارەكە دەداتە خاوەنەكەى، ەروەك لە زۆربەى سەرچاوەكاندا فەرمووانە (وَقِيلَ) لە فەرمودەيەكى بى مېزدا: (هُوَ لِلثَّانِي) قازانجەكە گشتى بۇ كرىكارەكەى دوو مە.

وَإِنْ اشْتَرَى بَعَيْنٍ مَالِ الْقِرَاضِ فَبَاطِلٌ، وَيَجُوزُ أَنْ يُقَارِضَ الْوَاحِدُ اثْنَيْنِ مُتَفَاضِلًا وَمُتَسَاوِيًا، وَالْإِثْنَانِ وَاحِدًا وَالرَّيْحُ بَعْدَ نَصِيبِ الْعَامِلِ بَيْنَهُمَا بِحَسَبِ الْمَالِ، وَإِذَا فَسَدَ الْقِرَاضُ نَقَدَ تَصَرَّفَ الْعَامِلُ، وَالرَّيْحُ لِلْمَالِكِ، وَعَلَيْهِ لِلْعَامِلِ أُجْرَةٌ مِثْلَ عَمَلِهِ إِلَّا إِذَا قَالَ قَارِضُكَ وَجَمِيعُ الرَّيْحِ لِي فَلَا شَيْءَ لَهُ فِي الْأَصَحِّ، وَتَصَرَّفَ الْعَامِلُ مُحْتَاطًا لَا بَغْيٍ وَلَا نِسِيَّةٍ

بەلام (وَإِنْ اشْتَرَى بَعَيْنٍ مَالِ الْقِرَاضِ) ئەگەر كرىكارەكەى دوو مەكە بە خودى مالى ماملەتەكە شتىكى كېرى، ئەو كاتە (فَبَاطِلٌ) كرىنەكە- لە سەر فەرمودەى نوئى- بەتالەو بۇ ھىچتىكان دانامەزى، ەروەك لە مەرجى چوارەمى ماملەت پىكراودا پوونمان كردهو.

(وَيَجُوزُ أَنْ يُقَارِضَ الْوَاحِدُ اثْنَيْنِ) دروستە: يەك خاوەن پارەكەى بە قازانجى ھاوبەش بداتە دوو كرىكاران: جا (مُتَفَاضِلًا) بەشى يەككىكان- لە قازانجەكە- لەوى تر زياتر بى (وَمُتَسَاوِيًا) يان يەكسان بى (و) ەروەها بە پىچەوانەو ەش دروستە (الْإِثْنَانِ وَاحِدًا) دوو خاوەن ماملەتى قازانجى ھاوبەش لەگەل يەك كرىكار بېستەن، ئىنجا (وَالرَّيْحُ) قازانجى مالاكەى ەردووكيان (بَعْدَ نَصِيبِ الْعَامِلِ) پاش ئەو ەى بەشى كرىكارەكەى لى- ەوەرگىرا (بَيْنَهُمَا بِحَسَبِ الْمَالِ) لە نىوان ەردووكياندا بە گوڤرەى پارەكەيان دەبى، واتە: ئەگەر خاوەنىك دوو ەزار دىنارى دابوئى، خاوەنەكەى تریش ەزارى دابوئى، نىو ەى قازانجىشان بۇ كرىكارەكە دانابو، ئەو كرىكارەكە نىو ەى قازانجەكە وەردەگرئ، ئىنجا لە نىو ەكەى تریش: خاوەنى ەزارەكە بەشىكى لى- ەوەرەگرئو خاوەنى دوو ەزارەكەش دوو بەشى لى

وهرده گری، ههروهك له (مغنى)دا فرموويه تى.

(وَإِذَا قَسَدَ الْقِرَاضُ) ههركاتيك مامله تى قازانجى هاويهش به تال و نا دروست بوئى (نَقَذَ تَصَرَّفُ الْعَامِلِ) دهستكارى كړيكاره كه به كړين و فروشتن، جى به جى ده بى و به دروستبوئى داده ندرى، چونكه ئيزندانه كه ههركه به رده وامه، به لام (وَالرَّيْحُ لِلْمَالِكِ) قازانجه كه گشتى بى خاوهن پاره كه يه و (وَعَلَيْهِ لِلْعَامِلِ أَجْرُهُ مِثْلَ عَمَلِهِ) له سه ر خاوهنه كه ش واجبه: كرى و وينه ي كاره كه بداته كړيكاره كه، هه رچند هيچ قازانجيشى نه كړدى، چونكه به خوپايى نه و كاره ي نه كړدو (إِلَّا إِذَا قَالَ) ته نها له و كاته دا نه بى: كه خاوهنه كه بلئ: (قَارَضْتُكَ وَجَمِيعُ الرِّبْحِ لِي) مامله تى قازانجى هاويه شم له گه ل كړدى و هه مو قازانجه كه ش بى من بى، نه و كاته (فَلَا شَيْءَ لَهُ) كړيكاره كه مافى هيچ كرى و هيچ قازانجيكى نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ي پاستردا، چونكه به خوپايى كاره كه ي كړدو.

(وَيَتَصَرَّفُ الْعَامِلُ مُحْتَاطًا) كړيكاره كه به پاريزكاريه وه دهستكارى له ماله كه دا ده كا، كه و ابو: (لَا يَغْنَبُ) نابى به زهره ريكي ناشين كړين و فروشتن بكاو (وَلَا نَسِيئًا) نابى بِلَا إِذْنٍ، وَلَهُ الْبَيْعُ بَعْرَضٍ، وَلَهُ الرُّدُّ بَعِيْبٍ تَقْتَضِيهِ مَصْلَحَةٌ، فَإِنْ اقْتَضَتْ الْإِمْسَاكَ فَلَا فِي الْأَصَحِّ، وَلِلْمَالِكِ الرُّدُّ، فَإِنْ اخْتَلَفَا عُمِلَ بِالْمَصْلَحَةِ، وَلَا يُعَامِلُ الْمَالِكُ، وَلَا يَشْتَرِي لِلْقِرَاضِ بِأَكْثَرَ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ، وَلَا مَنْ يَعْتِقُ عَلَى الْمَالِكِ بغيرِ إِذْنِهِ، وَكَذَا زَوْجُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ فَعَلَ لَمْ يَقَعْ لِلْمَالِكِ، وَيَقَعُ لِلْعَامِلِ إِنْ اشْتَرَى

به قه رزيش كړين و فروشتن بكا (بِلَا إِذْنٍ) به بى ئيزنى خاوهنه كه (وَلَهُ الْبَيْعُ بَعْرَضٍ) بى كړيكاره كه دروسته: كړين و فروشتنه كه به كه لويه ليكى - جگه له پاره - بكا، به لام دروست نيه: كړين و فروشتنه كه به پاره يه كي تى - جگه له پاره ي شوينه كه - بكا، چونكه پاره كه ي تر له و شوينه دا په و اجى نيه.

(وَلَهُ الرُّدُّ بَعِيْبٍ) بى كړيكاره كه دروسته، به لكو واجبه: كه لويه لي كړاو بى فروشياره كه بگه پيښته وه به هوى عه ييكي وه ها: كه نه يزانيبي، له و حاله تى كه (تَقْتَضِيهِ مَصْلَحَةٌ) به رژه وه نديه ك گه پاندنه وه كه ي بوئ، به لام (فَإِنْ اقْتَضَتْ الْإِمْسَاكَ) نه گه ر به رژه وه نديه كه گرته وه ي عه ييداره كه ي ده ويا (فَلَا) نابى بيگه پيښته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ي پاستردا (و) هه روه ها (لِلْمَالِكِ الرُّدُّ) خاوهنه كه ش مافى گه پاندنه وه ي عه ييداره كه ي هه يه (فَإِنْ اخْتَلَفَا) جا نه گه ر كړيكاره كه و خاوهنه كه له گه پاندنه وه يدا بووه كي شه يان، نه و كاته (عُمِلَ بِالْمَصْلَحَةِ) به گوږه ي به رژه وه ندى كار ده كرى.

(وَلَا يُعَامِلُ الْمَالِكُ) دروست نيه كړيكاره كه مامله تى كړين و فروشتن - به خودى مالى قازانجى هاويه ش - له گه ل خاوهنه كه بكا، هم دروست نيه دوكانيشى لي به كرى بگرى بى

ئەو ھەي كەلۈپەلى قازانچى ھاوبەشى تىدا دابىنى، ھەروەك لە (الشروانى)دا ھەرموويەتى، بەلكو ئەگەر خاوەنەكە دوو كرىكارى ئەو ماملەتەى ھەبون، بۆ ئەوانىش دروست نىە: بە خودى مالى قازانچى ھاوبەش كرىن و فروشتن لەگەل يەكترى بكن، چونكە لە گشت ئەو مەسەلانەى پابردودا دەبىتە مالفروشتنى يەك خاوەن بە مالى ھەمان خاوەن، ھەروەك لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا ھەرموويانە، بەلام دروستە كرىكارەكە بە مالى خۆى مالى بازىرگانىەكە لە خاوەنەكە بکپئ بۆ خۆى، ھەروەك لە (تحفة)دا ھەرموويەتى.

(وَلَا يَشْتَرِي لِلْقِرَاضِ بِأَكْثَرِ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ) نابئ بۆ قازانچى ھاوبەش بە زياتر لە سەرمايەى ماملەتەكە شت بکپئ بئ ئىزنى خاوەنەكە، ھەم (وَلَا مَنْ يَغْتَنِقُ عَلَى الْمَالِكِ بغيرِ إِذْنِهِ) نابئ -بئ ئىزن- كۆپلەيەكى وەھا بکپئ: كە لە دژى خاوەنەكە ئازاد ببئ: وەك باوك و دايك و مندالەكانى خاوەنەكە (وَكَذَا زَوْجُهُ فِي الْأَصَحِّ) ھەروەھا ژنى خاوەنەكەش -ئەگەر كۆپلە بئ- نابئ بىكپئ (وَلَوْ فَعَلَ) ئەگەر كرىكارەكە يەككى لە وقەدەغەكراوانە كرد، ئەو (لَمْ يَقَعْ لِلْمَالِكِ) ماملەتەكە بۆ خاوەنەكەى دانامەزى، بەلام (وَيَقَعُ لِلْعَامِلِ إِنْ اشْتَرَى فِي الذِّمَّةِ، وَلَا يُسَافِرُ بِالْمَالِ بِلا إِذْنٍ، وَلَا يُنْفِقُ مِنْهُ عَلَى نَفْسِهِ حَضَرًا وَكَذَا سَفَرًا فَلَا أَظْهَرَ، وَعَلَيْهِ فِعْلٌ مَا يُعْتَادُ: كَطَيِّ الثُّوبِ وَوَزْنِ الْخَفِيفِ كَذَهَبٍ وَمُسْكَ لَا الْأَمْتِعَةِ الثَّقِيلَةِ وَنَحْوُهُ، وَمَا لَا يَلْزُمُهُ لَهُ إِلَّا سِتْجَارٌ عَلَيْهِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ الْعَامِلَ يَمْلِكُ حِصَّتَهُ مِنَ الرِّبْحِ بِالتَّسْمَةِ لَا بِالظُّهُورِ،

فِي الذِّمَّةِ) بۆ كرىكارەكە دادەمەزى ئەگەر بە قەرزى كرىبئ، واتە: ئەگەر بە خودى مالى قازانچى ھاوبەشى كرىبئ، ئەو كاتە ماملەتەكە بەتالە.

(وَلَا يُسَافِرُ بِالْمَالِ بِلا إِذْنٍ) نابئ كرىكارەكە بە بئ ئىزن بازىرگانىەكە بباتە شارىكىتر، ھەم (وَلَا يُنْفِقُ مِنْهُ عَلَى نَفْسِهِ حَضَرًا) نابئ لە مالى بازىرگانى ئەركى بە خىوكردنى خۆى ببا ئەگەر لە مالهە بئ (وَكَذَا سَفَرًا) ھەروەھا ئەگەر لە سەفەرىش بئ، ھەر دروست نىە (فِي الْأَظْهَرِ) لە ھەرموودەى بەھىزتردا، بەلام لە ھەرموودەى بئ ھىزدا: ھەر ئەركىك بە ھۆى سەفەر لە سەر كرىكارەكە زىاد ببئ، بۆى دروستە لە مالى بازىرگانىەكە بىدا -بەگوێرەى عادەت- واتە: وەك كرىئى ئوتومبىل و مېواخانە -ئەك خواردن- جا ئەو ئەركانەش لە قازانچى بازىرگانىەكە دەردەكرىن، جا ئەگەر قازانچ نەبو، ئەو كاتە بە زەرەر دادەندرىن، ھەروەھا دروست نىە ھىچ شتىكىش لە مالى بازىرگانىەكە بكاتە خىر، ھەروەك ئەو دوو مەسەلەيە لە (مغنى)دا پوون كراوەتەو.

(وَعَلَيْهِ فِعْلٌ مَا يُعْتَادُ) لە سەر كرىكارەكە واجبە: ئەو جۆرە كارانەى عادەتە بازىرگانەكان بىكەن، ئەويش بە خۆى بىانكا: (كَطَيِّ الثُّوبِ) وەكو پىچانەو ھى جل و پەرگەو كەلۈپەل، ھەم

(وَوَزَنَ الْخَفِيفَ) کیشانی شتی سوک به ترازوو: (كَذْهَبَ وَمَسَلَ) وهكو زڼپو ميسك (لَا الْأَمْتَعَةَ الثَّقِيلَةَ) نهك كه لوپه لی گرانو (وَتَحَوَّهُ) کاری تری نهوا گرانیشی له سهر نیه: وهك گواستننه وهو هه لگرتنی له ناو بازاردا، كه وایو: (وَمَا لَا يَلْزَمُهُ) هر کاریکی له سهری واجب نه بی (لَهُ الْإِسْتِجَارُ عَلَيْهِ) بوی دروسته: له مالی بازرگانیه كه کریی بۆ بدا، به لام نه گهر به خوی بیکا، نهو کاته مافی کریی نیه.

﴿ ناکاداری ﴾: نهوهی گومرگو پاسه وانه کانی دوکانو پیگو و پولیسه کان لئی یوهرده گرتن، گشتی له مالی بازرگانی ده ژمیردری، هه روهك له زۆریه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه، واته: له قازانجه که ی ده دری، جا نه گهر قازانچ نه بو، نهوه به زهره ر داده ندری، هه روهك له (الشروانی) دا پوونی کردۆته وه.

(وَالْأَظْهَرُ) به فهرموده ی به هیژتر: (أَنَّ الْعَامِلَ يَمْلِكُ حَصَّتَهُ مِنَ الرَّبْحِ) کریکاره كه ده بیته خاوه نی به شه که ی خوی له قازانجی بازرگانیه كه (بِالْقِسْمَةِ) به به شکردنی قازانجه كه: كه کرابیته وه پاره (لَا بِالْظُّهُورِ) نهك به ناشکرابوونی قازانجه كه.

وَتِمَارُ الشَّجَرِ وَالتَّنَاجُ وَكَسْبُ الرِّقِيقِ وَالْمَهْرُ الْحَاصِلَةُ مِنْ مَالِ الْقِرَاضِ يَفُوزُ بِهَا الْمَالِكُ، وَقِيلَ مَالُ قِرَاضٍ، وَالتَّقْصُ الْحَاصِلُ بِالرُّخْصِ مَحْسُوبٌ مِنَ الرَّبْحِ مَا أُمْكَنَ وَمَجْبُورٌ بِهِ، وَكَذَا لَوْ تَلَفَ بَعْضُهُ بِآفَةٍ أَوْ غَضَبٍ أَوْ سَرَقَةٍ بَعْدَ تَصَرُّفِ الْعَامِلِ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ تَلَفَ قَبْلَ تَصَرُّفِهِ

(وَتِمَارُ الشَّجَرِ) بهری درهختی بازرگانیه كهو (وَالْتَّنَاجُ) بیچووه کانی ناژه لی بازرگانیه كهو (وَكَسْبُ الرِّقِيقِ) كه سابه تی کۆیله ی بازرگانیه كهو (وَالْمَهْرُ) ماره یی (جاریه ی) بازرگانیه كه، هه م کریی زهوی و ناژه لی بازرگانیه كه: كه له کاتی کرپندا نه بوین، به لکو (الْحَاصِلَةُ مِنْ مَالِ الْقِرَاضِ) گشتیان له دوا ی کرپن- به خویان- له مالی بازرگانیه كه پهیدا بوین، نهك به دهستکاری ی کریکاره كه، نهوه (يَفُوزُ بِهَا الْمَالِكُ) گشتی ده بیته هی خاوه ن پاره كه، نابیته مالی بازرگانیه كه (وَقِيلَ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: (مَالُ قِرَاضٍ) نهوانه گشتی مالی بازرگانیه كه نه.

ئینجا بزانه: نه گهر ناژه لی ناوس، یان داری به بهری بۆ بازرگانی کرپیی، نهو کاته بیچووه كه ش و به ره كه ش هه به مالی بازرگانی داده ندرین، به فهرموده ی به هیژتر: چونكه له کاتی کرپندا نهوانه هه بوین.

(وَالْتَّقْصُ الْحَاصِلُ بِالرُّخْصِ) نهو زهره رو ناته وایه ی له مالی بازرگانیه كه پهیدا ده بی: به هوی هه رزانی، یان عه بیرداری (مَحْسُوبٌ مِنَ الرَّبْحِ مَا أُمْكَنَ) له قازانجه كه ده ژمیردری تا ده گونجی (وَمَجْبُورٌ بِهِ) زهره كه به قازانجه كه پر ده کریته وه، جیاوازی نیه زهره ره كه: پیش

قازانجهكه پيدا بويي، يان له دواي قازانجهكه، ههروهك له (بجيرمي)دا فرموويه تي. جا نهگر قازانجهكه بهش كرابو، بهلام مامله تهكه هه ربه رده وام بوو و هه لئه وه شيندرابووه، نهو كاته زهره ركه به قازانجه بهشكراوه كهش پپ ده كړي ته وه، بهلام نهگر ماله كه كرابووه پاره و مامله تهكهش كوتايي هاتبو، يان هه لئه وه شيندرابووه، نهو كاته ملكايه تي كړي كاره كه له قازانجهكه جيگر ده بئو به هيچ جوړي ك لئى وهرناگيرئ ته وه، ههروهك له سرچاوه كاندا پوون كراوه ته وه.

(وَكَذَا) ههروهها (لَوْ تَلَفَ بَعْضُهُ بِأَقْبٍ) نهگر به شيكي ماله كه به هوى پوداويكي ناسماني له ناو چوو: وهك سوتان وكه و تنه ناو ناو (أَوْ غَصْبٍ) يان به هوى زه و تگردن (أَوْ سَرِقَةٍ) يان به هوى دزين له ناو چوو، نهشگونجا توله لى له زه و تگردنه كه و دزه كه وهريگيرئ، هه م (بَعْدَ تَصْرُفِ الْعَامِلِ) له دواي دهستكاري كړي كاره كهش نهو پوداوانه پيدا بون، نهوانهش گشتى له قازانجهكه ده ژمي دردين و پئى پپ ده كړي ته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده ي پاستردا، بهلام (وَإِنْ تَلَفَ قَبْلَ تَصْرِفِهِ) نهگر به شيكي ماله كه پيش **فَمِنْ رَأْسِ الْمَالِ فَيُؤْتَى بِأَقْبٍ** **(فَصْلٌ) لِكُلِّ فَسْخَةٍ، وَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا أَوْ جُنَّ أَوْ أُغْمِيَ عَلَيْهِ أَنْفُسُهُ، وَيُلْزَمُ الْعَامِلُ الْإِسْتِيفَاءُ إِذَا فَسَخَ أَحَدُهُمَا، وَتَنْضِيزُ رَأْسِ الْمَالِ إِنْ كَانَ عَرْضًا، وَقِيلَ لَا يُلْزَمُهُ التَّنْضِيزُ إِذَا لَمْ يَكُنْ رِبْحٌ،**

دهستكاري كړي كاره كه له ناو چوو، واته: پيش نه وه ي دهست به كړين و فروشتن بكا، نهو كاته (فَمِنْ رَأْسِ الْمَالِ) زهره ركه له سرمايه ي بازگانيه كه ده ژمي دردي نهك له قازانجهكه (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده ي پاستردا.

﴿**نَاكِدَارِي**﴾: نهگر ماله كه هه مووى له ناو بچئ، نهو كاته -له گشت حاله تيكد- مامله تهكه كوتايي دي، بهلام نهگر بيگانه يه كه هه موو ماله كه ي فه وتاندو توله لى لئى وهريگرا، يان توله لى له زه و تگردنه كه و له دزه كه وهريگرا، نهو كاته مامله تهكه كوتايي نايئ و بهو توله يه بازگاني دهكا، ههروهك له زوربه ي سرچاوه كاندا فرمويانه.

﴿**فَصْلٌ: لِه بَاسِي هه لئه شانده وه مامله تهكه وه، كي شه ي هه ردوو لا**﴾

(لِكُلِّ فَسْخَةٍ) بئ هه ريه كي ك له خاوه نه كه و له كړي كاره كه دروسته: مامله تهكه هه لئوه شينئ ته وه هه كاتي ك حه ز بكا، هه رچه ند نه وي تريش پازى نه بئ و حازريش نه بئ، وهك بلئ: (مامله تهكه م هه لئه شانده وه). يان خاوه نه كه بلئ: (هيچي تر دهستكاري ماله كه م مهكه). يان ماله كه ي خوى له كړي كاره كه وهريگري ته وه.

(وَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا) نهگر يه كيكيان -خاوه نه كه، يان كړي كاره كه -مرد (أَوْ جُنَّ) يان

یه کیکیان شیت بوو (أَوْ أُغْمِيَ عَلَيْهِ) یان یه کیکیان بی هوش بوو، نه و کاته (انفسخ) مامله ته که به خوی هله ده و شیتته وه، به لام نه گهر خاوه نه که مرد، یان شیت بوو، نه و کاته به بی ئیزنی میراتگره کانی بۆ کریکاره که دروسته: نه و نه ده که لوپه له ی له ده ستی دا ماوه، بی کاته وه پاره و نه و پاره یی و نه گه گراوه، و هری بگری، به لام نه گهر کریکاره که بمری، نه و ده ستکاریانه بۆ میراتگره کانی بوی دروست نینه به بی ئیزنی خاوهن پاره که، هه روه که له زږبه ی سرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَيَلْزَمُ الْعَامِلَ الْإِسْتِيفَاءُ إِذَا فَسَخَ أَحَدُهُمَا) جا هه ر کاتی که یه کیکیان مامله ته که ی هه لوه شانده وه، له سه ر کریکاره که واجبه: قه رزه کانی بازرگانی که و هریگریته وه و هه م (وَتَنْضِيزُ رَأْسِ الْمَالِ) به نه ندازه ی سه رمایه که ش له بازرگانی که بکاته وه پاره (إِنْ كَانَ عَرْضًا) نه گهر نه وه ی له به رده ستی دایه که لوپه ل بی، واته: به لام نه ندازه ی قازانجه که ی له سه ر واجبه نیه: بی کاته وه پاره، چونکه له نیوانیانداهه و به شه (وَقِيلَ) له فه رمووده یه کی بی هیژدا: (لَا يَلْزَمُهُ التَّنْضِيزُ) کردنه پاره ی له سه ر نیه (إِذَا لَمْ يَكُنْ رِبْحٌ) نه گهر قازانجی نه بی.

وَلَوْ اسْتَرَدَّ الْمَالِكُ بَعْضَهُ قَبْلَ ظُهُورِ رِبْحٍ وَخُسْرَانٍ رَجَعَ رَأْسُ الْمَالِ الْبَاقِي، وَإِنْ اسْتَرَدَّ بَعْدَ الرِّبْحِ فَالْمُسْتَرَدُّ شَائِعٌ رِبْحًا وَرَأْسَ مَالٍ، مِثَالُهُ: رَأْسُ الْمَالِ مِائَةٌ وَالرِّبْحُ عِشْرُونَ وَاسْتَرَدَّ عِشْرِينَ فَالرِّبْحُ سُدُسُ الْمَالِ فَيَكُونُ الْمُسْتَرَدُّ سُدُسَهُ مِنَ الرِّبْحِ فَيَسْتَقِرُّ لِلْعَامِلِ الْمَشْرُوطُ مِنْهُ، وَبَاقِيهِ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ، وَإِنْ اسْتَرَدَّ بَعْدَ الْخُسْرَانِ فَالْخُسْرَانُ مُوزَعٌ عَلَى الْمُسْتَرَدِّ وَالْبَاقِي فَلَا يَلْزَمُ جَبْرُ حِصَّةِ الْمُسْتَرَدِّ لَوْ رِبْحٌ بَعْدَ ذَلِكَ،

(وَلَوْ اسْتَرَدَّ الْمَالِكُ بَعْضَهُ) نه گهر خاوه نه که به شیکی له مالی بازرگانی که و هریگریته وه (قَبْلَ ظُهُورِ رِبْحٍ وَخُسْرَانٍ) پیش نه وه ی قازانج و زه ره ناشکرا بین، نه وه (رَجَعَ رَأْسُ الْمَالِ إِلَى الْبَاقِي) سه رمایه ی بازرگانی که دیتته وه سه ر نه و نه ندازه یی ماوه ته وه، واته: وا داده ندری: له سه ره تا وه هه ر نه و نه ندازه یی بۆ بازرگانی داناوه.

به لام (وَإِنْ اسْتَرَدَّ بَعْدَ الرِّبْحِ) نه گهر له دوی ناشکرا بونی قازانج به شیکی له مالی بازرگانی که و هریگریته وه، نه و کاته (فَالْمُسْتَرَدُّ) نه وه ی و هریگراوه ته وه (شَائِعٌ رِبْحًا وَرَأْسَ مَالٍ) به به ریلای به ش ده کری به سه ر قازانجه که و سه رمایه که دا:

(مِثَالُهُ) بۆ وینه ی نه م مه سه له یه ده لئین: (رَأْسُ الْمَالِ مِائَةٌ) سه رمایه ی بازرگانی که - که خاوه نه که دابویه کریکاره که - سه د دینار بوو (وَالرِّبْحُ عِشْرُونَ) قازانجه که شی بیست دینار بوو، کزی ده کاته سه دو بیست دینار (وَاسْتَرَدَّ عِشْرِينَ) خاوه نه که ش بیست دیناری - له و سه دو بیسته - و هریگریته وه، نه وه (فَالرِّبْحُ سُدُسُ الْمَالِ) قازانجه که - که بیسته که یه - شه شیکی هه مو مالی بازرگانی که یه و له نیوانیانداهه و به شه، که وابو: (فَيَكُونُ الْمُسْتَرَدُّ) نه و

بیستہی وەرگیراوه ته وه به م جۆره به ش ده کړئ: (سُدُسُهُ مِنَ الرِّبْحِ) شه شپږکیکی - که سئ دینارو سیپه که دیناریکه - له قازانجه که ده ژمیردرئ (فَيَسْتَقِرُّ لِلْعَامِلِ الْمَشْرُوطُ مِنْهُ) نه و به شپه ی بڼ کړیکاره که به مارج داندراوه، له و شه شپه که چیکیر ده بڼ، واته: نه گهر نیوه ی قازانجی بڼ به مارج داندراوئ: لیرده دا به شی کړیکاره که دیناریک و دوو سیپه که و له نه ستوی خاوه نه که دایه و واجبه بیداته وه (وَبَاقِيهِ) نه وی تریش - که شانزه دینارو دوو سیپه که - گشتی (مِنْ رَأْسِ الْمَالِ) له سهرمایه که ده ژمیردرئ، که واته: سهرمایه که دپته وه سهر هه شتاو سئ دینارو سیپه که دیناریک.

(وَلِإِنْ اسْتَرَدَّ بَعْدَ الْخُسْرَانِ) نه گهر له دوی ناشکراوونی زهره به شپکی له مالی بازگانیه که وەرگرتوه، نه و کاته (فَالْخُسْرَانُ مُوزَّعٌ) زهره که به ش ده کړئ (عَلَى الْمُسْتَرَدِّ وَالْبَاقِي) به سهر نه وه ی وەرگیراوه ته وه و نه وه ی ماوه ته وه، که وایو: (فَلَا يَلْزَمُ جَبْرُ حِصَّةِ الْمُسْتَرَدِّ) واجب نیه به شه زهره که ی وەرگیراوه که پر بکړیته وه (لَوْ رِبَحَ بَعْدَ ذَلِكَ) نه گهر له دوی نه و وەرگرتنه وه یه قازانجی کرد:

مِثَالُهُ: أَلْمَالُ مِائَةٌ وَالْخُسْرَانُ عِشْرُونَ ثُمَّ اسْتَرَدَّ عِشْرِينَ فَرُبُّعُ الْعِشْرِينَ حِصَّةُ الْمُسْتَرَدِّ، وَيَعُودُ رَأْسُ الْمَالِ إِلِى الْخُمْسَةِ وَسَبْعِينَ، وَيُصَدَّقُ الْعَامِلُ بِمِثْلِهِ فِي قَوْلِهِ: لَمْ أَرْبَحْ، أَوْ لَمْ أَرْبَحْ إِلَّا كَذَا، أَوْ اشْتَرَيْتُ هَذَا لِلْقِرَاضِ أَوْ لِي، أَوْ لَمْ تَنْهَنْبِي عَنْ شِرَاءِ كَذَا، وَفِي قَدْرِ رَأْسِ الْمَالِ، وَدَعَوَا تَلْفٍ، وَكَذَا دَعَوَى الرَّدِّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي الْمَشْرُوطِ لَهُ تَحَالُفًا، وَلَهُ أَجْرَةُ الْمِثْلِ.

(مِثَالُهُ) وینه ی نه م مه سه له یه: (أَلْمَالُ مِائَةٌ) سهرمایه که سه د دینار بوو (وَالْخُسْرَانُ عِشْرُونَ) زهره که ش بیست دینار بوو (ثُمَّ اسْتَرَدَّ عِشْرِينَ) نینجا خاوه نه که ش بیست دیناری لی وەرگرتوه، نه وه (فَرُبُّعُ الْعِشْرِينَ) چواریکي بیسته که ی زهره - که پینج دیناره - (حِصَّةُ الْمُسْتَرَدِّ) به شی بیسته وەرگیراوه که یه و له سهر خاوه نه که ده ژمیردرئ و وا داده ندرئ: بیست و پینج دیناری وەرگرتو ته وه، که وایو: (وَيَعُودُ رَأْسُ الْمَالِ إِلَى خُمْسَةٍ وَسَبْعِينَ) سهرمایه که دپته وه سهر هه فتاو پینج دینار، چونکه نیستا شه ست دینار له ده ست کړیکاره که دا ماوه، هر بیست دیناریکش پینج دیناری زهره بڼ داده ندرئ و، سئ جار پینج ده کاته پانزه، له گه ل شه سته که ده کاته هه فتاو پینج، که واته: نه گهر قازانجی کرد، له قازانجه که پانزه دینار داده نیته سهر شه سته که، تا کو سهرمایه که بیپته وه هه فتاو پینج، هه روه که له (الشروانی) دا هه رموویه تی.

(وَيُصَدَّقُ الْعَامِلُ بِمِثْلِهِ) به سویند خواردن باوه پر به کړیکاره که ده کړئ (فِي قَوْلِهِ) نه گهر بلئ: (لَمْ أَرْبَحْ) قازانج نه کړدوه (أَوْ) یا بلئ (لَمْ أَرْبَحْ إِلَّا كَذَا) ته نها نه و نه دم قازانج

کردوه (أُو) يان بلّی: (اِشْتَرَيْتُ هَذَا لِلْقِرَاضِ) نه و هم بۆ قازانجی هاوبه شی کپیوه (أُولَى) يان بلّی: بۆ خۆم کپیومه (أُو) يان بلّیته خاوه نه که: (لَمْ تَنْهِنِي عَنْ شِرَاءِ كَذَا) له کپیونی نه و شته قه ده غهت نه کردوم و نه تگوت مه یکپه.

(و) ههروه ها به سویند خواردن باوه پ به کریکاره که ده کری (فِي قَدْرِ رَأْسِ الْمَالِ) له نه ندازه ی سه رمایه که و، هم (وَدَعَوَى التَّلْفِ) له داوای فه وتانی ماله که دا، چونکه کریکاره که نه مینداره، که وایو: نابیتته زامینی ماله فه وتاوه که ش، به لام نه گهر دوژمنکاری، يان که مته رغه میی کردبی: نه و کاته ده بیتته زامین، به و جۆره ی له (الْوَدِيعَةِ) دا پوون ده کریته وه (وَكَذَا) ههروه ها به سویند خواردن باوه پی پی ده کری (دَعَوَى الرَّدِّ) نه گهر بلّی: ماله که م بۆ خاوه نه که ی گه پاندۆته وه (فِي الْأَصْح) له فهرمووده ی راستردا.

(وَلَوْ اخْتَلَفَا فِي الْمَشْرُوطِ لَهُ) نه گهر خاوه نه که و کریکاره که بووه کیشه یان: له باره ی نه ندازه ی نه و به شه قازانجی به مەرج بۆی داندراوه (تَحَالُفا) ههردووکیان سویند بۆ یه کتری ده خون-وه که له کیشه ی کریارو فروشیاردا پابرا- ئینجا (وَلَهُ أَجْرَةُ الْمُثْلِ) (کِتَابُ الْمُسَاقَاةِ)

تَصِحُّ مِنْ جَائِزِ التَّصَرُّفِ، وَلَصَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ بِالْوَلَايَةِ، وَمَوْرِدُهَا النَّخْلُ وَالْعَبُّ، وَجَوَّزُهَا الْقَدِيمُ فِي سَائِرِ الْأَشْجَارِ الْمُثْمِرَةِ،

کریکاره که کری ی وینه ی کاره که ی خۆی ده دریتی: جا نۆر بی، يان که م بی، که واته: قازانجه که ش گشتی بۆ خاوه ن پاره که یه.

ئینجا بزانه: نه گهر خاوه نه که و کریکاره که بووه کیشه یان: خاوه نه که گوتی: پاره که م به قهرز داوین. کریکاره که گوتی: به قازانجی هاوبه ش داومتی. نه و ته ماشا ده کری: نه گهر کیشه که یان پیش فه وتانی ماله که بی-واته: ماله که ی بازرگانی مابو- نه و به سویند خواردن باوه پ به خاوه نه که ده کری.

به لام نه گهر کیشه که یان له داوای فه وتانی ماله که بوو-واته: ماله که نه مابو- نه و کاته باوه پ به کریکاره که ده کری نه گهر سویند بخوا، چونکه کریکاره که نه مینداره و نه گهر دوژمنکاری و که مته رغه میی نه کردبی نابیتته زامینی ماله فه وتاوه که، ههروه که له (تحفة) دا-به پیچه وانه ی (نهاية) - پوون کراوه ته وه.

﴿کِتَابُ الْمُسَاقَاةِ: پەرتوکی باغه وانی﴾

واته: خاوه ن باغه که یه کیکی تر به کری بگری به به شیکی میوه ی دره خته کان، تاکو دره خته کانی بۆ ئاو بداو په روه ده یان بکا ﴿عَنْ ابْنِ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَامَلَ أَهْلَ خَيْبَرَ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه ر ﷺ له گه ل دانیشتیوانی

(خَيْبَر) پٽ ڪهوت: ڪه باغه ڪاڻي ٿا و بدهن و زهويه ڪاڻي دابچينن به نيوه ي به رهه مه ڪه ي: له ميوه، يان له دانه ويٽله.

(تَصِحُّ) باغه واني دروست دهبي (مِنْ جَائِزِ التَّصْرِفِ) له لايه ن ڪه سيڪي وه هاوه: ڪه ده ستڪاري له ملڪ و مالي خوي دا دروست بي، واته: خاوه نه ڪه و باغه وانه ڪه هه ردو ڪيان بالغ و عاقل بن و قه دهغه ڪراو و زورليڪراو نه بن (و) هه روه ها بق سه رپه رشتڪار دروسته: باغه وان بگري (لِصَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ) بق مندال و شيث (بِالْوَلَايَةِ) به هوي سه رپه رشتڪاريه تي له سه ر نه وان، نه ڪه ر به رزه وهندي هه بي.

(وَمَوْرِدُهَا) نه و دره ختانه ي مامله تي باغه وانيان له سه ر ده ڪري (الْخُلُ وَالْعَنْبُ) داري خورماو داري تري به، به لام (وَجَوْزُهَا الْقَدِيمُ فِي سَائِرِ الْأَشْجَارِ الْمُثْمِرَةِ) فه رموده ي ڪوني نيمامي (الشافعي) دروستي ڪردوه: باغه واني له گشت دره ختيڪي به رده ردا بڪري: وه ڪ هه نجرو سيو و... هتد، نيمامي (النواوي) ش نه م فه رموده ڪونه ي هه لبراردوه، هه روه ڪ له زوري به سه رچاوه ڪاندا فه رموويانه.

وَلَا تَصِحُّ الْمُخَابَرَةُ: وَهِيَ عَمَلُ الْأَرْضِ بِبَعْضِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَالْبَذْرُ مِنَ الْعَامِلِ،
وَلَا الْمُزَارَعَةُ: وَهِيَ هَذِهِ الْمُعَامَلَةُ وَالْبَذْرُ مِنَ الْمَالِكِ،

﴿بَاسِي سَه پَانِي دانه ويٽله: به نيوه تٿو، به بنه تٿو﴾

(وَلَا تَصِحُّ الْمُخَابَرَةُ) سه پاني دانه ويٽله به نيوه تٿو دروست نيه (وَهِيَ) مامله تي نيوه تٿو نه مه يه: (عَمَلُ الْأَرْضِ) سه پانه ڪه له زهويه ڪه دا ڪار ڪاو دانه ويٽله ي تي دا بجيني (بِبَعْضِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا) به رامبه ر وه گرتي به شيڪ له و به رهه مه ي له زهويه ڪه ده رده چي: وه ڪ نيوه ي، سيه ڪ، چواريڪ... هتد (وَالْبَذْرُ مِنَ الْعَامِلِ) تٿوه چيندراوه ڪه ش له لايه ن سه پانه ڪه وه بي ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمُخَابَرَةِ وَالْمُحَافَلَةِ ﴿رواه الشيخان، پيغه مبه ر ﷺ قه دهغه ي ڪردوه: زهوي به نيوه تٿو دابچيندري و قه دهغه ي ڪردوه: په له ڪه نم به ڪه نم بدرئ.

(وَلَا الْمُزَارَعَةُ) هه روه ها سه پاني به بنه تٿو ویش دروست نيه (وَهِيَ) مامله تي بنه تٿو (هَذِهِ الْمُعَامَلَةُ) هه ر مامله ته ڪه ي پابردوه، به لام لي ره دا (وَالْبَذْرُ مِنَ الْمَالِكِ) تٿوه ڪه له لايه ن خاوه ن زهويه ڪه وه بي ﴿عَنْ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمُزَارَعَةِ وَأَمَرَ بِالْمُوَاجَرَةِ ﴿رواه مسلم، پيغه مبه ر ﷺ قه دهغه ي ڪردوه: زهوي به بنه تٿو دابچيندري و فه رمان ي داوه به ڪري بدرئ.

﴿نَاكَادَارِي﴾ يه ڪه م: له لاي چند زانايه ڪي ٿا ييني سه پاني دانه ويٽله: به نيوه تٿو و به بنه تٿو دروسته، نيمامي (النواوي) ش نه م فه رموده ي هه لبراردوه له (شرح مسلم) دا

به لگه ی به حه دیسه که ی (خَبَر) ی پابردو هیناوه ته وه، هم فهرموویه تی: مه به سستی
 قه دهغه کردنی نه و دوو حه دیسه ی پابردو نه مه یه: هر یه کیك-له سه پانه که و له خاوه ن
 زهویه که- پارچه یه کی دیارکراوی بۆ دابچیندری، هم له زۆریه ی سه رچاوه کانیشدا نه وها
 پوون کراوه ته وه.

دووه م: نه گهر به فهرمووده ی نه و زانایه-زهویه که به نیوه تۆو، یان به بنه تۆو دابچیندر،
 نابئی هیچ لایه که به شه که ی خۆی له به ره مه که ببا، تا زه کاتی لئێده درئ؟ چونکه
 زه کاتوه رگره کان-به نه دازه ی زه کات-له و به ره مه دا هاویه شن، که وابو: هر یه کیکیان
 -پیش زه کاتدان-به شی خۆی ببا، نه وه نه دازه ی زه کات نابیتته ملکی نه وی و واجبه:
 لئێ وه رگریته وه، ئینجا له هه موو حاله تیکدا زه کات له سه ر خاوه ن تۆوه که ده ژمێردری،
 واته: له به شه که ی وی ده پوا، جیاوازی نیه خاوه نی تۆوه که: سه پانه که بئ، یان خاوه ن
 زهویه که، هه روه که له (پاشکۆ) ی زه کاتی دانه وێله دا پوونمان کرده وه، هم له م باسه شدا
 زۆریه ی سه رچاوه کان فهرموویانه: (کشتوکال پابه ندی تۆوه که یه).

فَلَوْ كَانَ بَيْنَ النَّخْلِ بَيَاضٌ صَحَّتِ الْمَزَارَعَةُ عَلَيْهِ مَعَ الْمُسَاقَاةِ عَلَا النَّخْلُ بِشَرْطِ اتِّحَادِ الْعَامِلِ
 وَعُسْرِ إِفْرَادِ النَّخْلِ بِالسَّقْيِ وَالْبَيَاضِ بِالْعِمَارَةِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُشْتَرَطُ أَنْ لَا يُفْصَلَ بَيْنَهُمَا وَأَنْ لَا
 يُقَدِّمَ الْمَزَارَعَةُ، وَأَنَّ كَثِيرَ الْبَيَاضِ كَقَلِيلِهِ، وَأَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ تَسَاوِي الْجُزْءِ الْمَشْرُوطِ مِنَ الثَّمَرِ
 وَالزَّرْعِ، وَأَنَّهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُخَابَرَ تَبَعًا لِلْمُسَاقَاةِ، فَإِنْ أَفْرَدَتْ أَرْضٌ بِالْمَزَارَعَةِ

سئیه م: نه گهر سه پانه که زهویه که ی به مامله تی نیوه تۆو وه رگرت-واته: تا کو به
 تۆوه که ی خۆی بیکا-به لام به شیکی زهویه که ی دانه چاند، یان هر هه یچی دانه چاند تا کاتی
 کشتوکاله که به سه ر چوو، نه وه کرئی زهویه که ی ده که ویتته سه ر، به لام نه گهر له و حاله ته دا
 به مامله تی بنه تۆو وه ری گرتبو-واته: تا کو به تۆوی خاوه نه که ی بیکا-نه و کاته کرئی له
 سه ر واجب نابئی، هه روه که له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

چوارهم: نه گهر سه پانه که، یان باغه وانه که-به قه سدی-وازی له ئاودان هیناوه به هژی
 ئاونه دانه که میوه که، یان کشتوکاله که فه وتا، نه وه ده بیته زامین و تۆله ی ده که ویتته سه ر،
 هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

(فَلَوْ كَانَ بَيْنَ النَّخْلِ بَيَاضٌ) جا نه گهر له نیوان دارخورمایه کاندای پارچه زهویه کی نه چیندراو
 هه بو، نه و کاته (صَحَّتِ الْمَزَارَعَةُ عَلَيْهِ) مامله تی بنه تۆو له سه ر نه و زهویه دروسته (مَعَ
 الْمُسَاقَاةِ عَلَى النَّخْلِ) له گه ل مامله تی باغه وانی له سه ر دارخورمایه کان (بِشَرْطِ اتِّحَادِ الْعَامِلِ)
 به و مه رجه ی باغه وانه که و سه پانه که یه که س بئ و لیک جیا نه بن، هم (وَعُسْرِ إِفْرَادِ النَّخْلِ
 بِالسَّقْيِ) زه حمه ت بئ دارخورمایه کان به ته نها خزمه ت بکرین و ئاوبدرین و (وَالْبَيَاضِ

بِالْعِمَارَةِ) پارچه زهویه که ش به تهنه دابچیندری.
(وَالْأَصْحُ) به فرموده‌ی پاستر: (أَنَّهُ يُشْتَرَطُ أَنْ لَا يُفْصَلَ بَيْنَهُمَا) به به مهرج داده‌ندری:
مامله‌تی باغه‌وانی و سه‌پانی یه ک مامله‌ت بی و لیک نه‌کریته‌وه و هم (وَأَنْ لَا يُقَدَّمَ الْمُزَارَعَةُ)
مامله‌تی سه‌پانی‌که پیش باغه‌وانیه‌که نه‌گوتری.

(و) هر به فرموده‌ی پاستر: (أَنْ كَثِيرَ الْبَيَاضِ كَقَلِيلِهِ) بۆ دروستبونی شه و دوو مامله‌ته
زهوی زۆره‌کو که م وایه، هم (وَأَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ تَسَاوِي الْجُزْمِ الْمَشْرُوطِ) به مهرج داناندری شه
به‌شانه‌ی بۆ سه‌پانه‌که به مهرج داندارون یه‌کسان بن (مِنَ الثَّمَرِ وَالزَّرْعِ) له میوه‌که و له
کشتوکاله‌که، به‌لکو دروسته: یه‌ککیان نیوه بی و شه‌وی‌تریان چواریک بی (و) هر به
فرموده‌ی پاستر: (أَنَّهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُخَابِرَ تَبَعًا لِلْمُسَاقَاةِ) دروست نیه: مامله‌تی نیوه‌تۆو له‌گه‌ل
خاوه‌نه‌که بکا، به پابه‌ندی باغه‌وانیه‌که، به‌لام به فرموده‌ی بی‌هیژ شه‌شیان هر دروسته.

ئینجا نه‌گه‌ر به و فرموده‌یه په‌فتار بکه‌ین: که سه‌پانی به بنه‌تۆو و به نیوه‌تۆو دروست
نیه، ته‌ماشا ده‌کری: (فَإِنْ أَفْرِدَتْ أَرْضٌ بِالْمُزَارَعَةِ) نه‌گه‌ر زهویه‌که به مامله‌تی بنه‌تۆو
فَالْمَعْلُ لِلْمَالِكِ وَعَلَيْهِ لِلْعَامِلِ أَجْرُهُ عَمَلُهُ وَدَوَابُّهُ وَآلَاتُهُ، وَطَرِيقُ جَعْلِ الْغَلَّةِ لَهُمَا وَلَا أَجْرَةَ: أَنْ
يَسْتَأْجِرَهُ بِنَصْفِ الْبَذْرِ لِيَزْرَعَ لَهُ النِّصْفَ الْآخَرَ وَيُعِيرَهُ نِصْفَ الْأَرْضِ، أَوْ يَسْتَأْجِرَهُ
بِنِصْفِ الْبَذْرِ وَيَنْصِفَ مَنَفْعَةَ الْأَرْضِ لِيَزْرَعَ لَهُ النِّصْفَ الْآخَرَ فِي النِّصْفِ الْآخَرِ مِنَ الْأَرْضِ.

(فَصْلٌ) يُشْتَرَطُ تَخْصِصُ الثَّمَرِ بِهِمَا،

دابچیندرا - واته: به تۆوی خاوه‌ن زهویه‌که - شه‌کاته (فَالْمَعْلُ لِلْمَالِكِ) به‌روپومه‌که گشتی
بۆ خاوه‌ن زهویه‌که‌یه، چونکه به‌رهمی ملکی‌خویه‌تی، به‌لام (وَعَلَيْهِ لِلْعَامِلِ أَجْرُهُ عَمَلُهُ) له
سه‌ر خاوه‌ن زهویه‌که‌ش واجبه: کری‌ی کرداری سه‌پانه‌که بدا، هم (وَدَوَابُّهُ) کری‌ی
ناژله‌کانیشی بدا، هم (وَالآتِ) کری‌ی که‌رسته‌ی و ده‌ده‌سته‌پنانی به‌رهمه‌که‌شی بدا: وه‌ک
نامیری کیلان و شته‌کانی‌تر، جا جیاوازی نیه: کشتوکاله‌که سه‌لامه‌ت بی، یان له‌ناو بچی،
هر واجبه: شه‌و کری‌یانه بداته سه‌پانه‌که.

به‌لام نه‌گه‌ر - هر به و فرموده‌یه - زهویه‌که به نیوه‌تۆو دابچیندرا - واته: به تۆوی
سه‌پانه‌که - شه‌کاته به‌روپومه‌که گشتی بۆ سه‌پانه‌که‌یه، چونکه کشتوکاله‌که پابه‌ندی
تۆوه‌که‌یه، که‌وابو: له سه‌ر سه‌پانه‌که واجبه: کری‌ی وینیه‌ی زهویه‌که بداته خاوه‌نی
زهویه‌که، هر وه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه، جا له به‌ر شه‌وی کشتوکال
پابه‌ندی تۆوه‌که‌یه‌تی له هر دوو مامله‌تی بنه‌تۆو و نیوه‌تۆو زه‌کاتیش له سه‌ر خاوه‌ن
تۆوه‌که‌یه، هر وه‌ک له پیش ئیره‌دا پوونمان کرده‌وه.

(وَطَرِيقُ جَعْلِ الْغَلَّةِ لَهُمَا) جا - هر به و فرموده‌یه - پیکای شه‌ر بۆ شه‌وی به‌روپومه‌که بۆ

هردوکیان بئو (وَلَا أُجْرَةَ) هیچ لایه کیش کرئی ئه وی تر نه دا، ئه مه یه (أَنْ يَسْتَأْجِرَهُ يَنْصَفَ الْبَذْرَ) خاوه ن زهویه که سه پانه که به کرئی بگری به نیوه ی توی خوی (لِيَزْرَعَ لَهُ النُّصْفَ الْآخَرَ) تا کو نیوه که ی تری توه که ی بؤ دابچینئو (وَيُعِيرُهُ نِصْفَ الْأَرْضِ) نیوه ی زهویه که شی به خواستن بداته سه پانه که، تا کو ئه ویش نیوه که ی خوی تی دا بچینئ به به ربلاوی (أَوْ يَسْتَأْجِرَهُ) یان خاوه نه که سه پانه که به کرئی بگری (يَنْصَفَ الْبَذْرَ وَيَنْصَفَ مَنَفْعَةَ الْأَرْضِ) به نیوه ی توه که و به نیوه ی سودی زهویه که (لِيَزْرَعَ لَهُ النُّصْفَ الْآخَرَ) تا کو نیوه که ی تری توه که ی بؤ دابچینئو (فِي النُّصْفِ الْآخَرِ مِنَ الْأَرْضِ) له نیوه ی تری زهویه که دا به به ربلاوی، یان نیوه ی توه که ی به قهرز بداتی و نیوه ی زهویه که شی به کرئی بداتی به به ربلاوی.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِ مَهْرَجَه كَانِي بَاغَه وَاَنِي﴾

(يُسْتَرْطُ) به مهرج داده ندرئ (تَخْصِيصُ الثَّمَرِ بِهِمَا) میوه ی دره خته کان تاییه ت به خاوه نه که و به باغه وانه که بئ، واته: دروست نیه: به شیکی بؤ که سیکی تر دابندرئ **وَاشْتَرَاكُهُمَا فِيهِ وَالْعِلْمُ بِالنَّصِيبَيْنِ بِالْجُزْئِيَّةِ كَالْقِرَاضِ، وَالْأَظْهَرُ صِحَّةُ الْمُسَاقَاةِ بَعْدَ ظُهُورِ الثَّمَرِ لَكِنْ قَبْلَ بُدْوِ الصَّلَاحِ، وَلَوْ سَاقَاهُ عَلَى وَدِيٍّ لِيَغْرِسَهُ وَيَكُونَ الشَّجَرُ لَهُمَا لَمْ يَجْزْ،**

(وَاشْتَرَاكُهُمَا فِيهِ) هم مهرجه هردوکیان له میوه که دا هاو به ش بن، نه که ته نها بؤ به کیکیان بئ (وَالْعِلْمُ بِالنَّصِيبَيْنِ بِالْجُزْئِيَّةِ) هم مهرجه هردوکیان بزانه به شیان له میوه که چه نه ده: وه که نیوه، چواریک... هتد، ئه وانه گشتی (كَالْقِرَاضِ) وه که له مامله تی قازانجی هاو به شی دا پابرا.

(وَالْأَظْهَرُ) به فه رموده ی به هیتر: (صِحَّةُ الْمُسَاقَاةِ بَعْدَ ظُهُورِ الثَّمَرِ) مامله تی باغه وانی -هروه که پیش ده رکه وتنی میوه ی دره خته کان دروست ده بئ- دوی ده رکه وتنی میوه که ش دروست ده بئ (لَكِنْ قَبْلَ بُدْوِ الصَّلَاحِ) به لام به و مهرجه ی مامله ته که پیش ئاشکرا بوونی پیگه یشتنی میوه که بئ، واته: له دوی ئاشکرا بوونی پیگه یشتنی میوه که به هیچ جوریک دروست نابئ.

ئینجا بزانه: ئه گهر پیش ده رکه وتنی میوه که مامله ته که به ستر، ئه وه باغه وانه که ده بیته خاوه نی به شه میوه که ی خوی به ده رکه وتنی میوه که، به لام ئه گهر له دوی ده رکه وتنی میوه که مامله ته که به ستر، ئه وه هر ئه و دم ده بیته خاوه نی به شه که ی خوی، هروه که له (تحفة) و (نهاية) دا فه رموویانه.

﴿مَامْلَه تی نیوه باغی﴾

(وَلَوْ سَاقَاهُ) ئه گهر خاوه ن زهویه که له که ل باغه وانه که پیك هات (عَلَى وَدِيٍّ لِيَغْرِسَهُ) له

سهر هندیك نه مامی دارخورما-واته: یان نه مامی هر درهختیکی تر- تاكو له زهویه که ی دا بیچینئو (وَيَكُونُ الشَّجَرُ لَهُمَا) درهخته که، یان میوه ی درهخته که بۆ هر دووکیان بئ (لَمْ يَجَزْ) نه و مامله ته دروست نیه، چونکه هیچ هه دیسیک له باره ی نه و نیوه باغییه نه هاتوه، که وابو: نه گهر نه مامه کانیش ملکی خاوه ن زهویه که بن، نه وه درهخته کانیش گشتی بۆ خۆیه تی و باغه وانه که هیچ به شیکی له درهخته کاندانیه، به لام له سهر خاوه نه که یان واجبه: کرئی کرداری باغه وانه که و کرئی که رسته کانیشی بدا.

به لام نه گهر نه مامه کان ملکی باغه وانه که بن، نه وه درهخته کانیش گشتی بۆ باغه وانه که ده بن و خاوه ن زهویه که هیچ به شی له درهخته کاندانای، به لکو واجبه: باغه وانه که کرئی وینه ی زهویه که بداته خاوه نه که ی، که واته: خاوه ن زهویه که سه رپشکه: له نیتوان هیشته وه ی درهخته کان و کرئی زهویه که شی وهریگری، یان درهخته کان به نرخ ی خۆیان له باغه وانه که بکړئ، یان هه لیا نکه نه و تۆ له ی ناته واییان بدا: به گویره ی نه و پوونکردنه وه ی له کۆتایی (عاریه) دا پابراو، هه م له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

وَلَوْ كَانَ مَغْرُوسًا وَشَرَطَ لَهُ جُزْءًا مِنَ الثَّمَرِ عَلَيَّ الْعَمَلِ فَإِنْ قَدَّرَ لَهُ مُدَّةٌ يُثْمَرُ فِيهَا غَالِبًا صَحَّ، وَإِلَّا فَلَا، وَقِيلَ إِنَّ تَعَارُضَ الْإِحْتِمَالَيْنِ صَحٌّ، وَلَهُ مُسَاقَاةُ شَرِيكِهِ فِي الشَّجَرِ إِذَا شَرَطَ لَهُ زِيَادَةً عَلَى حَصَّتِهِ، وَيُشْتَرَطُ أَنْ لَا يَشْرَطَ عَلَى الْعَامِلِ مَا لَيْسَ مِنْ جِنْسِ أَعْمَالِهَا، وَأَنْ يَنْقَرِدَ بِالْعَمَلِ وَبِالْيَدِ فِي الْحَدِيقَةِ، وَمَعْرِفَةُ الْعَمَلِ بِتَقْدِيرِ الْمُدَّةِ كَسَنَةٍ أَوْ أَكْثَرَ، وَلَا يَجُوزُ التَّوَقُّيْتُ بِإِذْرَاكِ الثَّمَرِ فِي الْأَصَحِّ، وَصِغَتُهَا: سَاقَيْتُكَ عَلَى هَذَا النَّخْلِ بِكَذَا أَوْ سَلَّمْتُهُ إِلَيْكَ لِتَسْعَهْدَهُ،

(وَلَوْ كَانَ مَغْرُوسًا) نه گهر نه مامه کان چيندراو بون و (وَشَرَطَ لَهُ جُزْءًا مِنَ الثَّمَرِ) خاوه نه که بۆ باغه وانه که ی به مه رج دانا: به شیکی میوه که یانی بداتی (عَلَى الْعَمَلِ) له به رامبه ر کارکردنی، نه وه ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ قَدَّرَ لَهُ مُدَّةٌ) نه گهر ماوه یه کی وه های بۆ مامله ته که دانا: که (يُثْمَرُ فِيهَا غَالِبًا) نه و نه مامانه له و ماوه یه دا به نه غله بی به ریان ده دا، واته: میوه یان ده گرت، نه وه (صَحَّ) مامله ته که دروست ده بی (وَإِلَّا فَلَا) به لام نه گهر له و ماوه یه دا به ریان نه ده دا، مامله ته که دروست نابئ (وَقِيلَ) له فه رموده یه کی بی میژدا (إِنْ تَعَارَضَ الْإِحْتِمَالَانِ) نه گهر ئیحتیمالی به ردان و به رنه دان هه ردوکی به رامبه ر یه ک وه ستان، نه و کاته (صَحَّ) مامله ته که دروست ده بی.

ئینجا هه روه ک مامله تی باغه وانی له گه ل بیگانه دا دروسته (وَلَهُ مُسَاقَاةُ شَرِيكِهِ فِي الشَّجَرِ) نه و هاش بۆی دروسته: له گه ل هاو به شه که شی له درهخته کاندانای مامله تی باغه وانی بکا (إِذَا شَرَطَ لَهُ زِيَادَةً عَلَى حَصَّتِهِ) به و مه رجه ی به شیکی زیاد له به شه که ی خۆی بۆی دیاری بکا،

بِقِوَيْتِه: نه گهر باغه که له نیتوانیاندا به نیوه یی بوو، نو دوو به شی میوه که ی بداتی. (وَيُشْتَرَطُ) بَقِ دُروسْتبُونی باغه وانی به مه رج داده ندری (أَنْ لَا يَشْرَطَ عَلَى الْعَامِلِ مَا لَيْسَ مِنْ جَنْسِ أَعْمَالِهَا) نو جوړه کارانه له سر باغه وانه که به مه رج نه گری که له کرداره کانی باغه وانی نین: وه ک بیر ه لکه ندن (و) ه روه ها مه رجه (أَنْ يَنْقَرِدَ بِالْعَمَلِ وَيَالِيَدَ فِي الْحَدِيقَةِ) باغه وانه که سهر به خق بی له کار کردن، هم باغه که ش له ژیر دهستی نو دابی. (و) ه روه ها مه رجه (مَعْرِفَةُ الْعَمَلِ) ماوه ی کار کردنه که بزاندی (بِتَقْدِيرِ الْمُدَّةِ) به دیاری کردنی نه ندازه ی ماوه که (كَسَنَ أَوْ أَكْثَرَ) وه ک ماوه ی سالیك، یان زیاتر، واته: ماوه یه کی وه ها دابندی: که میوه که ی تی دا دهریکه وی و پیویستی به کار کردن نه مینی، به لام (وَلَا يَجُوزُ التَّوَقُّيتُ بِإِدْرَاكِ الثَّمَرِ) دروست نیه: ماوه که دابندی: به پیگه یشتنی میوه که (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، چونکه کاتی پیگه یشتنی دیار نیه. (وَصَيْغَتُهَا) گوتی مامله تی باغه وانی، وه ک بلای: (سَاقَيْتُكَ عَلَى هَذَا النَّخْلِ بَغْدًا) مامله تی باغه وانیم له گال تر به ست به وهنده میوه یه: نیوه، چواریک... (أَوْ) یان بلای: (سَلَّمْتُهُ إِلَيْكَ لِتَتَّعِدَهُ) باغه که مم ته سلیمی تر کرد، تا کو په روه رده ی بکه ی به وهنده میوه یه.

منهاج - بهرگی سنی یه م-19 وَيُشْتَرَطُ الْقَبُولُ دُونَ تَفْصِيلِ الْأَعْمَالِ، وَيُحْمَلُ الْمَوْلَى وَعَلَى الْعَامِلِ مَا يُخْتِاجُ إِلَيْهِ لِصَلَاحِ الثَّمَرِ وَاسْتِزَادَتِهِ مِمَّا يَتَكَرَّرُ كُلَّ سَنَةٍ: كَسَقِي وَتَنْقِيَةِ نَهْرٍ وَإِصْلَاحِ الْأَجَاغِينَ الَّتِي يَثْبُتُ فِيهَا الْمَاءُ، وَتَلْقِيحٍ، وَتَنْحِيَةِ حَشِيشٍ وَقَضْبَانٍ مُضِرَّةٍ، وَتَعْرِيشِ جَرْتٍ بِه عَادَةً، وَكَذَا حِفْظُ الثَّمَرِ وَجَذَادُهُ وَتَجْفِيفُهُ فَإِلَّا أَصَحَّ، وَمَا قُصِدَ بِهِ حِفْظُ الْأَصْلِ وَلَا يَتَكَرَّرُ كُلَّ سَنَةٍ: كِبْنَاءِ الْحِيطَانِ وَحَفْرِ نَهْرٍ جَدِيدٍ فَعَلَى الْمَالِكِ، وَالْمُسَاقَاةُ لَازِمَةٌ، فَلَوْ هَرَبَ الْعَامِلُ قَبْلَ الْفَرَاغِ وَأَتَمَّهُ الْمَالِكُ مُتَبَرِّعًا بَقِيَ اسْتِحْقَاقُ الْعَامِلِ،

(وَيُشْتَرَطُ الْقَبُولُ) به مه رج داده ندری: باغه وانه که ش بلای: قبولم کرد (دُونَ تَفْصِيلِ الْأَعْمَالِ) به لام مه رج نیه به دریژی باسی کاره کانی باغه وانی بکری، چونکه (وَيُحْمَلُ الْمَوْلَى فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ عَلَى الْعُرْفِ الْغَالِبِ) له گشت شوینیکدا نو باغه وانی یه ی باسی کاره کانی نه کراوه، دیته سر عاده ته زوره که ی شوینه که و په فتاری پی ده کری.

(وَعَلَى الْعَامِلِ) له سر باغه وانه که واجبه: (مَا يُخْتِاجُ إِلَيْهِ) نو کارانه بکا: که پیویستن (لِصَلَاحِ الثَّمَرِ وَاسْتِزَادَتِهِ) بَقِ چاکی میوه که و زیاد بونی (مِمَّا يَتَكَرَّرُ كُلَّ سَنَةٍ) له و جوړانه ی گشت سالیك دووباره دهنه وه (كَسَقِي) وه ک ناودان و (وَتَنْقِيَةِ نَهْرٍ) خاوین کردنه وه ی جوگه: له خلت و قوپو (وَإِصْلَاحِ الْأَجَاغِينَ الَّتِي يَثْبُتُ فِيهَا الْمَاءُ) هم چا کردنی نو قورتانه ی له دوره ی دره خته که نه و ناویان تی ده کری تا کو دره خته که بیخواته وه و (وَتَلْقِيحٍ) هم توی نیره ی دارخورما بنیته ناو میه که ی و (وَتَنْحِيَةِ حَشِيشٍ) هم پوش و گیای زیان به خش لابی و (وَقَضْبَانٍ مُضِرِّ) هم له داره کانی زیان به خش لابی و (وَتَعْرِيشِ جَرْتٍ)

بِه عَادَةً) هم که پر بقی دارمیوه کان بکا به گویره ی عاده تی شوینه که (وَكَذَا حِفْظُ الثَّمَرِ) هروه ها میوه که ش بپاریزی و (وَجَذَاذُهُ) میوه که ش له دره خته کان بکاته وه و (وَتَجْفِيفُهُ) وشکی بکاته وه (فِي الْأَصْح) له فهرموده ی راستردا.

به لَام (وَمَا قَصِدَ بِهِ حِفْظُ الْأَصْلِ) نه و کاره ش که بقی پاراستنی دره خته کان مه به سته و (وَلَا يَتَكَرَّرُ كُلُّ سَنَةٍ) گشت سالیکیش دووباره نابیتته وه (كِبْنَاءِ الْحِيطَانِ) وه که په رزین و دیوار دروستکردن و (وَحَفَرِ نَهْرٍ جَدِيدٍ) هه لکه ندنی جوگه یه کی نوئی، هم چاککردنه وه ی جوگه ی پماو، هم کیلانی زه ویه که، نه وانه (فَعَلَى الْمَالِكِ) گشتی له سهر خاوه ن دره خته که یه .

(وَالْمُسَاقَاةُ لِأَزِمَةٍ) باغه وانی مامله تیکی چه سپاوه، که واته: واجبه: باغه وانه که ماوه ی کاره کانی خوی ته و او بکا، هر چه ند میوه که ش گشتی له ناو چوبی و هیچی ده ست نه که وی (قَلَوْ هَرَبَ الْعَامِلُ قَبْلَ الْفَرَاغِ) جا نه گهر باغه وانه که -پیش نه وه ی کاره که ی ته و او بکا- هه لات و گوتی: هیچی تر کار ناکم، یان نه خوش بوو، یان به ند کرا (وَأَتَمَّهُ الْمَالِكُ مُتَبَرِّعًا) به لَام خاوه ن باغه که، یان بیگانه یه که به خورایی کاره کانی ته و او کردن، نه وه (بَقِيَ اسْتِحْقَاقُ الْعَامِلِ) مانی باغه وانه که -له و به شه ی دیارکراوه - هر ده مینئی.

وَالْإِسْتَأْجَرُ الْحَاكِمُ عَلَيْهِ مَنْ يُتِمُّهُ، فَإِنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَيَّ الْحَاكِمِ فَلْيُشْهِدْ عَلَى الْإِنْفَاقِ إِنْ أَرَادَ الرُّجُوعَ، وَلَوْ مَاتَ وَخَلَفَ تَرْكَةً أَتَمَّ الْوَارِثُ الْعَمَلَ مِنْهَا، وَلَهُ أَنْ يُتِمَّ الْعَمَلَ بِنَفْسِهِ أَوْ بِمَالِهِ، وَلَوْ ثَبَتَتْ خِيَانَةُ عَامِلٍ ضَمَّ إِلَيْهِ مُشْرِفٌ، فَإِنْ لَمْ يَتَحَقَّقْ بِهِ أُسْتُوجِرَ مِنْ مَالِ الْعَامِلِ، وَلَوْ خَرَجَ الثَّمَرُ مُسْتَحَقًّا فَلِلْعَامِلِ عَلَى الْمُسَاقَى أَجْرُهُ الْمِثْلُ.

(کتابُ الْإِجَارَةِ)

(وَالْإِ) به لَام نه گهر هیچ که سیک به خورایی کاره که ی نه ده کرد، نه و کاته (إِسْتَأْجَرَ الْحَاكِمُ عَلَيْهِ مَنْ يُتِمُّهُ) دادوهر له سهر حیسابی باغه وانه که، که سیکی وها به کرئی ده گری: که کاره که ی بقی ته و او بکا (فَإِنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى الْحَاكِمِ) جا نه گهر خاوه نه که توانای نه بو له پښکای دادوهر وه به کرئی بگری؟ چونکه دادوهر له وی دا نه بو، یان بوی نه ده کرد، نه و کاته (فَلْيُشْهِدْ) با خاوه نه که شاهید بگری (عَلَى الْإِنْفَاقِ) له سهر نه و مه سره فه ی له به کریگرتن دهیکا، یان له سهر نه و کاره ی به خوی به کرئی دهیکا له سهر حیسابی باغه وانه که (إِنْ أَرَادَ الرُّجُوعَ) نه گهر بیه وی کرئی یه که له باغه وانه که وه ریگریته وه.

(وَلَوْ مَاتَ) نه گهر باغه وانه که مرد پیش نه وه ی کاره که ی ته و او بکا و (وَخَلَفَ تَرْكَةً) میراتیسی له پاش خوی به جی هیشت، نه و کاته (أَتَمَّ الْوَارِثُ الْعَمَلَ مِنْهَا) میراتگره که ی به و میراته یه کی که به کرئی ده گری و کاره که ی ته و او دهکا، به لَام (وَلَهُ أَنْ يُتِمَّ الْعَمَلَ بِنَفْسِهِ أَوْ بِمَالِهِ) بقی میراتگره که درسته: به خوی، یان به مالی خوی کاره که ته و او بکا.

(وَلَوْ ثَبَتَتْ خِيَانَةُ عَامِلٍ) نه گهر ناشکرا بوو: باغه وانه که خیانه تی کردوه (ضَمَّ إِلَيْهِ)

مُشْرِفٌ) له سهر نه رکی خوی چاودیریکی وه گه ل دیرخی (فَإِنْ لَمْ يَنْحَفِظْ بِهِ) جا نه گه به و چاودیرهش خوی له خیانهت نه پاراست، نه و کاته (أُسْتُوجِرَ مِنْ مَالِ الْعَامِلِ) به مالی باغه وانه که کریکاریک به کری ده گیری تا کو کاره کی وی ته و او بکا.
(وَلَوْ خَرَجَ الثَّمَرُ مُسْتَحَقًّا) نه گه ر میوه ی باغه که به مالی که سیکی تر ده رچوو، نه و کاته (فَلِلْعَامِلِ عَلَى الْمُسَاقَى أَجْرُهُ الْمِثْلُ) باغه وانه که مافی کریی هاووینه ی له سهر نه و که سه مه یه: که مامله تی باغه وانی له گه ل کردوه.

﴿ كِتَابُ الْإِجَارَةِ: پهرتوکی به کریدان و به کریگرتن ﴾

واته: سودیک بکریته ملک کی که سیک له به رامبر وه رگرتنی شتیک به و مه رجانهی له م باسه دا کوتراون. خوای گه وره ده فهرموی: ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنِ لَكُمْ فَاتَوْهَنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ نه گه ر ئافره ته کان مندالیان بۆ ئیوه شیردان، ئیوهش کرییه که یان بده نی. ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ اسْتَأْجَرَ دَلِيلًا فِالْهَجْرَةِ﴾ رواه البخاري، پیغه مبر ﷺ - که کچی کرد بۆ مه دینه - پیاویکی شاره زای به کری گرت تا کو له پیگه شاره زایان بکا.

شَرْطُهُمَا: كَبَائِعٍ وَمُشْتَرٍ، وَالصِّيغَةُ: أَجْرْتُكَ هَذَا أَوْ أَكْرَيْتُكَ أَوْ مَلَكَتُكَ مَنَافِعَهُ سَنَةً بَكْذَا، فَيَقُولُ: قَبِلْتُ أَوْ اسْتَأْجَرْتُ أَوْ أَكْتَرَيْتُ، وَالْأَصَحُّ انْعِقَادُهَا بِقَوْلِهِ: أَجْرْتُكَ مَنَفْعَتَهَا، وَمَنْعُهَا بِقَوْلِهِ: بَعْتُكَ مَنَفْعَتَهَا، وَهِيَ قِسْمَانِ: وَارِدَةٌ عَلَى عَيْنِ كِجَارَةِ الْعَقَارِ وَدَابَّةٍ أَوْ شَخْصٍ مُعَيَّنَيْنِ، وَعَلَى الدَّيْمَةِ كَاسْتِئْجَارِ دَابَّةٍ مَوْصُوفَةٍ، وَبِأَنَّ يُلْزِمَ ذِمَّتَهُ خِيَاطَةً أَوْ بِنَاءً،

ئینجا بزانه: مامله تی به کریدان له م پوکنانه پیک دی: (الْمُوجِرُ): به کریدهر. (الْمُسْتَأْجِرُ): به کریگر. (الأجرة): کری. (المنفعة): سوده به کریدراوه که. (الصيغة): گوته ی به کریدان و به کریگرتن.

(شَرْطُهُمَا) مه رچی به کریدهر به کریگر (كَبَائِعٍ وَمُشْتَرٍ) وه ک فروشیارو کریاره، واته: مه ردوو لا بالغو عاقل بنو قه ده غه کراو و زوړلیکراو نه بن به ناهه ق.

ئینجا بزانه: بۆ سه رپه رشتکار دروسته: مندال و شیت و هم ماله که شیان به کری بدا، مه روه که له باسی هه لوه شاننده وه ی به کریداند دی، هه روه ها دروسته: موسولمان خوی بکاته کریگرتنه ی کافر، به لام چه پامه: به خوی خزمه تی کافره که بکا، هه روه که له (القليوبی) دا فهرموویه تی، که و ابو: نه گه به خوی خزمه تی کرد، مافی کرییه که ی هه یه، هه روه که له (الشبراملسی) دا فهرموویه تی.

(وَالصِّيغَةُ) گوته ی به کریدان و به کریگرتن: وه ک بلای: (أَجْرْتُكَ هَذَا أَوْ أَكْرَيْتُكَ) نه م شته م به کری دایه تو (أو) یان بلای: (مَلَكَتُكَ مَنَافِعَهُ سَنَةً بَكْذَا) سوده کانی نه م شته م کرده ملک تو بۆ ماوه ی سالتیک به وهنده پاره یه (فَيَقُولُ) به کریگره که ش بلای: (قَبِلْتُ) قبولم کرد (أو)

اسْتَأْجَرْتُ أَوْ أَكْتَرَيْتُ) يان بلّی: به کریم گرت.
(وَالْأَصْحُ) به فرموده‌ی پاستر: (انْعِقَادُهَا بِقَوْلِهِ:) به کریدان داده‌مه‌زی که بلّی: (أَجَرْتُكَ مَنَفَعَتَهَا) سودی ئەم شتەم به کرئ دایه تۆ (وَمَنْعُهَا بِقَوْلِهِ:) به لام دانامه‌زی ئەگەر بلّی: (بِعُتْكَ مَنَفَعَتَهَا) سودی ئەم شتەم فروشته تۆ. چونکه فروشتن بۆ سوده‌کان به کار نایی، به‌لکو بۆ خودی سوده‌ره‌کان به کار دئی.

(وَهِيَ قِسْمَانِ) به کریدان و به کرئگرتن دوو به‌شه، یه‌که‌م: (وَارِدَةٌ عَلَى عَيْنٍ) به کریدانه‌که دیته سه‌ر خودی شتیک: (كِبَارَةُ الْعَقَارِ) وه‌ک به کریدانی زه‌مین و خانوو، هه‌م (وَدَابَّةٌ) وه‌ک به کریدانی وولاغ (أَوْ شَخْصٍ) یان ئاده‌میزادیک: که (مُعَيَّنِينَ) وولاغه‌که و مرفه‌که هه‌ردووکیان دیارکراو بن.

دووه‌م: (وَعَلَى الذَّمَّةِ) به کریدانه‌که دیته سه‌ر ئەستۆی که‌سیک: (كَاسْتِجَارٍ دَابَّةٍ مَوْصُوفَةٍ) وه‌ک وولاغیکی ناو‌نیشان دراو-که دیار نه‌بی- له که‌سه‌که به کرئ بگرئ (و) هه‌روه‌ها (بِأَنْ يُلْزِمَ ذِمَّتَهُ خِیَاطَةً أَوْ بِنَاءً) وه‌ک بخاته ئەستۆی که‌سه‌که: دوروینی‌جلیک، یان **وَلَوْ قَالَ: اسْتَأْجَرْتُكَ لِتَعْمَلَ كَذَا فِإِجَارَةٌ عَيْنٍ، وَقِيلَ ذِمَّةٌ، وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ الذَّمَّةِ تَسْلِيمُ الْأُجْرَةِ فِالْمَجْلِسِ، وَإِجَارَةُ الْعَيْنِ لَا يُشْتَرَطُ ذَلِكَ فِيهَا، وَيَجُوزُ فِيهَا التَّعْجِيلُ وَالتَّأْجِيلُ إِنْ كَانَتْ فِالذَّمَّةِ، وَإِذَا أُطْلِقَتْ تَعَجَّلْتُ، وَإِنْ كَانَتْ مُعَيَّنَةً مُلِكَتْ فِالْحَالِ، وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْأُجْرَةِ مَعْلُومَةً فَلَا تَصِحُّ بِالْعِمَارَةِ وَالْعُلْفِ،**

دروستکردنی خانووێک (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتی (اسْتَأْجَرْتُكَ لِتَعْمَلَ كَذَا) تۆم به کرئ گرت تا‌کو ئەو کاره‌م بۆ بکه‌ی (فِإِجَارَةُ عَيْنٍ) ئەوه به کرئگرتنی خودی به کرئگراوه‌که‌یه و واجب‌ه: به‌خۆی کاره‌که بکا (وَقِيلَ ذِمَّةٌ) له فرموده‌یه‌کی بی‌هیزدا: به کرئگرتنی له ئەستۆیه، واته: مه‌رج نیه به‌خۆی کاره‌که بکا.

(وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ الذَّمَّةِ) به مه‌رج داده‌ندری له به کرئگرتنی له ئەستۆدا (تَسْلِيمُ الْأُجْرَةِ فِی الْمَجْلِسِ) له دانیشگه‌ی مامله‌ته‌که‌دا کرئیه‌که ته‌سلیم بکرئ، که‌واته: ئەگەر گوتی خسته‌مه ئەستۆی تۆ خانووێکی دوو ژوو‌دیم بۆ دروست بکه‌ی، یان کراسیکم بۆ بدوروی. ئەوه واجب‌ه: هه‌ر له‌م دانیشگه‌یه‌دا کرئیه‌که ته‌سلیم بکا.

به‌لام (وَإِجَارَةُ الْعَيْنِ لَا يُشْتَرَطُ ذَلِكَ فِيهَا) له به کرئگرتنی خودی شتیکدا مه‌رج نیه: کرئیه‌که -له‌م دانیشگه‌دا- ته‌سلیم بکرئ، که‌وابو: (وَيَجُوزُ فِيهَا) له به کرئگرتنی خودی شته‌که‌دا دروسته: (الْتَّعْجِيلُ) زوو کرئیه‌که بداو، هه‌م (وَالْتَّأْجِيلُ) له‌مه‌ودواش بیدا (إِنْ كَانَتْ فِی الذَّمَّةِ) ئەگەر کرئیه‌که قه‌رز بئ له ئەستۆی به کرئگه‌که‌دا، به‌لام (وَإِذَا أُطْلِقَتْ) هه‌ر کاتیک له مامله‌ته‌که‌دا باسی حازرو قه‌رزێ کرئیه‌که نه‌کرا، ئەو کاته (تَعَجَّلْتُ) کرئیه‌که ده‌بیته

حازرو واجبہ: ٹیستا پیدا.

ٹینجا (وَإِنْ كَانَتْ مُعَيَّنَةً) نہ گھر کرئی یہ کہ شتیکی دیارکراو بوو: وہ کہ نہ م خانووی لی بہ کرئی بگری بہ م گہنمہ، یان قہرز بوو، نہ وہ (مَلِكْتُ فِي الْحَالِ) بہ بہ ستنی ماملہ تہ کہ دہمودہ ست کرئی یہ کہ دہبیٹہ ملکی بہ کریدہ رہ کہ، ہہ روہ کہ سودی خودی بہ کریگی راوہ کہ ش دہبیٹہ ملکی بہ کریگرہ کہو، لہ زوریہ ی سہرچاوہ کاندہ فہرموویانہ.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی بہ کریدان بہ مہرج دادہ ندروی (كَوْنُ الْأُجْرَةِ مَعْلُومَةً) کرئی یہ کہ زاندر او بی: لہ پووی پہ گہزو نہ ندازہ یہ وہ، کہ و ابو: (فَلَا تَصِحُّ بِالْعِمَارَةِ) دروست نیہ خانو بہ کرئی بدرئی و کرئی یہ کہ شی چاککردنہ وہ ی خانوہ کہ بی، ہہم (وَالْعَلْفِ) دروست نیہ و لاغ بہ کرئی بدرئی و کرئی یہ کہ شی ٹالیکدانی بی، چونکہ نازاندروی نہ ندازہ ی کرئی یہ کہ چہندہ، بہ لام نہ گہر خانوہ کہ ی، یان و لاغہ کہ ی بہ کرئی یہ کی زاندر او بہ کرئی دایی، ٹینجا ٹیزنی دا کرئی یہ کہ ش لہ چاککردنہ وہ ی خانوہ کہ و لہ ٹالیکدان خرچ بکا، نہ و کاتہ: دروست دہبی، ہہ روہ کہ لہ زوریہ ی سہرچاوہ کاندہ فہرموویانہ.

وَلَا لَيْسَ لِمَخٍ بِالْجَلْدِ وَيَطْحَنُ بِنِ بَعْضِ الدَّقِيقِ أَوْ بِالنَّخَالَةِ،
وَلَوْ إِسْتَأْجَرَهَا لِثَرْصٍ رَقِيقاً بِنِ بَعْضِهِ فَيُحَالِ جَارَ عَلَى الصَّحِيحِ،
وَكَوْنُ الْمَنْفَعَةِ مُتَقَوِّمَةً: فَلَا يَصِحُّ اسْتِئْجَارُ بِيَّاعٍ عَلَى كَلِمَةٍ لَا تُتَعَبُ

ہہ روہا نہ گہر بلئی: دامہ تو بہ کرئی ٹینجا دواپی پیٹ دین. یان گوتی: نہ م کارہم بۆ بکہ کرئی خہ لگی چہند بوو نہ وہندہت دہدہمی. یان شتیکت دہدہمی. نہ وانہش دروست نابن (وَلَا لَيْسَ لِمَخٍ بِالْجَلْدِ) ہہ روہا دروست نیہ بۆ گرواندنی ناژہ لہ سہرپر اوہ کہ ی، یان بۆ سہرپرینہ کہ ی یہ کیٹ بہ کرئی بگری بہ پیستہ کہ ی (وَيَطْحَنُ بِنِ بَعْضِ الدَّقِيقِ) ہہم دروست نیہ بۆ ہارپنی گہنمہ کہ ی ٹاشہ وان بہ کرئی بگری بہ بہ شیکی ئاردہ کہ: وہ کہ سییہ کی، یان ہہ شتیکی (أَوْ بِالنَّخَالَةِ) یان بہ کہ پہ ک-پوشکہ کہ ی، چونکہ نہ ستوری پیستہ کہ و نہ ندازہ ی ئاردہ کہ و پوشکہ کہ ٹیستا نہ زاندر اوہ، کہ و ابو: نہ گہر بلئی: بہ پپہ یہ کی نہ م گہنم بہ کرئی گرتی تا کو نہ وی تر م بۆ بہا پی، نہ وہ دروست دہبی، ہہ روہ کہ لہ (تحفہ) دا فہرموویہ تی.

﴿ نَاگاداری: نہ بارہ ی ماملہ تی شوانکاری ﴾

نہ گہر بلئی نہ م مہرہم بۆ قہ لہ و بکہ نیوہ ی بۆ تو. یان گوتی نہ م دوو مہرہم، یان نہ م کڑمہ لہ جوجہ لہ یہ م بۆ بہ خپو بکہ نیوہ ی بۆ تو. نہ و ماملہ تہ بہ تالہ و دروست نابی، چونکہ نہ ندازہ ی کرئی یہ کہ ی ٹیستا نہ زاندر اوہ، کہ و ابو: شوانہ کہ مافی کرئی ہا وویٹہ ی دہ کہ ویتہ سہر خاوہن ناژہ لہ کہ، ہہ روہ کہ لہ (مغنی)-لہ کڑتایی شریکایہ تی دا-و لہ (بغیة) دا فہرموویانہ.

جا بزانه: پښگه‌ی شهرعی بڼ دروستبوونی مامله‌تی نازله به نیوه‌یی نه‌مه‌یه: هر له سهره‌تاوه نه‌ندازه‌یه‌کی زاندرای بڼ دیاری بکا، وهك بلئ: توم به کرئ گرت به نیوه‌ی نیستای نه‌م مانگایه تاكو نیوه‌که‌ی ترم بڼ به‌خیو بکه‌ی تا ماوه‌ی نه‌ونده ساله. یان بلئ: توم به کرئ گرت به ده مه‌پی نیستا له‌م په‌نجا مه‌په تاكو چله‌که‌ی ترم بڼ به‌خیو بکه‌ی تا نه‌ونده ساله. نه‌وها دروسته، هه‌روهك ده‌فهرموئ:

(وَلَوْ اسْتَأْجَرَهَا) نه‌گه‌ر ئافره‌تیکي به کرئ گرت (لِتَرْضَعَ رَقِيقًا) تاكو کږیله‌یه‌کی بڼ شیر بدا (يَبْعُضُهُ فِي الْحَالِ) به به‌شیکي زاندرای نیستای کږیله‌که: وهك سییه‌کی، یان چواریکی، نه‌وه (جَارَ عَلَى الصَّحِيحِ) به‌کرئگرتنه‌که دروست ده‌بی، له سهر‌فهرموده‌ی پاست، که‌واته: به‌کرئگراوه‌که-له‌و مه‌سه‌لانه‌ی پابردودا- به نه‌ندازه‌ی کرئ‌یه دیارکراوه‌که به به‌ربلاوی ده‌بیته هاوبه‌شی خاوه‌نه‌که، هه‌روهك له شریکایه‌تی‌دا پابرا.

(وَكُونُ الْمَنْفَعَةُ مُتَقَوِّمَةً) مه‌رجه-بڼ دروستبوونی به‌کرئدان-سوده‌که نرخی هه‌بی، که‌وابو: (فَلَا يَصِحُّ اسْتِئْجَارُ بَيْعٍ عَلَى كَلِمَةٍ لَا تُتْعَبُ) دروست نیه: ده‌لایک به کرئ بگرئ (وَإِنْ رَوَّجَتِ السَّلْعَةُ، وَكَذَا دَرَاهِمُ وَدَنَانِيرُ لِلتَّرِيْنِ، وَكَلْبٌ لِلصَّيْدِ) فِالْأَصَحِّ، وَكَوْنُ الْمُؤْجَرِ قَادِرًا عَلَيَّ تَسْلِيمِهَا: فَلَا يَصِحُّ اسْتِئْجَارُ آبَقٍ وَمَغْصُوبٍ وَأَعْمَى لِلْحِفْظِ وَأَرْضٌ لِلزَّرَاعَةِ لَا مَاءَ لَهَا دَائِمٌ وَلَا يَكْفِيهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ، وَيَجُوزُ إِنْ كَانَ لَهَا مَاءٌ دَائِمٌ، وَكَذَا إِنْ كَفَاهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ أَوْ مَاءُ الثَّلُوجِ الْمُجْتَمِعَةِ وَالْغَالِبُ خُصُولُهَا فِالْأَصَحِّ، وَالْإِمْتِنَاعُ الشَّرْعِيُّ كَالْحَسِّيِّ: فَلَا يَصِحُّ اسْتِئْجَارُ لِقْلَعٍ سَنٍّ صَحِيحَةٍ، وَلَا حَائِضٍ لِحِدْمَةِ مَسْجِدٍ، وَكَذَا مَنْكُوحَةٍ لِرِضَاعٍ أَوْ غَيْرِهِ

بڼ گوتنی ووشه‌یه‌کی وه‌ها: که ماندوی نه‌کا (وَإِنْ رَوَّجَتِ السَّلْعَةُ) هه‌رچه‌ند په‌واجیش بداته که‌لوپه‌له‌که (وَكَذَا دَرَاهِمُ وَدَنَانِيرُ لِلتَّرِيْنِ) هه‌روه‌ها دروست نیه به‌کرئگرتنی دیره‌م و دینار بڼ پازاندنه‌وه، هه‌م (وَكَلْبٌ لِلصَّيْدِ) دروست نیه به‌کرئگرتنی سه‌گ بڼ پاوکردن (فِی الْأَصَحِّ) له فهرموده‌ی پاستردا.

هه‌روه‌ها مه‌رجه: به هوی سوده‌رگرتن خودی شته‌که له‌ناو نه‌چی، که‌وابو: دروست نیه نازله‌لیک بڼ شیر لی‌خواردن به کرئ بگرئ، یان باغیک بڼ میوه لی‌خواردن به کرئ بگرئ، هه‌روهك له (تحفة) و (مغنی)‌دا فهرموویانه، چونکه خودی شیره‌که و میوه‌که له‌دوای خواردن نامینیتته‌وه.

(وَكُونُ الْمُؤْجَرِ قَادِرًا عَلَى تَسْلِيمِهَا) هه‌روه‌ها مه‌رجه: به‌کرئده‌ره‌که توانای هه‌بی: سوده‌که ته‌سلیمی به‌کرئگره‌که بکا، که‌وابو: (فَلَا يَصِحُّ اسْتِئْجَارُ آبَقٍ وَمَغْصُوبٍ) دروست نیه به‌کرئگرتنی کږیله‌ی هه‌لاتوو و شتی ونبوو و شتی زه‌وتکراو، هه‌م (وَأَعْمَى لِلْحِفْظِ) دروست نیه به‌کرئگرتنی کویر بڼ پاسه‌وانی، هه‌م (وَأَرْضٌ لِلزَّرَاعَةِ لَا مَاءَ لَهَا دَائِمٌ) دروست

نيه به کریگرتنی زهوی بۆ کشتوکال: که ناویکی بهردهوامی نهبیو (وَلَا يَكْفِيهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ) بارانی عاده تیشی بهس نهبی.

بهلام (وَيَجُوزُ) به کریگرتنی زهوی دروسته (إِنْ كَانَ لَهَا مَاءٌ دَائِمٌ) نه گهر ناویکی بهردهوامی هه بی (وَكَذَا إِنْ كَفَاهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ) ههروهه نه گهر بارانی عاده تیشی بهس بی (أَوْ مَاءُ الثَّلُوجِ الْمُجْتَمِعَةِ) یان ناوی به فری کزبووه وهی بهس بی (وَالْغَالِبُ حُصُولُهَا) به نه غله بیش ناوی به فره که وهدهست بهیندری (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

(وَالْإِمْتِنَاعُ الشَّرْعِيُّ) پیگه نه دانی شهرعی بۆ ته سلیمکردنی سوده که (كَالْحِصْنِ) وه که پیگه نه دانی ههست پیکراوی پابردوه، که وابو: (فَلَا يَصِحُّ اسْتِئْجَارُ لِقْلَعٍ سِنَّ صَحِيحَةٍ) دروست نیه به کریگرتنی که سیک بۆ دهرهینانی ددانیکی ساغ، یان بۆ لیکردنه وهی نه ندانیکی ساغ، چونکه شهرع پیگه ی زیان لیدان نادا (وَلَا حَائِضٌ لِحُدْمَةِ مَسْجِدٍ) هه م به کریگرتنی نافره تی هه یزداریش بۆ خزمه تی مزگه وت دروست نابی، چونکه هه پامه له مزگه وتدا بمینیتته وه (وَكَذَا مَنْكُوحَةٍ لِرِضَاعٍ) ههروهه نافره تی ماره پراویش بۆ شیردان (أَوْ غَيْرِهِ) **بَغَيْرِ إِذْنِ الزَّوْجِ فِي الْأَصَحِّ، وَيَجُوزُ تَأْجِيلُ الْمَنْفَعَةِ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ كَأَلْزَمْتُ ذِمَّتَكَ الْحَمْلَ إِلَى مَكَّةَ أَوَّلَ شَهْرٍ كَذَا، وَلَا يَجُوزُ إِجَارَةُ عَيْنٍ لِمَنْفَعَةٍ مُسْتَقْبَلَةٍ، فَلَوْ آجَرَ السَّنَةَ الثَّانِيَةَ لِمُسْتَأْجِرِ الْأُولَى قَبْلَ انْقِضَائِهَا جَازَ فِالْأَصَحِّ، وَيَجُوزُ كِرَاءُ الْعَقَبِ فِالْأَصَحِّ: وَهُوَ أَنْ يُؤْجَرَ دَائِمَةً رَجُلًا لِيَرْكَبَهَا بَعْضُ الطَّرِيقِ، أَوْ رَجُلَيْنِ لِيَرْكَبَ هَذَا أَيَّامًا وَذَا أَيَّامًا وَيُبَيِّنَ الْبَعْضَيْنِ، ثُمَّ يَفْتَسِمَانِ.**

یان بۆ کاریکی تر (بَغَيْرِ إِذْنِ الزَّوْجِ) به بی ئیزنی میرده که ی دروست نابی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، چونکه له گشت کاتیکی مافی میرده که ی له سه ره.

(وَيَجُوزُ تَأْجِيلُ الْمَنْفَعَةِ فِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ) له به کریگرتنی له نه ستودا دروسته: سوده که دوا بخری تا کاتیکی زانراو (ك) وه که بلی: (أَلْزَمْتُ ذِمَّتَكَ الْحَمْلَ إِلَى مَكَّةَ أَوَّلَ شَهْرٍ كَذَا) خسته نه ستوی تو: نه وشته م بۆ بار بکه ی تا (مکه) ی پیروز له سه ره تای فلانه مانگه دا. به لام (وَلَا يَجُوزُ إِجَارَةُ عَيْنٍ لِمَنْفَعَةٍ مُسْتَقْبَلَةٍ) دروست نیه به کریدانی خودی شتی که بۆ سودی سالی داهاتوو، وه بلی: نه و خانووه م به کری دایه تو بۆ سالی داهاتوو، یان بۆ سالتیک سه ره تاییه که ی له سبهینی وه دهست پی بکا.

به لام نه گهر سوده که ی سالی داهاتووش یه کسه ره له دوا ی سالی پابردوو دهستی پی ده کرا، نه و کاته: دروسته، ههروهه ده فرموی: (فَلَوْ آجَرَ السَّنَةَ الثَّانِيَةَ لِمُسْتَأْجِرِ الْأُولَى) نه گهر سالی دووه مییش به کری ی داوه به کریگره که ی سالی یه که م (قَبْلَ انْقِضَائِهَا) پیش نه وه ی سالی یه که م ته وای بی (جَازَ فِي الْأَصَحِّ) نه و کاته دروسته، له فرموده ی پاستردا، چونکه هه ردوو ماوه کان پیکوه نووساون.

﴿ ناکاداری ﴾: هر بهم (قاعده)یه، مهرجه: به کریگرتنی خودی که سیک بۆ حه ج کردن له جیاتی یه کیکیتر، له و کاته دا بۆ: که حاجیه کان ده پۆنه حه ج، یان خۆیان بۆ پۆیشن ئاماده ده کهن، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا هه رموویانه و، له په پتووکی حه جدا پوونمان کردۆته وه.

(وَيَجُوزُ كِرَاءُ الْعُقَبِ) دروسته به کریدانی به تۆبه ت (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستردا (وَهُوَ) به کریدانی به تۆبه ت نه مه یه: (أَنْ يُوجَرَ دَابَّةُ رَجُلًا) وولاغیک به کری بداته پیاویک (لِيَرْكَبَهَا بَعْضَ الطَّرِيقِ) تا کو له به شیکی پێکه دا نه و سواری ببی و له به شیکی تیشدا خاوه نه که ی سواری ببی (أَوْ رَجُلَيْنِ) یان به کری بداته دوو که سان (لِيَرْكَبَ هَذَا أَيْامًا وَذَا أَيْامًا) تا کو نه مه یان چهند پۆژیک سوار ببی و نه و تیش چهند پۆژیک (وَيَبَيِّنُ الْبَعْضَيْنِ) به شهکانی هه ردوکیشیان پوون بکاته وه (ثُمَّ) ئینجا له دوا ی دروستبوونی به کریگرتنه که (يَقْتَسِمَانِ) به شه تۆبه ته کانیا ن به ش بکه ن: به کات، یان به نه ندازه ی پێکه که.

(فَصَلِّ) يُشْتَرَطُ كَوْنُ الْمَنْفَعَةِ مَعْلُومَةً، ثُمَّ تَارَةً تُقَدَّرُ بِزَمَانٍ كَدَارٍ سَنَةً، وَتَارَةً بَعْمَلٍ كَدَابَّةٍ إِلَى مَكَّةَ، وَكَخِيَاطَةِ ذَا الثَّوْبِ، فَلَوْ جَمَعَهُمَا فَاسْتَأْجَرَهُ لِيَخِيَطَهُ بِيَاضَ النَّهَارِ لَمْ يَصَحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَيُقَدَّرُ تَعْلِيمُ الْقُرْآنِ بِمُدَّةٍ أَوْ تَعْلِيمِ سُورٍ،

﴿ فَصَلِّ: له باسی مهرجه کانیتری سوده که ﴾

(يُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی مامله تی به کریدان به مهرج داده ندری (كَوْنُ الْمَنْفَعَةِ مَعْلُومَةً) سوده که زاندا و بۆ: له پووی چۆنیه تی و نه ندازه یه وه (ثُمَّ تَارَةً تُقَدَّرُ بِزَمَانٍ) ئینجا هه ندی جار نه ندازه ی سوده که به ماوه یه که دیاری ده کری (كَدَارٍ سَنَةً) وه که بلی: نه م خانووه م به کری دایه تق به سه د دینار بۆ ماوه ی سالیك تییدا نیشته جی ببه.

که واته: نه گه ر ماوه ی به کریدانه که ی نه گوت، یان نه ندازه ی ماوه که ی دیاری نه کرد، وه ته نها بلی: نه م خانووه م به کری دایه تق هه ر مانگیک به پینج دینار. نه وه دروست نابی، به لام نه گه ر نه ندازه که دیاری بکا و بلی: بۆ ماوه ی سالیك به کری دامه تق هه ر مانگیک به پینج دینار، نه و کاته: دروست ده بی، ههروه که له (مغنی) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿ ناکاداری ﴾: له لای ئیمام (أحمد): نه گه ر نه ندازه ی ماوه ی به کریدانه که ش دیاری نه کری هه ر دروسته، وه که: نه م شته م به کری دایه تق هه ر مانگیک به دیره میك. نه م به کریدانه دروست و جیگیر ده بی و تا مانگی یه که میش ته واده بی، بۆ هیچ لایه نه کیان دروست نیه هه لیبوه شیئیتته وه، له مانگهکانی دوا ی مانگی یه که میش به هه مان بریار په فتار ده کری، که واته له دوا ی ته وابهوونی هه ر مانگیکدا دروسته: به کریدانه که هه لیبوه شیئدریته وه، ههروه که له (مغنی ابن قدامة) دا پوون کراوه ته وه.

(وَتَارَةً بِعَمَلٍ) هندی جاریش سوده که به کردار دیاری ده کری (كَدَابَّةٌ إِلَى مَكَّةَ) وهك بلی: نه م وولاغهم به کری دایه تق به سهد دینار سواری بیه تا (مكة) ی پیروز (وَكَخِيَاظَةً ذَا الثُّوبِ) هم وهك بلی: تقم به کری گرت به سهد دینار بق دورویی نه م جله.
(فَلَوْ جَمَعَهُمَا) جا نه گهر ماوه و کرداره که ی هردووک کق کردنه وه (فَاسْتَأْجَرَهُ) به کری گرت به سهد دینار (لِيَخِيَطَهُ بَيَاضَ النَّهَارِ) تاکو له سپیایی نه م پوژه یدا به ریگی بق بدوری، یان له ماوه ی نه م مانگه یدا شتیکی بق دروست بکا (لَمْ يَصِحْ فِي الْأَصَحِّ) نه وه دروست نابی له فرموده ی راستردا، چونکه وا ده بی کرداره که پیش ده که وی، یان دوا ده که وی.

(وَيُقَدَّرُ تَعْلِيمُ الْقُرْآنِ بِمُدَّةٍ) فیترکردنی قوپرانی پیروز نه ندازه ی دیاری ده کری (بِمُدَّةٍ) به ماوه یهک، وهك بلی: ماوه ی مانگیك فیتره قوپرانی بکه (أَوْ تَعْلِيمِ سُورٍ) یان به دیاری کردنی سووپه ته کان، وهك بلی: نه و سووپه ته و نه و سووپه ته م فیتر بکه.

وَفِي الْبِنَاءِ يُبَيِّنُ الْمَوْضِعَ وَالطُّولَ وَالْعَرْضَ وَالسَّمَكَ وَمَا يُبْنَى بِهِ إِنْ قُدِّرَ بِالْعَمَلِ، وَإِذَا صَلَحَتِ الْأَرْضُ لِبِنَاءٍ وَزِرَاعَةٍ وَغِرَاسٍ أَشْطَرَطَ تَعْيِينَ الْمَنْفَعَةِ، وَيَكْفِي تَعْيِينَ الزَّرَاعَةِ عَنْ ذِكْرِ مَا يُزْرَعُ فَلَا أَصَحَّ، وَلَوْ قَالَ لِنْتَفِعَ بِهَا بِمَا شِئْتُ، صَحَّ، وَكَذَا لَوْ قَالَ إِنْ شِئْتُ فَارَزَعُ وَإِنْ شِئْتُ فَاغْرِسُ فِي الْأَصَحِّ،

(وَفِي الْبِنَاءِ) له به کری گرتن بق دروستکردنی خانوو (يُبَيِّنُ الْمَوْضِعَ) ده بی شوینه که دیاری بکاو (وَالطُّولَ) دریژه که ی و (وَالْعَرْضَ) به رینه که ی و (وَالسَّمَكَ) به رزه که ی و (وَمَا يُبْنَى بِهِ) هم نه و که رهسته ی پی دی دروست ده کری: وهك خشت و به ردو... هتد (إِنْ قُدِّرَ بِالْعَمَلِ) نه گهر نه ندازه ی به کری گرتنه که به کردار دیاری بکری، به لام نه گهر به کات دیاری بکری، نه وانه ی پراوردوی ناوی.

(وَإِذَا صَلَحَتِ الْأَرْضُ) هه ر کاتیك زهویه که که لکی هه بو: (لِبِنَاءٍ) بق خانوو و (وَزِرَاعَةٍ) بق کشتوکال و (وَغِرَاسٍ) بق درهخت پواندن (أَشْطَرَطَ) له به کری دانی دا به مه رج داندراوه (تَعْيِينَ الْمَنْفَعَةِ) نه و سوده ی بوی به کری گیراوه دیاری بکری به لام (وَيَكْفِي تَعْيِينَ الزَّرَاعَةِ) دیاری کردنی کشتوکال به سه (عَنْ ذِكْرِ مَا يُزْرَعُ) له جیاتی گوتنی ناوی نه و شته ی تییدا ده چیئدری، واته: نه گهر له جیاتی بلی: بق گهنم. بلی: بق کشتوکال. نه وه به سه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: به کری دامه تق (لِنْتَفِعَ بِهَا بِمَا شِئْتُ) تاکو به هه رچی حه ز ده که ی سودی لی و هه ریگری (صَحَّ) نه وه دروست ده بی و دروسته: بق درهخت و کشتوکال و بق خانوو سودی لی و هه ریگری (وَكَذَا لَوْ قَالَ) هه روه ها دروست ده بی، نه گهر بلی: (إِنْ شِئْتُ فَارَزَعُ وَإِنْ

شَبْتُ فَأَغْرَسْتُ) نه گهر چه ز ده که ی کشتوکالی تیدا بچینه و نه گهر چه زیش ده که ی دره ختی تیدا بچینه (فِي الْأَصْح) له فهرموده ی پاستردا.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهر زهویه که ی بڅ دره ختو خانوو به کری دای، ئینجا به کریگره که ش خانوی تیدا کردو دره ختی تیدا چاند، ئینجا ماوه ی به کریدانه که ش ته واو بوو، نه وه به کریده ره که سه رپشکه: یان بڅ ماوه یه کیتری دیارکراو- به کری- دره ختو خانوه که به یلایته وه، یان هلیانکه ننو توله ی ناته واویش بداته به کریگره که، یان به نرخ ی خویان له خاوه نه که یان بیانکری و بیانکاته ملکی خوی.

هروه ها نه گهر زهویه کی کپی، به لام کرپنه که نادرست و دانه مه زراو بوو، ئینجا کرپاره که ش خانوی تیدا کردو دره ختی تیدا چاند، نه و کاته ش فروشیاره که سه رپشکه له نیوان نه و سڼ کارانه ی پابردودا، هروه که له (بجیرمی) و (الشروانی) له کورتایی (عاریه) دا پوون کراوه ته وه.

وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ دَابَّةٍ لِرُكُوبٍ مَّعْرِفَةُ الرَّاكِبِ بِمُشَاهَدَةٍ أَوْ وَصْفٍ تَامٍّ، وَقِيلَ لَا يَكْفِي الْوَصْفُ، وَكَذَا الْحُكْمُ فِيمَا يَرْكَبُ عَلَيْهِ مِنْ مَّحْمِلٍ وَغَيْرِهِ إِنْ كَانَ لَهُ، وَلَوْ شَرَطَ حَمْلَ الْمَعَالِيقِ مُطْلَقًا فَسَدَ الْعَقْدُ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ لَمْ يَشْرُطْ لَمْ يُسْتَحَقَّ، وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ: تَعْيِينُ الدَّابَّةِ، وَفِي اشْتِرَاطِ رُؤْيَيْهَا الْخِلَافُ فِي بَيْعِ الْغَائِبِ، وَفِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ: ذِكْرُ الْجِنْسِ وَالنَّوْعِ وَالذُّكُورَةِ وَالْأُنْثَى، وَيُشْتَرَطُ فِيهِمَا بَيَانُ قَدْرِ السَّيْرِ كُلِّ يَوْمٍ إِلَّا أَنْ يَكُونَ بِالطَّرِيقِ مَنَازِلُ مَضْبُوطَةً فَيَنْزِلُ عَلَيْهَا،

(وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ دَابَّةٍ) به مه رج داده ندري له به کریدانی وولاغ (لِرُكُوبٍ) بڅ سواری (مَعْرِفَةُ الرَّاكِبِ) سواره که بناسڼ (بِمُشَاهَدَةٍ) به دیتن (أَوْ وَصْفٍ تَامٍّ) یان به باسکردن ټکی ته واوی لاشه که ی له پووی قه له وی و لاوازیه وه (وَقِيلَ لَا يَكْفِي الْوَصْفُ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: باسکردنی به س نیه (وَكَذَا الْحُكْمُ فِيمَا يَرْكَبُ عَلَيْهِ) هروه ها مه رجه نه و شته ش بزاندري: که له سه ری سوار ده بی (مِنْ مَّحْمِلٍ وَغَيْرِهِ) له که ژاوه و زین و کورتان (إِنْ كَانَ لَهُ) نه گهر نه و شتانه ملکی به کریگره که بن.

(وَلَوْ شَرَطَ حَمْلَ الْمَعَالِيقِ مُطْلَقًا) نه گهر به مه رجي دانا که رسته ی کاروانچی- پښوار: وه که یاتاغ و ناو و خواره مه نی و مه سینه و جامه- بی دیتن و باسکردن- بار بکریڼ (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله ته که به تال ده بیته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا، چونکه خه که له زوری که می نه و که رستانه دا لیک جیاوازن (وَإِنْ لَمْ يَشْرُطْ) جا نه گهر ه لگرتنی نه وانه ی به مه رج دانه نا، مامله ته که دروست ده بی، به لام (لَمْ يُسْتَحَقَّ حَمْلُهَا) مافی بارکردنیان نیه، هه رچه ند که م و سوکیش بن.

(وَيُشْتَرَطُ فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ) به مهرج داده ندری: له به کریدانی خودی وولاغیک بۆ سواری، یان بۆ بارکردن (تَعْيِينُ الدَّابَّةِ) وولاغیکه دیاری بکا، واته: دروست نیه بلی: یه کیک له م دوو وولاغ (وَفِي اشْتِرَاطِ رُؤْيَتِهَا) له باره ی به مهرج دانانی دیتنی وولاغیکه (الْخِلَافُ فِي بَيْعِ الْغَائِبِ) نه وهرمودانه ی پابران له فروشتنی نادیاردا، لیته شدا هه نه، ههرموده ی به هیزتر: مهرجه وولاغ به کریگراوه که بدیتری (وَفِي إِجَارَةِ الذِّمَّةِ) به مهرج داده ندری له به کریدانی وولاغ له نه ستودا: (ذِكْرُ الْجِنْسِ) په گه زی وولاغیکه بگوتری (وَالنُّوعِ) جوړه که ی بگوتری (وَالذُّكُورَةُ وَالْأُنثَوَةُ) نیرایه تی و میایه تی بگوتری.

(وَيُشْتَرَطُ فِيهِمَا) به مهرج داده ندری له هه ردو به کریدانه کاند، واته: خودی وولاغیک وولاغیک له نه ستودا: (بَيَانُ قَدْرِ السَّيْرِ كُلِّ يَوْمٍ) نه ندازه ی پویشن له گشت پوژیکدا دیاری بکری (إِلَّا أَنْ يَكُونَ بِالطَّرِيقِ مَنَازِلُ مَضْبُوطَةً) مه گه له پیکه دا چه ند قوناغیک پشودانی پیک هه بن، نه و کاته (فَيُنْزَلُ عَلَيْهَا) نه گه ر باس نه کرا، نه ندازه ی پویشننه که ده هیزتر ته سه ر نه و قوناغانه.

وَيَجِبُ فِي الْإِيجَارِ لِلْحَمَلِ أَنْ يَعْرِفَ الْمَحْمُولُ، فَإِنْ حَضَرَ رَأَهُ وَاُمْتَحَنَهُ بِيَدِهِ إِنْ كَانَ فِي ظَرْفٍ، وَإِنْ غَابَ قُدِّرَ بِكَيْلٍ أَوْ وَزْنٍ، وَجِنْسُهُ، لَا جِنْسَ الدَّابَّةِ وَصِفَتَهَا إِنْ كَانَتْ إِجَارَةً ذِمَّةً إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْمَحْمُولُ زُجَاجاً وَنَحْوَهُ. (فَصْلٌ) لَا تَصِحُّ إِجَارَةُ مُسْلِمٍ لِحِجَاهٍ وَلَا عِبَادَةٍ تَجِبُ لَهَا نِيَّةٌ إِلَّا حَجٌّ وَتَفَرُّقُهُ زَكَاةٌ، وَتَصِحُّ لِتَجْهِيْزِ مَيِّتٍ وَدَفْنِهِ، وَتَعْلِيمِ الْقُرْآنِ،

(وَيَجِبُ فِي الْإِيجَارِ لِلْحَمَلِ) واجبه: له به کریدانی وولاغ بۆ بارکردن: (أَنْ يَعْرِفَ الْمَحْمُولُ) به کریده ره که بارکراوه که بزانی (فَإِنْ حَضَرَ) جائه گه ر بارکراوه که حازر بوو، نه و کاته (رَأَهُ) به چاو ببینی (وَاُمْتَحَنَهُ بِيَدِهِ إِنْ كَانَ فِي ظَرْفٍ) هه م گرانايشی به دهستی خو ی تاقي بکاته وه، نه گه له ناو شتیکدا بوو، به لام (وَإِنْ غَابَ) نه گه ر شته که نادیار بوو، نه و کاته (قُدِّرَ بِكَيْلٍ أَوْ وَزْنٍ) نه ندازه ی به پیوان، یان به کیشان دیاری ده کری (و) هه روه ها (جِنْسُهُ) واجبه: په گه زی هه لگراوه نادیاره که ش بزانی: نایا گه نه، یان خو ی به.

(لَا جِنْسَ الدَّابَّةِ وَصِفَتَهَا) به لام له به کریدانی وولاغ بۆ بارکردن مهرج نیه: په گه زو سیفه تی وولاغیکه بزاندري (إِنْ كَانَتْ إِجَارَةً ذِمَّةً) نه گه ر به کریدانه که ی له نه ستودا بی (إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْمَحْمُولُ زُجَاجاً وَنَحْوَهُ) مه گه ر بارکراوه که شوشه و نه و جوړه شته بی: که مه ترسی شکانی لی بکری، نه و کاته مهرجه: په گه زو سیفه تی وولاغیکه بزاندري، تاکو بارکراوه که بیاریزی، هه روه ها له به کریگرتنی وولاغ بۆ سواری مهرجه: په گه زو سیفه تی وولاغیکه بزاندري، چونکه سواری هه ر جوړیک له وی تر جیاوازه.

﴿خوابه رستی﴾

﴿فَصْلٌ: له باسی به کریگرتن بۆ﴾

(لَا تَصِحُّ إِجَارَةُ مُسْلِمٍ لِجِهَادٍ) دروست نیه مروشی موسولمان بۆ جیهاد=غەزاکردن به کری بگیری، چونکه هەر کاتیگ گەیشته پیزی چەنگ له سهری ده بیته (فَرَضُ الْعَيْنِ) و خیره که شی بۆ خۆیه تی (وَلَا عِبَادَةٌ تَجِبُ لَهَا نِيَّةٌ) هم دروست نیه به کریگرتن بۆ کردنی خوابه رستیه کی وه ها: که نیه ت بۆهینانی واجب بی: وه کو نویژو پۆژوو (إِلَّا حَجٌّ وَتَفَرُّقَةٌ زَكَاةٌ) ته نها به کریگرتن بۆ حج و بۆ به شکردنی زه کات دروسته.

هم (وَتَصِحُّ لِتَجْهِيْزِ مَيِّتٍ) به کریگرتن دروسته: بۆ کاروباری مردوو: وه ک شوژدن و کفن و نویژ له سه رکردن و (وَدَفْنِهِ) ناشتنی، هم (وَتَعْلِيْمِ الْقُرْآنِ) بۆ فیژکردنی قورپانی پیروژ، هم بۆ کردنی گشت (فَرَضُ الْكِفَايَةِ) کانی تر، پیغه مبه رﷺ ده فره موی: ﴿إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى﴾ رواه البخاری، به راستی باشتین شت که کریی له سه ره ریگرن قورپانی پیروژه.

﴿ثَاغَادَارِي﴾: به به لگی ئه وه دیسه به کریگرتن دروسته: بۆ خویندنی ئه ندازه یه کی دیارکراو له قورپانی پیروژ: له سه رگۆپی مردووێک، چونکه له حاله تی قورپان خویندندا وَلِحَضَانَةٍ وَإِرْضَاعٍ مَعًا، وَلَا أَحَدَهُمَا فَقَطْ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَسْتَتْبِعُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَالْحَضَانَةُ حِفْظُ صَبِيٍّ وَتَعَهُدُهُ بِغَسْلِ رَأْسِهِ وَبَدَنِهِ وَثِيَابِهِ وَذَهْنِهِ وَكَحْلِهِ وَرَبْطِهِ فَيَاْلَمْهَدِ وَتَحْرِيكِهِ لِيَنَامَ وَنَحْوَهَا، وَلَوْ اسْتَأْجَرَ لَهَا فَاَنْقَطَعَ اللَّبَنُ فَالْمَذْهَبُ انْفِسَاخُ الْعَقْدِ فَاِلِرْضَاعِ دُونَ الْحَضَانَةِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَجِبُ جَبْرٌ وَخَيْطٌ وَكُحْلٌ عَلَى وَرَاقٍ وَخِيَاطٍ وَكَحَالٍ، قُلْتُ: صَحَّحَ الرَّافِعِيُّ فِي الشَّرْحِ

په حمه تی خوا دیته خواره وه و مردوو که سودی پی ده گا، هه روه ها له دووره وه ی گۆپه که ش دروسته قورپان به خیری مردوو که بخویندری، به لام به وه مه رجه ی له دوی خویندنه که دوعای خیره که بکا و بلی: خوابه وینه ی خیری ئه م قورپان خویندنه م بگه ی نه فلانه مردوو. واته: ئه گه ر ته نها نیه تی خیری مردوو که بی و ئه وه جوژه دوعایه شی بۆ نه کا، خیر ناگاته مردوو که، جا ئه گه ر به (جَنَابَةٍ) وه قورپانی خویند، ئه وه کاته مانی کری یه که ی نیه، هه رچه ند له بیریشی چوبی که جه نابه تداره، هه روه ک له (تحفه) و (نهایه) و حاشیه کانیا ندا ناوه پۆکی ئه وه ثاگاداریه پوون کراوه ته وه، له (په پتوکی وه سیّت) دا دریژتر پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلِحَضَانَةٍ وَإِرْضَاعٍ مَعًا) دروسته: ئا فره تیگ به کری بگیری بۆ به خیوکردن و شیردانی مندال ویکرا، هم (وَلَا أَحَدَهُمَا فَقَطْ) بۆ ته نها یه کی کیشیان دروسته، جیاوازی نیه به کریگراوه که: دایکی منداله که بی، یان بیگانه بی (وَالْأَصَحُّ) فره مووده ی پاستر (أَنَّهُ لَا يَسْتَتْبِعُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ) له وه دووانه یه کیکیان نابیته پابه ندی ئه وه تر، چونکه هه ر یه که یان کاریکی سه ره خۆیه (وَالْحَضَانَةُ) مه به ست به به خیوکردن (حِفْظُ صَبِيٍّ) پاراستنی منداله، هم (وَتَعَهُدُهُ) خزمه تکردنی منداله (بِغَسْلِ رَأْسِهِ وَبَدَنِهِ) به وه ی سه ره لاشه ی بشواو (وِثْيَابِهِ)

جلوبه رگه کانی بشواو (وَدَهْنِه) چه وری بکاو (وَكْطَلِه) کلی ده چاوان بکاو (وَرَبِطِه فِي الْمَهْدِ) بیخاته ناو بیشکهو (وَتَحْرِیکِه لِیَنَام) بیشکهو بشوئین تا کو بخوئ (وَتَحْوِهَا) نه وهی وه نه کارانه شه: وه پاککردنه وهی له میزو پیسای.

(وَلَوْ اسْتَأْجَرَ لَهُمَا) نه گهر یو به خپوکردن و شیردان ئافره تیکی به کرئ گرت (فَانْقَطَعَ اللَّبَنُ) ئینجا شیر ده کی نه ماو برآ، نه وه (فَالْمَذْهَبُ انْفِصَاخُ الْعَقْدِ فِي الْإِرْضَاعِ) به فهرمووده ی پاستی مه زمه ب: مامله ته که له شیردانه که هله ده وه شیتته وه (دُونِ الْحَضَانَةِ) به لام له به خپوکردندا هه لئاوه شیتته وه.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ی پاستر: (أَنَّهُ لَا يَجِبُ حَبْرٌ) مه ره که ب واجب نیو هه م (وَحَیْطٌ) داوی دوروین واجب نیو هه م (وَكُطْلٌ) کل واجب نیو (عَلَى وَرَاقٍ وَخِیَاطٍ وَكُحَالٍ) له سر نوسری کتیبو له سر به رگدروو و له سر کل ده چاو که ر (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموئ: (صَحَّحَ الرَّافِعِيُّ فِي الشَّرْحِ) ئیمامی (الرافعی) له شهرحه گهره کی دا نه و (الرُّجُوعُ فِيهِ إِلَى الْعَادَةِ، فَإِنْ اضْطَرَّتْ وَجَبَ الْبَيَانُ وَإِلَّا فَتَبْطُلُ الْإِجَارَةُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصْلٌ) يَجِبُ تَسْلِيمُ مِفْتَاحِ الدَّارِ إِلَى الْمُكْتَرِي، وَعِمَارَتُهَا عَلَى الْمُؤَجَّرِ، فَإِنْ بَادَرَ وَأَصْلَحَهَا، وَإِلَّا فَلِلْمُكْتَرِي الْخِيَارُ، وَكَسَخُ الثَّلْجِ عَنِ السَّطْحِ عَلَى الْمُؤَجَّرِ، وَتَنْظِيفُ عَرَصَةِ الدَّارِ عَنْ ثَلْجٍ وَكُنَاسَةِ عَلَائِمُكْتَرِي، وَإِنْ آجَرَ ذَابَّةً لِرُكُوبٍ فَعَلَى الْمُؤَجَّرِ إِكَافٌ وَبَرْدَعَةٌ وَحِزَامٌ وَتَفَرُّ وَبُرَّةٌ وَخِطَامٌ، وَعَلَائِمُكْتَرِي مَحْمِلٌ وَمَظْلَّةٌ وَوِطَاءٌ وَغِطَاءٌ وَتَوَابِعُهَا،

فهرمووده یی به پاست داناوه: که ده فهرموئ (الرُّجُوعُ فِيهِ إِلَى الْعَادَةِ) له وانه ی پراوردودا ده گهر پیننه وه سر عاده تی خه لك (فَإِنْ اضْطَرَّتْ) جا نه گهر عاده ته که پښ نه بو، نه و کاته: (وَجَبَ الْبَيَانُ) واجبه پوون بکړیتته وه: له سر کامه یانه (وَإِلَّا) نه گهر پوون نه کراوه (فَتَبْطُلُ الْإِجَارَةُ) به کړیدانه که به تال ده بیته وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصْلٌ: لَه بآسی نه رگه کانی به کړیدرو به کړیگر﴾

(يَجِبُ تَسْلِيمُ مِفْتَاحِ الدَّارِ إِلَى الْمُكْتَرِي) واجبه: به کړیده ره که کلیلی خانووه به کړیدراوه که ته سلیمی به کړیگره که بکا، جا نه گهر ته سلیمی نه کرد، نه و کاته: به کړیگره که مافی په شیمان یی هیه، جا نه گهر په شیمان نه بووه، نه و کاته: ماوه ی کلیل وینه دانه که به هه لوه شاوه داده ندرئ، واته: کرئ ی نه و ماوه یی نادریتئ، هه روه که له زړه یی سر چاوه کاند ا فهرموویانه.

(وَعِمَارَتُهَا) چاککردنه وه ی خانووه که (عَلَى الْمُؤَجَّرِ) له سر به کړیده ره که یه، که وایو: (فَإِنْ بَادَرَ وَأَصْلَحَهَا) نه گهر به کړیده ره که په له ی کردو چاکی کرده وه، نه وه باشه (وَإِلَّا) به لام نه گهر چاکی نه کردوه، نه و کاته (فَلِلْمُكْتَرِي الْخِيَارُ) به کړیگره که مافی په شیمان یی هیه.

(وَكَسَحُ الثَّلْجِ عَنِ السَّطْحِ عَلَى الْمُوجِرِ) پامالینی به فر له سهربانی خانووه که له سر به کریده ره که یه، هه روه ها خزمه تکردنی سهربانه که ش تا کو دلۆپه نه کا، ئه ویش له سر به کریده ره که یه، چونکه نه گه ر دلۆپه بکا، له و حاله ته دا به کریگره که مافی په شیمانی هیه، به لام (وَتَنْظِيفُ عَرَصَةِ الدَّارِ) پاککردنه وهی حه وش و پیش ده رگه ی خانووه که (عَنْ ثَلْجٍ وَكُنَاسَةٍ) له به فرو له خلت و خال (عَلَى الْمُكْتَرِي) له سر به کریگره که یه.

(وَلِنْ أَجَرِ دَابَّةٍ لِرُكُوبٍ) نه گه ر وولاغیکی به کری دا بۆ سواری، نه وه (فَعَلَى الْمُوجِرِ إِكْفًا) له سر به کریده ره که واجبه: کورتانی وولاغه که و (وَيَرْذَعُهُ) جلی سر پشتی وولاغه که و (وَحِزَامٌ) تنگه - که ژو (وَتَقَرُّ) پالو (وَبِرَّةٌ) ئالقه ی لووتی ووشتر و (وَحِطَامٌ) داوی ئالقه که ش، به لام (وَعَلَى الْمُكْتَرِي مَحْمِلٌ) که ژاوه ی سر پشتی وولاغه که، ئه ویان له سر به کریگره که یه، هم (وَمَظْلَةٌ) چه تری سیبه رو (وَوِطَاءٌ وَغِطَاءٌ) داپوشه ری که ژاوه که و (وَتَوَابِعُهَا) پابه ندیه کانی که ژاوه که: وه کو گوریس و نه و جوړه شتانه ش گشتی له سر وَالْأَصْحُ فِي السَّرَجِ اتِّبَاعُ الْعُرْفِ، وَظَرْفُ الْمَحْمُولِ عَلَى الْمُوجِرِ فِي إِجَارَةِ الدَّمَةِ، وَعَلَى الْمُكْتَرِي فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ، وَعَلَى الْمُوجِرِ فِي إِجَارَةِ الدَّمَةِ الْخُرُوجُ مَعَ الدَّابَّةِ لِتَعَهُدِهَا، وَإِعَانَةُ الرَّكَّابِ فِي رُكُوبِهِ وَنَزُولِهِ بِحَسَبِ الْحَاجَةِ، وَرَفْعُ الْحِمْلِ وَحُطُّهُ، وَشَدُّ الْمَحْمِلِ وَحُلُّهُ، وَلَيْسَ عَلَيْهِ فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ إِلَّا التَّخْلِيَةُ بَيْنَ الْمُكْتَرِي وَالدَّابَّةِ، وَتَنْفِيسُ إِجَارَةِ الْعَيْنِ بِتَلْفِ الدَّابَّةِ،

به کریگره که یه (وَالْأَصْحُ) فهرموده ی راستر (فِي السَّرَجِ) له باره ی زینی نه سپی به کریدراو (اتِّبَاعُ الْعُرْفِ) به شوینکه وتنی عاده تی شوینه که یه، جا نه گه ر هیچ عاده تیک نه بو، نه و کاته: واجبه: دیاری بکری له سر کامه یانه.

﴿لَا كَادَارِي﴾: نه رکی به خپوکردنی وولاغه به کریدراوه که له سر به کریده ره که یه، هه روه که له (القليوبي) دا فهرموویه تی، هه روه ها پاراستنی وولاغه که ش له سر خاوه نه که یه تی، به لام نه گه ر ته سلیمی به کریگره که ی کردبی تا کو - به ته نهایی - به سواری وولاغه که بۆ سه فه ر بپوا، نه و کاته: پاراستنی له سر به کریگره که یه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه. (وَوَظَرْفُ الْمَحْمُولِ) کیسه ی نه و شته ی به کری بار ده کری: وه که جه وال و خلارو سندوق (عَلَى الْمُوجِرِ فِي إِجَارَةِ الدَّمَةِ) له سر به کریده ری وولاغه که یه له به کریدانی له نه ستودا، به لام (وَعَلَى الْمُكْتَرِي فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ) له به کریدانی خودی وولاغه که دا له سر به کریگره که یه.

(وَعَلَى الْمُوجِرِ فِي إِجَارَةِ الدَّمَةِ) له به کریدانی له نه ستودا له سر به کریده ری وولاغه که واجبه: (الْخُرُوجُ مَعَ الدَّابَّةِ) به خوی، یان جیگری خوی له گه ل وولاغه که ده ربچی بۆ سه فه ره که (لِتَعَهُدِهَا) تا کو ئاگای له وولاغه که ی بۆ خزمه تی بکا، هم (وَإِعَانَةُ الرَّكَّابِ فِي

رُكُوبِهِ وَتُزْوِلُهُ) له سه‌ری واجبه یارمه‌تی سواره‌که‌ش بدا له سوارپوون و دابه‌زینی‌دا (بِحَسَبِ الْحَاجَةِ) به‌گویره‌ی پیویستی (وَرَفَعَ الْحِمْلُ وَحَطُّهُ) له سر به‌کریده‌ره‌که واجبه: باره‌که له وولاغ بار بکاو دایببه‌زینتی، هم (وَشَدَّ الْمَحْمِلَ وَحَلَّهُ) واجبه که ژاوه‌که‌ش ببه‌ستی و بیکاته‌وه.

به‌لام (وَلَيْسَ عَلَيْهِ فِي إِجَارَةِ الْعَيْنِ) له به‌کریدانی خودی وولاغه‌که‌دا، هیچ نه‌وانه‌ی پابردو له سر به‌کریده‌ره‌که واجب نیه (إِلَّا التَّخْلِيَةَ بَيْنَ الْمُكْتَرَى وَالْأُتْبَةِ) ته‌نها نه‌ونده واجبه: بۆ به‌کریدره‌که واز له وولاغه‌که بینتی و بۆی بگوینتی سودی لئ‌وه‌ریگری.

(وَتَنْفَسِحُ إِجَارَةَ الْعَيْنِ) مامله‌تی به‌کریدانی خودی وولاغیک-یان شتیکی‌تر- له‌مه‌ودا هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه (بِتَلْفِ الدَّابَّةِ) به‌فه‌وتانی وولاغه به‌کریدراوه‌که-یان شته به‌کریدراوه‌کانی‌تر- به‌لام له پابردودا هه‌لئاوه‌شیتته‌وه، که‌واته: نه‌گه‌ر له پێکه‌دا وولاغه‌که فه‌وتا، نه‌و کاته: خاوه‌نه‌که‌ی مانی به‌شه‌کرێ‌یه‌که‌ی پابردوی هه‌یه.

وَيُثَبِّتُ الْخِيَارَ بِعَيْنِهَا، وَلَا خِيَارَ فِي إِجَارَةِ الدَّابَّةِ، بَلْ يُلْزِمُهُ الْإِبْدَالُ، وَالطَّعَامُ الْمَحْمُولُ لِيُؤْكَلَ إِذَا أُكِلَ أَكْلًا ظَهَرَ. (فَصَلِّ) يَصِحُّ عَقْدُ الْإِجَارَةِ مُدَّةً تَبْقَى فِيهَا الْعَيْنُ غَالِبًا، وَفِي قَوْلٍ لَا يُزَادُ عَلَى سَنَةٍ، وَفِي قَوْلٍ ثَلَاثِينَ، وَلِلْمُكْتَرَى اسْتِيفَاءُ الْمَنْفَعَةِ بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ فَيُرَكَّبُ وَيُسَكَّنُ مِثْلَهُ،

(و) هه‌روه‌ها (يُثَبِّتُ الْخِيَارَ بِعَيْنِهَا) مانی په‌شیمانی بۆ به‌کریدره‌که هه‌یه: به‌هۆی عه‌ییکی هه‌بووی نه‌گه‌ر نه‌یزانیی، هم به‌هۆی عه‌ییکی په‌یدا‌بووش مافی په‌شیمانی هه‌یه، به‌لام (وَلَا خِيَارَ فِي إِجَارَةِ الدَّابَّةِ) له به‌کریدانی له نه‌ستودا به‌کریدره‌که مانی په‌شیمانی نیه: نه‌گه‌ر وولاغه‌که فه‌وتا، یان عه‌ییکی هه‌بو (بَلْ يُلْزِمُهُ الْإِبْدَالُ) به‌لکو له سر به‌کریده‌ره‌که واجبه: نه‌و وولاغه به‌ وولاغیک‌تری ساغ بگوپی‌و له جی‌ی دابنی، جا نه‌گه‌ر نه‌گونجا بیگوپی، نه‌و کاته: به‌کریدره‌که مانی په‌شیمانی هه‌یه.

(وَالطَّعَامُ الْمَحْمُولُ لِيُؤْكَلَ) نه‌و خواردنه‌یه‌ی بارکراوه، تا‌کو له پێکه‌دا بخوری (يُيْبَدَلُ إِذَا أُكِلَ) هه‌ر کاتی‌ک خورا، خواردنه‌یه‌کی‌تری له جی‌ی بار ده‌کریتته‌وه (فِي الظَّاهِرِ) له فه‌رمووده‌ی به‌هێزتردا.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَأْسَى مَاوَه‌ی به‌کریدان و، زامینی به‌کریدگر﴾

(يَصِحُّ عَقْدُ الْإِجَارَةِ مُدَّةً) مامله‌تی به‌کریدان دروست ده‌بی بۆ ماوه‌یه‌کی زاندرای وه‌ها: که (تَبْقَى فِيهَا الْعَيْنُ غَالِبًا) خودی شته به‌کریدراوه‌که له‌و ماوه‌یه‌دا بمینتی به‌ نه‌غله‌بی، هه‌رچه‌ند بشگاته سه‌د سال، جیاوازی ملکی وه‌قفکراو و به‌ره‌لداو نیه.

(وَفِي قَوْلٍ لَا يُزَادُ عَلَى سَنَةٍ) له فه‌رمووده‌یه‌که‌دا: نابێ له سالتیک زیاتر به‌ کرێ بدری

(وَفِي قَوْلٍ ثَلَاثِينَ) له فرموده یه کدا: نابئ له سی سال زیاتر به کرئ بدرئ. ئینجا ماوهی به کرئدانه که زور بئ، یان که م بئ، مهرجه: ماوهی به کرئدانه که بزاندري، واته: نهگر دیاری نه کرئ ماوهی به کرئدانه که چه نده، نهوه مامله ته که دانا مه زری و دروست نابئ ، ههروه که له له مهرجه کانی سودی به کرئگیراودا پابرا. (وَالْمُكْتَرِي) بؤ به کرئگره که دروسته: (اِسْتِيفَاءُ الْمَنْفَعَةِ بِنَفْسِهِ) سودی شته به کرئگیراوه که به خوی وه ربگری، هم (وَيَغْيِرُهُ) به که سیکیتری نه مینیش وه ربگری، چونکه سوده که بووه ته ملکی خوی، که وابو: بؤی دروسته: شته به کرئگیراوه که به کرئ بداته وه یه کیکیتری، هم دروسته: به خواستنیشی بداتی، ههروه که له (المهذب) و (مغنی) دا فرموویانه. جا نهگر به کرئگیراوه که وولاغ بوو، نهوه (فَيْرِکِبُ) بؤی دروسته که سیکیتری وه که خوی سواری وولاغ که بکا (و) ههروه ها له خانووی به کرئگیراویشدا (يُسْكُنُ مِثْلَهُ) بؤی دروسته: یه کیکیتری وه که خوی تییدا نیشته جئ بکا: به کرئ، یان به خوپایی، وَلَا يُسْكُنُ حَدَّادًا وَقَصَّارًا، وَمَا يُسْتَوْفَى مِنْهُ: كَدَارٍ وَدَابَّةٍ مُعَيَّنَةٍ لَا يُبَدَلُ، وَمَا يُسْتَوْفَى بِهِ: كَثُوبٍ وَصَبِيٍّ عَيْنٍ لِلْخِطَاطَةِ وَالْإِرْتِضَاعِ يَجُوزُ إِبْدَالُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيَدُ الْمُكْتَرِي عَلَى الدَّابَّةِ وَالْثَوْبِ يَدُ أَمَانَةٍ مُدَّةَ الْإِجَارَةِ

به لام (وَلَا يُسْكُنُ حَدَّادًا) نابئ ئاسنگرو (وَقَصَّارًا) جلشور له خانووه که دا نیشته جئ بکا، نهگر به خوی له و چینانه نه بئ.

﴿ نَاكَادَارِي سَهْرَقَوْلَانَه ﴾: له مهرجه کانی به کرئگرتندا ئاشکرا بوو: نهوهی پابردو له حاله تیگدا بوو: که مامله تی به کرئگرتنه که دروست و دامه زراوبی و ماوهی به کرئگرتنه که ش مابی، چونکه نهگر مامله ته که نادرست بئ- وه که ماوهی به کرئگرتنه که دیاری نه کرابی، یان ماوهی به کرئگرتنه که ته واو بوبئ- واجبه به کرئگراوه که بداته وه خاوه نه کهی، واته: بؤی دروست نیه: نه به خوپایی و نه به کرئ بیداته که سیکیتری، هم دروست نیه: مافی به کرئگرتنه که شی بفرۆشیتی، چونکه ملکی خوی نیه، که واته: ههکه سیك ئه م جوړه به کرئگراوه له به کرئگره که وه ربگری، لئیی حه پامه و ئه ویش به (غاصب) - زه و تکه ر داده ندرئ، چونکه به مامله تیکی نادرست به کرئگراوه کهی وه رگرتوه، ههروه که له پیناسه ی (غصب) و له چواره م مهرجی فرۆشراودا رابرا، جا ئه م مامله ته ناشه رعیه پیی ده گوتري: (سَهْرَقَوْلَانَه). پیویسته موسولمان خوی لئ پپاریزی.

(وَمَا يُسْتَوْفَى مِنْهُ) نه و شته ی سوده که ی لئ وه رده گیری: (كَدَارٍ) وه کو خانوو، هم (وَدَابَّةٍ مُعَيَّنَةٍ) وه کو وولاغیکی دیارکراو (لَا يُبَدَلُ) دروست نیه: به شتیکیتری بگوپدرئ، به لام (وَمَا يُسْتَوْفَى بِهِ) نه و شته ی سوده که ی پی وه رده گیری: (كَثُوبٍ وَصَبِيٍّ) وه کو جلیک، یان

مندالیک: که (عُيِّنَ لِلْخِيَاطَةِ) جله که بۆ دوروین دیاری کرابی و (وَالْإِرْتِضَاعِ) منداله که ش بۆ شیرخوردن دیاری کرابی، نه وه (يَجُوزُ إِبْدَالُهُ) دروسته به کریگره که به شتیکی تری وه ک خوی بیگرپی، هرچه ند به کریگیراوه که ش پازی نه بی، واته: دروسته له جیاتی نه م جله، جلیکی تری وه ک خوی پی بدرووی و له جیاتی نه م منداله مندالیک تری وه ک خوی پی شیر بدا (فِي الْأَصْحِ) له فهرموده ی پاستردا.

﴿ زامینی به کریگرو به کریگیراوه کان ﴾

(وَيَدُ الْمُكْتَرِي) دهستی مرفی به کریگر (عَلَى الدَّابَّةِ وَالْثَوْبِ) له سه وولاغ و جله به کریگیراوه کان و له سهر گشت شتیکی تری به کریگیراویش (يَدُ أَمَانَةٍ) دهستی نه مینداریه (مُدَّةُ الْإِجَارَةِ) له ماوه ی به کریگیرانه که دا، واته: نه گهر له و ماوه یه دا شته به کریگیراوه که فهوتا، به کریگره که نابیته زامین، به و مهرجه ی که مترغه می نه کرد بی، که وابو: واجبه: پاسی زهره رو زیانی لی بکا، ههروه که له (مغنی) دا فهرموده ی تی.

وَكَذَا بَعْدَهَا فِي الْأَصْحِ، وَلَوْ رَبَطَ دَابَّةً أَكْثَرَ
لَمْ يَضْمَنْ، إِلَّا إِذَا انْهَدَمَ عَلَيْهَا اضْطَبَلٌ فِي وَقْتٍ سَوَّاهٍ لَمْ يَضْمَنْ،
وَلَوْ تَلَفَ الْمَالُ فِي يَدِ أَجِيرٍ بِاتِّعَادٍ كَثُوبٍ أَسْتُوجِرَ لِخِيَاطَتِهِ أَوْ صَبَّغَهُ لَمْ يَضْمَنْ إِنْ لَمْ
يَنْفَرِدْ بِالْيَدِ بَأَنْ قَعَدَ الْمُسْتَأْجِرُ مَعَهُ أَوْ أَحْضَرَهُ مَنْزِلَهُ، وَكَذَا إِنْ انْفَرَدَ فِي أَظْهَرِ الْأَقْوَالِ،

(وَكَذَا بَعْدَهَا) ههروه ها له دوی ته وایبونی ماوه ی به کریگیرانه که ش دهستی به کریگره که هه دهستی نه مینداریه (فِي الْأَصْحِ) له فهرموده ی پاستردا.
که وابو: نه گه پاندنه وه ی به کریگیراوه که و نه نه کی گه پاندنه وه ی له سه به کریگره که نه، به لکو مهرجه: بۆ خاوه نه که ی بیپاریزی و هه کاتی که داوی کرد بیداته وه، هه م نابی له دوی ته وایبونی ماوه که - به کاری بیی، نه گینا: ده بیته زامین و کرئی هاوینته ی له سه واجب ده بی، ههروه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهرموده ی نه.

(وَلَوْ رَبَطَ دَابَّةً أَكْثَرَ) لِحَمَلٍ أَوْ رُكُوبٍ نه گهر به کریگره که وولاغی که به سه وه: که بۆ بارکردن، یان بۆ سواری، یان بۆ کاریکی تر به کرئی گرتبو (وَلَمْ يَنْتَفِعْ بِهَا) سودیشی لی و نه گرتو وولاغ که فهوتا، نه وه (لَمْ يَضْمَنْ) نابیته زامینی وولاغ که، جیاوازی نه: له ماوه ی به کریداندا بفهوتی، یان له دوی ماوه که (إِلَّا إِذَا انْهَدَمَ عَلَيْهَا اضْطَبَلٌ) مه گهر ته ویله، یان خانوویکی به سهردا بپوخی (فِي وَقْتٍ لَوْ انْتَفَعَ بِهَا) له کاتیکی وه هادا: نه گهر سودی لی و نه گرتبا (لَمْ يُصْبِحْهَا الْهَدْمُ) له و کاته دا پوخانه که ی تووش نه ده بو، نه وه له و حاله ته دا ده بیته زامین نه گهر هیچ عوزریکی وه کو ترسو نه خوشی نه بی، واته: نه گهر عوزریکی وه های هه بو، یان له کاتیکی وه هادا به سهردا پوخا: که عادهت نه بو به کار

بهیندری: وهکو تاریکه شه، ئه و کاتانه نابیتته زامین، ههروه که له زۆریه ی سهراوه کاندایه پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ تَلَفَ أَمْوَالُ) ئه گهر مالى كه سىك فهوتا (فِي يَدِ أَجِيرٍ) له دهستی به كریگیرواویكدا (بِلَا تَعَرٍّ) فهوتانه كهش بى دوژمنكاری و بى كه مته رغه می بوو (كَتُّوبٍ) وهك جلیك له لای بفهوتی كه (أُسْتُوجِرَ لِخِيَاطَتِهِ أَوْ صَبْغِهِ) به كری گیرایی بۆ دورویی، یان بۆ پهنگردنی، هم وهك ئاژه لێك بفهوتی كه به كری گیرایی بۆ له وه پاندنی، ئه و به كریگیراوه (لَمْ يَضْمَنْ) نابیتته زامینی شته فهوتاهه كه (إِنْ لَمْ يَنْفَرِدْ بِالْيَدِ) ئه گهر به تهنها دهستی به سهراشته كه وه نه بۆ (بِأَنْ قَعَدَ الْمُسْتَأْجِرُ مَعَهُ) وهك به كریگره كهش له گهلی دانیشتی (أَوْ أَحْضَرَهُ مَنْزِلَهُ) یان هینابیتته مالى خوی.

(وَكَذَا إِنْ انْفَرَدَ فِي أَظْهَرِ الْأَقْوَالِ) ههروهها ئه گهر به تهنهاش بۆ، ههرا نابیتته زامین، له بههینترینی ههرمووده کاندایه.

وَالثَّالِثُ: يَضْمَنْ الْمُشْتَرِكُ: وَهُوَ مَنْ التَّزَمَ عَمَلًا فَلِذَلِكَ، لَا الْمُنْفَرِدُ: وَهُوَ مَنْ آجَرَ نَفْسَهُ مُدَّةً مُعَيَّنَةً لِعَمَلٍ، وَلَوْ دَفَعَ ثَوْبًا إِلْقَصَّارٍ لِيُقْصَرَهُ أَوْ خِيَّاطٍ لِيَخِيطَهُ فَفَعَلَ وَلَمْ يَذْكُرْ أَجْرَهُ فَلَا أَجْرَ لَهُ، وَقِيلَ لَهُ،

(وَالثَّالِثُ) به ههرمووده ی سێیه م (يَضْمَنْ الْمُشْتَرِكُ) به كریگیروایه او بهش ده بیتته زامین (وَهُوَ) به كریگیروایه او بهش (مَنْ التَّزَمَ عَمَلًا فِى ذِمَّتِهِ) ئه و كه سه یه: كه كار كردنیكى خستبیتته ئه ستوی خوی (لَا الْمُنْفَرِدُ) به لام به كریگیروای تاك نابیتته زامین (وَهُوَ) به كریگیروای تاك (مَنْ آجَرَ نَفْسَهُ مُدَّةً مُعَيَّنَةً لِعَمَلٍ) ئه و كه سه یه: بۆ ماوه یه كى دیار كراو خوی به كری دابی: بۆ كار كردنیك.

﴿ ئاگا داری ﴾: ئه و كه سه ی به كری گراوه: بۆ چاودیری و پاسه وانیى دوكان و مال و باغو خه رمان و ئوتومبیل و ئه و جوژه شتانه - ئه گهر دوژمنكاری و كه مته رغه می نه كا - نابیتته زامینی فهوتانی ئه و شتانه، ههروهها: گه رماوچی و خانچی نابنه زامینی جلو ولاغی خه لكی، تهنها ئه گهر پاراستنیان بخه نه ئه ستوی خویان، یان كریی پاراستنیان وه بگرن، ئه و كاته - ئه گهر كه مته رغه می بكه ن - ده بنه زامین، ههروهها ههرا به كریگیروایكى تریش ئه گهر كه مته رغه می، یان دوژمنكاری بكا: وهك ئاژه له كه بداته دهست كه سیكى ترو بفهوتی، یان نانكه ر ئاگریكى زۆر له بن ناندا بكاته وه و نانه كه بسوتی، ئه و كاته ئه ویش ده بیتته زامین.

ئینجا بزانه: شوانی شیئ، یان نه بالغ - واته: هم گشت به كریگیروایكى تری شیئ، یان نه بالغ - ئه گهر كه مته رغه میش بكا، ههرا نابیتته زامینی ماله فهوتاهه كه، به لام

ئەگەر دوژمنكارى بكا: وەك بە دەستىخۆى شتەكە بىفەوتىنى، ئەو كاتە ئەويش دەبىتە زامىن.

جا ھەر كاتىك بەكرىگرەكە و بەكرىگىراوہكە بىوہ كىشەيان: لەبارەى كەمتەرغەمى و دوژمنكارى، ئەوہ -بە سوپىندخواردن- باوہپ بە بەكرىگىراوہكە دەكرى؟ چونكە ئەمىندارە، بەو مەرجەى دوو كەسى لىزان بە پىچەوانەى قسەكەى وى شامىدى نەدەن، ھەرەك لە (تحفة) و (نهاية) و حاشىيەكانىندا ناوہپۆكى ئەم ئاگادارىيە پوون كراوہتەوہ.

(وَلَوْ دَفَعَ ثَوْبًا إِلَى قَصَّارٍ لِيُقْصِرَهُ) ئەگەر جلىكى دايە دەست جلىشۆرىك تاكو بيشوا (أَوْ خِيَّاطٍ لِيَخِيْطَهُ) يان دايە دەست بەرگدروو تاكو بىدوروى (فَفَعَلَ) ئەويش كارەكەى كرد (وَلَمْ يَذْكُرْ أَجْرَهُ) ھىچ لايەك باسى كرىى نەكرد، ئەوہ (فَلَا أَجْرَةَ لَهُ) مافى كرىى نىيە، ھەرەك ئەگەر بلى: مانگىك لە خانووەكەدا نىشتەجىم بكە، ئەويش نىشتەجىى بكاو باسى كرىش نەكەن، ئەويش مافى كرىى نىيە (وَقِيلَ لَهُ) لە فەرموودەيەكى بى-ھىژدا: مافى كرىى ھاوويىنەى ھەيە.

وَقِيلَ إِنْ كَانَ مَعْرُوفًا بِذَلِكَ الْعَمَلِ فَلَهُ، وَإِلَّا فَلَا وَقَدْ يُسْتَحْسَنُ، وَلَوْ تَعَدَّى الْمُسْتَأْجِرُ بِأَنْ ضَرَبَ الدَّابَّةَ أَوْ كَبَحَهَا فَوْقَ الْعَادَةِ أَوْ أَرْكَبَهَا أَثْقَلَ مِنْهُ أَوْ أَسْكَنَ حَدَادًا أَوْ قَصَّارًا ضَمِنَ الْعَيْنُ، وَكَذَا لَوْ اكْتَرَى لِحْمَلٍ مِائَةً رِطْلٍ مِنْ حِنْطَةٍ فَحَمَلَ مِائَةً شَعِيرًا أَوْ عَكْسَ، أَوْ لِعَشْرَةِ أَقْفِزَةٍ شَعِيرٍ فَحَمَلَ حِنْطَةً، دُونَ عَكْسِهِ، وَلَوْ اكْتَرَى لِمِائَةٍ فَحَمَلَ مِائَةً وَعَشْرَةَ لَزِمَهُ أَجْرَةُ الْمِثْلِ لِلزِّيَادَةِ، وَإِنْ تَلَفَتْ بِذَلِكَ ضَمِنَهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهَا مَعَهَا، فَإِنْ كَانَ ضَمِنَ قِسْطَ الزِّيَادَةِ، وَفِي قَوْلِ نِصْفِ الْقِيَمَةِ،

(وَقِيلَ إِنْ كَانَ مَعْرُوفًا بِذَلِكَ الْعَمَلِ) لە فەرموودەيەكدا: ئەگەر مەرفەكە بەو كارە ناسراو بى: كە بە كرى دەيكا، ئەوہ (فَلَهُ) مافى كرىى ھاوويىنەى ھەيە (وَإِلَّا) بەلام ئەگەر وەھا نە ناسرابى (فَلَا) مافى كرىى نىيە (وَقَدْ يُسْتَحْسَنُ) وا جوانە ئەم فەرموودە سىيەمە بەھىز بكرى، ھەم زۆر لە زانايان ھەلىيانبۆاردوہ و فتوايان پىداوہ.

(وَلَوْ تَعَدَّى الْمُسْتَأْجِرُ) ئەگەر بەكرىگرەكە دوژمنكارىى كرد (بِأَنْ ضَرَبَ الدَّابَّةَ) وەك لە عادەت زياتر لە وولاغەكەى دابى (أَوْ كَبَحَهَا فَوْقَ الْعَادَةِ) يان لغاوەكەى لە دەمى داوہ لە عادەت زياتر (أَوْ أَرْكَبَهَا أَثْقَلَ مِنْهُ) يان يەككى لە خۆى گرانتەر سواری وولاغەكەى كرد (أَوْ أَسْكَنَ حَدَادًا أَوْ قَصَّارًا) يان ئاسنگرىك، يان جلىشۆرىكى لە خانووەكەدا نىشتەجىى كرد، ئەوہ (ضَمِنَ الْعَيْنَ) دەبىتە زامىنى خودى بەكرىگىراوہكە.

(وَكَذَا) ھەرەوہا دەبىتە زامىن (لَوْ اكْتَرَى لِحْمَلٍ مِائَةً رِطْلٍ مِنْ حِنْطَةٍ) ئەگەر وولاغەكەى بە كرى كرتبى بۆ باركردى سەد پىتل گەنم (فَحَمَلَ مِائَةً شَعِيرًا) ئىنجا ئەويش سەد پىتل

جۆی لی بار کرد (أَوْ عَكْسَ) یان به پیچه‌وانه‌ی کرد، هر ده‌بیته زامین، چونکه جۆیه‌که زۆرت‌له پشتی وولاغه‌که ده‌گرئو گه‌نمه‌کش گرانییه‌که‌ی له یه‌ک شویندا کۆده‌بیته‌وه (أَوْ لِعَشْرَةِ أَقْفَرَةِ شَعِيرٍ) یان به کرئی گرت بۆ بارکردنی ده‌که‌ویشکه جۆ (فَحَمْلَ حِنْطَةٍ) نه‌ویش ده‌که‌ویشکه گه‌نمی لی بار کردن، نه‌وه‌ش ده‌بیته زامین (دُونِ عَكْسِهِ) به‌لام به پیچه‌وانه‌وه نابیتته زامین، چونکه جۆ سوکتره.

(وَلَوْ اكْتَرَى لِمَا قَوْ) نه‌گه‌ر وولاغه‌که‌ی به‌کرئی گرت بۆ بارکردنی سه‌د کیلو (فَحَمْلَ مِائَةِ وَعَشْرَةِ) نه‌ویش سه‌د ده‌ کیلوی لی بار کرد، نه‌وه (لَزِمَهُ أَجْرَةُ الْمِثْلِ لِلزِّيَادَةِ) کرئی هاووینه‌ی بۆ نه‌وه ده‌ کیلو زیاده‌یه‌ش له سه‌ر واجب ده‌بێ، هم (وَإِنْ تَلَفْتَ بِذَلِكَ) نه‌گه‌ر وولاغه‌که به‌هۆی نه‌وه ده‌ کیلو زیاده‌یه‌ فه‌وتا، نه‌و کاته (ضَمِنَهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهَا مَعَهَا) به‌کرئگره‌که ده‌بیته زامینی وولاغه‌که نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی له‌گه‌لدا نه‌بێ (فَإِنْ كَانَ) جا نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی له‌گه‌لدا بوو، نه‌و کاته (ضَمِنَ قِسْطَ الزِّيَادَةِ) به‌به‌شی زیده‌یه‌که ده‌بیته زامینی وولاغه‌که (وَفِي قَوْلِ نَصْفِ الْقِيَمَةِ) له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا: به‌نیوه‌ی نرخه‌که‌ی ده‌بیته زامین.

وَلَوْ سَلَّمَ الْمِائَةُ وَالْعَشْرَةَ إِلَى الْمُؤَجَّرِ فَحَمَلَهَا جَاهِلًا ضَمِنَ الْمُكْتَرَى عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ وَزَنَ الْمُؤَجَّرُ وَحَمَلَ فَلَا أَجْرَةَ لِلزِّيَادَةِ، وَلَا ضَمَانَ إِنْ تَلَفَتْ، وَلَوْ أَعْطَاهُ ثَوْبًا لِيَخِيطَهُ فَخَاطَهُ قَبَاءً وَقَالَ: أَمَرْتَنِي بِقَطْعِهِ قَبَاءً، فَقَالَ: بَلْ قَمِيصًا، فَلَا ظَهْرُ تَصَدِيقُ الْمَالِكِ بِيَمِينِهِ، وَلَا أَجْرَةٌ عَلَيْهِ، وَعَلَى الْخِيَاطِ أَرْضُ النِّقْصِ. (فَصَلَّ) لَا تَنْفَسُخَ الْإِجَارَةُ بِعُدْرِ: كَتَعْدُرٍ وَقُدُودِ حَمَامٍ وَسَفَرٍ وَمَرَضٍ مُسْتَأْجِرٍ دَابَّةً لِسَفَرٍ،

(وَلَوْ سَلَّمَ الْمِائَةُ وَالْعَشْرَةَ إِلَى الْمُؤَجَّرِ) جا نه‌گه‌ر سه‌د ده‌ کیلوییه‌که‌ی ته‌سلیمی به‌کرئد ره‌که کرد (فَحَمَلَهَا جَاهِلًا) نه‌ویش له وولاغه‌که‌ی بار کردو نه‌یزانی ده‌ کیلو زیاده، نه‌و کاته (ضَمِنَ الْمُكْتَرَى عَلَى الْمَذْهَبِ) به‌کرئگره‌که به‌به‌شه زیده‌یه‌که ده‌بیته زامینی وولاغه‌که، به‌لام (وَلَوْ وَزَنَ الْمُؤَجَّرُ) نه‌گه‌ر به‌کرئد ره‌که باره‌که‌ی کیشاو زانی چه‌نده‌و (وَحَمَلَ) به‌بێئین له وولاغه‌که‌ی بار کرد (فَلَا أَجْرَةَ لِلزِّيَادَةِ) نه‌و کاته مافی کرئی زیده‌یه‌که‌ی نیه، هم (وَلَا ضَمَانَ إِنْ تَلَفَتْ) به‌کرئگره‌که‌ش نابیتته زامین نه‌گه‌ر وولاغه‌که به‌هۆی، به‌لکو به‌کرئگره‌که مافی هه‌یه داوای لی‌بکا: زیده‌یه‌که به‌گه‌رئینیتته‌وه شوینی خۆی.

(وَلَوْ أَعْطَاهُ ثَوْبًا لِيَخِيطَهُ) نه‌گه‌ر پارچه قوماشیکی دایی تاکو بیدوروی (فَخَاطَهُ قَبَاءً) نه‌ویش دوروی کردیه‌که‌وا (وَقَالَ أَمَرْتَنِي بِقَطْعِهِ قَبَاءً) گوئی: تۆ فه‌رمانت پئی کردم بیکه‌مه‌که‌وا (فَقَالَ: بَلْ قَمِيصًا) خاوه‌نه‌که‌ش گوئی: نا، به‌لکو گوتبوم بیکه‌کراس. هیچ شاهیدیش نه‌بو، نه‌وه (فَلَا ظَهْرُ تَصَدِيقُ الْمَالِكِ بِيَمِينِهِ) به‌فه‌رمووده‌ی به‌هێزتر: به‌سویندخواردن باوه‌ر به‌خاوه‌نه‌که ده‌کرئ، ئینجا که سویندی خوارد (وَلَا أَجْرَةَ عَلَيْهِ) کرئی دوروینه‌که‌شی له سه‌ر نیه،

به لكو (وَعَلَى الْخَيْطِ أَرْضُ النَّقْصِ) واجبه به رگدرووه كه تۆله ی ناتە واویش بداته خاوه نه كه ی. ئینجا بزانه: نه گەر به رگدرووه كه جلیکی هیئاو گوتی: نه مه جله كه ی تۆیه. خاوه نه كه ش گوتی: نه مه جله كه ی من نیه. نه و کاته به سویندخواردن باوه پ به به رگدرووه كه ده کری، ههروهك له (مغنی) دا فه رموویه تی.

﴿فَصَلِّ لَه بِاسْمِ هه لوه شانده وهی مامله تی به کریدان﴾

(لَا تَنْفَسُخْ إِجَارَةً بَعْدَ مامله تی به کریدان به هۆی په یدابوونی عوزیک هه لئاوه شیته وه (كَتَعْدِرْ وَقَوِّدِحَمَام) وهك ده ستنه كه وتنی سووته مه نی ی گه رماو: وهكو نه فتو دار، یان وهك ده ستنه كه وتنی سووته مه نی ی ئوتومبیل: وهكو گازو به نزی، هه م (وَسَفَر) وهكو سه فهر، واته: بۆی نه گونجی به سواری وولاغه كه بپواته سه فهر، یان سه فهری تووش بیو و بۆی نه گونجی سود له به کریگیراوه كه وه رگری (وَمَرَضٍ مُسْتَأْجِرٍ دَابَّةً لِسَفَرٍ) هه م وهك نه خۆشبوونی به کریگری وولاغه كه بۆ سه فهر، واته: به هۆی نه و عوزانه مامله ته كه هه لئاوه شیته وه.

وَلَوْ اسْتَأْجَرَ أَهْضًا لِزِرَاعَةٍ فَرَزَعَهُ فَهَلَكَ الزَّرْعُ بِجَانِحَةٍ فَلَيْسَ لَهُ الْفَسْخُ وَلَا حَطُّ شَيْءٍ مِنَ الْأُجْرَةِ، وَتَنْفَسُخُ بِمَوْتِ الدَّابَّةِ وَالْأَجِيرِ الْمُعَيَّنِينَ فَإِلْمُسْتَقْبَلِ لَا الْمَاضِي فَإِلَّا أَظْهَرَ، فَيَسْتَقَرُّ قِسْطُهُ مِنَ الْمُسَمَّى، وَلَا تَنْفَسُخُ بِمَوْتِ الْعَاقِدِينَ وَمُتَوَلَّالِوَقْفٍ، وَلَوْ آجَرَ الْبَطْنُ الْأَوَّلُ مُدَّةً وَمَاتَ قَبْلَ تَمَامِهَا، أَوْ الْوَلِيُّ صَبِيًّا مُدَّةً لَا يَبْلُغُ فِيهَا بِالسَّنِّ فَبَلَغَ بِالْإِحْتِلَامِ

(وَلَوْ اسْتَأْجَرَ أَهْضًا لِزِرَاعَةٍ) نه گەر زه ویه کی به کری گرت بۆ چاندنی کشتوکالیک (فَرَزَعَهُ) ئینجا کشتوکاله که شی تی دا چاند (فَهَلَكَ الزَّرْعُ بِجَانِحَةٍ) کشتوکاله که ش به هۆی پوداوێک له ناو چوو: وهك کلز و لافاو و سه رما، نه وه (فَلَيْسَ لَهُ الْفَسْخُ) مافی هه لوه شانده وهی نیه و هه م (وَلَا حَطُّ شَيْءٍ مِنَ الْأُجْرَةِ) مافی داشکاندن هیه به شیکی کری یه که شی نیه، چونکه پوداوه که تووشی خودی زه ویه به کریگیراوه که نه بو، واته: نه گەر خودی به کریگیراوه که - به هۆی پوداوه که - فه وتا، یان که لکی سودلیوه رگرتنی نه ما، نه و کاته - بۆ ماوه ی داهاتوو - مامله ته که هه لده وه شیته وه، ههروهك له (مغنی) و (القلیوبی) دا فه رموویانه.

(وَتَنْفَسُخُ) مامله تی به کریدان هه لده وه شیته وه (بِمَوْتِ الدَّابَّةِ) به هۆی مردنی وولاغه به کریگیراوه که، هه م (وَالْأَجِيرِ) به هۆی مردنی موقوفی به کریگیراو بۆ کارکردنیک: که (الْمُعَيَّنِينَ) وولاغه که و موقوفه که هه ردوکیان دیارکراو بن، ئینجا هه لوه شانه وه که ش: (فِي الْمُسْتَقْبَلِ لَا الْمَاضِي) له ماوه ی داهاتوودا، نه ک ماوه ی پابردوودا (فِي الْأَظْهَرِ) له فه رمووده ی به هیژتردا، که واته: (فَيَسْتَقَرُّ قِسْطُهُ مِنَ الْمُسَمَّى) به شه کری یه که ی ماوه ی پابردوو جیگیر ده بی: له کۆی هه موو کری یه که ی ناوبراو:

بۆ وېنە: ئەگەر ماوۋى بەكرىدانه كە سالتىك بىئو لە نىوۋى سالدا بەكرىگىراوۋەكە فەوتتا، ئەو
ئەگەر بەشە كرىيەكەى نىوۋى پراپردوۋ دوو ھەندەى ماوۋى داھاتوۋ بوو، واجبە: دوو
بەشى كرىيەكەى بۆ ماوۋى پراپردوۋ دابندرى، لە نىوۋى داھاتوۋشدا ھەلدەوۋە شىتەوۋە ھىچى
بۆ داناندرى.

(وَلَا تَنْفَسِحُ بِمَوْتِ الْعَاقِدَيْنِ) ماملەتى بەكرىدان ھەلناوۋە شىتەوۋە بە ھۆى مردنى بەكرىدەرو
بەكرىگر، يان تەنھا يەككىيان (وَمُتَوَلَّى الْوَقْفِ) ھەروھە بە ھۆى مردنى سەرپەرشتكارى
وہ قفەكەش ھەلناوۋە شىتەوۋە.

(وَلَوْ أَجَرَ الْبَطْنُ الْأَوَّلُ مُدَّةً) ئەگەر چىنى يەكەمى وەقف بۆ سەر كراوۋەكان وەقف كراوۋەكە يان بۆ
ماوۋەيەكى ديار كراو بە كرى دا (وَمَاتَ قَبْلَ تَمَامِهَا) چىنەكەش پېش تەواوۋى ماوۋەكە مرد
(أَوَالْوَلِيُّ صَبِيًّا) يان سەرپەرشتكار مندالىكى بە كرى دا، يان مالى مندالەكەى بە كرى دا،
يان مالى شىتەيكى بە كرى دا (مُدَّةٌ لَا يَبْلُغُ فِيهَا بِالسَّنِ) بۆ ماوۋەيەكى وەھا: كە
-بە سال- بلوغى نەدەبو لەو ماوۋەيەدا (فَبَلَغَ بِالْإِحْتِلَامِ) ئىنجا ئەويش بە (مَنِ) ھاتن
فَالْأَصْحُ انْفِصَاخُهَا فِي الْوَقْفِ لِأَلِصْبِيِّ، وَأَنَّهَا تَنْفَسِحُ بِإِنْهَادِ الدَّارِ، لَا انْقِطَاعِ مَاءِ أَرْضِ
أُسْتُوجِرَتْ لِزِرَاعَةٍ، بَلْ يَثْبُتُ الْخِيَارُ، وَغَضَبُ الدَّابَّةِ وَإِبَاقُ الْعَبْدِ يُثَبِّتُ الْخِيَارَ، وَلَوْ أَكْرَى
جَمَالًا وَهَرَبَ وَتَرَكَهَا عِنْدَ الْمُكْتَرَى رَاجِعَ الْقَاضِي لِيَمُونَهَا مِنْ مَالِ الْجَمَالِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ لَهُ
مَالًا اقْتَرَضَ عَلَيْهِ، فَإِنْ وَثِقَ بِالْمُكْتَرَى دَفَعَهُ إِلَيْهِ، وَإِلَّا جَعَلَهُ عِنْدَ ثِقَةٍ، وَلَهُ

بلوغى بوو، يان شىتەكە چاك بۆو، ئەوۋە (فَالْأَصْحُ) بە فەرمودەى پاستر (انْفِصَاخُهَا فِي
الْوَقْفِ) بەكرىدانهكە-بۆ ماوۋى داھاتوۋ- لە مەسەلەى وەقفەكەدا ھەلدەوۋە شىتەوۋە
(لِأَلِصْبِيِّ) بەلام لە مەسەلەى مندالەكەو شىتەكەدا ھەلناوۋە شىتەوۋە.

(و) ھەر بە فەرمودەى پاستر (أَنَّهَا تَنْفَسِحُ بِإِنْهَادِ الدَّارِ) ماملەتى بەكرىدان-بۆ ماوۋى
داھاتوۋ- ھەلدەوۋە شىتەوۋە: بە ھۆى پوخانى ھەموو خانوۋە بەكرىدراوۋەكە، بەلام ئەگەر
بەشىكى خانوۋەكە پوخاۋ خاۋەنەكەى بە پەلە چاكى نەكرەوۋە، ئەو كاتە بەكرىگرەكە مافى
پەشىمانى ھەيە، ھەروەكە لە (تحفة) و (مغنى) دا فەرمودىانە.

(لَا انْقِطَاعِ مَاءِ أَرْضِ أُسْتُوجِرَتْ لِزِرَاعَةٍ) بەلام بە ھۆى پراپى ئاۋى زەويەكى بەراۋ-كە بۆ
كشتوكال بە كرى گىرابى- بەكرىدانهكە ھەلناوۋە شىتەوۋە (بَلْ يَثْبُتُ الْخِيَارُ) بەلكو بە ھۆى
ئاۋپراۋەكە بەكرىگرەكە مافى پەشىمانبوۋنەوۋە ھەيە، ئەگەر بەكرىدەرەكە لە لايەكىتر بە
پەلە ئاۋى بۆ پەيدا نەكا (و) ھەروەھا (غَضَبُ الدَّابَّةِ) زەوتكردىنى ۋولاغە بەكرىگىراوۋەكەو
(وَبِإِبَاقِ الْعَبْدِ) ھەلاتنى كۆيلە بەكرىگىراوۋەكە (يُثَبِّتُ الْخِيَارَ) ھەر يەككە لەوانە مافى پەشىمانى
بۆ بەكرىگرەكە جىگىر دەكەن، ئەگەر بە پەلە زەوتكرارەكە ۋەرنەگرىتەوۋە، چونكە لەو

حاله ته دا ناگونجی سودی لئو وهریگری.

(وَلَوْ أَكْرَى جِمَالاً) نه گهر چه ند ووشتریکی به کری دانه که سیک، ئینجا (وَهَرَبَ وَتَرَكَهَا عِنْدَ الْمُكْتَرِي) به کریده ره که ش هه لات و ووشتره کانی له لای به کریگری که به جی میشتن، نه و کاته نه گهر به کریگری که به خوی به خویوان نه کا (رَاجَعَ الْقَاضِي لِيَمُونَهَا مِنْ مَالِ الْجَمَالِ) ده چیتته لای قازی تاکو ووشتره کان به مائی ووشتره وانه که به خیو بکا (فَإِنْ لَمْ يَجِدْ لَهُ مَالاً) جا نه گهر قازی-جگه له و ووشترانه-هیچ مائیتری ووشتره وانه که ی ده ست نه که وت، نه وه (اِقْتَرَضَ عَلَيْهِ) بۆ به خیوکردنی ووشتره کان قازی هه ندیک مال له سهر حیسابی ووشتره وانه که قهرز ده کا.

ئینجا (فَإِنْ وَثِقَ بِالْمُكْتَرِي دَفْعَهُ إِلَيْهِ) نه گهر قازی باوه پی به به کریگری که هه بو، نه وه ماله قهرزکراوه که ی ده داته ده ست تاکو ووشتره کانی پی به خیو بکا (وَالْأَمُّ بِلَامِ) نه گهر باوه پی به به کریگری که نه بو، نه و کاته (جَعَلَهُ عِنْدَ ثَقْفَةٍ) ماله قهرزکراوه که له لای باوه پیپیکراویک داده نن، تاکو له به خیوکردنی ووشتره کان خهرجی بکا (وَلَهُ) هه م بۆ قازی أَنْ يَبِيعَ مِنْهَا قَدْرَ النَّفَقَةِ، وَلَوْ أَذِنَ لِلْمُكْتَرِي فِإِلْإِنْفَاقٍ مِنْ مَالِهِ لِيَرْجِعَ جَارَ فِإِلْأَظْهَرُ، وَمَتَى قَبَضَ الْمُكْتَرِي الدَّابَّةَ أَوِ الدَّارَ وَأَمْسَكَهَا حَتَّى مَضَتْ مُدَّةُ الْإِجَارَةِ اسْتَقَرَّتِ الْأَجْرَةُ وَإِنْ لَمْ يَنْتَفِعْ، وَكَذَا لَوْ أَكْتَرَى دَابَّةً لِرُكُوبِ الْمَوْضِعِ وَقَبَضَهَا وَمَضَتْ مُدَّةُ إِمْكَانِ السَّيْرِ إِلَيْهِ، وَسَوَاءٌ فِيهِ إِجَارَةُ الْعَيْنِ وَالذِّمَّةُ إِذَا سَلَّمَ الدَّابَّةَ الْمَوْصُوفَةَ، وَتَسْتَقَرُّ فِي الْإِجَارَةِ الْفَاسِدَةِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ بِمَا يَسْتَقَرُّ بِهِ الْمُسَمَّى فِي الصَّحِيحَةِ،

دروسته: (أَنْ يَبِيعَ مِنْهَا قَدْرَ النَّفَقَةِ) به نه ندازه ی نه رکی به خیوکردنی ووشتره کان به شیک له ووشتره کان بفرۆشی.

(و) هه روه ها (لَوْ أَذِنَ لِلْمُكْتَرِي فِإِلْإِنْفَاقٍ مِنْ مَالِهِ) نه گهر قازی ئینن بدا به کریگری که له مائی خوی ووشتره کان به خیو بکا (لِيَرْجِعَ) تاکو نه رکی به خیوکردنه که له خاوه نه که یان وهریگریته وه (جَان) نه وه ش دروسته (فِإِلْأَظْهَرُ) له هه رموده ی به هیژتردا، جا نه گهر به کریگری که قازی ده ست نه که وت، نه و کاته شاهید ده گری: که له سهر حیسابی خاوه نه که یان -به مائی خوی- به خیویان ده کا، تاکو بتوانی نه رکی به خیوکردن وهریگریته وه، هه روه که له ژۆربه ی هه رچاوه کاند هه رموویانه.

(وَمَتَى قَبَضَ الْمُكْتَرِي الدَّابَّةَ أَوِ الدَّارَ) هه ر کاتی که به کریگری که وولاغه که، یان خانوه به کریدراوه که ی وهرگرت، یان هه ر شتیکیتری به کریدراوی وهرگرت (وَأَمْسَكَهَا حَتَّى مَضَتْ مُدَّةُ الْإِجَارَةِ) به کریگراوه که شی له لای خوی هیشته وه تا ماوه ی به کریدانه که ته واو بوو، نه وه (اسْتَقَرَّتِ الْأَجْرَةُ) کرییه که ی له سهر جیگیر ده بی (وَإِنْ لَمْ يَنْتَفِعْ) هه رچه ند سودیشی

ای‌وه‌رنه‌گرتبی، جیاوازی نیه: به قه‌س‌دی سودی ای‌وه‌رنه‌گرتبی، یان عوزی‌کی وه‌ک ترسو نه‌خوشی هه‌بویی (و‌ک‌ذا) هه‌روه‌ها کری‌یه‌کی له‌سه‌ر جی‌گیر ده‌بی (لَوِ اَکْثَرَى دَابَّةً لِرُكُوبِ إِلَى مَوْضِعٍ) نه‌گه‌ر وولاغی‌کی بۆ سواری به‌کری گرتبو بۆ شوینیک (وَقَبَضَهَا) وولاغ‌که‌شی وه‌رگرت (وَمَضَتْ مُدَّةً اِمْكَانِ السَّيْرِ اِلَيْهِ) ماوه‌یه‌کی وه‌هاش به‌سه‌ر چوو: که ده‌گونجا برپاته شوینه‌که، به‌لام نه‌پویش.

(وَسَوَاءٌ فِيهِ جِاَوَازِي نِيه‌و یه‌کسانه: له‌هر یه‌ک‌یک له‌و دوو مه‌سه‌لانه‌ی پ‌ا‌بردودا (اِجَارَةُ الْعَيْنِ وَالذِّمَّةِ) به‌کری‌دانی خودی شتیک و به‌کری‌دانی له‌ته‌ستق (اِذَا سَلَّمَ الدَّابَّةَ الْمَوْصُوفَةَ) هه‌ر کاتیک به‌کری‌ده‌ره‌که وولاغ‌ه‌با‌س‌ک‌راوه‌که ته‌س‌لیمی به‌کری‌گره‌که بکا.

(وَتَسْتَقِرُّ فِي الْاِجَارَةِ الْفَاسِدَةِ اُجْرَةُ الْمَثَلِ) له‌به‌کری‌دانی نادرسته‌دا-که مه‌رجی‌کی ناته‌واو بی-کری‌ی هاوینه جی‌گیر ده‌بی (بِمَا يَسْتَقِرُّ بِهِ الْمُسَمَّى فِي الصَّحِيحَةِ) به‌و هویانه‌ی کری‌ی ناوبراو له‌به‌کری‌دانی دروستبو‌دا جی‌گیر ده‌بو، جا له‌به‌کری‌دانی نادرسته‌شدا جیاوازی نیه: سودی ای‌وه‌رگرتبی، یان نا، واته: چونکه به‌کری‌دانی نادرسته‌ش هه‌مان برپاری به‌کری‌دانی وَلَوْ اُكْرِيَ عَيْنًا مُدَّةً وَلَمْ يُسَلِّمْهَا حَتَّى مَضَتْ اِنْفَسَخَتْ، وَلَوْ لَمْ يُقَدَّرْ مُدَّةً وَاجَرَ لِرُكُوبِ اِلِ الْمَوْضِعِ وَلَمْ يُسَلِّمْهَا حَتَّى مَضَتْ مُدَّةُ السَّيْرِ فَالْاَصَحُّ اَنَّهَا لَا تَنْفَسَخُ، وَلَوْ اَجَرَ عَبْدُهُ ثُمَّ اَعْتَقَهُ فَالْاَصَحُّ اَنَّهَا لَا تَنْفَسَخُ الْاِجَارَةُ وَاَنَّهُ لَا خِيَارَ لِلْعَبْدِ، وَالْاَظْهَرُ اَنَّهُ لَا يَرْجِعُ عَلَى سَيِّدِهِ بِاُجْرَةٍ مَا بَعْدَ الْعَتَقِ، وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمُسْتَأْجِرَةِ لِلْمُكْتَرِي، وَلَا تَنْفَسَخُ الْاِجَارَةُ فِي الْاَصَحِّ،

دروسته‌بوی بۆ ده‌دری، به‌لام له‌وه‌دا جیاوازی: له‌دروسته‌بو‌وه‌که‌دا کری‌ی ناوبراو جی‌گیر ده‌بی، له‌نادرسته‌که‌دا کری‌ی هاوینه جی‌گیر ده‌بی.

به‌لام نه‌گه‌ر به‌کری‌دانه‌که له‌بنچینه‌دا (باطل)-دانه‌مه‌زراو بوو: وه‌ک مندا‌لیک م‌و‌ف‌ی‌کی بالغ به‌کری‌ی بگری‌و کاری‌کی پی‌بکا، نه‌وه مافی هیه‌ کری‌یه‌کی نیه، هه‌روه‌ک له‌(مغنی)‌دا فه‌رموویه‌تی.

(وَلَوْ اُكْرِيَ عَيْنًا مُدَّةً) نه‌گه‌ر خودی شتیک بۆ ماوه‌یه‌کی دیارک‌راو به‌کری‌ی دا (وَلَمْ يُسَلِّمْهَا حَتَّى مَضَتْ) شته‌که‌شی ته‌س‌لیمی به‌کری‌گره‌که نه‌کرد تا ماوه‌ دیارک‌راوه‌که ته‌واو بوو، نه‌و کاته (اِنْفَسَخَتْ) به‌کری‌دانه‌که هه‌ل‌ده‌وه‌شی‌ته‌وه، چونکه پی‌ش وه‌رگرتن کاتی سو‌ده‌که فه‌وتاوه.

به‌لام (وَلَوْ لَمْ يُقَدَّرْ مُدَّةً) نه‌گه‌ر له‌و به‌کری‌دانه‌دا ماوه‌ی دیار نه‌کرد‌بی‌و (وَاجَرَ لِرُكُوبِ اِلَى مَوْضِعٍ) به‌کری‌ی دابی بۆ سواری تا شوینیک دیارک‌راو (وَلَمْ يُسَلِّمْهَا حَتَّى مَضَتْ مُدَّةُ السَّيْرِ اِلَيْهَا) وولاغ‌که‌شی ته‌س‌لیمی به‌کری‌گره‌که نه‌کرد، تا ماوه‌ی پویشتن بۆ شوینه دیارک‌راوه‌که

به سهر چوو، نه وه (فَالْأَصْحُ) به فرموده ی پاستر (أَنْهَا لَا تَنْفَسِخُ) به کریدانه که ه لئاوه شیتته وه، چونکه په یوه ندی به کاته وه نیه و شوینی سوده که ش هر ماوه. (وَلَوْ أَجَرَ عَبْدَهُ) نه گهر کږله که ی خوی به کړی دا (ثُمَّ أَعْتَقَهُ) ئینجا نازادی کرد، نه وه (فَالْأَصْحُ) به فرموده ی پاستر (أَنْهَا لَا تَنْفَسِخُ الْإِجَارَةُ) به کریدانه که ه لئاوه شیتته وه (وَأَنَّهُ لَا خِيَارَ لِلْعَبْدِ) کږله که ش مافی په شیمانی نیه له دوی نازاد بوونی، که واته: هر به به کریدراوی ده میښته وه تا ماوه ی به کریدانه که ته واو ده بی، به لام (وَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به هیتر: (أَنَّهُ لَا يَرْجِعُ عَلَى سَيِّدِهِ) کږله نازاد کراوه که ناگه پیتته وه سر گهره که ی خوی، واته: (بِأَجْرَةٍ مَا بَعْدَ الْعَتَقِ) کړی دوی نازاد بوونی له گهره که ی وهرناگریتته وه، که وابو: تا ماوه ی به کریدانه که ته واو ده بی، له (بیت المال)، یان له لایه ن ده وله مهنده کان به خپو ده کړی، هر وه که له زږ به ی سرچاوه کاند ا فرموویانه.

(وَيَصِحُّ بَيْعُ الْمُسْتَأْجَرَةِ لِلْمُكْتَرِي) دروسته شتی به کریدراو بفروشیته به کریدگره که، پیش نه وه ی ماوه ی به کریدانه که ته واو بی (وَلَا تَنْفَسِخُ الْإِجَارَةُ) به و فروشته به کریدانه که ه لئاوه شیتته وه (فِي الْأَصْحِ) له فرموده ی پاستردا.

وَلَوْ بَاعَهَا لِغَيْرِهِ جَازٌ فِي الْأَظْهَرِ وَلَا تَنْفَسِخُ.
(كِتَابُ إِحْيَاءِ الْمَوَاتِ)

الْأَرْضُ الَّتِي لَمْ تُعْمَرَ قَطُّ إِنْ كَانَتْ بِلَادِ الْإِسْلَامِ فَلِلْمُسْلِمِ تَمْلُكُهَا بِالْإِحْيَاءِ،
وَلَيْسَ هُوَ لِلدِّمِيِّ، وَإِنْ كَانَتْ بِلَادِ كُفَّارٍ

(وَلَوْ بَاعَهَا لِغَيْرِهِ) نه گهر شته به کریدراوه که ی فروشته که سیکی تری-جگه له به کریدگره که- نه وه ش (جَازٌ فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیتردا: دروسته، هم (وَلَا تَنْفَسِخُ) به و فروشته ش به کریدانه که ه لئاوه شیتته وه، که واته: له هر دوو مه سه له که دا-تا ماوه ی به کریدانه که ته واو ده بی- شته فروشراوه که له ده سستی به کریدگره که دا ده میښته وه، کړی په که شی-له و ماوه یه دا- هر بڼ به کریدره که یه، واته: هیچی بڼ کپاره که نیه.

به لام نه گهر کپاره که نه یزانیو به کړی دراوه، یان زانیوی به لام و ا تیگه یشتبو: کړی نه و ماوه یه بڼ خویه تی-چونکه شاره زا نه بو- نه و کاته مافی په شیمانی ه یه، هر وه که له زږ به ی سرچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه.

﴿پاشکو﴾: نه گهر به کریدره که و به کریدگره که بووه کیشه یان: له باری نه ندازه ی کړی په که، یان له نه ندازه ی ماوه که، یان له نه ندازه ی به کریدراوه که، یان له نه ندازه ی سود لی پوه رگرتنه که، نه وه لیږه شدا-وه که کیشه ی کپارو فروشیار-هر دووکیان سویند بڼ یه کتری ده خن، ئینجا به کریدانه که ه لده وه شیتته وه و کړی هاوویښه ش له سهر

به کړنگره که واجب ده بې: بڼو نه و ماوه يه ي که سوده که ي وهرگرتوه، هه روه که له (فتح المعين) دا پوون کراوه ته وه.

﴿كِتَابُ إِخْيَاءِ الْمَوَاتِ: پهرتوکی زیندوو کړنه وه ی زه مینی مردوو﴾

واته: ناوه دان کړنه وه ی زه مینیکي ودها که هیچ کاتیک ملکي هیچ که سیک نه بوی و مانی هیچ که سیکي به سهر وه نه بې. پیغه مبه رﷺ ده فهر موی: ﴿مَنْ عَمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا﴾ رواه البخاری، هه ر که سیک زه مینیک ناوه دان بکاته وه که مانی که سی تی دا نه بې، نه وه ده بیته ملکي خوی.

(الْأَرْضُ الَّتِي لَمْ تُعْمَرْ قَطُّ) نه و زه مینه ی هیچ کاتیک ناوه دان نه کراوه و مانی هیچ ناوه دانیه کیشی تی دا نیه (إِنْ كَانَتْ بِلَادِ الْإِسْلَامِ) نه گهر له ولاته کانی نیسلامدای، نه وه (فَلِلْمُسْلِمِ تَمْلُكُهَا بِالْإِخْيَاءِ) بڼو مرقی موسولمان دروسته بیکاته ملکي خوی به ناوه دان کړنه وه ی زه مینه که، هه رچند کار به دهستی موسولمانانیش نیزنی نه دا.

به لام (وَلَيْسَ هُوَ لِذِمِّيٍّ) نه و ناوه دان کړنه وه یه بڼو جوله که و دیان و مهگوشی په یمان له نه ستو دروست نیه (وَإِنْ كَانَتْ بِلَادِ كُفَّارٍ) نه گهر زه مینه که له ولاتی کافر اندا بې، نه و **فَلَهُمْ إِخْيَاؤُهَا، وَكَذَا لِلْمُسْلِمِ إِنْ كَانَتْ مِمَّا لَا يَذُبُّونَ الْمُسْلِمِينَ عَنْهَا، وَمَا كَانَ مَعْمُورًا فَلِمَالِكِهِ، فَإِنْ لَمْ يُعْرِفْ وَالْعِمَارَةُ إِسْلَامِيَّةٌ فَمَالُ ضَائِعٍ، وَإِنْ كَانَتْ جَاهِلِيَّةً فَلَا ظَهَرَ أَنَّهُ يُمْلِكُ بِالْإِخْيَاءِ، وَلَا يُمْلِكُ بِالْإِخْيَاءِ حَرِيمٌ مَعْمُورٌ، وَهُوَ مَا تَمَسُّ الْحَاجَةُ إِلَيْهِ لَتَمَامِ الْإِنْتِفَاعِ، فَحَرِيمُ الْقَرْيَةِ: النَّادِي وَمُرْتَكُضُ الْخَيْلِ**

کاته (فَلَهُمْ إِخْيَاؤُهَا) بڼو کافران دروسته: زیندوی بکه نه وه (وَكَذَا لِلْمُسْلِمِ) هه روه ما بڼو موسولمانانیش دروسته (إِنْ كَانَتْ مِمَّا لَا يَذُبُّونَ الْمُسْلِمِينَ عَنْهَا) به و مه رجه ی کافره کان موسولمانان له و شوینه دهر نه که ن، واته: نه گهر موسولمانان له و شوینه دهر ده کرن، نه و کاته دروست نیه موسولمان ناوه دانی بکاته وه.

(وَمَا كَانَ مَعْمُورًا) هه ر زه مینیک-له پابردودا- ناوه دان بوی و نیستا ویران بې، نه وه (فَلِمَالِكِهِ) هه ر بڼو خاوه نه که ی خوی ته ی، جا نه گهر نه مایو، نه و کاته بڼو میراتگره که ی ته ی، جیاوازی نیه: خاوه نه که ی موسولمان بې، یان کافر (فَلِنْ لَمْ يُعْرِفْ) جا نه گهر نه زاندر خاوه نه که ی کڼ یه (وَالْعِمَارَةُ إِسْلَامِيَّةٌ) ناوه دانیه که ش ناوه دانیه کی نیسلامی بوو: وه که نیشانه یه کی نیسلامی تی دا بې، نه و کاته (فَمَالُ ضَائِعٍ) زه مینه که مالکی له ده ستجووه و ده که ویته ده ست کار به دهستی موسولمانان، واته: نه گهر نومیدی ناشکرا بونی خاوه نه که ی هه بې، نه وه زه مینه که ی بڼو ده پاریزنی، یان ده یفروشی و پاره که ی بڼو ده پاریزنی، یان به قهرز ده یداته (بَيْتُ الْمَالِ)، به لام نه گهر نومیدی ناشکرا بونی نه بو، نه و کاته یه کسه ر

دهبیته ملکی (بیتُ المال)، که و ابو: بۆ کاربه دهستی موسولمانان دروسته بیداته که سیئک،
واته: نه گهر کاربه دهست نه یدا، نه وه به ئاوه دانکردنه وه نابیتته ملکی هیچ که سیئک، ههروهک
له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه پوون کراوه ته وه.

(وَإِنْ كَانَتْ جَاهِلِيَّةً) به لام نه گهر و یرانبوو که ئاوه دانایی سه رده می کافران بوو: وهک
نیشانه یه کی کافران تێدابی، یان گومان له وه دا هه بو: که هی سه رده می کافران، نه و کاته
(فَالْأَظْهَرُ) به فه رموده ی به هیزتر (أَنْهُ يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ) به هۆی زیندووکردنه وه ده کریته
ملک و دروسته وهک زه مینی مردوو زیندوو بکریته وه.

(وَلَا يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ حَرِيمٌ مَعْمُورٌ) پاسکراوی شوینی ئاوه دانکرا، به زیندووکردنه وه ناکریته
ملک (وَهُوَ) پاسکرا (مَا تَمَسُّ الْحَاجَّةُ إِلَيْهِ) نه و شوینه یه که زۆر پیویستی پێ ده بی
(لِتَمَامِ الْإِنْتِفَاعِ) بۆ سوده رگرتنی ته واه له شوینه که، ئینجا نه و پاسکراوه ش به گویره ی
شوینه که ده گزی.

که و ابو: (فَحَرِيمُ الْقَرْيَةِ) پاسکراوی گوند= دێ: (الْقَادِي) نه و شوینه یه که خه لک بۆ قسه کردن
لێی داده نیشی و هه م (وَمُتَرَكِّضُ الْخَيْلِ) شوینی غارغارانی سوارنه سپه کانه و
وَمُنَاخُ الْإِبِلِ وَمَطْرَحُ الرَّمَادِ وَنَحْوُهَا، وَحَرِيمُ الْبُئْرِ فِي الْمَوَاتِ: مَوْقِفُ النَّازِحِ وَالْحَوْضُ
وَالدُّوْلَابُ وَمُجْتَمَعُ الْمَاءِ وَمُتَرَدَّدُ الدَّابَّةِ، وَحَرِيمُ الدَّارِ فِي الْمَوَاتِ: مَطْرَحُ رَمَادٍ وَكُنَاسَةٍ
وَنَلَجٍ وَمَمَرٌ فِصْوَ بَابٍ، وَحَرِيمُ آبَارِ الْقَنَاةِ: مَالُو خُفَرٍ فِيهِ نَقْصٌ مَاؤُهَا أَوْ خِيفَ
الْإِنْهِيَارِ، وَالْدَّارُ الْمَحْفُوفَةُ بِدُورٍ لِأَحْرِيمٍ لَهَا، وَيَتَصَرَّفُ كُلُّ وَاحِدٍ فِي مِلْكِهِ عَلَى الْعَادَةِ،

هه م (وَمُنَاخُ الْإِبِلِ) شوینی ئیخ کردن و وشتره کانه و هه م (وَمَطْرَحُ الرَّمَادِ) شوینی فڕیدانی
خۆل و خلت و خال و زیل و (وَنَحْوُهَا) نه وه ی وهک نه و شوینانه یه: وهک یاریگه ی مندالان و
مۆلگه و له وه پگه ی ئاژه له کان و شوینی دار لیه ی تان و کانگه ی گل و به ردی خانوو و قه راغی
جۆگه و گشت شوینه گشتی به کانی تر، واته: نه وانه -هیچیان- دروست نیه ئاوه دان
بکریته وه و بکریته ملکی تایبه تی که سیئک.

ههروه ها پاسکراوی جۆگه ش نه م لاو نه و لایه تی: که له کاتی جۆمال کردن قوپو به ردی فڕی
ده دریتی، ههروهک له (تحفة) دا فه رموویه تی.

(وَحَرِيمُ الْبُئْرِ فِي الْمَوَاتِ) پاسکراوی بیریک که له زه مینیکی مردودا هه لکه ندرابی (مَوْقِفُ
النَّازِحِ) نه و شوینه یه که بۆ ئاوه لێنجان مۆقه که ی لێ پرا ده وهستی، هه م (وَالْحَوْضُ) نه و
حه زه یه که ئاوه که ی تێ ده کری و هه م (وَالدُّوْلَابُ) شوینی دۆلابه یه، هه م (وَمُجْتَمَعُ الْمَاءِ)
نه و شوینه یه که ئاوی تێ دا کۆ ده کریته وه بۆ ئاودانی ئاژه له کان و هه م (وَمُتَرَدَّدُ الدَّابَّةِ) نه و
شوینه یه که وولاغی ئاوه لێنجان ها توچی تێ دا ده کا.

(وَحَرِيمُ الدَّارِ فِي الْمَوَاتِ) پاسکراوی خانووی دروستکرا له زه مینیکی مردودا

(مَطْرَحُ رَمَادٍ وَكُنَاسَةٌ وَتَلْجٍ) ئەو شوپنەيە كە خۆلەمیش و خلت و خال و بە فری فپێ دەدری، هەم (وَمَعْرُفٌ فِي صَوْبِ الْبَابِ) شوینی هاتوچۆکردنە لە لای دەرگەو. (وَحَرِيمٌ أَبَارُ الْقَنَاةِ) پاسکراوی بیرەکانی کاریز (مَالُو حُفَرٍ فِيهِ) ئەو شوپنەيە: كە ئەگەر بیرێکی تازە ی لێهەلبکەندری (نَقَصَ مَاؤَهَا) بەو بیرە تازە ی ئاوی کاریزە کە دەبو (أَوْ خِيفَ الْإِنْهِيَاءُ) یان ترسی تێکپرمانی کاریزە کە دەبو (وَالدَّارُ الْمَحْفُوفَةُ بِدُورٍ) ئەو خانووە ی بە خانووەکانی تر دەورە ی دراو (لَا حَرِيمَ لَهَا) هیچ پاسکراوی نیە، چونکە ئەو لە خانووەکانی تر زیاتر مافی نیە.

(وَيَتَصَرَّفُ كُلُّ وَاحِدٍ فِي مِلْكِهِ عَلَى الْعَادَةِ) گشت خاوەنێک بە گوێرە ی عادت دەستکاری لە ملکی خۆی دا دەکا، هەرچەندە بە هۆی ئەو دەستکاریە ش دراوسی یە کە ی زیانی بگات: وەك بیرێک لە ملکی خۆی دا هەلبکەنێ و بە هۆی بیرە کە ئاوی بیرێ دراوسی یە کە ی کەم بکاتەو، یان دیواری دراوسی یە کە ی بپوخی، یان بە هۆی بیرێ ئاودەستخانە کە ی بیرێ ئاوی دراوسی یە کە ی بگوێ، واتە: چونکە ئەو دەستکاریانە ی لە ملکی خۆی دا کردون لێ ی قەدەغە ناکرین، بەو مەرجە ی بە گوێرە ی عادت بی.

فَإِنْ تَعَدَّى ضَمِنَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يَتَّخِذَ دَارَهُ الْمَحْفُوفَةَ بِمَسَاكِنِ حَمَامًا وَإِصْطَبَلًا، وَحَائُوتُهُ فِالْبَزَائِنِ حَائُوتَ حَدَادٍ إِذَا اخْتِطَ وَأَحْكَمَ الْجُدْرَانَ، وَبِجُوزِ إِخْيَاءِ مَوَاتِ الْحَرَمِ دُونَ عَرَافَاتٍ فِالْأَصَحِّ، قُلْتُ: وَمُزْدَلِفَةُ وَمِنَى كَعَرَفَةَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَخْتَلِفُ الْإِخْيَاءُ بِحَسَبِ الْغَرَضِ فَإِنْ أَرَادَ مَسْكَنًا أَشْطَرُ تَحْوِيطِ الْبُقْعَةِ وَسَقْفُ بَعْضِهَا وَتَغْلِيقُ بَابٍ وَفِي الْبَابِ وَجْهٌ،

بەلام (فَإِنْ تَعَدَّى) ئەگەر لە سنووری عادت تێپەڕی و لە عادت زیاتر دەستکاری ی لە ملکی خۆی دا کرد، ئەو کاتە (ضَمِنَ) دەبیته زامینی گشت زیانی کە -بێگومان- بە هۆی ئەو دەستکاریە پوو بدا، یان بە گومانێکی بەهێز: وەك دوو کەسی لێزان و ئاگادار شاهیدی بدن: کە ئەو زیانە بە هۆی ئەو دەستکاریە پەیدا بوە، هەرۆک لە (تحفة) و (نهاية) دا فەرموویانە، کە وابو: ئەگەر خانووە کە ی بکاتە کارگە ی دەرمانێکی بۆندار و مندالی دراوسی یکانی بە هۆی بۆنە کە ی بمرن، ئەو دەبیته زامین، هەرۆک لە (نهاية) دا فەرموویە تی.

(وَالْأَصَحُّ) بە فەرموودە ی پاستتر: (أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يَتَّخِذَ دَارَهُ الْمَحْفُوفَةَ بِمَسَاكِنِ) دروستە خانووە کە ی خۆی -کە بە چەند خانووی ک دەورە ی دراو- بیکاتە (حَمَامًا) گەرماو و هەم (وَإِصْطَبَلًا) بیکاتە خانە ی ئازەل و بیکاتە فەرنی و بیکاتە مزگەوت، هەم (وَحَائُوتُهُ فِي الْبَزَائِنِ) دروستە دوکانە کە ی خۆی لە ناو کوتالفرۆشەکاندا بکاتە (حَائُوتَ حَدَادٍ) دوکانی ئاسنگرو جلشۆر (إِذَا اخْتِطَ وَأَحْكَمَ الْجُدْرَانَ) بەو مەرجە ی پارێزکاری بکاو دیوارەکان باش قاییم بکا. ئینجا بزانه: کۆمە لێکی زانیان ئەو فەرموودە یان هەلبژاردو: کە هەر

دهستكاريهك ببيتته هؤى نازاردانى دراوسيتكانى و عادهت نه بئى، نه وه لئى قه دهغه دهكرئى، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموويانه.

(وَيَجُوزُ إِحْيَاءُ مَوَاتِ الْحَرَمِ) دروسته: شوينه مردوه كانى (حرم) ي پيرۆز زيندوو بكرينه وه (دُونِ عَرَفَاتٍ) به لام زه ميني (عرفة) دروست نيه زيندوو بكرينه وه (فِي الْأَصْحِ) له فهرمووده ي پاستردا (قُلْتُ) ئيمامى (النواوى) ده فهرموى: (وَمَزْدَلَفَةُ وَمِنَى) ههردووكيان (كَعَرَفَةَ) وهكو زه ميني (عرفة) دروست نيه زيندوو بكرينه وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿چونيه تى زيندوو كردنه وه﴾

(وَيَخْتَلِفُ الْإِحْيَاءُ بِحَسَبِ الْغَرَضِ) زيندوو كردنه وه ي زه مينه كه به گويره ي مه به سته كه ي لئىك جياوازه، كه وابو: (فَإِنْ أَرَادَ مَسْكَنًا) نه گه ر ويستى شوينه كه بكاته خانوو (أُشْتُرِطَ تَحْوِيطُ الْبُقْعَةِ) به مهرج داندراوه، ديوارئىك له دوره ي پارچه زه مينه كه بكاو هه م (وَسَقْفُ بَعْضِهَا) بان بؤ هه نديكىشى دروست بكاو هه م (وَتَعْلِيقُ بَابٍ) ده رگه شى پئوه بخا (وَفِي الْبَابِ وَجْهٌ) له باره ي ده رگه فهرمووده يه كى بئى هئىز هه يه: به مهرج نه بئى.

أَوْ زَرْبَةً دَوَابَّ فَتَحْوِيطٌ لَا سَقْفٌ، وَفِي الْبَابِ الْخِلَافُ،
أَوْ مَزْرَعَةً فَجَمْعُ الثَّرَابِ حَوْلَهَا وَتَسْوِيَةُ الْأَرْضِ وَتَرْتِيبُ مَاءٍ لَهَا
إِنْ لَمْ يَكْفِهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ، لَا الزَّرْعَةَ فَإِلَّا صَحَّ، أَوْ بُسْتَانًا فَجَمْعُ الثَّرَابِ
وَالْتَحْوِيطُ حَيْثُ جَرَتْ الْعَادَةُ بِهِ وَتَهْيِئَةُ مَاءٍ وَيُسْتَرْطُ الْعَرْسُ عَلَّامُ ذَهَبٍ،
وَمَنْ شَرَعَ فِي عَمَلِ إِحْيَاءٍ وَلَمْ يُتِمَّهُ أَوْ أَعْلَمَ عَلَى بُقْعَةٍ يَنْصُبُ أَحْجَارًا أَوْ غَرَزَ خَشَبًا

﴿ئاگادارى﴾: له شوينه وارى خيئل و كۆچه ريه كانيش -له گه رميان و له كوستان- به گويره ي عادهت پهفتار دهكرئى، كه وابو: نه گه ر يه كيكيان شوينيكي له دپك و بهرد پاك كرده وه و پيكي خست تاكو خيمه ي لئى دابكوتئى، يان كه پرو ساباتي لئى دروست بكاو ئاژه له كانى لئى بدقشئى، نه وه نه گه ر به مه به ستى ملكايه تى نه و كاره ي كردبئى، نه و پارچه زه مينه ده بيتته ملكى خؤى، هه رچه نده له وئيش بار بكا، به لام نه گه ر به مه به ستى سود لئى وه رگرتن نه و كاره ي كردبئى، نه و كاته نه ويان بؤ سود لئى وه رگرتن له گشت كه سيكي تر له پيشتره تا بار دهكا، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوه ته وه.

(أَوْ زَرْبَةً دَوَابَّ) نه گه ر ويستى بيكاته شويني ئاژه له كان، نه و كاته (فَتَحْوِيطٌ) پئويسته ديوارى له دوره بكا، به لام (لَا سَقْفٌ) بان بؤ كردن پئويست نيه (وَفِي الْبَابِ الْخِلَافُ) له باره ي ده رگه ش دوو فهرمووده كه ي پابردوو هه نه، پاستره كه يان: مهرجه ده رگه ي هه بئى. (أَوْ مَزْرَعَةً) يان نه گه ر ويستى زه مينه كه بكاته زه وى كشتوكال (فَجَمْعُ الثَّرَابِ حَوْلَهَا) مهرجه گلى له دوره كؤ بكاته وه، يان به بهرد ديوارى بؤ بكا، يان به دپك په رئينى بؤ بكا،

هه م (وَتَسْوِيَةُ الْأَرْضِ) زهويه كه ش پښك بڅا، واته: بلندي و نه ويايه تي لايبا، هه م (وَتَرْتِيبُ مَاءِ لَهَا) ټاويشي بڼ دابڼ بكا (إِنْ لَمْ يَكْفِهَا الْمَطَرُ الْمُعْتَادُ) نه گه ر باراني عاده تي به س نه بڼ (لَا الزَّرَاعَةُ) به لام مه رج نيه كشتوكاله كي تي دا بچيني (فِي الْأَصْح) له فهرموده ي پاستردا. (أَوْ بُسْتَانًا) يان نه گه ر ويستي زه مينه كه بكا ته باغ، نه و كاته (فَجَمْعُ الثَّرَابِ) مه رجه گلي له دوره كڅ بكا ته وه هه م (وَالْتَحْوِيطُ) ديواريشي له دوره بكا (حَيْثُ جَرَتْ الْعَادَةُ بِهِ) به گويږه ي عاده ت: نه گه ر عاده ت ديواړي به رد بوو به به رد ديواړه كه بكا، نه گه ر عاده ت په رڙين بوو به دړك و قاميش په رڙيني بكا، هه م (وَتَهْيِئَةُ مَاءٍ) ټاويشي بڼ ټاماده بكا (و) هه روه ها (يُسْتَرْطُ الْفَرَسُ) ليږده دا به مه رج داندراره: هه نديك دره ختي تي دا بچيني (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فهرموده ي پاستي مه زه ب.

(وَمَنْ شَرَعَ فِي عَمَلٍ إَحْيَاءٍ) هه ر كه سيك ده ستي كرد به كاري زيندو و كړدنه وه ي شوينيك و (وَلَمْ يُتِمَّهُ) ته و اويشي نه كړد (أَوْ أَعْلَمَ عَلَى بُعْدَةٍ) يان نيشانه ي له سه ر پارچه زه مينيك دانا (يَنْصَبُ أَحْجَارٍ أَوْ غَرَزَ خَشَبًا) چهن د به رد يكي وه كو كيل دانا، يان داريكي چه قاند، به لام **فَمُتَحَجَّرَ وَهُوَ أَحَقُّ بِهِ، لَكِنْ الْأَصْحُ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بَيْعُهُ، وَأَنَّهُ لَوْ أَحْيَاهُ آخِرُ مَلَكُهُ، وَلَوْ طَالَتْ مُدَّةُ التَّحَجُّرِ قَالَ لَهُ السُّلْطَانُ: أَخِي أَوْ أَتْرُكُ، فَإِنْ اسْتَمْهَلَ أُمْهَلُ مُدَّةً قَرِيبَةً، وَلَوْ أَقْطَعَهُ الْإِمَامُ مَوَاتًا صَارَ أَحَقُّ بِإِحْيَائِهِ كَالْمُتَحَجَّرِ، وَلَا يَقْطَعُ إِلَّا قَادِرًا عَلَى الْإِحْيَاءِ وَقَدْرًا يَقْدِرُ عَلَيْهِ، وَكَذَا التَّحَجُّرُ،**

هيچ كاريكي تري تي دا نه كړد، نه وه (فَمُتَحَجَّرَ) شوينه كي بڼ خوي قه ده غه كړدوه، واته: نابيته ملكي خوي، كه و ابو: (وَهُوَ أَحَقُّ بِهِ) نه و له گشت كه سيك مافي زياتره و له پيشتره بڼ زيندو و كړدنه وه ي نه و پارچه يه (لَكِنْ الْأَصْحُ أَنَّهُ لَا يَصِحُّ بَيْعُهُ) به لام به فهرموده ي پاستر دروست نيه: نه و پارچه يه بفرؤشپته كه سيكي تر، چونكه نه و خاوه ني شوينه كه نيه، به لكو مافي هه يه بيكا ته ملكي خوي و نه و مافه ش نافرؤشري.

(وَأَنَّهُ) هه ر به فهرموده ي پاستر (لَوْ أَحْيَاهُ آخِرُ) نه گه ر كه سيكي تر نه و شوينه قه ده غه كړاوه ي بڼ خوي زيندو و كړدوه و نه و يش وزي لي ټنه مينابو، نه وه (مَلَكُهُ) نه و كه سه ده بيته خاوه ني شوينه كه، به لام گونا هبار ده بڼ.

(وَلَوْ طَالَتْ مُدَّةُ التَّحَجُّرِ) نه گه ر ماوه ي ده ست به سه ردا گرتني شوينه قه ده غه كړاوه كه زور دريژ بووه، نه و كاته (قَالَ لَهُ السُّلْطَانُ: أَخِي أَوْ أَتْرُكُ) كاريه ده ست پڼي ده لي: يان زيندوي بكه وه، يان وزي لي بيته (فَإِنْ اسْتَمْهَلَ) جا نه گه ر داواي موله تي كرد (أُمْهَلُ مُدَّةً قَرِيبَةً) بڼ ماوه يه كي نزيك موله تي ده ريتي، جا نه گه ر نه و ماوه يه ش پويشت و زيندوي نه كړدوه، نه و كاته مافي له و قه ده غه كړاوه دا ناميڼي.

(وَلَوْ أَقْطَعَهُ الْإِمَامُ مَوَاتًا) نه‌گەر پیشه‌وای موسولمانان پارچه زه‌مینیکی دایه که‌سیک: تا‌کو بۆ خۆی زیندووی بکاته‌وه، نه‌وه‌ش (صارَ أَحَقُّ بِإِحْيَائِهِ) له‌ گشت که‌سیک مافی زیاتره: نه‌و پارچه‌یه بۆ خۆی زیندوو بکاته‌وه (كَالْمُتَحَجِّرِ) وه‌ك قه‌ده‌غه‌که‌ری‌پا‌بردوو، به‌لام نه‌گەر پیشه‌وا پارچه‌که‌ی بۆ کردنه‌م‌لک بداتێ، نه‌و کاته‌یه‌که‌سه‌ر ده‌بیته‌ملکی وی، هه‌روه‌ها نه‌گەر نه‌و شوینه و‌پ‌رانبوو‌انه‌ش—که‌ خاوه‌نیان نادۆزێته‌وه— به‌ملکایه‌تی بداته‌که‌سیک، نه‌ویش ده‌بیته‌ملکی وی، هه‌روه‌ك له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویه‌نه‌.

که‌وابو: (وَلَا يُقْطَعُ إِلَّا قَادِرًا عَلَى الْإِحْيَاءِ) پیشه‌وا نه‌و پارچه‌ زه‌ویه‌ ناداته‌ گشت جۆره‌ که‌سیک، به‌ل‌کو ته‌نها ده‌داته‌ نه‌و که‌سه‌ی توانای زیندووکردنه‌وه‌ی هه‌یه، هه‌م (وَقَدْرًا يَقْدِرُ عَلَيْهِ) ته‌نها نه‌ندازه‌یه‌کی وه‌هاشی ده‌داتێ، که‌ توانای زیندووکردنه‌وه‌یی هه‌بێ. (وَكَذَا التَّحَجُّرُ) قه‌ده‌غه‌کردنی‌پا‌بردووش هه‌ر نه‌وه‌هایه، واته: ته‌نها نه‌و جۆره‌ که‌سه‌ مافی هه‌یه‌ پارچه‌یه‌ك بۆ خۆی قه‌ده‌غه‌ بکا، که‌ توانای زیندووکردنه‌وه‌ی هه‌بێو ته‌نها به‌ نه‌ندازه‌ی پ‌ی‌وست بێو توانای زیندووکردنه‌وه‌ی نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی هه‌بێ.

وَالْأَظْهَرُ أَنَّ لِلْإِمَامِ أَنْ يَحْمِيَ بُقْعَةَ مَوَاتٍ لِرَعْيِ نَعْمٍ جَزِيَةٍ وَصَدَقَةٍ وَضَالَّةٍ وَضَعِيفٍ عَنِ التُّجْعَةِ، وَأَنَّ لَهُ نَقْضَ مَا حَمَاهُ لِلْحَاجَةِ، وَلَا يَحْمِي لِنَفْسِهِ.

﴿پ‌وشانه‌و پاوان کردنی له‌وه‌ر‌گه‌﴾

(وَالْأَظْهَرُ) به‌ فه‌رمووده‌ی به‌ه‌ی‌زتر (أَنَّ لِلْإِمَامِ) بۆ پیشه‌وای موسولمانان و بۆ ج‌ی‌گ‌ره‌که‌ی دروسته (أَنْ يَحْمِيَ بُقْعَةَ مَوَاتٍ) پارچه‌زه‌مینیکی مردوو پاوان بکا، واته: قه‌ده‌غه‌ی بکا تا‌کو خه‌ك ئاژه‌له‌كان له‌و پارچه‌یه نه‌له‌وه‌پ‌ئێ، جا نه‌و پاوانه‌ش (لِرَعْيِ نَعْمٍ جَزِيَةٍ) بۆ له‌وه‌پ‌اندنی ئاژه‌له‌کانی سه‌رانه‌یه‌و هه‌م (وَصَدَقَةٍ) بۆ ئاژه‌له‌کانی زه‌کات و هه‌م (وَضَالَّةٍ) بۆ ئاژه‌له‌کانی ون‌بوو و هه‌م (وَضَعِيفٍ عَنِ التُّجْعَةِ) بۆ نه‌و ئاژه‌له‌ی ب‌ه‌ی‌زه‌و ناگاته‌ له‌وه‌پ‌گه‌ی دوور، ئینجا به‌و مه‌رجه‌ش دروسته: که‌ له‌وه‌پ‌گه‌ی‌تر—ج‌گه‌ له‌ پاوان‌کراوه‌که‌— زۆر بنو به‌شی له‌وه‌پ‌انی ئاژه‌له‌کانی‌خه‌ك بکه‌ن، هه‌رچه‌ند دووریش بن.

(وَأَنَّ لَهُ نَقْضَ مَا حَمَاهُ لِلْحَاجَةِ) هه‌م بۆ پیشه‌وای موسولمانان دروسته: پاوان‌کراوی خۆی و کاربه‌ده‌سته‌کانی پیشه‌خ‌و‌یشی هه‌لب‌وه‌شینێته‌وه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان (وَلَا يَحْمِي لِنَفْسِهِ) نابێ: نه‌ پیشه‌واو نه‌ خه‌ل‌کی‌تر شو‌ین‌یک بۆ خۆی پاوان بکا، چونکه‌ نه‌و پاوان‌کردنه‌ تایبه‌ته‌ به‌ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی ئیسلام، پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: ﴿لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ﴾ رواه البخاري، پاوان‌کردنی له‌وه‌پ‌گه‌ی گشتی ته‌نها بۆ خوا و بۆ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوايه ﷺ ه‌یچ که‌سیکی‌تر مافی پاوان‌کردنی نه‌یه.

﴿ئ‌ا‌گ‌اداری﴾: هه‌ر‌امه‌ کاربه‌ده‌سته، یان خه‌ل‌کی‌تر شت‌یک له‌و که‌سانه‌ وه‌ر‌ب‌گ‌رن: که‌ له‌

پاوانکراویکی مردوو، یان له له وه پگه یه کی مردوو ناژه له کانیا ن ده له وه پینن، هه روهك له زږبه ی سه رچاوه کانداهرموویانه، واته: به به لگه ی حه دیسه که ی داهاتوو، جا نه و شته حه پامه ی وهرده گیرئ له کوردستاندا پی ی ده گوتړئ: (پووشانه). هه م ده شگرتړئ: (پاوان فروشتن). جا نه و شته حه پامه -پاره بی، یان شتیکی تر- نابیته ملک ی نه و که سه ی وهری گرتوه، جیاوازی نیه: خه لگی شوینه که به تیکی پای وهری بگرن، یان ته نها خاوه ن ده سه لات و زږداریک وهری بگړئ، که واته: نه گه ر به ناوی زه کاتیش وهری بگړئ، به زه کات ناچئ و له هه موو حاله تیکی دا واجبه: بئ خاوه نه که ی بگه پیندریتته وه.

هه روه ها نه و خاوه ن ناژه لانه ی به لای دی یه کدا پاده برن و ده چنه شوینیکی تر، بئ دانیشتونانی دی یه که دروست نیه: قه ده غه یان بکه ن له له وه پاندنی ناژه له کانیا ن له له وه پگه گشتیه که ی دی یه که، واته: نه و ماوه یه ی به وی دا پاده برن، هه روهك له (تحفة) و (نهاية) دا هرموویانه، که واته: نه گه ر له وه پگه که له پیویستی خویان زیاد بی، نه و کاته ناتوانن له له وه پاندنی یه کجاریش قه ده غه یان بکه ن، پیغه مبه ر ﷺ ده هرموی: (فَصَلِّ) مَنْفَعَةُ الشَّارِعِ الْمُرُورُ، وَيَجُوزُ الْجُلُوسُ بِهِ لِاسْتِرَاحَةٍ وَمُعَامَلَةٍ وَنَحْوِهِمَا إِذَا لَمْ يُضَيَّقْ عَلَى الْمَارَةِ، وَلَا يُشْتَرَطُ إِذْنُ الْإِمَامِ، وَلَهُ تَطْلِيلُ مَقْعَدِهِ بِيَارِيَّةٍ وَغَيْرِهَا، وَلَوْ سَبَقَ إِلَيْهِ إِنْتَانِ أَقْرَعَ، وَقِيلَ يُقَدِّمُ الْإِمَامُ بَرَأْيَهُ،

﴿النَّاسُ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْكَلِّ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ﴾ رواه أبو داود بسند صالح، خه لك له سی شتدا هاوبه شن: له گیاو له ناو و له ناگردا.

﴿فَصَلِّ: له باسی سوده کانی هاوبه ش﴾

(مَنْفَعَةُ الشَّارِعِ) بنچینه ی سودی پیگه (الْمُرُورُ) ها توچو کردنه به لام (وَيَجُوزُ الْجُلُوسُ بِهِ) دروسته: له پیگه دابنیشی (لِاسْتِرَاحَةٍ وَمُعَامَلَةٍ وَنَحْوِهِمَا) بئ حه سانه وه و ماملت کردن و نه و جوړه شتانه: وه کو پیشه سازی و چاوه پوانکردن (إِذَا لَمْ يُضَيَّقْ عَلَى الْمَارَةِ) به و مه رجی پیگه که به رته نگ نه کا له و که سانه ی ها توچو ده که ن.

(وَلَا يُشْتَرَطُ إِذْنُ الْإِمَامِ) بئ دانیشتنی پیگه و سوده کانی تری پیگه، ئیزندانی کار به ده ست به مه رج داناندرئ، هه روه ها (وَلَهُ) نه و که سه ی له پیگه داده نیشی بوی دروسته (تَطْلِيلُ مَقْعَدِهِ بِيَارِيَّةٍ) له شوینی دانیشتنی خوی سیبه ریک بکا: به که پروکه یه ک، هه م (وَغَيْرِهَا) به شتی تریش وهك پارچه جلو لقی دره خت، به و مه رجی زیان له خه لکی تر نه دا، به لام دروست نیه خانوی تی دا بکا.

(وَلَوْ سَبَقَ إِلَيْهِ إِنْتَانِ) نه گه ر دوو که س ویکړا هاتنه شوینیکی پیگه که و به شی هه ردوویکانی نه ده کردو بووه کیشه یان، نه و کاته (أَقْرَعَ) پشکه له نیوانیا نده ده کړئ و بئ کامه یان

دهرچوو، نه ويان تئيدا داده نيشئو واجبه: نه وي تر واز بيئئ. (وَقِيلَ) له فەرمووده يەكی بئەيزدا (يُقَدِّمُ الْإِمَامُ بِرَأْيِهِ) كاربه دهست يەككيان وه پيش نه وي تر ده خا به بۆچوونی خۆی.

﴿ناگاداری﴾: نه بۆ كاربه دهست و نه بۆ خەلكی تریش دروست نیه: كری له و كه سانه وه ربگرن: كه له سەر پێگه كاندا كړین و فروشتن و پیشه سازئ و نه و جۆره كارانه ده كه ن، ههروهك له زۆریه ی سه رچاوه كاندا فەرموو یانه.

ئینجا بزانه: دروست نیه مرقف- به بئ ئین- له سەر كۆسپه ده رگه ی دوكان و خانوو دابنیشئ، جا نه گەر خاوه نه كه ی ئیزنیشی بدا، نه و كاته ش بۆی دروسته نه ويان ده ربكاو یه ككي تر به ئینتته شوینه كه ی، ههروه ها دانیشتن له ده وروبه ری دوكان و خانوش- نه گەر زیانی بۆ خاوه نه كانیان هه بئ- به بئ ئین دروست نیه، واته: به لام نه گەر زیانی نه بئ، نه و كاته به بئ ئین دروسته، به لام به هیه جۆریك دروست نیه كری له دانیشتووی سەر كۆسپه كه و ده وروبه ری خانوو كه وه ربگريئ، ههروهك له (مغنی) دا پوون كراوه ته وه.

وَلَوْ جَلَسَ فِيهِ لِلْمُعَامَلَةِ ثُمَّ فَارَقَهُ
بَطَلَ حَقُّهُ، وَإِنْ فَارَقَهُ لِيُعُودَ لَمْ يَبْطُلْ

منهاج- به رگی سی یه م-

21

يَنْقَطِعُ مُعَامِلُوهُ عَنْهُ وَيَأْلُقُونَ غَيْرَهُ، وَمَنْ أَلْفَ مِنَ الْمَسْجِدِ مَوْضِعًا يَفْتِي فِيهِ وَيُقَرِّئُ كَالْجَالِسِ فِي شَارِعٍ لِلْمُعَامَلَةِ، وَلَوْ جَلَسَ فِيهِ لِصَلَاةٍ لَمْ يَصِرْ أَحَقَّ بِهِ فِي غَيْرِهَا،

ديسان بزانه: بۆ دوكاندارو بۆ مامله تچي سەر پێگه ش دروسته: نه و كه سانه قه دهغه بكن كه له پيشيان راده وهستن و ده بنه هۆی نه ديتنی كه لوپه له كه يان و پێگه ی كپاره كانيان ده گرن، ههروهك له (نهاية) و (مغنی) دا فەرموو یانه.

(وَلَوْ جَلَسَ فِيهِ لِلْمُعَامَلَةِ) نه گەر كه سيك له پێگه دا دانیشتن بۆ كړین و فروشتن و پیشه سازئ (ثُمَّ فَارَقَهُ تَارِكًا لِلْحَرْفَةِ) ئینجا شوینه كه ی به جئ هیشت، چونكه وازی له كار ه كه ی هیئا (أَوْ مُنْتَقِلًا إِلَى غَيْرِهِ) یان به و مه به ستی بپواته شوینی كی تر تا له وئ كار ه كه ی بكا، نه وه له هه ردو و مه سه له دا (بَطَلَ حَقُّهُ) مافی له و شوینه دا نامیئ، كه واته: دروسته یه ككي تر بجیتته شوینه كه ی.

به لام (وَإِنْ فَارَقَهُ لِيُعُودَ) نه گەر به و مه به ستی پویشتبو، تاكو بگه پیتته وه شوینه كه ی خۆی: وهك له شه وئ دا بپواته وه مالی خۆی، یان بۆ حه سانه وه بپواته شوینیك، نه و كاته (لَمْ يَبْطُلْ) مافی به تال نابئ و هه ر ده میئ، پیغه مبه ر ﷺ ده فەرموئ: ﴿إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ﴾ رواه مسلم، هه ر كه سيك له شوینی خۆی هه لسا و پویشتن، ئینجا گه راوه، نه وه له گشت كه سيك له پیشتره بۆ شوینه كه ی خۆی.

(إِلَّا أَنْ تَطُولَ مُفَارَقَتُهُ) مه گەر به جئ هیشتنه كه ی زۆر دريژ بئ (بِحَيْثُ

يَنْقَطِعُ مُعَامِلُوهُ عَنْهُ) به شیوه یه کی ودها: مامله تچی به کانی وازی لایبیننو (وَيَأْلُقُونَ غَيْرَهُ) هاموشوی که سیکی تر بکن، نه و کاته ش مافی نامینن.

(وَمَنْ أَلْفَ مِنَ الْمَسْجِدِ مَوْضِعًا) نه گهر که سیك هاموشوی شوینیکی له مزگوت ده کرد (يُفْتَى فِيهِ) له و شوینه دا (فتوا) ی ده دا (وَيُقَرَّى) یان دهرسی قوپئان، یان هه دیس، یان شهر، یان دهره سه کانی تری ئایینی ده گوتنه وه، نه و زانایه ش (كَالْجَالِسِ فِي شَارِعٍ لِمُعَامَلَةٍ) وه كه نه و که سه برپاری بۆ ده درئ: که بۆ مامله ت کردن له ریگه داده نیشی، واته: تا به ته وای شوینه که به جی نه هیلی، هیچ که سیك ناتوانی دهری بکا، هه روه ها نابی ئه ویش به هزی دهرس گوتنه وه مزگوتنه که له نوێژکاران به رته نگ بکاو نابی نوێژیان لای تیک بدا.

به لام (وَلَوْ جَلَسَ فِيهِ لِصَلَاةٍ) نه گهر که سیك له مزگوتنه دا له شوینیک دانیش بۆ نوێژکردن، نه وه (لَمْ يَصِرْ أَحَقَّ بِهِ فِي غَيْرِهَا) جگه له و نوێژه له هیچ نوێژیکی تر دا مافی له که سیکی تر زیاتر نه له و شوینه دا، که واته: نه گهر له و نوێژه وه تا نوێژیکی تر هه ر له و شوینه دا مایه وه، نه وه مافه که ی هه ر به رده وامه.

فَلَوْ فَارَقَهُ لِحَاجَةٍ لِيُعَوِّدَ لَمْ يَبْطُلِ اخْتِصَاصُهُ فِي تِلْكَ الصَّلَاةِ فِي الْأَصَحِّ وَإِنْ لَمْ يَشْرُكْ إِزَارَهُ، وَلَوْ سَبَقَ رَجُلٌ إِلَى مَوْضِعٍ مِنْ رِبَاطٍ مُسَبَّلٍ أَوْ فَقِيهٌ إِلَى الْمَدْرَسَةِ أَوْ صُوفِيٌّ إِلَى خَانَقَاهِ لَمْ يُزْعَجْ وَلَمْ يَبْطُلْ حَقُّهُ بِخُرُوجِهِ لِشِرَاءِ حَاجَةٍ وَنَحْوِهِ. (فَضْلُ الْمَعْدِنِ الظَّاهِرِ: وَهُوَ مَا خَرَجَ بِأَعْلَاجٍ كَنَفِطٍ وَكَبْرِيتٍ وَقَارٍ وَمُومِيَاءٍ وَبَرَامٍ وَأَحْجَارٍ رَحَى

هه روه ها (فَلَوْ فَارَقَهُ لِحَاجَةٍ) نه گهر پيش نه وه ی نوێژه که بکا له شوینه پدیش له به ر پیوستیه که (لِيُعَوِّدَ) تاكو له دواى به جی هینانی پیوستیه که بیته وه شوینه که، نه و کاته ش (لَمْ يَبْطُلِ اخْتِصَاصُهُ فِي تِلْكَ الصَّلَاةِ) تاییه تیه که ی به و شوینه وه له و نوێژه دا به تال نابیتنه وه (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستردا (وَإِنْ لَمْ يَشْرُكْ إِزَارَهُ) هه رچه ند په شته ماله که ی، یان شتیکی تری له و شوینه ش به جی نه هیشتبی، به به لگه ی هه دیسه که ی پابردوو، به لام نه گهر ئیقامه تی نوێژ کرا و له کاتی نوێژدا به ستندا حازر نه بو، نه و کاته شوینه که ی پپ ده کریته وه، جا نه گهر شتیکیشی له شوینی خوی به جی هیشتبو، نه و کاته یه کیك به پیی خوی لای ده داو پیزی نوێژه که پیکوه دهنریتنه وه، هه روه كه له زۆربه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(وَلَوْ سَبَقَ رَجُلٌ إِلَى مَوْضِعٍ مِنْ رِبَاطٍ مُسَبَّلٍ) نه گهر پیاویك پيش خه لکی تر هاته شوینیک له و خانانه ی بۆ خیرات دروست کراون و له ریگه ی خوا پیوست و هه ژاره کانی تی دا ده حاوینه وه (أَوْ فَقِيهٌ إِلَى مَدْرَسَةٍ) یان ماموستایه کی ئایینی، یان قوتاییه کی ئایینی پيشدا چووه خویندنگایه کی ئایینی (أَوْ صُوفِيٌّ إِلَى خَانَقَاهِ) یان سۆفیه که پيشدا هاته خانه قایه که، هه ر یه کیك له وانه (لَمْ يُزْعَجْ) به ناهه ق ده رناکری و (وَلَمْ يَبْطُلْ حَقُّهُ بِخُرُوجِهِ)

ههروهه ماى مانهوهشى له وشوینه دا نافهوتى به هوى چوونه دهرهوهى (لِشِرَاءِ حَاجَةٍ) بۆ كړينى پټويستيهكانو (وَنَحْوِهِ) بۆ ئه و جۆره شتانهشى كه وهك شت كړين دهبنه عوزر. كهواته: نهگه به هوى نهخوشى، يان ترس، يان به عادهت له مانگى په مهزانو له جهژنهكاندا قوتابى نايينى خويندنگاي بهجى ميشت، نهوه ماى نافهوتى، ههچند ياتاغو كه لويه لهكشى بهجى نههيلئ، بهلام نهگه به بىعوزر پويشت، يان ماوهيهكى زور بزد بوو، يان وازى له خويندن هينا، يان سوقى وازى له خواپهرستى هينا، نهو كاته ماى له شوينهكه نامينئ و دهردهكړئ، ههروهكه له زوريهى سهراوهكاندا پوون كراوهتهوه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ كَانِكِهْ كَانِي هَاوِيهْش﴾

(الْمَعْدِنُ الظَّاهِرُ) كانگهى ناشكرا (وَهُوَ مَا خَرَجَ بِإِعْلَاجٍ) نهويه: به بىكار كردن بهدركهوتوه (ك) وهك (نِفْطٍ)، هم (وَكِبْرِيتٍ) گزگرو (وَقَارٍ) قيرو (وَمُومِيَاءٍ) موميا و (وِيرَامٍ) بهردى ديزه و (وَأَحْجَارٍ رَحَى) بهردى دهستار و ناشو بهردى مهپمپ و بهردى دروستكردنى لَا يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ، وَلَا يَثْبُتُ فِيهِ إِخْتِصَاصٌ بِتَحْجُرٍ وَلَا إِقْطَاعٍ، فَإِنْ ضَاقَ نَيْلُهُ قُدَّمَ السَّابِقُ بِقَدَرِ حَاجَتِهِ فَإِنْ طَلَبَ زِيَادَةً فَلَا صَحَّ إِزْعَاجُهُ، فَلَوْ جَاءَ مَعًا أَقْرَعٌ فَلَا صَحَّ، وَالْمَعْدِنُ الْبَاطِنُ: وَهُوَ مَا لَا يَخْرُجُ إِلَّا بِعِلَاجٍ كَذَهَبٍ وَفِضَّةٍ وَحَدِيدٍ وَنُحَاسٍ لَا يُمْلِكُ بِالْحَفْرِ وَالْعَمَلِ فِي الْأَظْهَرِ،

خانوو و بهردى گهچو خويئو نهو جۆره شتهگشتيانه (لَا يُمْلِكُ بِالْإِحْيَاءِ) به هوى زيندووکردنهوه نابيته ملكى هيچ كهسيك، هم (وَلَا يَثْبُتُ فِيهِ إِخْتِصَاصٌ بِتَحْجُرٍ) ناشببته تاييهتى هيچ كهسيك به هوى قهدهغهكردن و دهست بهسهرداگرتن (وَلَا إِقْطَاعٍ) هم به پټبهخشيلى كاريهدهستيش نابيته تاييهتى هيچ كهسيك، چونكه نهو جۆره كانگايانه هاوبهشن له نيوان خهلكداو هر كهسيك ماى هيه به نهندازهى پټويستى خوى لىتى ببا وهكو گياو ناوى گشتى ﴿عَنْ أَبِيضِ بْنِ حَمَالٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَقْطَعَهُ مِلْحَ مَارِبَ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّهُ كَالْمَاءِ الْعِدِّ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فَلَا إِذْنَ﴾ رواه أصحاب السنن وصححه ابن حبان، پيغهمبهرو ﷺ كانگهى خويئى (مارب) دايه پياويك، نينجا پياويكىتر گوتى: نهو كانگايه وهك ناوى پهوانىگشتى بهردهوامه، پيغهمبهريش ﷺ فرمووى: كهوابو: نايدهمى.

(فَإِنْ ضَاقَ نَيْلُهُ) جا نهگه ر دهستكهوتى كانگهكه بهشى دوو كهس، يان زياترى نهدهكرد، نهو كاته (قُدَّمَ السَّابِقُ) كامهيان پيشدا گهيوته كانگهكه نهويان وهپيش ديخرئ (بِقَدَرِ حَاجَتِهِ) به نهندازهى پټويستى خوى ببا (فَإِنْ طَلَبَ زِيَادَةً) جا نهگه ر له پټويستىخوى زياترى داوا كرد، نهوه (فَلَا صَحَّ إِزْعَاجُهُ) به فرمودهى راستر دهردهكړئ بهو مرجهى له لاي خهلكىتر پالهپهستهى لهگهلا بكړئ له سهر كانگهكه، نهگينا: وازى لىدههيندرئ.

(قُلُوْا جَاءَ مَعًا) جا نه گهر دوو کهس ویکړا هاتنه سهر کانگه کهو به شی هردو وکیانی نه ده کرد، نه و کاته (أَقْرِعْ فِي الْأَصْحَى) پشکه له نیوانیاندا ده کړی له فرموده ی پاستردا، به لام نه گهر به شی هردو وکیانی ده کرد، نه و کاته هردو وکیان ویکړا به شی خویانی لی ده بن، جیاوازی ده وله مندو هژار نه، هم جیاوازی نه: بق پیوستی بیبا، یان بق بازرگانی، هروهک له زږبه ی سرچاوه کانداهرموویانه.

(وَالْمَعْدِنِ الْبَاطِنِ) کانگی ناو زه مین (وَهُوَ مَا لَا يَخْرُجُ إِلَّا بِعِلَاجٍ) که تنها به هوی کارکردن به دهر ده که وی (كَذَهِبَ وَفَضَّلَ) وهکو زیږو زیو، هم (وَحَدِيدٍ وَنَحَاسٍ) وهکو ناسنو مسو نه و جوړه شتانه (لَا يُمْلِكُ بِالْحَفْرِ وَالْعَمَلِ) شوینه که ی نابیته ملکی هیچ که سیک به هوی هه لگه ندن و کار تی دا کردن (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیژردا، به لکو تنها ده سته که ی ده بیته ملکی نه و که سه ی کاری تی دا کرده و به کارکردن و ده سستی هیناوه.

وَمَنْ أَحْيَا مَوَاتًا فَظَهَرَ فِيهِ مَعْدِنٌ بَاطِنٌ مَلَكُهُ، وَالْمِيَاهُ الْمُبَاحَةُ مِنَ الْأَوْدِيَةِ وَالْعُيُونِ فِي الْجِبَالِ يَسْتَوِي النَّاسُ فِيهَا، فَإِنْ أَرَادَ قَوْمٌ سَقَى أَرْضِيهِمْ مِنْهَا فَضَاقَ سُقَى الْأَعْلَى فَالْأَعْلَى وَحَبَسَ كُلُّ وَاحِدٍ الْمَاءَ حَتَّى يَبْلُغَ الْكَعْبَيْنِ، فَإِنْ كَانَ فِي الْأَرْضِ ارْتِفَاعٌ وَانْخِفَاضٌ أُفِرِدَ كُلُّ طَرَفٍ بِسُقَى، وَمَا أُخِذَ مِنْ هَذَا الْمَاءِ فِي إِنْاءٍ مُلِكَ عَلَى الصَّحِيحِ،

(وَمَنْ أَحْيَا مَوَاتًا) هر که سیک شوینی کی مردوی زیندو کرده وه (فَظَهَرَ فِيهِ مَعْدِنٌ بَاطِنٌ) ئینجا کانگه یه کی ناو زه مینی تی دا ناشکرا بوو، نه و که سه (مَلَكُهُ) ده بیته خاوه نی کانگه که ش، واته: به و مرجه ی له حاله تی زیندو وکرده وه دا نه یزانی بی نه و کانگه یه هیه، نه گینا: نابیته خاوه نی کانگه که، چونکه مه به سته که ی خراب بوو، هروهک له زږبه ی سرچاوه کانداهرموویانه.

(وَالْمِيَاهُ الْمُبَاحَةُ) نه و ناوه گشتیانه ی دینه دهر وه (مِنَ الْأَوْدِيَةِ وَالْعُيُونِ فِي الْجِبَالِ) له که لیه کانو له سرچاوه کانی ناو چیاو ده شت (يَسْتَوِي النَّاسُ فِيهَا) گشت که سیک تیانداندا هاویه شه، به به لگه ی هه دیسه که ی ﴿النَّاسُ شُرَكَاءُ فِثَلَاثَةٍ: الْكَلَاءُ وَالْمَاءُ وَالنَّارُ﴾ ی پابردو، واته: خه لك له گیاو ناو و ناگردا هاویه شن.

(فَإِنْ أَرَادَ قَوْمٌ سَقَى أَرْضِيهِمْ مِنْهَا) جا نه گهر کومه لیک ویستیان زهویه کانی خویان له و ناوه گشتی یه ناو بدن (فَضَاقَ) ناوه که ش به شی نه ده کرد، نه و کاته (سُقَى الْأَعْلَى فَالْأَعْلَى) زهویه که ی سره وه تر: که له ناوه که نزیک تره، ئینجا نه وه که ی تر... به و جوړه ناوده درئ، هرچه ند کشتو کاله که ی خواره وهش ووشک بیی تا تږبه تی ده گاتی (وَحَبَسَ كُلُّ وَاحِدٍ الْمَاءَ) هر که سه ش ناو له ناو ملکی خوی دا پاده گری (حَتَّى يَبْلُغَ الْكَعْبَيْنِ) تا ده گاته گوزینگه کان

(فَبَإِنْ كَانَ فِي الْأَرْضِ ارْتِفَاعٌ وَأَنْخِفَاضٌ) جا نه گهر زه مینه که بلندو نه ویی تیدا بوو، نه و کاته (أُفْرِدَ كُلُّ طَرَفٍ بِسَقْفِي) گشت لایه که به تهنه ناوده درئ، تا کو له مافی خوی زیاتر ناوه که نه با. ﴿ناگاداری﴾: نه گهر که سیگ ویستی زه مینیک زیندو بکاته وه له و ناوه گشتی به ناوی بدا، نه وه نه گهر ته نگایی پهیدا بکاو ناوه که بهش نه کا، نه و کاته بقی خاوه نه کانی پیشه وی دروسته: پیگهی نه دهن و له ناودانه کهش قه ده غهی بکن، ههروه ها ناوی نه و سرچاوانه ی له ملکیکدا به دهست که سیگه وه بن، یان به دهست کومه لیکه وه بن و بنچینه که یان نه زاندرئ، نه وه برپاری ملکایه تی ناوه که بقی نه وان ده درئ و که سی تر ناتوانئ ناوه که یان لی بستینئ، ههروه که له زۆربه ی سرچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

(وَمَا أَخَذَ مِنْ هَذَا الْمَاءِ فِي إِنَاءٍ) هه ناویکی له و ناوه گشتیانه وه رگیرایی و خرابیته ناو جامیک، یان هه و زیک (مَلِكٌ عَلَى الصَّحِيحِ) ده بیته ملک ی نه و که سه ی وه ری گرتوه، له سه ر فهرموده ی پاست.

وَحَافِرُ بئرٍ بِمَوَاتٍ لِلْإِرتِفَاقِ أُولَى بِمَاءِهَا حَتَّى يَرْتَحِلَ، وَالْمَحْفُورَةُ لِلتَّمْلِكِ أَوْ فِي مَلِكٍ يُمْلِكُ مَأْوَها فِي الْأَصَحِّ، وَسَوَاءٌ مَلِكُهُ أَمْ لَا: لَا يَلْزَمُهُ بَذْلُ مَا فَضَلَ عَنْ حَاجَتِهِ لِرِزْعٍ، وَيَجِبُ لِمَاشِيَةٍ عَلَى الصَّحِيحِ، وَالْقَنَاةُ الْمُشْتَرَكَةُ يُقَسَّمُ مَأْوَها بِنَصَبِ خَشَبَةٍ فِي عَرْضِ النَّهْرِ فِيهَا تُقَبُّ مُتَسَاوِيَةً أَوْ مُتَفَاوِتَةً عَلَى قَدْرِ الْحَصَصِ، وَلَهُمُ الْقِسْمَةُ مُهَيَّأَةً.

(وَحَافِرُ بئرٍ بِمَوَاتٍ لِلْإِرتِفَاقِ) نه و که سه ی له زه مینیک ی مردودا بیریک ی هه لکه ندوه، تا کو بقی خوی سودی لی و هه ر بگری، نه که بقی ملکایه تی، نه وه (أُولَى بِمَاءِهَا حَتَّى يَرْتَحِلَ) له گشت که سیگ زیاتر مافی له ناوه که دا هه یه تا بار ده کا، ئینجا هه ر کاتیک باری کرد، بیره که بقی گشت که سیگ هه لال ده بی، که و ابو: دروست نیه: بیره که پر بکاته وه، ههروه که له زۆربه ی سرچاوه کاندای فهرموویانه.

(وَالْمَحْفُورَةُ لِلتَّمْلِكِ) به لām نه و بیره ی له زه مینیک ی مردودا هه لیکه ندوه بقی نه وه ی بیکاته ملک ی خوی (أَوْ فِي مَلِكٍ) یان له ناو ملکیک ی خوی دا هه لیکه ندوه، نه و کاته (يُمْلِكُ مَأْوَها) له هه ردو مه سه له دا ناوه که ی ده بیته ملک ی خاوه نی بیره که (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

(وَسَوَاءٌ) له و مه سه له یه دا یه کسانه - (مَلِكُهُ أَمْ لَا) بیته خاوه نی ناوی بیره که، یان نا- له هه ردو حاله تدا (لَا يَلْزَمُهُ بَذْلُ مَا فَضَلَ عَنْ حَاجَتِهِ لِرِزْعٍ) له سه ری واجب نیه: نه و ناوه ی له پیویستی خوی زیاتره بقی کشتو کال بیداته که سیکی تر، به لām (وَيَجِبُ لِمَاشِيَةٍ عَلَى الصَّحِيحِ) واجبه: بقی ناودانی ناژه ل بیداته خه لکی تر، به و مه رجه ی ناویکی تر بیته وه جی و زیان نه گاته کشتو کال و ناژه له کانی خوی، جا هه ر کاتیک به خشینئ ناو واجب بی، دروست نیه

هیچ شتیک له بهرامبه ر ئاودانه که وه ریگری، ههروه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهرموویانه .
 (وَالْقَنَاةُ الْمُشْتَرَكَةُ) ئاوی کاریزو سه رچاوهی هاویهش له نیوان کومه لیکدا (يُقَسَّمُ مَاؤُهَا)
 ئاوه که ی بهش ده کری (يَنْصُبُ خَشْبَةً فِي عُرْضِ النَّهْرِ) به داچه قاندنی داریک له ناو
 پروپاره که دا (فِيهَا تُقَبُّ مُتَسَاوِيَةً) داره که چهند کونیکی به کساننی تئ دابی (أَوْ مُتَفَاوِتَةً عَلَى
 قَدَرِ الْحَصَصِ) یان لیک جیاواز بن به گویره ی به شه ئاوه کان.
 (وَلَهُمُ الْقِسْمَةُ مِثْلًا) ههروه ها بۆیان دروسته به تۆبه تیش ئاوه که بهش بکه ن: له سه ر
 حیسابی پۆژ، یان کاتژمیر، به گویره ی به شی ملکه کان.

﴿ئاگاداری﴾ یه که م: دروست نیه به شه ئاوی ئەم زهوی و باغه ی ببا بۆ زهوی و باغیکی تر:
 که به شی له م ئاوه دا نه بی، جیاوازی نیه: ئەوی تریش به راو بی، یان دیمه کار بی؟
 چونکه له مه ودا داوی به شه ئاویکی وه های بۆ ده کا: که له مه وپیش نه بیو-ههروه که
 له زۆربه ی سه رچاوه کانددا فهرموویانه - جا ئەگه ر به شه ئاوه که ی خۆی له ملکی خۆی زیاد

(کِتَابُ الْوَقْفِ)

شَرَطُ الْوَاقِفِ: صِحَّةُ عِبَارَتِهِ وَأَهْلِيَّةُ التَّبَرُّعِ، وَالْمَوْقُوفِ:
 دَوَامُ الْإِنْتِفَاعِ بِهِ، لَا مَطْعُومٌ وَرِيحَانٌ، وَيَصِحُّ وَقْفُ عَقَارٍ وَمَنْقُولٍ

بوو، ئەو کاته چۆن هه ز ده کا: ده ستکاری ئاوه که ده کا، ته نها نابی ئاوه که بباته
 ملکیکی تر: که به شی له ئاوه که دا نه بی-ههروه که له (مغنی) دا فهرموویه تی- واته: چونکه
 له و حاله ته شدا مه ترسی ئەوه هه یه له مه ودا بلای: بۆ ئەو ملکه شم به شم له ئاوه که دا هه یه.
 دووهم: دروست نیه به شه ئاوی ملکه که ی خۆی بفرۆشیتته که سیکی تر، چونکه ئاوی په وان
 ناگونجی ته سلیمی کپیار بکری، له بهر ئەوه ی به ره به ره ئاویکی تر دی و تیکه لی
 فرۆشراوه که ده بی و ئەندازه یشی نازاندی، ههروه که له (نهاية) و (مغنی) دا په وون کراوه ته وه.

﴿کِتَابُ الْوَقْفِ: په رتوکی وه قف﴾

واته: وه ستاندنی مالکی به رده وامی به سود: له سه ر په ووه کی حه لال له پێگه ی خوا، تا کو
 نه فرۆشری و نه به خشری، به لکو به رده وام سودی لێ وه ریگری. وه ک بلای: ئەم خانووه م
 وه قف کرد له سه ر ئەم مزگه وته.

ئینجا بزانه: وه قفکردن خیریکی نه پراوه یه، له دوا ی مردنی وه قفکه ره که ش خیره که ی هه ر
 بۆ ده چی، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ:
 صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ﴾ رواه مسلم، هه ر کاتیک ئاده می زاد مرد،
 خیری کرده وه کانی خۆی ده بری، ته نها له سی کرده وه ی خۆی خیره که ی به رده وامه، یه که م:
 خیریکی په هوانی به رده وامی وه کو وه قف. دووهم: زانستیکی ئایینی به سود. سی یه م:

مندالکی خوی که پیاوچاک بیو دوعای بۆ بکا.

(شَرَطُ الْوَاقِفِ) مهرجی وه قفکر، واته: نهو که سهی ماله که وه قف دهکا، نه مهیه: (صَحَّةُ عِبَارَتِهِ) قسه کردنی دروست بیی، واته: مندال و شیت و زۆر لیکراو نه بیی، هم (وَأَهْلِيَةُ التَّبَرُّعِ) مال به خشینیشی دروست بیی، واته: خاوه نی ماله وه قفکراوه که بیی، کۆیله نه بیو قه دهغه کراو نه بیی.

(وَالْمَوْقُوفِ) مهرجی ماله وه قفکراوه که ش نه مهیه (دَوَامُ الْإِنْتِفَاعِ بِهِ) بهرده وام سودی لی وه ریگری، واته: (لَا مَطْعُومٌ وَرِيحَانٌ) خوارده مه نی نه بیو و په یحان و نهو جۆره گیایانه ش نه بیی، چونکه سوده که یان بهرده وام نیه.

(وَيَصِحُّ وَقْفُ عَقَارٍ) دروسته وه قفکردنی زهوی و باغ و خانوو، به (إجماعی) زانایانی نایینی، هم (وَمَنْقُولٍ) دروسته: وه قفکردنی نهو جۆره شتهی ده گوازیته وه: وه کو کتیب و نازده ل و جل و چه ک و نوتومبیل... هتد، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: **وَمُشَاعٍ، لَا عَبْدٌ وَثُوبٌ فِي الدُّمَةِ، وَلَا وَقْفٌ حُرٌّ نَفْسَهُ، وَكَذَا مُسْتَوْلَدَةٌ وَكُلْبٌ مُعَلِّمٌ وَأَحَدٌ عَبْدِيهِ فَإِلَّا صَحَّ، وَلَوْ وَقَفَ بِنَاءٌ أَوْ غِرَاسًا فِي أَرْضٍ مُسْتَأْجَرَةٍ لَهُمَا فَلَا صَحَّ جَوَازُهُ، فَإِنْ وَقَفَ عَلَمَعَيْنِ وَاحِدٍ أَوْ جَمْعٍ اشْتَرَطَ إِمْكَانُ تَمْلِكِهِ،**

﴿وَأَمَّا خَالِدٌ فَقَدْ اخْتَبَسَ أَذْرَاعَهُ وَأَعْتَادَهُ فِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رواه الشيخان، حه زره تی (خالد) زریو تاقمه کانی جه نگی خوی له پیگه یخوا وه قف کردون.

(وَمُشَاعٍ) ههروه ها وه قفکردنی به شیکی به ریالویش دروسته، واته: به شیکی دیار نه کراو له مالکی هاویه شدا وه قف بکا (لَا عَبْدٌ وَثُوبٌ فِي الدُّمَةِ) به لام دروست نیه وه قفکردنی کۆیله یه ک، یان جلیک، یان هه ر شتیکی تر، که قه رز بی له نه ستوی که سیکا، چونکه خودی شته قه رزه که ملکی وی نیه (وَلَا وَقْفٌ حُرٌّ نَفْسَهُ) ههروه ها دروست نیه مرؤفی نازاد خوی وه قف بکا، چونکه گه رده نی خوی ملکی خوی نیه (وَكَذَا مُسْتَوْلَدَةٌ) ههروه ها دروست نیه وه قفکردنی (أُمُّ الْوَلَدِ) و هه م (وَكُلْبٌ مُعَلِّمٌ) سه گی پاهینراو، چونکه سه گ ملک نیه (و) ههروه ها دروست نیه (أَحَدٌ عَبْدِيهِ) وه قفکردنی یه کیک له دوو کۆیله کانی، یان یه کیک له دوو خانوو ه کانی، چونکه نه زاندر او وه قفکراو کامه یانه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا. (وَلَوْ وَقَفَ بِنَاءٌ أَوْ غِرَاسًا فِي أَرْضٍ مُسْتَأْجَرَةٍ لَهُمَا) نه گه ر خانوو یک، یان چه ند دره ختیکی وه قف کردن که له زهویه کی به کریگی راودا دروست کرابو و چیئندرابون، زهویه که ش بۆ درهخت و خانوو به کری گرابو، یان خواسترابو، نه وه (فَالْأَصَحُّ جَوَازُهُ) به فهرمووده ی پاستر: وه قفکردنه که دروسته، ئینجا که ماوه ی به کریگرتنه که ته واو بوو، نهو کاته خاوه ن زهویه که سه رپشکه: یان درهخته کان و خانوو که -بۆ ماوه یه کیتری دیارکراو- به کری

بهیلتیه وه، یان هه لیان بکه نی و تۆله ی ناته واویش بداته وه قف له سه رکراوه که، جا نه گهر بگونجی، واجبه به و تۆله یه و به پارچه کانی درهخت و خانوه وه قفکراوه که: پارچه زهویه که بکپردی و له جییان بکریته وه قف، جا نه گهر نه گونجا، نه و کاته گشتی ده بیته ملکی وه قف له سه رکراوه که، واته: له مه سه له ی وه قفکردندا دروست نیه خاوهن زهویه که: درهخت و خانوه وه قفکراوه که بکاته ملکی خۆی، ههروه که له (عاریه) دا پابرا، له (تحفة) و (نهایه) شدا پوون کراوه ته وه.

﴿ وه قف له سه رکراو ﴾

(قَبْلَ أَنْ يَقِفَ عَلَى مُعَيَّنٍ) جا نه گهر شته که ی وه قف کرد له سه ر دیارکراویک (وَاحِدٍ أَوْ جَمْعٍ) دیارکراوه که ش یه که س بئ، یان کۆمه لیک، نه وه (أَشْتَرِطَ إِمْكَانُ تَمْلِیکِهِ) به مه رج داندراوه: بگونجی شته که بکریته ملکی وی، هم له حاله تی وه قفکردندا وه قف له سه رکراوه که هه بی.

فَلَا يَصِحُّ عَلَى جَنِّينَ، وَلَا عِلَّالٍ عَبْدٌ لِنَفْسِهِ فَلَوْ أَطْلَقَ الْوَقْفَ عَلَيْهِ فَهُوَ وَقْفٌ عَلَى سَيِّدِهِ، وَلَوْ أَطْلَقَ الْوَقْفَ عَلَى بَهِيمَةٍ لَهَا وَقِيلَ هُوَ وَقْفٌ عَلَى مَالِكِهَا، وَيَصِحُّ عَلَى ذِمِّيٍّ، لَا مُرْتَدٍّ وَحَرَبِيٍّ وَنَفْسِهِ فَيَا أَصَحَّ، وَإِنْ وَقَفَ عَلَى جِهَةٍ مَعْصِيَةٍ كَعِمَارَةِ الْكُنَائِسِ قَبَاطِلَ، أَوْ جِهَةٍ قُرْبَى كَالْفُقَرَاءِ وَالْعُلَمَاءِ وَالْمَسَاجِدِ وَالْمَدَارِسِ صَحَّ،

که وابو: (فَلَا يَصِحُّ عَلَى جَنِّينَ) وه قف له سه ر کۆرپه ی ناو زگ دروست نابئ، هم له سه ر شتی نه بووش- سه ربه خۆ- دروست نابئ، وه که بلئ: وه قف بئ له سه ر منداله کانم. له و کاتیشدا هه یچ مندالیکى نه بی، یان بلئ: له سه ر مزگه وتیک که له مه ودوا دروست ده کری. به لام وه قفکردن له سه ر شتی نه بوو- به پابه ندی به بوویک- دروست ده بی، وه که بلئ: وه قف بئ له سه ر نه م مندالانه و له سه ر مندالی منداله کانم. که له و کاتدا مندالی منداله کانى نه بی، یان بلئ: وه قف بئ له سه ر نه م مزگه وته و له سه ر هه ر مزگه وتیکى تری له مه ودوا له و شوینه دروست ده کری. ئینجا مه رجه: وه قفکردنه که ش گونا ه ی تی دا نه بی، ههروه که له (تحفة) و (نهایه) دا نه و مه سه لانه پوون کرانه وه.

(وَلَا عَلَى الْعَبْدِ لِنَفْسِهِ) ههروه ها وه قف له سه ر کۆیله بۆ خودی خۆی دروست نابئ، به لام (فَلَوْ أَطْلَقَ الْوَقْفَ عَلَيْهِ فَهُوَ وَقْفٌ عَلَى سَيِّدِهِ) نه گهر ته نها گوتی وه قف بئ له سه ر کۆیله که، نه وه ده بیته وه قف له سه ر گه وره که ی (وَلَوْ أَطْلَقَ الْوَقْفَ عَلَى بَهِيمَةٍ) نه گهر بئ باسکردنی هه یچ شتی که وه قفی کرده سه ر وولاغیک (لَهَا) وه قفه که به تاله (وَقِيلَ) له فه رموده یه کی بئ هیژدا (هُوَ وَقْفٌ عَلَى مَالِكِهَا) شته که ده بیته وه قف له سه ر خاوهن وولاغه که (وَيَصِحُّ عَلَى ذِمِّيٍّ) دروسته: وه قف له سه ر کافری په یمان له نه ستۆ (لَا مُرْتَدٍّ وَحَرَبِيٍّ) به لام له سه ر موسو لمانی کافری و له سه ر کافری جهنگی دروست نیه.

(وَنَفْسِهِ) ههروهه وهقف له سهر خودی خویشی دروست نیه: وهك ئەم شتەم وهقف كرد له سهر خۆم (فەالأصح) له فەرموودهی پاستردا.

بهلام له فەرموودهی بی هیژدا: وهقف له سهر خودی خویشی دروست دهبی، کۆمه لێکی زانایانیش ئەم فەرموودهیان هه لێژاردوه، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا فەرموویانه.

(وَإِنْ وَقَفَ عَلَى جِهَةِ مَعْصِيَةٍ) ئەگەر وهقفی کرده سهر پووێکی گوناهاکاری (كِعِمَارَةِ الْكُنَائِسِ) وهك دروستکردن و چاککردنه وهی دێرو که نیسه کان و مه یخانه کان و سینه ماو شوینه کانی تر:

که گوناهايان تێدا دهکړئ (فَباطِلٌ) وهقفه که به تاله و دانامه زړی.

(أَوْ جِهَةِ قُرْبَى) یان ئەگەر وهقفی کرده سهر پووێکی خواپه رستی (كَالْفُقَرَاءِ) وهك گه داو هه ژاره کان، هه م (وَالْعُلَمَاءِ) زانایانی ئایینی، هه م (وَالْمَسَاجِدِ) مزگه وته کان، هه م (وَالْمَدَارِسِ) خویندنگا کانی ئایینی و هه م پێگه و جۆگه ی ئاو و جه نگاهه رانی ئیسلام و قوتابیانی ئایینی، ئەوانه گشتی (صح) دروست دهبی.

أَوْ جِهَةٍ لَا تَظْهَرُ فِيهَا الْقُرْبَةُ كَالْأَغْنِيَاءِ صَحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ إِلَّا بِلَفْظٍ، وَصَرِيحُهُ: وَقَفْتُ كَذَا، أَوْ أَرْضَى مَوْقُوفَةً عَلَيْهِ، وَالتَّسْبِيلُ وَالتَّحْيِيسُ صَرِيحَانِ عَلَيَّ الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ تَصَدَّقْتُ بِكَذَا صَدَقَةً مُحَرَّمَةً أَوْ مَوْقُوفَةً أَوْ لَاتَّبَاعٍ وَلَا تُؤْهَبُ فَصَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ، وَقَوْلُهُ: تَصَدَّقْتُ فَقَطُّ لَيْسَ بِصَرِيحٍ وَإِنْ نَوَى، إِلَّا أَنْ يُضَيَّفَ إِلِجِهَةِ عَامَّةٍ وَيَنْوِي،

(أَوْ جِهَةٍ لَا تَظْهَرُ فِيهَا الْقُرْبَةُ) یان ئەگەر وهقفی کرده سهر پووێکی وهها: که خواپه رستی تێدا دیار نه بو (كَالْأَغْنِيَاءِ) وهك وهقف له سهر دهوله مهنده کان، نه وهش (صح) فەالأصح) دروست دهبی، له فەرموودهی پاستردا، چونکه ئەوهی په چاو دهکړئ ئەوهیه: پوهه که گوناهاکاری تێدا نه بی، ئیتر مه رج نیه: پوهه که له حاله تی وهقفکردندا بێگومان هه بی، به لکو نه وهنده به سه: بگونجی پوهه که بی، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) له باسی (اللقیط) دا پوون کراوه ته وه، واته: وهك وهقفکردن له سهر ئیمامه تی ئەم مزگه وته، یان قوتابیانی ئایینی ئەو شوینه.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: ئەگەر بلێ: ملك و مالی خۆم وهقف كرد له سهر منداله نیرینه کانی خۆم. ئەو وهقفهش دروست دهبی و گوناها ریش نابێ، هه رچه نده مه به ستیشی بی به شکردنی منداله مییه کان بی، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا فەرموویانه.

﴿ گۆته ی وهقفکردن ﴾

(وَلَا يَصِحُّ) وهقف دروست نابێ (إِلَّا بِلَفْظٍ) ته نها به گۆتنی وشه یهك نه بی، یان به نووسینی وشه یهك له گه ل نیه تی وهقفکردن (وَصَرِيحُهُ) وشه ی ئاشکرای وهقفکردن: (وَقَفْتُ كَذَا) ئەو شتەم وهقف كرد له سهر ئەو شتە (أَوْ) یان بلێ: (أَرْضَى مَوْقُوفَةً عَلَيْهِ) زهویه که م وهقفکراوه، یان وهقفه له سهر فلانکەس (وَالْتَّسْبِيلُ) به رده وام دامه پێگه ی

خوا، هه م (والتَّحْبِيسُ) ئەم ملکه م وه ستاند بۆ خوا، هه ردووکی (صَرِيحَانِ عَلَى الصَّحِيحِ) ووشه ی ئاشکرای وه فکردن، له سه ره رموده ی پاست.
 (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوئی: (تَصَدَّقْتُ بِكَذَا صَدَقَةٌ مُحَرَّمَةٌ) ئەو شته م کرده خیریکی هه پامکراو (أَوْ مَوْقُوفَةٌ) یان کردمە خیریکی وه فکراو (أَوْ لَا تُبَاعُ وَلَا تُوَهَّبُ) یان کردمە خیریکی وه ها: نه فرۆشری و نه به خشری (فَصَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ) هه ره به کیك له وانه ووشه به کی ئاشکرایه، له سه رموده ی پاستردا، به لام (وَقَوْلُهُ: تَصَدَّقْتُ فَقَطُّ) ئەگەر بلی: کردمە خیر. هیچی تریش نه لئ، ئە وه (لَيْسَ بِصَرِيحٍ وَإِنْ نَوَى) ووشه ی ئاشکرا نیه وه قفه که شی پی دانامه زری، هه رچه ند نیه تی وه قفیشی هه بی (إِلَّا أَنْ يُضَيَّفَ إِلَى جِهَةٍ عَامَّةٍ وَيَنْوِي) مه گەر خیره که بداته پال پووکی گشتی، وه ک بلی: ئەم شته م کرده خیر له سه ره ه ژاره کان. نیه تی وه فکردنیشی هه بی، ئەو کاته وه قفه که ی داده مه زری.

وَالْأَصَحُّ أَنَّ قَوْلَهُ: حَرَّمْتُهُ أَوْ أَبَدْتُهُ، لَيْسَ بِصَرِيحٍ، وَأَنَّ قَوْلَهُ: جَعَلْتُ الْبُقْعَةَ مَسْجِدًا، تَصِيرُ بِهِ مَسْجِدًا، وَأَنَّ الْوَقْفَ عَلَّمَعَيْنِ يُشْتَرَطُ فِيهِ قَبُولُهُ، وَلَوْ رَدَّ بَطَلَ حَقُّهُ شَرْطُنَا الْقَبُولَ أَمْ لَا، وَلَوْ قَالَ: وَقَفْتُ هَذَا سَنَةً، فَبَاطِلٌ،

(وَالْأَصَحُّ أَنَّ قَوْلَهُ) به سه رموده ی پاستر ئەگەر بلی: (حَرَّمْتُهُ أَوْ أَبَدْتُهُ) ئەو شته م هه پام کرد، یان به کجاریم کرد (لَيْسَ بِصَرِيحٍ) ووشه ی ئاشکرا نیه.
 (وَأَنَّ قَوْلَهُ) هه ره به سه رموده ی پاستر ئەگەر بلی: (جَعَلْتُ الْبُقْعَةَ مَسْجِدًا) ئەم پارچه زه ویه م کرده مزگه وت. ئە وه (تَصِيرُ بِهِ مَسْجِدًا) به و ووشه به شوینه که ده بیته مزگه وت، هه رچه ند نیه تیشی نه بی، به لام ئەگەر خانووکی دروست کردو ئیزنی دا: نوژی تی دا بکری، به و ئیزندانه نابیته مزگه وت، هه رچه ند نوژی تیشی تی دا بکری.
 هه روه ها ئەگەر بلی: ئەم شوینه م وه قف کرد بۆ نوژی تی دا کردن، ئە وه ده بیته وه فکراو بۆ نوژی تی دا کردن، به لام ئەگەر نیه تی مزگه وتی نه بویی، نابیته مزگه وت، هه روه ک له (تحفة) و (مغنی) دا پوون کرا وه ته وه.

(وَأَنَّ الْوَقْفَ عَلَى مُعَيَّنٍ) هه ره به سه رموده ی پاستر: وه قف له سه ره که سیکی دیارکراو-جا به که که س بی، یان کۆمه لیک- (يُشْتَرَطُ فِيهِ قَبُولُهُ) به مه رج داده ندری: وه قف له سه ره کرا وه که قبولی بکا، جا ئەگەر مندال، یان شیت بوو، ئەو کاته سه ره په رشتکاره که ی بۆ قبول ده کا (وَلَوْ رَدَّ) ئەگەر وه قف له سه ره کراوی دیارکراو وه قفه که ی په د کرده وه، ئەو کاته (بَطَلَ حَقُّهُ) مافی خوی له وه قفه که دا به تال ده بیته وه، جیاوازی نیه: (شَرْطُنَا الْقَبُولَ أَمْ لَا) قبول کردن به مه رج دابنیین، یان نا.

﴿مه رجه کانی وه قف﴾

ئىنجا بزانە: مەرجه وەقفەكە بە بەردەوامى بىۋ كاتى بىۋ دانەندى، كەوابو: (وَلَوْ قَالَ وَقَفْتُ هَذَا سَنَةً) ئەگەر گوتى: ئەم شتەم بىۋ ماوى سالتىك وەقف كرد (قَبَاطِلُ) ئەو بەتالەو دانامەزى، بەلام ئەگەر وەقفەكە بە بەردەوامى بىۋ كاتىك بىۋ سود لىۋەرگرتنى دابىنى، وەك بلى: ئەم شتەم وەقف كرد لە سەر فلانكەس ماوى سالتىك، ئىنجا لە سەر ھەژارنى ئەو شويئە. يان بلى: ئەم شتەم وەقف كرده سەر فلانكەس تا كوپىكم دەبى. ئەو كاتە-لە ھەردو مەسەلەدا- وەقفەكە دروست دەبى، ھەروەك لە (تحفة) و (نهاية) دا ھەرموويانە، واتە: ھەر كاتىك سالتەك تەواو بوو، وەقفەكە لە فلانكەسەكە وەردەگىرىتەو و دەدرىتە ھەژارەكان، يان ئەگەر كوپىكى بوو، ئەو دەردىتە كوپەكە.

ھەروەھا ئەگەر وەقفەكە وەكو ئازادكردن بى، واتە: ملكايەتيەكەى تەنھا بىۋ خوا بى، وەك بلى: ئەم شتەم سالتىك كرده مزگەوت، يان گۆرستان، يان خويندنگاى ئايىنى، ئەو وَلَوْ قَالَ: وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي أَوْ عَلَيَّ زَيْدٍ ثُمَّ نَسَلِي، وَلَمْ يَزِدْ فَلَا أَظْهَرُ صِحَّةَ الْوَقْفِ فَإِذَا انْقَرَضَ الْمَذْكُورُ فَلَا أَظْهَرُ أَنَّهُ يَبْقَى وَقْفًا وَأَنَّ مَصْرَفَهُ أَقْرَبُ النَّاسِ إِلَى الْوَقْفِ يَوْمَ انْقِرَاضِ الْمَذْكُورِ، وَلَوْ كَانَ الْوَقْفُ مُنْقَطِعَ الْأَوَّلِ كَوَقْفَتِهِ عَلَى مَنْ سَيُولَدُ لِي، فَلَمْ يَذْهَبْ بِطُلَانِهِ، أَوْ مُنْقَطِعَ الْوَسْطِ كَوَقْفَتِهِ عَلَى أَوْلَادِي ثُمَّ رَجُلٍ ثُمَّ الْفُقَرَاءِ، فَلَمْ يَذْهَبْ صِحَّتُهُ، وَلَوْ اقْتَصَرَ

كاتەش وەقفەكە بە بەردەوامى دروست دەبىۋ ماوہ دانانەكە پەفتارى پىناكرى، ھەروەك لە (تحفة) و (مغنى) دا پوون كراو تەو.

ھەروەھا وەقفى (مُنْقَطِعُ الْآخِرِ): دوابراویش دروستە، كەوابو: (وَلَوْ قَالَ وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي) ئەم شتەم وەقف كرد لە سەر مندالەكانى خۆم (أَوْ) يان بلى: (عَلَى زَيْدٍ ثُمَّ نَسَلِي) وەقفم كرد لە سەر زەيد، ئىنجا لە سەر مندالەكانى زەيد (وَلَمْ يَزِدْ) لەو ھەش زياترى نەگوت، ئەو (فَلَا أَظْهَرُ صِحَّةَ الْوَقْفِ) بە ھەرموودەى بەھىزتر: وەقفەكە دروست دەبى (فَإِذَا انْقَرَضَ الْمَذْكُورُ) جا ھەر كاتىك ئەو ناوبراوانە بپانەو ھەنەمان، ئەو كاتەش (فَلَا أَظْهَرُ أَنَّهُ يَبْقَى وَقْفًا) بە ھەرموودەى بەھىزتر: شتەكە لە دواى ئەوانىش ھەر بە وەقفكراوى دەمىنئىتەو، ئىنجا (وَأَنَّ مَصْرَفَهُ أَقْرَبُ النَّاسِ إِلَى الْوَقْفِ) ھەر بە ھەرموودەى بەھىزتر: بەرھەمى وەقفەكە دەدرىتە نىكتىن خزمە ھەژارەكانى وەقفەكە، ئىنجا نىكتىكەش لە پووى پەحمەو پەچاۋ دەكرى، نەك لە پووى مىراتەو (يَوْمَ انْقِرَاضِ الْمَذْكُورِ) لەو پۆژەى ناوبراۋەكان بپاۋنەو، كەوابو: كىزى كوپ، لە كوپى مام لە پىشتەرە، مام خالىش يەكسان.

جا ئەگەر وەقفەكە ھىچ خزمى نەبون، يان ھەييون بەلام گشتيان دەولەمەند بوون، ئەو كاتە پىشەواى موسولمانان بەرھەمى وەقفەكە لە بەرژەو ھەندى موسولمانان سەرف دەكا، ئىنجا-لە ھەرموودەيەكى تردا- بىۋ ھەژارەكانى موسولمانان سەرف دەكا، ھەروەك لە

زۆربه‌ی سەرچاوه‌كاندا پوون كراوه‌ته‌وه.

(وَلَوْ كَانَ الْوَقْفُ مُنْقَطِعَ الْأَوَّلِ) ئەگەر وه‌قفه‌كه پێش ب‌پاوه‌بوو: (كَ) وه‌ك ب‌لێ: (وَقَفْتُ عَلَى مَنْ سَيُولَدُ لِي) وه‌قفم كرده سەر ئەو مندالانه‌ی كه له‌مه‌ودوا ب‌ۆم ده‌بن، ئینجا ب‌ۆ سەر هه‌ژاران. یان وه‌قفم كرده سەر مزگه‌وتێك كه له‌مه‌ودوا ده‌كرێ، ئینجا ب‌ۆ سەر هه‌ژاران. ئەوه (فَالْمَذْهَبُ بَطْلَانُهُ) به‌فه‌رمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب وه‌قفه‌كه به‌تاله، چونكه سهره‌تایه‌كه‌ی دانه‌مه‌زراوه.

به‌لام (أَوْ مُنْقَطِعَ الْوَسَطِ) ئەگەر وه‌قفه‌كه ناوه‌ند ب‌پاوه‌بوو: (كَ) وه‌ك ب‌لێ: (وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي ثُمَّ رَجُلٍ ثُمَّ الْفُقَرَاءِ) وه‌قفم كرد له سەر منداله‌كانی خۆم، ئینجا له سەر پیاویك، ئینجا له سەر هه‌ژاره‌كانی ئەم شوینه. ئەوه (فَالْمَذْهَبُ صِحَّتُهُ) به‌فه‌رمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب: وه‌قفه‌كه دروست ده‌بێو له دوا‌ی منداله‌كانی ده‌دریته هه‌ژاره‌كان، به‌لام (وَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى وَقَفْتُ فَلَا أَظْهَرُ بَطْلَانُهُ، وَلَا يَجُوزُ تَعْلِيلُهُ كَقَوْلِهِ: إِذَا جَاءَ زَيْدٌ فَقَدْ وَقَفْتُ، وَلَوْ وَقَفَ بِشَرْطِ الْخِيَارِ بَطْلٌ عَلَا الصَّحِيحُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ إِذَا وَقَفَ بِشَرْطِ أَنْ لَا يُوجَرَ أَتْبَعَ شَرْطُهُ، وَأَنَّهُ إِذَا شَرَطَ فِي وَقْفِ الْمَسْجِدِ اخْتِصَاصَهُ بِطَائِفَةٍ كَالشَّافِعِيَّةِ اخْتِصَّ كَالْمَدْرَسَةِ وَالرِّبَاطِ، وَلَوْ وَقَفَ عَلَى شَخْصَيْنِ ثُمَّ الْفُقَرَاءِ فَمَاتَ أَحَدُهُمَا فَلَا أَصَحُّ الْمَنْصُوصِ أَنْ نَصِيْبُهُ يُصْرَفُ إِلَى الْآخَرِ).

عَلَى وَقَفْتُ) ئەگەر ته‌نها گۆتی: وه‌قفم كرد. واته: دیاری نه‌كرد بدریته‌كێ؟ ئەوه (فَلَا أَظْهَرُ بَطْلَانُهُ) به‌فه‌رمووده‌ی به‌هێزتر: وه‌قفه‌كه به‌تاله، چونكه نازاندري ب‌ۆ كێ‌یه.

(وَلَا يَجُوزُ تَعْلِيلُهُ) دروست نیه وه‌قفكردنه‌كه هه‌لبواسێ (كَقَوْلِهِ) وه‌ك ب‌لێ: (إِذَا جَاءَ زَيْدٌ فَقَدْ وَقَفْتُ) هه‌ر كاتێك زه‌ید هات ئەم شت‌ه وه‌قف كرد. ئەوه دروست نیه.

هه‌روه‌ها ئەگەر ب‌لێ: خانووه‌كه‌م سێ پۆڤ پێش ده‌ردی مردنم وه‌قفی سەر مزگه‌وت ب‌ێ. ئەوه‌ش دروست نابێ، به‌لام ئەگەر به‌مردنی خۆی هه‌لبواسێ، وه‌ك ب‌لێ: هه‌ر كاتێك مردم، خانووه‌كه‌م وه‌قفی سەر هه‌ژاره‌كان ب‌ێ. یان خانووه‌كه‌م له دوا‌ی مردنم وه‌قفی سەر مزگه‌وت ب‌ێ. ئەو كاته دروست ده‌بێو وه‌كو وه‌سێت ب‌پاری ب‌ۆ ده‌درێ.

هه‌روه‌ها وه‌قفی وێنه‌ی نازادكردنیش دروسته هه‌لبواسێ، وه‌ك ب‌لێ: هه‌ر كاتێك په‌مه‌زان هات ئەم زه‌ویه‌م كرده مزگه‌وت. ئەوه‌ش دروست ده‌بێ، وه‌ك له زۆربه‌ی سەرچاوه‌كاندا ئەو مه‌سه‌لانه پوون كراونه‌وه.

(وَلَوْ وَقَفَ بِشَرْطِ الْخِيَارِ) ئەگەر شتیکی وه‌قف كرد به‌مه‌رجی په‌شیمانبوونه‌وه‌ی ب‌ۆ هه‌بێ، ئەوه (بَطْلٌ عَلَى الصَّحِيحِ) وه‌قفه‌كه به‌تال ده‌بێ، له سەر فه‌رمووده‌ی پاستر (وَالْأَصَحُّ) به‌فه‌رمووده‌ی پاستر (أَنَّهُ إِذَا وَقَفَ بِشَرْطِ أَنْ لَا يُوجَرَ) ئەگەر شتیکی وه‌قف كرد به‌و مه‌رجی وه‌قفكراوه‌كه به‌كرێ نه‌درێ، ئەوه وه‌قفه‌كه دروسته‌و هه‌م (أَتْبَعَ شَرْطُهُ)

مهرجه که یشی به جی ده هیندری به و مهرجه ی حاله تیکی ناچاری پوو نه دا، نه گینا: به جی ناهیندری.

(وَأَنَّهُ إِذَا شَرَطَ فِي وَقْفِ الْمَسْجِدِ) هر به فه رموده ی راستتر: نه گه ره وه قفکردنی مزگه وتدا به مهرجه دانا (اِخْتِصَاصُهُ بِطَائِفَةٍ كَالشَّافِعِيَّةِ) مزگه وته که تاییه ت بی: به ته نها چینیک: وه ک شافعیه کان، یان مالیکیه کان... نه وه ش دروسته وه هم (اِخْتِصَاصُهُ) تاییه ت ده بی به چینکه (كَالْمَدْرَسَةِ وَالرِّبَاطِ) وه ک به مهرج دانانی تاییه تبوونی خویندنگاو خانه ی خیراته کان، واته: نه وانیش تاییه ت ده بن.

(وَلَوْ وَقَفَ عَلَى شَخْصَيْنِ) نه گه ر شتیکی وه قف کرد له سه ر دوو که سان (ثُمَّ الْفُقَرَاءِ) ئینجا له سه ره ژاره کان (فَمَاتَ أَحَدُهُمَا) ئینجا له و دوو که سانه ش یه کیکیان مرد، نه وه (فَالْأَصْحَ الْمَنْصُوصُ) به ده ققی فه رموده ی راستتر: (أَنَّ نَصِيبَهُ يُصْرَفُ إِلَى الْآخَرِ) به شی مردووه که ش ده دریته زیندووه که، ئینجا که نه ویش مرد، گشتی ده دریته هه ژاره کان.

(فَصَلِّ قَوْلُهُ: وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي وَأَوْلَادِ أَوْلَادِي، يَقْتَضِي السُّوْبَةَ بَيْنَ الْكُلِّ وَكَذَا لَوْ زَادَ: مَا تَنَاسَلُوا أَوْ بَطْنًا بَعْدَ بَطْنٍ، وَلَوْ قَالَ: عَلَى أَوْلَادِي ثُمَّ أَوْلَادِ أَوْلَادِي ثُمَّ أَوْلَادِهِمْ مَا تَنَاسَلُوا، أَوْ عَلَى أَوْلَادِي وَأَوْلَادِ أَوْلَادِي الْأَعْلَى فَالْأَعْلَى أَوِ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ، فَهُوَ لِلتَّرْتِيبِ، وَلَا يَدْخُلُ أَوْلَادُ الْأَوْلَادِ فَيُؤَوَّقَفُ عَلَى الْأَوْلَادِ فَيُؤَوَّقَفُ، وَيَدْخُلُ أَوْلَادُ الْبَنَاتِ فَيُؤَوَّقَفُ عَلَى الدَّرَجَةِ وَالسَّلِّ وَالْعَقَبِ وَأَوْلَادِ الْأَوْلَادِ إِلَّا أَنْ يَقُولَ عَلَى مَنْ يَنْتَسِبُ إِلَيَّ مِنْهُمْ،

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي بَرِيَارِي وَشَهْكَانِي وَهَقْف﴾

(قَوْلُهُ) نه گه ر بلی: (وَقَفْتُ عَلَى أَوْلَادِي وَأَوْلَادِ أَوْلَادِي) نه م شته م وه قف کرده سه ر منداله کان و منداله کانیه منداله کانم. نه وه دروسته و پی ی ده گوتری (وَقَفْتُ التَّشْرِيكَ): وه ققی هاویه شکردن، که وابو: نه و پسته یه (يَقْتَضِي السُّوْبَةَ بَيْنَ الْكُلِّ) وا ده خوازی: وه قفه که به یه کسانیه له نیوان گشت مندال و مندالی منداله کانیه به ش بکری: نیره کانیا و مییه کانیا (وَكَذَا) هه روه ها به یه کسانیه له نیوانیا ندا به ش ده کری (لَوْ زَادَ مَا تَنَاسَلُوا) نه گه زیاتریش بلی: تا زاوی ده که ن (أَوْ) یان بلی: (بَطْنًا بَعْدَ بَطْنٍ) زگ له دوی زگ.

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گه ر گوتی: (عَلَى أَوْلَادِي ثُمَّ أَوْلَادِ أَوْلَادِي ثُمَّ أَوْلَادِهِمْ مَا تَنَاسَلُوا) وه قفم کرد له سه ر منداله کانم، ئینجا منداله کانیه منداله کانم، ئینجا منداله کانیه نه وانیش تا زاوی ده که ن (أَوْ) یان گوتی: (عَلَى أَوْلَادِي وَأَوْلَادِ أَوْلَادِي الْأَعْلَى فَالْأَعْلَى) وه قفم کرده سه ر منداله کانم و منداله کانیه منداله کانم هی سه ره وه تر، ئینجا سه ره وه تر (أَوِ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ) یان له پیشتر، جا له پیشتر (فَهُوَ) نه وه -له و مه سه لانه دا- (لِلتَّرْتِيبِ) بۆ پیزکردنه و پی ی ده گوتری: (وَقَفْتُ التَّرْتِيبِ)، واته: تا زگیکی نزیکتر هه بی، نادریتته زگه که ی دوی نه وی.

(وَلَا يَدْخُلُ أَوْلَادُ الْأَوْلَادِ) منداله كانی منداله کان ناچنه گه ل منداله کان (فِي الْوَقْفِ عَلَى الْأَوْلَادِ) له وه قفه دا: که کراوته سهر ته نها منداله کان (فِي الْأَصْح) له فهرموده ی پاستردا، چونکه له پاستیدا منداله کانی منداله کان مندالی مرقفه که نین.

به لام (وَيَدْخُلُ أَوْلَادُ الْبَنَاتِ) منداله کانی کیژه کان ده چنه گه ل منداله کانی منداله کان (فِي الْوَقْفِ عَلَى الذَّرِّيَةِ) له وه قفه دا: که کراوته سهر وه چو هم (وَالنَّسْلِ) سهر نه ته وه هم (وَالْعَقَبِ) سهر پاشماوه هم (وَأَوْلَادِ الْأَوْلَادِ) سهر مندالی منداله کان، چونکه وشه کان ده یانگر نه وه (إِلَّا أَنْ يَقُولَ) ته نها نه و کاته منداله کانی کیژه کان ناچنه گه ل منداله کانی منداله کان، وه ک بلئ: (عَلَى مَنْ يَنْتَسِبُ إِلَيَّ مِنْهُمْ) وه قفم کرد له سهر نه وانه ی نه ژادیان دیته وه سهره من له منداله کانی منداله کانم. چونکه منداله کانی کیژه کانی نه ژادیان ده چیته سهر باوکی خویان، نه ک دایکیان.

وَلَوْ وَقَفَ عَلَى مَوَالِيهِ وَلَهُ مُعْتَقٌ وَمُعْتَقٌ قَسِمَ بَيْنَهُمَا، وَقِيلَ يَبْطُلُ، وَالصَّفَّةُ الْمُتَقَدِّمَةُ عَلَى جُمْلٍ مَعْطُوفَةٍ تُعْتَبَرُ فِالْكُلِّ: كَوَقَفْتُ عَلَى مُحْتَاجِي أَوْلَادِي وَأَخْفَادِي وَإِخْوَتِي، وَكَذَا الْمُتَأَخَّرَةُ عَلَيْهَا وَالْإِسْتِثْنَاءُ إِذَا عُطِفَ بِوَاوٍ كَقَوْلِهِ: عَلَى أَوْلَادِي وَأَخْفَادِي وَإِخْوَتِي الْمُحْتَاجِينَ، أَوْ إِلَّا أَنْ يَفْسُقَ بَعْضُهُمْ. (فَصَلِّ):

(وَلَوْ وَقَفَ عَلَى مَوَالِيهِ) نه گه ر وه قفی کرده سهر خزمه کانی کزایلیه تی (وَلَهُ مُعْتَقٌ وَمُعْتَقٌ) له هه مان کاتیشدا نازادکه رو نازادکراوکی هه بو (قَسِمَ بَيْنَهُمَا) وه قفه که له نیوانیاندا به ش ده کری (وَقِيلَ يَبْطُلُ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: به تال ده بیته وه.

(وَالصَّفَّةُ الْمُتَقَدِّمَةُ عَلَى جُمْلٍ مَعْطُوفَةٍ) نه و سیفه ته ی وه پیش چه ند پسته یه ک که وتوه: که به دوا یه کتردا هاتون (تُعْتَبَرُ فِالْكُلِّ) سیفه ته که له گشت پسته کاندا په چاو ده کری (ک) وه ک بلئ: (وَقَفْتُ عَلَى مُحْتَاجِي أَوْلَادِي وَأَخْفَادِي وَإِخْوَتِي) وه قفم کرد له سهر هه ژاره کانی منداله کانم و نه یه کانم و برایه کانم. واته: سیفه تی هه ژاری له هه رسیکیاندا په چاو ده کری.

(وَكَذَا الْمُتَأَخَّرَةُ عَلَيْهَا) هه روه ها سیفه تی دواکه وتوش له گشتیاندا په چاو ده کری، هه م (وَالْإِسْتِثْنَاءُ) جیا کردنه وه ش له گشتیاندا په چاو ده کری (إِذَا عُطِفَ بِوَاوٍ) هه ر کاتییک-له هه ردوکیاندا- پسته کان به پیی (واو) به دوا یه کتری دا بین (كَقَوْلِهِ) وه ک بلئ: (عَلَى أَوْلَادِي وَأَخْفَادِي وَإِخْوَتِي الْمُحْتَاجِينَ) وه قفم کرد له سهر منداله کانم و نه یه کانم و برایه کانم که هه ژار بن. واته: سیفه تی هه ژاری هه رسیکیان ده گریته وه (أَوْ) یان بلئ: (إِلَّا أَنْ يَفْسُقَ بَعْضُهُمْ) وه قفم کرده سهر منداله کانم و نه یه کانم و برایه کانم، ته نها نه ویه یان نه بی: که فاسق ده بی. واته: له هه رسیکیاندا فاسقه کان جیا ده کریته وه.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِأَسَىٰ مَلَكِيَه تِي وَهَقْفَكَرَاوَه كَه﴾

پیشہ کی بزانه: کرپن و فروشتن و به خشین و گورپنه وهو به میراتگرتنی شتی وه قفکراو،
هیچیکیان دروست نیه و دانامه زئی، له سه رچاوه کانداه لگه یان به م حدیسه هیئاوه ته وه:
﴿عَنْ ابْنِ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْهُمَا: أَنَّ عُمَرَ أَصَابَ أَرْضًا بِخَيْبَرَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا. فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ: إِنَّهُ لَا يُبَاعُ أَصْلُهَا وَلَا يُورَثُ وَلَا يُوهَبُ، لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقًا غَيْرَ مُمْتَوِّلٍ﴾ رواه الشيخان، نیمامی (عمر) پارچه
ملکیکی له (خیبر) ده ست کهوت، نینجا به فره مانئ پیئغه مبه رﷺ ملکه کی وه قف کرد له
سهره ژاران و خزمه کان و پرگه ی خوا، تا کو نه فروشرئ و به میرات نه گیرئ و نه به خشرئ، نه و
که سه ی سهرپه رشتی وه قفه که ش ده کا، گونا می ناگاتئ به گویره ی عاده ت له وه قفکراوه که
بخواو ده رخوا ردی دوستی خویشی بدا، به لام هیچی نه کاته ملکی خوئی.

الْأَظْهَرُ أَنَّ الْمَلِكَ فِي رَقَبَةِ الْمُؤَقَّوفِ يَنْتَقِلُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَيْ يَنْفَكُ
عَنْ إختصاصِ الْآدَمِيِّ، فَلَا يَكُونُ لِلْوَقْفِ وَلَا لِلْمُؤَقَّوفِ عَلَيْهِ، وَمَنَافِعُهُ
مِلْكٌ لِلْمُؤَقَّوفِ عَلَيْهِ يَسْتَوْفِيهَا بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ بِإِعَارَةٍ وَإِجَارَةٍ، وَيَمْلِكُ
الْأَجْرَةَ وَقَوَائِدَهُ كَثْمَرَةً وَصُوفٍ وَلَبَنٍ، وَكَذَا الْوَلَدُ فَإِلَّا صَحَّ، وَالثَّانِي يَكُونُ
وَقْفًا، وَلَوْ مَاتَتِ الْبَهِيمَةُ إختَصَّ بِجَلْدِهَا، وَلَهُ مَهْرُ الْجَارِيَةِ إِذَا وَطِئَتْ بِشُبْهَةٍ أَوْ نِكَاحٍ

﴿ناگاداری﴾: وه قف به شاهیدی دوو پیاو، یان به پیاویک و دوو ئافره ت،
یان به پیاویک و سویند خواردن ئاشکرا ده بی، هه روه که له باسی شاهیدی دا پوون
ده کریتته وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(الْأَظْهَرُ) به فره مووده ی به هیتر (أَنَّ الْمَلِكَ فِي رَقَبَةِ الْمُؤَقَّوفِ) ملکیه تی له که رده نی
وه قفکراوه که دا (يَنْتَقِلُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى) ده گواستریته وه بۆ لای خوی گه وره (أَيْ) واته: (يَنْفَكُ
عَنْ إختصاصِ الْآدَمِيِّ) له تاییه تی ئاده میزاد ده پچرئ، که واته: (فَلَا يَكُونُ لِلْوَقْفِ
وَلَا لِلْمُؤَقَّوفِ عَلَيْهِ) ملکیه تی وه قفکراوه که: نه بۆ وه قفه که ده بی، نه بۆ وه قف
له سه رکراوه که ده بی.

به لام (وَمَنَافِعُهُ) سووده کانی وه قفکراوه که (مِلْكٌ لِلْمُؤَقَّوفِ عَلَيْهِ) ملکی وه قف
له سه رکراوه که نه، که واته: (يَسْتَوْفِيهَا بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ) وه قف له سه رکراوه که نه و سودانه له
وه قفکراوه که وهرده گری: یان به خوئی، یان به که سیکیتر (بِإِعَارَةٍ) وه که به خواستن بیداته
که سیکیتر (وَإِجَارَةٍ) یان به کرئ بیداتی و کرئ یه که ی بۆ خوئی وهریگری، که وابو: (وَيَمْلِكُ
الْأَجْرَةَ) وه قف له سه رکراوه که ده بیته خاوه نی کرئ ی وه قفکراوه که وه م (وَقَوَائِدُهُ) ده بیته
خاوه نی به ره مه کانی وه قفکراوه که ش: (كَثْمَرَةً) وه کو میوه که یی وه م (وَصُوفٍ)
خوریه که ی وه م (وَلَبَنٍ) شیره که ی و (وَكذَا الْوَلَدُ) هه م نه و بیچووه شی که له

دواى وهفكردن پهيدا ده بئى (فِى الْأَصَحِّ) له فرموده دى پاستردا (وَالثَّانِي) به فرموده دى دووهمى بئى هيز (يَكُونُ وَقْفًا) بچووه كه ش وهكو دايكه كه ده ببيتته وهفكراو. (وَلَوْ مَاتَتِ الْبَهِيْمَةُ) نه گهر ناژه له وهفكراوه كه مرد (اخْتَصَّ بِجُلْدِهَا) پيسته كه دى تايبه ته به وهقف له سر كراوه كه، ئينجا كه ده باغ كرا: پاك ده ببيتته وهو ده ببيتته وه وهفكراو، ئينجا بزانه: نه گهر ناژه ليكي گزشت حه لالى وهفكراو هاته سر حاله دى مردن، نه و كاته دروسته: سر بپردي و به پاره دى گزسته كه دى ناژه ليكي وهك خوى، يان به شه ناژه ليكي بكردي و له جئى وهقف بكرئ، جا نه گهر نه گونجا: نه و كاته گزسته كه دى ده دري ته وهقف له سر كراوه كه، هه روهك له زوربه دى سرچاوه كاندا پوون كراوه ته وه.

(وَلَهُ مَهْرُ الْجَارِيَةِ إِذَا وَطِئَتْ) ماره دى جاريه دى وهفكراو يش بؤ وهقف له سر كراوه كه يه، هه ر كاتيكي جيماعى له گه ل كرا: (بِشْبَهَةٍ) به هه له (أَوْ نِكَاحٍ) يان به ماره برين **إِنْ صَحَّخْنَاهُ وَهُوَ الْأَصَحُّ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ قِيَمَةُ الْعَبْدِ الْمَوْقُوفِ إِذَا أُتْلِفَ بَلْ يُشْتَرَى بِهَا عَبْدٌ لِيَكُونَ وَقْفًا مَكَانَهُ، فَإِنْ تَعَدَّرَ فَبَعْضُ عَبْدٍ، وَلَوْ جَفَّتِ الشَّجَرَةُ لَمْ يَنْقُطِ الْوَقْفُ عَلَا الْمَذْهَبِ، بَلْ يُنْتَفَعُ بِهَا جِذْعًا، وَقِيلَ ثَبَاغٌ، وَالشَّمْنُ كَقِيَمَةِ الْعَبْدِ، (إِنْ صَحَّخْنَاهُ) نه گهر ماره برينه كه دى دروست بكه ين (وَهُوَ الْأَصَحُّ) نه و دروست كرده به فرموده دى پاستره.**

﴿فهو تاندين و بئى كه لكبوونى وهفكراوه كان﴾

(وَالْمَذْهَبُ) به فرموده دى پاستى مه زه ب (أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ قِيَمَةُ الْعَبْدِ الْمَوْقُوفِ) نه وهقف له سر كراوه كه و نه وهفكه ره كه: هيچيكيان نابنه خاوه دى توله دى كزيله، يان شته وهفكراوه كه (إِذَا أُتْلِفَ) هه ر كاتيكي بفه وتيندي و توله دى وهربگيرئ، جياوازي نيه: بيگانه يهك بيفه وتينئ، يان وهفكه ره كه بيفه وتينئ، يان وهقف له سر كراوه كه به دوژمنكارى بيفه وتينئ، نابيتته زامين (بَلْ يُشْتَرَى بِهَا عَبْدٌ) به لكو-به و توله يه- كزيله يه كي وهكو خوى، يان شتيكى وهكو خوى ده كپردي (لِيَكُونَ وَقْفًا مَكَانَهُ) تاكو ببيتته وهقف له جئى شته فه و تاوه كه.

(فَإِنْ تَعَدَّرَ) جا نه گهر نه گونجا كزيله يه كي، يان شتيكى وهكو خوى بكردي، نه و كاته (فَبَعْضُ عَبْدٍ) به شه كزيله يهك، يان به شه شتيكى وهكو شته فه و تاوه كه ده كپردي و له جئى ده كريتته وهقف.

ئينجا بزانه: نه و كه سه دى كرينه كه ده كاو كپر داوه كه ش ده كاته وهقف، ده بى دادوهر بئى -واته: نه گهر دادوهر نه بو، نه و كاته سه رپه رشتكارى وهقفه كه نه و كارانه نه نجام ده دا- جا له بهر نه وه دى به خودى كرينه كه ش شته كه نابيتته وهقف، بؤيئ پئويسته:

وشه‌ی وه‌قفکردن له لای دادوه‌ره‌که، یان له لای سه‌رپه‌رشتکاره‌که بگۆترئ، جا نه‌گه‌ر نه‌گونجا به‌شیکیشی پئ بکپردئ، ئه‌و کاته گشت تۆله‌وه‌رگیراوه‌که ده‌دریته وه‌قف له‌سه‌رکراوه‌که، هه‌روه‌ک له‌ زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه‌.

(وَلَوْ جَفَّتِ الشَّجَرَةُ) نه‌گه‌ر دره‌خته‌وه‌قفکراوه‌که ووشک بوو، یان هه‌لکه‌نا، ئه‌وه (لَمْ يَنْقُطِ الْوَقْفُ) وه‌قفه‌که نابریته‌وه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له‌ سه‌ر فه‌رمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب (بَلْ يُنْتَفَعُ بِهَا جِدْعًا) به‌لکو به‌ پارچه‌کراییی سودی لئ‌وه‌رده‌گیرئ، جا نه‌گه‌ر نه‌گونجا سودی لئ‌وه‌ریگیرئ، ئه‌و کاته وه‌قفه‌که ده‌بپیتته‌وه‌و دره‌خته‌که‌ش ده‌بپیتته‌ملکی وه‌قف له‌سه‌رکراوه‌که (وَقِيلَ) له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی بئ‌هیزدا (تُبَاعُ) دره‌خته‌که ده‌فرۆشرئو (وَالثَّمَنُ كَقِيمَةِ الْعَبْدِ) پاره‌که‌شی وه‌کو تۆله‌ی کۆپله‌که‌ی پرا‌بردو په‌فتاری له‌گه‌ل ده‌کرئ.

وَالْأَصَحُّ جَوَازُ بَيْعِ حُضْرِ الْمَسْجِدِ إِذَا بَلَغَ
وَلَمْ تَصْلُحْ إِلَّا لِلْإِحْرَاقِ، وَلَوْ انْهَدَمَ مَسْجِدٌ وَتَعَدَّرَتْ إِيَّاهُ

منهاج - به‌رگی‌سی‌یه‌م - 22

(وَالْأَصَحُّ) فه‌رمووده‌ی پاستتر نه‌مه‌یه: (جَوَازُ بَيْعِ حُضْرِ الْمَسْجِدِ إِذَا بَلَغَتْ) دروسته‌سه‌یره‌کان و پایه‌خه‌کانی مزگه‌وت بفرۆشرئ هه‌ر کاتیک زۆر کۆن بون، جیاوازی وه‌قفکراوه‌کان و وه‌قف نه‌کراوه‌کان نیه، هه‌م (وَجَدُّوْهُ إِذَا انْكَسَرَتْ) لقه‌داره‌کانیشی دروسته‌بفرۆشرئ هه‌ر کاتیک شکان و (وَلَمْ تَصْلُحْ إِلَّا لِلْإِحْرَاقِ) جگه‌ له‌ سوتاندن بۆ هه‌چی‌تر به‌که‌ک نه‌ئه‌هاتن، ئینجا پاره‌که‌ش بۆ به‌رژه‌وه‌ندی مزگه‌وته‌که سه‌رف ده‌رکړئ، هه‌روه‌ک له‌ (مغنی) و (الشه‌راملسی) دا فه‌رموویانه.

﴿مزگه‌وت و گۆپستانی و پیرانبوو﴾

(وَلَوْ انْهَدَمَ مَسْجِدٌ) نه‌گه‌ر مزگه‌وتیک پوخا، یان شوینیک و پیران کراو وازیان له‌ مزگه‌وته‌که‌ی هه‌نا (وَتَعَدَّرَتْ إِعَادَتُهُ) نه‌شگونجا دروست بکریته‌وه، ئه‌وه هه‌ر به‌ وه‌قفکراوی ده‌مینیته‌وه، که‌واته: (لَمْ يُبْعَ بِحَالٍ) به‌ هه‌ج جۆریک زه‌مینه‌که‌ی نافرۆشرئ، ئینجا که‌لوپه‌له‌که‌شی بۆ هه‌لده‌گیرئ، جا نه‌گه‌ر ئومیدی چاککردنه‌وه‌ی نه‌بو، ئه‌و کاته به‌و که‌لوپه‌له‌ مزگه‌وتیک‌تری دروست ده‌کرئ، جا نه‌گه‌ر نه‌گونجا، ئه‌و کاته شتیکی گشتیی بۆ موسولمانان پئ دروست ده‌کرئ: وه‌کو خانه‌ی خیرات و ئاو و ئه‌و جۆره‌شخانه.

جا بزانه: ئه‌وه‌ی پرا‌بردو ده‌رباره‌ی که‌لوپه‌لی مزگه‌وت بوو، به‌لام به‌ره‌می وه‌قفی مزگه‌وتی پوخا، نه‌گه‌ر چاوه‌پوانی چاککردنه‌وه‌ی بکړئ، ئه‌وه بۆی هه‌لده‌گیرئ، نه‌گه‌ر چاوه‌پوان نه‌ده‌کرا، ئه‌و کاته بۆ مزگه‌وتیک‌تری نێزیک ئه‌و مزگه‌وته‌سه‌رف ده‌کرئ، جا نه‌گه‌ر نه‌گونجا، ئه‌و کاته بۆ به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان سه‌رف ده‌کرئ.

به‌لام نه‌گه‌ر مزگه‌وته‌که نه‌پوخایی و به‌ره‌می وه‌قفه‌که‌شی له‌ خۆی زیاد بئ، ئه‌وه نه‌گه‌ر چاوه‌پوانی تیکدان و نوێ‌کردنه‌وه‌ی بن، ئه‌و کاته پاره‌که‌ی بۆ پاشه‌که‌وت ده‌کرئ،

جا نه گەر پټويستی به نوټ كړدنه وه نه بو، نو كاته دروست نيه پاره كې بټ پاشه كه وت
 بكړئ، به لكو واجبه: به و پاره يه زه مين و باغ بټ مزگه وته كه بكړدئ، هه روه ها به (فتواي)
 ئيمامي (الغزالي) دروسته: به روه مه كه بټ به كړئ گرتني ئيمام و بانگده ري مزگه وته كه ش
 سهرف بكړئ، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) و حاشيه كانياندا هم باسه پوون كراوه ته وه.
 ﴿ناگاداري﴾ يه كه م: خوښنگاي ئاييني و خانه ي خيرات و نو جوړه شوينه گشتيانه ش وه كو
 مزگه وت برپاريان بټ ده درئ له گشت نو و پوون كړدنه وانه ي پابردودا، هه روه كه له (الشبراملسي) دا
 فرمويي تي، كه و ابو: نو و كتيبانې وه قف كراونه سهر خوښنگايه كي ئاييني و هم به روه مي
 نو ملكانه ي وه قف كراونه سهر خوښنگايه كه، گشتي ده گواستريڼه وه بټ خوښنگايه كي نزيك
 نوټ و به روه مي وه قفه كه شي له قوتا بيان و له به رژه وه ندي خوښنگا كه سهرف ده كړئ.

دووه م: گزپيني شپوه ي وه قف كراوه كه دروست نيه، مه گەر وه قفه كه ره كه به مهرجي دانابي:
 به گوږه ي به رژه وه ندي په فتار بكړئ، نو كاته دروسته، به لام ئيمامي (السبكي) ده فرموي:
 گزپيني شپوه ي وه قف كراوه كه به سي مهرج دروسته، يه كه م: گزپينه كې كه م و بټ و ناوي
 وه قفه كه نه گزپئ. دووه م: خودي وه قفه كه لانه بردرئ. سي يه م: به رژه وه ندي وه قفه كه شي
 تټ دا بټ. هه روه كه له (نهاية) و (مغني) دا پوون كراوه ته وه.

سي يه م: نه گەر گزپستانكي وه قف كراو ويران بوو و ناسه واري نه ما، دروست نيه:
 كار به دست به كړئ بدا، هر چه ند كړئ يه كه شي له به رژه وه ندي موسولمانان سهرف بكا،
 هه روه كه له (تحفة) دا فرمويي تي، ئينجا بزانه: نو و دره ختانه ي له گزپستانه كاندا ده پوين،
 ميوه كه يان بټ گشت كه سيك حه لاله، به لام وها باشته: له به رژه وه ندي گزپستانه كه
 سهرف بكړئ، هه روه ها نو و دره خته ي له مزگه وتدا بټ مزگه وت چيندراوه، نو و يش ميوه كه ي
 به پاره ده درئ و بټ به رژه وه ندي مزگه وته كه سهرف ده كړئ، به لام نه گەر بټ خيرات بټ،
 نو كاته بټ گشت كه سيك حه لاله، جا نه گەر به رژه وه ندي مزگه وت له برپيني دره خته كه دا
 بوو، نو كاته دروسته بېردرئ، هه روه كه له (مغني) دا پوون كراوه ته وه، واته: به لام
 دره ختي ته پي گزپستان نابي بېردرئ تا ووشك ده بټ، ئينجا كه ووشك بوو، ده بېردرئ و بټ
 به رژه وه ندي گزپستانه كه سهرف ده كړئ، والله اعلم.

چواړه م: له م زه بي ئيمامي (حنفي) دا به ئيزني پيشه واي موسولمانان بټ (قازي) دروسته:
 شتيكي وه قف كراو به شتيكي تر بگورپته وه، به و مهرجي به رژه وه ندي وه قفه كه ي تټ دا بټ: وه
 شته وهر گيراوه كه له وه قفه كه باشته بټ و هم وهر گيراوه كه ش: زه وي، يان باغ، يان خانو بټ.
 هه روه ها نه گەر مزگه وتيك به رته نگ بوو و پيگه يه كي به ريني له ته نيشت بوو، دروسته
 به شيكي پيگه كه ي وه گال بدرئ و به رين بكړئ، به و مهرجي پيگه كه ته سك نه بټ، هه روه ها

نه‌گەر ملکی که سیک له ته‌نیشته مزگه‌وتیکی به‌رتنگ بوو، نه‌و کاته‌ش زه‌ویه‌که‌ی به‌پاره‌ی ئه‌وه‌ده‌گیرئ بۆ مزگه‌وت به‌رین کردن، هه‌رچه‌ند پازیش نه‌بئ، هه‌روه‌ها نه‌گەر پێگه‌ش ته‌سک بوو، دروسته‌ به‌شیکی مزگه‌وتی وه‌گه‌ل بدرئ و فراوان بکری، به‌و مه‌رجه‌ی مزگه‌وته‌که‌ پێویستی به‌و به‌شه‌ نه‌بئ، هه‌روه‌ک له (مجمع الأنهر) و (الدرالمنتقی) دا ناوه‌پۆکی نه‌م چواره‌مه‌ پوون کراوه‌ته‌وه‌.

پینجه‌م: به‌ مه‌زه‌بی ئیمام (أحمد): نه‌گەر به‌ره‌می وه‌قفکراوه‌که‌ له‌ پایه‌خو سوته‌مه‌نیی مزگه‌وت زیاد بوو و پێویستیشی پێ نه‌بو، نه‌وه‌ دروسته‌ بدریته‌ مزگه‌وتیکیتر، هه‌روه‌ها نه‌گەر وه‌قفکراوه‌که‌ خراب بوو و سودی ئه‌وه‌نه‌گیرا، دروسته‌ به‌شیکی بفروشرئ تا‌کو به‌شه‌که‌یتری پێ چاک بکریته‌وه‌، به‌لام نه‌گەر به‌هیچ جوړیک نه‌گونجا هیچ جوړه (فَصْلٌ) إِنَّ شَرَطَ الْوَاقِفُ النَّظَرَ لِنَفْسِهِ أَوْ غَيْرِهِ أَتَّبِعَ، وَإِلَّا فَالْنَّظَرُ لِلْقَاضِي عَلَى الْمَذْهَبِ، وَشَرَطُ النَّاطِرِ: الْعَدَالَةُ وَالْكَفَايَةُ وَالْإِهْتِدَاءُ إِلَى التَّصَرُّفِ، وَوُظِفَتْهُ: الْعِمَارَةُ وَالْإِجَارَةُ وَتَحْصِيلُ الْغَلَّةِ وَقِسْمَتُهَا، فَإِنْ فُوضَ إِلَيْهِ بَعْضُ هَذِهِ الْأُمُورِ لَمْ يَتَعَدَّ،

سودیکی ئه‌وه‌ریگیرئ، نه‌و کاته‌ گشتی ده‌فروشرئ و به‌پاره‌ی فروشره‌وه‌که‌ شتیکیتر ده‌کپردئ و له‌ جێگه‌ی فروشره‌وه‌که‌ وه‌قف ده‌کریته‌وه‌، هه‌روه‌ها نه‌گەر مزگه‌وتیش خراب بوو و به‌هیچ جوړیک نه‌گونجا نوێژی تی‌دا بکری، نه‌ویش هه‌مان به‌پاری‌پا‌بردووی وه‌قفکراوه‌که‌ی بۆ ده‌درئ، هه‌روه‌ک له (مغنی ابن قدامة) دا پوون کراوه‌ته‌وه‌.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِيَ سَهْرٍ پەرشتکاریه‌تی وه‌قفکراو﴾

(إِنَّ شَرَطَ الْوَاقِفُ النَّظَرَ لِنَفْسِهِ أَوْ غَيْرِهِ) نه‌گەر وه‌قفکه‌ره‌که‌ به‌ مه‌رجی دانابئ: سه‌ره‌په‌رشتکاریه‌تی وه‌قفکه‌ بۆ خۆی بئ، یان بۆ که‌سیکیتر بئ (أَتَّبِعَ) مه‌رجه‌که‌ی جی‌به‌جی ده‌کری (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گەر بۆ هیچ که‌سیکی دانه‌نابئ (فَالْنَّظَرُ لِلْقَاضِي) نه‌و کاته‌ سه‌ره‌په‌رشتکاریی وه‌قفکه‌ بۆ (قازی) یه‌ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له‌ سه‌ره‌فه‌رمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب. (وَشَرَطُ النَّاطِرِ) مه‌رجی سه‌ره‌په‌رشتکاری وه‌قف: (الْعَدَالَةُ) ده‌بی دادپه‌روه‌ر بئ، هه‌م (وَالْكَفَايَةُ) توانای ده‌ستکاری هه‌بئ، واته‌: (وَالْإِهْتِدَاءُ إِلَى التَّصَرُّفِ) شاره‌زایی ده‌ستکاری کردنی نه‌و شته‌ی هه‌بئ: که‌ سه‌ره‌په‌رشتی ده‌کا.

(وَوُظِفَتْهُ) نه‌رکی سه‌ره‌شانی سه‌ره‌په‌رشتکاره‌که‌ (الْعِمَارَةُ) چاک‌کردنه‌وه‌ی وه‌قفکراوه‌که‌یه‌و (وَالْإِجَارَةُ) به‌کردنانه‌تی و (وَتَحْصِيلُ الْغَلَّةِ) وه‌ده‌سته‌پێنانی به‌روبو‌مه‌که‌یه‌تی و هه‌م (وَقِسْمَتُهَا) به‌شکردنیه‌تی به‌ سه‌ره‌خواه‌ن مافه‌کاندا (فَإِنْ فُوضَ إِلَيْهِ بَعْضُ هَذِهِ الْأُمُورِ) جا نه‌گەر له‌و کارانه‌ هه‌ندیکی درابوه‌ ده‌ست، نه‌و کاته‌ (لَمْ يَتَعَدَّ) له‌وه‌نده‌یان زیاتر نا‌کا، واته‌: چه‌ندی دراوه‌ته‌ ده‌ست هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی ده‌کا.

جا بزانه‌: بۆ سه‌ره‌په‌رشتکاره‌که‌—به‌ ئیزنی قازی— له‌ کاتی پێویستدا دروسته‌: شت قه‌رز بکا

بۆ وه قفكراوه كه، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه، ههروهه له حاله تی ناچاریشدا دروسته ماله وه قفكراوه كه به قهرز بداته كه سیکیتر، به لام نه گهر ناچار نه بی، نه و کاته دروست نیه، به قهرزی بدا، ههروهك له مائی یه تیمیشدا نه وها بریار دراوه، له (القلیوبی) و (البجیرمی) دا فرموویانه.

دیسان بزانه: سه ره رشتکاره كه مافی نه و کرئی یه هیه: كه وه قفكه ره كه بۆ داناه، جا نه گهر وه قفكه ره كه هیچی بۆ دانه نابو، نه و کاته ده چیته لای قازی تاكو کرئی هاوینیه - له به ره می وه قفه كه - بۆ دابنێ، جا ئیمام (ابن الصباغ) فتوای داوه: كه به بۆ قازی بۆ دروسته: کرئی هاوینیه - له به ره می وه قفه كه - بۆ خۆی دابنێ، ههروهك له (تحفة) دا فرموویه تی، واته: به به لگه ی حه دیسه كه ی (ابن عمر) ی پابردوو.

وَلِلْوَاقِفِ عَزْلٌ مَنْ وَلَاهُ وَنَصَبٌ غَيْرِهِ إِلَّا أَنْ يَشْرَطَ نَظَرُهُ حَالَ الْوَقْفِ، وَإِذَا آجَرَ النَّاطِرُ فَرَادَتْ الْأَجْرَةَ فِالْمُدَّةِ أَوْ ظَهَرَ طَالِبُ الزِّيَادَةِ لَمْ يَنْفَسِخِ الْعَقْدُ فِالْأَصَحِّ.

(کِتَابُ الْهَبَةِ)

الْتَّمْلِیکُ بِلَا عَوَضٍ هِبَةٌ، فَإِنْ مَلَكَ مُحْتَاجًا لِثَوَابِ الْآخِرَةِ فَصَدَقَةٌ، فَإِنْ نَقَلَهُ إِلَى مَكَانِ الْمَوْهُوبِ لَهُ إِكْرَامًا لَهُ فَهَدِيَّةٌ،

(وَلِلْوَاقِفِ عَزْلٌ مَنْ وَلَاهُ) بۆ وه قفكه ره كه دروسته: نه و سه ره رشتکاره لا بدا: كه چاودیتری وه قفه كه ی داوه تی و (وَنَصَبٌ غَيْرِهِ) یه کیکیتر له جی دابنێ (إِلَّا أَنْ يَشْرَطَ نَظَرُهُ حَالَ الْوَقْفِ) مه گهر له حاله تی وه قفکردندا به مه رجی دانابن: نه و سه ره رشتکاره چاودیتری بکا، نه و کاته دروست نیه لای بدا.

(وَإِذَا آجَرَ النَّاطِرُ) هه کاتیك سه ره رشتکاره كه ماله وه قفكراوه كه ی به کرئی دا (فَرَادَتْ الْأَجْرَةَ فِالْمُدَّةِ) جا له ماوه ی به کریدانه كه دا کرئی یه كه ی زیاد بوو (أَوْ ظَهَرَ طَالِبُ الزِّيَادَةِ) یان كه سیکیتر به کرئی یه کی زیاتری دهویا، نه و کاته (لَمْ يَنْفَسِخِ الْعَقْدُ) مامله ته كه هه لئاوه شیته وه (فِالْأَصَحِّ) له فرمووده ی پاستردا، چونكه له کاتی خۆی دا - به قازانج - مامله ته كه دامه زراوه.

﴿کِتَابُ الْهَبَةِ: پهرتوکی به خشین﴾

واته: له حاله تی ژیا نی دا شتیك به خۆپایی بکاته ملکی كه سیکیتر. ئینجا (الْتَّمْلِیکُ بِلَا عَوَضٍ) شت کردنه ملکی كه سیکیتر به خۆپایی له حاله تی ژیا نی دا (هِبَةٌ) ته نها پیی ده گوتری: به خشین. به لام (فَإِنْ مَلَكَ مُحْتَاجًا لِثَوَابِ الْآخِرَةِ) نه گهر له حاله تی ژیا نی دا بۆ خیری قیامه ت شتیك بکاته ملکی كه سیکی پیویست، نه و کاته (فَصَدَقَةٌ) پیی ده گوتری: خیر. ئینجا (فَإِنْ نَقَلَهُ) نه گهر له حاله تی ژیا نی دا به خشراوه كه، یان خیره كه ی گواسته وه

(إِلَى مَكَانِ الْمُؤَهَّبِ لَهُ) بۆ شوپنی پیبه خشراوه که (إِكْرَاماً لَهُ) بۆ پیزلینانی، نه و کاته (فَهْدِيَّةً) هم پیی ده گوتی: دیاری.

ئینجا بزانه: هه رسیک به شهکان سوخته تن، به لام به شی دووهم له هه موویان خیری گه وره تره، پیغه مبه رﷺ ده فهرموئ: ﴿تَهَادَوْا تَحَابُّوا﴾ رواه البخاری فی الأدب المفرد، وفی صحیحه بلفظ: ﴿تَهَادَوْا فَإِنَّ الْهَدِيَّةَ تَذْهَبُ وَحَرَ الصَّدْرِ﴾ دیاری بۆ یه کتری ببهن، یه کتریتان خوش دهوئ. دیاری بقو قینهی ناو دل لاده با.

دیسان بزانه: به خشین به هه رسیک جوړیه وه، هه پامه بدریته نه و که سهی له بی شه رعی سه رفی ده کا، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ یارمه تی یه کتری بدهن **وَشَرَطُ الْهَبَةِ إِيْجَابٌ وَقَبُولٌ لَفْظًا، وَلَا يُشْتَرَطَانِ فِي الْهَدِيَّةِ عِلَالُ الصَّحِيحِ، بَلْ يَكْفِي الْبُعْثُ مِنْ هَذَا وَالْقَبْضُ مِنْ ذَاكَ،**

له سه ر چاکه و له خواترسان، یارمه تی یه کتری مدهن له سه ر گوناوه دوژمنکاری. (وَشَرَطُ الْهَبَةِ) مه رجی دروستبوونی به خشین (إِيْجَابٌ) گوتنی وشه ی کردنه ملکه، وه که بلی: به خشیمه تۆ. یان به خوپایی دامه تۆ (وَقَبُولٌ لَفْظًا) هم گوتنی وشه ی قبول کردنه، وه که بلی: قبولم کرد. یان پازیمه. هه روه ها به خشین به نووسین و به وشه ی ناااشکراش داده مه زئی نه گه ر نیه تی به خشین له گه لدا بی، وه که بلی: نه و شته م بۆ تۆ بی. هه روه ها به خشین به ویدانیش-واته: به بی گوتنی هیچ وشه یه ک- داده مه زئی له سه ر فهرمووده یه کی هه لباردرای، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهرموویانه.

(وَلَا يُشْتَرَطَانِ فِي الْهَدِيَّةِ) گوتنی وشه ی کردنه ملک و قبول کردن به مه رج داناندرین: نه له دیاری داو نه له خیرکردندا (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فهرمووده ی پاست (بَلْ يَكْفِي الْبُعْثُ مِنْ هَذَا وَالْقَبْضُ مِنْ ذَاكَ) به لکو نه وه نده به سه: نه مه یان خیره که ی بداتی، یان دیاریه که ی بۆ بنیږی، نه ویش وه ری بگری، هه روه ها خه لاتی کاربه ده سه ته کانیش پیویست به گوتن ناکا.

ئینجا بزانه: مه رجی مال به خشه که ش نه مه یه: ماله که ملکی خوی بی، واته: دروست نیه سه ر په رشتکار: مالی شی و مندال به خیر و به خشین بدا، هه روه ها دروست نیه: ژن مالی میرده که ی به خیر و به خشین بدا، هه روه ها مه رجه له و که سانه ش بی: که دروسته مالی خویان به خوپایی بدهن، واته: مندال و شی و زۆرلیکرا و قه ده غه کرا و نه بی، که واته: به خشین نه و جوړه که سانه ش دروست نابی، هه روه ها مه رجی پیبه خشراویش نه مه یه له وانه بی: بتوانی شت بکاته ملکی خوی، که واته: ده بی سه ر په رشتکار به خشین که بۆ مندال و شی و قبول بکا، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه پوون کراوه ته وه.

﴿ ئاگاڭدارى ﴾: ئەگەر مېرد خىشلى زېپو زىيوى كېرى دايە ژنەكەى خۆى تاكو دەبەرى بكاو خۆى پىۋېزىننېتەو، مېردەكەش ھىچ وشەى بەخشىن و كىرنە ملكىشى نەگوتىو، ئەو خىشلە نابېتە ملكى ژنەكەو ھەر لە ملكايەتى مېردەكەدا دەمېننېتەو ھەلە دواى مردنېشى دەبېتە مىرات، ھەروەك لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا ئەو مەسەلەيان ھېناو ھەلە (بغىة المسترشدين) شىدا بە درېژى پوون كراو ھەتەو، كەوابو: ئەگەر بوو كېشەيان، پېويستە ژنەكە، يان مىراتگرەكانى ژنەكە شاھىدىان ھەبى: كە ئەو خىشلەى بە ملكايەتى دراو ھەتى، جا ئەگەر شاھىد نەبو، ئەو كاتە باو ھەپ بە مېردەكەو بە مىراتگرەكانى مېردەكە دەكرى بەو مەرجەى مېردەكە سوېند بخوا: كە بە ملكايەتى نەيداو ھەتى، يان مىراتگرەكانى مېردەكە سوېند بخون: كە (نەيانزانىو ھەم خىشلەى بە ملكايەتى دراېېتې).

وَلَوْ قَالَ: أَعَمَّرْتُكَ هَذِهِ الدَّارَ فَإِذَا مِتُّ فَهِيَ لَوَرَّتْكَ، فَهِيَ هَبَةٌ، وَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَّأَعَمَّرْتُكَ، فَكَذَا فِي الْجَدِيدِ، وَلَوْ قَالَ فَإِذَا مِتُّ عَادَتْ إِلَيَّ، فَكَذَا فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: أَرْقُبُكَ أَوْ جَعَلْتُهَا لَكَ رُقْبَى: أَيْ إِنْ مِتُّ قَبْلِي عَادَتْ إِلَيَّ وَإِنْ مِتُّ قَبْلَكَ اسْتَقَرَّتْ لَكَ، فَالْمَذْهَبُ طَرْدُ الْقَوْلَيْنِ الْجَدِيدِ وَالْقَدِيمِ،

ئېنجا ھەر لە (بغىة)دا دەفەرموئ: ئەگەر كېژەكانى مردو ھەكە داوايان كرد: ئەم شتەى ئىستە بە دەستیانەو ھە، باوكيان بە ملكايەتى داو ھەتە ئەوان. مىراتگرەكانى تېرىش گوتيان: وا نېو ئەمەش ھەر مىراتە. ئەو كاتەش پېويستە كېژەكان شاھىدىان ھەبى، جا ئەگەر شاھىد نەبو، ئەو كاتە مىراتگرەكانى تر سوېند دەخون: كە (نازانن ئەم شتە دراو ھەتە كېژەكان بە ملكايەتى).

ئېنجا بزانە: ئەو ھەپا بېردو، لەو ھالەتەدا بوو: كە بە ديارى نەناردرايى، چونكە ئەگەر باوكەكە، يان مېردەكە: شتەكە، يان خىشلەكە بە ديارى بنېرى، ئەو كاتە بە-تەنھا- ھەرگرتن دەبېتە ملكى كېژەكان و ژنەكە، چونكە گۆتەى وېدان و قبول كردن لە ديارىدا مەرج نېە، ھەروەك تازە پابراو، لە (تحفة) و (الشروانى) شىدا لە باسى بەخېو كردنى ژن ئەم مەسەلانە پوون كراو ھەو.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتى: (أَعَمَّرْتُكَ هَذِهِ الدَّارَ) ئەم خانو ھەم بە درېژايى تەمەنت دامە تۆ (فَإِذَا مِتُّ فَهِيَ لَوَرَّتْكَ) جا ھەر كاتىك تۆ مردى خانو ھەكە بۆ مىراتگرەكانت بى (فَهِيَ هَبَةٌ) ئەو بەخشىنەو ھەر كاتىك قبولى كردو ھەرىگرت، دەبېتە ملكى خۆى، لە دواى مردنېشى دەبېتە ملكى مىراتگرەكانى (وَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى أَعَمَّرْتُكَ) ئەگەر تەنھا گوتى: خانو ھەكەم بە درېژايى تەمەنت دامە تۆ (فَكَذَا) ئەو ھەش ھەر بەخشىنەو بېپارى ھەك پستەكەى پا بېردو ھە (فِي الْجَدِيدِ) لە فەرمو ھەى نوئىدا (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتى: (فَإِذَا مِتُّ عَادَتْ إِلَيَّ) ئەم

خانوده به دریژایی ته مه نت دامه تۆ، جا هر کاتیک تۆ مردی بۆ خۆم بگه پیتته وه (فَكَذًا) نه وه ش هر به خشینه و بپیری وهك پسته كه ی پابردوه، مه رجه كه ش به تال ده بیته وه (فِي الْأَصْحٰ) له فرموده ی پاستردا، واته: بۆ خاوه نه كه ی ناگه پیتته وه.

(وَلَوْ قَالَ) هه روه ها نه گه رگوتی: (أَرْقَبْتُكَ) نه م خانوده به چاوه پوانی به خشیمه تۆ (أَوْ جَعَلْتُهَا لَكَ رُقْبَى) یان نه م خانوده به چاوه پوانی کردمه هی تۆ (أَيُّ) واتهی چاوه پوانی نه مه یه: (إِنْ مَتَّ قَبْلِي عَادَتْ إِلَيَّ) نه گه ر تۆ پیش من مردی شته كه بۆ خۆم بگه پیتته وه (وَإِنْ مَتَّ قَبْلَكَ اسْتَقَرَّتْ لَكَ) نه گه ر منیش پیش تۆ مردم هه ر بۆ خۆت بمینیتته وه، نه وه (قَالَ مَذْهَبُ طَرْدُ الْقَوْلَيْنِ الْجَدِيدِ وَالْقَدِيمِ) به فرموده ی پاستی مه زه ب: هه ردو فرموده كه ی نوئو كۆن لیژه شدا دینه جی، واته: به فرموده ی نوئی به هیژ: **وَمَا جَازَ بَيْنَهُ جَازَ هَبْتُهُ، وَمَا لَا: كَمَجْهُولٍ وَمَغْصُوبٍ وَضَالٍّ فَلَا، إِلَّا حَبَّتِي حِنْطَةً وَنَحْوَهُمَا، وَهَبْتُ الدِّينَ لِلْمَدِينِ إِبْرَاءً، وَلَغَيْرِهِ بَاطِلَةٌ فِي الْأَصْحٰ**

نه گه ر قبولی بكاو وهی بگری، ده بیته به خشینیکی یه كجاری و له دواى مردنیشی بۆ میراتگره كانیه تی، واته: مه رجه كه به تال ده بیته وه و بۆ خاوه نه كه شی ناگه پیتته وه، پیته مه به ر عَلَيْهِ السَّلَام ده فرموی: ﴿لَا تُعْمِرُوا وَلَا تُرْقِبُوا، فَمَنْ أَعْمَرَ شَيْئًا أَوْ رَقَبَهُ فَهُوَ لَوْرَتِهِ﴾ رواه أبوداود والنسائي وأصله في الصحيحين، ئیوه به دریژایی ته مه ن هیچ شتیک مه به شخو به چاوه پوانیش مه بیه خشن، جا هه ر كه سیک شتیکى به دریژایی ته مه ن پی به خشرا، یان شتیکى به چاوه پوانی پی به خشرا، نه وه له دواى مردنیشی بۆ میراتگره كانیه تی. واته: بۆ خاوه نه كه ی ناگه پیتته وه.

(وَمَا جَازَ بَيْنَهُ) هه ر شتیک فروشتنی دروست بی (جَازَ هَبْتُهُ) به خشینیشی دروسته (وَمَا لَا) هه ر شتیک فروشتنی دروست نه بی: (كَمَجْهُولٍ) وهك شتی نه زانداو، هه م (وَمَغْصُوبٍ) شتی زه وتكراو، هه م (وَضَالٍّ) شتی ونبوو (فَلَا) نه و جوړه شتانه به خشینیشیان دروست نابی (إِلَّا حَبَّتِي حِنْطَةً) ته نها دوو ده نكه گه نمو (وَنَحْوَهُمَا) نه وه ی وهكو دوو ده نكه گه نمیشه له شته بی نرخه كان، نه وان به خشینیان دروسته، هه رچه ند فروشتنیشیان دروست نیه.

ئینجا بزانه: دروسته شتی زه وتكراو بیه خشیتته نه و كه سه ی توانای وه رگرتنه وه ی هه یه، هه روه ها نه گه ر دوو كه س شتیکیان لی تیکه لی یه كتری بوو، نه وه دروسته هه ریه كه یان به شی خۆی بیه خشیتته نه وی تریان.

﴿لَا كَادَارِي﴾: نه گه ر گوتیه یه كیکى تر: گه رده نت ئازاد بی له هه ر شتیکى له باغه كه ی من، یان له خانوده كه ی مندا ده یخۆی. یان بۆ تۆم هه لال كرد هه رچی له باغه كه مدا، یان له خانوده كه مدا هه یه. له و مه سه لانه دا ته نها خواردنی بۆ دروسته، واته: بۆی دروست نیه

بیداته که سیکیتر، یان بیباته وه ماله وه، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه. ههروه ها دروسته مرقه به بیئیزن سود له که لوپه لی دۆستی خۆی وه ریگری و خوارده مه نیه که ی بخواو بۆ ماله وه شی بیا، به و مرجه ی بزانی: دۆسته که ی به و ده ستکاریانه پازی ده بی، ههروه که له (شرح مسلم) دا پوونی کردۆته وه.

(وَهَبَةُ الدِّينِ لِلْمَدِينِ) به خشینی قه رزه که ی به قه رزداره که ی (إِبْرَاءُ) گه رده ن ئازاد کردنه و پیویست ناکا قبولی بکا، به لام (وَلَغَيْرِهِ) به خشینی قه رزه که ی به که سیکیتری جگه له قه رزداره که (بَاطِلَةٌ فِي الْأَصَحِّ) به تاله و دانامه زری، له سه رفه رموده ی پاستر، به لام له فه رموده یه کیتر- که کۆمه لیک به پاستریان داناوه- دروسته: قه رزه که ی بیه خشیته که سیکیتری جگه له قه رزداره که، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه.

وَلَا يُمْلِكُ مَوْهُوبٌ إِلَّا بِقَبْضِ بِيَاذِنِ الْوَاهِبِ، فَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا بَيْنَ الْهَبَةِ وَالْقَبْضِ قَامَ وَارِثُهُ مَقَامَهُ، وَقِيلَ يَنْفَسِخُ الْعَقْدُ، وَيُسَنُّ لِلْوَالِدِ الْعَدْلُ فِي عَطِيَّةِ أَوْلَادِهِ بِأَنْ يُسَوِّيَ بَيْنَ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى،

(وَلَا يُمْلِكُ مَوْهُوبٌ) شتی به خشراو و خێرو دیاری نابیته ملکێ پیبه خشراوه که (إِلَّا بِقَبْضِ) ته نها به وه رگرتنی شته که ده بیته ملکێ پیبه خشراوه که (بِيَاذِنِ الْوَاهِبِ) وه رگرتنه که ش به ئیزنی مالبه خشه که بی، که واته: نه گه ر وه ری نه گرتبو، نه و کاته مالبه خشه که بۆی دروسته: په شیمان ببیته وه و ماله که ی خۆی وه ریگری ته وه ﴿عَنْ أُمِّ كَلْثُومَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ هَدِيَّةً إِلَى النَّجَاشِيِّ، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ تَصِلَ إِلَيْهِ، فَاسْتَرَدَّهَا النَّبِيُّ ﷺ﴾ حدیث صحیح رواه الحاكم والبيهقي، پیغه مبه ر ﷺ دیاریه که ی بۆ (النجاشی) نارد، به لام پیش نه وه ی بگاته ده ستی، مرد، جا پیغه مبه ر ﷺ دیاریه که ی گه رانده وه.

(فَلَوْ مَاتَ أَحَدُهُمَا) جا نه گه ر له مالبه خشه که و له پیبه خشراوه که یه کیکیان مرد (بَيْنَ الْهَبَةِ وَالْقَبْضِ) له ماوه ی نیوان به خشین و وه رگرتندا، نه و کاته (قَامَ وَارِثُهُ مَقَامَهُ) میراتگری مردوه که ده بیته جیگری وی: بۆ ویدانی به خشراوه که، یان بۆ وه رگرتنی به خشراوه که (وَقِيلَ يَنْفَسِخُ الْعَقْدُ) له فه رموده یه کی بی میزدا: مامله تی به خشینه که هه لده وه شیته وه. ﴿لَا كَادَارِي﴾: نه گه ر بووه کیشه یان: مالبه خشه که گوتی: به نه مانه ت، یان به سپاردن له لای تۆم داناوه، یان گوتی لیمت وه رنه گرتوه. پیبه خشراوه که ش گوتی: به به خشین داومتی و وه رم گرتوه. نه وه- نه گه ر شاهید نه بو- به سویند خواردن باوه پ به مالبه شخه که ده کری، ههروه که له (تحفة) و (مغنی) دا فه رموویانه.

﴿بِهِ خَشِينَهُ كَانِي دَايِكُ وَبَاوُكُ﴾

(وَيُسَنُّ لِلْوَالِدِ) بۆ دایک و باوک و داپیره و باپیره سوننه ته: (الْعَدْلُ فِي عَطِيَّةِ أَوْلَادِهِ)

به دادپه‌روه‌ری په‌فتار بکه‌ن: له‌و به‌خشینه‌ی ده‌یده‌نه منداله‌کانیان، جیاوازی نیه: به‌خشین بڼ، یان دیاری بڼ، یان خیر بڼ، یان هر شتیکی‌تری به‌خوږایی بڼ. ټینجا دادپه‌روه‌ریه‌که‌ش: (بَأْنُ يُسَوِّيَ بَيْنَ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى) به‌یه‌کسانی خودی شته‌که بداته نیروم‌یه‌کان، یان له‌به‌رامبه‌ر شته‌که شتیکی‌تریش بداته نه‌وانی‌تر: بڼ جیاوازی له‌نیوان نیروم‌یه‌کان ﴿عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ أَبَاهُ نَحَلَهُ غُلَامًا فَأَنْطَلَقَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ لِيُشْهَدَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ﴾ رواه الشيخان، وفي رواية لمسلم: ﴿فَأَشْهَدُ عَلَى هَذَا غَيْرِي﴾ باوكم كزيله‌یه‌کی پڼ به‌خشیم واته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ تاكو بيكاته شاهيد، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: نایا گشت منداله‌کانت نه‌و به‌خشینه‌ت داوونځ؟ گوتی: نا. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: وَقِيلَ كَقِسْمَةِ الْإِثْرِ، وَلِأَلْبِ الرُّجُوعِ فِي هَبَةٍ وَلَدِهِ، وَكَذَا لِسَائِرِ الْأُصُولِ عَلَى الْمَشْهُورِ، وَشَرَطُ رُجُوعِهِ بَقَاءِ الْمُؤْهُوبِ فِي سُلْطَنَةِ الْمُتَّهَبِ فَيَمْتَنِعُ بَيْعُهُ وَوَقْفُهُ،

له‌خوا بترسنو دادپه‌روه‌رین له‌نیوان منداله‌کانتان، جگه له‌من که‌سیکی‌تر بکه‌شاهیدی نه‌م به‌خشینه. (وَقِيلَ كَقِسْمَةِ الْإِثْرِ) له‌فه‌رموده‌یه‌کی بڼ هیژدا: وه‌ک به‌شکردنی میرات شتیان پڼ ببه‌خشځ.

﴿ناگاداری﴾: نه‌گه‌ر دادپه‌روه‌ری نه‌کرد، نه‌و کاته ناپه‌سنده، له‌لای چه‌ند زانایه‌کیش چه‌رامه، واته: به‌لام به‌خشینه‌که‌ی دروست ده‌بڼ، چونکه له‌حه‌دیه‌که‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی به‌باوکه‌که‌کرد: که‌سیکی‌تر بکاته شاهید. جا نه‌گه‌ر منداله‌کانی‌تر پازی بون هیچیان نه‌دریځی، یان پیڼه‌خسراوه‌کان ه‌ژار بون، یان پیژيکی ټایینیان ه‌بو، یان بڼ به‌شکراوه‌کان فاسقو پیاوخراب بون، نه‌و کاته: چه‌پام نیه‌و ناپه‌سندیش نیه، ه‌روه‌ک له‌ژږیه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رمویانه.

(وَلِأَلْبِ) بڼ باوک دروسته: (الرُّجُوعُ فِي هَبَةٍ وَلَدِهِ) په‌شیمان بیځته‌وه: له‌به‌خشینی منداله‌که‌ی خوځی، واته: شته به‌خسراوه‌که‌ی لی‌وه‌ریگریته‌وه، به‌لکو نه‌گه‌ر منداله‌که‌دایک، یان باوکی ټازار ده‌دا، نه‌و کاته سوننه‌ته: به‌خسراوه‌که‌ی لی‌وه‌ریگریته‌وه، به‌و مه‌رجه‌ی پی‌ی ته‌مبی بیڼ، ه‌روه‌ها نه‌گه‌ر به‌خسراوه‌که‌ی له‌گوناه‌کاری به‌کار ده‌هینا، نه‌و کاته: واجبه لی‌ی وه‌ریگریته‌وه، به‌و مه‌رجه‌ی پی‌ی واز له‌گوناه‌که‌بیڼی، جا له‌په‌شیمان‌بوونه‌وه‌یه‌دا جیاوازی به‌خشین و خیرو دیاری نیه، به‌لام دروست نیه: گوشتی قوربانی و زه‌کات و نه‌زو که‌ففاړه‌تی لی‌وه‌ریگریته‌وه، ه‌روه‌ک له‌(تحفة) و (نهاية) دا پروون کراوه‌ته‌وه.

(وَكَذَا لِسَائِرِ الْأُصُولِ) ه‌روه‌ها بڼ گشت تیره‌ی سه‌ره‌وه: وه‌ک باپیړه‌و دایک و داپیره‌ش،

دروسته له به خشینه که یاندا په شیمان بښه وه (عَلَى الْمَشْهُور) له سره فرموده ی ناسراوی مه زه ب، پټغه مبه رځه ده فرموی: ﴿لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَنْ يُعْطِيَ الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا الْوَالِدَ فِيمَا يُعْطَى وَلَدَهُ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، حاله نيه، واته: حرامه مروفي موسولمان شتيك ببه خشني، نينجا له به خشینه که ی په شیمان بښته وه و هری بگریته وه، ته نها بق باوك دروسته: په شیمان بښته وه له و به خشینه ی داویه تیه منداله که ی خوی، واته: لای و هری بگریته وه.

(وَسَرَطُ رُجُوعِهِ) مه رجی دروستی په شیمان بښونه وه ی باوك و نه وانی تر له به خشینه که یاندا، نه مه یه (بِقَاءِ الْمَوْهُوبِ فِي سُلْطَانَةِ الْمُتَّهَبِ) به خشراوه که له ژیر ده سستی پټبه خشراوه که دا مایی، که وایو: (فَيَمْتَنِعُ) په شیمان بښونه وه که قه دهغه ده بی و دروست نیه (بِیْنَعِهِ وَوَقْفِهِ) لَا بَرَهْنَهُ وَهَبْتَهُ قَبْلَ الْقَبْضِ وَتَعْلِيْقِ عَتَقِهِ وَتَرْوِیْجِهَا وَزَرَاعَتِهَا وَكَذَا الْإِجَارَةُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ زَالَ مِلْكُهُ وَعَادَ لَمْ يَرْجِعْ فَبِالْأَصَحِّ، وَلَوْ زَادَ رَجَعَ فِيهِ بِزِيَادَتِهِ الْمُتَّصِلَةِ لِالْمُنْفَصِلَةِ، وَيَحْصُلُ الرُّجُوعُ: بِرَجْعَتِهِ فِيمَا وَهَبْتُ أَوْ اسْتَرْجَعْتُهُ أَوْ رَدَدْتُهُ إِلَى مَلِكِي أَوْ نَقَضْتُ الْهَبَةَ، لَا بِیْنَعِهِ وَوَقْفِهِ وَهَبْتَهُ وَإِعْتَاقِهِ وَوَطْنِهَا فِي الْأَصَحِّ،

به هوی فروشتن، یان وه فکردنی ماله به خشراوه که، واته: نه گهر پټبه خشراوه که ماله به خشراوه که ی فروشت، یان وه قفی کرد، یان به خشنی که سیکی ترو نه ویش و هری گرت، نه و کاته: نه باوك نه باپیرو نه نه وانی تر، هیچیان بویان دروست نیه په شیمان بښه وه و لای و هری بگریته وه، چونکه له ملکایه تی پټبه خشراوه که دا نه ماوه.

به لام (لَا بَرَهْنَهُ) نه ک به په هنکردنی و (وَهَبْتَهُ قَبْلَ الْقَبْضِ) به به خشینی پټش و هری گرتنی و (وَتَعْلِيْقِ عَتَقِهِ) به ه لواسینی نازاد کردنی و (وَتَرْوِیْجِهَا) به ماره برینی و (وَزَرَاعَتِهَا) به داچاندنی زهویه به خشراوه که و (وَكذَا الْإِجَارَةُ) هه روه ما به کردانی به خشراوه که ش (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده ی پاستی مه زه ب، واته: به وانه ی پرابردو په شیمان بښونه وه قه دهغه نابی و هری دروسته، چونکه به خشراوه که هر له ژیر ملکایه تی پټبه خشراوه که دا ماوه.

(وَلَوْ زَالَ مِلْكُهُ وَعَادَ) نه گهر پټبه خشراوه که ملکایه تیه که ی له به خشراوه که دا نه ما، نینجا ملکایه تیه که ی دووباره بوی گه پاره: وه ک بیفروشیته که سیکی تر، یان بیبه خشنیته که سیکی ترو که سه که ش و هری بگری، نینجا له پیگی میراته وه، یان به کرپن ماله که بگه پټته وه ژیر ملکایه تی، نه و کاته (لَمْ يَرْجِعْ فِي الْأَصَحِّ) نه باوك و نه نه وانی تریش نابی په شیمان بښه وه و لای و هری بگریته وه، له فرموده ی پاستردا، چونکه نه م جاره له لای نه وانه وه نه بؤته ملکای پټبه خشراوه که.

(وَلَوْ زَادَ) نه گهر ماله به خشراوه که له کاتی په شیمان بښونه وه دا- زیادی کردبو، نه و کاته ش (رَجَعَ فِيهِ بِزِيَادَتِهِ الْمُتَّصِلَةِ) که په شیمان بؤوه، نه و زیده بییه ی به

به خشراوه که وه یه: وهك قه له وی و گه وره یی، نه ویش له گه لی وهرده گریتته وه (لَا الْمُنْفَصِلَةَ) به لام نه و زیده بییه ی جیا بۆته وه: وهك بیچوو، نه وه یان له گه لی وهرنا گریتته وه. (وَيَحْصُلُ الرُّجُوعُ) په شیمان بوونه وه له به خشیندا دیتته جی (بِرَجَعْتُ فِيمَا وَهَبْتُ) که بلئی: په شیمان بومه وه له وشته ی دا که به خشیمه ته فلانکه س (أَوْ اسْتَرْجَعْتُ) یان بلئی: شته به خشراوه که م بۆ خۆم گه پانده وه (أَوْ رَدَدْتُهُ إِلَى مَلِكِي) یان بلئی گه پاندمه وه بۆ ملکایه تی خۆم (أَوْ نَقَضْتُ الْهَبَّةَ) یان بلئی: به خشینه که م هه لوه شانده وه. (لَا يَبْنَعُهُ) نهك به فروشتنی به خشراوه که و (وَوَقَفَهُ) به وه قفکردنی و (وَهَبْتِهِ) به به خشینی و (وَرِغَاتِهِ) به نازادکردنی و (وَوَطْنَهَا) به جیماع له گه ل کردنی: واته: به وانه په شیمان بوونه وه نایه ته جی (فِي الْأَصْحَاحِ) له فهرموده ی پاستردا.

وَلَا رُجُوعَ لِغَيْرِ الْأَصُولِ فِي هَبَّةٍ مُّقَيَّدَةٍ بِنَفْسِي الثَّوَابِ، وَمَتَى وَهَبَ مُطْلَقًا فَلَا ثَوَابَ إِنْ وَهَبَ لِدُونِهِ، وَكَذَا لِأَعْلَى مِنْهُ فَلَا أَظْهَرَ، وَلِنَظِيرِهِ عَلَى الْمَذْهَبِ، فَإِنْ وَجَبَ فَهُوَ قِيمَةُ الْمُؤْهَبِ فِي الْأَصْحَاحِ، فَإِنْ لَمْ يُشَبَّهْ فَلَهُ الرُّجُوعُ،

(وَلَا رُجُوعَ لِغَيْرِ الْأَصُولِ) په شیمان بوونه وه له به خشیندا - جگه له تیره ی سهره وه - بۆ هیچ خزمیکه ی تر بۆ هیچ که سیکی تر دروست نیه: (فِي هَبَّةٍ مُّقَيَّدَةٍ بِنَفْسِي الثَّوَابِ) له به خشینکی وه هادا: که بلئی: به بۆ پاداشت بۆ، واته: بلئی: داوای هیچ پاداشتیک له به رامبه ر به خشینه که م ناکه م. به به لگه ی حه دیسه که ی پابردوو.

(وَمَتَى وَهَبَ مُطْلَقًا) هه ر کاتیک شتیکی به خشیه یه کیکی تر، به لام باسی پاداشت وهرگرتن وهرنه گرتنی نه کرد، نه و کاته (فَلَا ثَوَابَ) هیچ پاداشتیک واجب نیه له به رامبه ر به خشینه که ی (إِنْ وَهَبَ لِدُونِهِ) نه گه ر به خشیبیتیه که سیکی له خوی به ره و خوارتر له پله ی دنیا دا (وَكَمَا لِأَعْلَى مِنْهُ) هه روه ها نه گه ر به خشیبیتیه که سیکی له خویشی به سهره وهرتر، نه و کاته ش پاداشته که واجب نیه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیژتردا، به لکو پاداشته که سوننه ته (وَلِنَظِيرِهِ) هه روه ها نه گه ر بیبه خشیتته هاویننه ی خویشی پاداشت واجب نیه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فهرموده ی پاستی مه زه ب، به لکو سوننه ته.

جا بزانه: دیاریش وهکو به خشین وایه: له و مه سه لانه ی پابردو دا. دیسان بزانه: نیمامی (الْأَذْرَعِي) - له پووی به لگه وه - نه وه ی هه لېژاردوه: نه گه ر پاداشته دانه وه له به خشیندا عاده ت بوو، نه و کاته واجبه: یان به خشراوه که ی بداته وه، یان پاداشتیک بداتی، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه، به لگه که شی نه م حه دیسه یه: ﴿كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا﴾ رواه البخاری، پیغه مبه ر ﷺ دیاری قبول ده کردو پاداشتی دیاریه که شی ده داوه. واته: شتیکی ده دا خاوه نه که ی، که وایو: نه گه ر پاداشته دانه وه واجبیش نه بۆ: نه وه بیگومان سوننه تیکی پیغه مبه ر ﷺ.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: نه گهر شتیکی به دیاری دایي تاكو كاريكي بڼ پټك بڼي، نه ویش کاره که ی بڼ پټك نه هیټا، نه و کاته ش واجبه: دیاریه که ی بداته وه، یان تۆله ی بداتې، هه روهك له (تحفة) و(نهاية) دا فهرموویانه، جا نه گهر- بڼ وینه- هه ولی دا به ندرکراوه که ی بڼ له به نندیخانه پزگار بکا، به لام بڼی نه گونجا، نه و کاته ش واجبه: دیاریه که ی بداته وه، هه روهك له (الشبراملسی) دا فهرموویه تی.

(فَإِنْ وَجَبَ) جا نه گهر- به فهرمووده ی بڼ هیز- پاداشت واجب بڼ (فَهُوَ قِيَمَةُ الْمُؤْمُوبِ) نه و پاداشته نرخي به خشراره که یه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا (فَإِنْ لَمْ يُثْبِتْهُ) جا نه گهر پټبه خشراره که پاداشتی نه داوه، نه و کاته: (فَلَهُ الرُّجُوعُ) مالبه خشه که بڼی وَلَوْ وَهَبَ بِشَرْطِ ثَوَابٍ مَّعْلُومٍ فَلَا ظَهْرَ صِحَّةٍ الْعَقْدِ وَيَكُونُ بَيْعًا عَلَى الصَّحِيحِ، أَوْ مَجْهُولٍ فَالْمَذْهَبُ بَطْلَانُهُ، وَلَوْ بَعَثَ هَدِيَّةً فِي ظَرْفٍ فَإِنْ لَمْ تَجْرِ الْعَادَةُ بِرَدِّهِ كَقُوصَرَةٍ تَمَرٍ فَهُوَ هَدِيَّةٌ أَيْضًا، وَإِلَّا فَلَا، وَيَحْرُمُ اسْتِعْمَالُهُ إِلَّا فِي أَكْلِ الْهَدِيَّةِ مِنْهُ إِنْ اقْتَضَتْهُ الْعَادَةُ،

دروسته: به خشراره که ی لئو هه ریگریته وه ﴿عَنْ ابْنِ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: مَنْ وَهَبَ هِبَةً فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا مَا لَمْ يَثْبُتْ عَلَيْهَا﴾ رواه الحاكم وصححه مرفوعاً، هه ر که سیك شتیك ببه خشی هه ر نه و زیاتر مافی له به خشراره که دا هه یه، مادام پاداشتی نه دریته وه.

(وَلَوْ وَهَبَ بِشَرْطِ ثَوَابٍ مَّعْلُومٍ) نه گهر به مه رچی پاداشتیکی زاندر او شتیکی به خشی، نه وه (فَلَا ظَهْرَ صِحَّةٍ الْعَقْدِ) به فهرمووده ی به هیزتر: مامله ته که دروست ده بڼی (وَيَكُونُ بَيْعًا) ده بیته فروشتن (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فهرمووده ی پاست (أَوْ مَجْهُولٍ) یان به مه رچی پاداشتیکی نه زاندر او شتیکی به خشی، نه وه (فَالْمَذْهَبُ بَطْلَانُهُ) به فهرمووده ی پاستی مه زه ب: مامله ته که به تاله، چونکه به هوی نه زانینه که نابیته فروشتنیکی دروستبوو.

(وَلَوْ بَعَثَ هَدِيَّةً فِي ظَرْفٍ) نه گهر یه کیك دیاریه کی له ناو کیسه یه کدا بڼ که سیکی تر نارد، نه وه (فَإِنْ لَمْ تَجْرِ الْعَادَةُ بِرَدِّهِ) نه گهر عاده ت نه بو کیسه که بگه پڼدریته وه: (كَقُوصَرَةٍ تَمَرٍ) وهك زه مبیله ی قه سپ (فَهُوَ هَدِيَّةٌ أَيْضًا) نه و کاته کیسه که ش ده بیته دیاری وه کو نه و شته ی له ناوی دایه (وَإِلَّا) به لام نه گهر عاده ت بوو بگه پڼدریته وه: وه کو سندوقی ترې، نه و کاته (فَلَا) کیسه که نابیته دیاری، به لکو نه مانه ته له لای و واجبه: بیگه پڼنیته وه، که وایو: (وَيَحْرُمُ اسْتِعْمَالُهُ) چه پامه کیسه که به کار بڼی (إِلَّا فِي أَكْلِ الْهَدِيَّةِ مِنْهُ) ته نها له خواردنی دیاریه که دا نه بڼی له و کیسه یه (إِنْ اقْتَضَتْهُ الْعَادَةُ) نه گهر عاده ت وه ها بوو، ئینجا سوننه ته: به زووترین کات کیسه که بڼ خاوه نه که ی بگه پڼنیته وه، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

﴿ پاشکۆ ﴾: زور سوننه تیکی گه وره یه سه ردانی خزمه کانی بکاو به خشین و دیارییان بداتې و سه لامیان بڼ بنیږی، جا بزانه: ناپه سنده نه و شته ی به به خشین، یان به زه کات،

يان به خيڙ داويه تيه كه سيځي تر، لى ئى بگړي ته وه، هه روه ها نه گهر كه سيځ له ناو كومه ليځدا شتيځي له كه سيځي تر داوا كرد، نه وېش له شهرمى خه لك، يان له ترسى خراپه و دوو زمانى كه سه كه شته كى به به خشين دايځ، نه وهش هپامه.

هه روه ها نه گهر كه سيځي ش يه كيځي تر له ده ستي سته مكارځ پزگار بكاو نه وېش به خشينيځي بداتي له ترسى نه وه: نه وهك كار ه پيځها تووه كى لى تيځ بداته وه، نه وهش هپامه و ده بيته به رتيل، به لام نه گهر له پاداشتي چا كه كى بيداتي نه وه ه لاله.

هه روه ها نه و ديارى و به خشينه ديداته كار به ده ست تاكو كارځي ناهه قى بى بكا، يان كارځي حق نه كا، نه وهش به رتيله و هپامه و هردو لا له عنه تيان لى كراوه، به لام نه گهر

(کتاب اللُّقْطَة)

ته نها له بهر نه وه بيداتي تاكو كارځي هه قى بى بكا؟ چونكه به بى پاره نه يده كرد، نه و كاته: ته نها وهرگره كه گونا هبار ده بى، هه روهك له په رتووكى (القضاء) دا به به لگه وه پوونى ده كه ينه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

﴿**ناگادارى**﴾: نه و ديار يانه لى له كاتى سونه تكدنى كوپ خه لك ده يه ينى - واته: يان به بونه خوشحاليه كاني تر - نه وه گشتى ده بيته ملكى باوكى كوپه كه، كومه له زانايه كيش فهرموويانه بى كوپه كه يه، جا نه وه له كاتيځدا بوو: كه مال به خشه كه هيچيانى مه به ست نه بى، واته: نه گهر يه كيځيانى مه به ست بوو، نه و كاته ده بيته ملكى نه ويان، هه روه ها نه و پاره لى به بونه خوشحالي له ناو ته شتيځ، يان له سهر به رماليك داده ندرى، به ناوى هيچ كه سيځي دايانين، نه وهش ده بيته ملكى خاوهن خوشيه كه.

ئينجا بزانه: نه گهر كه سيځ هه نديك پاره لى دايه كه سيځي تر، تاكو شتيځ به و پاره يه بگړى، يان كارځي خوى به و پاره يه نه نجام بدا، مه به ستي مال به خشه كه ش هيچي تر نه بو، نه و كاته واجبه: خودى شته كه بگړى و خودى كار ه كه بكا، هه روهك له (تحفة) و (الشروانى) دا ناوه پووكى نه م پاشكوپه پوون كراوه ته وه.

﴿کتاب اللُّقْطَة: په رتووكى هه لگرتنه وهى شتى ونبوو﴾

واته: شته كه له خاوه نه كى به ريوبيته وه، يان لى به جى مابى: به هوى بى ناگايى، يان خه وتن، يان ترس.

جا بزانه: نه گهر كه وشه كى بگړى به كه وشى كه سيځي تر، نه وهش وهك شتى ونبوو، واته: دروست نيه به كارى بينى تا بانگه وازى دها تووى بى ده كا، يان تا دلنيا ده بى خاوه نه كى وازى لى هيناوه، به لام نه گهر بزاني خاوه نى كه وشه كه كه وشه كى وى برده و نه شده كرا كه وشه كى خوى وهر بگړي ته وه، نه و كاته دروسته - به نيه تى توله - كه وشه كه

بفرۆشی و نرخى كه وشه كه ى خۆى له پاره ى كه وشه فرۆشراوه كه وهربگرێ، ههروهك له (تحفة) و (الشروانى) دا پوون كراوه ته وه .

كهواته: ئاگا داربه: ئه وشته ى پشه به فپۆ ى ده داته ناو ملكى وى، يان ئه وه مانه ته ى له لای داندراون، يان له لای خزمى كى داندراون و خزمه كه شى مردوه، يان ئه وه ماله ى له دژى ك، يان له زه وتكه رى ك، يان له درنده يه ك ده يستين ته وه، يان له ناو ده رى او لافاو هه لیده گرێ ته وه، خاوه نى ئه وشتانه ش نانا سیت ته وه، ئه وانه هه چيان وهك مالى ونبو ى هه لگى راوه بپارى بۆ نادری، به لكو گشتيان به مالى له ده ستچو و داده ندرین و ده كه ونه ده ست كاربه ده ستى موسولمانان و واجبه: بپارێزى، يان بپارێزى و پاره كه يان **يُسْتَحَبُّ الْإِتْقَانُ لِوَاتِقٍ بِأَمَانَةٍ نَفْسِهِ، وَقِيلَ يَجِبُ، وَلَا يُسْتَحَبُّ لِغَيْرِ وَائِقٍ، وَيَجُوزُ فِي الْأَصَحِّ، وَيُكْرَهُ لِفَاسِقٍ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يَجِبُ الْإِشْهَادُ عَلَى الْإِتْقَانِ،**

بپارێزى تا خاوه نه كه يان ده رده كه وى، جا ئه گه ر بى ئومید بوو، ئه و كاته: ده بێ ته ملكى (بَيْتُ الْمَالِ) و له به رژه وه ند ى موسولمانان سه رفى ده كا .

به لام ئه گه ر كاربه ده ست و قازى له وشوینه دا نه بون، يان سه ته مكار بون، ئه و كاته ئه و كه سه ى ئه وشتانه ى له به رده ستدا به به خۆ ى له جياتى قازى ئه و كارانه ى پرا بردو ئه نجام ده دا، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) لێ ره وه له چه ند با سى كى تر دا ئه وها پوون كراوه ته وه .

به لام ئه وشته ى به گۆيره ى عاده ت خاوه نه كه ى وازى لى دینى، هه ركه سى ك شته كه بۆ خۆ ى ببا، ئه وه شته كه ده بێ ته مولى خۆ ى و بۆ ى هه لاله گشت ده ستكار به كى تى دا بكا، ههروهك له (تحفة) له (باسى نى چى) دا پوون كراوه ته وه .

(يُسْتَحَبُّ الْإِتْقَانُ) هه لگرتنه وه ى شتى ونبوو، سوننه ته (لِوَاتِقٍ بِأَمَانَةٍ نَفْسِهِ) بۆ ئه و كه سه ى باوه پى به ئه مینداریه تى خۆ ى هه به (وَقِيلَ يَجِبُ) له فه رمووده ى بى هیز دا: هه لگرتنه وه ى شتى ونبوو، واجبه، ئه نجا كۆمه له زانایه ك فه رموویانه: نا په سن ده شته كه هه لئه گرێ ته وه؟ نه وهك بكه ویت ته ده ست مرقفنى كى خائى ن.

به لكو ئه گه ر له وانه بوو: ئه گه ر هه لینه گرت باوه شته كه ده فه و تا، ئه و كاته واجبه هه لیبگریت ته وه، ههروهك له (تحفة) دا فه رموویه تى .

(وَلَا يُسْتَحَبُّ لِغَيْرِ وَائِقٍ) هه لگرتنه وه ى شتى ونبوو، سوننه ت نه به بۆ ئه و كه سه ى باوه پى به ئه مینداریه تى خۆ ى نه، به لام (وَيَجُوزُ فِي الْأَصَحِّ) له گه ل باوه پنه بوونیش ى دا هه ر دروسته هه لیبگریت ته وه، له فه رمووده ى پاستر دا .

(وَيُكْرَهُ لِفَاسِقٍ) هه لگرتنه وه ى شتى ونبوو، نا په سن ده بۆ مرقفى فاسق، هه رچه ند ئه مېشنىش بى، ئه نجا هه ركه سى كىش بزانی ده رباره ى شته كه خيانه ت ده كا، ئه و كاته

حه پامه هه لېږگريته وه، هه روهك له زوړبه ي سه رچاوه كاندا فهرموويانه، پيغه مبه رﷺ ده فهرموئ: ﴿مَنْ آوَى ضَالَّةً فَهُوَ ضَالٌّ مَالٌ يُعْرِفُهَا﴾ رواه مسلم، هه ركه سيك ونبويك هه لېږگريته وه، نه وه گومپاو سه رليشيواوه، نه گه ر بانگه وازي بڼ نه كا. (وَالْمَذْهَبُ) به فهرمووده ي راستي مه زه ب: (أَنَّهُ لَا يَجِبُ الْإِشْهَادُ عَلَى الْإِلْتِقَاطِ) واجب نيه: شايد بگري له سه هه لگريته وه ي شتي ونبوو، به لكو سوننه ته، هه رچه ند دادپه روه ريش بڼ، هم سوننه ته: له سه ر شته كه ش بنووسي: (نه مه هه لگرياه ته وه).

به لكو نه گه ر باوه پي به نه مينداريه تي خوي نه بڼ، نه و كاته: له وانه يه شايد گرتن واجب بڼ، هه روهك له (تحفة) دا فهرموويه تي، پيغه مبه رﷺ ده فهرموئ: ﴿مَنْ وَجَدَ لُقْطَةً فَلْيُشْهَدْ وَأَنَّهُ يَصِحُّ الْإِتِّقَاطُ الْفَاسِقِ وَالصَّبِيِّ وَالذَّمِّيِّ فِي دَارِ الْإِسْلَامِ، ثُمَّ الْأَظْهَرُ أَنَّهُ يُنْزَعُ مِنَ الْفَاسِقِ وَيُوضَعُ عِنْدَ عَدِلٍ وَأَنَّهُ لَا يُعْتَدُ بِتَعْرِيفِهِ بَلْ يُضْمُّ إِلَيْهِ رَقِيبٌ، وَيُنْزَعُ الْوَلِيُّ لُقْطَةَ الصَّبِيِّ وَيُعْرِفُ وَيَتَمَلَّكُهَا لِلصَّبِيِّ إِنْ رَأَى ذَلِكَ حَيْثُ يَجُوزُ الْإِقْتِرَاضُ لَهُ، وَيَضْمَنُ الْوَلِيُّ إِنْ قَصَرَ فِي إِنْزَاعِهِ حَتَّى تَلْفَ فِي يَدِ الصَّبِيِّ،

ذَوِي عَدْلٍ﴾ صححه ابن خزيمة وابن الجارود وابن حبان، هه ركه سيك شتيكي ونبوي هه لگريته وه، با دوو كه سي دادپه روه ر بكا ته شايد.

(وَأَنَّهُ يَصِحُّ الْإِتِّقَاطُ الْفَاسِقِ) هه ر به فهرمووده ي راستي مه زه ب دروست ده بڼ: شت هه لگريته وه ي مروفي فاسق، هم (وَالصَّبِيِّ) شت هه لگريته وه ي مندال و شيت، هم (وَالذَّمِّيِّ) في دارالاسلام شت هه لگريته وه ي كافري په يمان له نه ستو له خانه ي ئيسلامدا (ثُمَّ) ئينجا له دواي هه لگريته وه ي شته كه (الْأَظْهَرُ أَنَّهُ يُنْزَعُ مِنَ الْفَاسِقِ) به فهرمووده ي به هيتر: شته كه له مروفي فاسق و له كافر وهرده گريو (وَيُوضَعُ عِنْدَ عَدِلٍ) له لاي دادپه روه ريك داده ندرئو (وَأَنَّهُ) هه ر به فهرمووده ي به هيتر (لَا يُعْتَدُ بِتَعْرِيفِهِ) پشت به بانگه وازي فاسقه كه نابه سترئ (بَلْ يُضْمُّ إِلَيْهِ رَقِيبٌ) به لكو چاوديريكي وه گه ل ديخري، به لام له فهرمووده ي بڼ هيتر: شته كه ي لئو وهرنا گريو پشت به بانگه وازيه كه ي ده به سترئ، هه روهك له (نهاية) و (مغنى) دا فهرموويانه.

(وَيُنْزَعُ الْوَلِيُّ لُقْطَةَ الصَّبِيِّ) واجبه سه رپه رشتكار: شته هه لگرياه كه له مندال و له شيت وهر بگريو (وَيُعْرِفُ) هه ر به خويسي بانگه وازي بڼ بكا، واته: پشت به بانگه وازي مندال و شيت نابه سترئ (و) هه روه ها (يَتَمَلَّكُهَا لِلصَّبِيِّ إِنْ رَأَى ذَلِكَ) شته كه ش ده كاته ملكي منداله كه، يان شيته كه، نه گه ر به رژه وه ندي نه واني ده ديت (حَيْثُ يَجُوزُ الْإِقْتِرَاضُ لَهُ) به و شيوه يه ي مال قه رز كردن بڼ منداله كه، يان بڼ شيته كه دروست بوو، جا نه گه ر كردنه ملكه كه به رژه وه ندي مندال، يان شيته كه ي تي دا نه بوو، نه و كاته: بڼ خاوه نه كه ي ده پياړيږي، يان

دهیداته دهست قازی نهمین، واته: دروست نیه بیکاته ملکی خزی.

(وَيَضْمَنُ الْوَلِيَّ) سه‌په‌رشتکاره که ده‌بیته زامینی شته که (إِنْ قَصَرَ فِي انْتِزَاعِهِ) نه‌گه‌ر که‌متره‌می کردبی له وه‌رگرتنی له منداله‌که، یان له شیت‌که (حَتَّى تَلْفَ قَى يَدِ الصَّبِيِّ) تا له دهستی منداله‌که‌دا، یان له دهستی شیت‌که‌دا شته که فه‌وتا، یان فه‌وتیندرا، به‌لام نه‌گه‌ر که‌متره‌می نه‌کردبی: وه‌ک نه‌یزانیبی شته که ی هه‌لگرتوته‌وه، یان فریا نه‌که‌وت لی‌ی وه‌ریگری، نه‌وه نه‌گه‌ر منداله‌که، یان شیت‌که بیفه‌وتینی، نه‌وکاته: ته‌نها فه‌وتینه‌ره که ده‌بیته زامین، به‌لام نه‌گه‌ر به‌خوی بفه‌وتی، نه‌وکاته: هیچ که‌سیک نابیته زامین، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموینه.

وَالْأَظْهَرُ بَطْلَانُ التِّقَاطِ الْعَبْدِ وَلَا يُعْتَدُ بِتَغْرِيفِهِ فَلَوْ أَخَذَهُ سَيِّدُهُ مِنْهُ كَانَ التِّقَاطُ، قُلْتُ: الْمَذْهَبُ صِحَّةُ التِّقَاطِ الْمُكَاتَبِ كِتَابَةً صَحِيحَةً وَمَنْ بَعْضُهُ حُرٌّ، وَهِيَ لَهُ وَلِسَيِّدِهِ، فَإِنْ كَانَتْ مُهَيَّأَةً فَلصَّاحِبِ التَّوْبَةِ فِي الْأَظْهَرِ، وَكَذَا حُكْمُ سَائِرِ النَّادِرِ مِنَ الْأَكْسَابِ وَالْمُؤَنِّ إِلَّا أَرْضَ الْجَنَائَةِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصْلٌ) الْحَيَّوَانُ الْمَمْلُوكُ الْمُتَمَتِّعُ مِنْ صِغَارِ السَّبَّاحِ بِقُوَّةٍ: كَبَعِيرٍ وَفَرَسٍ، أَوْ بَعْدُو: كَأَرْنبٍ وَظَبْيٍ، أَوْ طَيْرَانٍ: كَحَمَامٍ، إِنْ وُجِدَ بِمَفَازَةٍ فَلِلْقَاضِي التِّقَاطُ لِلْحِفْظِ وَكَذَا لِغَيْرِهِ فِي الْأَصَحِّ،

(وَالْأَظْهَرُ) به‌فه‌رمووده‌ی به‌هیزتر (بَطْلَانُ التِّقَاطِ الْعَبْدِ) شت هه‌لگرتنه‌وه‌ی کۆیله به‌تاله، هه‌م (وَلَا يُعْتَدُ بِتَغْرِيفِهِ) پشت به‌بانگه‌وازیه‌که‌شی ناب‌ستری، به‌لام (فَلَوْ أَخَذَهُ سَيِّدُهُ مِنْهُ) جا نه‌گه‌ر که‌وره‌که‌ی شته که‌ی لی‌وه‌ریگری، نه‌وکاته (كَانَ التِّقَاطُ) ده‌بیته شت هه‌لگرتنه‌وه‌یه‌کی شه‌ری (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده‌فه‌رموی: (الْمَذْهَبُ صِحَّةُ التِّقَاطِ الْمُكَاتَبِ كِتَابَةً صَحِيحَةً) شت هه‌لگرتنه‌وه‌ی کۆیله‌ی نووسراوپی‌دراو دروست ده‌بی، نه‌گه‌ر نووسراوپی‌دانه‌که‌ی دروست بوبی (وَمَنْ بَعْضُهُ حُرٌّ) هه‌روه‌ها دروسته شت هه‌لگرتنه‌وه‌ی نه‌و کۆیله‌ش که به‌شیکی ئازاده (وَهِيَ لَهُ وَلِسَيِّدِهِ) شته هه‌لگیراوه‌که‌ش بۆ خوی و گه‌وره‌که‌یه‌تی، به‌لام (فَإِنْ كَانَتْ مُهَيَّأَةً) نه‌گه‌ر تۆبه‌ت له نیوان خوی و گه‌وره‌که‌یدا هه‌بو، نه‌وکاته: (فَلصَّاحِبِ التَّوْبَةِ فِي الْأَظْهَرِ) له‌فه‌رمووده‌ی به‌هیزتردا: شته که بۆ خاوه‌ن تۆبه‌ت‌که‌یه (وَكَذَا حُكْمُ سَائِرِ النَّادِرِ مِنَ الْأَكْسَابِ وَالْمُؤَنِّ) وه‌ک شتی هه‌لگیراوه‌یه: برپاری گشت که‌سابه‌ته که‌مه‌کانی‌ترو کری‌یه‌کانی‌تر، نه‌وانه‌ش گشتی به‌تۆبه‌تن (إِلَّا أَرْضَ الْجَنَائَةِ) ته‌نها تۆله‌ی ده‌ستدریژکردنه‌کانی کۆیله‌که‌و، بۆ سه‌ر کۆیله‌که‌ نه‌بی، واته: نه‌و تۆلانه‌ی ده‌درین، یان وه‌رده‌گیرین نابنه‌تۆبه‌ت، به‌لکو هاوبه‌شن له نیوانی‌اندا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِ بَرِيَارِ شَتِ هه‌لگیراوه‌ه﴾

1- (الْحَيَوَانُ الْمَمْلُوكُ) نه و ناژه لهی ملکی که سیکه و ده دوزیتته وه، دوو جورته: جوری یه کهم: (الْمُتَنَعُ مِنْ صِغَارِ السَّبَاعِ بِقُوَّةٍ) نه وه یه: که به هیژوتوانای خوی، خوی ده پاریزی له دپنده بچوکه کانی وه ک گورگ (کَبَعِيرٍ وَفَرَسٍ) وه کو ووشتر و نه سپ و هیستر (أَوْ بَعْدِي) یان به هوی غاردان خوی ده پاریزی (كَارْتَبٍ وَظَلَبِي) وه کو که رویشک و ناسک-مامز (أَوْ طَيْرَانٍ) یان به هوی فرین خوی ده پاریزی (كَحَمَامٍ) وه کو کوتر، جا هر یه کیک له و جورانه (إِنْ وَجِدَ بِمَفَازَةٍ) نه گهر له بیابانی که دوزراوه، نه وه (فَلِلْقَاضِيِ التَّقَاطُهِ لِلْحِفْظِ) بۆ قازی دروسته: هه لیبگریته وه، تا کو بۆ خاوه نه که ی بیپاریزی (وَكَذَا لِغَيْرِهِ) هه روه ها-جگه له قازی- بۆ خه لکی تریش دروسته: هه لیبگریته وه: بۆ پاراستن (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

منهاج- بهرگی سی یه م-23 وَيَحْرُمُ التَّقَاطُهِ لِمَتْلُوكٍ، وَإِنْ وَجِدَ بِقَرْيَةٍ فَلَا وَمَا لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا: كَشَاةٍ يَجُوزُ التَّقَاطُهِ لِمَتْلُوكٍ فِي الْقَرْيَةِ وَالْمَفَازَةِ، وَيَتَخَيَّرُ آخِذُهُ مِنْ مَفَازَةٍ: فَإِنْ شَاءَ عَرَفَهُ وَتَمَلَّكَهُ،

به لام (وَيَحْرُمُ التَّقَاطُهِ لِمَتْلُوكٍ) بۆ گشت که سی که حه پامه نه و جورته ناژه له هه لیبگریته وه تا کو بیکاته ملکی خوی ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ ضَالَّةِ الْإِبِلِ؟ فَقَالَ: مَالِكٌ وَلَهَا؟ مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِذَاؤُهَا تَرْدُ الْمَاءِ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا﴾ رواه الشيخان، له باره ی ووشتری ونبو وپرسیار له پیغه مبه ر ﷺ کرا؟ نه ویش فهرمووی: چیت به سه ری دایه؟ به خوی ناو ده خواته وه و خواردن ده خوا، تا خاوه نه که ی ده یگاتی.

﴿نَاكِدَارِي﴾: نه گهر کاته که: کاتی پاپووت و تالانگری بوو، نه و کاته: دروسته نه و جورته ناژه له- له بیابان- هه لیبگریته وه، تا کو بیکاته ملکی خوی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه فهرموویانه.

(و) هه روه ها (إِنْ وَجِدَ بِقَرْيَةٍ) نه گهر نه و جورته ناژه لهی خوی ده پاریزی له دی یه کدا، یان له نزیک دی یه کدا، یان ناوه دانیه کدا دوزراوه، نه و کاته (فَالْأَصَحُّ جَوَازُ التَّقَاطُهِ لِمَتْلُوكٍ) به فهرموده ی پاستر دروسته: هه لیبگریته وه، تا کو بیکاته ملکی خوی، نه وه که دهستی خائینه کانی بگاتی و له دهست خاوه نه که ی بچی.

هه روه ها نه گهر خاوه نی ناژه له که ی ده ناسی، نه و کاته: دروسته له گشت شوینی که بۆ خاوه نه که ی بیهینیته وه و ناژه له که ش ده بیته نه مانه تیکی شهرعی له بن دهستی دا، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه فهرموویانه.

جوری دووه م: (وَمَا لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا) نه و جورته ناژه لهی خوی پی ناپاریزی له دپنده بچوکه کان (كَشَاةٍ) وه کو مه پو بز و گوێلک و مریشک و مراوی (يَجُوزُ التَّقَاطُهِ لِمَتْلُوكٍ) بۆ گشت که سی که دروسته هه لیبگریته وه، تا کو بیکاته ملکی خوی (فِي الْقَرْيَةِ وَالْمَفَازَةِ) هم له

دیو هم له بیاباندا دروسته هه لیبگریته وه: له کاتی نه مینی و له کاتی پاوروت و تالاندا ﴿عَنْ زَيْدِ الْجُهَنِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّهُ سُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ ضَالَّةِ الْغَنَمِ؟ فَقَالَ: هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّنْبِ﴾ رواه الشيخان، له باره ی بزنی و مه پری ونبوو پرسیار له پیغه مبه رﷺ کرا؟ نه ویش فرموی: یان بۆ تویه، یان بۆ برای تویه، یان بۆ گورگه. واته: نه گهر وازی لای بیینی گورگ ده یخوا، نه گهر هیئاته وه و خاوه نه که ی دیار نه بو، نه و کاته بۆ تۆ ده مینیتته وه.

ئینجا (وَيَخْتِيرُ أَخْذَهُ مِنْ مَفَازٍ) نه و که سه ی ناژه لیککی گۆشتخوراو له بیابان ده گریته وه بۆ نه وه ی بیکاته ملک خۆی، سه رپشکه له نیوان سی پیکادا:

یه که م: (فَإِنْ شَاءَ عَرَفَهُ) نه گهر چه ز ده کا: بانگه وازی بۆ ناژه له که ده کا تا ماوه ی سالتیک، ئینجا نه گهر له دوا ی سالتیک خاوه نه که ی ده ست نه که وت (وَتَمَلَّكُهُ) ده ی کاته ملک خۆی. **أَوْ بَاعَهُ وَحَفِظَ ثَمَنَهُ وَعَرَفَهَا ثُمَّ تَمَلَّكَهُ، أَوْ أَكَلَهُ وَغَرِمَ قِيمَتَهُ إِنْ ظَهَرَ مَالِكُهُ، فَإِنْ أَخَذَ مِنَ الْعُمَرَانِ فَلَهُ الْخَصْلَتَانِ الْأُولَيَانِ لَا الثَّالِثَةُ فِي الْأَصَحِّ،**

جا بزانه: له ماوه ی بانگه وازی شدا به خۆی ده کا، جا نه گهر ویستی نه رکی به خۆ کردنه که له خاوه نه که ی وه ریکریته وه، نه و کاته ئیزن له قازی و ده ده گری، جا نه گهر نه گونجا، نه و کاته شاهید ده گری: که به مه به ستی و ده رگرتنه وه ی مه سره فه که ی به خۆی ده کا، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای فرموویانه.

دوه م: (أَوْ بَاعَهُ) یان به ئیزنی قازی ناژه له که ده فروشی، جا نه گهر ئیزنی قازی نه گونجا، نه و کاته سه ربه خۆ ده ی فروشی و (وَحَفِظَ ثَمَنَهُ) پاره که شی بۆ خاوه نه که ی داده نی و ده ی یاریزی و (وَعَرَفَهَا) ئینجا له دوا ی فروشتن بانگه وازی بۆ ناژه له که ده کا (ثُمَّ) ئینجا له دوا ی سالتیک نه گهر خاوه نه که ی ده ست نه که وت (تَمَلَّكُهُ) پاره ی ناژه له که ده کاته ملک خۆی و ده یخوا.

سی یه م: (أَوْ أَكَلَهُ) یان هه ر نه و ده م ناژه له که ده کاته ملک خۆی و ده یخوا و (وَعَرِمَ قِيمَتُهُ) نرخی که ی پۆزی کردنه ملکیش - له تۆله - ده داته خاوه نه که ی (إِنْ ظَهَرَ مَالِكُهُ) نه گهر خاوه نه که ی ده ست که وت، ئینجا بزانه: تا نه ی کاته ملک خۆی دروست نیه بیخوا، هه روه که له (تحفة) دا فرموویه تی.

﴿نَاكِدَارِي﴾: ئیمامی (الموردی) پیکایه کی چواره میشی زیاد کردوه، که دروسته: هه ر نه و ده م ناژه له که بکاته ملک خۆی و نه یخوا، به لکو به زیندویی بۆ شیرو خوری و بیچوه که ی به یلایته وه، چونکه نه وه له خواردن باشتره، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای فرموویانه، جا نه گهر خاوه نه که ی ده ست که وت، نه و کاته - ته نها - ناژه له که ی ده داته وه، شیرو بیچوه که شی بۆ خۆی ده مینیتته وه، هه روه که له (الشبراملسی) دا فرموویه تی، ئینجا هه ر ئیمامی (الموردی) ده فرموی: له و پیکایانه کامه یان بۆ خاوه نه که ی

به سود تره، واجبه: نه ویان بکا.

ئینجا بزانه: نه وهی پابردو دهریاره ی بیابان بو، به لام (فَإِنْ أَخَذَ مِنَ الْعُمَرَانِ) نه گهر
ناژه له که ی له ناوه دانیدا دوزیه وه، یان ناژه له که گزشتی نه ده خورا، نه و کاته: (فَلَهُ
الْخَصْلَتَانِ الْأُولَيَانِ) ته نها پیکای یه که م و دووه می بۆ دروستن، واته: یان سالتیک بانگه وازی
بکا و بیکاته ملک خوی، یان بیفرۆشی و سالتیک بانگه وازی بکا و پاره که ی بکاته ملک خوی
(لَا الثَّالِثَةَ) به لام پیکای سی یه می بۆ دروست نیه، واته: دروست نیه: بیکاته ملک خوی و
بیخوا و تۆله بداته خاوه نی (فِي الْأَصْح) له فره مووده ی پاستردا، به لام له فره مووده ی
بی هیژدا: نه گهر گزشتی بخوری، پیکای سی یه می شی بۆ دروسته وه که ناژه لی بیابان،
وَيَجُوزُ أَنْ يَلْتَقِطَ عَبْدًا لَا يُمَيِّزُ، وَيَلْتَقِطُ غَيْرَ الْحَيَوَانِ، فَإِنْ كَانَ يَسْرُعُ فَسَادُهُ كَهَرِيسَةٍ: فَإِنْ
شَاءَ بَاعَهُ وَعَرَّفَهُ لِيَتَمَلَّكَ ثَمَنَهُ، وَإِنْ شَاءَ تَمَلَّكَهُ فِي الْحَالِ وَأَكَلَهُ، وَقِيلَ إِنَّ وَجَدَهُ
فِي عُمَرَانَ وَجَبَ الْبَيْعُ، وَإِنْ أُمِكنَ بَقَاؤُهُ بِعِلَاجٍ كَرُطَبٍ يَتَجَفَّفُ: فَإِنْ كَانَتْ الْغِبْطَةُ
فِي بَيْعِهِ بَيْعٌ، أَوْ فِي تَجْفِيفِهِ وَتَبَرَّعَ بِهِ الْوَاجِدُ جَفَّفَهُ، وَإِلَّا بَيْعَ بَعْضُهُ لَتَجْفِيفِ الْبَاقِي،

هه روه که له (نهاية) و (مغنی) دا فره موویانه. (وَيَجُوزُ أَنْ يَلْتَقِطَ عَبْدًا لَا يُمَيِّزُ) دروسته:
کۆله یه کی وها هه لېگریته وه: که فامیده نه بو ی.

2- (وَيَلْتَقِطُ غَيْرَ الْحَيَوَانِ) هه روه ها دروسته: شتی تری جگه له ناژه لیش هه لېگریته وه، وه کو
پاره و جل و بهرگ و خوارده مه نی، ئینجا (فَإِنْ كَانَ يَسْرُعُ فَسَادُهُ) نه گهر شته هه لگیرایه وه که
له و شتانه بو: که زوو تیک ده چون و خراپ ده بون (كَهَرِيسَةٍ) وه که هه ریس و خوارده مه نیه
ته پره کانی تر، نه وه ی هه لگرتۆته وه سه رپشکه له نئوان دوو پیکادا:
یه که م: (فَإِنْ شَاءَ بَاعَهُ) نه گهر حه ز ده کا: ده یفرۆشی و (وَعَرَّفَهُ) له دوا ی فروشتنیش
ماوه ی سالتیک بانگه وازی بۆ فروشراوه که ده کا (لِيَتَمَلَّكَ ثَمَنَهُ) تا کو پاره که ی بکاته ملک
خوی نه گهر- له دوا ی سالتیک- خاوه نه که ی ده ست نه که وت.

دووه م: (وَإِنْ شَاءَ تَمَلَّكَهُ فِي الْحَالِ) نه گهر حه زیش ده کا: هه ر ئه و ده م ده ی کاته ملک
خوی و (وَأَكَلَهُ) ده یخوا، ئینجا- له دوا ی خواردنی- ماوه ی سالتیک بانگه وازی بۆ ده کا،
نرخه که شی- له تۆله- ده داته خاوه نه که ی، جیا وازی نیه: له بیابان، یان له ناوه دانیدا
دۆزی بییتی وه، هه روه که له (مغنی) دا فره موویه تی، به لام (وَقِيلَ) له فره مووده یه کی بی هیژدا:
(إِنْ وَجَدَهُ فِي عُمَرَانَ وَجَبَ الْبَيْعُ) نه گهر له ناوه دانیدا دۆزی بییتی وه، واجبه بیفرۆشی.
(وَإِنْ أُمِكنَ بَقَاؤُهُ بِعِلَاجٍ) نه گهر گونجا خوارده مه نیه که به چاره کردن بمیئیتی وه (كَرُطَبٍ
يَتَجَفَّفُ) وه کو خورما و تری یه کی وها: که ووشک بییتی وه، نه و کاته خواردنی دروست نیه،
به لکو (فَإِنْ كَانَتْ الْغِبْطَةُ فِي بَيْعِهِ) نه گهر قازانجی خاوه نه که ی له فروشتنی دا بوو (بَيْع)

ئەو ھەمووی دەفرۆشری و پارەکی بۆ خاوەنی ھەلەدەگیرئ (أَوْ فِي تَجْفِيهِ) یان ئەگەر قازانچ لە ووشکردنەویدا بوو (وَتَبَرَّعَ بِهِ الْوَاجِدُ) ئەو کەسەش کە دۆزیویەتیەو، یان کەسیکیتر بە خۆپایی ووشکی دەکردەو، ئەو کاتە (جَفَّفَهُ) ووشکی دەکاتەو. (وَالْأَمْرُ) بەلام ئەگەر هیچ کەسێک بە خۆپایی ووشکی نەکردەو، ئەو کاتە (بِيعَ بَعْضُهُ لِتَجْفِيهِ الْبَاقِي) بەشیکی لێدەفرۆشرئ، تاکو بەو پارەییە ئەویتر ووشک بکریتەو بە ووشکراوایی بۆ خاوەنەکی ھەلبگیرئ.

ئینجا لە ھەردوو حالەتدا واجبە: بانگەوازی بۆ بکا، جا ئەگەر ماوەی سالتیک بانگەوازی کردو خاوەنەکی دەست نەکەوت، ئەو کاتە دروستە پارەکە، یان خوار دەمەنیە وَمَنْ أَخَذَ لُقْطَةً لِلْحِفْظِ أَبَدًا فَهِيَ أَمَانَةٌ، فَإِنْ دَفَعَهَا إِلَى الْقَاضِي لَزِمَهُ الْقَبُولُ وَلَمْ يُوجِبِ الْأَكْثَرُونَ التَّعْرِيفَ وَالْحَالَةَ هَذِهِ، فَلَوْ قَصَدَ بَعْدَ ذَلِكَ خِيَانَةً لَمْ يَصِرْ ضَامِنًا فِالْأَصَحِّ، وَإِنْ أَخَذَهُ بِقَصْدِ الْخِيَانَةِ فَضَامِنٌ، وَلَيْسَ لَهُ بَعْدَهُ أَنْ يُعْرِفَ وَيَتَمَلَّكَ عَلَيَّ الْمَذْهَبِ، وَإِنْ أَخَذَ لِيُعْرِفَ وَيَتَمَلَّكَ فَأَمَانَةٌ مُدَّةُ التَّعْرِيفِ وَكَذَا بَعْدَهَا مَا لَمْ يَخْتَرْ التَّمَلُّكَ فِي الْأَصَحِّ،

ووشکراوەکە بکاتە ملکێ خۆی، یان بەردەوام بۆ خاوەنەکی ھەلبگیرئ، ھەروەک لە (حاشیة العوض) دا فرموویەتی.

(وَمَنْ أَخَذَ لُقْطَةً لِلْحِفْظِ أَبَدًا) ھەر کەسێک شتیکی ونبووی ھەلگرتەو، تاکو بەردەوام بۆ خاوەنەکی بیپاریزئ، واتە: مەبەستی نەبو: بیکاتە ملکێ خۆی (فَهِيَ أَمَانَةٌ بِيَدِهِ) ئەو کاتە شتەکە ئەمانەتیکە لە دەست ئەو کەسەدا، کەواتە: ئەگەر کەمتەرغەمی لە پاراستنی دا بکا، ئەو کاتە دەبیئتە زامین (فَإِنْ دَفَعَهَا إِلَى الْقَاضِي لَزِمَهُ الْقَبُولُ) جا ئەگەر شتەکی دایە دەست قازی، واجبە: قبولی بکاو لێی وەرگیرئ (وَلَمْ يُوجِبِ الْأَكْثَرُونَ التَّعْرِيفَ وَالْحَالَةَ هَذِهِ) لەو حالەتە بۆ پاراستن ھەلبگرتۆتەو، زۆرتری زانیان بانگەوازییان بە واجب دانەناو، بەلام فرموودە بەھێزو پشت پێبەستراو ئەمەییە: لەو حالەتەشدا واجبە: بانگەوازی بۆ بکری، ھەروەک لە زۆریە سەرچاوەکاندا فرموویانە.

(فَلَوْ قَصَدَ بَعْدَ ذَلِكَ خِيَانَةً) جا ئەگەر لە دوا ھەلگرتنەویدا بۆ پاراستن، ویستی خیانت لە شتەکا دا بکا، ئەو کاتەش (لَمْ يَصِرْ ضَامِنًا فِي الْأَصَحِّ) بە تەنھا مەبەستە نابیئتە زامین، لە فرموودە راستەدا، بەلکو ھەرکاتیک بە کردەو خیانتەتی کرد، دەبیئتە زامین.

(وَإِنْ أَخَذَهُ بِقَصْدِ الْخِيَانَةِ) ئەگەر-ھەر لە سەرەتاوە- بە مەبەستی خیانتەکردن شتەکی ھەلگرتەو، ئەو کاتە (فَضَامِنٌ) دەبیئتە زامین، کەوابو: (وَلَيْسَ لَهُ بَعْدَهُ) لە دوا ھەلگرتنەویدا بە مەبەستی خیانتەت، بۆی دروست نیە: (أَنْ يُعْرِفَ وَيَتَمَلَّكَ) بانگەوازی بۆ بکاو بیکاتە ملکێ خۆی (عَلَى الْمَذْهَبِ) لە سەر فرموودە پاستی مەزھەب، چونکە بەو

مه‌به‌سته بووه‌ته زه‌وت‌که‌ر، به‌لام له فهرمووده‌یه‌کی بی‌ه‌یزدا: بۆی دروسته: بانگه‌وازیی بۆ بکاو له دواى بانگه‌وازی بیکاته ملکى‌خۆی.

(وَإِنْ أَخَذَ لِيُعْرِفَ) ئەگەر-له سهره‌تاوه- به‌و مه‌به‌سته هه‌لیگرت‌وه: بانگه‌وازیی بۆ بکاو (وَيَتَمَلَّكَ) له دواى بانگه‌وازی بیکاته ملکى‌خۆی، ئەو کاته (فَأَمَانَةٌ مُدَّةُ التَّغْرِيفِ) له ماوه‌ی بانگه‌وازی‌دا شته‌که ئەمانه‌ته له لای (وَكَذَا بَعْدَهَا) هه‌روه‌ها له دواى ماوه‌ی بانگه‌وازی هه‌ر ئەمانه‌ته له لای (مَا لَمْ يَخْتَرِ التَّمَلُّكَ) مادام کردنه‌ ملکایه‌تیی هه‌لنه‌بژاردبێ، واته: هه‌ر کاتێک کردیه ملکى‌خۆی، ئەو کاته ده‌بیته زامین و تۆله‌ی ده‌که‌وێته سه‌ر (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده‌ی پاستردا.

وَيُعْرِفُ جِنْسَهَا وَصِفَتَهَا وَقَدْرَهَا وَعِفَاصَهَا وَوَكَائَهَا ثُمَّ يُعْرِفُهَا فِي الْأَسْوَاقِ وَأَبْوَابِ الْمَسَاجِدِ وَنَحْوِهَا سَنَةً عَلَى الْعَادَةِ: يُعْرِفُ أَوَّلًا كُلَّ يَوْمٍ طَرَفِي النَّهَارِ، ثُمَّ كُلَّ يَوْمٍ مَرَّةً، ثُمَّ كُلَّ أُسْبُوعٍ، ثُمَّ كُلَّ شَهْرٍ، وَلَا تَكْفِي سَنَةً مُتَفَرِّقَةً فِي الْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ تَكْفِي وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَذْكُرُ بَعْضُ أَوْصَافِهَا،

﴿چۆنیه‌تی بانگه‌وازیی شتی ونبوو﴾

(وَيُعْرِفُ) ئەو که‌سه‌ی شته‌که‌ی هه‌لگرت‌وته‌وه، سوننه‌ته بزانی (جِنْسَهَا) په‌گه‌زی شته‌که‌ چیه، هه‌م (وَصِفَتَهَا) جۆره‌که‌و (وَقَدْرَهَا) ئەندازه‌که‌ی (وَعِفَاصَهَا) کیسه‌که‌ی، واته: له ناو چیداوه‌و (وَوَكَائَهَا) زاریینه‌که‌ی چیه، له کام شوین دۆزیویه‌تیه‌وه.

(ثُمَّ يُعْرِفُهَا) ئینجا واجبه: بانگه‌وازیی بۆ بکا به‌خۆی، یان به‌جیگه‌یه‌کی‌خۆی (فِي الْأَسْوَاقِ) له بازاره‌کاندا (وَأَبْوَابِ الْمَسَاجِدِ) له ده‌رگه‌ی مزگه‌وته‌کاندا له‌و کاته‌ی خه‌لک له مزگه‌وت دینه‌ ده‌ره‌وه، به‌لام هه‌پامه: ده‌نگی زۆر به‌رز بکاته‌وه، یان له ناو مزگه‌وتدا بانگه‌وازیه‌که بکا، هه‌روه‌ک له (تحفة) و (نهاية)‌دا فهرموویه‌نه.

(وَنَحْوِهَا) هه‌م له‌م شوینانه‌ی وه‌ک بازارو مزگه‌وت خه‌لک لێیان کۆ ده‌بیته‌وه، بانگه‌وازیه‌که ده‌کا (سَنَةً عَلَى الْعَادَةِ) ماوه‌ی سالتیک به‌گوێهره‌ی عاده‌ت ﴿عَنْ زَيْدِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ اللَّقْطَةِ؟ فَقَالَ: إِعْرِفْ عِفَاصَهَا وَوَكَائَهَا ثُمَّ عَرَفْهَا سَنَةً، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا، وَإِلَّا فَشَأْنُكَ بِهَا﴾ رواه الشيخان، له‌باره‌ی شتی هه‌لگیرایه‌وه پێغه‌مبه‌ر ﷺ پرسیا‌ری لێ‌کرا؟ ئەویش فهرمووی: کیسه‌که‌و زاریینه‌که‌ی بزانه، ئینجا ماوه‌ی سالتیک بانگه‌وازیی بۆ بکه، جا ئەگەر خاوه‌نه‌که‌ی هات بیده‌وه، ئەگەر نه‌هات چی لێ‌ده‌که‌ی بیکه.

ئینجا بزانه: سه‌ره‌تای‌ساله‌که: له سه‌ره‌تای‌بانگه‌وازیه‌که‌وه ده‌ست پێ ده‌کا، به‌لام مه‌رج نیه: له هه‌موو کاته‌کانی سالتا بانگه‌وازی بکا، به‌لکو (يُعْرِفُ أَوَّلًا كُلَّ يَوْمٍ طَرَفِي النَّهَارِ) یه‌که‌مجار-تا هه‌فته‌یه‌ک- هه‌موو پۆژێک سبه‌ینه‌و ئیواران بانگه‌وازی ده‌کا (ثُمَّ كُلَّ يَوْمٍ مَرَّةً) ئینجا-تا هه‌فته‌یه‌کی‌تر- هه‌ر پۆژێک جارێک (ثُمَّ كُلَّ أُسْبُوعٍ) ئینجا هه‌ر

حهفته يهك جارتيك، تا هفت هفته ته واو ده بن (ثُمَّ كُلُّ شَهْرٍ ثِنجَا هَر مانگيك جاريك. به لام (وَلَا تَكْفِي سَنَةٌ مُتَفَرِّقَةٌ فِي الْأَصَحِّ) ساليكي ليك جياكراوه بهس نيه: وهك به دوانزه سالان ساليك ته واو بكا (قُلْتُ) نيمامي (النواي) ده فهرموي: (الْأَصَحُّ تَكْفِي وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به فهرموده ي پاستتر: ساليكي ليك جياكراوهش بهسه.

(وَيَذْكُرُ بَعْضُ أَوْصَافِهَا) سوننه ته: له بانگه وازيه كه دا هه نديك سيفه ته كانى شته كه بلي، به لام هه پامه: ته واوي سيفه ته كانى بلي، نه وهك دروزنيك بيكا ته ملكي خوي، نينجا بزانه: نه گهر له ماوه ي بانگه وازي دا - ماله لگروه كه مرد، نه و كاته ميراتگروه كه ي - له سهر بانگه وازيه كه ي وي - بانگه وازيه كه ته واو ده كا، هه روهك له زوربه ي سهرچاوه كاندا فهرمويانه.

وَلَا يَلْزَمُهُ مُؤْنَةُ التَّغْرِيفِ إِنْ أَخَذَ لِحِفْظٍ، بَلْ يُرْتَبُّهَا الْقَاضِي مِنْ بَيْتِ الْمَالِ أَوْ يَقْتَرِضُ عَلَى الْمَالِكِ، وَإِنْ أَخَذَ لَتَمْلُوكَ لَزِمَتْهُ، وَقِيلَ إِنْ لَمْ يَتَمَلَّكَ فَعَلَى الْمَالِكِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْحَقِيرَ لَا يُعْرِفُ سَنَةً بَلْ زَمَانًا يُظَنُّ أَنَّ فَاقِدَهُ يُعْرِضُ عَنْهُ غَالِبًا.

﴿ناگاداري﴾: نه گهر ماله لگروه كه له و باوه په دا بوو: نه گهر بانگه وازي بى بكا، سته مكارتيك شته هه لگرياه وه كه ي لئده ستيئي، نه و كاته هه پامه: بانگه وازي بكا، شته كه ش به نه مانته له لاي ده مي نيته وه، واته: دروست نيه له دواي ساليك بيكا ته ملكي خوي.

به لام (ابن الصباغ) فتواي داوه: نه گهر ده ترسا - به هوي بانگه وازيه كه - مالي خوي له بنه پر له ده ست بپوا، نه و كاته عوزي به ده سته كه بانگه وازي نه كاو هه م بوي دروسته له دواي ساليك بيكا ته ملكي خوي، هه روهك له زوربه ي سهرچاوه كاندا فهرمويانه.

جا نه گهر بى نوميده بوو: له ده سته كه وتني خاوه نه كه ي و - به فتواي (ابن الصباغ) په فتاري نه كرد - نه و كاته وهك مالي له ده سته چوو بپياري بى ده دري، هه روهك له سهره تاي نه م باسه دا پابراو له (الشرواني) دا فهرمويه تي.

(وَلَا يَلْزَمُهُ مُؤْنَةُ التَّغْرِيفِ) نه ركي بانگه وازيه كه له سهر ماله لگروه وه كه نيه (إِنْ أَخَذَ لِحِفْظٍ) نه گهر شته كه ي بى پاراستن هه لگرتبيته وه (بَلْ) به لكو له سهر خاوه نه كه يه تي، كه و ابو: (يُرْتَبُّهَا الْقَاضِي مِنْ بَيْتِ الْمَالِ) قازي له (بَيْتِ الْمَالِ) مه سره ي بانگه وازيه كه ده دا (أَوْ يَقْتَرِضُ عَلَى الْمَالِكِ) يان له سهر حيسابي خاوه نه كه ي مه سره ي بانگه وازيه كه له كه سيك قهرز ده كا، يان به شيكي لئده فريوشي، يان فهرمان ده داته ماله لگروه وه كه: تاكو مه سره فه كه بداو له خاوه نه كه ي وه ريگريته وه - واته: نه گهر قازي نه بو، نه و كاته ماله لگروه وه كه شاهيد ده گري: كه به مه به ستي وه رگرتنه وه، مه سره فه كه ده كا - هه روهك چهنه جار پابرا.

به لام (وَإِنْ أَخَذَ لَتَمْلُوكَ) نه گهر شته كه ي بى نه وه هه لگرتبيته وه: بيكا ته ملكي خوي، نه و كاته

(لَزِمَتْهُ) ئەرکی بانگه‌وازی‌که له سەر ماله‌لگره‌وه‌که‌یه، واته: هەرچه‌ند نه‌شیکاته ملکى خۆی و بشیداته‌وه خاوه‌نه‌که‌ی، نابێ ئەرکی بانگه‌وازی‌که‌ی لێ‌وه‌ربگرێته‌وه، به‌لام (وَقِيلَ إِنَّ لَمْ يَتَمَلَّكَ) له‌ فەرمووده‌یه‌کی بێ‌هێزدا: ئه‌گه‌ر نه‌یکاته ملکى خۆی، ئه‌و کاته (فَعَلَى الْمَالِكِ) ئه‌رکه‌که له‌ سەر خاوه‌نه‌که‌یه.

(وَالْأَصْحُ) به‌ فەرمووده‌ی پاستر (أَنَّ الْحَقِيرَ لَا يُعْرِفُ سَنَةً) شتى که‌م نرخ پێویست نیه سالتیک بانگه‌وازی بۆ بکری (بَلْ زَمْنَا يُظَنُّ أَنَّ فَاقدَهُ يُعْرِضُ عَنْهُ غَالِبًا) به‌لکو ماوه‌یه‌کی وه‌ها بانگه‌وازی بۆ ده‌کری: که‌ وا تێبگا خاوه‌نه‌که‌ی وازی لێ‌دینێ به‌ ئه‌غله‌بی، وه‌ک پێژیک، دوو پێژ، سێ پێژ.

(فَصَلِّ) إِذَا عَرَفَ سَنَةً لَمْ يَمْلِكْهَا حَتَّى يَخْتَارَهُ بِلَفْظٍ: كَتَمَلَّكَتُ، وَقِيلَ تَكْفِيَالْنِّيَّةُ، وَقِيلَ يَمْلِكُ بِمُضِيِّ السَّنَةِ، فَإِنْ تَمَلَّكَ فَظَهَرَ الْمَالِكُ وَاتَّفَقَا عَلَى رَدِّ عَيْنِهَا فَذَاكَ، وَإِنْ أَرَادَهَا الْمَالِكُ وَأَرَادَ الْمُتَلَقِّطُ الْعُدُولَ إِلَى بَدَلِهَا

﴿ نَاگا‌داری ﴾: ئه‌و گۆله‌که‌نمه‌ی له‌ په‌ریز وازی لێ‌ده‌هێندرێ، دروسته: هه‌لیبگرێته‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌نک و دانه‌ویله‌ی به‌ هۆی لافاو دێته‌ ناو زه‌ویه‌که‌ی ئه‌ویش ده‌بیته‌ ملکى خاوه‌ن زه‌ویه‌که‌، چونکه‌ به‌گۆیره‌ی عاده‌ت ئه‌و جۆره‌شتانه‌ وازیان لێ‌ده‌هێندرێ، هه‌روه‌ک له‌ (مغنی) دا فەرموویه‌تی.

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي بِهِ مَلِكُورْدَنِي شَتِه هه‌لیگیرایه‌وه‌که‌ ﴾

(إِذَا عَرَفَ سَنَةً) هه‌ر کاتیک سالتیک بانگه‌وازی بۆ شته‌ هه‌لیگیرایه‌وه‌که‌ کرد، یان که‌تر له‌ سالتیک ئه‌گه‌ر که‌م نرخ بوو، ئه‌وه (لَمْ يَمْلِكْهَا حَتَّى يَخْتَارَهُ بِلَفْظٍ) به‌ خودی بانگه‌وازی‌که‌ نابێته‌ ملکى‌بوی تا به‌ گۆتن ملکایه‌تی هه‌لده‌بژیڕی (ک) وه‌ک بلی: (تَمَلَّكَتُ) ئه‌م شته‌م کرده‌ ملکى‌خۆم (وَقِيلَ تَكْفِيَالْنِّيَّةُ) له‌ فەرمووده‌یه‌کی بێ‌هێزدا: نیه‌تی کردنه‌ ملکایه‌تی به‌سه‌ (وَقِيلَ يَمْلِكُ بِمُضِيِّ السَّنَةِ) له‌ فەرمووده‌یه‌کی‌تری بێ‌هێزدا به‌ ته‌واوبوونی ساله‌که‌ ده‌بیته‌ ملکى‌بوی.

﴿ نَاگا‌داری ﴾: ئه‌گه‌ر شته‌که‌ی کرده‌ ملکى‌خۆی و خاوه‌نه‌که‌شی ده‌ست نه‌که‌وت، ئه‌وه له‌ پێژی قیامه‌ت داوای ئه‌و شته‌ی لێ‌ناکری، هه‌روه‌ک له‌ (تحفة) و (نهاية) دا فەرموویانه، به‌لام هه‌ر کاتیک خاوه‌نه‌که‌ی ئاشکرا بوو، واجبه: بیداته‌وه، جا ئه‌گه‌ر پێش ئه‌وه‌ی بیکاته‌ ملکى خۆی، خاوه‌نه‌که‌ی ئاشکرا بوو، ئه‌و کاته ئەرکی‌گه‌پاندنه‌وه‌ی له‌ سەر خاوه‌نه‌که‌یه، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ دواى کردنه‌ ملک خاوه‌نه‌که‌ی ئاشکرا بوو، ئه‌و کاته ئەرکی‌گه‌پاندنه‌وه‌ی له‌ سەر ماله‌لگره‌وه‌که‌یه، هه‌روه‌ک له‌ (نهاية) و (مغنی) دا فەرموویانه.

(فَإِنْ تَمَلَّكَ فَظَهَرَ الْمَالِكُ) جا ئه‌گه‌ر کردیه‌ ملکى‌خۆی، ئینجا خاوه‌نه‌که‌ی ئاشکرا بوو

(وَأَتَّفَقَا عَلَى رَدِّ عَيْنِهَا) ههردوو کیش پښک که وتن خودی مال که بی خاوه نه که ی بگه پښدریته وه (فَذَاكَ) نه وه دیاره: خودی مال که ی - به گشت زیده بییه که وه - ده داته وه، به لام هه زیده بییه کی له دوی کردنه ملک لای جیا بویته وه: وهک شیرو خوری و بیچوو، نه وه گشتی بی مال له لگروه که ده مینیتته وه، ههروهک له زوری ی سرچاوه کانداهه رمویانه و، له چواره م پیگای نازده لای دوزراوه شدا پابرا، به لام نه گه له پیش کردنه ملک نه و زیده بیانه ی لای جیا بویته وه، نه و کاته نه و انیش له گه ل شته که دا بی خاوه نه که ی ده گه پښدریته وه، ههروهک له (تحفة) و (نهاية) دا هه رمویانه.

به لام (وَإِنْ أَرَادَ الْمَالِكُ) نه گه ر خاوه نه که خودی مال که ی خوی ده ویست و (وَأَرَادَ الْمُتَّقِطُ الْعُدُولَ إِلَى بَدَلِهَا) مال له لگروه که ش ده ویست له جیاتی مال که شتیک ی تری بداتی، نه و **أُجِيبَ الْمَالِكُ فَيُالِأَصَحَّ، وَإِنْ تَلَفَتْ غَرِمَ مِثْلُهَا أَوْ قِيمَتُهَا يَوْمَ التَّمْلُكِ، وَإِنْ نَقَصَتْ بَعِيْبٍ فَلَهُ أَخْذُهَا مَعَ الْأَرْضِ فَيُالِأَصَحَّ، وَإِذَا ادَّعَاهَا رَجُلٌ وَلَمْ يَصِفْهَا وَلَا بَيِّنَةً لَمْ تُدْفَعْ إِلَيْهِ، وَإِنْ وَصَفَهَا وَظَنَّ صِدْقَهُ جَازَ الدَّفْعُ إِلَيْهِ وَلَا يَجِبُ عَلَا الْمَذْهَبِ، فَإِنْ دَفَعَ فَأَقَامَ آخَرَ بَيِّنَةً بِهَا حُوِّلَتْ إِلَيْهِ، فَإِنْ تَلَفَتْ عِنْدَهُ فَلِصَاحِبِ الْبَيِّنَةِ تَضْمِينُ الْمُتَّقِطِ**

کاته (أُجِيبَ الْمَالِكُ فَيُالِأَصَحَّ) له هه رمووده ی پاستردا: وه لامی خاوه نه که ده دریته وه و قسه که ی جی به جی ده کری.

﴿ ناکاداری ﴾: نه گه ر خاوه نه که ی ناشکرا بوو، به لام شته که فروشرا بوو، نه وه نه گه ر فروشیاره که مانی په شیمانی هه بو، نه و کاته خاوه نه که ده توانی مامله ته که هه لېوه شینیتته وه خودی مال که ی خوی بباته وه، به لام نه گه ر فروشیاره که مانی په شیمانی نه بو، نه و کاته ناتوانی مامله ته که هه لېوه شینیتته وه، ههروهک له زوری ی سرچاوه کانداهه رمویانه، به لکو پاره ی شته فروشرا وه که ی وهرده گریته وه.

(وَإِنْ تَلَفَتْ) نه گه ر له دوی کردنه ملک شته که فه و تاو خاوه نه که شی ده رکه وت، نه و کاته (غَرِمَ مِثْلُهَا) وینه ی شته که - له توله - ده داته خاوه نه که ی (أَوْ قِيمَتُهَا يَوْمَ التَّمْلُكِ) یان نرخه که ی پوژی کردنه ملک - له توله - ده داته خاوه نه که ی.

(وَإِنْ نَقَصَتْ بَعِيْبٍ) نه گه ر له دوی کردنه ملک به هو ی عه بییک شته که که می کردبو، نه و کاته (فَلَهُ أَخْذُهَا مَعَ الْأَرْضِ) بی خاوه نه که ی دروسته: شته که وهریگریته وه، له گه ل توله ی عه بییه که ش (فی الأصَحَّ) له هه رمووده ی پاستردا، به لام له هه رمووده ی بی هیژدا: مانی توله ی نیه.

(وَإِذَا ادَّعَاهَا رَجُلٌ) هه ر کاتیک مرقفیک داوای شته که ی کردو گوتی هی منه. به لام (وَلَمْ

يَصِفُهَا) ناوَنیشانی نه گوتو (وَلَا بَيِّنَةٌ) هيچ شاهیدیشی نه بو-واته: دوو پیاو، یان پیاویک و دوو ئافرهت، یان پیاویک و هم سویندیش بخوا- له و حاله ته دا (لَمْ تُدْفَعْ إِلَيْهِ) دروست نیه: شته که ی بدریته وه، به لام (وَإِنْ وَصَفَهَا) نه گهر ناوَنیشانی گوتنو (وَلَمْ يَصِدْقَهُ) ماله لگروه که ش و تیکه یشت پاست ده کا، نه و کاته (جَازَ الدَّفْعُ إِلَيْهِ) دروسته شته که ی بداته وه، به لام (وَلَا يَجِبُ) واجب نابئ بیداته وه تا شاهدی دینئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر فرموده ی پاستی مه زه ب.

(فَإِنْ دَفَعَ) جا نه گهر به هوی ناوَنیشان گوتن شته که ی دایه که سیك (فَأَقَامَ آخَرَ بَيِّنَةً بِهَا) یه کیکی تریش شاهیدی هینا: که شته که ملکی خوی تی و می نه وی تر نیه، نه و کاته (حُوِّلَتْ إِلَيْهِ) له وی تر وهرده گیرته وه و ده دریته خاوه ن شاهیده که (فَإِنْ تَلَفَتْ عِنْدَهُ) جا نه گهر شته که له لای نه وی تر فه وتابو، نه و کاته (فَلصاحبُ البَيِّنَةِ تَضَمُّنُ الْمُلتَقِطِ) خاوه ن **وَالْمَدْفُوعِ إِلَيْهِ وَالْقَرَارُ عَلَيْهِ، قُلْتُ: لَا تَحِلُّ لِقَطْعَةِ الْحَرَمِ لِلتَّمْلُكِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَيَجِبُ تَعْرِيفُهَا قَطْعاً وَاللَّهُ أَعْلَمُ.**
(كِتَابُ اللَّقِيطِ)

إِلْتِقَاطُ الْمَنبُودِ فَرَضٌ كِفَايَةٌ، وَيَجِبُ الْإِشْهَادُ عَلَيْهِ فِالْأَصَحِّ، وَإِنَّمَا تَثْبُتُ وَلَايَةُ الْإِلْتِقَاطِ

شاهیده که مافی هیه: ماله لگروه که بکاته زامین و توله ی لی بستینئ، چونکه ناشکرا بوو نه و ته سلیم کردنه ی دروست نه بو، هم (وَالْمَدْفُوعِ إِلَيْهِ) بوی دروسته نه وی تریش بکاته زامین: که ماله که ی دراوه تی، چونکه نه ویش به ناهق مالی که سیکی تری بردوه (وَالْقَرَارُ عَلَيْهِ) له کوتایی کی شه که دا زامینیه که هر له سر نه وی تر جیگیر ده بی، چونکه له ده ست نه وی دا فه وتاوه.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فره موی: (لَا تَحِلُّ لِقَطْعَةِ الْحَرَمِ لِلتَّمْلُكِ) حه لال نیه هه لگرتنه وه ی شتی ونبوو له حه پهمی (مكة) دا، بوی نه وه ی بی کاته ملکی خوی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده ی پاست، که وابو: (وَيَجِبُ تَعْرِيفُهَا قَطْعاً) واجبه: به رده وام بانگه وازی بوی بکا، به فره موده یه کی براوه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، پیغه مبه ر عليه السلام ده فره موی: ﴿إِنَّ هَذَا الْبَلَدَ حَرَمُ اللَّهِ تَعَالَى لَا يَلْتَقِطُ لِقَطْعَةً إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا﴾ رواه الشيخان، نه م شاره خوا پیزی لی ناوه و حه پامی کردوه، نابئ که س شتی لی هه لگرتنه وه بوی نه وه ی بی کاته ملکی خوی، ته نها نه و که سه نه بی: که به رده وام بانگه وازی بوی ده کا.

ئینجا بزانه: ئیمامی (البلقینی) نه و فره موده یه ی هه لبراردوه: که حه پهمی (مدینة) ی پیروزیش وه کو (مكة) یه و یه کسانن، والله أعلم.

﴿ كِتَابُ اللَّقِيطِ: پهرتوکی مندا لی فریدراو ﴾

واته: له بهر نه بوونی ته رکي به ځيوکړدنی فېږدراښی، يان بيڙی بڼو له ترسان، يان له شهرمی خه لک فېږدراښی.

جا هر جوړيکیان بڼی، نه وه (إِلْتِقَاطُ الْمُنْبُودِ فَرَضُ كِفَايَةٍ) هه لگرتنه وهی مندالی فېږدراو، واجبه: به (فَرَضُ الْكِفَايَةِ)، واته: نه گه ریه کيک هه لیبگړيته وه، څیره که بڼو ځویه تی و گونا هیش له سر خه لکي تر لاده چي، ځوی گوره ده فهرموي: ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ هر که سيک ئاده ميزاديک له مردن پزگار بکا، وه که هه موو خه لکي پزگار کړدبي: وه هاپه. واته: چونکه به و کاره باشه گشت خه لکي له تاوان پزگار کړدوه.

(وَيَجِبُ الْإِشْهَادُ عَلَيْهِ) واجبه: هه لگړه وه که شاهيد بگړي له سر هه لگرتنه وهی منداله که (فی الْأَصَحِّ) له فهرموده ياستردا (وَأِنَّمَا تَثْبُتُ وَلَايَةُ الْإِلْتِقَاطِ) سه رپه رشتکاريه تی هه لگرتنه وه، لِمُكَلِّفٍ حُرٍّ مُسْلِمٍ عَدْلٍ رَشِيدٍ، وَلَوْ اِلْتَقَطَ عَبْدٌ بِغَيْرِ اِذْنِ سَيِّدِهِ اُنْتَزَعَ مِنْهُ، فَإِنْ عَلِمَهُ فَأَقْرَهُ عِنْدَهُ اَوْ اِلْتَقَطَ بِاِذْنِهِ فَالسَّيِّدُ الْمُلْتَقِطُ، وَلَوْ اِلْتَقَطَ صَبِيٌّ اَوْ فَاسِقٌ اَوْ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ اَوْ كَافِرٌ مُسْلِمًا اُنْتَزَعَ مِنْهُ، وَلَوْ اِزْدَحَمَ اِثْنَانِ عَلَى اخْذِهِ جَعَلَهُ الْحَاكِمُ عِنْدَ مَنْ يَرَاهُ مِنْهُمَا اَوْ مِنْ غَيْرِهِمَا، وَإِنْ سَبَقَ وَاحِدٌ فَالْتَقَطَهُ مَنِ الْآخَرُ مِنْ مُزَاحَمَتِهِ، وَإِنْ اِلْتَقَطَاهُ مَعًا وَهُمَا أَهْلٌ: فَلَا صَحَّ أَنَّهُ يُقَدَّمُ غَنِيٌّ

واته: به ځيوکړدنی منداله هه لگړه وه که جيگړ ده بڼی: ته نها (لِمُكَلِّفٍ) بڼو که سيکی وه ها داوالیکړای شهرع بڼی، واته: بالغو عاقل بڼی، هم (حُرٍّ) نازاد بڼو (مُسْلِمٍ) موسولمان بڼو (عَدْلٍ) دادپه روهر بڼو (رَشِيدٍ) قه ده غه ی ده ستکاري ملک و مالی له سر نه بڼی. (وَلَوْ اِلْتَقَطَ عَبْدٌ بِغَيْرِ اِذْنِ سَيِّدِهِ) نه گه ر کږيله يه که بڼی ئيزنی گه وره که ی مندالیکی هه لگرتنه وه (اُنْتَزَعَ مِنْهُ) ده بی منداله که ی لئو وه ريگړيته وه (فَإِنْ عَلِمَهُ) جا نه گه ر گه وره که ی زانی کږيله که ی مندالیکی هه لگرتنه وه (فَأَقْرَهُ عِنْدَهُ) منداله که شی له ده ستي کږيله که دا ميشته وه (اَوْ اِلْتَقَطَ بِاِذْنِهِ) يان کږيله که به ئيزنی گه وره که ی هه ليگرتنه وه، له هه ردوو حاله تا (فَالسَّيِّدُ الْمُلْتَقِطُ) هر که وره که به هه لگړه وه داده ندری و کږيله که ش جيگړيه تی بڼو خرمه تکر دنی منداله که.

(و) هه روها (لَوْ اِلْتَقَطَ صَبِيٌّ) نه گه ر مندالیک، يان شيتيک مندالیکی فېږدراوی هه لگرتنه وه (اَوْ فَاسِقٌ) يان فاسقيک (اَوْ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ) يان قه ده غه له سر داندراویک مندالیکی هه لگرتنه وه (اَوْ كَافِرٌ مُسْلِمًا) يان کافريک مندالیکی موسولمانی هه لگرتنه وه، نه وه (اُنْتَزَعَ مِنْهُ) واجبه له لایه ن دادوهره وه منداله که - له هر يه کيک له وانه - وه ريگړيته وه، چونکه هيچيان - له شهرعدا - له وانه نين مندال به ځيو بکن.

(وَلَوْ اَزْدَحَمَ اِثْنَانِ عَلٰى اَخْذِهِ) نه گهر دوو که س-پیش هه لگرتنه وه- بووه پاله په سته یان: له سهر وه رگرتنې مندالیک، واته: هه ردوویکیان ده یانگوت: من وه ری ده گرمو به خوی دی ده که م، نه و کاته (جَعَلَهُ الْحَاكِمُ عِنْدَ مَنْ يَرَاهُ مِنْهُمَا) دادوهر به بۆچوونی خوی له لای په کیك-له و دووانه- دایده نئ (أَوْ مِنْ غَيْرِهِمَا) یان له لای په کیکی تری-جگه له و دووانه- دایده نئ، به لام (وَإِنْ سَبَقَ وَاحِدٌ فَالْتَقَطَهُ) نه گهر په کیك پیش که وت و منداله که ی هه لگرتنه وه، نه و کاته (مَنْعَ الْآخَرُ مِنْ مُزَاحَمَتِهِ) نه وی تر قه ده غه ده کری: له پاله په سته ی پیشکه وتووه که، چونکه مافه که بۆ وی جیگیر بووه، که واته: نه گهر پیش هه موویان له لای پاوه ستابو به لام هه لینه گرتبۆوه، نه و کاته مانی نیه.

(وَإِنْ التَّقَطَّاهُ مَعًا) نه گهر هه ردووک به په که وه هه لیانگرتنه وه و (وَهُمَا أَهْلٌ) هه ردوویکیان له وانه بون: هه لگرتنه وه یان دروست بئ (فَالْأَصَحُّ) به هه رمووده ی پاستر (أَنَّهُ يُقَدِّمُ غَنِيٌّ عَلَى فَقِيرٍ وَعَدْلٌ عَلَمَسْتُورٍ، فَإِنْ اسْتَوَيَا أَقْرَعٌ، وَإِذَا وَجَدَ بَلَدِيَّ لَقِيطًا بِلَدٍ فَلَيْسَ لَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَادِيَةٍ، وَالْأَصَحُّ أَنْ لَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ، وَأَنَّ لِلْغَرِيبِ إِذَا التَّقَطَّ بِلَدٍ أَنْ يَنْقُلَهُ إِلَى بَلَدِهِ، وَإِنْ وَجَدَهُ بِبَادِيَةٍ فَلَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَلَدٍ، وَإِنْ وَجَدَهُ بَدَوِيٍّ بِلَدٍ فَكَالْحَضَرِيِّ، أَوْ بِبَادِيَةٍ أَقَرَّ بَيْدِهِ، وَقِيلَ إِنْ كَانُوا يَنْتَقِلُونَ لِلتَّجْعَةِ لَمْ يَقَرَّ، وَنَفَقَتُهُ فِي مَالِهِ الْعَامِّ: كَوَفِّ عَلَى اللَّقَطَاءِ، أَوِ الْخَاصِّ: وَهُوَ

عَلَى فَقِيرٍ) ده وله مه نده که یان وه پیش هه ژاره که دیخړئ، هه م (وَعَدْلٌ عَلَى مَسْتُورٍ) داپه روه ره که یان وه پیش نه وه یان دیخړئ که حالی ثایینی داپو شراوه.

(فَإِنْ اسْتَوَيَا) جا نه گهر له گشت سیفه ته کان په کسان بون، نه و کاته (أَقْرَعٌ) پشکه له نیوانیاندا ده کری: بۆ کامه یان ده رچوو، له لای نه ویان داده ندري.

(وَإِذَا وَجَدَ بَلَدِيَّ لَقِيطًا بِلَدٍ) هه ر کاتیک شارستانیه ک مندالیک هه لگرتنه وه: له شاریک، یان له گوندیک (فَلَيْسَ لَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَادِيَةٍ) بۆی دروست نیه: منداله که بگوازیته وه بۆ نه و ده شت و لادیانه ی زانستی ثایینیان تی دا نیه و ژانیان خوش نیه.

به لام (وَالْأَصَحُّ) به هه رمووده ی پاستر: (أَنَّ لَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ) بۆی دروسته: له و شاره بیگوازیته وه بۆ شاریکی تر.

(وَأَنَّ لِلْغَرِيبِ إِذَا التَّقَطَّ بِلَدٍ) هه ر به هه رمووده ی پاستر: مروفی نامۆ هه ر کاتیک له شاریکی تر جگه له شاری خوی هه لیبگریته وه، بۆی دروسته (أَنْ يَنْقُلَهُ إِلَى بَلَدِهِ) منداله که بگوازیته وه بۆ شاره که ی خوی.

(وَ) هه روه ها (إِنْ وَجَدَهُ بِبَادِيَةٍ) نه گهر له ده شت و لادی هه لیگرتنه وه، نه و کاته ش (فَلَهُ نَقْلُهُ إِلَى بَلَدٍ) بۆی دروسته: بیگوازیته وه بۆ ناو شاریک.

(وَإِنْ وَجَدَهُ بَدَوِيٍّ بِلَدٍ) نه گهر لادی بی، واته: دانیشتوی ده شت و لادی له ناو

شاردا مندالکی هه لگرتیه وه، نه وهش (فَكَالْحَضَرِيُّ) وهك شارستانییه، واته: نه گهر له شاردا نیشته جی بی، نه وه منداله که ی له دهستدا دهیلدریته وه، نه گهر نا: دروست نیه بیگوانیته وه بۆ شوینیکی وه ها: که ژیا نی خوش نه بی و زانستی ئایینی تی دا نه بی، به لام (أَوْ بِيَادِيَّةٍ) نه گهر له دهشت و لادی منداله که ی هه لگرتیه وه، نه و کاته (أَقْرَبِيَّةٍ) هه ره له وی له دهستدا دهیلدریته وه.

(وَقِيلَ) له فره مووده یه کی بی هیژدا: (إِنْ كَانُوا يَنْتَقِلُونَ لِلنُّجْعَةِ لَمْ يُقَرَّ) نه گهر بۆ له وه پاندنی نازه له کانیان به م لاو به و لادا ده گهران، نه و کاته له دهستدا ناهیلدریته وه.

(وَنَفَقَتُهُ) نه رکی به خپوکردنی منداله هه لگرایه وه که (فِي مَالِهِ الْعَامِّ) له ماله گشتیه که ی ده درئ: (كَوَفَّرَ عَلَى الْقَطَاءِ) وهك نه و ماله ی وه قف کراوه ته سه ر منداله هه لگرایه وه کان و وه سی ت بۆ نه وان (أَوِ الْخَاصِّ) یان له ماله تاییه تیه که یه تی (وَهُوَ) ماله تاییه تی ما اخْتَصَّ بِهِ: كَثِيبٌ مَلْفُوفَةٌ عَلَيْهِ وَمَفْرُوشَةٌ تَحْتَهُ وَمَا فِجْبِيهِ مِنْ دَرَاهِمٍ وَغَيْرِهَا وَمَهْدِهِ وَدَنَانِيرَ مَنْشُورَةٍ فَوْقَهُ وَتَحْتَهُ، وَإِنْ وُجِدَ فِي دَارٍ فَهِيَ لَهُ، وَلَيْسَ لَهُ مَالٌ مَدْفُونٌ تَحْتَهُ وَكَذَا ثِيَابٌ وَأَمْتِعَةٌ مَوْضُوعَةٌ بِقُرْبِهِ فِالْأَصَحِّ، فَإِنْ لَمْ يُعْرِفْ لَهُ مَالٌ فَلَا ظَهْرَ أَنَّهُ يُنْفِقُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَامَ الْمُسْلِمُونَ بِكَفَايَتِهِ قَرْضًا، وَفَقُولُ نَفَقَةً، وَلِلْمُلْتَقِطِ الْإِسْتِفْلَالُ بِحِفْظِ مَالِهِ فِالْأَصَحِّ، وَلَا يُنْفِقُ عَلَيْهِ مِنْهُ إِلَّا بِإِذْنِ الْقَاضِي قَطْعًا.

(ما اخْتَصَّ بِهِ) نه وه یه تاییه ت به خوی بی: (كَثِيبٌ مَلْفُوفَةٌ عَلَيْهِ) وهك نه و جلانه ی لئی پیچراون و (وَمَفْرُوشَةٌ تَحْتَهُ) نه وانه ی له ژیری پاخستراون، هه م (وَمَا فِي جِبِيهِ مِنْ دَرَاهِمٍ وَغَيْرِهَا) نه و ماله ی له به رك و باخه لی داندراوه: وهك پاره و ژپو زیو، هه م (وَمَهْدِهِ) نه و ماله ی له بیشکه ی داندراوه - نه گهر به بیشکه وه فپی درا بی - و هه م (وَدَنَانِيرَ مَنْشُورَةٍ فَوْقَهُ وَتَحْتَهُ) نه و پاره و ژپره ی له سه ری بلاو کراوه، یان له ژیری بلاو کراوه.

(وَلِنْ وُجِدَ فِي دَارٍ) نه گهر منداله که - به ته نها - له خانوویکی وه هادا دۆزراوه: که هیه خاوه نیکی نه ده ناسرا، نه و کاته (فَهِيَ لَهُ) خانووه که ملکی منداله که یه، چونکه له دهستی نه و دایه، که واته: دوکانی بی خاوه ن و خیمه و باغی بی خاوه نیش هه مان برپاری خانووی بۆ ده درئ (وَلَيْسَ لَهُ مَالٌ مَدْفُونٌ تَحْتَهُ) به لام نه و ماله ی له ژیر منداله که دا شار دراوه ته وه، ملکی منداله که نیه، نه گهر شوینه که ملکی وی نه بی، به لام نه گهر شوینه که ملکی وی بی، نه و کاته ماله شار دراوه که ش هه ر ملکی نه وه، هه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فره موویانه.

(وَكَذَا ثِيَابٌ وَأَمْتِعَةٌ مَوْضُوعَةٌ بِقُرْبِهِ) هه روه ها نه و جل و که لوپه له ی له نزیک منداله که داندراون نه وانه ش ملکی نه و نین (فِي الْأَصَحِّ) له فره مووده ی پاستردا.

(فَإِنْ لَمْ يُعْرِفْ لَهُ مَالٌ) جا نه گهر منداله فره یدراوه که هیه ماله کی گشتی و تاییه تی

نەبو، ئەو کاتە (قَالَظَهُ) بە فرمودەى بەهیزتر: (أَنَّهُ يُنْفِقُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْتِ الْمَالِ) له (بَيْتُ الْمَالِ) بەخێو دەکړی.

(فَإِنْ لَمْ يَكُنْ) جا ئەگەر (بَيْتُ الْمَالِ) نەبو، ئەو کاتە (قَامَ الْمُسْلِمُونَ بِكِفَايَتِهِ قَرْضًا) واجبه: موسولمانە دەوله مەنده کان بە قەرز ئەندازەى بەخێوکردنى بدەن، واتە: هەر کاتیک مندالە که مالی پەیدا بوو، لایى وەریگرنەوه، هەروەك له (تحفة) و (مغنى) دا فرموویانە (وَفِي قَوْلٍ نَفَقَةٍ) له فرمودەیه کدا: واجبه به خۆپایى بهخێوى بکەن و نابێ لایى وەریگرنەوه.

(وَلَمَّا لَقِيَ الْإِسْتِقْلَالَ بِحِفْظِ مَالِهِ) بۆ هەلگره وه که دروسته: سەربه خۆ مالی مندالە که بپاریزی (فِي الْأَصَحِّ) له فرمودەى راستردا، بەلام (وَلَا يُنْفِقُ عَلَيْهِ مِنْهُ) نابێ له مالی مندالە فریادراوه که: مندالە که بهخێو بکا (إِلَّا بِإِذْنِ الْقَاضِي قَطْعًا) تەنها به ئیزنى قازى (فَصُلِّ) إِذَا وَجِدَ لَقِيَطٌ بِدَارِ الْإِسْلَامِ وَفِيهَا أَهْلٌ ذِمَّةٌ أَوْ بِدَارٍ فَتَحُوها وَأَقْرُوها بِبِدِّ كُفَّارٍ صُلْحًا أَوْ بَعْدَ مَلِكِهَا بِجَزِيَّةٍ وَفِيهَا مُسْلِمٌ حُكْمٌ بِإِسْلَامِ اللَّقِيَطِ، وَإِنْ وَجِدَ بِدَارِ كُفَّارٍ فَكَافِرٌ إِنْ لَمْ يَسْكُنْهَا مُسْلِمٌ، وَإِنْ سَكَنَهَا مُسْلِمٌ كَأَسِيرٍ وَتَاجِرٍ فَمُسْلِمٌ فَإِلَّا صَحَّ، وَمَنْ حُكِمَ بِإِسْلَامِهِ بِالْأَدَارِ فَأَقَامَ ذِمِّيٌّ بِنَسَبِهِ لِحَقِّهِ وَتَبِعَهُ فِي الْكُفْرِ،

دروسته، به فرموده یه کی برپایه وه، جا ئەگەر نه گونجا ئیزنى قازى وەریگری، یان قازى نەبو، ئەو کاتە شاھید دەگری و بە مالە که ی وی بهخێوى دەکا، هەروەك له زۆریه سەرچاوه کاندای فرموویانە.

﴿فَصُلِّ: لَهُ بَأْسَى مُسُولْمَانِي وَكَافَرِي مُنْدَالٍ﴾

بزانە: به یه کیک له م سێ پێگایانە برپاری موسولمانیون بۆ مندال دەدری: یه که م: (إِذَا وَجِدَ لَقِيَطٌ بِدَارِ الْإِسْلَامِ) هەر کاتیک مندالیک فریادرا و دۆزرایه وه له خانەى ئیسلامداو (وَفِيهَا أَهْلٌ ذِمَّةٌ) کافره کانی پهیمان له ئەستۆش له و خانەیه دا نیشته جی بون (أَوْ بِدَارٍ فَتَحُوها) یان له شوینیکی وه هادا دۆزرایه وه: که موسولمانان پزگاریان کردبێ و (وَأَقْرُوها بِبِدِّ كُفَّارٍ) هەر له دەست کافره کانییدا هیشتبیتیان وه (صُلْحًا) جا له پووی پیکهاتنه وه شوینه که هیشترا بیتنه وه (أَوْ بَعْدَ مَلِكِهَا بِجَزِيَّةٍ) یان له دواى کردنه ملکى ئیسلام، کافره کان به سه رانه هیشترا بنه وه (وَفِيهَا مُسْلِمٌ) ئەو شوینه ش-له گشت حاله ته کاندای- موسولمانیکى تی دا بوو و ده گونجا مندالە که له نه ژادی ئەو موسولمانه بێ، ئەو له گشت مه سه له کاندای (حُكْمٌ بِإِسْلَامِ اللَّقِيَطِ) برپار به ئیسلامیه تی مندالە فریادراوه که ده دری.

بەلام (وَإِنْ وَجِدَ بِدَارِ كُفَّارٍ) ئەگەر مندالە که له خانەى کافره کاندای دۆزرایه وه، ئەو کاتە (فَكَافِرٌ)

مندالەکه به کافر داده ندری (إِنْ لَمْ يَسْكُنْهَا مُسْلِمٌ) نه گەر هیچ موسولمانیک له و خانه یه دا نیشته جی نه بی.

به لام (وَإِنْ سَكَنَهَا مُسْلِمٌ) نه گەر له خانه ی کافره کاند موسولمانیک نیشته جی بوو و ده شگونجا مندالەکه له نه ژادی وی بی: (كَاسِيرٍ) وه کو دیل، هم (وَتَاجِرٍ) بازرگان، نه و کاته (فَمُسْلِمٌ) مندالەکه به موسولمان داده ندری (فِي الْأَصْح) له فهرموده ی راستردا.

(وَمَنْ حُكِمَ بِإِسْلَامِهِ بِالْأَرْ) هر که سیک-به هۆی خانه ی پابردوو- برپاری ئیسلامه تی بۆ درابن، ئینجا (فَأَقَامَ ذِمِّيَّ بَيْنَةَ بَنَسِيهِ) کافرکی په یمان له نه ستر شاهیدی هینان: که نه مندالەکه له نه ژادی خۆیه تی. نه و کاته (لَحَقَهُ) مندالەکه ده بیته مندالی کافره که، هم (وَتَبِعَهُ فِي الْكُفْرِ) له کوفریشدا شوین کافره که ده که وی، واته: برپاری کافر یی بۆ ده ندری و برپاری ئیسلامیه تی لاده چی، چونکه شاهیده کان له برپاره که به هیژترن، که وابو: جیاوازی نه **وَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى الدَّعْوَى فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يَتَّبِعُهُ فِي الْكُفْرِ، وَيُحْكَمُ بِإِسْلَامِ الصَّبِيِّ بِجِهَتَيْنِ أُخْرَيْنِ لَا تُفَرِّضَانِ فِي لَقِيْطٍ: إِحْدَاهُمَا: أَلْوَلَادَةُ فَإِذَا كَانَ أَحَدُ أَبَوَيْهِ مُسْلِمًا وَقَتَ الْعُلُوقِ فَهُوَ مُسْلِمٌ، فَإِنْ بَلَغَ وَوَصَفَ كُفْرًا فَمُرْتَدٌّ،**

شاهیده کان: دوو پیاوی دادپه روه ر بن، یان چوار ئافره ت بن و شاهیدی بده ن: نه مندالەکه له ژنی کافره که بوه. هه روه که له (الشبرا ملسی) دا فهرمودیه تی.

به لام (وَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى الدَّعْوَى) نه گەر کافره که ته نها داوا ی مندالەکه فریدراوه که ی کردو گوتی: کوپی منه. هیچ به لگه شی نه بو، نه وه ده بیته کوپی خۆی، به لام (فَالْمَذْهَبُ) به فهرموده ی پاستی مه زه ب: (أَنَّهُ لَا يَتَّبِعُهُ فِي الْكُفْرِ) مندالەکه له کافر یی دا شوین کافره که ناکه وی، واته: مندالەکه به کافر داناندری، چونکه -به هۆی نه و داوا یه- برپاری ئیسلامیه تی هه لئاوه شیته وه، ئینجا هه رچه ند-به و داوا یه- مندالەکه ده بیته کوپی کافره که، به لام نابن مندالەکه له لای کافره که دابندر ی، به لکو-تا بلو غی ده بی- له لای موسولمانیکی نه مین داده ندری، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاند پوون کراوه ته وه.

دوه م و، سنی یه م: (وَيُحْكَمُ بِإِسْلَامِ الصَّبِيِّ) برپار به ئیسلامیه تی مندال ده ندری (بِجِهَتَيْنِ أُخْرَيْنِ) به دوو پێگای تر: که (لَا تُفَرِّضَانِ فِي لَقِيْطٍ) له مندالی فریدراودا په چاو ناکرین، به لکو به بۆنه ی باسی ئیسلامه تی لیڤه دا گوتراو ن:

(إِحْدَاهُمَا: أَلْوَلَادَةُ) پێگه ی یه که میان: به هۆی له دایکبوونه، که وابو: (فَإِذَا كَانَ أَحَدُ أَبَوَيْهِ مُسْلِمًا) هه ر کاتیک له دایک و باوک که کانی مندالەکه یه کیکیان موسولمان بۆ (وَقَتَ الْعُلُوقِ) له و کاته ی که تۆری مندالەکه له مندال دانه ی دایکی دا جیگیر بووه (فَهُوَ مُسْلِمٌ) نه و مندالەش-به پابه ندی موسولمانه که- به موسولمان داده ندری، به (إجماع) ی زانا یانی ئیسلام وه م

ئايەتەكەىداھاتوو، لەو موسولماننبوونەشدا: جياوازی دايكو باوكىخۆى و داپىرەو باپىرەو بە سەرەو تىرىش نىيە، بەو مەرجەى بەشپۆەيەكى وەھا: نەژادى بدريتە پال يەككىيان كە نەژادەكەى بەويەو و بناسرى و نەژادەكە مىراتى پى وەربگىرى.

كەوابو: ھەر كەسك نەژادى بگاتە باوكىكى موسولمان، يان دايكىكى موسولمان، يان داپىرەيەكى موسولمان، يان باپىرەيەكى موسولمان، يان ھەر موسولمانىكى بە سەرەو تىرىش كە بەويەو و بناسرى، ئەو كەسە بە موسولمان دادەندى، ھەرچەند لە دواى بلۆغبوونىش شادەى نەھىنايى، يان لە باوك و دايكە نزىكەكانىشى يەكك وەرگەرايى و بويىتە كافر، ھەرەك لە (تحفة المريد) و لە زۆربەى سەرچاوەكاندا فرمويانە (فَإِنْ بَلَغَ) جا ئەگەر ئەو مندالە بلۆغى بوو و (وَوَصَفَ كُفْرًا) لە دواى بلۆغبوونى كوفرىكى كرد، ئەو كاتە (فَمُرْتَدُّ) وەرگەراوەو بە كافىبوو دادەندى.

وَلَوْ عَلِقَ بَيْنَ كَافِرَيْنِ ثُمَّ أَسْلَمَ أَحَدُهُمَا حُكْمَ بِإِسْلَامِهِ، فَإِنْ بَلَغَ وَوَصَفَ كُفْرًا فَمُرْتَدُّ، وَفِي قَوْلِ كَافِرٍ أَصْلِيٍّ، الثَّانِيَةُ: إِذَا سَبَى مُسْلِمٌ طِفْلاً تَبَعَ السَّابِي فِي الْإِسْلَامِ

(وَلَوْ عَلِقَ بَيْنَ كَافِرَيْنِ) ئەگەر تۆوى مندالەكە لە نىوان دايكو باوكىكى كافر- لە مندالەكەى دايكىدا- جىگىر بوو (ثُمَّ أَسْلَمَ أَحَدُهُمَا) ئىنجا لە دايكو باوكى خۆى، يان لە تىرەى بە سەرەو تىرى، يەككىيان موسولمان بوو پىش بلۆغبوونى مندالەكە، ئەو كاتەش (حُكْمَ بِإِسْلَامِهِ) بپيار بە ئىسلامىيەتى مندالەكە دەدى بە پابەندىيەتى ئەو موسولماننبووە، جياوازی نىيە- لە كاتى موسولماننبوونى يەكك لە باوك و باپىرەكانى، يان لە دايكو داپىرەكانى- مندالەكە: ھەر لە زگىدايىدايى، يان لە دايك بويى و بلۆغى نەبويى، خواى گەورە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ ئەوانەى ئيمانىيان ھىناو و وچەكانىشيان بە ھۆى ئيمان شوپىيان كەوتون، لە بەھەشتدا وەچەكانيان بە ھۆى ئيمانى ئەوان دەگەيىنەو ئەوان.

(فَإِنْ بَلَغَ) جا ئەگەر ئەو جۆرە مندالەش بلۆغى بوو و (وَوَصَفَ كُفْرًا) لە دواى بلۆغبوونى كوفرىكى كرد (فَمُرْتَدُّ) ئەو ەش بە كافىبوو دادەندى (وَفِي قَوْلِ كَافِرٍ أَصْلِيٍّ) لە فەرمودەيەكى بى ھىزدا: بە كافى بىنچىنەيى دادەندى.

ئىنجا بزانە: شىتتى كافریش وەكو مندال- بە موسولماننبوونى يەكك لە باوك و باپىرانى- بپيارى ئىسلامىيەتى بۆ دەدى، بەلام مەرقى بالغ و عاقل لە كافىبوون و لە موسولماننبووندا سەرىخۆيە، ھەرەك لە زۆربەى سەرچاوەكاندا پوون كراوەتەو.

﴿ئاگادارى﴾: ئەگەر پياويكى موسولمان زىنا لەگەڵ ئافەرەتتىكى كافر بكاو لەو زىنايە مندالتيكى بى، ئەو مندالەكە- بە پابەندى دايكە كافرەكەى- بە كافر دادەندى، چونكە بە ھۆى زىنا نەژاد پەيدا نابى و مندالەكە نەژادى ناچىتە سەر موسولمانە زىناكەرەكە

ههروهك له (نهاية) و (مغنى) دا فهرموويانه، بهلام نهگه- به پېچه وانه وه- كافرېك زينا له گهال ئافره تېكى موسولمان بكاو له و زينا به مندا لېكى بېي، نه و كاته- به پابه ندى دايكه موسولمانه كه- مندا له كه به موسولمان داده ندرئ، چونكه نه ژادى ده چيته وه سر دايكى و ناچيته وه سر كافره زينا كه ره كه، ههروهك له (ميراث) دا پوون كراوه ته وه.

ئينجا بزانه: جيماع كردنى به هه له وهكو جيماع كردنى به ماره بېينه، واته: نه ژادى پي دروست ده بېي، چونكه هه پام نيه، ههروهك له باسى ماره بېي و (عده) دا پوونى ده كه ينه وه، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.**

(الثَّانِيَّةُ) رېگه دوهو- كه سئ به ميني باسه كه به- بۆ بېيارى ئيسلامه تى مندا ل: (إِذَا سَبَى مُسْلِمٌ طِفْلاً) هه كاتي ك موسولمانيك له جهنگى كافراندا مندا لېكى كافران بگرئ، نه و مندا له (تَبَعَ السَّابِي فِي الْإِسْلَامِ) شوين مندا لگره كه ده كه وي له ئيسلامه تى دا، واته: بېيارى **إِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ أَحَدٌ أَبَوَيْهِ، وَلَوْ سَبَاهُ ذِمِّيٌّ لَمْ يُحْكَمْ بِإِسْلَامِهِ فَيُأْصَحَّ، وَلَا يَصِحُّ إِسْلَامُ صَبِيٍّ مُمَيَّنٍ إِنْ تَقَالَا عَلَى الصَّحِيحِ، (فَصَلِّ) إِذَا لَمْ يُقَرَّرِ اللَّفِيطُ بِرَقٍّ فَهُوَ حُرٌّ إِلَّا أَنْ يَقِيمَ أَحَدٌ بَيْنَهُ بَرِّقَهُ، وَإِنْ أَقَرَّ بِهِ لِشَخْصٍ فَصَدَّقَهُ قَبْلَ أَنْ لَمْ يَسْبِقْ إِقْرَارَ بَحْرِيَّةٍ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يَشْتَرُطُ أَنْ لَا يَسْبِقَ تَصَرُّفٌ يَقْتَضِي**

ئيسلامه تى بۆ ده ندرئ (إِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ أَحَدٌ أَبَوَيْهِ) به و ماره بېي به كيك له دايكو باوكى مندا له كه له گهالى به ديل نه گيرابن، بهلام (وَلَوْ سَبَاهُ ذِمِّيٌّ) نهگه كافرېكى په يمان له نه ستو مندا لېكى كافران به ديل بگرئ (لَمْ يُحْكَمْ بِإِسْلَامِهِ) بېيارى ئيسلامه تى بۆ مندا له كه نادرئ (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ي پاستردا.

(وَلَا يَصِحُّ إِسْلَامُ صَبِيٍّ مُمَيَّنٍ إِنْ تَقَالَا) موسولمانبوونى مندا لى فاميده سه ره خۆ دروست نابي كه پابه ندى دايكيكى، يان باوكيكي موسولمانى نه بېي (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فهرمووده ي پاست، ههروهك نهگه كافرېش بېي، بېيارى كافرېوونى له سر نادرئ.

﴿**نَاكَادَارِي**﴾: له فهرمووده يه كى تر دا: موسولمانبوونى مندا لى فاميده دروست ده بېي، كومه له زانايه كيش يارمه تى نه م فهرمووده يان داوه، ههروهك له زۆربه ي سه رچاوه كاندا فهرموويانه، هم له مه زه بېي ئيمامى (حنفى) شدا موسولمانبوونى مندا لى فاميده دروست ده بېي، ههروهك له (مجمع الأنهر) دا فهرموويه تى، كه وابو: هه كاتي ك مندا لېكى فاميده موسولمان بوو- به و فهرمووده يه- له دايكو باوكه كافره كانى جيا ده كرېته وه، نه وهك تووشى كافرېوونى بكه نه وه، بهلام مندا له نه بالغه كانى كافره كان- كه موسولمان نه بوين- وهك كافره كانى بالغ له دونيادا په فتاريان له گهال ده كرئ و له گوپستانى موسولماناندا نانيژرين، بهلام له قيامه تدا وهكو مندا له كانى موسولمانان ده چنه به هه شت- والله أعلم- ههروهك له (مغنى) دا پوون كراوه ته وه.

﴿ فَصَلَّ: لَهُ بِاسِي دَاوَاكَرْدَنِي نَه ژَادِي مَنَدَالِيك بُو خَوِي ﴾

(إِذَا لَمْ يُقَرِّ اللَّقِيطُ بِرِقِّ) ئەگەر مندالی فریدراو- لە دواي بلوغبوون- دان بە کۆیله یی خۆی دا نهئى (قَهُو حُرَّ) ئەو بە مرقیکی ئازاد داده ندرئ (إِلَّا أَنْ يُقِيمَ أَحَدٌ بَيْنَهُ بِرْقَهُ) مەگەر کە سێک شاهیید بینئ: کە ئەم مندالە کۆیله یە، ئەو کاتە دەبینتە کۆیله (وَإِنْ أَقَرَّ بِهِ لِشَخْصٍ) ئەگەر دانئەینا بە کۆیلاهیە تی خۆی بۆ کە سێکی تر (فَصَدَّقَهُ) کە سە کەش گوتی پاست دەکا (قُبِلَ) دانئەینانە کە ی لای قبول دەکری (إِنْ لَمْ يَسْبِقْ إِقْرَارَ بَحْرِيَّةٍ) ئەگەر کۆیله کە، یان کە سە کە پیش ئیستا نه یگوتبئ: من ئازادم، یان ئەمە ئازادە.

(وَالْمَذْمَبُ) بە فرمودە ی پاستی مەزەب (أَنَّهُ لَا يُشْتَرَطُ) بە مەرج داناندرئ (أَنْ لَا يَسْبِقَ تَصَرُّفُ) دەستکاریه کی وەها پیش ئیستا لە کۆیله کە پووی نه دابی: کە (يَقْتَضِي

نُفُودُهُ حَرِيَّةً: كَبَيْعٌ وَنِكَاحٌ، بَلْ يُقْبَلُ إِقْرَارُهُ فِي أَصْلِ الْمُضَرَّةِ بغيرِهِ فَيُالْأَظْهَرُ، فَلَوْ لَزِمَهُ دَيْنٌ فَأَقَرَّ بِرِقِّ وَفِي

منهاج- بەرگی سێ یەم- 24

لَيْسَ فِيهِدِهِ بَلَا بَيْنَهُ لَمْ يُقْبَلْ، وَكَذَا إِنْ ادَّعَاهُ الْمُلتَقِطُ فَيُالْأَظْهَرُ، وَلَوْ رَأَيْنَا صَغِيرًا مُمَيَّرًا أَوْ غَيْرَهُ فِي يَدٍ مَنْ يَسْتَرْقُهُ وَلَمْ يُعْرِفْ اسْتِنَادَهَا إِلَّا لِإِلْتِقَاطِ حُكْمٍ لَهُ بِالرَّقِّ، فَإِنْ بَلَغَ وَقَالَ أَنَا حُرٌّ لَمْ يُقْبَلْ قَوْلُهُ فَيُالْأَصَحُّ إِلَّا بَيِّنَةٌ، وَمَنْ أَقَامَ بَيْنَهُ بِرْقَهُ عَمِلَ بِهَا وَيُشْتَرَطُ أَنْ تَتَعَرَّضَ الْبَيِّنَةُ لِسَبَبِ الْمَلِكِ، وَفِي قَوْلٍ يَكْفِي مُطْلَقُ الْمَلِكِ، وَلَوْ اسْتَلْحَقَّ اللَّقِيطُ حُرَّ مُسْلِمًا

نُفُودُهُ حَرِيَّةً) ئەگەر ئەو دەستکاریه بپویندرئ نیشانی ئازادی کۆیله کە بئ: (كَبَيْعٌ وَنِكَاحٌ) وەك فروشتن و ماره بپین و ئەو جوړه دەستکاریانه (بَلْ يُقْبَلُ إِقْرَارُهُ فِي أَصْلِ الرَّقِّ) بە لکو له دواي ئەو دەستکاریانه دانئەینانی له باره ی بنچینه ی کۆیلاهیە تی وەر ده گیری، هەم (وَأَحْكَامُهُ الْمُسْتَقْبَلَةُ) له باره ی بپیاره کانی داهاتووش وەر ده گیری (لِلْمَاضِيَةِ الْمُضَرَّةِ بغيرِهِ فَيُالْأَظْهَرُ) بە لام له بپیاره کانی پابردوی کە زیان له کە سێکی تر بدەن، وەر نا گیری.

(فَلَوْ لَزِمَهُ دَيْنٌ) ئەگەر فریدراو کە قەرزکی کە و تە سەر (فَأَقَرَّ بِرِقِّ) ئینجا دانئەینا: کە کۆیله یە (وَفِي يَدِهِ مَالٌ) لە و حالە تە شدا هەندیک مالی له دەست دا بوو (قَضَى مِنْهُ) قەرزە کە لە و مالە دەدریتە وە (وَلَوْ ادَّعَى رِقَّهُ مَنْ لَيْسَ فِي يَدِهِ) ئەگەر کە سێکی وەها دواي کۆیلاهیە تی مندالە فریدراو کە ی کرد: کە مندالە کە ی له دەست دا نه بو (بَلَا بَيِّنَةٍ) شاهییدی نه بو (لَمْ يُقْبَلْ) دوایه کە ی لای قبول نا کری (وَكَذَا إِنْ ادَّعَاهُ الْمُلتَقِطُ فَيُالْأَظْهَرُ) هەروەها ئەگەر ئەو کە سە ی مندالە کە شی هە لگرتۆتە وە دواي کۆیلاهیە تی بکا، هەر لای قبول نا کری له فرمودە ی بە هیژ تر دا.

بە لام (وَلَوْ رَأَيْنَا صَغِيرًا مُمَيَّرًا) ئەگەر مندالیکی فامیدە مان دیت (أَوْ غَيْرَهُ) یان مندالیکی نه فامان دیت (فِي يَدٍ مَنْ يَسْتَرْقُهُ) له دەستی کە سێکا: کە کردبویه کۆیله ی خۆی (وَلَمْ يُعْرِفْ اسْتِنَادَهَا إِلَّا لِإِلْتِقَاطِ) نه ژاندر

بە پالپشتی هە لگرتنە وە له دەستی دایە،

ئەو (حُكْمَ لَهُ بِالرُّقِّ) بېرىرى كۆيلىيەتى مىندالەكەى بۆ دەدىرى (فَإِنْ بَلَغَ وَقَالَ أَنَا حُرٌّ) جا ئەگەر مىندالەكە بلۇغى بوو و گوتى مىن ئازادىم (لَمْ يُقْبَلْ قَوْلُهُ فِي الْأَصَحِّ) قەسكەى لىقېبول ناكىرى (إِلَّا بِبَيِّنَةٍ) تەنھا ئەگەر شاھىدى ھەبى، ئەو كاتە لىقېبول دەكرى (وَمَنْ أَقَامَ بَيِّنَةً بِرِقَةٍ) ھەر كەسىك شاھىد بىئى: كە ئەم مىندالە فېرىدراوھ كۆيلەيە (عَمَلَ بِهَا) بە شاھىدى شاھىدەكان پەفتار دەكرى، بەلام (وَيُشْتَرَطُ أَنْ تَتَعَرَّضَ الْبَيِّنَةُ لِسَبَبِ الْمَلِكِ) بە مەرج داندىراوھ: شاھىدەكان ھۆىملكاىەتى كۆيلەكە-بۆ كەسكە-بلىن (وَفِي قَوْلٍ يَكْفِي مُطْلَقُ الْمَلِكِ) لە فەرموودەيەكدا: ئەوئەندە بەسە بلىن: كۆيلەكە ملكى فلانكەسە.

(وَلَوْ اسْتَلْحَقَّ اللَّقِيطَ حُرٌّ مُسْلِمٌ) ئەگەر پىياوئىكى ئازادى موسولمان: مىندالە فېرىدراوھكەى بە ئەژادى خۆيەوھ بەست، يان ھەر مىندالئىكىتري بە ئەژادى خۆيەوھ بەست، وەك بلى: لِحَقِّهِ وَصَارَ أَوْلَى بِتَرْبِيَّتِهِ، وَإِنْ اسْتَلْحَقَّهُ عَبْدٌ لِحَقِّهِ وَفِي قَوْلٍ يُشْتَرَطُ تَصْدِيقُ سَيِّدِهِ، وَإِنْ اسْتَلْحَقَّتْهُ امْرَأَةٌ لَمْ يَلْحَقْهَا فِالْأَصَحِّ، أَوْ اثْنَانِ لَمْ يُقَدِّمَ مُسْلِمٌ وَحُرٌّ عِلْدِمِيٍّ وَعَبْدٌ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ بَيِّنَةٌ غَرَضٌ عَلَالِقَانِ فَيَلْحَقُ مَنْ أَلْحَقَهُ بِهِ،

ئەمە كوپى مەنە. ئەو (لِحَقِّهِ) مىندالەكە دەبىتتە كوپى موسولمانەكە، بەو مەرجانەى لە دانھىنانى ئەژاددا پابىران، كەوابو: (وَصَارَ أَوْلَى بِتَرْبِيَّتِهِ) ئەو پىياوھ موسولمانە لە ھەموو كەسىك لە پىشتەرە بۆ پەرورەدەو بەخىوكردى مىندالەكە، چونكە باوكىەتى، بەلام سوننەتە: قازى لىقې بىكۆلئىتەوھو بلى: لە چ پوويكەوھ ئەم مىندالە كوپى تۆيە، يان كچى تۆيە؟ ئايا لە ژنى خۆتە، يان لە ژنىكى بىگانەيە: كە بە ھەلە جىماعت لەگەل كىردوھ.

ھەرورەھا ئەگەر كافرىكىش بلى: ئەم مىندالە فېرىدراوھ ھى مەنە. لىقېبول دەكرى مىندالەكە دەبىتتە كوپى كافىرەكە، بەلام لە كافىر بووندا شوئىنى ناكەوئى، ھەرورەك پابىراو لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا فەرموويانە (وَإِنْ اسْتَلْحَقَّهُ عَبْدٌ) ئەگەر كۆيلەيەك گوتى كوپى مەنە (لِحَقِّهِ) دەبىتتە كوپى كۆيلەكە (وَفِي قَوْلٍ يُشْتَرَطُ تَصْدِيقُ سَيِّدِهِ) لە فەرموودەيەكدا بە مەرج داندىراوھ: گەرورەى كۆيلەكەش باوھپى پى بكا.

بەلام (وَإِنْ اسْتَلْحَقَّتْهُ امْرَأَةٌ) ئەگەر ئافىرەتەك بلى: ئەم مىندالە ھى مەنە. ئەو (لَمْ يَلْحَقْهَا) نابىتتە مىندالى ئافىرەتەكە (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودەى پاستىردا، بەلكو پىويستە شاھىدى ھەبى: كە ئەم مىندالەى لىقېوھ. ئىنجا مىندالەكە دەبىتتە مىندالى خۆى.

(أَوْ اثْنَانِ) يان ئەگەر دوو كەس مىندالەكەيان بە ئەژادى خۆيانەوھ بەست و ھەر يەكەيان گوتى: ئەم مىندالە ھى مەنە. ئەو كاتە (لَمْ يُقَدِّمَ مُسْلِمٌ وَحُرٌّ) پىياوئى موسولمان و ئازاد وەپىش نايەخرى (عَلَى ذِمِّيٍّ وَعَبْرٍ) لە سەر كافىرى پەيمان لەئەستۆو لە سەر كۆيلە، بەلكو گشتىيان لەو داوايەدا يەكسانن:

که و ابو: (فَإِنْ لَمْ تَكُنْ بَيِّنَةً) نه گهر هیچیکیان شاهیدی نه بو، نه و کاته (عُرِضَ عَلَى الْقَائِفِ) منداله که و گشت داواکاره کانی ده بردرینه لای دروشمناس، تا کو ته ماشای لاشه یان بکا، نه و کاته (فَيَلْحَقُ مَنْ أَلْحَقَهُ بِهِ) منداله که ده بیته هی نه و که سه یان: که دروشمناسه که ده دياتی و ده لای: له نه ژادی نه وه یه، به به لگه ی: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَسْرُورًا فَقَالَ: أَلَمْ تَرَي إِلَى مُجَزَّالٍ مُدْلَجِيٍّ نَظَرَ إِلَى زَيْدٍ وَأُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فَقَالَ: هَذِهِ الْأَقْدَامُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ؟﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه ریش ﷺ پوژدیک به دلخوشی هاته وه و فرموی: (عائشة) نه تدیت (مُجَزَّزِي) دروشمناس چون تازه ته ماشای (زهید) و (ئوسامه) ی کوپی (زهید) ی کردو گوتی: نه م پی یانه له نه ژادی یه کترن؟. واته: به دروشمی پی یه کانیان زانی (زید) و (أسامة) کوپو باوکن، پیغه مبه ریش ﷺ به م دروشمناسینه دلخوش بو.

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَائِفٌ أَوْ تَحِيْرٌ أَوْ نَفَاهُ عَنْهُمَا أَوْ أَلْحَقَهُ بِهِمَا أَمْرٌ بِالْإِنْتِسَابِ بَعْدَ بُلُوغِهِ إِلَى مَنْ يَمِيلُ طَبْعُهُ إِلَيْهِ مِنْهُمَا، وَلَوْ أَقَامَا بَيْنَيْنِ مُتَعَارِضَتَيْنِ سَقَطَتَا فِي الْأَظْهَرِ.

(فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَائِفٌ) جا نه گهر دروشمناس نه بو (أَوْ تَحِيْرٌ) یان هه بو، به لام لی شیوا (أَوْ نَفَاهُ عَنْهُمَا) یان گوتی: منداله که له نه ژادی هیچیکیان نیه (أَوْ أَلْحَقَهُ بِهِمَا) یان گوتی: منداله که له نه ژادی هه ردوکیانه، نه و کاته چاوه پوانی بلوغبونی منداله که ده که ی، که و ابو: (أَمْرٌ بِالْإِنْتِسَابِ بَعْدَ بُلُوغِهِ) له دوی بلوغبونی، فرمانی پی ده کری: نه ژادی خوی بلکینئ (إِلَى مَنْ يَمِيلُ طَبْعُهُ إِلَيْهِ مِنْهُمَا) به و که سه ی که ته بیعت و دل و دهرونی به لایدا ده چی: له یه کیک له و دووانه.

جا بزانه: نه گهر ته نها یه کیکیان شاهیدی هه بو، نه وه منداله که ی ده دریتئ، به لام (وَلَوْ أَقَامَا بَيْنَتَيْنِ) نه گهر هه ردوکیان شاهیدیان هینا (مُتَعَارِضَتَيْنِ) شاهیده کانیش دئی یه کتری بون، نه و کاته (سَقَطَتَا فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیژتردا: شاهیده کانی هه ردوکیان له کار ده که ون و دیسان ده بردرینه لای دروشمناس به و شیوه ی پابرا.

﴿ نَاكَادَارِيه كِي گَرَنگ ﴾: نه گهر بیگومان بزانی منداله که هی خویه تی، نه وه واجبه: دان بهینئ و بلئ: مندالی منه. به لام نه گهر به درق مندالیک بکاته مندالی خوی، یان به درق بلئ: مندالی من نیه. نه و کاته چه پامه، نه گهر به چه لالیشی بزانی، نه و کاته کافر ده بی، هه روه ک له (تحفة) و (نهاية) له باسی (إقرار) دا فرمویانه.

که و ابو: نه و په فتاره خراپه ی ئیستا هیه: که مندالیک فریدراو ده دوزنه وه، یان له که سیکی و هه رده گرن، ئینجا له دادگا و له به پیوه به رایه تی په گه زنامه و ناسنامه دا منداله که به ناوی خویان تومار ده که ن، نه وه ش چه پامه، نه گهر به چه لالیشی بزانی کافر ده بن.

که و ابو: هه کاتیک منداله که بلوغی بو له سه ری واجبه: نکولی له و نه ژاده دروزنه

بكاو ناشكرا بكا: كه ئو ژنو ميژده دايكو باوكي خوي نين، چونكه نه گهروا نه كا،
 نه ویش به بهر هه په شهی ئه م هه دیسه ده كه وی: كه پیغه مبه ر^ﷺ ده فه رموی:
 ﴿لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى بِغَيْرِ أَبِيهِ - وَهُوَ يَعْلَمُ - إِلَّا كَفَرَ﴾ وَفِي حَدِيثٍ آخَرَ:
 ﴿فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواهما الشيخان، هه كه سیک
 - جگه له باوكي خوي - خوي به كوپي كه سيكي تر دابني و بشزاني كوپي نه و نيه،
 نه وه كافر ده بي - واته: نه گه ر به حه لالي بزاني - له عنه تي خواو مه لائيكه و هه موو
 خه لكي له سه ربی.

ئيتر له (باسي دانپيډا هيناني نه ژاد) دا ناوه پوكي ئه م ناگاداريه به دريژي پابرا، به لام له بهر
 گرنگي ليژه شدا دووباره مان كرده وه.

(كِتَابُ الْجَعَالَةِ)

هِيَ كَقَوْلِهِ: مَنْ رَدَّ أَبَقِي فَلَهُ كَذَا، وَيُشْتَرَطُ صِغَةً تَدُلُّ عَلَى الْعَمَلِ
 بِعَوَضٍ مُلْتَزِمٍ، فَلَوْ عَمِلَ بِلا إِذْنٍ أَوْ أَذِنَ لِشَخْصٍ فَعَمِلَ غَيْرُهُ فَلَا شَيْءَ لَهُ،
 وَلَوْ قَالَ أَجَنِّي: مَنْ رَدَّ عَبْدٌ زَيْدٌ فَلَهُ كَذَا، اسْتَحَقَّهُ الرَّادُّ عَلَى الْأَجَنِّيِّ،

﴿كِتَابُ الْجَعَالَةِ: په رتوكي جه عاله﴾

واته: شتيك بخاته نه ستوي خوي له بهرامبه ر كاريكي زاندارو، يان نه زاندارو: كه بزي بكري.
 (هي) مامله تي جه عاله (كقوليه) وهك بلي: (مَنْ رَدَّ أَبَقِي فَلَهُ كَذَا) هه كه سيك كويله
 هه لاتوه كه م بؤ بگه پيښته وه، نه و شته ي ده ده مي. يان بلي: نه گه ر له بهنديخانه پزگارم
 بكه ي، نه و شته ت ده ده مي. يان بلي: نه گه ر ئه م كارهم بؤ پيك بيښي، نه و شته ت
 ده ده مي... هتد.

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ سَيِّدَ حَيٍّ مِنَ الْعَرَبِ لَدَعَنَهُ عَقْرَبٌ، فَأَتَوْا إِلَى رَهْطٍ مِنْ أَصْحَابِ
 النَّبِيِّ ﷺ فَقَالُوا: هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: نَعَمْ إِنِّي وَاللَّهِ لِرَاقٍ، وَلَكِنْ مَا أَنَا بِرَاقٍ لَكُمْ
 حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعْلًا. فَصَالَحُوهُمْ عَلَى قَطِيعٍ مِنَ الْغَنَمِ، فَجَعَلَ يَتَقَلُّ عَلَيْهِ وَيَقْرَأُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ). فَكَأَنَّمَا نُشِطَ مِنْ عِقَالٍ، فَأَوْفَوْهُمْ جُعْلَهُمْ، ثُمَّ أَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ ﷺ: أَصَبْتُمْ
 إِفْسِمُوا وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ بِسَهْمٍ﴾ رواه الشيخان، گه وره يه كي هه په ب دوو پشك پي يوه داو
 داوي دوعايان له سه حابه كاني پیغه مبه ر^ﷺ كرد، جا يه كيكيان گوتي: من دوعا ده زانم،
 به لام دوعاتان بؤ ناكه م تا كړي يه كمان بؤ دانه نين. جا له سه ر سي سه ره مه پ پيك هاتنو
 به سوږه تي (فاتحه) دوعاي له سه ر گه وره كه يان خويندو چاك بؤوه، جا سي مه په كه يان
 دانئو هينانيانه وه خزمه ت پیغه مبه ر^ﷺ، نه ویش فه رموي: كاريكي باشتان كرده،
 مه په كان به ش بكنو له گه ل خوتان به شيكيش له و مه پانه بؤ من دابنين.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دوستبوونی مامله تیجه عاله به مهرج داده ندری (صِیْقَةُ) گزته یه كه هه بی: كه (تَدُلُّ عَلَى الْعَمَلِ بِعَوَضٍ مُلْتَزِمٍ) بیته نیشانه ی ئیزندانی کارکردنیک به کریه کی چه سپیندراو له نه ستوی ئیزنده ره كه: وهك وینه کانی پابردوو، كه وابو: (فَلَوْ عَمِلَ بِلاَ إِذْنٍ) نه گهر یه كيك بی ئیزندان کاریکی بۆ كه سیکی تر کرد، یان به ئیزنی كه سه كه کاره کی کرد، به لام باسی کریه کی نه کرد (أَوْ أَذِنَ لِشَخْصٍ فَعَمِلَ غَيْرُهُ) یان كه سه كه پیاویکی ئیزندا کاره کی بۆ بكاو یه کیکی تر کاره کی کرد، لهو سی مه سه لانه دا (فَلَا شَيْءَ لَهُ) کریکاره كه مافی هیچ کریه کی نیه.

(وَلَوْ قَالَ أَجْنَبِيَّ) نه گهر بیگانه یه كه گوتی: (مَنْ رَدَّ عَبْدٌ زَيْنًا فَلَهُ كَذَا) هه ره كه سیك كزیله کی (زهید) بگه پینیتته وه نهو شته ی دده می، نه وه (اسْتَحَقَّ الرَّأدُ عَلَى الْأَجْنَبِيِّ) نهو كه سه ی **وَأِنْ قَالَ: قَالَ زَيْنٌ: مَنْ رَدَّ عَبْدِي فَلَهُ كَذَا، وَكَانَ كَاذِبًا لَمْ يَسْتَحِقَّ عَلَيْهِ وَلَا عَلَيَّ زَيْنٌ، وَلَا يُشْتَرَطُ قَبُولُ الْعَامِلِ وَإِنْ عَيْنُهُ، وَتَصِحَّ عَلَى عَمَلٍ مَجْهُولٍ وَكَذَا مَعْلُومٍ فِي الْأَصَحِّ،**

كزیله کی گه پاندوته وه، مافی شته کی له سه ره بیگانه كه هه یه و واجبه: بیگانه كه بیداتی، به لام (وَأِنْ قَالَ) نه گهر بیگانه كه گوتی: (قَالَ زَيْنٌ) زهید گوتیه تی: (مَنْ رَدَّ عَبْدِي فَلَهُ كَذَا) هه ره كه سیك كزیله هه لاتوو كه م بۆ بگه پینیتته وه نهو شته ی دده می (وَكَانَ كَاذِبًا) بیگانه كه ش به درۆ نهو قسه یه ی کردبو، نهو کاته (لَمْ يَسْتَحِقَّ عَلَيْهِ وَلَا عَلَى زَيْنٍ) کریکاره كه مافی هیچ کریه کی نیه: نه له سه ره بیگانه كه و نه له سه ره زهید، به لام نه گهر زهید بلی: بیگانه كه نهو قسه یه ی به پاست کردبو، نهو کاته: له سه ره ی واجبه: کریه کی به داته کریکاره كه.

(وَلَا يُشْتَرَطُ) بۆ دوستبوونی جه عاله به مهرج داناندری (قَبُولُ الْعَامِلِ) کریکاره كه به زویان قبول بكا، به لكو نه وه نده به سه: کاره كه بكا (وَإِنْ عَيْنُهُ) هه رچه ند کریده ره كه ش کریکاره کی دیاری کردبی.

ئینجا بزانه: مهرجه: کریده ره كه ده ستکاری ملك و مالی خوی دوست بی، كه وابو: کریی جه عاله له لایه ن مندال و شیت و قه دهغه کراو دوست نابی، به لام نه وانه هیچیان له کریکاره كه دا به مهرج دانه ندراون، به لكو ته نها نه وه نده مهرجه: ئاگاداری بانگه وازی ئیزندانه كه بی.

كه وابو: نه گهر یه كيك گوتی: هه ره كه سیك نهو کاره م بۆ بكا دیناریکی دده می. نهو کاته هه ره كه سیك ئاگاداری بانگه وازی كه بیو کاره كه بكا، مافی دیناره کی هه یه، جیاوازی نیه کریکاره كه: پیاو بی، یان ئافرهت بی، بالغ و عاقل بی، یان مندال، یان شیت بی، هه ره كه له (نهایة) و (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿ ئاگاداری ﴾ دوسته فه رمانبه ریک به پاره واز له کاره کی خوی بیئی بۆ

که سیکی تر، چونکه نه وهش به شیکی جه عاله یه و پاره که شی لآ حه لاله، هر چه ند کار به ده ستیش نه م که سه له جی ی فەرمان به ره که جیگیر نه کا، هر وه ها نه گه ر بلایته که سیک: سه د دینارم بق قهرز بکه ده دینار ت ده ده می. نه وهش دروسته و مافی ده دیناره که ی هیه، هر وه که له (تحفة) و (الشروانی) دا نه م مه سه لانه پوون کراونه وه. (وَصَحَّ) جه عاله دروست ده بی (عَلَى عَمَلٍ مَّجْهُولٍ) له سه ر کاریکی نه زاندر او: که چونیته و کات و شوینی به پکی نه زاندری.

(وَكَذَا مَعْلُومٌ) هر وه ها له سه ر کاریکی زاندر اویش دروست ده بی، وه که بلای: هر که سیک نه و شته م له و شوینه وه بق بهینیتته وه ماله وه م دیناریکی ده ده می (فِي الْأَصَحِّ) له فەر مووده ی پاستردا.

وَيُشْتَرَطُ كَوْنُ الْجُعْلِ مَعْلُومًا، فَلَوْ قَالَ: مَنْ رَدَّهٗ فَلَهُ تَوْبٌ أَوْ أَرْضِيهِ، فَسَدَ الْعَقْدُ وَلِلرَّادِّ أَجْرُهُ مِثْلِهِ، وَلَوْ قَالَ مِنْ بَلَدٍ كَذَا فَرَدَّهٗ مِنْ أَقْرَبَ مِنْهُ فَلَهُ قِسْطُهُ مِنَ الْجُعْلِ، وَلَوْ اشْتَرَكَ إِنْسَانٌ فِي رَدِّهِ اشْتَرَكَ فِي الْجُعْلِ، وَلَوْ اتَّزَمَ جُعْلًا لِمُعَيَّنٍ فَشَارَكَهُ غَيْرُهُ فِي الْعَمَلِ: إِنْ قَصَدَ إِعَانَتَهُ فَلَهُ كُلُّ الْجُعْلِ، وَإِنْ قَصَدَ الْعَمَلَ لِلْمَالِكِ فَلِلْأَوَّلِ قِسْطُهُ وَلَا شَيْءَ لِلْمُشَارِكِ بِحَالٍ،

(وَيُشْتَرَطُ) بق دروستبوونی جه عاله به مه رج داده ندری (كَوْنُ الْجُعْلِ مَعْلُومًا) ده بی کرئی به که زاندر او بی، به به لگه ی حه دیسه که ی پابردو، که وابو: (فَلَوْ قَالَ) نه گه ر گوتی: (مَنْ رَدَّهٗ فَلَهُ تَوْبٌ) هر که سیک شته که م بق بهینیتته وه ماله وه م جلیکی ده ده می (أَوْ أَرْضِيهِ) یان پازی ده که م (فَسَدَ الْعَقْدُ) مامله ته که به تال ده بی، چونکه نه زاندر او ه جله که، یان پازی کردنه که چی به؟ به لام (وَلِلرَّادِّ أَجْرُهُ مِثْلِهِ) نه و که سه ی شته که ی هیئا وه ته وه مافی کرئی وینه ی کاره که ی هیه له سه ر کریده ره که، چونکه به خو پایی کاره که ی نه کرد وه. (و) هر وه ها (لَوْ قَالَ) نه گه ر کریده ره که گوتی: (مِنْ بَلَدٍ كَذَا) هر که سیک نه و شته م له فلانه شاره وه بق بهینیتته وه نه م شاره، په نجا دیناری ده ده می (فَرَدَّهٗ مِنْ أَقْرَبَ مِنْهُ) کریکاره که ش له شوینیکی نزیکتر وه شته که ی هیئا وه، نه و کاته ش (فَلَهُ قِسْطُهُ مِنَ الْجُعْلِ) مافی به شه کرئی به که ی هیه، که واته: نه گه ر له نیوه ی پیگه وه بهینیتته وه، نه و کاته مافی نیوه ی کرئی به که ی هیه.

(وَلَوْ اشْتَرَكَ إِنْسَانٌ فِي رَدِّهِ) نه گه ر دوو که س- یان زیاتر- ناگاداری بانگه وازی جه عاله بوون و به هاویه شی شته که یان هیئا وه، نه و کاته (اشْتَرَكَ فِي الْجُعْلِ) له کرئی به که شدا ده بنه هاویه ش به گویره ی ژماره ی که سه کان، نه که به گویره ی کار کردنه که.

به لام (وَلَوْ اتَّزَمَ جُعْلًا لِمُعَيَّنٍ) نه گه ر کریده ره که کرئی به کی خسته نه ستوی خو ی بق کریکاریکی دیارکراو، وه که بلای: نه وزاد نه گه ر تق نه و کاره م بق بکه ی دیناریکت ده ده می (فَشَارَكَهُ غَيْرُهُ فِي الْعَمَلِ) جا به کیکی تر هاویه شی ی له گه ل کریکاره که کرد له و کاره دا، نه وه

ته ماشا ده کړئ: (إِنْ قَصَدَ إِعَانَتُهُ) نه گەر نه م دووه مه مه به سستی یارمه تیدانی کړیکاره که بوی، نه وه (فَلَهُ كُلُّ الْجُعْلِ) گشت کړی په که بؤ کړیکاره که یه، یارمه تیده ره که ش مانی هیچی نیه.

(و) هروها (إِنْ قَصَدَ الْعَمَلُ لِلْمَالِكِ) نه گەر دووه مه که مه به سستی کارکردن بؤ کړیده ره که، نه و کاته (فِلِلْأَوَّلِ قِسْطُهُ) کړیکاره که ی په که م به شه کړی په که ی خوی ده دریتئ: که نیو په، چونکه نیو په کاره که ی کرده، به لام (وَلَا شَيْءَ لِلْمُشَارِكِ بِحَالٍ) دووه مه که - که هاو به شوی کرده - هیچی نادریتئ به هیچ جوړیک، چونکه کړیده ره که هیچ کړی په که ی بؤ وی نه خستو ته نه سستی خوی و نه و به خو پایی کاره که ی کرده، که واته: نه گەر کړیکاره که ی په که م دووه مه که ی به کړی گرتبئ تا کو یارمه تی بډا، نه و کاته دووه مه که مانی کړی په که ی له سهر کړیکاره یه که مه که هیه.

وَلِكُلٍّ مِنْهُمَا الْفَسْخُ قَبْلَ تَمَامِ الْعَمَلِ، فَإِنْ فُسِخَ قَبْلَ الشَّرُوعِ أَوْ فُسِخَ الْعَامِلُ بَعْدَ الشَّرُوعِ فَلَا شَيْءَ لَهُ، وَإِنْ فُسِخَ الْمَالِكُ بَعْدَ الشَّرُوعِ فَعَلَيْهِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ فِي الْأَصَحِّ، وَلِلْمَالِكِ أَنْ يَزِيدَ وَيَنْقُصَ فَيُجْعَلُ قَبْلَ الْفَرَاغِ، وَفَائِدَتُهُ بَعْدَ الشَّرُوعِ وَجُوبُ أَجْرَةِ الْمِثْلِ، وَلَوْ مَاتَ الْآبِقُ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ أَوْ هَرَبَ فَلَا شَيْءَ لِلْعَامِلِ،

(وَلِكُلٍّ مِنْهُمَا) بؤ هر یه کیکیان - له کړیده ره که و له کړیکاره که - دروسته (الْفَسْخُ قَبْلَ تَمَامِ الْعَمَلِ) مامله تیجه عاله هه لپوه شینیتته وه پیش نه وه ی کاره که ته و او بې: نیجا (فَإِنْ فُسِخَ قَبْلَ الشَّرُوعِ) نه گەر پیش ده سستی کردنی کاره که مامله ته که هه لپوه شینندراوه: له لایه ن کړیده ره که، یان له لایه ن کړیکاره دیارکراوه که (أَوْ فُسِخَ الْعَامِلُ بَعْدَ الشَّرُوعِ) یان له دوی ده سستی کردنی کاره که کړیکاره که هه لپوه شانده وه، نه وه له هردوو مه سه له دا (فَلَا شَيْءَ لَهُ) کړیکاره که مانی هیچ کړی په کی نیه، چونکه له مه سه له ی په که مدا هیچ کاریکی نه کرده و له دووه میشدا به خوشی خوی مه به سستی کړیده ره که ی به جئ نه هیناوه.

که و ابو: (وَإِنْ فُسِخَ الْمَالِكُ بَعْدَ الشَّرُوعِ) نه گەر له دوی ده سستی کردنی کاره که کړیده ره که هه لپوه شانده وه، نه و کاته (فَعَلَيْهِ أَجْرَةُ الْمِثْلِ) له سهری واجبه: کړی هاووینه ی نه وه نده کاره ی کراوه، بداته کړیکاره که (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، چونکه به خو پایی کاره که ی نه کرده و واجبه پړز له کاره که ی بندری.

(وَلِلْمَالِكِ) بؤ کړیده ره که دروسته: (أَنْ يَزِيدَ وَيَنْقُصَ فِي الْجُعْلِ قَبْلَ الْفَرَاغِ) کړی په که زیاد بکاو که م بکا پیش ته و او بوونی کاره که (وَفَائِدَتُهُ بَعْدَ الشَّرُوعِ) سودی نه و گزپانکاریه له دوی ده سستی کردنی کاره که نه مه یه: (وَجُوبُ أَجْرَةِ الْمِثْلِ) کړی هاووینه له سهر کړیده ره که واجب ده بؤ بؤ کړیکاره که له به رامبه ر هه موو کاره که ی.

(وَلَوْ مَاتَ الْأَبْقُ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ) نه گهر کزیله هه لاتوووه که ی گه پانده وه وه له پینگه دا مرد (أَوْ هَرَبَ) یان دیسان هه لاتوه وه، یان شته که ی دۆزیه وه به لام پیئش نه وه ی بیداته وه ده ست خاوه نه که ی، شته که فه وتا، یان ون بۆوه، یان زه وت کرا، یان به شیکی دیواره که ی دروست کرد ئینجا پووخوا، یان نیوه ی جله که ی دوروی ئینجا سوتا، له وه مه سه لانه دا (فَلَا شَيْءَ لِلْعَامِلِ) کریکاره که مافی هیچ کرییه کی نیه، چونکه کرداره که ی ته سلیمی کرییده ره که نه کردوه وه سودی نه گه یوه تی.

که واته: نه گهر به شیکی کاره که ی ته سلیمی کرییده ره که کرد: وه ک نیوه ی جله که ی بدوروی ته سلیمی خاوه نه که ی بکا، ئینجا له ده ست خاوه نه که ی دا بفه وتی، یان نیوه ی دیواره که دروست بکا وه ته سلیمی خاوه نه که ی بکا وه له ده ستی دا بپوخی، نه و کاته: مافی به شه کرییه که ی هه یه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا هه رموویانه.

وَإِذَا رَدَّهٖ فَلَيْسَ لَهُ حَبْسُهُ لِقَبْضِ الْجُعْلِ، وَيُصَدَّقُ الْمَالِكُ إِذَا أَنْكَرَ شَرْطَ الْجُعْلِ أَوْ سَعْيُهُ فِي رَدِّهِ، فَإِنْ اِخْتَلَفَا فِي قَدْرِ الْجُعْلِ تَحَالَفَا.

(وَإِذَا رَدَّهٖ) هه رکاتی که کریکاره که شته که ی دۆزیه وه وه گه پانده وه (فَلَيْسَ لَهُ حَبْسُهُ لِقَبْضِ الْجُعْلِ) بۆی دروست نیه: شته که له لای خۆی گل بداته وه وه نیداته وه تا کرییه که ی وه رده گری، چونکه تا ته سلیمی خاوه نه که ی نه کاته وه، مافی کرییه که ی نابێ.

(و) هه رکاتی که کرییده ره که وه کریکاره که بووه کیشه یان، نه وه (يُصَدَّقُ الْمَالِكُ) به سویند خواردن باوه پ به کرییده ره که ده کری (إِذَا أَنْكَرَ شَرْطَ الْجُعْلِ) نه گهر بلێ: هیچ کرییم به مه رج دانه نابو. کریکاره که ش بلێ: به مه رج دانا بو کرییم بده یتی (أَوْ سَعْيُهُ فِي رَدِّهِ) یان بلایته کریکاره که: تو نه ته ینا وه ته وه.

به لام (فَإِنْ اِخْتَلَفَا فِي قَدْرِ الْجُعْلِ) نه گهر له نه دانه ی کرییه که دا بووه کیشه یان، نه و کاته (تَحَالَفَا) هه ردوویان - وه کو کریارو فروشیار - سویند ده خۆن و مامله ته که هه لده وه شیننه وه وه کریی هاویننه ش ده دریتته کریکاره که.

ئینجا بزانه: نه رکی به خێو کردن و نه رکی گه پانده وه ی شته که له سه ر خاوه نه که یه تی، که وابو: کریکاره که شاهید ده گری: که به نیه تی وه رگرتنه وه نه وه مه سه رفانه له شته که ده کا، هه روه ها ده ستی کریکاره که ش له سه ر شته که ده ستی نه میندارییه، که واته: نه گهر که مه ترغه می و دوژمنکاری نه کا و شته که بفه وتی، نابیتته زامین، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای نه وه مه سه لانه پوون کراونه وه... کۆتایی.

الْحَمْدُ لِلَّهِ لِيَرِدَا - به ته واو بوونی په پتوکی جه عاله - به رگی سئیه می ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پوو نکر دنه وه ی (مَنْهَاجُ الطَّالِبِينَ) ﴿كُتَابِي هَات لَهْ شَهْوِي﴾ چوار شه مه مه (24) ی (محرم) ی (1422) ی کۆچی، إِنْ شَاءَ اللَّهُ به رگی

چوارەمی بەدوادا دئ: که به ﴿کِتَابُ الْفَرَائِضِ: پەرتوکی میراتەکان﴾ دەست پێ دەکا، له
خوای گەورە دەپاریتمەو: هێزو توانام بداتێ بۆ تەواوکردنی پوونکردنەوێ هەموو
(منهاج)ی ئیمامی (النواوی) رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى، منیش بەندەوی بێچارە: (عبدالله عبدالعزيز
هەرتەلی)م، خودا له خۆم و دایکم و باوکم و خوشەوستانم خوش ببێ، آمین، وَصَلَّى اللهُ
وَسَلَّمَ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ یَدِنَا مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

هەولێر - کوردستان

24 ی محرم-1422 ی کۆچی.

29 ی خاکەلیۆه-2701 ی کوردی.

18 ی نیسان-2001 ی زایینی.

شارەزاکردن:

ئەوی خوینەری بەرپێز، هەر کاتێک دانەر دەلی:

* رواه الشيخان، مەبەستی ئیمامی (البخاري و مسلم)ن.

* رواه اصحاب السنن، مەبەستی ئیمامی (أبو داود و النسائي و الترمذي)ن.

* هەروەك له سەرچاوەكاندا فەرموویانە، یان پوون کراوەتەو، مەبەستی ئەم چوار
کتێبەنە:

1 - (المجموع: شرح المذهب) دانراوی (الإمام النووي).

2 - (تحفة المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام ابن حجر الهيتمي).

3 - (نهاية المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الرملي).

4 - (مغنى المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الخطيب الشربيني).

جا ئەگەر یەكێك لەو چوارانە لە گەڵدا نەبێ، ئەوكاتە دەلی:

هەروەك له زۆریەیی سەرچاوەكاندا...

ئەوی قوتابی خۆشەویست و پێزدار، تکیه:

1- پێشەکیەكە لە بەرگی یەكەمدا بە بیرلێکردنەوێهێکی ورد بخوینەو.

2- بۆ تیگەیشتنی ئەم کتێبە پشت مەبەستە بە تەنها زانستیخۆت، بەلكو لە لای
مامۆستای ئایینی بیخوینە، چونکە چەند پێناسە و زاراوەیەکی شرعی هەن، لە لای
مامۆستای ئایینی باشتەر لێی تێدەگە.

* دانراوەکانی تری دانەر:

- 1 - مۆنراوهی ﴿ ئیمان و ئیسلام ﴾
- 2 - پوونکردنهوهی ﴿ الأربعین النواویة ﴾
- 3 - ﴿ عه قیدهی ئیسلامی ﴾
- 4 - پوونکردنهوهی ﴿ العقیده الطحاویة ﴾
- 5 - چەند گۆلێك له ﴿ گۆلزاری ئیسلام ﴾
- 6 - پوونکردنهوهی ﴿ متن فتح القریب ﴾
- 7 - پوونکردنهوهی ﴿ قطرالعارض فی علم الفرائض ﴾
- 8 - چۆنیەتی ﴿ حج و عومره ﴾
- 9- میڤرگ و گۆلزاری به هار * ژیاانی پیغه مبهری پیزدار ﷺ.

ناوه پۆکی بهرگی سێیه می ﴿ پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ) ﴾

بابهت	لا په ره	بابهت	لا په ره
-------	----------	-------	----------

ناوه پړۍ بهرګۍ سټیهمی ﴿پووناکی﴾ (رَبِّ الْعَالَمِينَ)

لا پډه	بابه ت	لا پډه	بابه ت
323	کانګه کانی هاوېش له نټوان خه لګدا.....	228	باسی (عاریه)؛ خواستن.....
327	اسی (وقف) گردن.....	231	خټوکردن وتول.....
328	وه قف له سهرکراو.....	238	خواستراوه که.....
330	کڅته ی وه قف گردن.....	244	باسی (غصب)؛ زه وتګردن.....
331	مهرج وچړه کانی وه قف.....	247	تول ی زه وتکراو و فه وتاوه کانی تر.....
335	ملګایه تی وه قف بڅ خویه.....	249	تټکدانی شته ناشه رعیه کان.....
337	بڅ که لکبوونی وه قف گردن.....	258	کټش ی خاوه نه که و زه وتکر.....
338	بڅ که لکبوونی مزګوت.....	259	توبه گردن له چه پام.....
339	کڅپستان و دره ختی کڅپستان.....	271	باسی.....
341	باسی به غش.....	281	شوفه.....
342	ودپاری.....	284	مامله تی قازا نجی هاوېش.....
345	کټش ی ژن و میړد له باره ی خشلی.....	285	مه لوه شانده و ی مامله تی قازا نجی.....
349	زڼی.....	288	هاوېش.....
350	به خشینه کانی دایک ویاوک.....	291	باسی باغه وانی (المساقاة).....
353	پاشکڅ: له باره ی به رتیل و چه ند.....	294	سه پانزی دانه ویل.....
360	به خشینک.....	300	به به تڼو، به نیوه تڼو.....
362	هه لګرتنه و ی شتی ونبوو.....	305	مامله تی نیوه باغی.....
366	بپیری ناژله و شتی تری دوزیاوه.....	309	(إجارة)؛ به کړیدان و به کړیګرتن.....
372	چټنیه تی به ملګکردنی شتی.....	314	مامله تی شوانکاری.....
373	هه لګیرایه و.....	314	به کړیګرتن بڅ خویه رستی.....
378	باسی (لقیط)؛ مندالی فریډراو.....	320	مامله تی سه رقوقلانه.....
	نيسلامبوون و کافریوونی مندال.....	321	زامینی به کړیګرو به کړیګیراو.....
	تومارکردنی مندالی خه لک بڅ خوی.....		مه لوه شانده و ی به کړیګدان.....
	(جھالة)؛ به مهرج دانانی کړییه که له بهرامپهر.....		کټش ی به کړیګرو به کړیدهر.....
	کارنیک.....		زیندوو گردنه و ی زه مینی مردوو.....
	شاره زاکردن.....		باوان کردنی له و په ګی گشتی و فروشتنی.....
			له و په ګی گشتی - پوشانه.....
			سوده کانی هاوېش له نټوان خه لګدا.....

دەربارەى شەرىعەتى ئىسلام

- 1- خىۋاى گەۋرە دەفەرمۇئى: ﴿ قُلُوبًا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ ﴾ (التوبة: 122)، واتە: دەبوا لە ھەر ھۆزىكى مۇسولمانان كۆمەلىك راپەرىيان بۆ (جىھاد) كۆمەلىك بۆ خويىندىن، تاكو لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن.
- 2- پېغەمبەرى خۇشەۋىست ﷺ دەفەرمۇئى: ﴿ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ ﴾ رواه البخارى ومسلم، واتە: ھەر كەسىك خىۋاى گەۋرە بىيەۋى چاكەى بداتى، لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن.
- 3- ئىمام (عمر بن الخطاب) دەفەرمۇئى: ﴿ تَفَقَّهُوا قَبْلَ أَنْ تُسَوِّدُوا، فَمَنْ سَوَّدَهُ قَوْمُهُ عَلَى فِقْهِ، كَانَ حَيَاةً لَهُ وَلَهُمْ ﴾ رواه الدارمي، واتە: لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن پېش ئەۋەى بىر كۆمەلىك گەۋرە، چونكە ھەر كەسىك (شەرىع) بىزانىۋەگە لەكى خىۋى بىكەتە گەۋرە، ئەيىتە ھۆى ژيانىكى خۇش بۆ خىۋى بۆ ئەۋان.
- 4- ئىمام (الأعمش) دەفەرمۇئى: ﴿ يَامَعْشَرَ الْفُقَهَاءِ أَنْتُمْ الْأَطِبَّاءُ وَنَحْنُ الصَّيَادِلَةُ ﴾ رواه الصيمري، واتە: ئەى چىنى (شەرىعەت) ئىۋە پىزىشكن، ئىمەى (ھەدىس كۆپەۋەش) دەرىمانناسى دەرىمانخانەىن.
- 5- ئىمام (الشافعى) دەفەرمۇئى: ﴿ مَنْ حَفِظَ الْفِقْهَ عَظُمَتْ قِيمَتُهُ وَمَنْ تَعَلَّمَ الْحَدِيثَ قَوِيَتْ حُجَّتُهُ ﴾ رواه ابن حجر الهيثمي، واتە: ھەر كەسىك لە (شەرىعەتى ئىسلام) شارەزا بىۋى نىرخى بەرز ئەيىتەۋە، ھەر كەسىك (ھەدىس) فېر بىۋى بەلگەى بەھىز دەۋى.
- 6- ئىمامى (البخارى) دەفەرمۇئى: ﴿ هُوَ - أَيْ الْفَقْهُ - ثَمَرَةُ الْحَدِيثِ، وَلَيْسَ ثَوَابُ الْفَقِيهِ دُونَ ثَوَابِ الْمُحَدِّثِ ﴾ رواه القسطلاني، واتە: (شەرىعەتى ئىسلام) بەرھەمى ھەدىسە، پاداشتى (شەرىعەت) كەمتر نىيە لە پاداشتى (ھەدىس كۆپەۋە).

